

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 296 E

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

 55. évfolyam
 2012. október 2.

Közleményszám	Tartalom	Oldal
I <i>Állásfoglalások, ajánlások és vélemények</i>		
ÁLLÁSFOGLALÁSOK		
Európai Parlament		
ÜLÉSSZAK: 2011–2012		
2011. április 5–7-i ülések		
Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 176 E, 2011.6.16.		
ELFOGADOTT SZÖVEGEK		
2011. április 5., kedd		
2012/C 296 E/01	Az instabilitásból adódó migrációs hullámok: az EU külpolitikájának hatálya és szerepe Az Európai Parlament 2011. április 5-i állásfoglalása az instabilitásból adódó migrációs hullámokról: az EU külpolitikájának hatálya és szerepe (2010/2269(INI))	1
2012/C 296 E/02	A nők mezőgazdaságban és a vidéki területeken Az Európai Parlament 2011. április 5-i állásfoglalása a nők mezőgazdaságban és a vidéki területeken betöltött szerepéről (2010/2054(INI))	13
2012/C 296 E/03	Az új tagállamokban található atomerőművek leállítására elkülönített uniós finanszírozás hatékonysága és eredményessége Az Európai Parlament 2011. április 5-i állásfoglalása az új tagállamokban található atomerőművek leállítására elkülönített uniós finanszírozás hatékonyságáról és eredményességéről (2010/2104(INI))	19
2012/C 296 E/04	A nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelemre vonatkozó új uniós politikai keret Az Európai Parlament 2011. április 5-i állásfoglalása a nők elleni erőszakkal szembeni fellépést célzó, új uniós politikai keret prioritásairól és körvonalairól (2010/2209(INI))	26

HU

2011. április 6., szerda

2012/C 296 E/05	A európai nemzetközi beruházási politika Az Európai Parlament 2011. április 6-i állásfoglalása a jövőbeni európai nemzetközi beruházási politikáról (2010/2203(INI))	34
2012/C 296 E/06	A Közösségek pénzügyi érdekeinek védelme – Csalás elleni küzdelem Az Európai Parlament 2011. április 6-i állásfoglalása a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről – Csalás elleni küzdelem – Éves jelentés 2009 (2010/2247(INI))	40
2012/C 296 E/07	Az európai szintű politikai pártokra irányadó előírások és finanszírozásuk szabályai Az Európai Parlament 2011. április 6-i állásfoglalása az európai szintű politikai pártokra irányadó előírásokról és finanszírozásuk szabályairól szóló 2004/2003/EK rendelet alkalmazásáról (2010/2201(INI))	46
2012/C 296 E/08	Irányítás és partnerség az egységes piacon Az Európai Parlament 2011. április 6-i állásfoglalása az egységes piacon belüli irányításról és partnerségről (2010/2289(INI))	51
2012/C 296 E/09	Az európaiakat szolgáló egységes piac Az Európai Parlament 2011. április 6-i állásfoglalása az európaiakat szolgáló egységes piacról (2010/2278(INI))	59
2012/C 296 E/10	A vállalkozásokat és a növekedést szolgáló egységes piac Az Európai Parlament 2011. április 6-i állásfoglalása a vállalkozásokat és a növekedést szolgáló egységes piacról (2010/2277(INI))	70
2011. április 7., csütörtök		
2012/C 296 E/11	A Szíriában, Bahreinben és Jemenben kialakult helyzet Az Európai Parlament 2011. április 7-i állásfoglalása a Szíriában, Bahreinben és Jemenben kialakult helyzetről	81
2012/C 296 E/12	Az Egyesült Nemzetek negyedik konferenciája a legkevésbé fejlett országokról Az Európai Parlament 2011. április 7-i állásfoglalása a legkevésbé fejlett országokról szóló negyedik ENSZ-konferenciáról	85
2012/C 296 E/13	Az Izland által elért haladásról szóló 2010. évi jelentés Az Európai Parlament 2011. április 7-i állásfoglalása az Izlandról szóló 2010-es országjelentésről	89
2012/C 296 E/14	A Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság által elért haladásról szóló 2010. évi jelentés Az Európai Parlament 2011. április 7-i állásfoglalása a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság által elért eredményekről szóló 2010. évi jelentésről	94
2012/C 296 E/15	Az elefántcsontparti helyzet Az Európai Parlament 2011. április 7-i állásfoglalása az elefántcsontparti helyzetről	101

2011. április 5., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

Az instabilitásból adódó migrációs hullámok: az EU külpolitikájának hatálya és szerepe

P7_TA(2011)0121

Az Európai Parlament 2011. április 5-i állásfoglalása az instabilitásból adódó migrációs hullámokról: az EU külpolitikájának hatálya és szerepe (2010/2269(INI))

(2012/C 296 E/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszköz létrehozására vonatkozó általános rendelkezések meghatározásáról szóló, 2006. október 24-i 1638/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a Stabilitási Eszköz létrehozásáról szóló, 2006. november 15-i 1717/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel a demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdítása finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1889/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1905/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a humanitárius segítségnyújtásról szóló, 1996. június 20-i 1257/96/EK tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel az egyrészt az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között létrejött, 2000. június 23-án Cotonouban aláírt partnerségi megállapodásra ⁽⁶⁾,
- tekintettel az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) szervezetének és működésének meghatározásáról szóló, 2010. július 26-i 2010/427/EU tanácsi határozatra ⁽⁷⁾,
- tekintettel a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló, 1990. december 18-i ENSZ-egyezményre,
- tekintettel a menekültek jogállására vonatkozó 1951. július 28-i Genfi Egyezményre és az 1967. január 31-i jegyzőkönyvre,

⁽¹⁾ HL L 310., 2006.11.09., 1. o.

⁽²⁾ HL L 327., 2006.11.24., 1. o.

⁽³⁾ HL L 386., 2006.12.29., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 378., 2006.12.27., 41. o.

⁽⁵⁾ HL L 163., 1996.7.2., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

⁽⁷⁾ HL L 201., 2010.8.3., 30. o.

2011. április 5., kedd

- tekintettel az Európai Tanács által 2005. december 13-án elfogadott, a migrációval kapcsolatos átfogó megközelítésre, amely definiálja a migrációs politika külső aspektusát és annak három fő célját, nevezetesen a jogszerű migráció elősegítését, a szabálytalan migráció elleni küzdelmet és a migráció és a fejlettség közötti kapcsolat megerősítését,
- tekintettel az Európai Tanács által 2008 októberében elfogadott Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktumra, a Bizottság 2009-re vonatkozóan a bevándorlásról és menekültügyről szóló első éves jelentésére (COM(2010)0214) és az Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktum megkötését követő intézkedésekről szóló 2010. június 3-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a migrációról és a fejlesztésről szóló, 2006. november 23-án Szirtében elfogadott Afrika–EU együttes nyilatkozatra, amely hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az Afrikai és uniós államok a migráció hatékonyabb kezelése érdekében kötelezzék el magukat a származási, tranzit- és célországok közötti partnerség mellett, figyelembe véve annak fejlesztésre gyakorolt hatását,
- tekintettel az Európai Tanács illegális bevándorlásról szóló, 2009. június 18–19-i következtetéseire,
- tekintettel a 2010–2014-re szóló stockholmi programra, az Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktumra, valamint a stockholmi program végrehajtásáról szóló bizottsági cselekvési tervre (COM(2010)0171),
- tekintettel a főképviselő és a Bizottság által 2008. március 14-én kiadott, az éghajlatváltozásról és a nemzetközi biztonságról szóló jelentésre, az ehhez kapcsolódó 2008. december 18-i ajánlásokra és a Tanács 2009. december 8-i következtetéseire,
- tekintettel a „Migrációs partnerségek kiépítése” címmel 2009. április 27–28-án, Prágában tartott miniszteri konferencián kiadott együttes nyilatkozatra,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek 2000 decemberében aláírt, nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményére és annak jegyzőkönyveire,
- tekintettel az EU és Líbia közötti migrációs együttműködési munkatervről szóló megállapodásra, amelyet 2010. október 4-én írt alá Malmström biztos asszony, Füle biztos, valamint Líbia részéről Moussa Koussa úr, az általános népi bizottság külkapcsolatokért és nemzetközi együttműködésért felelős titkára és Yunis Al-Obeidi úr, az általános népi bizottság közbiztonságért felelős titkára,
- tekintettel a Tanácshoz intézett, az EU és Líbia közötti keretmegállapodás megkötésére irányuló tárgyalásokról szóló, 2011. január 20-i ajánlására ⁽¹⁾,
- tekintettel a 2010. november 29–30-án Líbiában, Tripoliban tartott harmadik Afrika–EU-csúcstalálkozó alkalmával kiadott tripoli nyilatkozatra,
- tekintettel a Catherine Ashton, a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője (alelnök/főképviselő asszony) által az ENSZ Biztonsági Tanácsában 2010. május 4-én tartott beszédre, amelyben hangsúlyozta a válságkezelés és a béketeremtés átfogó megközelítésének szükségességét, valamint rámutatott a biztonság, a fejlettség és az emberi jogok közötti nyilvánvaló kapcsolatra,
- tekintettel a Tanács harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről szóló, 2009. május 25-i 2009/50/EK irányelvére (a „kék kártyáról szóló irányelv”) ⁽²⁾,
- tekintettel a keleti partnerséggel foglalkozó, 2009. május 7-i prágai csúcstalálkozón kiadott együttes nyilatkozatra, amely útjára indítja a keleti partnerséget,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0020.

⁽²⁾ HL L 155., 2009.6.18., 17. o.

2011. április 5., kedd

- tekintettel „A szegénység csökkentéséről és a munkahelyteremtésről a fejlődő országokban: a követendő út” című, 2010. szeptember 21-i állásfoglalására ⁽¹⁾, és különösen annak 71., 72. és 73. cikkére,
 - tekintettel a Sínai-félszigeten túszként fogva tartott eritreai menekültekről szóló, 2010. december 16-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel „Az emberkereskedelem megakadályozásának, a kereskedőkkel szembeni jogi eljárásnak és az áldozatok védelmének multidiszciplináris megközelítése felé” címmel 2011. január 27-én megtartott konferenciáról szóló elnökségi következtetésekre,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 80. cikkére, amely értelmében a határellenőrzéssel, a menekültügyel és a bevándorlással kapcsolatos uniós politikák terén a szolidaritás és a felelősség tagállamok közötti igazságos elosztásának elve az irányadó, ideértve annak pénzügyi vonatkozásait is, és az Unió e fejezet alapján elfogadott jogi aktaiban, minden olyan esetben, amikor erre szükség van, megfelelő módon rendelkezni kell ezen elv érvényesítéséről,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére (A7-0075/2011),
- A. mivel a migráció legfőbb mozgatóereje a politikai, társadalmi és gazdasági instabilitás, a biztonság hiánya, a politikai elnyomás és az önkényuralmi rendszerek, amelyek megfosztják az érintett közösségeket a valós helyi perspektíváktól és jövedelemtől, és ezáltal a migráció és a maradás közötti választás jogától, állandó veszélynek téve ki őket, és a migrációt hagyva meg nekik egyedüli lehetőségként; mivel egyre többször az éghajlatváltozás és a környezet állapotromlása vezet migrációhoz,
- B. mivel az instabilitás következtében kialakult migráció fő kiváltó okai a háborúk és fegyveres konfliktusok vagy azok kirobbanásának veszélye, az emberi jogok megsértése – többek között a politikai ellenfelek, kisebbségek, például a vallási és etnikai kisebbségek, illetve a leszbikus, meleg, biszexuális és transznemű személyek (LGBT) által alkotott kisebbségek, valamint a hátrányos helyzetű csoportok üldözése vagy jogainak korlátozása –, a természeti vagy az ember által előidézett katasztrófák, valamint a valós gazdasági perspektívák és a demokráciát és felelősségteljes kormányzást garantáló, fenntartható szerkezet hiánya, illetve az állampolgári, politikai, kulturális, gazdasági és szociális jogok tiszteletben nem tartása és előmozdításának hiánya,
- C. mivel a migráció világméretű jelenségként hozzájárult a gondolatok cseréjéhez, ugyanakkor a bevándorlók befogadó társadalmakba való integrációjával kapcsolatos új kihívásokat vont maga után, és ily módon egyrészt gazdagította az Európai Unió kultúráját és gazdaságát, másrészt a társadalmi integrációval és beilleszkedéssel kapcsolatos kérdéseket, problémákat vetett fel; mivel az Uniónak jelentős, de szabályozott bevándorlásra van szüksége az öregedő népessége támogatása, illetve egyéb társadalmi és gazdasági kihívások leküzdése érdekében,
- D. mivel a migrációs hullámok útvonala a múltban aszerint változott, hogy hol alkalmaztak nagyobb nyomást, a jelenség azonban soha sem szűnt meg, és mivel a migrációt nem lehet megállítani, viszont mértéke és összetettsége nagy valószínűséggel változni fog az elkövetkező évtizedekben, ezért azt úgy kell kezelni, hogy megelőzzük az emberi szenvedést,
- E. mivel a legális migráció optimális folyamat a származási országukat elhagyni kívánó személyek és a fogadó országok számára egyaránt,
- F. mivel az instabilitásból eredő és az illegális bevándorlás formáját öltő migrációs áramlások okozta nyomás az Unió külső határai mentén fekvő tagállamokat nagyobb mértékben sújtja,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0327.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0496.

2011. április 5., kedd

- G. mivel a valamennyi migráns és családtagjaik jogainak védelméről szóló ENSZ-egyezményt még egyetlen uniós tagállam sem ratifikálta, mivel ez az egyezmény nyújtja a legátfogóbb jogi keretet a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméhez, és iránytűt ad az államoknak ahhoz, hogy a munkaerő-vándorlással kapcsolatos politikáik kidolgozásakor és végrehajtásakor mire kell odafigyelniük a migránsok jogainak tiszteletben tartása érdekében,
- H. mivel a gazdasági instabilitás különösen a fiatalabb generációk, a nők, a kisebbségek vagy hátrányos helyzetű csoportok helyzetét rontja, hiszen megfosztja őket a munkalehetőség reményétől, és így könnyebben válhatnak erőszak és radikalizmus áldozatává, és terroristacsoportok szervezési kísérleteinek céltábláivá,
- I. mivel az éghajlatváltozás összefügg az élelmiszer- és vízhiánnyal, az erdőirtással és a talajromlással, és egyre inkább a nemzetközi biztonságot és stabilitást fenyegető fő veszélyforrásként azonosítják,
- J. mivel segíteni és védeni kell azokat az embereket, akiket az éghajlatváltozás okozta súlyos katasztrófák otthonaik elhagyására kényszerítettek; mivel azonban a jelenlegi menekültügyi jogszabályok nem ismerik el az éghajlatváltozás okozta katasztrófák menekültjei nemzetközi védelemhez való jogot,
- K. mivel néhány, az éghajlatváltozás és a biodiverzitás ebből eredő csökkenése által leginkább érintett régióban, mint amilyen Száhel-övezet, a migráció vált az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás egyetlen formájává,
- L. mivel a migránsok közül néhányan menedékkérők is lehetnek és potenciálisan hivatalosan elismert menekültekké válhatnak,
- M. mivel a szabálytalan migráció nemcsak hogy kockáztatja a migránsok életét, de nagyon gyakran a legsúlyosabb emberi jogi visszaélésekkel függ össze, ideértve a rabszolgamunkát, a szexuális kizsákmányolást, a gyermekbántalmazást és a nemi erőszakot; mivel az Uniónak az efféle visszaélések megakadályozására és a migránsok – köztük a szabálytalan migránsok – védelmére irányuló, veszélyes helyzetekben tett intézkedéseit a hatékonyság fokozása érdekében erősíteni kell,
- N. mivel a migránsok csempészése szinte a világ valamennyi országát érinti; mivel a szervezett bűnözésben részt vevők számára sajnálatos módon jól jövedelmező szabálytalan migráció fegyvercsempészettel és ember- és kábítószer-kereskedelemmel is párosulhat; mivel a szabálytalan migráció a radikális és terroristacsoportok finanszírozásának egyik forrása lehet, és annak a veszélynek teszi ki a migránsokat, hogy szervezett bűnözői csoportok vagy szélsőséges hálózatok áldozataivá válnak,
- O. mivel az uniós politikák keretén belül külön figyelmet kellene fordítani a legveszélyeztetettebb migránsokra, különösen a kísérő nélküli kiskorúakra,
- P. mivel a szabálytalan migráció hatással van mind a fogadó országok, mind a tranzitországok migrációkezelésére és integrációs kapacitására; mivel bizonyos esetekben a tranzitországok tekintetében ez zavart okozhat a helyi munkaerőpiacok fenntarthatósági és fejlődési lehetőségei vonatkozásában és növelheti az instabilitást,
- Q. mivel a várható jelentős népességnövekedés mind a származási, mind a tranzitországokban, különösen a Maghreb-országokban, a Mashreq-országokban és általában Észak-Afrikában negatívan befolyásolhatja ezen országok gazdaságnövekedési és munkahelyteremtési kilátásait, ezáltal súlyosbítva ezen országok szociális és gazdasági helyzetét, amennyiben a szükséges politikai és gazdasági döntések nem születnek meg, mivel ez a demokratikus elvek hiányával párosulva belső feszültségekhez és instabilitáshoz vezet, ahogyan azt a közelmúltbeli tunéziai, algériai, egyiptomi és az arab világ számos más országában bekövetkező tüntetések is mutatják, és végül a migrációs áramlások volumenének növekedését fogja okozni, ami további terhet ró a fogadó országok integrációs kapacitására,

2011. április 5., kedd

- R. mivel az Uniónak – tekintettel a jelenlegi demográfiai tendenciákra – sürgősen fontolóra kell vennie, hogy milyen mértékben akarja megnyitni határait a következő években a származási és tranzitországok felől érkező migráció előtt az ezen országok belső demográfiai növekedése és az abból eredő társadalmi feszültségek enyhítése érdekében, ezáltal segítve őket belső stabilitásuk fenntartásában, illetve hogy milyen mértékben szükséges szerepet vállalnia az ilyen országok megújított gazdasági menetrendjében, ideértve a beruházásra és munkahelyteremtésre irányuló menetrendet is,
- S. mivel intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy a fogadó országokban és a tranzitországokban elkerüljük a rasszizmus és az idegengyűlölet új hullámaint,
- T. mivel az Unió irányába történő migráció csak része egy sokkal nagyobb arányú, dél-észak, ill. dél-dél irányú migrációs jelenségnek; mivel az európai szomszédságpolitika (ENP) országainak földrajzi közelsége az Unióhoz, valamint ugyanakkor az egyes ENP-országok és az Unió bevándorlási szabályozása között fennálló feltűnő különbségek versenyelőnybe helyezhetik ezeket az országokat, megerősítve tranzitország-jellegüket, és korlátozva lehetséges fogadó országgként fennálló szerepüket és felelősségüket,
- U. mivel az európai szomszédságpolitikának aktívabban kellene támogatnia az Unióval szomszédos államok migrációkezelési kapacitáit,
- V. mivel az Egyiptomban, illetve egyéb észak-afrikai és közel-keleti országokban bekövetkező közel-múltbeli drámai események valószínűleg az Európába irányuló legális és illegális migráció növekedéséhez vezetnek,
- W. mivel a származási és tranzitországok, valamint a fogadó országok és tranzitországok közötti, a migrációs áramlás kezelésével kapcsolatos feszültségek harmonikusabb, összehangoltabb és hatékonyabb migrációs politika híján a jövőben potenciális konfliktusok és viták forrásai lehetnek; mivel azonban a migrációkezelés összehangoltabb és átfogóbb megközelítése erősítheti valamennyi olyan migráns méltóságának tiszteletben tartását, aki potenciálisan hozzájárul a tranzit- és célországok munkaerő-piaci szükségleteinek kielégítéséhez és a származási ország fejlődésének elősegítéséhez; mivel a migrációkezelés összehangoltabb és átfogóbb megközelítésének biztosítania kell –az esetlegesen kilátástalan helyzetben lévő – migránsok emberi jogainak teljes körű tiszteletben tartását,
- X. mivel a kivándorlók által törvényesen és átlátható módon hazaküldött pénz potenciálisan pozitív szerepet játszhat a gazdasági fejlődés elősegítésében, és mivel különös figyelmet kell fordítani a migránsok azon jogának biztosítására, hogy támogathassák családjukat és befektethessenek saját országukban,
- Y. mivel az Európai Uniónak olyan hatékony és bölcs migrációs politikát kell kidolgoznia, mint amelyet Kanadában, Ausztráliában és Új-Zélandon is alkalmaznak; mivel az EU szomszédos régióiban tapasztalható instabilitás veszélyezteti az ilyen politika kialakítását,
- Z. mivel az EU külpolitikája határozottan kiegészítheti és erősítheti a migrációval kapcsolatos uniós politikákat, és a külpolitikának a származási hely szerinti országokban tapasztalható valamennyi bizonytalansági forrással foglalkoznia kell, továbbá aktív párbeszédet kell folytatnia a tranzitországokkal a migrációval kapcsolatos nemzeti jogukban alkalmazandó egységes, emberi jogokra épülő normákról, ezáltal is egyenlő feltételeket teremtve, melyek között a fogadó és a tranzitországok ugyanazon szabályokat követik, és azonos fokú védelmet biztosítanak a migránsok számára; mivel a tranzitországok eltérő fejlettségi szintjéből adódóan uniós pénzügyi támogatásra van szükség annak érdekében, hogy segítsük őket az EU-ban létező normákhoz hasonló normák megvalósításában,
- AA. mivel az alelnök/főképvisező asszony hangsúlyozta a biztonsági és stabilitási kérdések átfogó megközelítésének jelentőségét, melynek értelmében a békefenntartó és béketeremtő műveleteket fejlesztési stratégiák és fenntartható gazdasági perspektívák egészíthetik ki és erősíthetik, ezáltal is megteremtve a hosszabb távú stabilitás és biztonság feltételeit,

2011. április 5., kedd

AB. mivel a Lisszaboni Szerződéssel bevezetett új külpolitikai szerkezet és az EKSZ létrehozása rendkívül értékes szinergiák megteremtésére nyújt lehetőséget egyrészt a külpolitika és a védelmi politika, másrészt pedig az európai szomszédságpolitika és a fejlesztési együttműködési politika között, melyek egymást erősítő és egymással összefüggő területek és stratégiák; mivel ez az új struktúra a kulturális diplomácia számára is lehetővé teszi, hogy szerepet játsszon az Unió külső fellépéseiben; mivel e szinergiákat már a programozás időszakában figyelembe kell venni,

AC. mivel különbséget kell tenni a migránsok, a menedékkérők és a menekültek között,

1. üdvözlöi a Bizottság legutóbbi, a nem menedékkérők jogszerű migrációjára vonatkozó javaslatait, és sürgeti a Bizottságot, hogy fejlesszen ki további eszközöket a közös bevándorlási politika kialakítására, a gazdasági migráció kezelésére, fokozva ezzel a gazdasági és szociális fejlődést a befogadó, tranzit- és származási országokban, valamint a társadalmi kohézió előmozdítására a migránsok integrációjának javítása révén; hangsúlyozza az Unióba történő legális bevándorlás lehetőségeiről adott megfelelő tájékoztatás szükségességét az illegális migráció megakadályozása, a legális bevándorlásra irányuló uniós rendszerek jobb kihasználása, az Unión belüli jelenlegi kilátások és lehetőségek tisztázása, valamint az emberkereskedők által nyújtott hamis ígéretek eloszlata érdekében, ezáltal visszaszorítva a profitot, melyet a szervezett bűnözés és az emberkereskedelem az emberek költözési kényszeréből húz; felkéri a Bizottságot, hogy fokozza a veszélyeztetett csoportok és személyek (elsősorban nők és gyerekek) védelmére irányuló intézkedéseket, hiszen ők azok, akik gyakran esnek az emberkereskedelem és szexuális kizsákmányolás áldozatául, továbbá sürgeti a Bizottságot, hogy a harmadik országokban alakítson ki információs központokat, amelyek az Unióba történő bevándorlási lehetőségekkel kapcsolatban nyújtanak tájékoztatást; ugyanakkor kiegyensúlyozott megközelítés kialakítására szólít fel egyrészt az Unióba irányuló legális migráció ösztönzése, másrészt az Unióba érkező migránsok befogadására és sikeres beilleszkedésének biztosítására rendelkezésre álló kapacitás között;

2. emlékeztet arra, hogy a jól kezelt legális migráció előnyöket is nyújthat a harmadik országok számára azzal, hogy a kivándorlók pénzt juttatnak a származási országokba; ezenkívül hangsúlyozza az olyan kezdeményezések támogatásának fontosságát, amelyek a migránsok részvételét szorgalmazzák a származási országukban folyó fejlesztési és képzési projektekben;

3. felkéri a tagállamokat, hogy működjenek együtt a nem uniós országokkal a legális migrációval kapcsolatos információkhoz való könnyű hozzáférés biztosítása és a legális migráció aktív támogatása érdekében;

4. úgy véli, hogy a kényszermigráció többek között a gazdasági rendszerek elégtelenségeinek, az elszegényedésnek, az emberi jogok megsértésének, a környezet pusztulásának, a gazdag és szegény országok közötti szakadék szélesedésének, a polgárháborúknak, a természeti erőforrásokért zajló háborúnak és a politikai üldöztetésnek tudható be;

5. támogatja az alelnök/főképvisező asszonynak a célzott fejlesztési és emberi jogi stratégiákra épülő átfogó és következetes megközelítés szükségességét hangsúlyozó elemzését és politikai irányvonalát, amely az uniós külpolitika további létfontosságú eszközeként szolgál a stabilitási és biztonsági problémák kezelése, valamint a békefenntartó és békehermetizáló műveletek hatékonyságának növelése érdekében; ezzel kapcsolatosan kéri a FRONTEX szerepének megerősítését a migrációs áramlások hatékonyabb ellenőrzése érdekében; úgy véli, hogy a Lisszaboni Szerződéssel bevezetett új külpolitikai szerkezettel és az EKSZ létrehozásával összefüggésben fontos volna az átfogó megközelítés alapjairól és célkitűzéseiről folytatott további intézményközi párbeszéd és eszmecsere megerősítése, különös tekintettel az olyan kedvezményezett országokat érintő célzott programozásra és partnerségekre, amelyek még jelentős előrelépéseket tehetnek a demokratizálódási folyamat, a felelősségteljes kormányzás, az emberi jogok védelme és a gazdasági növekedés terén, és így megerősíthetik a biztonságot és a stabilitást;

2011. április 5., kedd

6. sürgeti a Bizottságot, hogy fejlesszen ki egy állandó nyomon követési rendszert a migrációs hullámok kezeléséhez kapcsolódó összes FRONTEX-tevékenység tekintetében; úgy véli, hogy a FRONTEX-műveletek emberi jogi dimenziójának – különös tekintettel a személyek azon jogára, hogy elhagyhatják hazájukat, a visszaküldési tilalomra, valamint a menedék iránti kérelemhez való jogra – egyértelműen tükröződnie kell a FRONTEX-rendelet módosított változatának teljes szövegében; üdvözlí a FRONTEX sikeres tevékenységét és a tagállamokkal folyó együttműködését a közös európai menedékjogi rendszer végrehajtása érdekében, és hasonlóképpen üdvözlí az Európai Menekültügyi Támogató Hivatal (EASO) létrehozását is; úgy véli, hogy a FRONTEX és az EASO tevékenységeinek és műveleteinek stabilnak és állandónak kell lenniük ahhoz, hogy a különösen súlyosan érintett tagállamoknak megfelelő támogatást tudjanak nyújtani; hangsúlyozza, hogy az Unió összes tagállama – de különösen a legérzékenyebb tagállamok – között nagyobb szolidaritásra van szükség a leghatékonyabb politikai koordináció és tehermegosztás érdekében;

7. megjegyzi, hogy a számos nemzetközi szereplőből és jelentős adományozóból (úgy mint az EU, az USA, Japán, Kína, valamint hosszabb távon egyéb BRIC-országok, például Brazília és India) álló, egyre inkább többoldalú nemzetközi szintre tekintettel a stabilitás és a biztonság közös célkitűzés, és a globális gazdasági növekedés alapvető előfeltétele; megállapítja továbbá, hogy olyan stabilitási és biztonsági kihívásokkal nézünk szembe, amelyek a költségvetési megszorítások idején nem csupán megfelelő források biztosítását teszik szükségessé, hanem méretgazdaságosságot és összehangolt erőfeszítéseket is; véleménye szerint el kell kezdeni az EU, az USA, Japán, Kína és nemzetközi pénzügyi intézmények között folytatott, az összehangolt földrajzi és tematikus biztonsági, stabilitási és támogatási stratégiákra vonatkozó aktív párbeszéd átgondolását, ami hozzájárulna az EU kollektív befolyásának növeléséhez, és lehetővé tenné a források kiegyensúlyozottabb, célzottabb és hatékonyabb felhasználását, továbbá biztosítaná a terhek méltányos megosztását; úgy véli, hogy – többek között a Fehér Ház külföldi segélyekről szóló, nemrégiben kiadott áttekintése tükrében, amely hangsúlyozta a segélyezés más jelentős adományozókkal való összehangolásának jelentőségét – az eszmecserére irányuló első fontos lépés az EU és az USA között megrendezett, a humanitárius és fejlesztési segélyezés terén megvalósuló megerősített együttműködésről szóló csúcstalálkozó lehetne, amely azt célozná, hogy transzatlanti megközelítésből kiindulva meghatározzák a közös érdeklődési területeket és a politika összehangolásának alapjait;

8. sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy az Unió és tagállamai által aláírt visszafogadási megállapodás maradéktalanul vegye figyelembe az emberi jogokat és a visszaküldés tilalmának elvét, valamint ne tegyen ki veszélynek senkit, aki nemzetközi védelemre szorul;

9. megjegyzi, hogy jelentős előnyökkel jár, ha menekülteket fogadnak be a szomszédos országokban, és felszólítja az Uniót, hogy ezt tekintse prioritásnak;

10. aggodalmát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy jelenleg mintegy 38 törékeny helyzetű államot tartanak számon világszerte (Failed States Index 2010, Fund for Peace), ami azt jelenti, hogy (a Világbank szerint) 1 milliárd főt érintenek instabilitással kapcsolatos problémák; megjegyzi, hogy a törékeny helyzetű államok vannak a leginkább kitéve a belső és külső – politikai és gazdasági – megrázkódtatásoknak, és hogy az állam instabilitása hozzájárul a migrációs folyamatokhoz;

11. úgy véli, hogy a szabálytalan migráció és a biztonsági-stabilitási feszültségek forrásául szolgáló, politikai és gazdasági szempontból törékeny helyzetű államok számára nyújtott segítségnek a költségvetési támogatáson, és a stabilitás kialakítására vagy megerősítésére irányuló stratégiákon túl minden esetben magában kell foglalnia a közvetlen befektetésekre és az Unió piacára való bejutásra irányuló stratégiákat, vidékfejlesztési és élelmiszerbiztonsági stratégiákat, a millenniumi fejlesztési célok elérésére irányuló támogatást, munkahelyteremtésre irányuló politikákat, infrastruktúra-fejlesztést, a kkv-k támogatását, mikrohitel-eszközöket, valamint a demokratizálódás és felelősségteljes kormányzás és a társadalmi befogadás előmozdítására, illetve a nők, a kisebbségek és a hátrányos helyzetű csoportok jogainak kiteljesítésére és az etnikai és vallási tolerancia támogatására irányuló stratégiákat is, ezáltal maximalizálva a helyi lehetőségeket és a potenciális migránsok alternatíváit; meggyőződése, hogy ezeknek a stratégiáknak egyrészt aktív partnerkapcsolatokon kell alapulniuk, amelyek a kedvezményezett országok felelősségvállalásának és releváns képességei megerősítésének elvére támaszkodnak, másrészt a támogató országokkal közösen meghatározott célok, az elérésükhöz szükséges világos menetrendeken és feltételeken, valamint mércéken és szigorú elszámoltathatósági szabályokon kell nyugodniuk; rámutat arra, hogy az ilyen támogatásban részesülő programok esetében alapvető feltételnek kell lennie, hogy azok regionális és helyi szinten hozzáadott értéket teremtsenek, ezáltal biztosítva, hogy jelentős mértékben hozzájáruljanak a helyi gazdaság fejlődéséhez;

2011. április 5., kedd

12. hangsúlyozza, hogy a jövőbeli migrációs tendenciákkal és a migráció formáival – például a rövid távú migrációval, a körkörös migrációval vagy az időszakos migrációval – kapcsolatos bármely kutatásnak vagy elemzésnek figyelembe kell vennie a migráció lehetséges kiváltó okait, például a származási országokban zajló politikai vagy gazdasági válságot, vagy az éghajlatváltozás hatását;

13. felszólítja az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy nemzeti és nemzetközi szinten egyaránt tevékenyen ösztönözzék a migránsok származási országait arra, hogy olyan intézkedéseket és politikákat fogadjanak el és valósítsanak meg, amelyek lehetővé teszik országaik társadalmi, gazdasági és demokratikus fejlődését, annak érdekében, hogy állampolgáraik ne kényszerüljenek kivándorlásra;

14. felszólítja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy tegyenek további erőfeszítéseket a származási országok fejlődése és demokratizálódása, illetve a jogállamiság előmozdítása érdekében, hogy a migrációhoz kapcsolódó problémákat a gyökereknél ragadják meg;

15. támogatja a migrációs tájékoztatási és igazgatási központok EU-n kívüli felállítását azzal a céllal, hogy azok segítsék a származási vagy tranzitországot jelentő harmadik országokat a potenciális és a visszatérő migránsok aggodalmaira válaszoló migrációs politika kialakításában, a legális migrációval és a célország álláslehetőségeivel és életkörülményeivel kapcsolatos tanácsadásban és a leendő migránsok munkahelyi képzésében, a bamakói (Mali) kísérleti projekt (CIGEM) tapasztalatát felhasználva; kéri a Bizottságot, hogy rendszeresen készítsen jelentést illetékes bizottsága számára az ilyen központok létrehozására irányuló új kezdeményezésekről;

16. emlékeztet arra, hogy „A szegénység csökkentéséről és a munkahelyteremtésről a fejlődő országokban: a követendő út” című, 2010. szeptember 21-i állásfoglalásában a Parlament hangsúlyozta, hogy az Uniónak nem szabad haboznia szankciók bevezetésével, ha a fejlődő országok nem tesznek eleget a kereskedelmi megállapodásokban meghatározott, kormányzással és emberi jogokkal kapcsolatos kötelezettségeiknek, továbbá arra kérte az Uniós hatóságokat, hogy biztosítsák a feltételeesség elvének a Cotonoui Megállapodás előírásai szerint való szigorú követését, és hangsúlyozta, hogy az Európai Fejlesztési Alapnak (EFA) és a fejlesztési együttműködési finanszírozási eszköznek (DCI) ugyanezen feltételeességi kritériumoknak kell megfelelnie; hangsúlyozza, hogy hasonló feltételeességi kritériumokat kell alkalmazni a fejlesztési és humanitárius segélyektől különböző uniós segítség esetében is, ideértve az IMF-kölcsönök révén nyújtott makroszintű pénzügyi támogatásokat és az EBB és az EBRD programjai keretében megvalósuló hitelnyújtási műveleteket, valamint hogy az efféle segítségnyújtásnak partnerségen, közös célokon és értékeken, illetve elkötelezettségen kell alapulnia és mind a támogató, mind a kedvezményezett ország elvárásainak meg kell felelnie; hangsúlyozza továbbá, hogy a kedvezményezett országoknak nyújtott aktív uniós támogatásnak hatékonynak és eredményközpontúnak kell lennie, és hogy tiszteletben kell tartani az Unió alapvető értékeit; kéri az alelnök/főképviselet asszonyt és a Bizottságot, hogy tartsák szem előtt az Unió és annak alapvető értékei iránt való elköteleződés kialakításának célját az uniós pénzügyi segélyek és az ilyen jellegű segítségben részesülő országokkal való kétoldalú kapcsolatok szerkezetének kialakításakor; úgy véli, hogy EU-szinten át kellene gondolni az uniós pénzügyi segítségnyújtás alapját és a rá vonatkozó feltételeességi kritériumok alkalmazásának területét;

17. üdvözli, hogy valamennyi kétoldalú uniós kereskedelmi megállapodás tartalmaz emberi jogi záradékot, és támogatja a feltételeesség elvének a fejlődő országokkal kötött kereskedelmi megállapodásokba történő beillesztését az általános preferenciális rendszer révén; elismeri, hogy a feltételeesség elvét nem alkalmazzák minden esetben, mivel a Bizottság húzódozott attól, hogy szankciókat alkalmazzon azon fejlődő országokkal szemben, amelyek elmulasztják teljesíteni az emberi jogok tiszteletben tartásával, a felelősségteljes kormányzással és a demokratizálódással kapcsolatos kötelezettségvállalásaikat; sürgeti a Bizottságot, hogy amikor csak szükséges, fontolja meg a szankciók alkalmazását, de kéri, hogy kiszabásuk előtt alaposan vizsgálja meg e szankcióknak a kedvezményezett országok lakosságára gyakorolt hatásait;

18. úgy véli, hogy a származási országokra vonatkozókéhoz hasonló politikákat a tranzitországok esetében is alkalmazni kell, például a szegénység csökkentése, a közvetlen beruházások és a piacra jutás tekintetében, és hangsúlyozza egy olyan foglalkoztatási ütemterv fontosságát, amely biztosítja a hatékony hosszú távú társadalmi beilleszkedést, stabilizálja a belső munkaerőpiacot, és megerősíti a tranzitországok hosszú távú lehetőségeit;

2011. április 5., kedd

19. úgy véli, hogy az EU-nak és tagállamainak a szabálytalan migrációs áramlások kezelésekor teljes mértékben tiszteletben kell tartaniuk a menedékkérők jogait, illetve tartózkodniuk kell minden olyan lépéstől, ami megakadályozhatja, hogy a potenciális menekültek védelemért folyamodhassanak;

20. felkéri a Bizottságot, hogy fejlesszen ki olyan mechanizmust, amelynek révén egyrészt megállapítható, hogy ki felelős a menedékkérők elhelyezéséért és kérelmük vizsgálatáért, másrészt küzdeni lehet az illegális migráció ellen, vagyis a mechanizmust két olyan területen alkalmaznák, amelyek vonatkozásában földrajzi elhelyezkedésükből vagy demográfiai jellemzőikből kifolyóan aránytalan terhek hárulnak egyes tagállamokra;

21. sürgeti a Bizottságot egy nyomon követési rendszer létrehozására, amely segítségével ellenőrizhető lenne, hogy a beutazási (és a beutazás előtti), a Schengeni Határ-ellenőrzési kódex szerint végrehajtott ellenőrzések során tiszteletben tartják-e a menekültek és menedékkérők jogait, hogy a lehetséges hiányosságokat mihamarabb fel lehessen deríteni;

22. hangsúlyozza az EU választási megfigyelői misszióinak jelentőségét, amelyek bármely, a demokratalódás és a felelősségteljes kormányzás megteremtésére irányuló folyamat egyik fontos lépésének tekinthetők, és úgy véli, hogy az ilyen misszióknak a hosszú távú demokratizálódási folyamatot támogató szélesebb körű program részévé kell válniuk; sürgeti az alelnök/főképviseelő asszonyt, hogy erősítse meg a nyomon követési eljárásokat és missziókat annak ellenőrzése céljából, hogy eleget tesznek-e a választási megfigyelői missziók ajánlásainak, és ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy elengedhetetlen az ajánlások végrehajtása megfelelő nyomon követésének biztosítása; kiemeli a közvetítés, illetve a konfliktusokat megelőző és rendező stratégiák, valamint az olyan regionális szervezetek intézmény- és kapacitásbővítésének fontosságát, mint például az Afrikai Unió (AU), amely fontos szerepet játszik a békefenntartó és békeépítő műveletekben; úgy gondolja, hogy az Afrikai Unió számára nyújtott támogatásnak magába kell foglalnia a határellenőrzési képesség fejlesztését, valamint az összes kilátástalan helyzetben lévő migráns megsegítését; úgy véli, hogy a regionális békét és stabilitást ösztönző regionális szervezetek, például az AU, az Unió a Mediterrán Térségért vagy a keleti partnerség hatékony megerősítése előmozdítja a regionális integrációt és a határokon átnyúló gazdasági övezetek kialakulását;

23. megállapítja, hogy történtek előrelépések a migrációval kapcsolatos átfogó megközelítés végrehajtása tekintetében, amelynek célja a származási és tranzitországokkal folytatott átfogó partnerségek előmozdítása, illetve a migráció és a fejlesztés közötti szinergiák ösztönzése; hangsúlyozza, hogy tovább kell javítani a migrációval kapcsolatos átfogó megközelítés fő eszközeinek használatát (migrációs partnerségek, migrációs missziók, migrációs profilok, együttműködési platformok); hangsúlyozza, hogy továbbra is a származási és tranzitországokkal folytatott politikai párbeszéd középpontjában kell tartani a bevándorlási politikával kapcsolatos célkitűzéseket, illetve fokozni kell a szakpolitikák közötti koherenciát e kérdéskörben, különösen a fejlesztési politikával való koherenciát; úgy véli, hogy racionalizálni kell a különféle párbeszéd-folyamatokat, egyszersmind megerősítve a migráció és a fejlesztés közötti szinergiákat; úgy véli, hogy fokozni kell az erőfeszítéseket a származási és tranzitországok olyan fejlesztési projektjeinek támogatása érdekében, amelyek növelik az életszínvonalat ezen országokban, valamint a migrációs áramlatok hatékony kezelése érdekében fokozzák intézményi kapacitásaikat és fejlesztik infrastruktúrájukat, ugyanakkor gondoskodni kell a nemzetközi védelemmel kapcsolatos normák és a visszaküldés tilalmát kimondó elv betartatásáról;

24. hangsúlyozza a migrációval és fejlesztéssel foglalkozó globális fórum kulcsfontosságú szerepét, hiszen az strukturált keretet biztosít az megerősített párbeszéd előmozdítására, valamint a kormányzati és a nem kormányzati szereplők – ideértve a civil társadalmat – közötti együttműködésre;

25. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a jelenlegi körülmények között az egyetlen lehetőség az EU és a Líbia közötti együttműködési megállapodás felfüggesztése volt, és úgy véli, hogy a felfüggesztést vissza kell vonni, amint feláll egy új átmeneti kormány, amely hajlandó támogatni egy ilyen megállapodás demokráciára és emberi jogokra épülő végrehajtását, minthogy a cél nem más, mint pénzügyi támogatás nyújtása az afrikai országok számára a migráció valós alternatíváinak megteremtésére, valamint a már az országban lévő migránsok szakértelmét maximalizáló, és ezáltal a munkaerő-migrációt még hatékonyabban kezelő rendszer létrehozására Líbiában, ezáltal is növelve az ország azon képességét, hogy vonzó célponttá váljon a migránsok számára – különös tekintettel a déli határai felől érkezőkre –, és képes legyen társadalmilag és gazdaságilag integrálni őket, így kialakítva egy hatékony migrációkezelési rendszer alapjait Líbiában; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy az EU-nak ki kell használnia a befolyását Líbia meggyőzésére, hogy engedélyezzék az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságának visszatérését az országba; úgy véli, hogy az EU földrajzi közelségében található más országokkal is megállapodásokat kellene kötni a migráció terén kialakítandó együttműködés ütemtervével kapcsolatosan, hogy a nemzetközi megállapodásoknak megfelelően közösen támogassák a velük szomszédos, törekény helyzetű államokat;

2011. április 5., kedd

26. az Észak-Afrikában jelenleg tapasztalható humanitárius válság kezelésével összefüggésben megjegyzi, hogy a Frontex nem szolgálhat a válság következtében a régióból kiinduló migrációs hullámok kezelésének fő eszközéül, és felszólítja az EU-t, hogy egy, a politikai átmenetekkel és törekeny államokkal foglalkozó következetes, hosszú távú stratégia részeként dolgozzon ki gyors és összehangolt választ, ezáltal is szem előtt tartva a migrációs hullámok alapvető kiváltó okainak kezelését; sürgeti a Tanácsot, hogy az EUMSZ 80. cikkében rögzített szolidaritási klauzula alapján vezessen be a tehermegosztásra irányuló cselekvési tervet a régióból származó menekültek letelepítésének elősegítésére, és hogy a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek tömeges beáramlása esetén nyújtandó átmeneti védelem minimumkövetelményeiről, valamint a tagállamok e személyek befogadása és a befogadás következményeinek viselése tekintetében tett erőfeszítései közötti egyensúly előmozdítására irányuló intézkedésekről szóló, 2001. július 20-i 2001/55/EK tanácsi irányelvben meghatározott előírások alapján támogassa a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyeket; felszólítja a Tanácsot, hogy tegyen sürgős lépéseket a közös európai menedékjogi rendszer elfogadása érdekében, és a Parlament 2010 májusában tett javaslatának megfelelően zárja le a közös uniós letelepítési program létrehozására, valamint az Európai Menekültügyi Alap 2008–2013-as tevékenységeire vonatkozó együtdöntési eljárásokat; emlékeztet arra, hogy a tagállamoknak tiszteletben kell tartaniuk a visszaküldés tilalmára vonatkozó elvet;

27. hangsúlyozza, hogy az Európai Parlament kulcsfontosságú szerepet tölt be az EU-val szomszédos területeken a szabadság és a demokrácia előmozdítása terén; ezzel összefüggésben úgy véli, hogy az Európai Parlamentnek szorosan nyomon kellene követnie a földközi-tengeri térség déli vidékein zajló demokratizálódási folyamatot, ezért szabályozott alkalmi párbeszéd kialakítását javasolja az alelnök/főképviselő asszonynyal a térségben bekövetkező fejlemények értékelése, valamint a rövid és hosszú távú célok és a megfelelő támogató intézkedések meghatározása céljából;

28. ragaszkodik ahhoz, hogy a megújuló európai szomszédságpolitika keretében ténylegesen figyeljenek oda az emberi jogokkal és a demokráciával kapcsolatos párbeszédre; úgy véli, hogy a demokráciapárti mozgalmakból és tüntetésekből, valamint abból, hogy a Tunéziához és Egyiptomhoz hasonló országokban a hatóságok brutálisan léptek fel ezekkel szemben, arra lehet következtetni, hogy az ENP keretében a demokráciáról és az emberi jogokról folytatott párbeszéd nem volt eredményes;

29. üdvözli az EU és Törökország közötti visszafogadási megállapodásra irányuló tárgyalások lezárását, és kéri, hogy a felek teljesítsék a megállapodás teljes körű, mihamarabbi végrehajtásához szükséges valamennyi hátralévő szakaszt;

30. felszólítja a Bizottságot, hogy fokozza együttműködését az illegális migráció származási és tranzit-országaival az Európai Unióval kötött – vagy megkötendő – megállapodásokon, illetve a tagállamok és harmadik országok közötti kétoldalú megállapodáson keresztül is annak érdekében, hogy meg lehessen fékezni az illegális migrációt, illetve azzal a céllal, hogy ösztönözni lehessen a törvények betartását, ami a migránsok, a tagállamok és a származási országok lakossága számára egyaránt előnyös lenne;

31. úgy véli, hogy a migrációval összefüggő statisztikák – tagállamokkal együttműködve végzett – harmonizációja alapvetően fontos a migrációs politika eredményes tervezése, elfogadása, megvalósítása és értékelése szempontjából; kiemeli az Európai Migrációs Hálózat (EMH) jelentőségét, amely komoly hozzájárulást nyújthat e területen;

32. hangsúlyozza, hogy sürgősen szükség van a migráns népességre vonatkozó következetes, átfogó és összehasonlítható statisztikai adatokra, hiszen annak állandó változása, valamint a jelenlegi migrációs áramlások jellege valós kihívást jelent a politikaformálók számára, akiknek döntéseik meghozatalához megbízható adatokra és információkra van szükségük;

33. felhívja a Bizottságot, hogy az Európai Szomszédságpolitika folyamatban lévő felülvizsgálatának részeként vegye fontolóra egyedi finanszírozás biztosítását az ENP országokra vonatkozó, foglalkoztatási ütemtervet is magába foglaló megújított, erős gazdasági ütemterv kidolgozására; úgy véli, hogy ütemtervet kellene megvitatni az ENP országokkal a saját nemzeti migrációs joguknak az EU normákkal való összehangolásáról, beleértve az olyan emberi jogi normákat is, mint például a menedékhez való jog, az szabálytalan migránsok védelmi rendszere és a valamennyi migránsra érvényes egyenlő jogok; szorgalmazza a Moldovával és Grúziával már megkötött megállapodásokon túl további mobilitási partnerségi megállapodások megkötését az ENP országokkal;

2011. április 5., kedd

34. átfogó migrációs politika kidolgozására szólít fel, amely kapcsolatban áll az összes fejlesztési stratégiával és eszközzel, továbbá magas szintű politikai és gyakorlati szolidaritáson, kölcsönös bizalmon, átláthatóságon, partnerségen, megosztott felelősségvállaláson, illetve közös elvekre és konkrét intézkedésekre épülő közös erőfeszítéseken, valamint a Lisszaboni Szerződésben foglalt értékeken alapul;
35. felkéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki átfogó megközelítést a legális bevándorlással kapcsolatosan, figyelembe véve, hogy az európai munkaerőpiacot munkaerőhiány jellemzi, valamint szem előtt tartva, hogy az egyes tagállamok milyen mértékben képesek migránsokat befogadni és integrálni; úgy véli, hogy egy, a legális bevándorlásra vonatkozó közös európai politika az európai gazdaságra, illetve a származási országok gazdaságára egyaránt ösztönzőleg hatna;
36. véleménye szerint azon megállapodásokat, amelyek több uniós tagállamot is érintenek, európai szinten, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 218. cikkének teljes körű tiszteletben tartása mellett kell megtárgyalni;
37. felszólítja az uniós intézményeket és tagállamokat, hogy a migrációs áramlások kezelése átfogóbb és fenntarthatóbb megközelítésének biztosítása érdekében hatékonyabban hangolják össze az adományozók által nyújtott támogatást;
38. sürgeti, hogy a fejlesztési segítségnyújtást válasszák külön a migrációs áramlások kezelésétől, továbbá a fejlesztési támogatást ne tegyék függővé a visszatérési migrációtól; hangsúlyozza, hogy az uniós fejlesztési segélyeknek a migráció okainak – szegénység, éghajlatváltozás és éhezés – megszüntetésére kellene irányulniuk;
39. hangsúlyozza, hogy az „Unió a mediterrán térségért” és a keleti partnerség kezdeményezés hozzáadott értéket jelenthet a migrációnak és következményeinek kezelésében; felkéri az alelnök/főképviselő asszonyt és a tagállamokat, hogy fokozzák az „Unió a mediterrán térségért” kezdeményezés teljes működőképessége érdekében tett erőfeszítéseiket; úgy véli, hogy a migrációs áramlatok kapcsán tett lépéseknek elsőbbséget kell élvezniük az „Unió a mediterrán térségért,” valamint a keleti partnerség kezdeményezésen belül;
40. felszólítja az Európai Uniót, hogy mérlegelje, milyen lépéseket tehet a Fejlesztési Együttműködési Eszköz, az Európai Fejlesztési Alap, valamint a humanitárius segítségnyújtási eszköz kiigazítása terén, hogy ezáltal a törekeny országokban elősegítse, hogy erősödjön a migrációnak az emberi fejlődés és a demokrácia előmozdítására gyakorolt pozitív hatása;
41. további erőfeszítésekre hív fel a politikák fejlesztési célú koherenciájának ösztönzése céljából az Unió migrációs politikája keretében, továbbá annak elkerülésére, – amennyiben azok sértik a migránsok emberi jogait – hogy a hivatalos fejlesztési támogatást a migráció megnehezítését vagy irányítását szolgáló politikák finanszírozására használják fel; úgy véli, hogy a hivatalos fejlesztési támogatást ugyanakkor további hatékony fejlesztésekre fel kell használni, hiszen így csökkenthető lehet a szegénység, politikai instabilitás és politikai elnyomás okozta migráció;
42. üdvözli a harmadik Afrika–EU-csúcstalálkozó végeztével kibocsátott tripoli nyilatkozatot, amely újból megerősíti a migráció velejáróinak és kihívásainak kezelése érdekében tett közös erőfeszítések szükségességét, valamint a migráció fejlesztéséhez kapcsolódó viszonyát;
43. hatékonyabb partnerségek kiépítésére szólít fel a regionális és gazdasági integrációt elősegítő intézményekkel, amelyek hozzájárulnak a tartós, hosszú távú megoldás kidolgozására a dél–dél migráció kérdésében;
44. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak további kutatásokat kellene végeznie az éghajlat által kiváltott dél–dél közötti migrációval kapcsolatban, amely foglalkozna az érintett személyek számával, a veszélyeztetett térségekkel, a migrációs mozgásokkal, illetve a fogadó országok képességeivel is; felszólít a fejlődő országok kutatási kapacitásának megerősítésére;
45. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a szegénység mértékének csökkentése, valamint a millenniumi fejlesztési célok elérése érdekében a partnerországok nemzeti fejlődési stratégiájába bele kell foglalni a migráció kérdését;

2011. április 5., kedd

46. üdvözlí a migrációval foglalkozó AKCS-megfigyelőközpont létrehozását, amely adatokkal, valamint eszközökkel szolgál az AKCS-országok politikai döntéshozói számára a nemzeti migrációs stratégiák hatékonyabbá tételéhez; továbbá üdvözlí a Migrációs Megfigyelőközpont létrehozására irányuló javaslatot, melynek feladata a latin-amerikai térség migrációs áramlásaival kapcsolatos kérdések folyamatos és részletes nyomon követése az Európa–Latin-Amerika és Karib-térség Alapítvány felügyelete és koordinációja mellett;

47. javasolja a migráció és a fejlődés között meglévő összefüggések erősítésére szánt pénzügyi források hatékonyabb elosztását; felismeri az Unió külső fellépéseit finanszírozó különféle pénzügyi eszközök kiegészítő jellegre és időben történő mobilizálására vonatkozó előírások javításának szükségességét;

48. hangsúlyozza az LRRD stratégiák (azaz a helyreállítás és a fejlesztés összekapcsolásával kapcsolatos stratégiák) megerősítésének szükségét annak érdekében, hogy a lakóhelyüket elhagyni kényszerülők és menekültek problémájára fenntartható megoldásokat tudjanak biztosítani; felismeri az összehangolt humanitárius válaszlépés mint az életképes fejlesztési politika elődjének fontosságát a konfliktust követő helyzetben lévő országokban;

49. felhívja az alelnök/főképviseelő asszonyt, hogy fektessen hangsúlyt a szakértői munkára, és egyértelműen határozza meg a központok és a küldöttségek személyzetének megbízatását a migrációról és menekültügyről szóló tematikus program és a fejlesztési együttműködési eszköz földrajzi programjainak hatékonyabb összehangolása érdekében;

50. felszólít az Európai Külügyi Szolgálat illetve a DEVCO szerepének tisztázására, valamint tevékenységük összehangolására; sürgeti, hogy a DEVCO vezető szerepet játsszon a migrációs politika programozási szakaszában;

51. hangsúlyozza a migrációról és menekültügyről szóló tematikus program alkalmával szerzett tapasztalatok alkalmazásának fontosságát a nemzeti szintű politikai párbeszéd szempontjából az országos és regionális stratégiai dokumentumok következetes és hatékony programozásának érdekében;

52. sürgeti a különösen a kulcsfontosságú ágazatokat – például az egészségügyet és az oktatást – érintő agyvisszavonás és szakemberek kivándorlása által keltett negatív hatások csökkentésére irányuló erőfeszítések fokozását; hangsúlyozza az „agyvisszavonás”, a támogatott visszatérési programok és a körkörös migráció előmozdításának, a munkaerő-felvétel szabályozásának, valamint a kapacitásfejlesztés támogatásának jelentőségét olyan intézkedéseken keresztül, mint például a szakképzés fejlesztése; kéri a Bizottságot, hogy tanulmányozza, hogy a körkörös migrációs rendszerek hasznos eszköznek bizonyulnak-e, és a körkörös migráció melyik típusa (egyszeri/visszatérő, rövid távú/hosszú távú, spontán/irányított) hozhatja a legjobb eredményeket a fejlődő és a fejlett ország számára egyaránt;

53. felszólítja a Bizottságot, hogy a külső fellépések 2013 utáni időszakra vonatkozó új eszközeinek kidolgozásakor biztosítsa, hogy a javasolt szerkezet lehetővé tegye a fejlesztési pillér valamint a szociális biztonsági és stabilitási pillérek közötti szinergiák és egymást kölcsönösen megerősítő hatások létrejöttét, és gondoskodjon a sürgősségi és helyreállítási alapok gyors elosztásáról, a kilátástalan helyzetben lévő migránsok, és különösen a kiemelten veszélyeztetett helyzetben lévő migránsok, például a nők és a kísértő nélküli kiskorúak segítése és támogatása tekintetében történő gyors reagálásról, valamint az esetlegesen fenyegetett helyzetben lévő kisebbségi csoportok, többek között a vallási és etnikai közösségek, illetve a leszbikus, meleg, biszexuális és transznemű személyek (LGBTT) által alkotott közösségek számára aktív támogatást nyújtó egyedi programokról, a kilátástalan helyzetben lévő emberi jogi jogvédőknek nyújtott uniós védelemről, továbbá támogassa azon intézkedések megtételét, amelyek mérséklék az éghajlatváltozás, az erdőirtás, az elszivatagosodás, valamint a csökkenő biodiverzitás következményeit, és óvja meg a gazdasági és társadalmi környezetet az érintett közösségekben;

54. felszólít a veszélyeztetett csoportok, például a nők, gyerekek, valamint a fogyatékkal élők sajátos helyzetét figyelembe vevő politikák kialakítására, valamint ezzel összefüggésben a megfelelő infrastruktúrára, például kórházak, iskolák és oktatási felszerelések, valamint a szükséges szociális, pszichológiai és adminisztratív segítségnyújtás biztosítására;

2011. április 5., kedd

55. felhívja a figyelmet a kínzás áldozatai részére létrehozott rehabilitációs központok fontos szerepére, amelyet a migránsok – köztük menekültek és menedékkérők – sikeres uniós integrációjában játszottak; aggodalommal veszi tudomásul a döntést, hogy a demokrácia és az emberi jogok új európai eszköze (EIDHR) keretében e központoknak nyújtott finanszírozást fokozatosan meg fogják szüntetni; felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy e központok finanszírozása csorbítatlanul folytatódjon, és ne kerüljön egyedül a tagállamok kezébe;

56. felkéri a Bizottságot, hogy tegye közzé a regionális védelmi programok külső értékelését és kezdeményezzen vitát arról, hogy e programokat folytatni kell-e;

57. a KKBP/KBVP missziói kapcsán úgy véli, hogy – miként azt az alelnök/főképviseelő asszony is hangsúlyozta – a biztonsági és stabilitási stratégiákat eseti fejlesztéstámogatással és emberi jogi stratégiákkal kellene kiegészíteni annak érdekében, hogy hosszú távon fel lehessen számolni a biztonság és a stabilitás hiányának alapvető kiváltó okait; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy egy ilyen átfogó megközelítéshez nem csupán a külügyi szolgálatról remélt jobb koordinációra van szükség, hanem az ilyen támogatási stratégiákra elkülönített további költségvetési forrásokra is;

58. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanács elnökének, az Európai Unió Tanácsa elnökségének, a Bizottság elnökének, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének, az EBB-nek, az EU-tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a tagjelölt országok kormányainak és parlamentjeinek, az EURONEST- és EUROMED-államok kormányainak és parlamentjeinek, az Amerikai Egyesült Államok külügyminisztériumának, az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Banknak, a Világbanknak, a Nemzetközi Valutaalapnak, az Afrikai Uniónak, a Pán-afrikai Parlamentnek, a Nemzetközi Migrációs Szervezetnek és ENSZ Menekültügyi Főbiztosságának.

A nők mezőgazdaságban és a vidéki területeken

P7_TA(2011)0122

Az Európai Parlament 2011. április 5-i állásfoglalása a nők mezőgazdaságban és a vidéki területeken betöltött szerepéről (2010/2054(INI))

(2012/C 296 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre, és különösen annak 2. és 3. cikkére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, és különösen annak 8., 153. és 157. cikkére,
- tekintettel a vidékfejlesztésre vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokról szóló, 2006. február 20-i 2006/144/EK tanácsi határozatra (2007–2013 közötti programozási időszak) ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló, 2005. szeptember 20-i 1698/2005/EK tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Unió vidéki területein a nők helyzetéről szóló, 2008. március 12-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel „A nők szerepe a vidék fenntartható fejlesztésében” témájú, 2010. április 27–29 között Cáceresben, az EU spanyol elnökségének kezdeményezésére rendezett szeminárium következtetéseire ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ HL L 55., 2006.2.25., 20. o.

⁽²⁾ HL L 277., 2005.10.21., 1. o.

⁽³⁾ HL C 66 E, 2009.3.20., 23. o.

⁽⁴⁾ Tanácsi dokumentum: 09184/2010.

2011. április 5., kedd

- tekintettel az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról és a 86/613/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2010. július 7-i 2010/41/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére (A7-0016/2011),

A többfunkciós kialakítású vidéki területek

- A. mivel a vidéki területek gazdaságilag fenntartható fejlődése és a gazdasági egységek hosszú távú és fenntartható működőképessége elsőrendű kérdés Európában, és mivel a gyéribben lakott mezőgazdasági területekben rejlő potenciált az értékeket megőrző módon kell használni és fejleszteni, és úgy, hogy a területek továbbra is lakottak maradjanak,
- B. mivel – adott helyzetüknek megfelelően – a gazdaságilag és kulturálisan önálló, működő regionális elosztási láncokkal rendelkező régiók stabilabban tudnak reagálni a globális változásokra,
- C. mivel számos régióban a fenntartható fejlődési stratégiák és a nagy horderejű vállalkozói tevékenységek elengedhetetlen előfeltétele a versenyképes, többfunkciós mezőgazdaság, és mivel ezt a potenciált a gazdasági tevékenység erősebb diverzifikálásának folyamata keretében még nem mindenhol használják ki,
- D. mivel a vidéki térségeket különösen érinti az előregedő népesség, az alacsony népsűrűség és egyes területeken az elnéptelenedés problémája,
- E. mivel a demográfiai változás, az elvándorlás és számos vidéki térség népességén belül a nők arányának általános csökkenése miatt a jelenlegi infrastruktúra mellett a jövőben már vagy nem lesz biztosítható helyi szinten az áruellátás és a mindennapi szolgáltatások, az egészségügyi alapellátás és gondozás, az óvodai nevelés, az iskolai, szakmai és felsőfokú képzés és továbbképzés, valamint a megfelelő kulturális és szabadidős lehetőségek, vagy az ellátás biztosítása gazdasági nyomás hatására össze fog omlani,
- F. mivel az Európai Unióban a mezőgazdaságban rendszeresen munkát végző 26,7 millió fő 42%-a nő, és ötből legalább egy üzemet (kb. 29%) nő irányít,
- G. mivel a nők döntéshozatalban való részvétele nem tükrözi megfelelően a helyi és a közösségi fejlődés terén betöltött jelentős szerepüket,
- H. mivel a nemek közötti egyenlőség elve az Európa 2020 stratégia alapkövetelménye, amelyet támogatni kell annak érdekében, hogy fokozódjon a nők aktív részvétele a gazdasági és társadalmi tevékenységekben, és az emberi jogok tiszteletben tartását garantálják,

A nők a vidéki életben és a vidéki gazdaságban

- I. mivel a gazdasági és társadalmi változások során az elmúlt évtizedekben a vidéki nők valós helyzete megváltozott és differenciálódott, és nem utolsósorban e változások elindításában maguk a nők is kezdeményező és formáló szerephez jutottak, és a nők társadalmi és gazdasági helyzete mind az egyes tagállamokon belül, mind azok között jelentős eltéréseket mutat,

⁽¹⁾ HL L 180., 2010.7.15., 1. o.

2011. április 5., kedd

- J. mivel a modern társadalomban a nők a saját egyéni családi és szakmai kötelezettségeik tekintetében többfunkciós feladatot látnak el, és éppen szerepük sokrétősége miatt minden társadalmi szinten jelentősen hozzájárulnak a fejlődéshez és az innovációhoz, valamint az életminőség javításához, különösen a vidéki térségekben,
- K. mivel a család- és idősgondozást különösen a vidéki térségekben gyakran a nők végzik,
- L. mivel a nőkkel kapcsolatos politikákra vonatkozó sokéves törekvések és a képzés, a tanácsadás és az egzisztenciateremtési kezdeményezések intenzív, közszféra általi támogatása, többek között a KAP második pillérén belül figyelemre méltó sikereket mutatott fel a vidéki férfiak és nők élethelyzetének javítása tekintetében,
- M. mivel az életmód nagyfokú individualizálódása ellenére a nők és a férfiak előtt álló alapvető kihívások fennmaradnak, amelyek egyrészt a saját jövedelemszerző munka és a társadalmi és kulturális kötelezettségvállalás, másrészt a családi felelősség összeegyeztetését jelentik,
- N. mivel ennek a „többszörös kihívásnak” a modern társadalom feltételei között csak megfizethető és elérhető támogató szolgáltatások, közüzemi szolgáltatások és -struktúrák igénybevétele mellett lehet megfelelni,
- O. mivel a nők vidéken betöltött sokoldalú szerepe jelentősen hozzá tud járulni társadalmunkban a modern nőkre vonatkozó kép kialakításához,
- P. mivel a férfiak és a nők foglalkoztatási aránya egyaránt alacsony a vidéki térségekben, és a nők közül valóban sokan sosem vállalnak aktív szerepet a munkaerőpiacon, így nem regisztrálják őket munkanélküliként, illetve a munkanélküliségi statisztikákban sem szerepelnek,
- Q. mivel a vidéki területek modern és fenntartható fejlődésének alapvető eleme a mezőgazdasági tevékenységet folytató nők szociális biztonsága, beleértve a gazdálkodók kiegészítő jövedelemmel (kombinált jövedelem, egyéni vállalkozók vagy részmunkaidős vállalkozók) rendelkező házasársait, valamint az ideiglenes alkalmazottakat és a migráns munkavállalókat,
- R. mivel kizárólag a mezőgazdasági üzemtulajdonos neve szerepel a banki dokumentumokban, és a támogatások és összegyűjtött jogosultságok szempontjából is az üzem tulajdonosa az egyetlen személy, aki az üzemet képviseli az egyesületek és csoportok felé,
- S. mivel vidéken a családi és szövetkezeti idegenforgalmi vállalkozások révén többek között árut és szolgáltatást kínáló falusi turizmus ületi kockázata alacsony, munkahelyeket teremt, lehetővé teszi a családi élet és a munka összeegyeztetését, valamint a vidéki lakosságot a vidéken maradásra ösztönzi,

A vidék mint élettér és mint gazdasági térség

1. rámutat arra, hogy a nemek közötti egyenlőség előmozdítása az EU és a tagállamok számára kulcsfontosságú cél; hangsúlyozza, hogy ezt az elvet, amely elősegíti a fenntartható gazdasági növekedést és a vidékfejlesztést, bele kell foglalni a KAP-ba;
2. rámutat arra, hogy a vidéki területeken a városi területekhez hasonló életkörülményeket kell teremteni, amelyek azonban a vidéki valóságot tükrözik, annak érdekében, hogy a nők és családjuk számára perspektívát jelentsen a vidéken maradás és boldogulás;
3. kéri, hogy támogassák a vidéki térséget mint olyan sokoldalú és integrált teret, ahol emberek dolgoznak és vállalkoznak, és hogy ennek érdekében használják ki a nők kulcsfontosságú szerepét, tapasztalatát és szakértelmét;

2011. április 5., kedd

4. ezért felszólítja a Bizottságot, hogy a következő többéves pénzügyi keretről szóló tárgyalások során tartózkodjon a mezőgazdasági kiadások teljes költségvetéshez viszonyított arányának további mérséklésétől;
5. nyomatékosan hangsúlyozza, hogy a szerteágazó, többek között szolgáltatásra összpontosító mezőgazdasági vállalkozások (pl. tanyasi turizmus, közvetlen értékesítés, olyan szociális szolgáltatások, mint az idő- és gyermekgondozás, napközi otthonos iskola keretében gazdaságokban történő tanulás stb.) az ellátási infrastruktúra jelentős sarokköveit képezik a vidéki térségben, és azoknak a KAP révén fenntartható támogatást kell kapniuk; ezért az ilyen szolgáltatásoknak a KAP révén történő támogatására szólít fel, amely a nők számára új távlatokat nyit meg és lehetővé teszi a fizetett munkavállalást, valamint jelentősen elősegíti a családi élet és a munka összeegyeztetését;
6. felszólít a saját lendülettel rendelkező fejlesztési stratégiák előmozdítására, melynek során a vidéki nők és férfiak különleges kreativitása kap támogatást, felhasználva minden egyes vidéki közösség hagyományos egyedi forrásait;
7. hangsúlyozza az életképes, dinamikus és vegyes összetételű népességgel rendelkező vidéki környezet fontosságát; e tekintetben hangsúlyozza a fiatal nők számára kínált megfelelő fejlődési lehetőségek és kihívások fontosságát;
8. kéri, hogy a vidéki térségekben a keretfeltételeket úgy határozzák meg, hogy a nők, tartozzanak bármelyik generációhoz, saját közvetlen környezetükben maradhassanak és hozzájárulhassanak annak megújításához és fejlesztéséhez;
9. tekintettel a vidéki területeken élő nők életkörülményeire, hangsúlyozza a gazdálkodók és a gazdaságokban dolgozók idő előtti nyugdíjazásával kapcsolatos intézkedések fontosságát; felszólítja a tagállamokat, hogy amennyiben még nem tették meg, úgy vezessék be ezt a rendszert;
10. ezzel összefüggésben kéri, hogy tegyenek további erőfeszítéseket a vidéki területek modern információs technológiai infrastruktúrával való teljes körű ellátása, mindenekelőtt a megfelelő szélessávú lefedettség érdekében, valamint azt, hogy könnyítsék meg az információs és kommunikációs technológiákhoz való hozzáférést, és e hozzáféréssel összefüggésben mozdítsák elő az esélyegyenlőséget, valamint a technológiák használatát oktató megfelelő képzéseket; rámutat, hogy a széles sávú hozzáférés alacsony szintje az EU számos vidéki területén akadályt jelent a kisvállalkozások növekedése tekintetében; ezért sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, teljesítsék arra irányuló vállalásaikat, hogy a versenyképesség növelésének egyik eszközeként javítsák a vidéki területek széles sávú lefedettségét;
11. felszólít a vállalkozások elektronikus formájának, például a nagyvárosi központoktól való távolságtól függetlenül az üzleti kapcsolatot lehetővé tévő e-üzletnek a vidéki területeken élő nők körében történő előmozdítására és támogatására;
12. rámutat, hogy a városi területekhez hasonlóan a vidéki területeken is fontos a mindennapi élethez szükséges infrastruktúrához, létesítményekhez és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, hogy a férfiak és a nők egyensúlyt teremthessenek családi és szakmai életük között, valamint hogy megmaradjanak a vidéki közösségek; ennek magában kell foglalnia a gazdaság helyszínén lévő infrastruktúra részét képező gyermekgondozási létesítményeket (pl. a gazdaság bölcsődéjét és más óvodai létesítményeket), egészségügyi szolgáltatásokat, oktatási létesítményeket (beleértve az élethosszig tartó tanulás létesítményeit), az idősek és más eltartottak intézményeit és gondozását, betegség vagy terhesség esetén a helyettesítéssel kapcsolatos szolgáltatásokat, a naponta szükséges árucikkeket értékesítő helyi üzleteket és a szabadidős és kulturális létesítményeket; kéri, hogy az agrárpolitikai keretfeltételeket úgy határozzák meg, hogy a vidéki területeken a nők számára lehetővé váljon, hogy érvényre juttassák a többfunkciós mezőgazdaság megvalósítására irányuló képességeiket;
13. sürgeti a tagállamokat, hogy használják fel a strukturális alapokat és Kohéziós Alapot a vidéki területeken a megfelelő közlekedési infrastruktúra hiányának kezelésére, illetve kedvező politikák végrehajtására a közlekedés mindenki, különösen a fogyatékkal élők számára történő elérhetővé tétele érdekében, mivel a közlekedés továbbra is a társadalmi kirekesztést és a társadalmi egyenlőtlenséget mélyítő tényező, amely elsősorban a nőket érinti;

2011. április 5., kedd

14. kéri, hogy a vidéki területek támogatási politikája fokozottan összpontosítson a vidéki térségben az innovatív és fenntartható vidéki élet- és munkakörülményekre;

15. felszólítja az Európai Unió intézményeit, tagállamait, valamint a regionális és helyi hatóságokat, hogy az alábbi működési területeken támogassák azokat a projekteket, amelyek a vidéki területeken ösztönzik és tanácsadással segítik az olyan innovatív elsődleges mezőgazdasági termelő vállalatok létrehozását, amelyek különösen a nők számára új munkahelyeket tudnak teremteni: a mezőgazdasági termékek értékének növelése és értékesítésük számára helyek felkutatása, új technológiák alkalmazása és a terület gazdasági sokszínűségéhez való hozzájárulás, valamint a munka és a családi élet összeegyeztethetőségét lehetővé tevő szolgáltatások nyújtása;

16. rámutat arra, hogy az innovatív kínálati formák összefüggésében fel kell használni a KAP második pillérén belül a nőkkel kapcsolatos projektek eddigi pozitív tapasztalatait (különösen az Axis 3 és a Leader+ programot), és meg kell állapítani, hogy melyek a legjobb gyakorlati megoldások;

17. felszólít arra, hogy a vidékfejlesztési stratégiák helyezzenek különös hangsúlyt a nők szerepére abban, hogy segítsenek elérni az Európa 2020 stratégia céljait, különösen az innovációt, kutatást és fejlesztést középpontba állító kezdeményezéseket;

18. üdvözli ezzel összefüggésben az ESF/EQUAL projekteket, amelyek a nők mezőgazdaságban és vidéken betöltött szerepére kívánnak rávilágítani, illetve helyzetükön javítani;

19. kéri az EMVA-rendelet módosítását, hogy a 2014–2020-as tervezési időszakban külön intézkedésekkel támogassák a nőket, ami jótékonyan befolyásolná a vidéki területeken élő nők foglalkoztatását;

A nők a vidéki gazdaságban

20. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyenek részt a nők gazdasági és társadalmi helyzetét és a vidéki területeken az üzleti szerepvállalásukat bemutató adatbázis létrehozásában, és optimalizálják a (pl. az Eurostat révén) rendelkezésre álló eddigi adatok felhasználását a politikai intézkedések kiigazítása érdekében;

21. meggyőződése, hogy a vidéki területek viszonyaira tekintettel fenn kell tartani és ki kell építeni a nőknek szóló, kifejezetten a vidéki körülményeket középpontba helyező képzést és tanácsadást, különösen a gazdaságok pénzügyi irányításával kapcsolatban;

22. ennek érdekében kívánatosnak tartja a vidéken élő nők (vagy szövetségeik) európai szintű hálózatának létrehozását; továbbá utal a második pillér intézkedései révén elért sikerekre;

23. elismeri a nők különböző szinteken működő, jelenlegi hálózatainak fontos szerepét, különösen a vidéki területek helyi támogatása szempontjából és annak alapján, ahogy a nyilvánosság tekint e hálózatokra; felhívja a figyelmet, hogy e hálózatokat helyi, nemzeti és európai szinten nagyobb társadalmi elismerésben és fokozottabb politikai és pénzügyi támogatásban kell részesíteni tekintettel a nagyobb fokú egyenlőség eléréséhez való jelentős mértékű hozzájárulásukra, különösen ami a vidéken élő nők képzését és helyi fejlesztési projektek, többek között a nőket sújtó rákos megbetegedések (méhnyakrák, mellrák stb.) korai diagnosztikát biztosító szűrésekkel kapcsolatos tájékoztató kampányok indítását illeti; felszólítja a tagállamokat, hogy támogassák a nők politikai folyamatokban való fokozottabb részvételét, ideértve megfelelő képviselőket az intézmények, vállalatok és egyesületek testületeiben;

24. kéri, hogy a szociális rendszerek nyújtsanak megfelelő szolgáltatásokat a nők számára a vidéki területeken, figyelembe véve a fizetett munkavállalás és a nyugdíjjogosultság tekintetében jellemző, egyedi helyzetüket;

2011. április 5., kedd

25. ezzel kapcsolatban üdvözli a 2010/41/EU irányelvet, és kéri a tagállamokat, hogy az irányelvet mielőbb hatékonyan hajtsák végre különösen az alábbiak biztosítása érdekében:

- a gazdálkodók házas- és élettársai részesüljenek szociális védelemben;
- az önfoglalkoztató gazdálkodó nők és a gazdálkodók nő házastársai számára szavatolt megfelelő anyagi juttatások;

26. felhívja a figyelmet arra, hogy különösen a vidéki térségekben fontos azon nők szakmai kompetenciájának fenntartása, akik úgy döntenek, hogy karrierjüket gyereknevelés vagy gondozás céljából felfüggesztik; felszólít arra, hogy meg kell könnyíteni a munka és a családi élet összeegyeztethetőségét a nők különböző munkaformákban való részvételének lehetővé tétele, fenntartása és továbbfejlesztése érdekében;

27. rámutat arra, hogy a „gazdaságok diverzifikálása” a vidéki gazdaság egyre fontosabb aspektusa; megjegyzi, hogy a nők jelentős szerepet játszanak a „gazdaságok diverzifikálásának” kezdeményezésében, fejlesztésében és irányításában;

28. kéri a nők vállalkozó szellemének és kezdeményező képességének támogatását különösen a nők tulajdonjoga és a vállalkozó nők hálózatai elősegítése révén, valamint a pénzügyi ágazat olyan intézkedései által, amelyek lehetővé teszik a vidéki vállalkozó nők számára – beleértve az egyéni vállalkozókat, az alacsony jövedelmű részmunkaidős vállalkozókat és a fiatal nőket –, hogy beruházásokhoz és hitelhez jussanak annak érdekében, hogy a piacokon cselekvőképesebbek legyenek és stabil gazdasági alapokat tudjanak felépíteni; kéri továbbá a nők vállalkozói magatartásának és készségeinek javítására irányuló intézkedések meghozását, ezáltal előmozdítva a vállalatok és társaságok vezető testületeiben való részvételüket;

29. felhívja az adott nemzeti, regionális és helyi hatóságokat a nők helyi akciócsoporthoz történő bevonásának, illetve a Leader-program keretében helyi partnerségek kialakításának ösztönzésére, továbbá az irányító testületekben a nemi szempontból kiegyensúlyozott részvétel biztosítására;

Nők a mezőgazdaságban

30. kéri, hogy a nők mezőgazdasági és mezőgazdaságon kívüli szakértelmét fokozottan vegyék figyelembe a vállalati szintű és a regionális fejlesztési stratégiákon belül; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a női gazdálkodók és a vidéken élő többi nő termelőként és vállalkozóként képesítést szerezzen és képzéseken vehessen részt, és felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a regionális és helyi hatóságokkal, a vidéki szervezetekkel, valamint a nők és gazdák egyesületeivel együttműködve, hozzanak létre a nők munkaerőpiaci részvételét előmozdító ösztönzőket, szüntessék meg a nők elleni munkahelyi diszkriminációt és javítsák a nők képzését többek között a posztgraduális képzéshez és az oktatási intézmények szakmai tanfolyamaihoz való jobb hozzáférés előmozdítása révén, és tegyenek javaslatokat a vidékfejlesztési programok harmadik tengelye szerint megfelelő vidékfejlesztési intézkedésekre, valamint ösztönözzék a meglévő kezdeményezéseket; rámutat arra, hogy ezek az intézkedések hozzájárulnak a vidéki területeken tapasztalható társadalmi kirekesztés elleni küzdelemhez, valamint hogy az elszegényedés kockázata magasabb a nők esetében, mint a férfiaknál;

31. felhív azon politikai törekvések támogatására, amelyek a nők mezőgazdaságban betöltött szerepét azáltal támogatják, hogy mind a gyakorlatban, mind pedig jogilag megkönnyítik számukra a mezőgazdasági vállalkozói tevékenység gyakorlását a mezőgazdasági üzemek tulajdonlása tekintetében, hogy a mezőgazdasági üzemeken belüli megosztott felelősségük alapján részt vállaljanak a vállalkozás jogaiban és kötelezettségeiben, amelyekhez egyebek mellett hozzátartozik a mezőgazdasági testületek érdekeinek védelme és az üzemek mindenfajta bevételeiből való tényleges részesedés is;

32. támogatásra szólít fel a nők és gazdálkodók szervezeteinek tekintetében, amelyek fontosak az új fejlesztési programok és a diverzifikáció ösztönzése és kezdeményezése szempontjából oly módon, hogy a nők új ötleteket tudjanak megvalósítani a vidéki területeken a termelési és szolgáltatási tevékenységek diverzifikálása céljából;

2011. április 5., kedd

33. úgy véli, hogy a KAP küszöbön álló reformjának részeként figyelembe kell venni a vidéki területeken élő nők szükségleteit és a mezőgazdaságban dolgozó nők szerepét, illetve elsőbbséget kell biztosítani számukra az egyes szolgáltatásokhoz és támogatáshoz való hozzáférés vonatkozásában, összhangban az egyes tagállamokban fennálló területi szükségletekkel;

34. meggyőződése, hogy a nőknek középtávon a mezőgazdasági ágazat minden politikai, gazdasági és szociális területében megfelelő képvisellel kell rendelkezniük ahhoz, hogy a döntési folyamatra mind a nők, mind a férfiak szempontjai hatással legyenek; kiemeli a nők javát szolgáló konkrét fellépések bevezetésének fontosságát annak garantálása érdekében, hogy a nők egyenlő alapon vegyenek részt az ilyen szervezetben;

35. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsék elő a nők hitelhez és földhöz történő könnyebb hozzájutását annak érdekében, hogy ösztönözzék a nők vidéki területeken történő letelepedését és mezőgazdasági szereplőként való fellépését;

36. kéri, hogy gyűjtsék össze a mezőgazdaságban dolgozó nők (gazdálkodók, mezőgazdasági munkások, idénymunkások stb.) szociális biztosítására vonatkozó korábbi stratégiákat, beleértve a 2010/41/EU irányelv végrehajtását, hivatkozással az országspecifikus tulajdonjogi és adójogi helyzetre, és e tapasztalatokat bocsássák rendelkezésre a mezőgazdaságban dolgozó nők megfelelő szociális biztosításának fejlesztéséhez a tagállamokban;

37. hangsúlyozza, hogy a vidéki területeken élő nők életkörülményeivel kapcsolatos európai politikáknak a szezonális mezőgazdasági munkásként foglalkoztatott női bevándorlók élet- és munkakörülményeit is figyelembe kell venniük különös tekintettel a megfelelő lakhatásra, szociális védelemre, betegbiztosításra és egészségügyi ellátásra; hangsúlyozza, hogy a nők munkáját amennyire csak lehet, meg kell becsülni;

38. felszólítja a Bizottságot, hogy az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló, 2005. szeptember 20-i 1698/2005/EK tanácsi rendelet 14. cikkének (1) bekezdése szerint a 2011-ben előterjesztendő összefoglaló jelentésébe foglaljon bele egy mélyreható elemzést a vidéki területeken élő nők helyzete kapcsán hozott intézkedések hatásáról;

*

* *

39. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Az új tagállamokban található atomerőművek leállítására elkülönített uniós finanszírozás hatékonysága és eredményessége

P7_TA(2011)0123

Az Európai Parlament 2011. április 5-i állásfoglalása az új tagállamokban található atomerőművek leállítására elkülönített uniós finanszírozás hatékonyságáról és eredményességéről (2010/2104(INI))

(2012/C 296 E/03)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a csatlakozási szerződéshez csatolt, a litvániai Ignalina Atomerőműről szóló 4. jegyzőkönyvre és a szlovákiai Bohunice V1. Atomerőmű 1. és 2. reaktorblokkjáról szóló 9. jegyzőkönyvre, valamint a Bolgár Köztársaság és Románia Európai Unióba történő felvételének feltételeiről és részletes szabályairól szóló jegyzőkönyv 30. cikkére,

2011. április 5., kedd

- tekintettel a litvániai Ignalina Atomerőműről szóló 4. jegyzőkönyv végrehajtásáról⁽¹⁾, a szlovákiai Bohunice V1 Atomerőmű 1. és 2. blokkjáról szóló 9. jegyzőkönyv végrehajtásáról⁽²⁾ és a bulgáriai Kozloduj Atomerőmű 1–4-es reaktorblokkjának leszerelésével kapcsolatos uniós pénzügyi támogatásról (Kozloduj-program) szóló⁽³⁾ tanácsi rendeletekre,
 - tekintettel a nukleáris létesítmények leszerelésére, illetve a kiegészítő fűtőelemek és radioaktív hulladékok kezelésére szánt pénzügyi források felhasználásáról szóló, a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett bizottsági közleményre (COM(2007)0794) és az „Uniós leszerelési finanszírozás adatai” című kíséző dokumentumra (SEC(2007)1654),
 - tekintettel a nukleáris létesítmények leszerelésére szolgáló pénzügyi források kezeléséről szóló, 2006. október 24-i bizottsági ajánlásra⁽⁴⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményére (A7-0054/2011),
- A. mivel a három uniós tagjelölt ország - Litvánia, Szlovákia és Bulgária - régi atomerőműveket üzemeltetett, melyek bezárásáról megegyeztek, és a csatlakozási tárgyalások eredményeként mindhárom érintett atomerőmű tekintetében meghatározták a bezárás időpontját,
- B. mivel az EU elismerte, hogy ezen atomerőművek reaktorblokkjainak korai leállítása és későbbi leszerelése olyan jelentős pénzügyi és gazdasági teher, amelyet az érintett tagállamok nem tudnak teljes egészében fedezni, ezért a csatlakozási szerződések és az ezeket végrehajtó későbbi tanácsi rendeletek az adott tagállamok pénzügyi támogatásáról rendelkeztek, mivel azonban nem volt egyértelműen eldöntve, hogy a támogatásnak fedeznie kell-e a teljes leszerelési költséget, vagy kárpótolnia minden gazdasági következményért; megállapítja, hogy Bulgária és Szlovákia egyelőre továbbra is nettó villamosenergia-exportőrök maradnak,
- C. mivel a támogatás az alábbi területeken rendelkezik intézkedésekről:
- leszerelés (a leállítás előkészítő munkálatai, a szabályozó hatóság támogatása, a leszereléshez és az engedélyezéshez szükséges dokumentáció elkészítése, a leállítást követő biztonságos karbantartás és felügyelet, hulladékkezelés, hulladék és kiegészítő fűtőelemek tárolása és szennyezésmentesítés, valamint bontási munkálatok),
 - energia (a meglévő létesítmények modernizálása és környezetvédelmi korszerűsítése, a leállított egységek termelőkapacitásának kiváltása, az energiaellátás biztonságának és az energiahatékonyságnak a javítása, valamint az energiahálózatok szükséges szerkezetátalakításához és fejlesztéséhez hozzájáruló más intézkedések),
 - társadalmi következmények (az erőművek személyzetének támogatása a bezárás és a lebontás közötti időszakban a magas biztonsági szint fenntartásában, valamint a személyzet átképzése a leszerelés során felmerülő új feladatokra),

⁽¹⁾ HL L 411., 2006.12.30., 10. o.

⁽²⁾ HL L 131., 2007.5.23., 1. o.

⁽³⁾ HL L 189., 2010.7.13., 9. o.

⁽⁴⁾ HL L 330., 2006.11.28., 31. o.

2011. április 5., kedd

- D. mivel a támogatás a csatlakozást és az érintett reaktorblokkok leállítását megelőzően kezdődött, és a pénzeszközök a Nemzetközi Leszerelési Támogatási Alapokban gyűltek, miközben folytak az igazgatási előkészületek,
- E. mivel a nukleáris létesítmények leállítása és a belőlük származó hulladékok kezelése technikailag összetett, jelentős pénzügyi forrásokat megkövetelő művelet, amely környezeti, technikai, szociális és anyagi felelősséggel jár,
1. tudomásul veszi, hogy Litvánia, Szlovákia és Bulgária határidőre teljesítette a csatlakozási szerződésben a három erőmű érintett reaktorblokkjainak bezárására vonatkozó kötelezettségvállalásait: az Ignalina Atomerőmű 1. reaktorblokkját 2004. december 31-én, 2. reaktorblokkját pedig 2009. december 31-én leállították; a Bohunice V1 Atomerőmű 1. reaktorblokkját 2006. december 31-én, 2. reaktorblokkját pedig 2008. december 31-én állították le; a Kozloduj Atomerőmű 1. és 2. reaktorblokkját 2002. december 31-én, 3. és 4. reaktorblokkját pedig 2006. december 31-én állították le;
 2. megjegyzi továbbá, hogy mindhárom tagállam próbált az erőművek lezárására vonatkozó politikai kötelezettségvállalások tekintetében újabb tárgyalásokat folytatni, és ez késleltette a folyamatot;
 3. tudomásul veszi, hogy a pénzügyi támogatás nyújtásának van jogalapja; megjegyzi, hogy az összegek évente bizottsági határozattal kerülnek megállapításra, amely határozat alapját az egyedi éves kombinált programdokumentumok képezik, lehetővé téve a jóváhagyott projektek fejlesztését és a finanszírozásuk feletti ellenőrzést;
 4. megjegyzi, hogy a leszerelés területére vonatkozó uniós tapasztalatok és adatok korlátozott voltából fakadóan a pénzügyi támogatásról a felső pénzügyi határ meghatározásának lehetősége nélkül született döntés; megjegyzi, hogy a felső határ meghatározásának feltételei még akkor sem álltak rendelkezésre, miután elkészültek a leszerelési tervek és stratégiák, ami azt jelentette, hogy a további pénzügyi támogatásról fokozatosan, eseti mérlegelés alapján kellett dönteni;
 5. megítélése szerint a közösségi támogatás célja, hogy támogassa e három tagállamot a korai rögzített bezárási határidők keltette pénzügyi és gazdasági teherrel való megbirkózásban, továbbá a jelentős leszerelési munka költségeinek fedezése, energiaprojektekbe való befektetés az energiafüggettség csökkentése céljából, és az erőművek leszereléséből fakadó társadalmi hatások enyhítésének segítése terén; megjegyzi azonban, hogy az erőművek leszerelési költségei mindhárom esetben meghaladták a tervezett EU-támogatás mértékét, és valószínűleg túllépik a kezdeti becsléseket is; azt is megjegyzi, hogy e pénzeszközök nagy részét energia-projektekre és nem a pénzügyi támogatás fő céljára, azaz az atomerőművek leszerelésére használták fel;
 6. meggyőződése, hogy az Európai Unió szolidaritási koncepciója ténylegesen hozzájárult a korai bezárás energiaágazatban kifejtett gazdasági hatásainak mérsékléséhez; megjegyzi azonban, hogy e jelentős készítésekor a tényleges leszerelés még kezdeti szakaszban jár;
 7. megállapítja, hogy az érintett atomerőművek leszerelését valamennyi európai ember biztonsága és egészsége érdekében a legmagasabb prioritásként kell kezelni;
 8. attól tart, hogy a leszerelési intézkedések pénzügyi forrásainak hiánya késleltetni fogja az atomerőművek leszerelését, és veszélyezteti a környezetet és az emberi egészséget;
 9. hangsúlyozza, hogy a biztonság kérdésének rendkívüli jelentősége van a szóban forgó három atomerőmű idő előtt bezárt blokkjainak leszerelését illetően; felkéri ezért a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ezt tartsák szem előtt az általában a nukleáris leszerelésre és különösen e három leszerelési programra vonatkozó jövőbeni határozataikban; felszólítja a Bizottságot, hogy szervezze meg a megfelelő összehangolást a tagállamokkal, és állapítson meg pontos menetrendet a projektek befejezésére nézve;

2011. április 5., kedd

10. aggodalommal jegyzi meg, hogy a szóban forgó három leszerelési program részletes leszerelési tervei még nem kerültek véglegesítésre, és ennek következtében nincs elegendő adat az adott projektek ütemtervéről, költségeiről és finanszírozási forrásairól; sürgeti ezért az érintett nemzeti testületeket a tervek véglegesítésére, a Bizottságot pedig az e folyamatról való beszámolóra és a leszerelési projektek részletes, hosszú távú pénzügyi tervének biztosítására; felkéri a Bizottságot, hogy egyértelműen határozza meg az e tervek megvalósításához szükséges uniós finanszírozás mértékét;

11. felszólítja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy miként lehetne átalakítani a leszerelési tevékenységek finanszírozásának uniós módszereit a tagállamokban alkalmazott stratégiákra és nemzeti közigazgatási struktúrákra tekintettel, és úgy egyszerűsíteni az alapok kezelésének szabályait, hogy azok ne érintsék a leszerelési tevékenységek biztonságát;

12. megállapítja, hogy hiányzik az egyértelmű felelősségmegosztás a finanszírozásban részt vevők és a leszerelési folyamat résztvevői között; úgy véli, hogy a Bizottságnak kell a fő felelősséget vállalnia az uniós támogatás végrehajtásáért, és közös irányítást kell megvalósítani az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bankkal (EBRD);

13. úgy véli, hogy a szerződések odaítélésekor alkalmazni kell a közösségi viszonyosság kritériumát az európai vállalkozások javára, különösen az energiaipari ágazatban működő ajánlatkérők beszerzési eljárásainak összehangolásáról szóló 2004. március 31-i 2004/17/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 58. cikkében meghatározott elvek alkalmazása révén;

14. megjegyzi, hogy az Európai Unió által a három tagállamnak együttesen 2013 végéig nyújtandó teljes pénzügyi támogatás 2 847,78 millió EUR-t tesz ki; rámutat, hogy jóllehet vannak különbségek az atomerőművek között – különösen a fűtőelem-tárolás tekintetében –, a programok lényegében azonos technológiát alkalmaznak; megjegyzi azonban, hogy jelentős különbségek vannak a kiutalt összegek tekintetében: Ignalina Atomerőmű (2 reaktorblokk) 1 367 millió EUR; Bohunice Atomerőmű (2 reaktorblokk) 613 millió EUR; és Kozloduj Atomerőmű (4 reaktorblokk) 867,78 millió EUR;

15. megjegyzi, hogy a 2009. év végén rendelkezésre álló adatok szerint eltér a tagállamok helyzete a kifizetett összegek tekintetében: Ignalina összesen 1 367 millió EUR, lekötve 875,5 millió EUR (64,04 %), kifizetve 760,4 millió EUR (55,62 %); Bohunice: összesen 613 millió EUR, lekötve 363,72 millió EUR (59,33 %), kifizetve 157,87 millió EUR (25,75 %); Kozloduj: összesen 867,78 millió EUR, lekötve 567,78 millió EUR (65,42 %), kifizetve 363,149 millió EUR (41,84 %), főképp az eltérő bezárási időpontok miatt;

16. megítélése szerint teljes átláthatósággal kell kezelni az alapokat és felhasználni azok forrásait; elismeri, hogy a pénzügyi források átlátható és ésszerű kezelése, valamint a szakszerű külső ellenőrzés rendkívül fontos az energiapiacra belüli tisztességes verseny biztosítása szempontjából; átláthatóságot és nyilvános részvételt javasol ezen a területen;

17. tudomásul veszi a következő befejezett ellenőrzéseket és értékeléseket: „A Litvániának és Szlovákiának nyújtott leszerelési támogatás időközi értékelése” (2007), mindhárom program 2007-es európai bizottsági belső értékelése, a központi projektirányító ügynökség Ignalina vonatkozásában végzett 2008. és 2009. évi európai számvévszék ellenőrzése, európai számvévszék ellenőrzés a DAS 2008 előkészítése tekintetében, az Európai Számvévszék 2009. évi megvalósíthatósági tanulmánya; és megjegyzi a következő, folyamatban lévő tevékenységeket: a Bizottság 2011 elejére várható közleménye; az Európai Bizottság BIDSF tekintetében végzett külső pénzügyi ellenőrzése, mindhárom programnak az Európai Számvévszék általi teljes körű teljesítményértékelése;

18. úgy véli, hogy figyelemmel a jelentős pénzügyi összegekre, a pénzeszközök hasznosításának újszerűségére, a folyamat során felmerült ismeretlen tényezőkre, és a számos módosításra, kiigazításra és további pénzeszközök kiutalására, az elvégzett ellenőrzések száma és mértéke elégtelennek tűnik; sajnálja, hogy a Litvániának és Szlovákiának nyújtott leszerelési támogatás Bizottság általi, 2007. szeptemberi időközi értékelése nem terjedt ki Bulgáriára (amely akkor már szintén támogatásban részesült);

2011. április 5., kedd

19. sajnálja, hogy a Bizottság nem nyújt be éves jelentést az Európai Parlamentnek az atomerőművek leszerelésére elkülönített pénzügyi források felhasználásáról; felhívja ezért a Bizottságot, hogy kísérvje figyelemmel és számoljon be évente az Európai Parlamentnek a pénzeszközök felhasználásának javításáról és annak valószínűségéről, hogy az e három atomerőmű reaktorainak leszerelésére felhalmozott pénzeszközök a következő három év során felhasználásra kerülnek-e;

20. felkéri a Bizottságot, hogy végezzen elemzést annak megállapítására, hogy az elkövetkező leszerelési projektekre van lehetőség 2013-ig összegek kiutalására, különösen mivel a leszerelési engedélyt Bohunice vonatkozásában 2011 júliusában, Kozloduj vonatkozásában pedig 2011 és 2012 végén fogják kiadni;

21. felkéri a Bizottságot, hogy az uniós források bármilyen további elosztása előtt nyújtson összehasonlító tájékoztatást a leszerelési folyamat különböző szakaszainak induló és módosított ütemterveinek végrehajtásáról, illetve az energia- és szociálpolitika területén hozott intézkedésekről;

22. felkéri a Bizottságot, hogy számoljon be azokról a konkrét előnyökről, amelyek a tagállami irányítóbizottságnak a támogatási programok végrehajtása céljából történt 2007-es létrehozásából származnak, és adjon számot az azóta lezajlott eljárási változásokról;

23. megjegyzi, hogy az Európai Számvevőszék vizsgálata még folyik; úgy véli, hogy ez segíthet a pénzeszközök felhasználási céljainak és hatékonyságának feltárásában, valamint életképes javaslatokat adhat a jövőre nézve, és segíthet a leszerelés elvégzéséhez szükséges további finanszírozás felmérésében; úgy véli, hogy mivel a vizsgálat teljes körű teljesítményértékelés, a következőket kell pontosítania:

- a pénzeszközök felhasználása az eredeti rendeltetésük szerinti célokra történt-e,
- a beszerzési eljárásokat megfelelően fogalmazták-e meg és betartották-e,
- az előirányzott pénz hozzájárul-e a leszerelési tevékenység biztonságának növeléséhez;
- a beszerzési eljárások biztosították-e, hogy az érintett vállalatok az uniós biztonsági előírásoknak megfelelően teljesítsenek,
- vannak-e az OLAF-ot is érintő tevékenységek,
- a három meglévő program között megfelelő koordináció folyik-e a szerzett tapasztalatok és a korábban előkészített és finanszírozott projektek hatékony felhasználása érdekében; és milyen vonatkozásban voltak átfedések a leszerelési programok között (pl. több hasonló, a tárolással, a személyzet szakképzettségével stb. kapcsolatos projekt van, amelyeket egyik atomerőműről adaptálni lehetett volna egy másikra, ezáltal megtakarítást elérni);

24. úgy véli, hogy a kiutalt uniós összegekből a 2007–2013-as időszakban finanszírozandó jövőbeni tevékenységeket illetően a következő kérdéseket kell tisztázni:

- a létező tervek és stratégiák teljes körűek-e, és van-e még mindig lehetőség új tevékenységek felvételére és további pénzeszközök kiutalására,
- az általános átmeneti tárolókapacitás teljes-e, és befejeződött-e a végleges belföldi ártalmatlanítási helyszín kiválasztására irányuló eljárás vagy sem,
- továbbra is szükség van-e újabb pénzeszközök kiutalására az energiaprojektekhez vagy a leszerelési projektekre kell-e összpontosítani,

2011. április 5., kedd

— amennyiben eddig nem így történt, a tapasztalatokat és a valamely atomerőmű vonatkozásában használt projekteket tovább kell-e vinni a többi atomerőműre is;

25. aggodalommal állapítja meg, hogy nem hoztak létre uniós csoportot mindhárom projekt koordinátorainak és szakértőinek részvételével, amely lehetővé tette volna a leszerelési program uniós tapasztalatok alapján, egész csomagként történő kezelését, lehetővé téve a három ügy közötti szinergiákat;

26. hangsúlyozza, hogy fokozott összehangolás szükséges a három program között a tevékenységek jobb tervezésének és a tapasztalatok megosztásának biztosítása érdekében; úgy véli, hogy az Európai Unió teljes egészében hasznára fordíthatja ezt a tapasztalatot, mivel az atomerőműveket gazdasági élettartamuk végén vonják ki a használatból; ezért felkér minden érintett felet, hogy dolgozza ki és gyűjtse össze a legjobb leszerelési gyakorlatokat, és biztosítsa a megszerzett tapasztalatok és adatok legjobb felhasználását az atomerőművel rendelkező többi tagállam körében;

27. felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy koordinációs csoportot, amelynek a következő feladatokat kell ellátnia:

— a végleges terv kidolgozásának felügyelete világos menetrend mellett,

— az eddig kiutalt pénzek felhasználásának felügyelete,

— annak megállapítása, hogy továbbra is szükség van-e uniós szerepvállalásra, és amennyiben igen, az uniós részvétel pontos mértékének meghatározása,

— a felelősségi körök eldöntése, ideértve az EBRD szerepét is, valamint a leszerelési folyamat befejezésének felügyelete;

28. megjegyzi, hogy a leállítási műveletek finanszírozására a „szennyező fizet” elvet kell alkalmazni és a nukleáris létesítmények üzemeltetőinek biztosítaniuk kell, hogy még a nukleáris létesítmények tényleges működtetése során megfelelő pénzügyi forrásokat irányoznak elő a jövőbeli leállítási költségek fedezésére;

29. megállapítja, hogy a reaktorok idő előtti bezárása megakadályozta a szükséges összegek tervezett felhalmozását a megfelelő nemzeti alapokban, amelyek célja az erőművek leszerelésével kapcsolatos összes költség fedezése volt;

30. figyelembe véve a tagállamok által alkalmazott különböző stratégiákat, felhívja a Bizottságot, hogy térképezze fel a leállítás finanszírozását szolgáló eljárások összehangolásának lehetséges módjait az EU-ban, hogy biztosítani lehessen a szükséges pénzügyi források időben történő felhalmozását, a leállítási folyamat biztonságosságának veszélyeztetése nélkül;

Ignalina Atomerőmű:

31. örvendetesnek tartja, hogy az Ignalina-program energiahatékonysági és villamosenergia-ellátás biztosítását célzó projektjeinek végrehajtása zömmel folyik vagy már be is fejeződött;

32. aggodalommal jegyzi meg, hogy a hulladékkezelési infrastruktúrával kapcsolatos fő projektek (kiégett fűtőelemek tárolására és hulladéktároló létesítményre irányuló projekt) súlyos késedelmeket szenvedtek, amelyek miatt az eredeti becslésekhez képest további költségek merültek fel; megjegyzi, hogy a rendszerbe épített tartalékok csaknem kimerültek, és a késedelmek a teljes leszerelési terv kritikus útvonalát is fenyegethetik a költségek arányos növekedése mellett; felhívja a Bizottságot, hogy számoljon be a projekt menetrendje újraértékelésének eredményeiről;

2011. április 5., kedd

33. megjegyzi, hogy a pénzeszközök jelentős hányadát energiaprojektekre irányozták elő, hogy még mindig jelentős finanszírozás szükséges a leszereléshez, és hogy erre a nemzeti pénzeszközök nem elegendők: az Ignalina Atomerőmű állami leszerelési alapja eddig alig valamivel 100 millió EUR feletti összeget halmozott fel (miközben csak a leszerelés technikai költségei a 987–1 300 millió EUR tartományban lesznek), és ennek jelentős hányadát a leszereléssel össze nem függő projektekre használták fel; e tekintetben elsősorban a tagállamok részéről megfelelő intézkedésekre hív fel;

Bohunice Atomerőmű

34. üdvözli a Bohunice-program előrehaladását;

35. megjegyzi, hogy míg a közösségi támogatást a nukleáris létesítmények, különösen a V1 reaktorok leszerelésére, illetve az ellátásbiztonságra szánták, a nemzeti nukleáris alap nem különített el finanszírozási forrásokat a folyamatban lévő A1 leszerelési projektre;

36. megjegyzi, hogy egyes leszerelési projektek, úgymint a terület fizikai védelmét szolgáló rendszer újjáépítése, a régebbi berendezések hulladékkezelési projektje és az átmeneti radioaktív hulladék-tároló bohunicei telephelyen történő megépítése jelentős kivitelezési késedelmet szenvedett; sürgeti a Bizottságot és a szlovák oldalt, hogy tegyen lépéseket a késedelem megelőzésére annak érdekében, hogy elkerülje a leszerelési munkálatok menetrend szerinti előrehaladásának veszélyeztetését;

Kozloduj Atomerőmű

37. üdvözli a Kozloduj-program általánosságban jó műszaki és pénzügyi teljesítményét, és az 1-4. reaktorblokk leszerelési stratégiájának felülvizsgálatát, aminek következtében az eredeti késleltetett bontási stratégia azonnali folyamatos bontási stratégiává alakult;

38. aggodalommal jegyzi meg, hogy az energiaprojektek meglehetősen magas részesedést képviselnek az előirányzott állami pénzeszközök között; felszólítja a Bizottságot, hogy kísérje figyelemmel a hátralévő energiaprojektek végrehajtását és számoljon be az eredményekről; a Kozloduj-program további részében a „Leszerelés és hulladék” projektek arányának emelését kéri;

39. hangsúlyozza a jelenleg az 1-2. reaktorblokkért felelős, radioaktív hulladékot kezelő állami vállalat (SERAW) és a 3-4. reaktorblokkért felelős Kozloduj Atomerőmű közötti átfogó igazgatási együttműködés szükségességét; felhívja a bolgár oldalt, hogy végezzen elemzést, és kellő időben hajtsa végre a szükséges javító intézkedéseket a megosztott irányításra vonatkozóan, illetve mielőbb vonja közös irányítás alá az 1-4. reaktorblokkot;

*

* *

40. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint Bulgária, Litvánia és Szlovákia kormányának.

2011. április 5., kedd

A nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelemre vonatkozó új uniós politikai keret

P7_TA(2011)0127

Az Európai Parlament 2011. április 5-i állásfoglalása a nők elleni erőszakkal szembeni fellépést célzó, új uniós politikai keret prioritásairól és körvonalairól (2010/2209(INI))

(2012/C 296 E/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete jogi eszközeire az emberi jogok, különösen a nők jogai terén, mint például az ENSZ Alapokmánya, az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata, a polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmánya, a gazdasági, szociális és kulturális jogok nemzetközi egyezségokmánya, az emberkereskedelem, illetve mások prostitúciós kizsákmányolásának megszüntetéséről szóló egyezmény, a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezmény (CEDAW) és annak fakultatív jegyzőkönyve, a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód és büntetések elleni egyezmény, valamint a menekültek jogállásáról és a visszaküldés tilalmának elvéről szóló 1951-es egyezmény,
- tekintettel a nőkkel szembeni erőszakra szóló ENSZ-dokumentumokra, például az 1993. június 25-i bécsi nyilatkozat és cselekvési program, amit az emberi jogi világkonferencia fogadott el (A/CONF. 157/23), valamint a nőkkel szembeni erőszak felszámolásáról szóló 1993. december 20-i nyilatkozat (A/RES/48/104),
- tekintettel a nőkkel szembeni erőszak felszámolására irányuló bűnmegelőzésről és büntető intézkedésekről szóló, 1997. december 12-i ENSZ közgyűlési határozatra (A/RES/52/86), a becsület nevében a nők ellen elkövetett bűncselekmények felszámolásáról szóló, 2002. december 18-i ENSZ közgyűlési határozatra (A/RES/57/179), valamint a nők ellen elkövetett családon belüli erőszak felszámolásáról szóló, 2003. december 22-i ENSZ közgyűlési határozatra (A/RES/58/147),
- tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztossága különelődójának a nőkkel szembeni erőszakra szóló jelentéseire, illetve a nőkkel szembeni megkülönböztetés felszámolásával foglalkozó bizottság 19. számú általános ajánlására (11. ülészak, 1992),
- tekintettel az 1995. szeptember 15-én Pekingben, a nők helyzetéről rendezett negyedik világkonferencián elfogadott nyilatkozatra és cselekvési programra, és a Pekingi Cselekvési Program nyomán követéséről szóló, 2000. május 18-i ⁽¹⁾, a Negyedik Nőügyi Világkonferencia cselekvési programjának (Peking + 10) nyomán követéséről szóló 2005. március 10-i ⁽²⁾, valamint a Pekingi Cselekvési Program (Peking + 15) nyomán követéséről szóló 2010. február 25-i ⁽³⁾ állásfoglalására,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
- tekintettel a nők elleni erőszak minden formájának megszüntetésére irányuló erőfeszítések fokozásáról szóló, 2006. december 19-i ENSZ közgyűlési határozatra (A/RES/61/143) és az ENSZ Biztonsági Tanácsa nőkről, békéről és biztonságról szóló 1325. és 1820. sz. határozataira,
- tekintettel az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a családon belüli erőszak megelőzésével és felszámolásával foglalkozó, 2008. decemberben létrejött eseti bizottságának (CAHVIO) arra irányuló munkájára, hogy ebben témában előkészítse az Európa Tanács jövőbeni egyezményét,
- tekintettel a Foglalkoztatási, Szociálpolitikai, Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Tanács erőszakra szóló, 2010. március 8-i következtetéseire,

⁽¹⁾ HL C 59., 2001.2.23., 258. o.

⁽²⁾ HL C 320. E., 2005.12.15., 247. o.

⁽³⁾ HL C 348. E., 2010.12.21., 11. o.

2011. április 5., kedd

- tekintettel az európai védelmi határozatról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv tervezetéről szóló 2010. december 14-i álláspontjára ⁽¹⁾,
 - tekintettel a 2009. november 26-i, a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel a „Mondj nemet a nők elleni erőszakra” kezdeményezéséről szóló, 2009. április 21-i nyilatkozatára ⁽³⁾,
 - tekintettel 2009. március 24-i állásfoglalására a női nemi szervi csonkítás elleni küzdelemről az EU-ban ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlőségről szóló, 2010 és 2015 közötti időszakra vonatkozó, 2010. szeptember 21-én előterjesztett bizottsági stratégiára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A7-0065/2011),
- A. mivel egyetlen intézkedés sem képes megszüntetni a nemi alapú erőszakot, de az infrastrukturális, jogi, igazságügyi, végrehajtási, oktatási, egészségügyi és szolgáltatáshoz kapcsolódó egyéb intézkedések kombinációja jelentős mértékben csökkentheti ezt a jelenséget és annak következményeit,
- B. mivel bár nem létezik a „nők elleni erőszak” kifejezés nemzetközileg elismert meghatározása, az Egyesült Nemzetek Szervezete definíciója szerint az magában foglal minden olyan nemi alapú erőszakot, amely a nőknek fizikai, szexuális vagy lelki sérülést vagy szenvedést okoz vagy okozhat, beleértve az ilyen cselekvésekkel való fenyegetést, a kényszert vagy a szabadságtól való önkényes megfosztást, történjen az a közéletben vagy a magánéletben ⁽⁵⁾,
- C. mivel az erőszak minden férfi, nő vagy gyermek számára traumatikus élmény, de a nemi alapú erőszakot elsősorban férfiak követik el nők és lányok ellen – mindez tükrözi és hangsúlyozza a nők és a férfiak közötti egyenlőtlenségeket, és veszélyezteti az áldozatok egészségét, emberi méltóságát, biztonságát és függetlenségét,
- D. mivel a nemi alapú erőszakkal kapcsolatos vizsgálatok becslései alapján az európai nők egyötödegyegyede szenvedett már el felnőttkorában legalább egyszer fizikai erőszakot, és több mint egytizedüket ért szexuális erőszak, amely során fizikai erőt alkalmaztak; mivel a kutatásokból az is kiderül, hogy a gyermekek és fiatal felnőttek 26 %-a számol be gyermekkorban megélt fizikai erőszakról,
- E. mivel a reklámok és a pornográf művek gyakran jelenítik meg a nemi alapú erőszak különféle típusait, ezért banalizálják a nőkkel szembeni erőszakot és akadályozzák a férfiak és nők közötti egyenlőségre vonatkozó stratégiákat,
- F. mivel a férfiak által nők ellen elkövetett erőszak hatással van a nők társadalomban betöltött szerepére: egészségükre, a foglalkoztatáshoz és oktatáshoz való hozzáférésükre, a társas és kulturális tevékenységekben való részvételükre, gazdasági függetlenségükre, a közéletben és a politikai életben, valamint a döntéshozásban való részvételükre, és a férfiakkal való kapcsolataikra,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0470.

⁽²⁾ HL C 285. E, 2010.10.21., 53. o.

⁽³⁾ HL C 184. E, 2010.7.8., 131. o.

⁽⁴⁾ HL C 117. E, 2010.5.6., 52. o.

⁽⁵⁾ A nőkkel szembeni erőszak felszámolásáról szóló 1993. december 20-i ENSZ-nyilatkozat (A/RES/48/104) 1. cikke; az Egyesült Nemzetek 1995. évi Pekingi Cselekvési Programjának 113. pontja.

2011. április 5., kedd

- G. mivel különböző lélektani, gazdasági, társadalmi és kulturális okokból kifolyólag, továbbá néha a rendőrség, az igazságszolgáltatás, valamint a szociális és egészségügyi szolgálatok iránti bizalom hiánya miatt a nők gyakran nem tesznek feljelentést a férfiak által ellenük elkövetett erőszakos cselekményekről,
- H. mivel az elsősorban férfiak által nők sérelmére elkövetett nemi alapú erőszak egész Európában és az egész világon elterjedt, strukturális probléma, amely életkortól, iskolázottságtól, jövedelemtől vagy társadalmi helyzettől függetlenül éppúgy érinti az áldozatokat, mint az elkövetőket, és összefügg társadalmunkban a hatalom férfiak és nők közötti egyenlőtlen elosztásával,
- I. mivel a gazdasági nyomás gyakran rendszeresebb, durvább és veszélyesebb bántalmazáshoz vezet; mivel a vizsgálatok azt mutatják, hogy a nőkkel szembeni erőszak fokozódik, amikor a férfiak a gazdasági válság következtében elbocsátásnak és kilakoltatásnak vannak kitéve,
- J. mivel a nőkkel szembeni erőszak az emberi jogok megsértésének széles skáláját foglalja magában, beleértve többek között a következőket: szexuális visszaélés, nemi erőszak, családon belüli erőszak, szexuális bántalmazás és zaklatás, prostitúció, nőket és lányokat érintő emberkereskedelem, a nők szexuális és reprodukatív jogainak megsértése, nők ellen munkahelyen elkövetett erőszak, nők ellen konfliktushelyzetekben elkövetett erőszak, nők ellen börtönben vagy gondozó intézményekben elkövetett erőszak, továbbá számos egyéb ártalmas hagyományos gyakorlat; mivel a fenti bántalmazások bármelyike mély lelki sebeket okozhat, károsíthatja a nők és lányok egészségét, beleértve reprodukatív és szexuális egészségüket és bizonyos esetekben halált okozhat,
- K. mivel a nőkkel szemben férfiak által elkövetett erőszak nemi erőszak formájában történő megnyilvánulása több tagállamban nem minősül bűncselekménynek, így nem követi hivatalból indított vádemelés⁽¹⁾,
- L. mivel az Európai Unióban a nők ellen elkövetett erőszak különböző típusairól nincs rendszeres és összevethető adatgyűjtés, ami megnehezíti a jelenség valós mértékének megállapítását és a probléma megfelelő megoldásainak meghatározását; mivel a megbízható adatok összegyűjtése igen nehéz, mert a félelem és szégyenérzés miatt a nők és férfiak nem hajlandók jelenteni tapasztalataikat az illetékes érintett szervezeteknek,
- M. mivel az Európa Tanács országaival kapcsolatban rendelkezésre álló adatok szerint a nők ellen elkövetett erőszakos cselekmények éves költségeit mintegy 33 milliárd euróra becsülik⁽²⁾,
- N. mivel a tagállamokban érvényesülő különböző politikák és jogi szabályozás miatt az Európai Unióban a nőket nem védik egyenlően a férfiak által elkövetett erőszakos cselekményekkel szemben,
- O. mivel az Európai Unió – a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével – tágabb hatáskörrel rendelkezik a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területén, többek között a büntetőeljárás jog és a büntető anyagi jog, valamint a rendőrségi együttműködés területén is,
- P. tekintettel a nemi alapú erőszak áldozataivá váló nők riasztóan magas számára,

⁽¹⁾ A Bizottság „Megvalósíthatósági tanulmány a nők elleni erőszakra, a gyermekek elleni erőszakra és a szexuális irányultsággal kapcsolatos erőszakra vonatkozó nemzeti jogi szabályozás egységesítéséről” című 2010-es tanulmánya, 53. o.

⁽²⁾ „A nők elleni erőszak leküzdése – összegző tanulmány az Európa Tanács tagállamaiban meghozott intézkedésekről és fellépésekről”, Európa Tanács, 2006.

2011. április 5., kedd

- Q. mivel az anyák és kismamák zaklatása az erőszak vagy zaklatás másik olyan formája, amely elsősorban a családon vagy párkapcsolaton belül, a társadalmi szintéren vagy a munkahelyen valósul meg, és amelynek eredményeként a kismamák és édesanyák elveszítik vagy feladják munkahelyüket, illetve hátrányos megkülönböztetés éri őket és depresszió alakul ki náluk,
- R. mivel a nemek közötti egyenlőség 2010–2015 közötti időszakra vonatkozó stratégiájában a Bizottság hangsúlyozta, hogy a nemi alapú erőszak az egyik olyan kulcsfontosságú probléma, amelyet a nemek közötti valódi egyenlőség megteremtése érdekében meg kell oldani,
- S. mivel a Bizottság bejelentette, hogy 2011-ben javaslatot terjeszt elő a nők elleni erőszak leküzdésére irányuló stratégiáról, ám a Bizottság 2011-es évre vonatkozó munkaprogramjában nem található egyértelmű utalás e stratégiára,
1. üdvözlí, hogy a Bizottság a Stockholmi Program végrehajtásáról szóló cselekvési tervében elkötelezte magát arra, hogy 2011–2012-ben közleményt tesz közzé a nők elleni erőszak, a családon belüli erőszak és a női nemi szervek csonkítása elleni küzdelemről szóló stratégiáról, melyet uniós cselekvési terv követ majd ⁽¹⁾;
2. új, átfogó politikai megközelítést javasol a nemi alapú erőszak ellen, ideértve az alábbiakat:
- egy büntetőjogi eszköz – egy irányelv – a nemi alapú erőszak ellen,
 - a nők elleni erőszakra vonatkozó, ún. hat P kerettel (policy, prevention, protection, prosecution, provision, and partnership, azaz politika, megelőzés, védelem, vádemelés, rendelkezés és partnerség) kapcsolatos intézkedések,
 - a tagállamok felszólítása annak biztosítására, hogy az elkövetők a bűncselekmény súlyosságának megfelelő büntetést kapjanak,
 - annak előírása a tagállamok számára, hogy biztosítsanak képzést a nőkkel szembeni erőszak eseteivel valószínűleg kapcsolatba kerülő tisztviselők számára, beleértve a bűnüldözési szervek, a szociális és gyermekgondozási, valamint egészségügyi és sürgősségi központok alkalmazottait, annak érdekében, hogy képesek legyenek észlelni, azonosítani és megfelelően kezelni az ilyen eseteket, különös tekintettel az áldozatok szükségleteire és jogaira,
 - annak megkövetelése a tagállamoktól, hogy kellő gondossággal jegyezzék fel és vizsgálják ki a nemi alapú erőszak valamennyi megnyilvánulását annak érdekében, hogy büntetőeljárást indítsanak,
 - speciális nyomozási gyakorlatok kidolgozása rendőrségi és egészségügyi szakemberek számára a nemi alapú erőszak bizonyítékainak összegyűjtése érdekében,
 - felsőoktatási intézményekkel való partnerségek létrehozása a nemi alapú erőszakkal kapcsolatos esetekkel foglalkozó szakemberek, nevezetesen bírák, a bűnügyi rendőrség tisztviselői, egészségügyi és oktatási szakemberek és az áldozatok támogatásával foglalkozók képzése érdekében,
 - szakpolitikai javaslatok, amelyek segítik az áldozatokat abban, hogy újrakezdjék az életüket, orvosolva a különböző áldozatcsoportok, például a kisebbségekhez tartozó nők egyedi szükségleteit, továbbá biztonságuk garantálása, és testi és lelki egészségük helyreállítása, valamint a nők elleni erőszak túlélőinek kezelésével kapcsolatos információk és bevált gyakorlatok cseréjének ösztönzésére irányuló intézkedések,

⁽¹⁾ COM(2010)0171. A szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térség megvalósítása a polgárok szolgálatában – A Stockholmi Program végrehajtásáról szóló cselekvési terv, 13. o.

2011. április 5., kedd

- specifikus azonosítási és diagnosztikai mechanizmusok beépítése a sürgősségi kórházi szolgálatokba és az alapellátási hálózatokba, hatékonyabb hozzáférési és nyomon követési rendszer létrehozása érdekében az érintett áldozatok számára,
 - annak megkövetelése a tagállamoktól, hogy az érintett civil szervezetekkel együttműködve biztosítsanak menedékeket a nemi alapú erőszak áldozatai számára,
 - arra vonatkozó minimumkövetelmények, hogy a nemi alapú erőszak áldozatainak segítése érdekében 10 000 lakosra hány áldozatsegítő szolgálatra van szükség, az áldozatokat speciális szakértelemmel segítő központok formájában,
 - európai charta létrehozása, amely rögzíti a nők elleni erőszak áldozatainak biztosított segítségnyújtási szolgáltatások minimális szintjét, beleértve az alábbiakat: jogi segítséghez való jog; menedékek létrehozása az áldozatok védelem és ideiglenes szálláshely iránti szükségleteinek kielégítésére; szakemberek által díjmentesen nyújtott, decentralizált és mindenki számára hozzáférhető sürgősségi lelkisegély-szolgáltatások; továbbá pénzügyi támogatási rendszerek, amelyek célja az áldozatok függetlenségének előmozdítása és a normális életbe, illetve a munka világába történő visszatérésük megkönnyítése,
 - annak biztosítását szolgáló minimumszabályok, hogy az áldozatok szakértői segítségben részesüljenek, azaz jogi szakemberek tanácsadást nyújtanak számukra, a büntetőeljárásban betöltött szerepüktől függetlenül,
 - az ingyenes jogi segítségnyújtáshoz való hozzáférés megkönnyítését célzó mechanizmusok, amelyek lehetővé teszik az áldozatok jogainak Unió-szerte történő érvényesítését,
 - arra vonatkozó tervek, hogy módszertani iránymutatásokat dolgozzanak ki és új adatgyűjtéseket hajtsanak végre a nemi alapú erőszakkal, ideértve a női nemi szervek csonkításával kapcsolatos összehasonlítható statisztikai adatok létrehozása érdekében a probléma mértékének megállapítása és a problémára irányuló újfajta fellépés alapjának megteremtése céljából,
 - a nők elleni erőszakkal szembeni küzdelem európai évének meghirdetése az elkövetkező öt évben az európai polgárok figyelmének felkeltése céljából,
 - a Bizottság és a tagállamok felkérése, hogy hozzanak megfelelő intézkedéseket a megelőzéssel kapcsolatban, ideértve a figyelemfelkeltő kampányok indítását, adott esetben civil szervezetekkel együttműködve,
 - intézkedések végrehajtása a kollektív szerződések keretében, valamint a koordináció fokozása a munkaadók, a szakszervezetek és a vállalkozások, valamint irányító testületeik között annak érdekében, hogy az áldozat megfelelő tájékoztatást kapjon munkavállalói jogairól,
 - a specifikusan a nemi alapú erőszakkal foglalkozó bíróságok számának növelése; a bírónak, ügyészeknek és ügyvédeknek szánt, a nemi alapú erőszakkal kapcsolatos források és képzési anyagok bővítése; valamint a bűnüldöző szervek speciális egységeinek fejlesztése a személyzet létszámának növelése, valamint a képzés és a felszerelés javítása révén;
3. sürgeti, hogy a tagállamok a különösen a házasságon és a nem törvényesített intim kapcsolaton belüli és/vagy férfi hozzátartozó által elkövetett erőszakos közöszlést és nemi alapú erőszakot ismerjék el bűncselekményként azokban az esetekben, amikor az áldozat nem adta beleegyezését, továbbá biztosítsák, hogy az ilyen jellegű bűncselekmények elkövetői ellen hivatalból járjanak el, és hogy a nők elleni erőszakkal és azon belül az úgynevezett becsület nevében elkövetett bűncselekményekkel és a női nemi szervek megcsonkításával kapcsolatos ügyekben utasítsák el a kulturális, hagyományos vagy vallási gyakorlatokra történő hivatkozást mint enyhítő körülményt;
4. elismeri, hogy a nők elleni erőszak az emberi jogok nemi alapú megsértésének egyik legsúlyosabb formája, és hogy a más áldozatok, például gyermekek, férfiak és idősek ellen elkövetett családon belüli erőszak szintén olyan rejtett jelenség, amely túl sok családot érint ahhoz, hogy figyelmen kívül lehessen hagyni;

2011. április 5., kedd

5. hangsúlyozza, hogy a szülők vagy egyéb családtagok közötti fizikai, nemi vagy pszichikai erőszak vagy visszaélés súlyos hatással van a gyermekekre;
6. felszólítja a tagállamokat, hogy az erőszak bármely formáját tapasztaló gyermekeket illetően dolgozzanak ki az életkornak megfelelő, a gyermekek számára testre szabott pszichológiai tanácsadást, hogy fel tudják dolgozni traumatikus élményeiket, és hogy kellően vegyék figyelembe a gyermekek érdekeit;
7. kiemeli, hogy a migráns nők, ideértve a hivatalos okmányokkal nem rendelkező migráns nőket is, és a női menedékkérők a nők nemi alapú erőszaknak különösen kitett két alcsoportját alkotják;
8. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a nemi alapú erőszak áldozataivá vált nőkkel foglalkozó személyek – különösen az igazságügy és az igazságszolgáltatás képviselői, köztük a rendőrök, a bírák, a szociális munkások és az egészségügyi dolgozók – megfelelő képzésben részesüljenek;
9. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy minden rendelkezésére álló tapasztalatot felhasználva és a tagállamok adatai alapján készítsen és tegyen közzé statisztikákat a nemi alapú erőszakról, ideértve az arra vonatkozó adatokat is, hogy évente hány nőt gyilkol meg partnere vagy volt partnere;
10. hangsúlyozza, hogy a gyermekek, fiatalok és nők elleni erőszak, illetve általánosabban a nemi alapú és szexuális erőszak területén végzett kutatást multidiszciplináris területként bele kell foglalni a jövőbeni nyolcadik kutatási és technológiai fejlesztési keretprogramba;
11. arra kéri a Bizottságot, hogy vegye fontolóra egy nők elleni erőszakkal foglalkozó megfigyelőközpont létrehozását a nők elleni erőszakkal kapcsolatos bírósági ügyek jelentésére alapozva;
12. felhívja a Bizottságot, hogy törekedjen továbbra is a nemi alapú erőszakkal szembeni, közösségi programok révén történő fellépésre, különös tekintettel a Daphne programra, amely már sikeresnek bizonyult a nők elleni erőszak elleni küzdelemben;
13. megjegyzi, hogy az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA) felmérés készít majd nők egy csoportjával, akik reprezentatív mintát képviselnek az Unió tagállamaiból, és az erőszakkal kapcsolatos tapasztalataikról kérdezik őket; azt kéri továbbá, hogy a felmérés során arra helyezze a hangsúlyt, hogy a nők milyen válaszokat kaptak a különböző hatóságoktól és segítő szolgálatoktól, amikor beszámoltak az őket ért erőszakról;
14. sürgeti a tagállamokat, hogy országos statisztikáikban tegyék egyértelműen láthatóvá a nemi alapú erőszak mértékét, és tegyenek lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy adatgyűjtés történjen a nemi alapú erőszakról, többek között az áldozatok és az elkövetők neméről, a közöttük levő kapcsolatról, az életkorukról, a bűncselekmény helyszínéről és az elszenvedett sérülésekről;
15. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő tanulmányt a nők elleni erőszak pénzügyi következményeiről, a nők elleni erőszak egészségügyi rendszerekre, társadalombiztosítási rendszerekre és munkaerőpiacra gyakorolt pénzügyi következményeinek számszerűsítését lehetővé tevő módszertanokat alkalmazó vizsgálatokat alapul véve;
16. felhívja az Európai Unió Alapjogi Ügynökségét és a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetét, hogy végezzenek vizsgálatot az erőszak kamaszkorúak kapcsolataiban való elterjedtségéről és a kamaszkorúak jólétére gyakorolt hatásáról;
17. megjegyzi, hogy a zaklatás, amelynek áldozatai 87 %-ban nők, pszichikai traumát és komoly érzelmi stresszt okoz, ezért a zaklatást a nők elleni erőszak egyik formájának kell tekinteni és valamennyi tagállam jogi keretrendszerében foglalkozni kell vele;

2011. április 5., kedd

18. megjegyzi, hogy az olyan ártalmas hagyományos gyakorlatok, mint a női nemi szervek megcsonkítása és az úgynevezett „becsületgyilkosságok” a nők elleni erőszak messzemenően kontextusfüggő formái, ezért sürgeti a Bizottságot, hogy a nők elleni erőszakkal szembeni stratégiájában szenteljen különös figyelmet az ártalmas hagyományos gyakorlatoknak;

19. elismeri a prostitúció, így a gyermekprostitúció problémájának súlyosságát az Európai Unióban, és kéri, hogy behatóbban tanulmányozzák a szóban forgó tagállam jogi kerete, illetve a prostitúció megvalósulásának formája és mértéke közötti kapcsolatot; rámutat arra, hogy aggasztóan nő az Európai Unióba irányuló és az Unión belüli emberkereskedelem, amely különösen nőket és gyermekeket érint, és sürgeti a tagállamokat, hogy tegyenek határozott lépéseket ezen illegális gyakorlat felszámolására;

20. kéri, hogy a tagállamok ismerjék el a női test és a szaporítószervek kizsákmányolását jelentő bérnyaság súlyos problémáját;

21. hangsúlyozza, hogy a nők és a gyermekek a kizsákmányolás ugyanazon formáit szenvedik el és egyformán árucikknek tekinthetők a nemzetközi reprodukciós piacon, továbbá hogy az emberi élet továbbadásának új módozatai, például a bérnyaság révén fokozódik a nők és a gyermekek kereskedelme, valamint a nemzeti határokon átnyúló illegális örökbefogadás;

22. megjegyzi, hogy a családon belüli erőszakot azonosították a vetélés, a halvaszületés és a szülés alatti anyai halálozás egyik fő okaként, és kéri a Bizottságot, hogy összpontosítson jobban a várandós nők elleni erőszak problémájára, mivel ebben az esetben az elkövető több mint egy embernek okoz kárt;

23. rámutat, hogy a civil társadalom – különösen a nem kormányzati szervezetek, nőjogi szervezetek és más állami és magán önkéntes szervezetek, amelyek támogatást nyújtanak az erőszak áldozatainak – nagyon értékes szolgálatot tesz, különösen azáltal, hogy segíti azokat az áldozattá vált nőket, akik meg akarják törni a csendet, amelybe az erőszak bezárja őket, és ezt a tagállamoknak támogatniuk kell;

24. ismételten hangsúlyozza, hogy nem csak az áldozatokkal kell foglalkozni, hanem az elkövetőkkel is, növelve ez utóbbiak felelősségtudatát és hozzájárulva azoknak a sztereotípiáknak és a társadalomban gyökerező hiedelmeknek a megváltoztatásához, amelyek elősegítik azoknak a körülményeknek a fenntartását, amelyek az effajta erőszakhoz és annak elfogadásához vezetnek;

25. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsanak menedékeket a nők számára, hogy ezáltal segítsék a nőket és a gyermekeket abban, hogy erőszaktól és szegénységtől mentes önálló életet élhessenek, és ezek a menedékek nyújtsanak speciális szolgáltatásokat, egyebek mellett orvosi kezelést, jogi segítséget, pszichoszociális és terápiás tanácsadást, a bírósági eljárások alatti jogi támogatást, valamint az erőszak által érintett gyermekeknek biztosított támogatást;

26. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak megfelelő mértékű forrásokat kell rendelkezésre bocsátaniuk a nők elleni erőszak megelőzése és felszámolása érdekében, ideértve a strukturális alapok igénybevételét is;

27. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a tagállamok és a regionális, illetve helyi hatóságok tegyenek intézkedéseket a nemi alapú erőszak áldozataivá vált nők munkaerőpiacra történő visszatérésének megkönnyítése érdekében, olyan eszközök révén, mint az ESZA vagy a Progress program;

28. felhívja az Európai Uniót és tagállamait, hogy hozzanak létre jogi keretet, amely a női bevándorlók számára biztosítja a saját útlevelhez és tartózkodási engedélyhez való jogot, és lehetővé teszi azon személyek büntetőjogi felelősségre vonását, akik e dokumentumoktól őket megfosztják;

2011. április 5., kedd

29. ismételten felhívja a figyelmet a 2010. február 25-i állásfoglalásában kifejezett nézetére, amely szerint az Európai Uniónak – a Lisszaboni Szerződés által létrehozott új jogi keretben – a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezmény (CEDAW) és annak fakultatív jegyzőkönyve részes felévé kell válnia;

30. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy nemzetközi szinten foglalkozzanak a nőkkel szembeni erőszaknak, valamint az emberi jogok megsértése nemi dimenziójának kérdésével, különösen a kétoldalú társulási megállapodások, továbbá az érvényben lévő vagy tárgyalás alatt álló nemzetközi kereskedelmi megállapodások összefüggésében;

31. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2011. április 6., szerda

A európai nemzetközi beruházási politika

P7_TA(2011)0141

Az Európai Parlament 2011. április 6-i állásfoglalása a jövőbeni európai nemzetközi beruházási politikáról (2010/2203(INI))

(2012/C 296 E/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, „Egy átfogó európai nemzetközi beruházási politika felé” című, 2010. július 7-i közleményére (COM(2010)0343), valamint a tagállamok és harmadik országok közötti kétoldalú beruházási megállapodások tekintetében átmeneti rendelkezések megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet irányuló, 2010. július 7-i bizottsági javaslatra (COM(2010)0344),
 - tekintettel az „Európa 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010) 2020), és az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, „Kereskedelem, növekedés és globális ügyek – A kereskedelempolitika mint az Európa 2020 stratégia kulcseleme” című, 2010. november 9-i bizottsági közleményre (COM(2010)0612),
 - tekintettel az Európai Tanács 2010. október 25-i ülésének az átfogó európai nemzetközi beruházási politikáról szóló elnökségi következtetéseire,
 - tekintettel az OECD multinacionális vállalkozások számára szóló, frissített iránymutatásaira,
 - tekintettel az Európai Unió Bíróságának a tagállami kötelezettségzegésekről szóló ítélezési gyakorlatára, és nevezetesen a Bizottság kontra Ausztria ügyben hozott 2009. március 3-i ítéletére (C-205/06. sz. ügy), a Bizottság kontra Svédország ügyben hozott 2009. március 3-i ítéletére (C-249/06. sz. ügy), valamint a Bizottság kontra Finnország ügyben hozott 2009. november 19-i ítéletére (a C-118/07. sz. ügy),
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság és a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményére (A7-0070/2011),
- A. mivel a Lisszaboni Szerződés a közvetlen külföldi befektetéseket az EU kizárólagos hatáskörébe vonta, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSz.) 3. cikke (1) bekezdésének e) pontjában, valamint 206. és 207. cikkében megfogalmazottak szerint,
- B. mivel 1959 óta a tagállamok kétoldalú szinten 1 200-nál több kétoldalú beruházási megállapodást kötöttek, és összesen csaknem 3 000 ilyen megállapodás kötött,
- C. mivel általánosan elismert, hogy a beáramló beruházások javíthatják a fogadó ország versenyképességét, viszont a kiáramló beruházásoknál az alacsonyan képzett munkavállalók tekintetében alkalmazkodási támogatásra lehet szükség; mivel minden kormány felelőssége, hogy ösztönözze a beruházások előnyös hatásait, egyidejűleg megelőzve a káros hatásokat,

2011. április 6., szerda

- D. mivel az EUMSZ. 206. és 207. cikke nem határozza meg a külföldi közvetlen befektetések fogalmát, mivel az Európai Unió Bírósága⁽¹⁾ a külföldi közvetlen befektetések kifejezés értelmezését három kritérium alapján határozta meg: a befektetésnek hosszú távúnak és a kapcsolt vállalkozás saját tőkéjének / részvénytőkéjének legalább 10 %-át képviselő nagyságúnak kell lennie, valamint a befektető számára a kapcsolt vállalkozás működése felett vezetői ellenőrzést kell biztosítania, mivel ez a fogalom meghatározás összhangban áll az IMF és az OECD fogalom meghatározásával, és ellenzi különösen a portfólióbefektetéseket és a szellemi tulajdonjogokba való befektetéseket; mivel nehéz világos különbséget tenni a külföldi közvetlen befektetések és a portfólióbefektetések között, és egy merev jogi fogalom meghatározást nehéz lesz a beruházások valós gyakorlatára alkalmazni;
- E. mivel egyes tagállamok a „külföldi befektető” kifejezés tekintetében olyan tág fogalom meghatározást használnak, hogy egy egyszerű postai címet elegendőnek tekintenek a vállalkozás honosságának megállapításához, mivel ez lehetővé tette egyes vállalkozások számára, hogy keresetet nyújtsanak be saját országuk ellen a harmadik országok által aláírt kétoldalú beruházási megállapodások alapján, mivel minden európai vállalat számára biztosítani kell a lehetőséget, hogy igénybe vegye az EU jövőbeli beruházási megállapodásait vagy a beruházási fejezeteket tartalmazó szabadkereskedelmi megállapodásokat,
- F. mivel a jelentős befektetési kapacitással rendelkező új országok helyi vagy világszintű hatalmakként történő felbukkanása megváltoztatja azt a klasszikus nézetet, miszerint a befektetők kizárólag a fejlett országokból érkeznek,
- G. mivel az 1990-es évek első vitarendezési esetei nyomán az általános pozitív tapasztalatok ellenére a megállapodásokban használt homályos megfogalmazás tág értelmezhetősége miatt felmerülő több probléma vált egyértelművé, különösen a magánérdekek és a közhatalom szabályozó feladata közötti összeférhetetlenség lehetőségével kapcsolatban, például azokban az esetekben, amikor valamely államot legitim jogszabály elfogadása nyomán a nemzetközi választottbíróóságok az igazságos és méltányos bánásmód elvének megsértése miatt elítélték,
- H. H mivel az Egyesült Államok és Kanada – amelyek az első között szembesültek ilyen ítéletekkel – kiigazította kétoldalú befektetési megállapodási modelljét, hogy korlátozzák a választottbíróóságok értelmezési hatáskörét, és biztosítsák az állami beavatkozási mozgásterének fokozottabb védelmét,
- I. mivel a Bizottság felsorolta azokat az országokat, amelyeknek kiemelt partnereknek kell lenniük az első befektetési megállapodások tárgyalásánál (Kanada, Kína, India, Mercosur-országok, Oroszország és Szingapúr),
- J. mivel az újonnan létrehozott Európai Külügyi Szolgálatnak (EKSZ) meg kell erősítenie az EU globális jelenlétét és szerepét, ideértve az uniós kereskedelmi célok előmozdítását és védelmét a befektetések terén is,
1. elismeri, hogy az EUSZ-ből kifolyólag a közvetlen külföldi befektetések ezennel az Unió kizárólagos hatásköre alá tartoznak; megjegyzi, hogy ez az új uniós hatáskör kettős kihívást támaszt: egyfelől a meglévő kétoldalú beruházási megállapodások kezelése, másfelől pedig egy olyan európai befektetési politika meghatározása tekintetében, amely megfelel a befektetők és kedvezményezett államok elvárásainak, de egyben az Unió tágabb gazdasági érdekeinek és külpolitikai célkitűzéseinek is;
2. üdvözli ezt az új uniós hatáskört, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ragadják meg ezt a lehetőséget a Parlamenttel együttesen olyan integrált és koherens beruházási politika kiépítésére, amely előmozdítja a kiváló minőségű beruházásokat, és kedvezően járul hozzá az egész világ gazdasági és fenntartható fejlődéséhez; úgy véli, hogy a Parlamentet megfelelően be kell vonni a jövőbeli beruházási politika kialakításába, és ez szükségessé teszi, hogy megfelelő konzultációkra kerüljön sor a küszöbön álló tárgyalásokra vonatkozó mandátumokkal kapcsolatban, illetve hogy rendszeres és érdemi beszámolók készüljenek a folyamatban lévő tárgyalások állásáról;

(1) A. C-446/04. sz. Test Claimants in the FII Group Litigation kontra Commissioners of Inland Revenue ügyben 2006. december 12-én hozott ítélet.

2011. április 6., szerda

3. megjegyzi, hogy az EU fontos gazdasági tömb lévén jelentős súllyal rendelkezik a tárgyalásokon; úgy véli, hogy egy közös beruházási politika megfelel majd mind a befektetők, mind pedig az érintett államok elvárásainak, és hozzájárul az EU és az uniós vállalkozások versenyképességének növeléséhez, valamint a foglalkoztatottság fokozásához;

4. tudomásul veszi, hogy szükség van egy összehangolt európai keretrendszerre, amely a biztonságos környezet megteremtésére irányul, és ösztönzi az EU elveinek és célkitűzéseinek előmozdítását;

5. emlékeztet arra, hogy a globalizáció jelenlegi szakaszában drámaian megnőtt a külföldi közvetlen befektetések nagysága, és 2007-ben – az azt megelőző évben, hogy a befektetéseket a globális gazdasági és pénzügyi válság sújtotta –, majdnem 1 500 milliárd EUR rekordösszeget ért el, a külföldi közvetlen befektetések legnagyobb forrása pedig az egész világgazdaságban az EU volt; hangsúlyozza azonban, hogy a befektetések 2008-ban és 2009-ben a pénzügyi és gazdasági világválság miatt csökkentek; hangsúlyozza továbbá, hogy a külföldi közvetlen befektetések teljes összegének mintegy 80 %-a a határokon átnyúló fúziókat és felvásárlásokat érinti;

6. üdvözli az „Egy átfogó európai nemzetközi beruházási politika felé” című bizottsági közleményt, hangsúlyozza azonban, hogy e politikának a befektetővédelem nyomatékos középpontba állítása mellett megfelelőbben kell az állam szabályozási képessége védelmének jogát kezelnie, és eleget kell tennie az EU kötelezettségének, hogy érvényesítse a fejlesztés tekintetében a politikai koherenciát;

7. meglátása szerint a beruházások pozitív hatással lehetnek a növekedésre és a foglalkoztatottságra, nemcsak az EU-ban, hanem a fejlődő országokban is, amennyiben a befektetők aktívan hozzájárulnak a fogadó államok fejlesztési céljaihoz, például a helyi gazdaságnak a technológia átadása, a helyi munkaerő foglalkoztatása, valamint a helyi nyersanyag felhasználása által történő előmozdításával;

8. felhívja a Bizottságot, hogy tartsa szem előtt a multilaterális, plurilaterális és kétoldalú szinten – különösen a többoldalú beruházási megállapodásról folytatott OECD-tárgyalások kudarca tekintetében – levont tanulságokat;

9. sürgeti a Bizottságot, hogy a kétoldalú beruházási szerződések bevált gyakorlataira építve körültekintően és koordinált módon dolgozza ki az EU befektetési stratégiáját; tudomásul veszi a tagállamok megállapodásain belül tapasztalható tartalmi eltéréseket, és felszólítja a Bizottságot, hogy hozza összhangba ezeket az eltéréseket annak érdekében, hogy a beruházási megállapodásokhoz szilárd uniós mintát nyújtson, amelyeket a partnerország fejlettségi szintjéhez lehet igazítani;

10. felhívja a Bizottságot, hogy jelentessen meg például egy a kétoldalú keretszerződések mintapéldányából álló, nem kötelező jellegű útmutatót, amelyet a tagállamok a pontosság és a következetesség javítására felhasználhatnak;

Fogalommeghatározások és hatály

11. felkéri a Bizottságot, hogy biztosítsa a védelemben részesítendő befektetések egyértelmű meghatározását, beleértve a külföldi közvetlen befektetéseket és a portfólióbefektetéseket is; úgy véli azonban, hogy a Bizottság meghatározása szerint spekulatív befektetések ne részesüljenek védelemben; ragaszkodik ahhoz, hogy ha a szellemi tulajdonjogokat bevonják a befektetési megállapodásba, beleértve azokat a megállapodásokat, amelyek tekintetében már javasoltak mandátumtervezet, a rendelkezéseknek nem lehetnek negatív hatásai a generikus gyógyszerek gyártására, és tiszteletben kell tartaniuk a TRIPS közegészségre vonatkozó kivételeit;

12. aggodalommal jegyzi meg, hogy a befektetések széles skálájára vonatkozó tárgyalások következménye a kizárólagos és megosztott hatáskörök összekeveredése lenne;

2011. április 6., szerda

13. kéri az „uniós befektető” fogalom meghatározásának bevezetését, amely az EUMSZ. 207. cikkének szellemében hangsúlyozná annak fontosságát, hogy minden tagállam befektetőit egyenlő módon kell támogatni, azonos feltételeket biztosítva számukra befektetéseik működésére és védelmére;

14. emlékeztet arra, hogy a tagállamok szokásos kétoldalú beruházási megállapodásai a „külföldi befektető” tág értelmű fogalom meghatározását alkalmazzák; felkéri a Bizottságot annak értékelésére, hogy ezek a tág meghatározások mely esetekben vezetnek visszaélésszerű gyakorlatokhoz; felkéri a Bizottságot, hogy ezen értékelés, illetve az OECD külföldi közvetlen befektetésekre adott legutóbbi mintameghatározása alapján biztosítsa a külföldi befektető fogalmának egyértelmű meghatározását;

A befektetők védelme

15. hangsúlyozza, hogy a befektetők védelmének továbbra is a befektetési megállapodások első prioritásának kell maradnia valamennyi uniós befektető számára;

16. tudomásul veszi, hogy a kétoldalú beruházási szerződések tárgyalása időigényes folyamat; felhívja a Bizottságot, hogy minden személyzeti és anyagi erőforrását az uniós beruházási megállapodások tárgyalására és megkötésére fordítsa;

17. úgy véli, hogy a Tanács közleményről megfogalmazott következtetéseiben kifejezett kérés – miszerint az új európai jogszabályi keretrendszer nem érintheti hátrányosan a befektetővédelmet és a meglévő megállapodások alapján élvezett garanciákat – az új megállapodások elutasításának kockázatát rejt magában, és ahhoz vezethet, hogy az EU-ba áramló, növekvő befektetések idejében a befektetővédelem és a szabályozáshoz való jog védelme közötti szükséges egyensúly veszélybe kerül; úgy véli továbbá, hogy az értékelési kritérium e megfogalmazása ellentmondhat az EUMSZ. 207. cikke tartalmának és szellemének;

18. meggyőződése, hogy bevált gyakorlatok azonosításának szükségessége, amit a tanácsi következtetések is kiemeltek, ésszerűbb és hatékonyabb lehetőség, amely lehetővé teszi egy egységes európai beruházási politika kialakítását;

19. úgy véli, hogy az EU által a jövőben megkötendő beruházási megállapodásoknak a tagállami tapasztalatok bevált gyakorlatainak kell alapulniuk, és a következő normákat kell tartalmazniuk:

- megkülönböztetésmentesség (nemzeti bánásmód és a legnagyobb kedvezményt élvező nemzet), a meghatározás pontosabb megfogalmazása mellett, amely megemlíti, hogy a külföldi és belföldi befektetőknek „hasonló feltételek” mellett kell működniük, valamint rugalmasságot biztosít az MFN-záradékokban (a legnagyobb kedvezményben részesített ország) annak érdekében, hogy ne akadályozzák a regionális integrációs folyamatokat a fejlődő országokban;
- igazságos és méltányos bánásmód, amelyet a nemzetközi szokásjogban meghatározott elbánási szint alapján kell meghatározni,
- közvetlen és közvetett kisajátítás elleni védelem, amely biztosítja a közjóléti érdekek és magánérdekek közötti világos és igazságos egyensúly meghatározását, valamint a jogtalan kisajátítás következtében bekövetkezett károknak megfelelő ellentételezést;

20. felkéri a Bizottságot, hogy értékelje egy általános alkalmazású rendelkezéseket tartalmazó záradék („umbrella clause”) jövőbeli európai befektetési megállapodásokba való bevezetésének lehetséges hatásait, és készítsen jelentést az Európai Parlament és a Tanács számára;

2011. április 6., szerda

21. felhívja a Bizottságot a viszonyosság biztosítására a főbb fejlett kereskedelmi partnerekkel és a főbb feltörekvő gazdaságokkal a piacra lépésre vonatkozóan folytatott tárgyalások során, egyidejűleg szem előtt tartva az érzékeny ágazatok kizárásának és az Unió fejlődő országokhoz fűződő kereskedelmi kapcsolataiban az aszimmetria megtartásának szükségességét;

22. megjegyzi, hogy a biztonság remélt javulása a kis- és középvállalkozások segítségére lesz a külföldi beruházások tekintetében, és hozzáteszi, hogy ezzel kapcsolatban a kkv-k véleményét a tárgyalások során meg kell hallgatni;

A szabályozáshoz való jog védelme

23. hangsúlyozza, hogy az Unió által a jövőben megkötendő beruházási megállapodásoknak tiszteletben kell tartaniuk az állami beavatkozási képességet;

24. komoly aggodalmát fejezi ki egyes nemzetközi választottbírók befektetővédelmi záradékok tág értelmezésére, és ezzel a jogszerű állami szabályozás kizárására vonatkozó mérlegelési jogkörének terjedelme miatt; felhívja a Bizottságot, hogy az ilyen problémák elkerülésére az új beruházási megállapodásokban hozzon létre egyértelmű fogalom meghatározást a befektetővédelmi normák tekintetében;

25. felhívja a Bizottságot, hogy a jövőben megkötendő minden megállapodásba vegye fel a megállapodás részes felei – többek között a nemzetbiztonság, a környezetvédelem, a közegészségügy, a munkavállalók és a fogyasztók jogai, iparpolitika és kulturális sokszínűség területén történő – szabályozáshoz való jogát rögzítő, külön záradékot;

26. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak eseti alapon kell döntenie a jövőbeni megállapodások hatálya alá nem tartozó – például az érzékeny ágazatok, úgy mint a kultúra, oktatás, és a védelmi szempontból fontos – ágazatok listájáról, és felkéri a Bizottságot, hogy tájékoztassa az Európai Parlamentet az egyes esetek tekintetében kapott mandátumokról; megjegyzi, hogy az Uniónak tudatában kell lennie fejlődő partnerei aggályainak is, és nem szabad nagyobb fokú liberalizációt kérnie, mint amilyen fokút a partnerek fejlődésükhöz egyes ágazatok, különösen a közszolgáltatások védelme céljából szükségesnek tartanak;

A társadalmi és környezetvédelmi normák beillesztése

27. hangsúlyozza, hogy az EU jövőbeli politikájának elő kell segítenie a fenntartható, környezetbarát (a kitermelő iparágakban különösen fontos kérdés) beruházásokat is, valamint támogatnia kell a minőségi munkakörülményeket a beruházásokkal érintett vállalkozásoknál; felkéri a Bizottságot, hogy valamennyi jövőben megkötendő megállapodásba vegye fel az OECD multinacionális vállalkozások számára szóló, frissített iránymutatásaira való hivatkozást;

28. megismétli a szélesebb hatókörű szabadkereskedelmi megállapodások beruházási fejezete tekintetében arra irányuló felhívását, hogy az EU által aláírt valamennyi szabadkereskedelmi megállapodás tartalmazzon a vállalatok társadalmi felelősségvállalására vonatkozó záradékot, illetve hatékony szociális és környezetvédelmi záradékot;

29. kéri a Bizottságot annak értékelésére, hogy ezeket a záradékokat miként építették be a tagállamok kétoldalú beruházási megállapodásaiba is, valamint hogy ezeket hogyan lehetne a jövőbeli önálló befektetési megállapodásokba is beépíteni;

30. üdvözlí azt a tényt, hogy jelenleg számos kétoldalú befektetési megállapodásban is van azt tiltó záradék, hogy a beruházások becsalogatása érdekében gyengítsék a szociális és környezetvédelmi jogszabályokat, és felkéri a Bizottságot, hogy mérlegelje ilyen záradék felvételét a jövőbeli megállapodásokba;

2011. április 6., szerda

Vitarendezési mechanizmus és az EU felelőssége

31. úgy véli, hogy jelentős változtatásokat kell végrehajtani a jogviták rendezésének jelenlegi rendszerén, annak érdekében, hogy annak része legyen a nagyobb átláthatóság, a felek fellebbezési lehetősége, a helyi igazságszolgáltatási jogorvoslatok kimerítésére vonatkozó kötelezettség (amennyiben ezek elég megbízhatók a tisztességes eljárás biztosításához), az *amicus curiae* levelek igénybevételeinek lehetősége és a befektetők és államok közötti választottbírói fórum választásának kötelezettsége;

32. úgy véli, hogy az állami felek közötti vitarendezési eljárás mellett befektetők és államok közötti vitarendezési eljárásokat is alkalmazni kell az átfogó befektetővédelem biztosítása érdekében;

33. tudatában van annak, hogy az EU nem használhatja a Nemzetközi Befektetések Vitarendezési Központjának (ICSID) és az Egyesült Nemzetek Szövetségének nemzetközi kereskedelmi joggal foglalkozó bizottságának (UNCITRAL) a meglévő vitarendezési mechanizmusait, hiszen az EU nem tagja egyik szervezetnek sem; felhívja az EU-t, hogy minden új uniós beruházási szerződésbe építsen be egy vitarendezési fejezetet az ezen állásfoglalásban javasolt reformokkal összhangban; kéri, hogy a Bizottság és a tagállamok – jelentős nemzetközi szereplőként – vállalják fel a rájuk háruló felelősséget az ICSID és UNCITRAL szabályainak szükséges reformját célzó munka érdekében;

34. felhívja a Bizottságot, hogy mutasson be olyan megoldásokat, amelyek lehetővé teszik, hogy a kkv-k jobban tudják finanszírozni a vitarendezési eljárások magas költségeit;

35. felhívja a Bizottságot, hogy a lehető legkorábban terjesszen be rendeletet arról, hogy miként kell a felelősséget az uniós és nemzeti szintek között megosztani – különösen pénzügyi vonatkozásban – abban az esetben, ha az EU nemzetközi választottbíráskodás keretében elvesztés lesz;

A partnerek kiválasztása és a Parlament hatáskörei

36. jóváhagyja azt az elvet, miszerint a jövőbeni uniós beruházási megállapodások kiemelt partnereinek olyan országoknak kell lenniük, amelyek nagy piaci lehetőségeket hordoznak, ahol viszont a külföldi befektetések nagyobb védelemre szorulnak;

37. megjegyzi, hogy a fejlődő és legkevésbé fejlett országokban általában magasabb a befektetések kockázata, és a beruházási szerződések formájában megvalósuló erős, hatékony befektetővédelem kulcsfontosságú az európai befektetők védelmében, és növelheti a kormányzást, amely létrehozhatja az ezen országokba irányuló külföldi közvetlen befektetések növeléséhez szükséges stabil környezetet; megjegyzi, hogy ahhoz, hogy a befektetési megállapodások ezen országok további hasznára váljanak, az emberi jogokra és a korrupcióellenességre vonatkozó befektetői kötelezettségeken is kell alapulniuk, amely az EU és a fejlődő országok között a szegénység csökkentése céljából létrejött átfogóbb partnerség része; felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamok által a kétoldalú beruházási szerződések során szerzett tapasztalatokra támaszkodva értékelje a szóba jöhető jövőbeli partnereket

38. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a legkevésbé fejlett országokba irányuló közvetlen külföldi befektetések rendkívül korlátozottak és jellemzően a természeti erőforrásokra összpontosulnak;

39. úgy véli, hogy a fejlődő országokban nagyobb támogatást kellene nyújtani a helyi cégeknek, nevezetesen olyan ösztönzők révén, amelyek fokozzák a termelékenységüket, megerősítik az együttműködést, és javítják a munkaerő szaktudását, ami a gazdasági fejlődés, a versenyképesség és a növekedés felgyorsítása szempontjából figyelemre méltó erőt képvisel a fejlődő országokban; ösztönzi továbbá az új uniós zöld technológiák átadását a fejlődő országoknak, minthogy ez a zöld és fenntartható növekedés elősegítésének legjobb módja;

2011. április 6., szerda

40. sürgeti, hogy a Bizottság és a tagállamok teljes mértékben vegyék figyelembe a Parlament álláspontját a beruházási tárgyalások megkezdését megelőzően és a tárgyalások alatt egyaránt; emlékeztet az Európai Parlament és a Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodás tartalmára, és felhívja a Bizottságot, hogy a tárgyalási mandátumok tervezetéről kellő időben konzultáljon a Parlamenttel annak érdekében, hogy az kifejtse álláspontját, amelyet viszont a Bizottságnak és a Tanácsnak megfelelően figyelembe kell vennie;

41. hangsúlyozza, hogy a jövőbeli befektetési politikai stratégiába be kell építeni az EKSZ küldöttségeinek szerepét is, elismerve az új politikai célok elérésére irányuló stratégiai eszközként bennük rejlő lehetőségeket és helyi ismereteiket;

*

* *

42. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamoknak, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának.

A Közösségek pénzügyi érdekeinek védelme – Csalás elleni küzdelem

P7_TA(2011)0142

Az Európai Parlament 2011. április 6-i állásfoglalása a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről – Csalás elleni küzdelem – Éves jelentés 2009 (2010/2247(INI))

(2012/C 296 E/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság és az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) korábbi éves jelentéseiről szóló állásfoglalásaira,
- tekintettel a Bizottság Tanácsnak és Európai Parlamentnek szóló, „Az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelme – Csalás elleni küzdelem – Éves jelentés 2009” című 2010. július 14-i jelentésére (COM(2010)0382), beleértve annak mellékleteit (SEC(2010)0897 és SEC(2010)0898),
- tekintettel az OLAF tizedik tevékenységi jelentésére – Éves jelentés 2010 ⁽¹⁾,
- tekintettel a Számvevőszék éves jelentésére a 2009-es pénzügyi évre vonatkozó költségvetés végrehajtásáról, az intézmények válaszaival együtt ⁽²⁾,
- tekintettel a Számvevőszék 2009-es pénzügyi évről szóló éves jelentésére a nyolcadik, kilencedik és tizedik Európai Fejlesztési Alap (EFA) által támogatott tevékenységekről, a Bizottság válaszaival együtt ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 319. cikkének (3) bekezdésére és 325. cikkének (5) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/olaf/2009/en.pdf

⁽²⁾ HL C 303., 2010.11.9., 1. o.

⁽³⁾ HL C 303., 2010.11.9., 243. o.

⁽⁴⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

2011. április 6., szerda

- tekintettel az Unió korrupció elleni küzdelemre irányuló erőfeszítéseiről szóló, 2010. május 18-i nyilatkozatára ⁽¹⁾, melynek célja annak biztosítása, hogy az uniós pénzeszközök ne képezzenek korrupció tárgyát;
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A7-0050/2011),

Általános szempontok

1. sajnálja, hogy a Bizottságnak az EUMSZ. 325. cikke (5) bekezdésével összhangban benyújtott, „Az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelme – Csalás elleni küzdelem – Éves jelentés 2009” című jelentése (COM(2010)0382) („PIF-jelentés 2009”) nem tartalmaz információkat a szabálytalanságok és csalások becslött szintjéről az egyes tagállamokban, mivel a jelentéstétel szintjére összpontosít, és ezért nem lehetséges átfogó képet kapni a szabálytalanságok és csalások tagállamokban tapasztalható jelenlegi szintjéről, valamint azonosítani és megbüntetni azokat az országokat, ahol a legmagasabb a szabálytalanságok és csalások szintje;
2. hangsúlyozza, hogy a csalás a szándékos károkozás egy példája és bűncselekmény, valamint hogy a szabálytalanság a szabály betartásának elmulasztása; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság jelentése nem vizsgálja részletesen a csalást és a szabálytalanságokkal igen tág értelemben foglalkozik; rámutat, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 325. cikke a csalásra és nem a szabálytalanságokra vonatkozik, és felszólít a csalás és a hibák vagy szabálytalanságok közötti különbségtételre;
3. rámutat, hogy az elmúlt néhány évben a korrupció elleni küzdelemre irányuló általánosabb kísérlet részeként technikákat alakítottak ki a csalás mérésére, és sürgeti a Bizottságot, hogy fokozza ezt a kutatási munkát, és a tagállamokkal együttműködésben vezessen be – kezdetben kísérleti projektként – a szabálytalanságok és csalás jelenlegének mérésére kialakított, megfelelő új módszertanokat;
4. felhívja a Bizottságot, hogy gyakorolja az annak biztosítása tekintetében meglévő feladatkörét, hogy a tagállamok eleget tegyenek jelentéstételi kötelezettségeiknek, és így megbízható és összehasonlítható adatok álljanak rendelkezésre a szabálytalanságokról és csalásokról, még akkor is, ha ehhez a Bizottságnak módosítania kell a jelentéstételi kötelezettségek elmulasztására vonatkozó szankciórendszert;
5. sajnálja, hogy továbbra is hibásan költenek el nagy összegű uniós pénzeszközöket, és felhívja a Bizottságot, hogy tegyen megfelelő lépéseket e pénzek azonnali behajtásának biztosítása érdekében;
6. aggodalmának ad hangot az olaszországi, vissza nem fizetett vagy behajthatatlannak minősített szabálytalanságok 2009-es pénzügyi év végén tapasztalható szintje miatt;
7. felhívja a Bizottságot, hogy tegye a tagállamokat még inkább elszámoltathatóvá a még visszafizetendő szabálytalanságok összege tekintetében;
8. megállapítja, hogy az uniós jogszabályok előírják a tagállamoknak, hogy számoljanak be minden szabálytalanságról legkésőbb azon negyedév végétől számított két hónapon belül, amelyben a szabálytalanságot első alkalommal közigazgatási vagy bírósági úton megállapították és/vagy bejelentett szabálytalanságra vonatkozó új információ válik ismertté; felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek meg minden szükséges intézkedést – beleértve a nemzeti közigazgatási eljárások egyszerűsítését – a szükséges határidők betartására, valamint a szabálytalanság megállapítása és bejelentése közötti időköz lerövidítésére; felhívja a tagállamokat, hogy a csalás elleni küzdelem keretében tett erőfeszítéseik során elsődlegesen az adófizetők pénzének védelmezőjeként lépjenek fel;

(1) Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0176.

2011. április 6., szerda

9. azt tudakolja, hogy a Bizottság milyen lépéseket tett a feltételezett csalások – Lengyelországban, Romániában és Bulgáriában előforduló szabálytalanságok teljes számához képest mind előfordulásukat, mind összegüket illető – növekedése elleni küzdelem érdekében;

10. aggodalmának ad hangot a spanyolországi és franciaországi gyanúsán alacsony, a 2009. évi PIF-jelentésben ismertetett feltételezett csalási arányok miatt, különösen az országok méretét és a kapott pénzügyi támogatást figyelembe véve, és ezért felhívja a Bizottságot, hogy szerepeltessen részletes információkat az ezekben az államokban alkalmazott módszertanról és a csalások felderítésével kapcsolatos képességekről;

11. felhívja azon tagállamokat – vagyis a Cseh Köztársaságot, Máltát és Észtországot –, melyek még nem ratifikálták az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. július 26-i egyezményt⁽¹⁾, vagy annak jegyzőkönyveit⁽²⁾ (a PIF-eszközök), hogy haladéktalanul hajtsák végre e jogi eszközök ratifikációját; sürgeti azon tagállamokat, melyek ratifikálták a PIF-eszközöket, hogy fokozzák erőfeszítéseiket az Unió pénzügyi érdekeit védő nemzeti büntetőjogi szabályaik megerősítése érdekében, különösen a Bizottságnak az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló egyezmény és annak jegyzőkönyvei végrehajtásáról szóló második jelentésében (COM(2008)0077) feltárt meglévő hiányosságok felszámolása által;

12. üdvözli az OLAF által kifejlesztett és fenntartott, szabálytalanságokat kezelő rendszer (IMS) 2009-ben történt bevezetését és a rendszer által előidézett pozitív fejleményeket; aggályainak ad hangot amiatt, hogy a Bizottság a bejelentett esetek számának és pénzügyi hatásának emelkedését az új technológiai jelentéstétel használatával magyarázza; felhívja Bizottságot, hogy adja meg a Parlamentnek az újonnan bevezetett technológiai jelentéstétel részletes módszertanát és foglalja azt bele következő éves jelentésébe; felhívja a tagállamokat, hogy maradéktalanul hajtsák végre az IMS-t és javítsák tovább a jelentéstételi szabályoknak való megfelelésüket;

13. kéri a Bizottságot, hogy következő évi jelentésébe foglalja bele az új technológiai jelentéstétellel és a hagyományos jelentéstételi módszerekkel jelentett szabálytalanságok összegét; felhívja a tagállamokat, hogy gyorsítsák a szabálytalanságok jelentési ütemét;

14. ismét sajnálatát fejezi ki, hogy – a tagállamok által szolgáltatott információk minőségével kapcsolatos komoly kételyekre való tekintettel – a Bizottság nagyobb hangsúlyt fektet az Európai Parlament arról való meggyőzésére, hogy be kell vezetni egy „elfogadható hibakockázatot”, mint a tagállamok arról való meggyőzésére, hogy szükség van a nemzeti számvetőszték által ellenőrzött, és a Számvetőszték által megerősített, kötelező nemzeti irányítási nyilatkozatokra; felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködésben és a Szerződés szerint megfelelő jelentés elkészítésével adjon a Parlamentnek ésszerű biztosítékot arra, hogy ez a célkitűzés teljesült és a csalásellenes küzdelmet szolgáló fellépés megfelelően zajlott;

Bevételek: Saját források

15. aggodalmának ad hangot Ausztria, Spanyolország, Olaszország, Románia és Szlovákia esetében a csalások saját forrásokban előforduló szabálytalanságokhoz viszonyított mennyisége miatt, mivel a csalás teszi ki mindegyik tagállamban a teljes összeg több mint felét; felhívja a tagállamokat, hogy tegyék meg az összes szükséges intézkedést az uniós pénzeszközökhöz kapcsolódó csalások összes okának kezelésére, beleértve az európai intézményekkel való szoros együttműködést is;

16. sajnálja a Számvetőszték által a nemzeti vámellenőrzések során – különösen a vámvizsgálat által érintendő kereskedők és importok kiválasztásához szükséges kockázatelemzés elvégzése tekintetében – feltárt hiányosságokat, melyek növelik a fel nem derített szabálytalanságok kockázatát és a hagyományos saját források elvesztéséhez vezethetnek; felhívja a tagállamokat, hogy erősítsék meg vámvizsgálati rendszereiket, és a Bizottságot, hogy e tekintetben nyújtson megfelelő támogatást;

⁽¹⁾ HL C 316., 1995.11.27., 48. o.

⁽²⁾ HL C 313., 1996.10.23., 1. o., HL C 151., 1997.5.20., 1. o. és HL C 221., 1997.7.19., 11. o.

2011. április 6., szerda

17. hangsúlyozza azt a tényt, hogy a behozatali vámeljárások közel 70 %-a egyszerűbb, ami azt jelenti, hogy lényeges hatással bírnak a hagyományos saját bevételek beszedésére és a közös kereskedelempolitika hatékonyságára; ezzel összefüggésben elfogadhatatlannak tartja az egyszerűsített behozatali eljárások hatékony ellenőrzésének hiányát a tagállamokban – amint azt a Számvevőszék 1/2010. sz. különjelentése is megállapítja –, és felhívja a Bizottságot, hogy folytasson további vizsgálatokat az egyszerűsített behozatali eljárások hatékonyságáról a tagállamokban, és vizsgálja különösen az utólagos ellenőrzések tagállamok általi lefolytatásában elért előrelépést, valamint nyújtsa be a Parlamentnek e vizsgálatok eredményét 2011 végéig;

18. tudomásul veszi az OLAF által a saját források terén elvégzett vizsgálatok sikerességét; rendkívül aggasztja a Kínából importált árukat érintő csalások aránya, és sürgeti a tagállamokat, hogy a szóban forgó összegeket haladéktalanul szerezzék vissza;

19. üdvözli a Diabolo II elnevezésű közös vámművelet sikeres kimenetelét, melyben 13 ázsiai ország és a 27 uniós tagállam vámtisztviselői vettek részt, és amelyet az OLAF-on keresztül az Európai Bizottság koordinált;

20. üdvözli az Európai Unió és tagállamai által az illegális dohánykereskedelem leküzdésére a dohánygyártókkal kötött megállapodásokat; álláspontja szerint az Unió pénzügyi érdeke a cigarettacsempészet elleni küzdelmet célzó munka folytatása, mely csempészetből az Unió költségvetés becsült éves vesztesége egymilliárd euró körüli; sürgeti az OLAF-ot, hogy továbbra is töltsön be vezető szerepet az Egészségügyi Világszervezet dohányzás-ellenőrzési keretegyezményének 15. cikke szerinti, a dohánytermékek illegális kereskedelmének felszámolásáról szóló jegyzőkönyvre vonatkozóan folyó nemzetközi tárgyalásokon; álláspontja szerint az érintett két vállalat – a British American Tobacco és az Imperial Tobacco – által fizetendő 500 millió eurót a Bizottságnak és a tagállamoknak a csalásellenes intézkedések megerősítésére kell felhasználnia;

Kiadások: Mezőgazdaság

21. üdvözli a Bizottság azon következtetését, hogy javult az általános jelentéstételi fegyelem e politika terén, és a szabályoknak való megfelelés jelenleg 95 %-os; felhívja azon tagállamokat, melyek még mindig nem tesznek időben jelentést (Ausztria, Finnország, Hollandia, Szlovákia és az Egyesült Királyság), hogy haladéktalanul rendezzék a helyzetet;

22. felhívja a Bizottságot, hogy közelről kövesse nyomon a helyzetet Spanyolországban és Olaszországban, melyek a legnagyobb összegeket érintő, legtöbb szabálytalanságot jelentették, és tegyen jelentést az Európai Parlamentnek az e két országban tapasztalható problémák kezelése érdekében hozott speciális intézkedésekről;

23. felhívja a Bizottságot, hogy az ellenőrzési rendszerek felülvizsgálatának elvégzése céljából győződjön meg arról, hogy vajon a magasabb kiadások és a bejelentett szabálytalanságok minimális aránya közötti egyenlőtlenség, illetve a jelentett szabálytalansági arányok jelentős változékonysága (Észtország 88,25 %; Ciprus, Magyarország, Lettorság, Málta, Szlovénia és Szlovákia 0,00 %) az ellenőrzési rendszerek eredményességéhez kapcsolódik-e;

24. rendkívül aggasztja a Számvevőszék azon megállapítása, hogy az e politika terén 2009-ben történt kifizetésekben lényeges hibák voltak, és hogy a felügyeleti és ellenőrzési rendszerek általánosságban legfeljebb részben voltak hatékonyak a kifizetések szabályszerűségének biztosításában; sajnálja a Számvevőszék megállapítását, miszerint annak ellenére, hogy az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer elvben jól megtervezett, hatékonyságára káros hatással vannak az adatbázisokban szereplő pontatlan adatok, a hiányos keresztellenőrzések vagy az eltérések téves vagy hiányos nyomon követése; felhívja a Bizottságot, hogy szigorúan ellenőrizze a tagállamokban működő felügyeleti és ellenőrzési rendszerek hatékonyságát annak biztosítására, hogy a szabálytalanságok tagállamok szerinti arányára vonatkozó információk megbízható és valós képet mutassanak az aktuális helyzetről; felhívja a Bizottságot, hogy orvosolja az integrált irányítási és ellenőrzési rendszer hatékonyságának gyenge pontjait;

2011. április 6., szerda

25. megjegyzi, hogy végleges számadatok csak azokra a pénzügyi évekre állapíthatók meg, amelyek véglegesítettnek tekinthetők, és erre figyelemmel mindaddig a legutolsó véglegesítettnek tekinthető pénzügyi év a 2004-es;

26. sajnálja az e politika terén fennálló katasztrofális helyzetet a teljes behajtási arány tekintetében, amely a 2006-os pénzügyi év végén fennálló 1 266 millió euró 42 %-a volt 2009-ben; különösen aggódik a Számvevőszék azon észrevétele miatt, hogy a 2007–2009-es években a kedvezményezettek által visszafizetett 121 millió euró a teljes behajtandó összeg kevesebb mint 10 %-át teszi ki; elfogadhatatlannak tartja ezt a helyzetet, és felhívja a tagállamokat, hogy sürgősen kezeljék azt; sürgeti a Bizottságot, hogy tegye meg a szükséges lépéseket egy hatékony behajtási rendszer felállítására érdekében, és az EU pénzügyi érdekeinek védelméről szóló jövő évi jelentésében tájékoztassa az Európai Parlamentet az elért haladásról;

Kiadások: Kohéziós politika

27. sajnálja, hogy a 2009-es PIF-jelentésben található adatok nem adnak megbízható képet a szabálytalanságok és csalások számáról e politika terén, mivel a szabálytalanságok és/vagy csalások magas szintje egyszerűen csak a hathatós jelentéstételi és/vagy csalásellenes rendszerek jelzője is lehet;

28. rendkívül aggasztja az a tény, hogy a Számvevőszék sok (5 % feletti) lényeges hibát talált a 2009. évi kifizetésekben;

29. megjegyzi, hogy a kohéziós kiadásokban az egyik jelentős hibaforrás a közbeszerzésekre vonatkozó szabályok alkalmazásának súlyos elégtelensége; ezért kéri a Bizottságot, hogy haladéktalanul javasoljon új jogszabályokat e szabályok egyszerűsítésére és modernizálására;

30. rendkívül aggasztja a Számvevőszék azon megállapítása, hogy a 2009-es mintában a Számvevőszék által talált hibák legalább 30 %-át a rendelkezésükre álló információk alapján a tagállamok is észlelhették és kijavíthatták volna a kiadások Bizottság felé történő igazolása előtt; felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a feltáró és korrekciós mechanizmusaik megerősítése érdekében;

31. felhívja a Bizottságot, hogy tájékoztassa az Európai Parlamentet az e politika terén a tagállamok által jelentett és a Bizottság által feltárt szabálytalanságokkal kapcsolatban hozott intézkedésekről;

32. nincs megelégedve a 2000 és 2006 közötti programozási időszak 50 %-ot meghaladó behajtási arányával; sürgeti a tagállamokat, hogy tegyenek további erőfeszítéseket a szabálytalan összegek behajtására, és felhívja a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket a magasabb behajtási arány biztosítására, tekintve, hogy a Bizottság saját felelősségére hajtja végre a költségvetést, amint az az EUMSz. 317. cikkében is szerepel;

Kiadások: Előcsatlakozási alapok

33. rendkívül aggasztja a magas bulgáriai feltételezett csalási arány a Speciális Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Csatlakozási Program (SAPARD) vonatkozásában 2009-ben, mely arány az egész programozási időszakot tekintve 20 % és a legmagasabb értéket képviseli az összes elemzett (kohéziós és mezőgazdasági) alap közül; megjegyzi, hogy a feltételezett csalások nagy részére külső ellenőrzések/beavatkozások nyomán derült fény és nem a belső/nemzeti ellenőrzések során; megállapítja, hogy a Bizottság helytállóan gyakorolta kötelezettségeit a SAPARD programból való kifizetések 2008-ban történő felfüggesztése során, melyet alapos ellenőrzéseket követően 2009. szeptember 14-én visszavont; felhívja a Bizottságot, hogy folytassa a bulgár hatóságok ellenőrzését e helyzet további javítása végett;

2011. április 6., szerda

34. megjegyzi, hogy a Cseh Köztársaság, Észtország, Lettország és Szlovénia nulla százalékos csalási arányt jelentettek a SAPARD vonatkozásában, és megkérdőjelezi a jelentett információk megbízhatóságát vagy az említett tagállamok csalások felderítésével kapcsolatos képességeit; hangsúlyozza, hogy a nulla körüli vagy alacsony csalási arány jelezheti az ellenőrzési rendszerek hiányosságait és fordítva; sürgeti a Bizottságot, hogy adjon meg adatokat az ellenőrzési mechanizmusok hatékonysága tekintetében és az OLAF-fal együtt hajtson végre szigorúbb ellenőrzést az uniós pénzek elköltése tekintetében;

35. elfogadhatatlannak tartja a feltételezett csalások nagyon alacsony behajtási arányát az előcsatlakozási alapok esetében, amely mindössze 4,6 % az egész programozási időszakban, és felhívja a Bizottságot, hogy állítson fel hatékony rendszert a helyzet rendezése érdekében;

Közbeszerzés, fokozott átláthatóság és a korrupció elleni küzdelem

36. felhívja a Bizottságot, a vonatkozó uniós ügynökségeket és a tagállamokat, hogy tegyenek intézkedéseket és adjanak erőforrásokat annak biztosítására, hogy az uniós alapok ne legyenek korrupciónak kitéve, fogadjanak el visszatartó erejű szankciókat korrupció és csalás felfedése esetére, valamint gyorsítsák fel a csalásból, adóelkerülésből és pénzmosással kapcsolatos bűncselekményekből származó javak elkobzását;

37. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a csalás és a korrupció megelőzése érdekében egységes beszerzési rendszereket alakítsanak ki, hajtsanak végre és azokat időszakosan értékeljék, határozzák meg és vezessék be a közbeszerzésben való részvétel egyértelmű feltételeit, és a közbeszerzési döntések meghozatalának kritériumait, valamint fogadjanak el és vezessenek be rendszereket a közbeszerzési döntések nemzeti szintű felülvizsgálatára az államháztartás átláthatóságának és elszámoltathatóságának biztosítása érdekében, valamint fogadjanak el és hajtsanak végre kockázatkezelési és belső ellenőrzési rendszereket;

38. üdvözlözi a Bizottságnak „az EU közbeszerzési politikájának modernizálásáról - Egy hatékonyabb európai beszerzési piac felé” című zöld könyvét; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy legkésőbb 2012 végéig véglegesítsék az alapvető uniós közbeszerzési szabályok (a 2004/17/EK és a 2004/18/EK irányelv) reformjának elfogadását;

39. múlt évi jelentésében a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelmére tett kérése nyomán sürgeti az OLAF-ot, hogy következő éves jelentésében mutassa be az egyes tagállamok által a csalás elleni küzdelemre és a közösségi pénzeszközök elköltése során felmerülő szabálytalanságok – beleértve a korrupcióval okozott szabálytalanságokat is – megelőzésére és megállapítására bevezetett stratégiák és intézkedések részletes elemzését; úgy véli, hogy külön figyelmet kell fordítani a mezőgazdasági és strukturális alapok végrehajtására; álláspontja szerint a 27 országprofil tartalmazó jelentésnek elemeznie kell a nemzeti igazságszolgáltatási és nyomozó szervek által követett megközelítést, illetve az elvégzett ellenőrzések mennyiségét és minőségét, valamint a statisztikákat és az okokat azokban az esetekben, amikor a nemzeti hatóságok az OLAF jelentése ellenére nem emeltek vádat;

40. múlt évi jelentésében a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelmére tett kérése nyomán sürgeti a Tanácsot, hogy a lehető legrövidebb időn belül fejezze be a Liechtensteinnel megkötendő együttműködési megállapodások megkötését, sürgeti továbbá a Tanácsot, hogy adjon a Bizottságnak felhatalmazást csalás-ellenes megállapodások Andorrával, Monacóval, San Marinóval és Svájcjal való megkötésére;

41. sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen intézkedéseket az uniós pénzeszközök kedvezményezettjei átláthatóságának egy lépésben történő biztosítására; felhívja a Bizottságot, hogy alakítson ki intézkedéseket a jogi szabályozás átláthatóságának fokozására, illetve egy olyan rendszert, amelyben az uniós pénzeszközök valamennyi kedvezményezettjét ugyanazon az internetes honlapon – az alap kezelőjétől függetlenül és a

2011. április 6., szerda

tagállamok által legalább az Unió egy munkanyelvén megadandó, szabványos információkategoriók alapján – teszik közzé; felhívja a tagállamokat, hogy működjenek együtt a Bizottsággal, valamint adjanak teljes körű és megbízható információkat a tagállamok által kezelt uniós pénzeszközök kedvezményezettjeiről; felkéri a Bizottságot, hogy értékelje a „megosztott igazgatás” rendszerét és elsőként tegyen jelentést a Parlamentnek;

*

* *

42. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Unió Bíróságának, a Számvevőszéknek, az OLAF felügyelőbizottságának és az OLAF-nak.

Az európai szintű politikai pártokra irányadó előírások és finanszírozásuk szabályai

P7_TA(2011)0143

Az Európai Parlament 2011. április 6-i állásfoglalása az európai szintű politikai pártokra irányadó előírásokról és finanszírozásuk szabályairól szóló 2004/2003/EK rendelet alkalmazásáról (2010/2201(INI))

(2012/C 296 E/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 10. cikkének (4) bekezdésére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 224. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartája 12. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel az európai szintű politikai pártokra (a rendelet 2. cikkének (3) és (4) bekezdésében meghatározottak alapján a politikai pártokra és kapcsolódó európai politikai alapítványokra) vonatkozó szabályokról és finanszírozásukról szóló 2003. novemberi 4-i 2004/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (finanszírozási rendelet), különösen annak 12. cikkére,
- tekintettel az európai politikai pártokról szóló, 2006. március 23-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel főtítkárának az európai szintű pártok finanszírozásáról és a finanszírozási rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. március 29-i határozatának ⁽³⁾ 15. cikke alapján az Elnökség számára készített, 2010. október 18-i jelentésére,
- tekintettel a 2011. január 10-i elnökségi feljegyzésre, amely a 2010. december 13-i elnökségi határozat felülvizsgált változata,
- tekintettel eljárási szabályzata 210. cikkének (6) bekezdésére, valamint 48. cikkére,
- tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság jelentésére (A7-0062/2011),

- A. mivel az Európai Unióról szóló szerződés 10. cikkének (4) bekezdése kimondja, hogy „az európai szintű politikai pártok hozzájárulnak az európai politikai tudatosság kialakításához és az uniós polgárok akaratának kinyilvánításához”, míg az Európai Unió működéséről szóló szerződés 224. cikkével összhangban a Parlament és a Tanács fekteti le az e pártokra és politikai alapítványokra vonatkozó szabályokat, és különösen a finanszírozásukra vonatkozó szabályokat,

⁽¹⁾ HL L 297., 2003.11.15., 1. o.

⁽²⁾ HL C 292. E, 2006.12.1., 127. o.

⁽³⁾ A titkárság 2006. február 1-i és 2008. február 18-i határozatával módosítva.

2011. április 6., szerda

- B. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartája egyértelműen kimondja, hogy az uniós szintű politikai pártok hozzájárulnak az európai polgárok politikai akaratának kifejezéséhez,
- C. mivel az Európai Unióról szóló szerződés 10. cikkének (1) bekezdése értelmében az Európai Uniónak a képviseleti demokrácia elve alapján kell működnie,
- D. mivel az európai szintű politikai pártok alapjait a Maastrichti és a Nizzai Szerződés fektette le, bevezetve a finanszírozás lehetőségét és megadva számukra a működési autonómiát a parlamenti csoportokkal szemben,
- E. mivel 2007-ben a Parlament felhívását ⁽¹⁾ követően a Bizottság javaslatot terjesztett elő, bevezetve az európai szintű politikai alapítványok (európai politikai alapítványok) finanszírozását, amelyet 2007 decemberében fogadtak el, hogy a közérdekű politikai kérdésekről és az európai integrációról folytatott vita során támogassák az európai szintű politikai pártokat,
- F. mivel a 2007. évi módosító rendelet ⁽²⁾ célja az európai politikai pártok integrációs folyamatának megkönnyítése a politikai pártok Unión belüli hatékonyabb struktúrájának és szerveztségének elősegítése révén,
- G. mivel a 2007. évi módosító rendelet jelentősen erősítette az európai politikai pártok szerepét az európai parlamenti választásokban, mivel kimondta, hogy kiadásaik között szerepelhet a választási kampányok finanszírozása; mivel azonban ezt a lehetőséget korlátozta az a feltétel, hogy az érintett előirányzatokat nem szabad a nemzeti politikai pártok vagy jelöltek közvetlen vagy közvetett finanszírozására fordítani,
- H. mivel valamennyi finanszírozásban részesülő európai politikai párt aláírt egy, a választási kampányok során követendő szabályokat tartalmazó magatartási kódexet, amelyet az Elnökség valamennyi pártra nézve kötelezőnek tekint,
- I. mivel az európai politikai pártok szerepének erősítése szükségszerűen az európai parlamenti választásokon történő részvételéhez kapcsolódik,
- J. mivel a 2007. évi módosító rendelet az európai politikai pártok hivatalosabb elismerésére szólít fel,
- K. mivel a 2007. évi módosító rendelet az intézményesítés kiegyensúlyozott folyamata révén megvalósuló, az európai és tagállami szinten teljes mértékben szervezett és hatékony politikai pártok létrehozására irányul,
- L. mivel a 2007. évi módosító rendelet célja az európai szintű politikai pártok és alapítványaik szervezeti közelítése, elismerve ugyanakkor, hogy a politikai pártok és a politikai alapítványok eltérő feladatokat végeznek,
- M. mivel e szervezeti közelítés csak úgy valósítható meg, ha az európai politikai pártok számára közös politikai, jogi és adóügyi státuszt alakítunk ki, anélkül, hogy ez az európai politikai pártok és alapítványaik szervezeti egységesítését is maga után vonná, ami az európai politikai pártok és alapítványok kizárólagos illetékességi körébe tartozik,
- N. mivel az európai politikai pártoknak és politikai alapítványaiknak az európai uniós jogszabályokon alapuló alapszabály elfogadása egyértelmű követelmény és jelentős lépés a demokrácia Unión belüli erősítése felé,

⁽¹⁾ Az európai politikai pártokról szóló 2006. március 23-i állásfoglalás (14) bekezdése (HL C 292. E, 2006.12.1., 127. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007. december 18-i 1524/2007/EK rendelete (HL L 343., 2007.12.27., 5. o.).

2011. április 6., szerda

- O. mivel a szervezeti és működési konvergencia és a finanszírozási eljárás javítása csak úgy lehetséges, ha valamennyi európai politikai párt és azok politikai alapítványai számára egységes és közös, az európai uniós jogszabályokon alapuló, európai alapszabályt fogadnak el,
- P. mivel az európai szintű politikai pártokról szóló rendelet nem választja külön a politikai pártok elismerését és finanszírozását,
- Q. mivel a 2011. január 10-i elnökségi feljegyzésben az európai politikai pártok finanszírozására vonatkozó kritériumok szigorítását javasolták; mivel ez a pártok európai szintű versenyének korlátozását jelenti, amennyiben a politikai pártok jogi elismerésére és finanszírozására ugyanazon kritériumok vonatkoznak,
- R. mivel a 2007. évi módosító rendelet egyértelmű jogi és pénzügyi alapot biztosít az európai szintű, integrált politikai pártok létrehozásához az európai tudatosság növelése és az Európai Unió polgárai akaratának hatékony kinyilvánítása érdekében,
- S. mivel az európai politikai pártok finanszírozására a költségvetési rendelet ⁽¹⁾ VI. címe (Támogatások) és annak végrehajtási szabályai ⁽²⁾ vonatkoznak,
- T. mivel a finanszírozási rendelet végrehajtásáért a Parlamenten belül felelős szervezetként az Elnökség 2006-ban a végrehajtási szabályok számos jelentős javításáról határozott, ilyen volt például a prefinanszírozási lehetőség 50 %-ról 80 %-ra történő emelése az eljárás egyszerűsítése és a kedvezményezettek fizetőképességének javítása érdekében, továbbá a kedvezményezettek költségvetési fejezetek közötti átcsoportosításaira vonatkozó szabályok lazítása költségeik politikai körülményekhez történő igazításának lehetővé tétele érdekében,
- U. mivel az európai politikai pártok és kapcsolódó európai politikai alapítványaik finanszírozásával kapcsolatos tapasztalatok azt mutatták, hogy nagyobb rugalmasság és összehasonlítható feltételek szükségesek a források következő pénzügyi évre való átvitele és a kiadásai előírt minimális arányán felüli és túli, saját forrásokból finanszírozandó tartalékképzés vonatkozásában,
- V. mivel az európai politikai pártok átlagosan költségvetésük közel felét fordítják központosított adminisztrációra (személyzet, bérleti díjak stb.), további negyedét a pártszervek alapszabályzatban előírt vagy nem előírt üléseire, a fennmaradó részt pedig választási kampányokra és a kapcsolódó szervezetek támogatására fordítják,
- W. mivel az európai politikai alapítványok kiadási mintája ettől eltér, mivel ezek átlagosan költségvetésük 40 %-át fordítják központosított adminisztrációra és ülésekre és további 40 %-át külső szolgáltatókra, például tanulmányokra, kutatásra, publikációkra és szemináriumokra,
- X. mivel az európai politikai pártok saját forrásai főként a párttagok tagdíjaiból folynak be, és mivel teljes bevételük kevesebb mint 5 %-a származik független személyek tagdíjaiból és adományaiból,
- Y. mivel az európai politikai pártok esetében az Unió költségvetéséből származó források aránya a teljes bevételben magasabb, mint az európai politikai alapítványok esetében,
- Z. mivel az adományok egyelőre nem képezik a finanszírozás jelentős részét, 2009-ben összesen csak három párt és két alapítvány kapott rendszeres adományokat,

⁽¹⁾ A Tanács 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom rendelete (HL L 248., 2002.9.16., 1. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 2342/2002/EK, Euratom rendelete (2002. december 23.), HL L 357., 2002.12.31., 1. o.

2011. április 6., szerda

- AA. mivel potenciális konfliktus áll fenn egyrészt a finanszírozás megkönnyítésének és felgyorsításának célja, ezáltal a finanszírozás hatékonyabbá tétele, másrészt pedig az uniós költségvetésre gyakorolt pénzügyi kockázat minimalizálásának célja között,
- AB. mivel az e jelentés által lefedett időszakban, azaz 2008 és 2011 között semmilyen szankciót nem kellett kivetni egyetlen finanszírozott pártra vagy alapítványra sem,
- AC. mivel ahhoz, hogy finanszírozásban részesüljenek, az európai politikai pártoknak és alapítványoknak jogi személyiséget kell szerezniük a székhelyük szerinti tagállam jogszabályainak megfelelően, és mivel nem rendelkeznek közös jogállással,
- AD. mivel az európai politikai pártok és alapítványok támogatása „támogatásnak” számít a költségvetési rendelet VI. címének és a költségvetési rendelet végrehajtási szabályai értelmében, ugyanakkor egyedi jellegük miatt ezek a támogatások nem hasonlíthatók össze a Bizottság által nyújtott és kezelt támogatásokkal; mivel ezt tükrözi a kivételeket megállapító finanszírozási rendelet számos rendelkezése is; mivel ez a megoldás nem kielégítő,

Az új politikai környezet

1. megjegyzi, hogy a politikai pártok – és kapcsolódó politikai alapítványaik – a parlamenti demokrácia elengedhetetlen eszközei, amelyek elszámoltathatóvá teszik a parlamenti képviselőket, segítenek alakítani a polgárok politikai akaratát, politikai programokat kidolgozni, jelölteket képezni és kiválasztani, párbeszédet fenntartani a polgárokkal és lehetővé tenni számukra nézeteik kifejtését;
2. hangsúlyozza, hogy a Lisszaboni Szerződés az európai polisz, az uniós szintű politikai tér és az európai demokrácia megteremtése érdekében – amelyeknek az európai polgári kezdeményezés kulcsfontosságú elemét képezi – gondoskodik a politikai pártok és alapítványok e szerepéről;
3. megállapítja, hogy az európai politikai pártok jelenlegi állapotukban nem képesek teljes mértékben eleget tenni e szerepnek, mivel pusztán a nemzeti pártok ernyőszerkezetei és nem állnak közvetlen kapcsolatban a tagállamok választóival;
4. elégedetten jegyzi meg, hogy az európai politikai pártok és alapítványok mindazonáltal elengedhetetlen szereplőkké váltak az Európai Unió politikai életében, különösen a különböző „politikai családok” különböző álláspontjainak alakításában és kifejezésében;
5. hangsúlyozza, hogy az összes európai politikai pártnak meg kell felelnie a belső pártdemokrácia legmagasabb szintű normáinak (a pártszervezetek demokratikus úton történő megválasztása és a demokratikus a döntéshozatali folyamatok tekintetében, ideértve a jelöltek kiválasztását is);
6. azon a véleményen van, hogy amennyiben eleget tesz az európai szintű politikai párttá válás követelményeinek, az adott párt csak akkor juthat finanszírozáshoz, ha legalább egy taggal képviselteti magát az Európai Parlamentben;
7. rámutat, hogy a politikai pártoknak jogaik, kötelezettségeik és felelősségeik vannak, ezért egymással összeegyeztethető általános szervezeti mintákat kell követniük; úgy véli, hogy e szervezeti közelítés csak úgy valósítható meg, ha az európai politikai pártok és politikai alapítványaik számára közös jogi és adóügyi státuszt alakítanak ki;
8. meggyőződése, hogy az európai politikai pártok közvetlenül az európai uniós jogszabályokon alapuló hiteles jogállása és saját jogi személyisége lehetővé teszi az európai politikai pártok és politikai alapítványaik számára, hogy az európai közérdek képviselőiként lépjenek fel;

2011. április 6., szerda

9. véleménye szerint az európai politikai pártoknak párbeszédet kell folytatniuk és három szinten kell versenyezniük a közös európai kihívásokhoz, valamint az Európai Unióhoz és annak fejlődéséhez kapcsolódó kérdésekben: regionálisan, országosan és európai szinten; véleménye szerint alapvető fontosságú, hogy az európai politikai pártok uniós és nemzeti szinten, valamint azon túlmenően is hatékonyak és termelékenyek legyenek;
10. hangsúlyozza azokat a fontos kihívásokat, amelyekkel az európai politikai pártoknak szervezeti kapacitásuk tekintetében szembe kell nézniük, tekintettel az európai választási rendszer esetleges reformjára (egy további választókerület létrehozása, országok feletti listákat állítása);
11. megjegyzi, hogy ez elvileg összhangban áll azzal az elképzeléssel, hogy az európai politikai pártok részt vegyenek a népszavazási kampányokban, ha a szóban forgó népszavazás témája közvetlenül kapcsolódik európai uniós kérdésekhez;
12. ezért úgy határoz, hogy felkéri a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot az európai politikai pártokra vonatkozó alapszabály tervezetére az Európai Unió működéséről szóló szerződés 225. cikkének megfelelően;
13. megjegyzi, hogy rövidebb távon az európai politikai pártok és alapítványok szabályozási környezetének javítására van szükség, melynek első lépése az európai alapszabály elfogadása lenne;

További reformjavaslatok

14. véleménye szerint a regionális parlamentekben vagy közgyűlésekben ülő képviselőket a finanszírozási feltételek teljesítésével kapcsolatosan csak akkor kellene figyelembe venni, ha a szóban forgó parlament vagy közgyűlés jogalkotási hatáskörrel van felruházva;
15. rámutat, hogy az európai politikai pártok és alapítványok finanszírozásának odaítélése és elszámolása bürokratikus és nehézkes eljárás; véleménye szerint ez nagymértékben annak tudható be, hogy a finanszírozási kifizetés a költségvetési rendelet szerinti „támogatásnak” számít, amely projektek vagy egyesületek finanszírozására megfelelő, de pártok finanszírozására nem;
16. véleménye szerint ezért a Bizottságnak javasolnia kell egy új, kizárólag az európai pártok és alapítványok finanszírozásának szentelt cím létrehozását és testre szabását a költségvetési rendeletben; véleménye szerint a végrehajtást illetően a finanszírozási rendeletnek ezen új cím rendelkezéseire kell hivatkoznia;
17. hangsúlyozza, hogy a pártok és alapítványok önfinanszírozása az életképesség jele; véleménye szerint ezt ösztönözni kell az adományok jelenlegi 12 000 eurós felső határának adományozónként évi 25 000 euróra történő emelésével, ugyanakkor megkövetelve, hogy az adományozók nevét, a hatályos jogszabályoknak megfelelően és az átláthatóság érdekében az adomány beérkezésekor közzétegyék;
18. úgy véli, hogy a finanszírozás előfeltételként az „éves munkaprogramok” benyújtására vonatkozó követelmény a politikai pártok esetében nem helyénvaló; rámutat továbbá, hogy semelyik uniós tagállamban sem létezik ilyen követelmény;
19. hangsúlyozza, hogy a finanszírozás ütemezése döntő fontosságú, amennyiben valóban teljesíteni kívánja célját; szorgalmazza, hogy a költségvetési rendelet végrehajtási szabályaitól eltérően a finanszírozás a pénzügyi év elején 80 % helyett 100 %-ban legyen elérhető; úgy véli, hogy tekintettel a múlt pozitív tapasztalataira, a kockázat a Parlamentre nézve elhanyagolható mértékű;
20. rámutat, hogy a költségvetési rendelet előírja, hogy „a támogatás nem finanszírozhatja a kedvezményezett szerv teljes működési költségét”; megállapítja, hogy e szabály betartása az alapítványok számára rendkívül nehéz és elkerülő könyvelési technikákhoz vezet (például „természetbeni juttatások”); rámutat, hogy szinte egyik tagállam finanszírozási rendszere sem követeli meg a részleges önfinanszírozást, mivel ez hátrányosan érintheti a kisebb vagy nemrégiben alakult pártokat;

2011. április 6., szerda

21. rámutat, hogy az európai politikai pártoktól megkövetelt független források igazolását teljes költségvetésük 10 %-ára lehetne csökkenteni fejlődésük további ösztönzése érdekében; ugyanakkor úgy véli, hogy a tárgyi eszközökben megtestesülő saját források mértéke nem haladhatja meg teljes költségvetésük 7,5 %-át;
22. megjegyzi, hogy az európai politikai alapítványok esetében a jogi eszköz felülvizsgálatát a saját forrás igazolására vonatkozó követelmény eltörlésére kellene felhasználni;
23. rámutat arra, hogy e felülvizsgálat keretében meg kell szüntetni azt az európai politikai alapítványokra megállapított korlátozást, miszerint forrásait az Európai Unión belül kell felhasználniuk; ez lehetővé tenné az alapítványok EU-n belüli és kívüli szerepvállalását;
24. hangsúlyozza azonban, hogy a finanszírozási rendszer lazítását a finanszírozási rendelet által előírt, ám abban jelenleg nem szereplő szankciókkal kellene ellensúlyozni; ez a szankció például az adományok átláthatóságára vonatkozó szabályok megsértése esetén pénzbírság is lehetne; hangsúlyozza, hogy az előírtakon felüli, saját forrásokból finanszírozandó tartalékképzés és a források átvitele tekintetében ugyanazon feltételek szükségesek mind az európai politikai pártok, mind pedig a kapcsolódó európai politikai alapítványaik számára;
25. rámutat, hogy az európai politikai pártok 2008 óta jogosultak a támogatásként kapott összegeket „az európai parlamenti választások keretében folytatott kampányok” finanszírozására fordítani (finanszírozási rendelet 8. cikk (3) bekezdés); ugyanakkor rámutat, hogy ezen összegek nem fordíthatók népszavazási kampányok finanszírozására; azonban úgy véli, hogy ha az európai politikai pártok uniós szinten politikai szerepet akarnak betölteni, úgy mindaddig jogukban állhatna ilyen kampányokban részt venni, amíg a népszavazás témája közvetlenül kapcsolódik az Európai Unióval kapcsolatos kérdésekhez;
26. felszólítja az európai politikai pártokat, hogy kezdjenek hozzá az egyének közvetlen egyéni tagságára és a pártok belső tevékenységeiben és döntéshozatali folyamataiban vállalt közvetlen vagy közvetett részvételével kapcsolatos megfelelő intézkedésekre vonatkozó feltételek kialakításához;

*

* *

27. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Irányítás és partnerség az egységes piacon

P7_TA(2011)0144

Az Európai Parlament 2011. április 6-i állásfoglalása az egységes piacon belüli irányításról és partnerségről (2010/2289(INI))

(2012/C 296 E/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel „Az egységes piaci intézkedéscsomag felé. A magas szinten versenyképes szociális piacgazdaságért. 50 javaslat az együttes munka, vállalkozás és a cserekapcsolatok javítása érdekében” című bizottsági közleményre (COM(2010)0608),
- tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című bizottsági közleményre (COM(2010)2020),

2011. április 6., szerda

- tekintettel az „Egységes piac a 21. századi Európa számára” című bizottsági közleményre (COM(2007)0724) és a közleményt kísérő, „Az egységes piac: az elért eredmények áttekintése” című bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SEC(2007)1521),
 - tekintettel az egységes piac felülvizsgálatáról szóló, 2007. szeptember 4-i állásfoglalására ⁽¹⁾ és „Az egységes piac felülvizsgálata egy év elteltével” című bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SEC(2008)3064),
 - tekintettel a Bizottság „Intelligens szabályozás az Európai Unióban” című közleményére (COM(2010)0543),
 - tekintettel a Bizottság 27. éves jelentésére az uniós jog alkalmazásának ellenőrzéséről és az ezt kísérő, „Az egyes ágazatok helyzete” című bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SEC(2010)1143),
 - tekintettel a Bizottság 2009. június 29-i ajánlására az egységes piac működésének javítását célzó intézkedésekről ⁽²⁾,
 - tekintettel az egységes piacról szóló jogszabályra vonatkozó, 2010. december 10-i tanácsi következtetésekre,
 - tekintettel Mario Monti Bizottsághoz benyújtott, az egységes piac újjáélesztéséről szóló jelentésére,
 - tekintettel „Az egységes piac létrehozásáról a fogyasztók és az állampolgárok számára” című, 2010. május 20-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel a 21. belső piaci eredménytáblára (2010) és a belső piaci eredménytábláról szóló, 2010. március 9-i ⁽⁴⁾ és 2008. szeptember 23-i ⁽⁵⁾ állásfoglalására,
 - tekintettel a „Az eredmények Európája – a közösségi jog alkalmazása” című bizottsági közleményre (COM(2007)0502),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 258–260. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 7., 10. és 15. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, valamint a Jogi Bizottság véleményére (A7-0083/2011),
- A. mivel az egységes piac újraindításához az összes polgár, európai intézmény, tagállam és érintett fél tevékeny támogatása szükséges,
- B. mivel az összes érintett fél aktív támogatásának megszerzése érdekében alapvető fontosságú, hogy a Bizottsággal, illetve a szakértői csoportokban folytatott konzultációk és párbeszéd során biztosítsák a civil társadalom és a kkv-k hathatós képviselését,

⁽¹⁾ HL C 187 E, 2008.7.24., 80. o.

⁽²⁾ HL L 176., 2009.7.7., 17. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0186.

⁽⁴⁾ HL C 349. E, 2010.12.22., 25. o.

⁽⁵⁾ HL C 8. E, 2010.1.14., 7. o.

2011. április 6., szerda

- C. mivel az egységes piac sikeres újraindításához különösen fontos a különböző uniós intézmények által folytatott konzultációk és az általuk kidolgozott jelentések (EU 2010, az uniós polgárságról szóló 2010. évi jelentés, az integrált iparpolitika, az európai digitális menetrend, a Monti-jelentés, az „egységes piac létrehozásáról a fogyasztók és az állampolgárok számára” c. európai parlamenti állásfoglalás, a Gonzales és az IMCO-jelentés stb.) megfelelő terjesztése, megismertetése és kezelése,
- D. mivel még mindig jelentős szakadék tátong az egységes piaci szabályok és e szabályoknak a polgárok és a vállalkozások számára kínált gyakorlati haszna között,
- E. mivel az EU-ban a jogszabályok átültetésében mutatkozó elmaradás átlagosan 1,7 %, figyelembe véve azokat az eseteket, amelyekben egy adott irányelv átültetéséhez szükséges idő meghaladta a határidőt, és amelyekben a Bizottság nem megfeleléség miatt jogsértési eljárást kezdeményezett,

Bevezetés

1. érdeklődéssel üdvözi „Az egységes piaci intézkedéscsomag felé” című bizottsági közleményt, és különösen annak harmadik fejezetét, valamint az abban javasolt globális megközelítést, amelynek célja az egységes piac vállalkozások és polgárok közötti egyensúlyának visszaállítása és a döntéshozatali folyamat demokratikus voltának és átláthatóságának javítása; hangsúlyozza, hogy a megközelítés igyekszik garantálni a közlemény három részében említett javaslatok közti megfelelő egyensúlyt;
2. úgy véli, hogy a közlemény három fejezete egyformán fontos és kölcsönösen kapcsolódnak egymáshoz, ezért ezeket egységes felfogással, a különböző tárgyalt kérdések egymástól való elkülönítése nélkül kell kezelni;
3. sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy erősítsék meg az egységes piac újraindítását célzó holisztikus megközelítésüket, az összes olyan szakpolitikai területen érvényesítsék az egységes piac prioritásait, amelyek az európai polgárok, fogyasztók és vállalkozások javát szolgáló egységes piac megvalósítása érdekében fontosak;
4. úgy véli, hogy az európai gazdaság fellendítése szempontjából az európai gazdasági irányítás javítása, az Európa 2020 stratégia végrehajtása és az egységes piac újraindítása egyformán fontos, és ezeket együttesen kell vizsgálni;
5. úgy ítéli meg, hogy akadályok nélküli és versenyképes egységes piacot kell létrehozni annak érdekében, hogy az konkrét előnyökkel szolgáljon a munkavállalók, diákok, nyugdíjasok vagy általánosan az állampolgárok, valamint a vállalkozások, különösen a kkv-k mindennapjaira nézve;
6. felkéri a Bizottságot, hogy ismertesse az egységes piaci intézkedéscsomag végrehajtásának ütemtervét, és rendszeresen hozza nyilvánosságra a konkrét előrelépéseket annak érdekében, hogy tudatosítsa a polgároknak az intézkedések megvalósítását és az ezekkel járó előnyöket;

Általános értékelés

A szakpolitikai irányítás és partnerség megerősítése

7. meggyőződése, hogy az egységes piac újraindításával kapcsolatos egyik legnagyobb kihívást a szakpolitikai irányítás, az elkötelezettség és a koordináció biztosítása jelenti; úgy véli, hogy a legmagasabb politikai szintről érkező, átfogó iránymutatás alapvető fontosságú az egységes piac újraindítása tekintetében;
8. javasolja, hogy a Bizottság elnöke számára biztosítsanak hatáskört az egységes piac újraindításának összehangolására és felügyeletére, szoros együttműködésben az Európai Tanács elnökével és a tagállamok illetékes hatóságaival; sürgeti a Bizottság és az Európai Tanács elnökét, hogy szorosan koordinálják az Európai Unió gazdasági növekedésének, versenyképességének, szociális piacgazdaságának és fenntarthatóságának növelését célzó tevékenységeiket;

2011. április 6., szerda

9. kiemeli az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek a Lisszaboni Szerződés értelmében megerősített szerepét; felhív a Parlament egységes piaci jogalkotási folyamatban betöltött szerepének megerősítésére, és arra ösztönzi a nemzeti parlamenteket, hogy a teljes jogalkotási ciklusban foglalkozzanak az egységes piaci szabályokkal és vegyenek részt az Európai Parlamenttel közös, a két parlamenti szint között jobb szinergikus kapcsolatokat eredményező tevékenységekben;

10. üdvözli a Bizottság megközelítését, amely a megújított egységes piac sarokkövének a párbeszédet és a partnerséget tekinti, és az érintettektől fokozottabb erőfeszítéseket követel annak érdekében, hogy ezt a szemléletmódot ültessék át a gyakorlatba, hogy az egységes piac teljes mértékben betölthesse szerepét a növekedés és a magas versenyképességű piacgazdaság előmozdításában;

11. felszólítja a Bizottságot, hogy a soros elnökséggel együttműködve és az uniós intézményekből, a tagállamokból, a civil társadalomból és az üzleti szférából érkező érdekelt felek részvételével évente szervezzen fórumot az egységes piacról abból a célból, hogy az egységes piac újraindítására irányuló folyamatban elért előrehaladást értékelni lehessen, valamint hogy a bevált gyakorlatok cseréjét és az európai polgárok legfőbb problémáinak megoldását elő lehessen mozdítani; javasolja, hogy a Bizottság folytassa az annak megállapítására irányuló erőfeszítéseit, hogy mi a 20 legfőbb forrása a polgárok által a hétköznapi életben az egységes piaccal kapcsolatban tapasztalt elégedetlenségnek és frusztrációnak; javasolja, hogy ez az egységes piaci fórum legyen az a színhely, ahol a Bizottság beszámol ezekről a problémákról és a tervezett megoldásokról;

12. sürgeti a tagállamok kormányait, hogy vállaljanak felelősséget az egységes piac újraindításáért; üdvözli a tagállamok kezdeményezését, hogy optimalizálják az egységes piac irányelveinek kezelésére vonatkozó, a koordináció, az ösztönző struktúrák és az átültetés politikai jelentőségének növelése tekintetében alkalmazott módszereiket; döntő fontosságúnak tartja, hogy nagyobb hangsúlyt helyezzenek az egységes piaci jogszabályok időszerű és helyes átültetésére és hatékonyabb végrehajtására, és ezek érdekében több ösztönzőt alkalmazzanak;

13. megjegyzi, hogy az egységes piaci szabályokat gyakran a helyi és regionális hatóságok hajtják végre; hangsúlyozza, hogy a regionális és helyi önkormányzatokat a döntéshozatali folyamat valamennyi szakaszában – a szubszidiaritás és a partnerség elvével összhangban – nagyobb mértékben be kell vonni az egységes piac építésébe; e decentralizált megközelítés hangsúlyozása érdekében javasolja minden tagállamban a „helyi és regionális önkormányzatok Európa 2020 stratégiára vonatkozó területi paktumának” létrehozását, hogy határozottabb felelősségvállalást teremtsenek az Európa 2020 stratégia végrehajtása iránt;

14. úgy véli, hogy az egységes piac hatékony irányításának tiszteletben kell tartania a két európai szintű tanácsadó intézmény – az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága –, valamint a szociális partnerek szerepét;

15. kiemeli, hogy a szociális partnerekkel és a civil társadalommal való párbeszéd az egységes piacba vetett bizalom visszaállításának egyik alappillére; új és merész ötleteket vár a Bizottságtól arra vonatkozóan, hogy miképpen lehetne javítani e párbeszédet; elvárja a szociális partnerek bevonását és véleményük kikérését a munkaerőpiacot érintő, egységes piacról szóló valamennyi fontos jogszabállyal kapcsolatban;

16. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy fokozza a civil társadalommal folytatott nyitott, átlátható és rendszeres párbeszédet;

17. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen közzé zöld könyvet az uniós intézmények érdekképviseleti szövetségeikkel és a civil társadalommal folytatott konzultációira vonatkozó iránymutatásokról, biztosítva azt, hogy a konzultációk széles körűek és interaktívak legyenek, valamint hogy azok érdemben kiegészítsék a szakpolitikai javaslatokat;

18. felhívja a Bizottságot, hogy a párbeszédet és kommunikációt a lehető legnagyobb mértékben igazítsa az átlagemberek igényeihez, például azáltal, hogy a Bizottság valamennyi nyilvános konzultációját az Unió összes hivatalos nyelvén elérhetővé teszi, valamint az átlagember számára is érthető nyelvezetet használ;

2011. április 6., szerda

19. sürgeti a Bizottságot, hogy az egységes piac dinamizmusának biztosítása érdekében, illetve a társadalmi és a területi kohézió felvállalásával indítson tájékoztató és oktató kampányt az egységes piac lényegéről és a kitűzött célokról; hangsúlyozza, hogy ennek a kommunikációs kampánynak elő kell segítenie a polgárok, a munkavállalók és a fogyasztók versenytől áthatott, igazságos és kiegyensúlyozott piac megvalósításában való megfelelőbb részvételét és részvételi képességének javulását;

20. úgy véli, hogy a Web 2.0 új, együttműködést lehetővé tévő eszközeinek és megközelítéseinek használata lehetőséget kínál az egységes piac nyitottabb, elszámoltathatóbb, reakcióképesebb és hatékonyabb irányításához;

Az egységes piac szabályozása

21. álláspontja szerint az egyes tagállamok által indított kezdeményezések nem lehetnek eredményesek az uniós szintű összehangolt fellépés nélkül, ami alapvető fontosságúvá teszi, hogy az Európai Unió erős és egységes hangon szólaljon fel és közös fellépéseket valósítson meg; úgy véli, hogy kulcsfontossággal bír az európai szociális gazdasági modell alapját képező szolidaritás, valamint a nemzeti válaszok összehangolása az egyes tagállamok által rövid távon tett protekcionista intézkedések elkerülése érdekében; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a gazdasági protekcionizmus nemzeti szinten történő újjáéledése nagy valószínűséggel az egységes piac szétszabdaltságát és a versenyképesség csökkenését eredményezné, ezért ezt el kell kerülni; aggodalommal állapítja meg, hogy a jelenlegi gazdasági és pénzügyi válságot több tagállamban ürügyként használhatják fel protekcionista intézkedések újbóli bevezetéséhez, miközben a visszaesés éppen közös védelmi mechanizmusokat tenne szükségessé;

22. úgy gondolja, hogy a belső piac fejlődését nem a legkisebb közös nevezőre kellene alapozni; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy álljon az ügy élére, és terjesszen elő határozott javaslatokat; ösztönzi a tagállamokat, hogy használják a megerősített együttműködés módszerét az olyan területeken, ahol huszonhét tagállam között nem érhető el megállapodás; hangsúlyozza, hogy az országok bármilyen későbbi stádiumban is szabadon csatlakozhatnak ezekhez a kezdeményezésekhez;

23. úgy véli, hogy az egységes piac általános hatékonysága és legitimitása csorbul az egységes piaci irányítás összetett volta miatt;

24. hangsúlyozza, hogy több figyelmet kell fordítani az uniós jogszabályok minőségére és egyértelműségére annak érdekében, hogy a tagállamok könnyebben végrehajthassák az egységes piacra vonatkozó szabályokat;

25. úgy véli, hogy világosabb szabályozási környezetet teremtené és csökkentené az átültetéshez kapcsolódó tranzakciós költségeket, ha adott esetben irányelvek helyett rendeleteket alkalmaznának; felszólítja a Bizottságot, hogy – a szubszidiaritás és az arányosság elvének tiszteletben tartásával – dolgozza ki a jogi eszközök megválasztásának célzottabb megközelítését, amely figyelembe veszi a végrehajtandó rendelkezések jogi és tartalmi jellemzőit;

26. ösztönzi a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a szabályozás minőségének további javítása érdekében a szubszidiaritás és az arányosság elvének maradéktalan tiszteletben tartása mellett fokozzák az intelligens szabályozási stratégia végrehajtására irányuló erőfeszítéseiket;

27. sürgeti a Bizottságot, hogy a jogszabályok hatékonyságának növelése érdekében az érdekeltek bevonásával folytassa a jogszabályok hatékonyságának előzetes és utólagos, független értékelését;

28. azt javasolja, hogy a jogalkotási javaslatok e vállalkozásokra gyakorolt hatásának felmérése érdekében a Bizottság tegye módszeresebbé a kvv-tesztet és finomítson rajta, figyelembe véve helyzetük sokféleségét;

29. úgy véli, hogy a korrelációs táblázatok hozzájárulnak az egységes piaci szabályok megfelelőbb átültetéséhez, és végrehajtásuk is jelentősen könnyebb lesz; sürgeti a tagállamokat, hogy valamennyi egységes piaci jogszabály tekintetében dolgozzanak ki korrelációs táblázatokat, és azokat tegyék elérhetővé a nyilvánosság számára; felhívja a figyelmet arra, hogy a jövőben előfordulhat, hogy a Parlament nem illeszti bele a Tanáccsal együtt elfogadott kompromisszumos szövegekről szóló jelentéseket a plenáris ülés napirendjébe, amennyiben nem állnak rendelkezésre megfelelő táblázatok;

2011. április 6., szerda

Közigazgatási koordináció, problémamegoldó mechanizmusok és tájékoztatás

30. támogatja az egységes piacról szóló jogszabály javaslatait, amelyek célja a tagállamok közötti együttműködés elmélyítése, többek között a belső piaci információs rendszer más vonatkozó jogalkotási területekre történő kiterjesztése, figyelembe véve a rendszer biztonságát és használhatóságát; felszólítja a Bizottságot, hogy képzések és útmutatás nyújtásával támogassa a tagállamokat;

31. úgy véli, hogy a helyi és regionális önkormányzatokat be lehetne vonni a belső piaci információs rendszer fejlesztésébe és bővítésébe, annak alapos értékelését követően, hogy a rendszer illetően bővítése milyen előnyökkel és problémákkal járhat;

32. hangsúlyozza a jobb kommunikáció és a belső piaci információs rendszer kibővítésének jelentőségét, hiszen ezek alapvető szerepet játszanak különösen a kkv-k belső piaccal kapcsolatos pontos információkkal való ellátásában;

33. üdvözlözi a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy a tagállamokkal együttműködve megerősítse és megszilárdítsa az olyan problémamegoldó eszközöket, mint a SOLVIT, az EU kísérleti projekt és az Európai Fogyasztói Központok; felszólítja a Bizottságot, hogy a hatékonyság és a felhasználóbarát jelleg biztosítása, valamint a felesleges átfedések elkerülése érdekében dolgozzon ki menetrendet a különböző problémamegoldó eszközök fejlesztésére és összekapcsolására; felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák a megfelelő erőforrásokat ezen problémamegoldó eszközök számára;

34. felszólítja a Bizottságot, hogy folytassa „Az Ön Európája” (Your Europe) weboldal fejlesztését és támogatását, hogy olyan helyé váljon, ahol minden információ elérhető, és amely minden segítséget megad azon polgárok és vállalkozások számára, akik az egységes piacon jogaikkal élni kívánnak;

35. felszólítja a tagállamokat, hogy a szolgáltatási irányelv értelmében létrehozott egyablakos ügyintézési pontokat alakítsák át felhasználóbarát és könnyen elérhető e-kormányzati központokká, ahol a vállalkozások a megfelelő uniós nyelveken hozzájuthatnak az összes szükséges információhoz, intézhetik az összes hivatalos ügyet, és elektronikus eszközök segítségével tehetik meg a szükséges lépéseket ahhoz, hogy az adott tagállamban szolgáltatást nyújthassanak;

36. elismeri az EURES jelentős szerepét a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásának megkönnyítésében és a nemzeti foglalkoztatási szolgálatok közötti szoros együttműködés biztosításában; felszólítja a tagállamokat, hogy hívják jobban fel a nyilvánosság figyelmét e hasznos szolgálatra annak érdekében, hogy több uniós állampolgár használhassa ki teljes körűen az Unió-szerte adódó munkavállalási lehetőségeket;

37. felszólítja a nemzeti parlamenteket, a regionális és helyi hatóságokat, valamint a szociális partnereket, hogy aktívan vegyenek részt az egységes piac előnyeinek kommunikálásában;

Átültetés és végrehajtás

38. felszólítja a Bizottságot, hogy az európai polgárok, fogyasztók és vállalkozások érdekében a Szerződések által biztosított valamennyi hatáskörét latba vetve javítsa az egységes piacra vonatkozó szabályok átültetését, alkalmazását és végrehajtását; felszólítja a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket az egységes piacra vonatkozó szabályok teljes körű és megfelelő végrehajtása érdekében;

39. úgy véli, hogy a jogsértési eljárás továbbra is kiemelkedő szerepet játszik az egységes piac működésének biztosításában, de hangsúlyozza, hogy meg kell fontolni a jogsértési eljárás más, kevésbé időigényes és körülményes eszközökkel történő kiegészítését;

40. felszólítja a Bizottságot, hogy amennyiben a pert megelőző problémamegoldó mechanizmusok nem járnak sikerrel, politikai beavatkozás helyett haladéktalanul indítsa el a jogsértési eljárást;

2011. április 6., szerda

41. megjegyzi, hogy a Bíróság közelmúltbeli joggyakorlata új lehetőségeket nyit a Bizottság előtt, hogy a tagállamok ellen az egységes piac szabályainak „általános és strukturális megsértése” miatt eljárást indítson;
42. felszólítja a Bizottságot, hogy teljes mértékben aknázza ki az EUMSZ 260. cikkében bevezetett módosítások kínálta lehetőségeket, amelyek célja a jogsértési eljárások keretében felmerülő pénzbírságok kiszabásának leegyszerűsítése és felgyorsítása;
43. úgy véli, hogy a Bizottságnak – módszeresebb és független ellenőrzés révén – tevékenyebb részt kell vállalnia az egységes piacra vonatkozó szabályok végrehajtásában, a jogsértési eljárások felgyorsítása és előmozdítása érdekében;
44. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a jogsértési eljárások közül túl sok esetben telik el nagyon hosszú idő, mielőtt lezárásra vagy a Bíróság elé kerülnének; felkéri a Bizottságot, hogy a jogsértési eljárások leghosszabb átlagos időtartamát az ügy kezdetétől a kereset Bírósághoz történő benyújtásáig 12 hónapban állapítsa meg; mélyszéges sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az ilyen eljárásoknak nincsen közvetlen hatása azokra az uniós polgárokra vagy lakosokra, akik esetleg az uniós büntüldözés hiánya miatt szenvedtek sérelmet;
45. felkéri a Bizottságot, hogy a folyamatban lévő jogsértési eljárásokról jobb és átláthatóbb tájékoztatást nyújtson;
46. felszólítja a Bizottságot, hogy javasoljon a Bíróság ítéleteinek tagállamok általi teljesítésére vonatkozó mutatókat;
47. támogatja a Bizottság kezdeményezéseit az alternatív vitarendezés alkalmazásának továbbfejlesztésére annak érdekében, hogy a fogyasztók és a vállalkozások számára gyors és hatékony hozzáférést biztosítson az egyszerű és kis költségekkel járó, bíróságon kívüli vitarendezéshez az internetes és a nem internetes értékesítésekkel kapcsolatos nemzeti és határokon átnyúló viták esetén; üdvözli a Bizottság által indított konzultációt; kitart amellett, hogy jobb tájékoztatást kell nyújtani a polgárok számára az alternatív vitarendezési mechanizmusok meglétéről;
48. felszólítja a Bizottságot, hogy – például a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok megelőzésére irányuló erőteljesebb intézkedések révén – koncentráljon a vitamegelőzésre is;
49. üdvözli a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy nyilvános konzultációt kezdeményezzen a kollektív jogorvoslati mechanizmusok európai típusú megközelítéséről, és ellenzi a kollektív jogorvoslati mechanizmusoknak az alaptalan követelések perre vitelét eredményező erős gazdasági ösztönzőket tartalmazó amerikai modell alapján történő bevezetését;
50. megjegyzi, hogy a kollektív jogorvoslatra vonatkozó valamennyi javaslatnak tiszteletben kell tartania a Parlament az EU trösztellenes szabályainak megsértésén alapuló kártérítési keresetekről szóló 2009. március 26-i állásfoglalásában kifejtett álláspontját; kitart amellett, hogy a Parlamentet a rendes jogalkotási eljárás révén be kell vonni az ilyen jogszabályok elfogadásába, és felszólítja a Bizottságot, hogy fontolja meg minimumszabályok bevezetésének lehetőségét általánosságban véve az uniós jog megsértéséből származó károkért járó kártérítéshez való jogra vonatkozóan;

Nyomon követés, értékelés és korszerűsítés

51. támogatja a piac nyomon követésének és értékelésének célzott és információra épülő megközelítését; felkéri a Bizottságot, hogy fejlessze tovább a piac nyomon követését szolgáló eszközeit – például a szolgáltatási irányelv riasztási mechanizmusait – azáltal, hogy javítja a módszertant, a mutatókat és az adatgyűjtést, ugyanakkor szem előtt tartva a gyakorlati megvalósítás és a költséghatékonyság alapelveit;

2011. április 6., szerda

52. rámutat arra, hogy az egységes piacra vonatkozó jogi aktusok tagállamok általi végrehajtásának menetét gyorsabban és átláthatóbb módon kell értékelni;

53. kiemeli a szolgáltatási irányelvben előírt kölcsönös értékelést, mivel ez az átültetés minőségének javítását szolgáló, a tagállamok által egymásra gyakorolt nyomás kiaknázásának újító alkalmazása; adott esetben támogatja a kölcsönös értékelés más területekre, például az áruk szabad mozgására történő kiterjesztését is;

54. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy rendszeresen vizsgálják felül a szolgáltatások és áruk szabad mozgását befolyásoló nemzeti szabályait és eljárásait ezek egyszerűsítése és korszerűsítése, valamint az átfedések megszüntetése érdekében; úgy véli, hogy a nemzeti jognak a szolgáltatási irányelv végrehajtásakor alkalmazott átvilágítása hatékony eszköz lehet más területeken is az átfedések, illetve a szabad mozgás indokolatlan nemzeti akadályainak megszüntetése érdekében;

55. sürgeti a Bizottságot, hogy támogassa az állami szektor azon erőfeszítéseit, hogy innovatív megközelítéseket fogad el – új technológiákat és eljárásokat tárva fel, valamint az államigazgatásban a legjobb gyakorlatokat terjesztve –, ami csökkenteni fogja a bürokráciát és polgárközpontú politikákat tesz majd magáévá;

A legfontosabb prioritások

56. kéri, hogy az Európai Tanács minden tavaszi ülészakát az egységes piaci helyzetértékelésnek szentelje, amelyet egy nyomon követési folyamat támogat;

57. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen közzé zöld könyvet az uniós intézmények érdekképviseleti szövetségekkel és a civil társadalommal folytatott konzultációira vonatkozó iránymutatásokról, biztosítva azt, hogy a konzultációk széles körűek, interaktívak és átláthatók legyenek, valamint hogy azok érdemben kiegészítsék a szakpolitikai javaslatokat;

58. sürgeti a tagállamokat, hogy valamennyi egységes piaci jogszabály tekintetében dolgozzanak ki korrelációs táblázatokat, és azokat tegyék elérhetővé a nyilvánosság számára;

59. felszólítja a tagállamokat, hogy az egységes piaci irányelvek átültetésében mutatkozó elmaradást 2012-re csökkentsék 0,5 %-ra mind az eddig elmaradt, mind a helytelen átültetéseket tekintve véve;

60. felszólítja a Bizottságot, hogy 2011 végéig terjesszen elő jogalkotási javaslatot az uniós alternatív vitarendezési mechanizmusok használatáról, és hangsúlyozza annak gyors elfogadásának jelentőségét;

*

* *

61. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2011. április 6., szerda

Az európaiakat szolgáló egységes piac

P7_TA(2011)0145

Az Európai Parlament 2011. április 6-i állásfoglalása az európaiakat szolgáló egységes piacról (2010/2278(INI))

(2012/C 296 E/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió az EUSZ. 6. cikkével a Szerződésekbe beépített Alapjogi Chartájára,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 26. cikkére, amely kimondja, hogy „a belső piac egy olyan, belső határok nélküli térség, amelyben a Szerződések rendelkezéseivel összhangban biztosított az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása”,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkének (3) bekezdésére, amely előírja, hogy „az Unió Európa fenntartható fejlődéséért munkálkodik, amely olyan kiegyensúlyozott gazdasági növekedésen, árstabilitáson és magas versenyképességen, teljes foglalkoztatottságot és társadalmi haladást célul kitűző szociális piacgazdaságon alapul, amely a környezet minőségének magas fokú védelmével és javításával párosul”,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 9. cikkére, amely szerint „politikái és tevékenységei meghatározása és végrehajtása során az Unió figyelembe veszi a foglalkoztatás magas szintjének előmozdítására, a megfelelő szociális biztonság biztosítására, a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre, valamint az oktatás, a képzés és az emberi egészség védelmének magas szintjére vonatkozó követelményeket”,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 11. cikkére, amely kimondja, hogy „a környezetvédelmi követelményeket – különösen a fenntartható fejlődés előmozdítására tekintettel – be kell illeszteni az uniós politikák és tevékenységek meghatározásába és végrehajtásába”,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 12. cikkére, amely kimondja, hogy „a fogyasztóvédelmi követelményeket figyelembe kell venni az egyéb uniós politikák és tevékenységek meghatározásakor és végrehajtásakor”,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 14. cikkére és az ahhoz tartozó, az általános érdekű (gazdasági) szolgáltatásokról szóló 26. jegyzőkönyvre,
- tekintettel az Európai Tanácshoz intézett, az „Európa 2020, az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel „Az egységes piaci intézkedéscsomag felé – A magas szinten versenyképes szociális piacgazdaságért” című bizottsági közleményre (COM(2010)0608),
- tekintettel a „Polgárközpontú program – eredményeket Európának” című bizottsági közleményre (COM(2006)0211),
- tekintettel az „Egységes piac a 21. századi Európa számára” című bizottsági közleményre (COM(2007)0724) és a közleményt kísérő, „Az egységes piac: az elért eredmények áttekintése” című bizottsági munkadokumentumra (SEC(2007)1521), az egységes piac felülvizsgálatáról szóló, 2007. szeptember 4-i parlamenti állásfoglalásra ⁽¹⁾, és „Az egységes piac felülvizsgálata: egy év elteltével” című bizottsági munkadokumentumra (SEC(2008)3064),

(1) HL C 187. E, 2008.7.24., 80. o.

2011. április 6., szerda

- tekintettel a „Lehetőségek, hozzáférés és szolidaritás: új 21. századi társadalmi vízió felé” című bizottsági közleményre (COM(2007)0726) és az „Általános érdekű szolgáltatások, beleértve az általános érdekű szociális szolgáltatásokat: új európai kötelezettségvállalás” című bizottsági közleményre (COM(2007)0725), valamint az Európai Bizottság általános érdekű szolgáltatásokról szóló fehér könyvről szóló, 2006. szeptember 27-i parlamenti állásfoglalásra ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottságnak az egységes piac működésének javítását célzó intézkedésekről szóló 2009. június 29-i ajánlására ⁽²⁾ és a Bizottságnak a belső piacot érintő irányelvek nemzeti jogba történő átültetéséről szóló 2004. július 12-i ajánlására ⁽³⁾,
- tekintettel a 2009. júliusában kiadott belső piaci eredménytáblára (SEC(2009)1007) és a belső piaci eredménytábláról szóló, 2010. március 9-i ⁽⁴⁾ és 2008. szeptember 23-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak szóló, „Közösségi fogyasztóügyi politikai stratégia 2007–2013 – a fogyasztók pozíciójának erősítése, jólétük növelése és hatékony védelmük” című bizottsági közleményre, valamint „A közösségi fogyasztóügyi politikai stratégiáról (2007–2013)” szóló, 2008. május 20-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel „Az egységes piac fogyasztói eredményeinek monitorozása: a fogyasztói piacok eredménytáblájának második kiadása” című, 2009. január 28-i bizottsági közleményre (COM(2009)0025) és az ezt kísérő, „A fogyasztói piacok eredménytáblájának második kiadása” című bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SEC(2009)0076),
- tekintettel a fogyasztóvédelmi közösségi vívmányok végrehajtásáról szóló, 2009. július 2-i bizottsági közleményre (COM(2009)0330), és a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló, 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a fogyasztóvédelmi együttműködésről szóló rendelet) alkalmazásáról szóló, 2009. július 2-i bizottsági jelentésre (COM(2009)0336),
- tekintettel az EU-ban a vállalkozások és a fogyasztók közötti, határokon átnyúló e-kereskedelemről szóló bizottsági közleményre (COM(2009)0557),
- tekintettel a fogyasztóvédelemről szóló, 2010. március 9-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel Mario Monti Bizottsághoz benyújtott, az egységes piac fellendítéséről szóló jelentésére,
- tekintettel „Az egységes piac létrehozása a fogyasztók és az állampolgárok számára” című, 2010. május 20-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel a pénzügyi, gazdasági és szociális válságról szóló, 2010. október 20-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel a Bizottság „Mozgásban az ifjúság” című közleményére (COM (2010)0477),
- tekintettel az e-kereskedelmi belső piac kialakításáról szóló, 2010. szeptember 21-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ HL C 306. E, 2006.12.15., 277. o.

⁽²⁾ HL L 176., 2009.7.7., 17. o.

⁽³⁾ HL L 98., 2005.4.16., 47. o.

⁽⁴⁾ HL C 349. E, 2010.12.22., 25. o.

⁽⁵⁾ HL C 8. E, 2010.1.14., 7. o.

⁽⁶⁾ HL C 279. E, 2009.11.19., 17. o.

⁽⁷⁾ HL C 349. E, 2010.12.22., 1. o.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0186.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0376.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0320.

2011. április 6., szerda

- tekintettel a „2010. évi jelentés az uniós polgárságról: Az uniós polgárok jogainak érvényesítése előtt álló akadályok lebontása” című bizottsági közleményre (COM(2010)0603),
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „Egységes piac, termelés és fogyasztás” szekciójának „Az egységes európai piac akadályai 2008-ban” című jelentésére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a SOLVIT 2008. évi, a hálózat fejlődéséről és teljesítményéről szóló éves jelentésére (SEC(2009)0142), az állampolgárok és a vállalkozások számára nyújtott, az egységes piaccal kapcsolatos segítségnyújtási szolgáltatások integrált megközelítésére irányuló cselekvési tervről szóló, 2008. május 8-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SEC(2008)1882) és a SOLVIT-ról szóló, 2010. március 9-i parlamenti állásfoglalásra ⁽²⁾,
 - tekintettel a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról szóló, 2008. július 9-i 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾, amelynek célja az akkreditáció és a piacfelügyelet szabályai és elvei általános keretének megállapítása,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére és a Gazdasági és Monetáris Bizottság, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Jogi Bizottság, az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság, valamint a Petíciós Bizottság véleményére (A7-0072/2011),
- A. mivel a működőképes egységes piac a legfőbb motor, amely lehetővé teszi az Európai Unió számára, hogy versenyképesség, intelligens, befogadó és fenntartható növekedés, több és jobb munkahelyek teremtése, továbbá a mindenféle vállalkozás számára egyenlő versenyfeltételek megteremtésére irányuló erőfeszítések, valamennyi európai polgár egyenlő jogainak megteremtése és az erősen versenyképes szociális piacgazdaság megerősítése tekintetében kiteljesítse potenciálját,
- B. mivel az egységes piaci intézkedéscsomag az európaiakkal mint az európai gazdaság aktív résztvevőivel foglalkozik,
- C. mivel az egységes piac nem szemlélhető pusztán gazdasági szempontból, hanem egy tágabb jogi keretrendszerbe beágyazottként kell rá tekinteni, amely meghatározott alapvető jogokat biztosít a polgárok, fogyasztók, munkavállalók, vállalkozók és vállalkozások, különösen a különböző típusú kis- és középvállalkozások (kkv-k) számára,
- D. mivel túl sok akadály áll azon polgárok útjában, akik egy másik tagállamban kívánnak tanulni, dolgozni vagy költözni, vagy határokon átnyúlóan kívánnak vásárolni, és azon kkv-k előtt, amelyek másik tagállamban kívánnak letelepedni vagy határokon átnyúlóan kereskedni; mivel az akadályok többek között a nem megfelelően harmonizált nemzeti jogszabályokban, a társadalombiztosítási jogok alacsony szintű hordozhatóságában és a túlzott bürokráciában gyökereznek, ami akadályozza a személyek, áruk, szolgáltatások és tőke szabad mozgását az Unióban,
- E. mivel az egységes piac kiteljesítése átfogó megközelítést tesz szükségessé, hogy még inkább megerősítse annak fejlődését, amint azt a Monti-jelentés, valamint a fogyasztók és az állampolgárok számára egységes piac létrehozásáról szóló állásfoglalás is kiemelte, amely az integráció magas szintjének megvalósítása érdekében minden érintett szakpolitikát egységes piaci stratégiai célkitűzésben integrál, amely nemcsak a versenypolitikákat öleli fel, hanem többek között az ipari, fogyasztóvédelmi, energetikai, közlekedési, digitális, környezetvédelmi, éghajlat-változási, kereskedelmi, regionális, igazságügyi és állampolgári szerepvállalással kapcsolatos politikákat is,

⁽¹⁾ http://www.eesc.europa.eu/smo/news/Obstacles_December-2008.pdf.

⁽²⁾ HL C 349. E, 2010.12.22., 10. o.

⁽³⁾ HL L 218., 2008.08.13., 30. o.

2011. április 6., szerda

- F. mivel az egységes piacelvileg több választási lehetőséget biztosít alacsonyabb áron az európai polgárok, különösen azok számára, akik nehezen megközelíthető helyen – például szigetjellegű, hegyvidéki és ritkán lakott területeken – élnek vagy mozgásukban korlátozottak,
- G. mivel a Bizottság által közzétett nyomtatott és internetes anyagok gyakran vagy túlságosan elvontak, vagy túlságosan összetettek ahhoz, hogy valóban felkeltsék a polgárok érdeklődését és széles közönséget érjenek el,
- H. mivel fontos, hogy az egységes piaci intézkedéscsomag ne egy sor egymástól elszigetelt intézkedésből álljon, valamint hogy minden javaslat hozzájáruljon a koherens célkitűzések eléréséhez,

Bevezetés

1. örömmel veszi tudomásul „Az egységes piaci intézkedéscsomag felé” című bizottsági közleményt, különösen annak „A bizalom helyreállítása érdekében az európaiakat kell az egységes piac középpontjába helyezni” című 2. fejezetét, amely 19, az európai polgárok szükségleteit célzó javaslatot tartalmaz;
2. úgy véli, hogy a közlemény javaslatai általában összhangban vannak az Európai Parlament elvárásaival, de ezeket tovább kell erősíteni, hogy a polgárokat helyezték az egységes piacot célzó projekt középpontjába;
3. sajnálja, hogy a közleményt 3, az európaiakra, a vállalkozásokra és a kormányzásra összpontosító fejezetre választották szét a témakörök szerinti tagolás helyett; rámutat arra, hogy az egységes piac versenyképességét és polgárok általi elfogadottságát nem egymásnak ellentmondó, hanem egymást kölcsönösen erősítő célkitűzéseknek kell tekinteni; úgy véli azonban, hogy a közlemény három fejezete egyformán fontos és összefügg egymással, és ezekkel egységes megközelítés keretében kell foglalkozni, figyelembe véve az érdekelt felek által uniós és tagállami szinten tett javaslatokat és kifejtett aggodalmakat;
4. határozottan úgy véli, hogy az egységes piaci intézkedéscsomagnak egy olyan, következetes és kiegyensúlyozott intézkedésekből álló, és a Grech-jelentés (A7-0132/2010) és a Monti-jelentés szellemével összhangban álló csomagnak kell lennie, amely egy olyan Európa megteremtésének alapjait fekteti le, amely hozzáadott értéket biztosít a polgárok és a vállalkozások számára;
5. úgy véli, hogy az egységes piac újraindítása és elmélyítése elengedhetetlen egyrészt a pénzügyi és gazdasági válság hatásainak leküzdésére irányuló uniós politikák szempontjából, másrészt az Európa 2020 stratégia részeként;
6. véleménye szerint az európaiak még számos területen nem aknázták ki teljes mértékben az egységes piac nyújtotta lehetőségeket, ideértve a személyek, az áruk és a szolgáltatások szabad mozgását, és úgy véli, hogy új ösztönzőkre van szükség különösen a munkavállalók tényleges, egész Európára kiterjedő földrajzi mobilitásának biztosításához;
7. úgy véli, hogy az egységes piaci stratégiának meg kell erősítenie a társadalmi jólétet és a munkavállalók jogait, valamint tisztességes munkakörülményeket kell biztosítania valamennyi európai számára;
8. támogatja a Bizottságnak azt az elképzelését, hogy az egységes piaci intézkedéscsomaggal globális és pragmatikus vitát indít el a belső piac hasznairól és költségeiről egész Európában, és arra kéri a Bizottságot, hogy gondoskodjon a polgárokra nehezedő adminisztratív terheket csökkentő belső piaci szabályok tényleges alkalmazásáról;
9. osztja azt a meggyőződést, hogy a politikai és gazdasági integráció kiteljesítésének alapjául az egységes európai piac tökéletes megvalósításának kell szolgálnia;
10. hangsúlyozza különösen a Bizottságnak azt az e közleményben szereplő kötelezettségvállalását, miszerint előmozdítja a fenntartható fejlődés új megközelítéseit;

2011. április 6., szerda

11. hangsúlyozza, hogy nem csupán az egységes piacra vonatkozó jogszabályok végrehajtása és alkalmazása elégtelen a tagállamokban, de egyéb, az európai polgárokat és más, az Unió területén törvényesen tartózkodó személyeket érintő jogszabályoké is; felszólítja a tagállamokat, hogy különösen a szabad mozgásról szóló irányelv (2004/38/EK) jobb alkalmazását biztosítsák;
12. úgy véli, hogy az egységes piac kiteljesítésére irányuló erőfeszítéseknek a polgárok, a fogyasztók, a közszolgáltatások igénybe vevői és a vállalkozások problémáira és jogaira kell összpontosítaniuk és kézzelfogható előnyökkel kell járniuk annak érdekében, hogy helyreálljon az egységes piac iránti teljes bizalom és az emberek még inkább tudatában legyenek az általa kínált lehetőségeknek;
13. sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy erőiket egyesítve tájékoztassák az egységes piacról a polgárokat annak biztosítása érdekében, hogy felismerjék annak előnyeit, és hogy az őket fogyasztóként megillető jogaikat széles körben megfelelően megismerjék és érvényesítsék; e tekintetben elismeri a jobb kommunikációs stratégiák szükségességét, amelyek valóban felkeltik a polgárok többségének érdeklődését, és eléri a modern technológiák kiterjedt és kreatív felhasználását;
14. hangsúlyozza, hogy az európaiakat szolgáló egységes piac elsősorban a munkahelyekről és új munkahelyek teremtéséről szól és alapvető fontosságú olyan környezet létrehozása, ahol a vállalkozások és a polgárok teljes mértékben gyakorolhatják jogaikat;
15. hangsúlyozza, hogy az egységes piac jelentős potenciált kínál a foglalkoztatás, a növekedés és a versenyképesség szempontjából, és hogy e potenciál teljes mértékű kiaknázásához erős strukturális politikákra van szükség;
16. hangsúlyozza, hogy a demográfiai kihívások szükségessé teszik egy olyan, állásteremtést segítő stratégia létrehozását, amelynek segítségével az EU munkaerőpiacán jelentkező szakemberhiány megszűnne;
17. megismétli a fogyasztók és az állampolgárok számára az egységes piac létrehozásáról szóló, 2010. május 20-i állásfoglalásban megfogalmazott nézetet, miszerint a Bizottságnak „fogyasztóbarát” egységes piaci jogszabályokat kellene előmozdítania, így biztosítva, hogy az egységes piac működésében teljes mértékben figyelembe veszik a fogyasztói érdekek;
18. rámutat arra, hogy a polgárok és a fogyasztók bizalma létfontosságú az egységes piac működéséhez, és azt nem szabad magától értetődőnek venni, hanem folyamatosan ki kell érdemelni; határozottan úgy véli, hogy a tagállamoknak és az uniós intézményeknek ígéreteik beváltásához biztosítaniuk kell, hogy a jelenlegi egységes piaci keretrendszer teljes kapacitással működjön; hangsúlyozza, hogy a polgárok bizalma éppúgy nélkülözhetetlen az egységes piac sikeres kiteljesítéséhez, mint a kedvező vállalkozási környezet; meggyőződése, hogy a gazdasági integrációt mindkét célkitűzés elérése érdekében megfelelő szociális, környezetvédelmi és fogyasztóvédelmi intézkedésekkel kell kísérni;
19. úgy véli továbbá, hogy a hozzáadott érték európai polgárok számára történő biztosításának kérdését illetően az egységes piaci javaslatoknak tiszteletben kell tartaniuk a szubszidiaritás elvét, a tagállamok szuverenitásának elvét, és elő kell mozdítaniuk a legjobb gyakorlatok tagállamok közötti cseréjét;
20. kiemeli a polgárokkal való közvetlen kommunikáció hiányát, és úgy véli, hogy az EU tagállamokbeli képviselőit azzal is meg kell bízni, hogy azonnal, a tényeket bemutatva azonnal válaszoljanak a médiában megjelenő negatív és félrevezető hírekre, illetve hogy tegyenek további erőfeszítéseket az európai jogalkotásról, projektekről és programokról való tájékoztatás terén, ezáltal egyszersmind elősegítve az európai kérdésekről folytatott tájékozott vitát; továbbá érvel a modern technológia használata mellett a legszélesebb körű és legfelfigyeltetebb formákban, ideértve a szerepjátékon alapuló videojátékokat, amelyeket a fiatalok európai szinten versenyszerűen játszhatnak (pl. egy iskoláknak kiírt uniós verseny részeként), miközben egyidejűleg ismereteket szereznek és tájékozódnak a gazdaság és az EU működéséről;

2011. április 6., szerda

21. rámutat arra, hogy a kibővített Unió hatékonyságát és demokratikus legitimitását lehet és kell is javítani, hiszen az uniós állampolgárok láthatóan egyre kevésbé támogatják az Uniót; véleménye szerint túl kevés időt és erőfeszítést fordítanak, vagy nem megfelelő módszert alkalmaznak Európa népeinek összekovácsolásához, jöhet az Uniónak ez kellene hogy legyen az alapvető feladata; ezért arra kéri a tagállamokat és az uniós intézményeket, hogy még többet tegyenek az Unió támogatásának megteremtéséért, továbbá győzzék meg az európai lakosságot az Unió értékeiről, hasznosságáról és előnyeiről;

22. alapvető fontosságúnak tartja a korrupció és a szervezett bűnözés elleni küzdelmet a belső piac megfelelő működése szempontjából, és felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy folytassák munkájukat ezen a területen, felhasználva minden eszközt, ideértve az együttműködési és ellenőrzési mechanizmust is;

23. hangsúlyozza a Stockholmi Program céljainak az egységes piacról szóló jogszabályban való figyelembe vételének szükségességét, különös tekintettel a nyitott határookra és az áruk, a tőke, a szolgáltatások és a személyek szabad mozgására;

24. megerősíti, hogy a tagállamoknak kötelességük elfogadni és végrehajtani a belső piacra és az európai polgárok azzal összefüggő jogaira vonatkozó európai jogszabályokat;

25. hangsúlyozza, hogy az egységes piac végrehajtása során teljes mértékben tiszteletben kell tartani az Unió polgárainak és lakosainak az Alapjogi Chartában foglalt jogait;

26. meggyőződése, hogy a petíciós eljárás kedvezően járulhat hozzá a polgárok belső piachoz való hozzáállásának javításához;

27. felkéri a Bizottságot, hogy fogadjon el egy világos és könnyen hozzáférhető „polgári chartát” arról a jogosultságról, hogy az EU-n belül bárhol lehet élni és dolgozni, és állítson össze több nyelven elérhető, célzott információt azokról a mindennapi problémákról, amelyekkel a polgárok az Európán belül történő költözés, vásárlás és eladás során szembesülnek, valamint azokról a szociális, egészségügyi, fogyasztóvédelmi és környezetvédelmi szabványokról, amelyekre támaszkodhatnak;

28. úgy véli, hogy a Bizottság által javasolt 19 intézkedést fontossági sorrendbe kell állítani a munkahelyteremtésre gyakorolt hatásuk és aszerint, hogy mennyire biztosítanak kézzelfogható előnyöket és mennyire kivitelezhetőek reális időkereten belül az európai polgárok számára;

29. emlékeztet, hogy a szociális gazdaságról szóló állásfoglalásában a szociális gazdaság vállalkozásainak nagyobb elismerését kérte, ideértve a koncepció általános beillesztését az uniós politikákba, a fokozott párbeszédet a szociális gazdaság képviselőivel, a vállalkozásokat támogató intézkedések javítását és a szociális gazdaság vállalkozásainak elismerését a szociális párbeszéd során; emlékeztet rá, hogy ugyanebben az állásfoglalásban kérte, hogy a nemzeti nyilvántartások vegyék figyelembe a szociális gazdaság vállalkozásait, és kérte, hogy külön statisztikák készüljenek a szociális gazdaság vállalkozásainak tevékenységéről;

30. szorgalmazza „Az év határokon átnyúló európai vállalkozása” című európai televíziós verseny indítását, hogy rányissa az emberek szemét az egységes piac lehetőségeire és előnyeire, valamint az elképzelésekkel rendelkező fiatalok lehetőségeire; úgy véli, hogy annak a látványnak a vonzereje, hogy Európa különböző részeiből származó emberek közösen készítenek üzleti tervet, szereznek forrást, és együtt kezdenek valamilyen pozitív tevékenységbe, segítene az Európára és az egységes piacra vonatkozó elképzelés és a vállalkozói szellem népszerűsítésében; meggyőződése továbbá, hogy a nyertes vállalkozás egy éven át tartó, a munkavállalókat, barátokat és családtagokat is központba állító nyomon követése rávilágíthatna az egységes piac előnyeire, hiányosságaira és ezek orvoslási lehetőségére, hogy tudatosítsa az emberekben, hogy valójában miről is szól Európa, emberi szempontból is;

2011. április 6., szerda

31. emlékeztet annak szükségességére, hogy az EU integrált politikáinak keretében figyelembe vegyék a sajátos területi jellemzőkkel rendelkező – különösen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. cikkében meghatározott legkülső – régiók helyzetét, hogy e régiók és vállalkozásaik, munkavállalóik és polgáraik teljes mértékben integrálódhassanak az Unió belső piacába, és így maradéktalanul kihasználhassák azt; arra biztatja a Bizottságot, hogy tartsa meg és fejlessze tovább az e régiókra vonatkozó egyedi rendelkezéseket; emlékeztet a COM(2004)0343 bizottsági közleményben az egységes piacba való integrálódás kiegészítésekként említett szélesebb körű európai szomszédsági cselekvési terv létrehozásának szükségességére; végezetül kéri „A szolidaritás megerősítése az egységes piacon” című fejezetben foglalt javaslatok bővítését és gazdagítását, és különösen az egységes piac leghátrányosabb helyzetű régiókban kifejtett hatásának kielégítő figyelembevételét e régiók kiigazító erőfeszítéseinek megtervezése és támogatása érdekében;

Általános értékelés

32. felszólítja a Bizottságot, hogy sürgősen tegyen lépéseket a polgárok mobilitásának javítására a fenntartható növekedés, a foglalkoztatás és a társadalmi befogadás elősegítése céljából, és hozzon létre egy mobilitási eredménytáblát az uniós mobilitás mérésére; ezzel kapcsolatban üdvözlí a Bizottság szakmai képesítések elismerésére vonatkozó kezdeményezését, a „Mozgásban az ifjúság” kezdeményezést, az európai készségútlevelet, a légi utasok jogaira vonatkozó javaslatot, a bizonyos alapvető banki szolgáltatásokhoz való hozzáférésre vonatkozó kezdeményezést és a banki díjak áttekinthetőségének és összehasonlíthatóságának javítására irányuló javasolt kezdeményezést; javasolja, hogy a Bizottság végezzen költség-haszon elemzést és keressen együttműködési lehetőségeket a fent említett kezdeményezések között a hatásvizsgálatának részeként; felszólítja a Bizottságot, hogy növelje és tegye szélesebb körűvé a mobilitási programokban való részvételt, különösen a fiatalok körében, és hogy alakítson ki jobb képet ezekről a programokról;

33. megállapítja, hogy a termékbiztonsággal és a piacfelügyelettel kapcsolatos kérdések rendkívül fontosak az európai polgárok számára; üdvözlí ezért a Bizottság többéves cselekvési tervét a vámmellenőrzésre és termékbiztonságra vonatkozó iránymutatásokon alapuló európai piacfelügyelet kialakításáról, és sürgeti a Bizottságot, hogy hozzon létre egységes piacfelügyeleti rendszert valamennyi termék számára, egy olyan jogalkotási aktus alapján, amely mind az általános termékbiztonsági irányelvet, mind a piacfelügyeleti rendeletet felöleli; felszólítja a Bizottságot, hogy játsszon aktívabb szerepet a nemzeti piacfelügyeleti és vámhatóságok összehangolásában és a legjobb gyakorlat megosztásában annak érdekében, hogy fokozzák a harmadik országokból behozott áruk határokon történő ellenőrzését; felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy vessék be a piacfelügyeleti tevékenységek eredményessé tételéhez szükséges erőforrásokat;

34. felszólítja a Bizottságot, hogy kérje fel a munkaerőpiacukon továbbra is megszorításokat alkalmazó tagállamokat átmeneti rendelkezéseik felülvizsgálatára annak érdekében, hogy minden európai munkavállaló előtt megnyíljanak a munkaerőpiacok;

35. úgy véli, hogy a magasan képzett migránsok és idénymunkások beáramlása hasznára válna az európai gazdaságnak; ezért felszólítja a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel a munkaerőpiacaikon hatályban lévő megszorítások felszámolását minden uniós polgár számára; továbbá felhívja a Bizottságot, hogy a bevándorlási politikát e csoportokra való tekintettel fejlessze tovább, figyelve arra, hogy a származási országokat ne fossza meg létfontosságú emberi erőforrásaiktól, és ezzel párhuzamosan javítsa a külső határok ellenőrzésére és az illegális bevándorlás megelőzésére vonatkozó intézkedéseket;

36. újra hangsúlyozza, hogy a megkülönböztetés tilalma a belső piacon felülírja a más tagállamok állampolgáira vonatkozó azon követelményt, amely szerint bizonyos szolgáltatások igénybevételéhez, illetve kedvezőbb feltételek vagy árak eléréséhez eredeti dokumentumokat, hiteles másolatokat, állampolgársági igazolást vagy hivatalos fordításokat kell benyújtaniuk;

37. azon az állásponton van, hogy a szolgáltatásokról szóló irányelv megeremti a szolgáltatók nagyobb fokú szabad mozgásának alapvető keretrendszerét, és a fogyasztók mint a szolgáltatások igénybe vevői jogainak megerősítésére, valamint a szolgáltatókkal és szolgáltatásaikkal kapcsolatban az információk és segítségnyújtás jobb hozzáférhetőségére és nagyobb átláthatóságra törekszik;

2011. április 6., szerda

38. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő gyakorlati szellemű javaslatokat a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal szembeni fogyasztóvédelem kisvállalkozásokra való kiterjesztésére;

39. üdvözlí, hogy a Bizottság jogalkotási kezdeményezést kíván javasolni a szakmai képesítések elismerési rendszerének megreformálására; felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje a joganyagot, és 2011 szeptemberéig tegyen közzé zöld könyvet; felhívja a figyelmet, hogy biztosítani kell a nyugdíjjogosultságok hordozhatóságát; felszólítja a tagállamokat, hogy hangolják hatékonyabban össze nyugdíjpolitikáikat, és éljenek a legjobb gyakorlatok európai szintű cseréjének lehetőségével;

40. felszólít, hogy világosabb kapcsolatot hozzanak létre a középfokú és a felsőoktatási programok, illetve a munkaerő-piaci igények között, és hangsúlyozza a szakmai képzés fontos szerepét; felszólítja a Bizottságot az iskolai kereteken belüli és kívüli képzés előmozdítására; meggyőződése, hogy a szakmai kártyák a szakemberek egységes piacon belüli mobilitását megkönnyítő konkrét intézkedést jelenthetnek, legalábbis bizonyos ágazatokban; sürgeti a Bizottságot, hogy a felülvizsgálat előtt vizsgálja meg az európai szakmai kártyák bevezetésének lehetséges hatását, figyelembe véve előnyeiket, hozzáadott értéküket, a rájuk vonatkozó adatvédelmi követelményeket és a költségeket;

41. úgy véli, hogy a Bizottságnak támogatnia kellene az európai készségek cseréjét, amelynek keretében a kis- és középvállalkozások kihasználhatják a nagyobb vállalatoknál rendelkezésre álló készségeket, ekként mozdítva elő a szinergiákat és a mentorálást;

42. üdvözlí, hogy a Bizottság az energetika által a 2020–2030 közötti időszakban szem előtt tartandó prioritásokról közleményt szándékozik elfogadni; felszólítja a Bizottságot, hogy a hiányzó láncszemek problémájának megoldása és a megújuló energiaforrások integrálásának megkönnyítése révén mozdítsa elő a teljes mértékben működő belső energiapiac kialakulását;

43. üdvözlí a munkavállalók kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv végrehajtására vonatkozó jogalkotási kezdeményezés bejelentését, amelynek célja a kiküldött munkavállalókat megillető jogok tisztelgetben tartásának biztosítása és a nemzeti hatóságok és vállalkozások kötelezettségeinek pontosítása; felkéri a tagállamokat, hogy orvosolják az irányelv végrehajtása és betartatása tekintetében tapasztalható hiányosságokat;

44. üdvözlí a Bizottság bizonyos alapvető banki szolgáltatások hozzáférhetőségének biztosítására irányuló intézkedésének bejelentését; megállapítja, hogy a bankok szempontjából nagyobb kockázatúnak tekintett ügyfelek esetében alkalmazott ellenőrző intézkedéseknek objektíven indokoltnak és arányosnak kell lenniük; üdvözlí a banki díjak átláthatóságának és összehasonlíthatóságának javítására irányuló javasolt kezdeményezést;

45. felszólítja a Bizottságot, hogy programjába illesszen bele olyan kulcsfontosságú pénzügyi szolgáltatási kezdeményezéseket (mint pl. az egységes eurófizetési térség [SEPA] és a jogbiztonság fokozása az értékpapír-állományok tekintetében), amelyek kiemelt fontosságúak az egységes piac szempontjából; hangsúlyozza, hogy a széttagozott fizetési rendszer a határokon átnyúló kereskedelem akadályát képezni; felszólítja a Bizottságot, hogy folytassa az egységes eurófizetési térség rendszerének javítását a minden hitelkártya tekintetében rendelkezésre álló alapvető fizetési szolgáltatások meghatározása érdekében, fokozva a tranzakciós költségek átláthatóságát és csökkentve az unión belüli bankközi díjakat;

46. intézkedésre szólít fel az alapítványok, kölcsönös önszervező társaságok és szövetségek működését szabályozó megfelelő jogi keret megteremtése céljából, hogy ezek európai jogállást kapjanak, továbbá a jogbizonytalanság megelőzése, valamint a szociális gazdaság egyéb vállalkozásainak és szociális projekteinek előmozdítása érdekében; üdvözlí a Bizottságnak az európai szövetkezet státútumáról szóló 1435/2003/EK rendelet felülvizsgálatára irányuló szándékát, és kéri, hogy a felülvizsgálat részeként egy valóban autonóm státútumot hozzanak létre; hangsúlyozza, hogy javítani kell a szociális gazdaság vállalkozásainak határokon átnyúló hozzáférhetőségét és maximalizálni a vállalkozási, szociális, kulturális és innovatív potenciáljukat az egységes piacon;

2011. április 6., szerda

47. üdvözlí a Bizottság szándékát, hogy szükség szerint figyelembe veszi az egységes piaccal kapcsolatban javasolt jogszabályok szociális hatását a tájékozottabb és tényközelibb politikai döntések meghozatala érdekében; biztatja a Bizottságot, hogy javasoljon a jogszabályok szociális hatásának értékelésére használható mutatókat; úgy véli, hogy ezt a hatásvizsgálatot egy integrált értékelés részeként kell elvégezni, amely a javaslat valamennyi lényeges hatását mérlegeli (vagyis a pénzügyi, a környezetvédelmi, valamint a versenyképességre, munkahely-teremtésre és növekedésre gyakorolt hatásokat);

48. a fenntartható növekedést és a több és jobb munkahely előmozdítását célzó versenyképesebb egységes piac fellendítésével összefüggésben felhívja a Bizottságot valamennyi szociális jog tiszteletben tartásának biztosítására; úgy véli, hogy ennek céljából a Bizottságnak az egységes piaccal kapcsolatos jogszabályokba be kell illesztenie egy hivatkozást a szociális politikákra és jogokra, amennyiben az a javasolt jogszabályok szociális hatásának értékelése alapján indokolt; továbbá hangsúlyozza, hogy adott esetben kellően figyelembe kell venni az Európai Unió működéséről szóló szerződés új 8. és 9. cikkét, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának hatálybalépését, amely számos állampolgári, politikai, gazdasági és szociális jogot garantál az európaiak számára, illetve az uniós jogot kellően tiszteletben tartó nemzeti joggal és gyakorlatokkal összhangban lévő, kollektív megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalásokhoz, azok megkötéséhez és érvényesítéséhez való jogot;

49. üdvözlí a Bizottság jelzaloghitelekről szóló jogalkotási javaslat benyújtására irányuló szándékát, melynek célja a fogyasztóvédelem jelenlegi hiánya, a jelzaloghitelekre jellemző jogbizonytalanság, a jelzalog-hitelezők által kiszabott feltételek és opciók elégtelen összehasonlíthatósága elleni fellépés a gazdasági és pénzügyi rendszer stabilitásának biztosítása, valamint a jelzalog-hitelezők és a polgárok egy más tagállamban való vállalkozását, illetve jelzalogfelvételt érintő akadályok csökkentése érdekében;

50. kifogásolja, hogy az egységes piaci intézkedéscsomagról szóló bizottsági közleményben nem irányoztak elő semmilyen intézkedést a roamingdíjakkal kapcsolatban, az ilyen intézkedések kézzelfoghatósága és a polgárok e területen fennálló nagy elvárásai ellenére; sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a mobiltelefonos barangolásról szóló meglévő rendelet idő – 2015 júniusáig – és hatály szempontjából történő kiterjesztése érdekében a kiskereskedelmi adatátviteli díjakat érintő korlátozások bevezetése révén; azt a nézetet vallja, hogy a digitális menetrend céljainak eléréséhez ezt a kezdeményezést fel kell venni az egységes piaci intézkedéscsomag hatókörébe; felszólítja a távközlési ágazatot egy olyan üzleti modell szorgalmazására, amelyet adatátvitel, hangüzenet, valamint szöveges üzenet szempontjából Unió-szerte átalánydíj jellemez;

51. felszólítja a Bizottságot, hogy sürgősen hozzon intézkedéseket a pénzügyi piacok stabilizálása érdekében, biztosítsa, hogy azok a reálgazdaság javára működjenek, és hozzon létre egy megfelelően szabályozott és felügyelt egységes kiskereskedelmi piacot azzal a kettős céllal, hogy szavatolja a fogyasztók magas szintű védelmét, és biztosítsa a pénzügyi stabilitást a buborékok kialakulásának elkerülésével, különös tekintettel az ingatlanpiacra;

52. felszólítja a Bizottságot, hogy azonosítsa és szüntesse meg azokat az adózási akadályokat, amelyekkel az európai polgárok még mindig szembesülnek; határozottabb fellépésre szólít fel az európai állampolgárok kettős megadóztatásának elkerülése érdekében;

53. üdvözlí a Bizottság kezdeményezését a vállalatirányításról, a vállalatok által a szociális és környezetvédelmi kérdésekben adott tájékoztatás átláthatóságának fokozásáról, valamint az emberi jogok tiszteletben tartásáról szóló nyilvános konzultáció indításáról, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy további konkrét lépések szükségesek a helytálló és felelősségteljes politikák előmozdítása, a nőknek az irányításban és döntéshozó testületekben való megfelelő arányú részvétele, a részvénytulajdonosok hosszú távú elkötelezettségének felértékelése, valamint a munkavállalók bevonása és a velük folytatott konzultációk, illetve a részvényprogramok hatékonyabbá tétele érdekében; különösen kéri a munkavállalók részvénytulajdonosi rendszereinek előmozdítását, a részvénytulajdonosok hosszú távú elkötelezettségének megerősítését és a munkavállalók és képviselőik tájékoztatáshoz és konzultációhoz való jogának, valamint a döntésekben való részvételi jogának előmozdítását; hangsúlyozza, hogy a fokozott átláthatóság, a személyzettel való jó kapcsolat és a fenntartható fejlődésnek megfelelő termelési eljárások a vállalkozások, tulajdonosaik és befektetőik érdekeit egyaránt szolgálják;

2011. április 6., szerda

54. tudomásul veszi a Bizottság szociális vállalkozásokra irányuló kezdeményezésre vonatkozó javaslatát, és konzultációs folyamat indítását ajánlja e projektről a gazdasági növekedés és a munkahelyteremtés szempontjából ezen intézkedésben rejlő lehetőségek értékelése érdekében;

55. úgy ítéli meg, hogy az egységes piaci intézkedéscsomagnak megoldásokat kellene javasolnia arra nézve, hogy az állami szektor hogyan tehetné elkötelezettebbé a vállalkozásokat az innovatív megoldások előmozdítása iránt a közszolgáltatások nyújtása terén; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat hatásköreik alapján annak biztosítására, hogy az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokat, köztük az általános érdekű szociális szolgáltatásokat az általános hozzáférhetőség, a magas színvonal és a megfizethetőség által jellemzett keretek között, egyértelmű finanszírozási szabályok mellett nyújtsák, és ennek érdekében lássák el a hatóságokat az e szolgáltatások minőségének értékelésére szolgáló eszköztárral; úgy véli, hogy a Bizottságnak – élve minden rendelkezésre álló lehetőséggel, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 14. cikke és 26. jegyzőkönyve alapján és azoknak megfelelően – ágazatspecifikus kezdeményezéseket kell tennie annak biztosítása érdekében, hogy az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokat és az általános érdekű szociális szolgáltatásokat megfelelő szinten nyújthassák, a szubszidiaritás elvével összhangban;

56. felszólítja a Bizottságot, hogy könnyítse meg az uniós szabályok alkalmazását azáltal, hogy tisztázza az általános érdekű szociális szolgáltatásokhoz nyújtott állami támogatás és az ezekre vonatkozó közbeszerzés belső piaccal való összeegyeztethetőségének feltételeit;

57. felszólít az Európai Unió Strukturális és Kohéziós Alapja forrásainak stratégiai és megfelelő felhasználására, valamint a transeurópai hálózatoknak az egységes piac fejlesztése érdekében történő kiterjesztésére;

58. külön felhívja a figyelmet a TEN-T hálózat, főleg a transznacionális jellegű, a szűk keresztmetszeteket enyhítő projektek hozzáadott értékére: rámutat arra, hogy a TEN-T hatékony keretet biztosít az emberek és az áruk EU-n belüli szabad mozgásának, és megjegyzi, hogy az Európa 2020 stratégia felismeri a határokon átvitelő, szűk keresztmetszeteket enyhítő és a közlekedési csomópontokat (városok, kikötők, repülőterek, logisztikai platformok) támogató stratégiai projektek felgyorsításának európai szempontból vett hozzáadott értékét;

59. támogatja egy olyan alapvető hálózatnak a koncepcióját, amely az ezeknek az elveknek megfelelő, elsőbbséget élvező projektekből tevődik össze, és amelyek majd az uniós finanszírozás fő kedvezményezettjei lesznek, továbbá sürgeti az EU által támogatott közlekedési beruházások egyéb, más jellegű uniós forrásból finanszírozott közlekedési infrastruktúrális projektekkel való összekapcsolását;

60. üdvözli az utasok tényleges jogainak bevezetését az EU-n belüli utazás tekintetében a légi közlekedési, a vasúti, a tengeri, valamint a helyi és távolsági autóbuszok ágazatában, és elismeri, hogy ezek a jogok alapvetőek a személyek egységes piacon belüli szabad mozgásának megkönnyítéséhez;

61. felszólít a légi közlekedési ágazatbeli jogok érvényesítésének felülvizsgálatára, amelyet szükség esetén jogalkotási javaslatnak kell követnie az említett jogoknak a tisztázása és megszilárdítása érdekében azzal a céllal, hogy biztosítsák azok egységes alkalmazását az egész Európai Unió szintjén, illetve hogy kiküszöböljék az egységes piacon belüli verseny torzulásának veszélyét a közlekedési módokon belül és között egyaránt; kéri, hogy ezek a javaslatok foglalják magukba a fogyasztók megfelelő védelmét az olyan területeken, mint a szervezett utazási formák, csődök és a szolgáltatások túlzott díjai;

62. rámutat arra, hogy a légi utasok jogait szabályozó meglévő jogi keret hatékonyabb végrehajtási intézkedéseket igényel, hogy a polgárok, különösen a mozgáskorlátozott személyek maradéktalanul élni tudjanak jogaikkal; felszólítja a Bizottságot, hogy fogadjon el egy javaslatot a légi utasok jogairól szóló rendelet módosításáról a fogyasztóvédelmi intézkedések fokozása érdekében, valamint a minden közlekedési módot igénybe vevő utasok jogairól szóló közleményt, amelyet jogalkotási javaslatoknak kell követniük;

2011. április 6., szerda

63. felszólítja a Bizottságot, hogy összegezze az utasok jogai terén szerzett eddigi tapasztalatokat, azonosítsa a közlekedési módokra jellemző közös mintákat, és állapítsa meg az elkövetkező évekre vonatkozó általános politikai iránymutatásokat, különös figyelmet szentelve arra a szempontra, hogy miképpen érhető el, hogy az utasok jobban tudatában legyenek jogaiknak, és éljenek is velük;
64. felkéri a Bizottságot, hogy ösztönözze az új technológiák használatát egy olyan hatékony, intelligens és fenntartható közlekedési rendszerben, amely integrált jegyfoglalási rendszer támogatásával szolgálja az utasok kényelmét;
65. hangsúlyozza az egységes digitális piac kiteljesítésének szükségességét, és hozzáteszi, hogy előnyei közvetlen hatást fognak majd gyakorolni az európaiak mindennapjaira; felszólít az e-egészségügyet és a széles sávú szolgáltatások megfizethető árak melletti egyetemes hozzáférhetőségét előmozdító intézkedések meghozatalára; üdvözlö az európai rádióspektrumra vonatkozó cselekvési terv létrehozására irányuló határozati javaslatot, különösen a digitális hozadék 800 MHz-es sávjának 2013-ig, a vezeték nélküli széles sávú piac növekedése érdekében történő felszabadítását illetően, valamint hogy minden polgár számára biztosítsa a gyors internethez való hozzáférést, különösen Európa nehezebben megközelíthető részein – szigeteken, hegyvidéken, vidéki és ritkán lakott területeken – élők számára;
66. sürgeti a tagállamokat, hogy a horizontális, megkülönböztetés elleni irányelvre vonatkozó bizottsági javaslatot (COM(2008)0426) ne csak a költségek szemszögéből vizsgálják, hanem vegyék figyelembe például annak a lehetséges előnyeit is, ha olyan emberek, akik korábban bizonyos területeket nem éreztek biztonságosnak és megbízhatónak, most ezeken a területeken is elkezdnek igénybe venni egyes szolgáltatásokat;
67. határozottan támogatja az uniós polgárságról szóló 2010. évi jelentésben (COM(2010)0603) szereplő, „az uniós polgárok mindennapi életének javítását célzó 25 cselekvést”, különösen az áldozatok, a gyanúsítottak és a vádlottak védelmének növelésével kapcsolatos pontjait;
68. üdvözlö a határokon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozó betegjogokról szóló irányelvet, és felhívja a tagállamokat, hogy azt maradéktalanul hajtsák végre;

Kulcsfontosságú prioritások:

69. felszólítja a Bizottságot, hogy erősítse meg az alábbiakban felsorolt javaslatokat mint a Parlament legfontosabb prioritásait:
- felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon intézkedéseket az európai polgárok mobilitásának előmozdításáért, nevezetesen hogy 2011 szeptemberéig tegyen közzé zöld könyvet a szakmai képesítések elismeréséről a meglévő keretrendszer értékelésével, és adott esetben 2012-ben javasoljon jogalkotási kezdeményezést e keretrendszer megreformálására, emellett 2011-ben vizsgálja meg az EU-szintű szakmai igazolványkártya és egy úgynevezett európai készségútlevél megvalósíthatóságát és hozzáadott értékét, továbbá hozzon létre egy mobilitási eredménytáblát a mobilitás Európai Unión belüli mérésére;
 - felszólítja a Bizottságot, hogy a harmadik országokból importált árukat érintő határellenőrzés hatékonyságának fokozása érdekében vegyen részt aktívabban a nemzeti piacfelügyelet és a vámhatóságok tevékenységeinek összehangolásában, illetve 2011-ben dolgozzon ki egy hatékony, minden termékre alkalmazható európai piacfelügyeleti rendszer kifejlesztésére irányuló többéves cselekvési tervet, amely a tagállamok rugalmasságának megőrzése mellett lehetővé teszi jogi kötelezettségeik betartását;
 - sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a mobiltelefonos barangolásról szóló meglévő rendelet idő – 2015 júniusáig – és hatály szempontjából történő kiterjesztése érdekében a kiskereskedelmi adatátviteli díjakat érintő korlátozások bevezetése által, aminek következtében csökkenni fognak majd a lakosságot és a vállalkozásokat terhelő költségek;
 - felszólítja a Bizottságot, hogy 2011 júniusáig nyújtson be jogalkotási javaslatot az egyes banki alapszolgáltatásokhoz való hozzáférés biztosításáról, illetve a bankköltségek átláthatóságának és összevethetőségének 2011 végéig történő javítására irányulóan;

2011. április 6., szerda

- felkéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatot a nyugdíjjogosultság teljes körű átvihetőségének biztosítására irányulóan a mobil munkavállalók előtt álló akadályok megszüntetése érdekében;

*

* *

70. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

A vállalkozásokat és a növekedést szolgáló egységes piac

P7_TA(2011)0146

Az Európai Parlament 2011. április 6-i állásfoglalása a vállalkozásokat és a növekedést szolgáló egységes piacról (2010/2277(INI))

(2012/C 296 E/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel „Az egységes piaci intézkedéscsomag felé. A magas szinten versenyképes szociális piacgazdaságért. 50 javaslat az együttes munka, vállalkozás és a cserekapcsolatok javítása érdekében” című bizottsági közleményre (COM(2010)0608),
- tekintettel „Az egységes piac megteremtése a fogyasztók és a polgárok számára” című, 2010. május 20-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel Mario Monti „Az egységes piac új stratégiája” című, 2010. május 9-i jelentésére,
- tekintettel a Bizottság „Európa 2020: az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című közleményére (COM(2010)2020),
- tekintettel a Bizottságnak „Az Európa 2020 stratégia kiemelt kezdeményezése: Innovatív Unió” című közleményére (COM(2010)0546),
- tekintettel a Bizottság „Intelligens szabályozás az Európai Unióban” című közleményére (COM(2010)0543),
- tekintettel az európai digitális menetrendről szóló bizottsági közleményre (COM(2010)0245),
- tekintettel a kkv-k európai uniós közbeszerzési piacokhoz való hozzáféréseinek értékeléséről szóló jelentésre ⁽²⁾,
- tekintettel „A határokon átnyúló elektronikus végfogyasztói kereskedelem az EU-ban” című bizottsági közleményre (COM(2009)0557),
- tekintettel a Bizottság 2009. június 29-i ajánlására az egységes piac működésének javítását célzó intézkedésekről ⁽³⁾,
- tekintettel a közbeszerzések környezetbaráttá tételéről szóló bizottsági közleményre (COM(2008)0400),

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0186.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/business-environment/files/smes_access_to_public_procurement_final_report_2010_en.pdf

⁽³⁾ HL L 176., 2009.7.7., 17. o.

2011. április 6., szerda

- tekintettel a „Gondolkozz előbb kicsiben!” – Európai kisvállalkozói intézkedéscsomag: „Small Business Act” című bizottsági közleményre (COM(2008)0394),
 - tekintettel az „Egységes piac a 21. századi Európa számára” című bizottsági közleményre (COM(2007)0724) és a közleményt kísérő, „Az egységes piac: az elért eredmények áttekintése” című bizottsági munkadokumentumra (SEC(2007)1521),
 - tekintettel a „Lehetőségek, hozzáférés és szolidaritás: a 21. századi Európa új társadalomképe felé” című bizottsági közleményre (COM(2007)0726),
 - tekintettel a közbeszerzésekre és koncessziókra vonatkozó közösségi jognak az Intézményesített PPP-kre (IPPP) való alkalmazásáról szóló bizottsági értelmező közleményre (C(2007)6661),
 - tekintettel az „Ideje magasabb sebességbe kapcsolni: Az új növekedési és foglalkoztatási partnerség” című bizottsági közleményre (COM(2006)0030),
 - tekintettel a Tanácsnak az egységes piaci intézkedéscsomagra vonatkozó 2010. december 10-i következtetéseire,
 - tekintettel az e-kereskedelmi belső piac kialakításáról szóló, 2010. szeptember 21-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a közbeszerzéseket érintő új fejleményekről szóló 2010. május 18-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel a belső piaci eredménytábláról szóló 2010. március 9-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel a „Kereskedelmi hasznosítást megelőző beszerzés: az innováció serkentése a fenntartható, minőségi európai közszolgáltatások érdekében” című, 2009. február 3-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az „Ideje magasabb sebességbe kapcsolni – a vállalkozói szellem és növekedés Európájának megteremtése” című, 2006. november 30-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
 - tekintettel az EU közbeszerzési politikájának modernizálásáról szóló bizottsági zöld könyvre (COM(2011)0015),
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére, valamint a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Gazdasági és Monetáris Bizottság, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményeire (A7-0071/2011),
- A. mivel az EU gazdasági reformjának elsőrendű célja a szabad és tisztességes versenyen alapuló egységes piac, amely Európa számára kulcsfontosságú versenyelőnyt jelent a globális gazdaságban,
- B. mivel a belső piac egyik látható előnye a mobilitást gátló akadályok felszámolása és az intézményi szabályozás harmonizálása, ami elősegíti a kulturális megértést, az integrációt, a gazdasági növekedést és az európai szolidaritást,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0320.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0173.

⁽³⁾ HL C 349. E, 2010.10.22., 25. o.

⁽⁴⁾ HL C 67. E, 2010.3.18., 10. o.

⁽⁵⁾ HL C 316. E, 2006.12.22., 378. o.

2011. április 6., szerda

- C. mivel fontos, hogy minden szinten fokozzuk az egységes piacba vetett bizalmat, és felszámoljuk az induló vállalkozások előtt álló akadályokat; mivel a túlzott adminisztratív terhek kedvét szegik az induló vállalkozásoknak,
- D. mivel fontos, hogy az egységes piaci intézkedéscsomag ne egy sor, egymástól elszigetelődő intézkedésből álljon, valamint hogy minden javaslat egyetlen koherens célkitűzés elérését mozdítsa elő,
- E. mivel a piacok szétszabdaltsága minden vállalkozást hátrányosan érint, de a kkv-k különösen érzékenyek az ebből adódó problémákra,
- F. mivel sokan úgy tartják, hogy az egységes piac eddig leginkább a nagyvállalatok számára volt kedvező, miközben a kkv-k az EU növekedésének motorja,
- G. mivel az Unióban az utóbbi években elért növekedés szerény mértékének egyik fő oka az innováció hiánya; mivel a környezetkímélő technológia terén az innováció lehetőséget nyújt a hosszú távú növekedés és a környezetvédelem összeegyeztetésére,
- H. mivel az Európa 2020 stratégia keretében kitűzött célok elérése érdekében az egységes piacnak biztosítania kell az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés feltételeit; mivel az egységes piacnak megfelelőbb közegé kell válnia az uniós vállalatok által folytatott innováció és kutatás számára,
- I. mivel a versenypolitika alapvető eszköz egy dinamikus, hatékony és innovatív belső piac kiépítésére, és az EU globális versenyképességének biztosítására,
- J. mivel a kockázati tőke fontos forrása az új, innovatív vállalkozások finanszírozásának; mivel a különböző uniós tagállamokban befektetni kívánó kockázati tőke-alapok jelenleg akadályokba ütköznek e téren,
- K. mivel az IKT fejlesztése és uniós vállalatok általi széles körű használata jövőbeli növekedésünk szempontjából kulcsfontosságú,
- L. mivel az elektronikus kereskedelem és az e-szolgáltatások – ideértve az e-kormányzati és e-egészségügyi szolgáltatásokat – uniós szinten továbbra is fejletlenek,
- M. mivel a postai ágazat és a postai rendszerek és szolgáltatások közötti interoperabilitás és együttműködés előmozdítása jelentősen befolyásolhatja a határokon átnyúló elektronikus kereskedelem fejlődését,
- N. mivel a szerzői jogok hatékony engedélyezését szabályozási problémák akadályozzák, ami az audiovizuális termékek piacának nagyfokú felaprózódásához vezet, és ez károsan hat az uniós vállalkozásokra; mivel egy ténylegesen egységes, az internethasználók alapvető jogait tiszteletben tartó audiovizuális piac létrejöttének mind a vállalkozások, mind a fogyasztók nyertesei lennének,
- O. mivel a hamisítás és a kalózkodás csökkenti az elektronikus kereskedelemben vetett bizalmat, és a szellemi tulajdon védelmére vonatkozó szabályok felaprózottságának fenntartását ösztönzi, bénítva az egységes piacon belüli innovációt,
- P. mivel az adórendelkezések terén fennálló különbségek súlyos akadályt jelenthetnek a határokon átnyúló ügyletek bonyolításakor; mivel a nemzeti adópolitikák összehangolása – ahogyan azt Mario Monti javasolta jelentésében – értékes hozzáadott értéket eredményezne a vállalkozások és a polgárok számára,

2011. április 6., szerda

- Q. mivel a közbeszerzés fontos szerepet játszik a gazdasági növekedés fellendítésében, és az EU GDP-jének megközelítőleg 17 %-át teszi ki; mivel a határokon átnyúló beszerzések a közbeszerzési piac elenyésző hányadát teszik ki annak ellenére, hogy az uniós cégek számára a részvétel lehetősége adott; mivel a kkv-k hozzáférése a közbeszerzési piacokhoz továbbra is korlátozott,
- R. mivel a gazdasági növekedés és a foglalkoztatás szempontjából a szolgáltatási szektor kulcsfontosságú ágazatnak számít, de a szolgáltatások egységes piaca – különösen a szolgáltatási irányelv tagállami végrehajtása során tapasztalt hiányosságok és nehézségek miatt – továbbra sem elég fejlett,

Bevezetés

1. üdvözli a Bizottság „Az egységes piaci intézkedéscsomag felé” című közleményét; úgy véli, hogy a közlemény három fejezete egyformán fontos és kölcsönösen kapcsolódnak egymáshoz, ezért ezeket egységes felfogással, a különböző tárgyalat kérdések egymástól való elkülönítése nélkül kell kezelni;
2. különösen a Bizottság e közleményben tett azon kötelezettségvállalását hangsúlyozza, hogy támogatja a fenntartható fejlődést célzó új megközelítéseket;
3. sürgeti a Bizottságot, hogy végezze el az EU következő pénzügyi keretre vonatkozó költségvetési prioritásainak pénzügyi ellenőrzését, és részesítse előnyben azokat az európai hozzáadott értéket közvetítő projekteket, melyek a kutatás, a tudás és az innováció területén fokozni tudják az EU versenyképességét és integrációját;
4. hangsúlyozza az egységes piac fontosságát az uniós vállalkozások versenyképessége és az európai gazdaságok növekedése és stabilitása szempontjából – különös tekintettel a gazdasági és pénzügyi válságra –, és felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak elegendő forrást az egységes piacra vonatkozó szabályok jobb végrehajtásához, és üdvözli a közleményben tükröződő holisztikus megközelítést; hangsúlyozza, hogy a Monti-jelentésben javasolt különböző intézkedések kiegészítik egymást, ez a következetesség azonban nem jelenik meg maradéktalanul az egységes piacra vonatkozó intézkedéscsomagban;
5. ezért kéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő nagyra törő intézkedéscsomagot, amely az egységes piac versenyképességének előmozdítását célzó egyértelmű és következetes stratégiára épül. Kéri a Bizottságot, hogy igazodjon Mario Monti jelentésének szelleméhez, amely szót emel a liberalizáció és a verseny előmozdítása, valamint a fiskális és szociális konvergencia fokozása mellett;
6. hangsúlyozza az uniós gazdasági irányítás javításának fontosságát azon gazdasági feltételek megteremtése érdekében, amelyek lehetővé teszik a vállalkozások számára, hogy az egységes piac kínálta előnyöket kihasználják, ezek révén növekedjenek és versenyképességük fokozódjon, valamint kéri, hogy ez az összefüggés kerüljön kifejezetten említésre az egységes piacról szóló intézkedéscsomagban; kéri a Bizottságot, hogy fordítson kiemelt figyelmet az uniós tagállamok közötti növekvő gazdasági egyenlőtlenségeknek az egységes piac belső kohéziójára gyakorolt hatására;
7. hangsúlyozza, hogy nagyra törő európai iparpolitikát kell folytatni a reálgazdaság megerősítésére és az intelligensebb és fenntarthatóbb reálgazdasághoz vezető átmenet megvalósítása céljából;
8. kiemeli, hogy az európai uniós stratégia külpolitikai vonatkozása, amely magába foglalja a nemzetközi kereskedelmet is, egyre fontosabbá válik a piacok integrációja szempontjából, ezért egy megfelelő külső stratégia valóban hasznos lehet a fenntartható fejlődés és a foglalkoztatás előmozdítása, valamint a vállalkozásokat szolgáló egységes piac megerősítése szempontjából, az Európa 2020 stratégiával összhangban; hangsúlyozza, hogy az EU kereskedelmi stratégiáját úgy kell átalakítani, hogy valóban alkalmas eszköz legyen a fenntartható fejlődés megvalósítására, valamint a jobb munkahelyek nagyobb számban történő létrehozására; kéri a Bizottságot, hogy új kereskedelempolitikáját egy munkahelyteremtést biztosító, erőteljes iparpolitikával összhangban alakítsa ki;

2011. április 6., szerda

9. megállapítja, hogy az Európai Unió egységes piaccal és regionális fejlesztéssel kapcsolatos szakpolitikái nagymértékben kiegészítik egymást, és hangsúlyozza, hogy a belső piac kiépítése és az Unió régióinak további fejlődése kölcsönösen függenek egymástól, és egy egységes és versenyképes Európához vezetnek; üdvözli az egységes piac kiteljesítésére irányuló bizottsági javaslatokat; hangsúlyozza, hogy az összes uniós régió egységes piachoz való tényleges és eredményes hozzáférése előfeltétele a személyek, az áruk, a tőke és a szolgáltatások szabad mozgásának, és ezáltal az erős és dinamikus egységes piacnak; ebben az összefüggésben kiemeli az Unió regionális politikájának alapvető szerepét az infrastruktúra fejlesztésében, valamint a régiók gazdasági és társadalmi szempontból koherens és kiegyensúlyozott fejlesztésében;

Általános értékelés

Az innovatív egységes piac

10. felszólítja a Bizottságot, hogy az érdekelt felekkel együttműködve fogadjon el egy következetes és kiegyensúlyozott stratégiát, amely az innováció előmozdítását, az innovatív vállalkozások támogatását – ami az alkotás jutalmazásának legjobb módja –, valamint az alapvető jogok – többek között a magánélethez és a személyes adatok védelméhez való jog – védelmét célozza;

11. határozottan támogatja egy kkv-barát és az egész EU-ban érvényes szabadalom és egy egységes szabadalmi bíraskodási rendszer létrehozását az európai versenyképesség fokozása és az innováció terén az egységes piac vezető szerepének előmozdítása érdekében; hangsúlyozza, hogy a szabadalmak több nyelvre történő lefordítása további költségterhet jelent és fékezi az innovációt az egységes piacon, és hogy a nyelvi kérdésekben mielőbb kompromisszumra kell jutni;

12. támogatja uniós projektkötvények kibocsátását, melynek célja, hogy hosszú távon támogassák az innovációt és a munkahelyteremtést az egységes piacon, és finanszírozzák a gazdaságaink ökológiai szempontú átalakítását előmozdító, határokon átnyúló, nagy infrastrukturális projektek megvalósítását, különösen az energia, a közlekedés és a telekommunikáció területén; hangsúlyozza megfelelő kockázatkezelési struktúrák és valamennyi függő kötelezettség teljes körű nyilvánosságra hozatala szükségességét;

13. rámutat, hogy a nagyobb energiaellátási autonómia eléréséhez egy minden tekintetben működő energetikai belső piacra van szükség; úgy véli, ez egy regionális klaszterekre épülő megközelítéssel, valamint az energiaellátási útvonalak és források diverzifikálásával valósítható meg; kiemeli, hogy fejleszteni kell a kelet-európai infrastruktúrát, hogy elérje a nyugat-európai tagállamok infrastruktúráinak színvonalát; hangsúlyozza, hogy az energetikai belső piacnak hozzá kell járulnia a kis- és nagyfogyasztói energiaárak megfizethető szinten tartásához; úgy véli, hogy az Unió éghajlati és energetikai célkitűzéseinek megvalósításához új megközelítésre van szükség, melynek keretében megfelelő szinten állapítják meg a szén-dioxid-kibocsátásokra és az energiatartalomra kivetett adó mértékét; rámutat, hogy az energiamegtakarítás jelentős mértékű növelése érdekében további energiahatékonysági tervekre és intézkedésekre van szükség; hangsúlyozza, hogy elő kell mozdítani az intelligens hálózatok kiépítését és a megújuló energiák használatát, továbbá a helyi és regionális hatóságokat bátorítani kell arra, hogy energiahatékonysági terveikben aknázzák ki az ikt-kat; felszólítja a Bizottságot, hogy a közös európai keretre épülő megközelítés biztosítása és végrehajtása érdekében szorosan kövesse nyomon az energiacímkezésről, a környezetbarát tervezésről, a közlekedésről, az épületekről és infrastruktúrákról szóló irányelvek végrehajtását;

14. támogatja a termékek környezeti lábnyomával kapcsolatos kezdeményezést, és sürgeti a Bizottságot, hogy haladéktalanul tegyen javaslatot a ténylegesen közös értékelési és címkézési rendszer kiépítésére;

15. kéri a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a határokon átnyúló beruházásokat, és dolgozzon ki olyan keretet, amely elősegíti a kockázattőke-alapok hatékony befektetését az egységes piacon, védi a befektetőket, és ösztönzi az ilyen alapok fenntarthatósági projektekre való befektetését az Európa 2020 stratégia nagyratörő céljainak elérése érdekében; felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg egy európai kockázattőke-alap létrehozásának lehetőségeit, amely alkalmas arra, hogy a korai szakaszban – a kereskedelmi befektetést megelőzően – befektessen a koncepciók működőképességének igazolásába és a vállalkozásfejlesztésbe; kéri a Bizottságot, hogy évente értékelje a köz- és magánszféra beruházási szükségleteit és azt, hogy javaslataiban e szükségletek hogyan kerülnek kielégítésre, vagy hogyan kellene kielégítésre kerülniük;

2011. április 6., szerda

16. elismeri a közbeszerzés, különösen a kereskedelmi hasznosítást megelőző beszerzés jelentőségét és az innováció egységes piacon való ösztönzésében betöltött szerepét; arra bátorítja a tagállamokat, hogy alkalmazzák a kereskedelmi hasznosítást megelőző beszerzést annak érdekében, hogy kulcsfontosságú kezdő lökést adjanak az innovatív és környezetbarát technológiák új piacainak, egyszersmind javítsák a közszolgáltatások minőségét és hatékonyságát; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hatékonyabban tájékoztassák az állami hatóságokat a kereskedelmi hasznosítást megelőző beszerzésre kínáló, már meglévő lehetőségekről; kéri a Bizottságot, hogy térképezze fel, hogyan könnyíthető meg a határokon átnyúló közös beszerzés;

17. sürgeti a tagállamokat, hogy innovációs klaszterek létrehozásával és a kkv-k uniós kutatási programokban való részvételének ösztönzésére irányuló intézkedésekkel törekedjenek az innovációs erőforrások fokozottabb összevonására; hangsúlyozza a tudományos kutatásból és az innovációból származó eredmények terjesztésének és határokon átnyúló hasznosításának fontosságát;

A digitális egységes piac

18. üdvözli a Bizottságnak az elektronikus aláírásról szóló irányelv felülvizsgálatára vonatkozó javaslatát a biztonságos e-hitelesítési rendszerek határokon átnyúló elismerésével és interoperabilitásával kapcsolatos jogi keret megteremtése érdekében; hangsúlyozza az elektronikus személyazonosság és elektronikus azonosítás uniós szintű, kölcsönös elismerésének szükségességét, és arra kéri a Bizottságot, hogy e tekintetben különösen a szolgáltatások igénybevevőivel szembeni – állampolgárságon vagy lakóhelyen alapuló – megkülönböztetéssel kapcsolatos problémákkal foglalkozzon;

19. úgy véli, hogy a közlekedéspolitikáról szóló fehér könyvnek a fenntartható közlekedési módok – többek között az intermodalitás – javítását célzó javaslatokra kellene összpontosítania; hangsúlyozza a javasolt e-mobilitási csomag fontosságát, amely támogatja az új technológiák alkalmazását a hatékony és fenntartható közlekedési rendszer kialakítása érdekében, főként az integrált menetjegyrendszerek alkalmazása révén; felszólítja a tagállamokat, hogy gyorsan hajtsák végre az intelligens közlekedési rendszerekről szóló irányelvet;

20. kéri a Bizottságtól és a tagállamoktól a megfelelő intézkedések megtételét a vállalkozások és polgárok elektronikus kereskedelemben vetett bizalmának fokozása érdekében, nevezetesen ezen a területen a magas szintű fogyasztóvédelem garantálása révén; hangsúlyozza, hogy ez csak a fogyasztói jogokról szóló irányelv alapos értékelését és az európai szerződési jogról szóló zöld könyvben vázolt valamennyi szakpolitikai alternatíva hatásvizsgálatát követően valósítható meg; rámutat, hogy az internetes vállalkozások esetében a tartománynevek határokon átnyúló bejegyzésének egyszerűsítése, a biztonságos internetes fizetési rendszerek fejlesztése, valamint a határokon átnyúló adósságbehajtás megkönnyítése szintén hatékonyan előmozdítanak az elektronikus kereskedelmet az EU-ban;

21. hangsúlyozza, hogy az informatikai és kommunikációs technológiák (ikt) szabványosítása terén alkalmazott uniós politikát feltétlenül a piaci és szakpolitikai fejleményekhez kell igazítani, az interoperabilitást megkövetelő európai szakpolitikai célok elérése érdekében;

22. hangsúlyozza, hogy fel kell számolni a határokon átnyúló e-kereskedelem fennálló korlátait az Európai Unióban; hangsúlyozza, hogy olyan aktív politikára van szükség, amely lehetővé teszi az állampolgárok és a vállalkozások számára, hogy maradéktalanul kiaknázzák ezt a rendelkezésükre álló eszközt, amely révén versenyképes áron jó minőségű termékekhez és szolgáltatásokhoz juthatnak hozzá; úgy véli, a gazdasági válság fémjelzte jelenlegi üzleti klímában ez alapvető fontosságú, ugyanakkor nagymértékben elősegítené az egységes piac megteremtését, hiszen a fokozódó egyenlőtlenségek elleni küzdelmet, valamint a kiszolgáltatott, az elszigetelt területeken élő és a mozgáskorlátozott fogyasztók, továbbá az alacsony jövedelmű csoportok és kkv-k védelmét szolgálja, akik számára az e-kereskedelemben való részvétel különösen fontos;

23. hangsúlyozza, hogy az Unió régiói jelentős részt vállalhatnak a digitális egységes piac megteremtésére irányuló bizottsági törekvés támogatásából; e tekintetben kiemeli, hogy hangsúlyt kell fektetni az EU régióinak rendelkezésére álló források arra történő felhasználására, hogy felszámolják az elektronikus kereskedelem és az elektronikus szolgáltatások területén fennálló fejlődésbeli elmaradásukat, mivel e területek a jövőben a régiók gyümölcsöző növekedési forrásoként szolgálhatnak;

2011. április 6., szerda

24. úgy véli, hogy a kkv-kat fel kellene jogosítani arra, hogy széles körben alkalmazhassák az elektronikus kereskedelmet Európában; kifogásolja, hogy 2012-ig a Bizottság nem fog előállni a digitális tranzakciókkal kapcsolatos online viták rendezéséért felelős európai rendszer kidolgozására irányuló javaslattal, jóllehet tizenkét év telt el azóta, hogy a Parlament 2000 szeptemberében felkérte egy ilyen kezdeményezésre ⁽¹⁾;

25. sürgeti a tagállamokat, hogy teljes körűen hajtsák végre a postai szolgáltatásokról szóló harmadik irányelvet (2008/6/EK); hangsúlyozza, hogy garantálni kell a magas színvonalú postai szolgáltatásokhoz való egyetemes hozzáférést, kerülni kell a szociális dömpinget, elő kell mozdítani a postai rendszerek és szolgáltatások interoperabilitását és együttműködését az interneten vásárolt termékek eredményes kiszállításának és utánkövethetőségének megkönnyítése érdekében, amely növelni fogja a határokon átnyúló vásárlások iránti fogyasztói bizalmat;

26. hangsúlyozza, hogy létre kell hozni az interneten hozzáférhető audiovizuális termékek egységes piacát a nyílt IKT-szabványok előmozdítása révén, továbbá támogatni kell az innovációt és a kreativitást a szerzői jogok hatékony kezelése – többek között egy páneurópai engedélyezési rendszer létrehozása – révén azzal a céllal, hogy a polgárok számára egyenlő és megfizethető hozzáférést biztosítsanak a kulturális szolgáltatásokhoz és javakhoz, és biztosítva, hogy a jogok birtokosai megkapják az alkotómunkájukért járó megfelelő ellentételezést és az internethasználók alapvető jogai nem sérülnek; hangsúlyozza, hogy közelíteni kell a szellemi tulajdonjogokra vonatkozó internetes és offline vonatkozású jogszabályokat – különösen a márkajelzések tekintetében – oly módon, hogy az fokozza a fogyasztók és a vállalkozások elektronikus kereskedelem iránti bizalmát;

27. kiemeli, hogy a fogyasztók alapvető jogainak tiszteletben tartása mellett fokozni kell az internetes kalózkodás elleni küzdelmet az alkotók jogainak védelme érdekében; hangsúlyozza, hogy a szervezeteket és a polgárokat megfelelően tájékoztatni kell a hamisítás és a kalózkodás következményeiről; üdvözli a hamisítás és a kalózkodás elleni küzdelmet célzó bizottsági kezdeményezést, különösképpen pedig a jogi keretnek az internet új kihívásaihoz való igazítására és az e területet illető vámhatósági intézkedések megerősítésére irányuló, 2011-re ütemezett jogalkotási javaslatokat; hangsúlyozza, hogy ezzel összefüggésben kedvező kölcsönhatások is kiválthatók az európai piacfelügyelet előmozdítását célzó, meghirdetett cselekvési tervvel;

28. hangsúlyozza továbbá, hogy a szellemi tulajdonjogok védelmét és érvényesítését tágabb megközelítésben, a fogyasztók és az uniós polgárok jogainak és igényeinek figyelembevételével kell megvalósítani, de úgy, hogy az ne ütközzön az egyéb uniós bel- és külpolitikai célokkal, például az információs társadalom támogatásával, az oktatás, az egészségügy és a harmadik országok fejlődésének előmozdításával, valamint a biológiai és kulturális sokféleség nemzetközi szintű támogatásával;

A vállalkozásbarát egységes piac

29. hangsúlyozza, hogy szükség van a pénzügyi felügyeletről szóló intézkedéscsomag hatékony végrehajtására és kiterjesztésére, hogy megvalósuljon a fenntartható belső piac; felszólítja a Bizottságot, hogy az említett végrehajtás egész Unióban történő biztosítása érdekében készítsen értékelést, és éves rendszerességgel tegyen közzé megfelelési táblázatot; úgy véli, hogy e célból terjeszteni kell a bevált gyakorlatokat a tagállami és uniós felügyeleti intézmények között;

30. kéri a Bizottságot, hogy javítsa a kkv-k tőkepiacokhoz való hozzáférését a különböző uniós finanszírozási lehetőségekkel – például a versenyképességi és innovációs program keretében, az Európai Beruházási Banktól vagy az Európai Beruházási Alaptól igényelhető finanszírozással – kapcsolatos tájékoztatás javítása és a finanszírozási eljárások könnyebbé és gyorsabbá tétele, valamint a velük járó bürokratikus terhek csökkentése révén; ennek elérése érdekében pedig javasolja a finanszírozás odaítélésének sokkal holisztikusabb megközelítését, különösen a gazdaság fenntarthatóbbá tételének támogatása érdekében;

31. úgy véli, hogy az európai bankpiac sokrétű szerkezete felel meg a leginkább a kkv-k sokszínű finanszírozási szükségleteinek, valamint hogy a jogi modellek és a vállalkozási célok sokfélesége javítja a finanszírozáshoz való hozzáférést;

⁽¹⁾ HL C 146., 2001.5.17., 101. o.

2011. április 6., szerda

32. hangsúlyozza a kkv-k és mikrovállalkozások gazdasági jelentőségét az európai gazdaságban; ezért kitar amellet, hogy biztosítani kell azt, hogy a kisvállalkozói intézkedéscsomag keretében előmozdított „gondolkodj először kicsiben!” elvet megfelelően hajtják végre, és támogatja a kkv-kra nehezedő felesleges adminisztratív terhek felszámolására irányuló bizottsági intézkedéseket; javasolja a különleges növekedési lehetőséget magukban hordozó, magas béreket és megfelelő munkakörülményeket biztosító kkv-k támogatását, és kéri, hogy kerüljön sor differenciálásra a kisvállalkozói intézkedéscsomagon (Small Business Act) belül, hogy összhangba kerüljön az Európa 2020 stratégiával;
33. felhívja a figyelmet a helyi vállalkozások fontosságára a hátrányos helyzetű területeken – különösen a nehézségekkel szembesülő városi kerületekben és a gyéren lakott területeken – a társadalmi kötelek, a foglalkoztatás és a dinamizmus biztosítása szempontjából; szorgalmazza, hogy e vállalkozások megfelelő támogatásban részesüljenek az Unió regionális politikája keretében;
34. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a kkv-k kapacitásait a projekttervezés és ajánlatkészítés tekintetében, többek között technikai segítségnyújtással és megfelelő oktatási programokkal;
35. kéri az európai zártkörű társaság státútumának elfogadását az egységes piacon kis- és közép vállalkozások létrehozásának és határokon átnyúló működésének megkönnyítése érdekében;
36. úgy véli, hogy a tőkebefektetőket még inkább ösztönözné a kis- és mikrovállalkozások induló szakaszban történő finanszírozására, ha a nagy növekedési potenciállal rendelkező értékpapírok – jelenleg nem megfelelően működő – nemzeti vagy páneurópai piacán keresztül hatékonyabb kilépési útvonalak állnának rendelkezésükre;
37. minden tagállamot arra sürget, hogy teljes körűen hajtás végre az árukról szóló csomagot;
38. rámutat az egymással összekapcsolt cégnyilvántartások fontosságára, és felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egyértelmű jogi keretet, amely biztosítja, hogy az ilyen cégnyilvántartásokban szereplő információk teljesekek és helytállóak;
39. elismeri a kiskereskedelmi ágazat növekedéshez és munkahelyteremtéshez való jelentős hozzájárulását; felszólítja az Európai Bizottságot, hogy az egységes piaci intézkedéscsomagba vegyen fel egy, az európai kiskereskedelmi cselekvési tervre irányuló javaslatot, amelyben megjelölik az egységes piacon a kiskereskedők és szállítók előtt álló számos kihívást, és megoldást kínálnak ezekre; a cselekvési tervnek az Európai Parlament által „a hatékonyabb és tisztességesebb kiskereskedelmi piac” megteremtése érdekében jelenleg folytatott munka következtetéseinek kell alapulnia;
40. hangsúlyozza a határokon átnyúló tevékenységek előtt álló, felesleges adminisztratív, jogi és adóakadályok elhárításának fontosságát; úgy véli, hogy a vállalkozásoknak világosabb héa-szabályozást és héa-bevallási kötelezettségeket kell előírni a fenntartható termelési és fogyasztási minták ösztönzése, az alkalmazkodási költségek mérséklése, a héa-csalások elleni küzdelem és az uniós cégek versenyképességének javítása céljából;
41. üdvözi a Bizottság azon szándékát, hogy zöld könyvet ad ki a vállalatirányításról és nyilvános konzultációt indít a vállalkozások általi befektetések szociális, környezeti és emberi jogi aspektusaira vonatkozó információkról; sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő a magánbefektetésekre vonatkozó konkrét javaslatokat annak érdekében, hogy hatékony ösztönzőket teremtsen a hosszú távú, fenntartható és etikus befektetések számára, jobban összehangolja a társasági adópolitikákat, valamint ösztönözze a vállalati felelősségvállalást;
42. üdvözi az energiaadóztatásról szóló irányelv felülvizsgálatát, melynek célja, hogy az irányelv jobban tükrözze az éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzéseket, feltéve, hogy az adóteher nem hárul túlzott mértékben a kiszolgáltatott fogyasztókra;
43. melegen üdvözi a Bizottságnak a közös megerősített társasági adóalap bevezetéséről szóló irányelvre irányuló kezdeményezését és hangsúlyozza, hogy az csökkentené az adóelkerülést és az adócsalást, javítaná a vállalati adókulcsok átláthatóságát és összevethetőségét, csökkentve a határokon átnyúló tevékenységek előtt álló akadályokat;

2011. április 6., szerda

44. kéri a Bizottságot, hogy a közbeszerzési eljárások hatékonyabbá és kevésbé bürokratikusá tételével ösztönözze az uniós cégeket a határokon átnyúló közbeszerzésekben való részvételre; hangsúlyozza, hogy az eljárások további egyszerűsítésére van szükség – főként a kisebb helyi és regionális hatóságok esetében –, hogy a kkv-k jobban hozzáférjenek a közbeszerzésekhez; sürgeti a Bizottságot, hogy szolgáltatson adatokat a közbeszerzések nyíltságának szintjére vonatkozóan, és biztosítsa a viszonyosságot más iparosodott országokkal és jelentős feltörekvő gazdaságokkal; felszólítja a Bizottságot, hogy keressen új lehetőségeket az európai vállalkozások EU-n kívüli közbeszerzési piacokhoz való hozzáféréseinek javítására, hogy a közbeszerzési szerződésekért versengő európai és külföldi vállalkozásokra egyenlő versenyfeltételek vonatkozhassanak;

45. általánosabb jelleggel javasolja, hogy az Unió által a jövőben tárgyalandó kereskedelmi megállapodások tartalmazzanak egy-egy külön fejezetet a fenntartható fejlődésről, az OECD multinacionális vállalatokhoz intézett iránymutatásának 2010-es frissített kiadásában a vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatban meghatározott elvekre támaszkodva;

46. felszólítja a Bizottságot, hogy nemzeti és nemzetközi szinten jobban hangolja össze a kkv-kra vonatkozó intézkedéseket, valamint kutassa fel és támogassa a kereskedelmi potenciállal rendelkező kkv-kat; úgy véli, hogy a tagállamoknak fokozottabban kellene ösztönözniük a kkv-kat arra, hogy használják ki az olyan meglévő kezdeményezéseket és eszközöket, mint pl. a piacrajutási adatbázis és az export segélyvonal;

47. azon a véleményen van, hogy a Bizottságnak fokoznia kellene a határokon átnyúló banki tevékenységek elősegítésére irányuló erőfeszítéseit az egymással versengő klíring- és elszámolási rendszerek alkalmazása előtt álló összes meglévő akadály felszámolásával, valamint a kereskedelemre vonatkozó közös szabályok alkalmazásával;

48. úgy véli, hogy a Bizottságnak – a szinergiákat és a mentorálást előmozdítandó – támogatnia kellene az európai készségek cseréjét, amelynek keretében a kis- és középvállalkozások kihasználhatják a nagyobb vállalatoknál rendelkezésre álló készségeket;

49. kéri, hogy a Bizottság terjesszen elő a számviteli irányelvek felülvizsgálatára irányuló javaslatokat a költséges és hatástalan túlszabályozás elkerülésére, különösen a kkv-kra vonatkozóan, hogy versenyképességüket és növekedési potenciáljukat hatékonyabban kibontakoztathassák;

A szolgáltatások egységes piaca

50. hangsúlyozza, hogy teljes körűen és megfelelően végre kell hajtani a szolgáltatási irányelvet, beleértve a teljes egészében működőképes egyablakos ügyintézési pontok létrehozását, amelyek lehetővé teszik, hogy az eljárásokat és alakításokat az interneten is bonyolíthatóak, ami számottevően csökkenthetné a vállalatok működési költségeit és felfeloldhatná a szolgáltatások egységes piacát; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy működjenek együtt, és a kölcsönös értékelési folyamat alapján tegyenek további lépéseket a szolgáltatások egységes piacának kialakítása érdekében; sürgeti a Bizottságot, hogy fektessen különös hangsúlyt az online szolgáltatások egységes piacának fejlesztésére;

51. kéri a Bizottságot, hogy ösztönözze az üzleti szolgáltatási ágazat fejlesztését, és hozza meg a szükséges szabályozási intézkedéseket annak érdekében, hogy megvédjék a vállalkozásokat, különösen a kkv-kat, az ellátási láncban részt vevő nagyvállalatok tisztességtelen kereskedelmi gyakorlataival szemben; felkéri a Bizottságot, hogy az érdekeltekkel konzultálva határozza meg az ellátási láncban a „nyilvánvalóan tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok” fogalmát, és javasoljon további intézkedéseket a versennyel és a szerződés-kötés szabadságával kapcsolatos tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok visszaszorítására; emlékeztet a szakmai címjegyzékekkel foglalkozó társaságok megtévesztő reklámja elleni küzdelemről szóló 2008. december 16-i állásfoglalására⁽¹⁾, és sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot a szakmai címjegyzékekkel foglalkozó, megtévesztő reklámokat közlő társaságok csalárd gyakorlatainak megelőzésére;

52. úgy véli, hogy a szolgáltatási koncessziókra vonatkozó minden jogszabály-javaslatnak olyan jogi keretet kellene nyújtania, amely biztosítaná az átláthatóságot, valamint a gazdasági szereplők és az ajánlatkérők tényleges jogi védelmét; kéri a Bizottságot, hogy mielőtt jogszabályra irányuló javaslatot terjesztene elő, nyújtson bizonyítékokat arra vonatkozóan, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződésben megállapított általános elvek (a megkülönböztetés tilalma, az egyenlő bánásmód és az átláthatóság) a szolgáltatási koncessziók esetében a gyakorlatban nem érvényesülnek;

⁽¹⁾ HL C 45E, 2010.2.23., 17. o.

2011. április 6., szerda

53. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy javaslatot tesz a szabványosítási keret jogalkotási reformjára, amely a szolgáltatásokat is érintené; hangsúlyozza, hogy – ahol az a múltban célszerűnek bizonyult – a szolgáltatások szabványosításának hozzá kell járulnia az egységes piac kiépítéséhez, és teljes körűen figyelembe kell vennie különösen a kkv-k igényeit; elismeri a termékszabványok meghatározó szerepét az európai belső piac működése szempontjából, és úgy véli, hogy a szabványok kulcsfontosságú eszközt jelentenek a fogyasztóknak és a vállalkozásoknak kínált fenntartható és jó minőségű áruk és szolgáltatások előmozdításához; az átláthatóságot, a költségcsökkentést és az érdekeltek nagyobb mértékű bevonását szolgáló intézkedések megtételére szólít fel;

54. hangsúlyozza, hogy a regionális versenyképesség fokozása érdekében fontos a régiók „intelligens szakosodása”; véleménye szerint az EU egységes piaca egészében csak akkor virágozhat, ha az összes szereplőt és az összes régiót, köztük a kkv-ket is bevonják valamennyi ágazaton belül, ideértve a közszektort, a szociális gazdaságot, illetve magukat a polgárokat; úgy véli, nem csupán néhány csúcstechnológiai területet, hanem Európa és minden tagállam összes régióját be kell vonni, amelyeknek mind saját, Európán belüli erősségeikre kell összpontosítaniuk („intelligens szakosodás”);

55. kiemeli a belső piac külső dimenzióinak fontosságát, különösen a fő kereskedelmi partnerekkel a szabályozás terén folytatott – akár két-, akár többszintű – együttműködés fontosságát, melynek célja a szabályozások közelítésének, a harmadik országokban alkalmazott rendszerek egyenértékűségének, valamint a nemzetközi szabványok szélesebb körű alkalmazásának előmozdítása; ösztönzi a Bizottságot annak vizsgálatára, hogy az egyes belső piaci elemeket a belső piac határain túlra kiterjesztő, harmadik felekkel kötött megállapodások milyen hatékonysággal nyújtanak jogbiztonságot a potenciális kedvezményezetteknek;

Kulcsfontosságú prioritások

Az uniós szabadalom és az egységes szabadalmi bíraskodási rendszer létrehozása

56. hangsúlyozza, hogy az uniós szabadalom, továbbá egy egységes vitarendezési rendszer, valamint a szerzői jogok kezelése továbbfejlesztett rendszerének megteremtése elengedhetetlen az egységes piacon belüli innováció és kreativitás támogatásához (az egységes piaci intézkedéscsomagra irányuló 1. és 2. javaslat);

Az innováció finanszírozása

57. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kellő mértékben vegyék figyelembe az innováció jelentőségét az erőteljes és fenntarthatóbb növekedés, valamint a munkahelyteremtés szempontjából annak biztosítása révén, hogy az innovációt megfelelően finanszírozzák, különösen a gazdaságaink ökológiai szempontú átalakítását előmozdító uniós projektkötvények létrehozásával, kivált az energia, a közlekedés és a telekommunikáció területén, valamint egy olyan jogalkotási keret létrehozása révén, amely a kockázati-tőke-alapokat tényleges befektetésre ösztönzi az EU egész területén; hangsúlyozza, hogy ösztönzőket kell létrehozni az innovatív és munkahelyeket nyújtó ágazatokba való hosszú távú befektetések előmozdítására (az egységes piaci intézkedéscsomagra irányuló 15. és 16. javaslat);

Az e-kereskedelem ösztönzése

58. sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen meg minden szükséges intézkedést a vállalkozások és a fogyasztók e-kereskedelem iránti bizalmának növelése, valamint az e-kereskedelem egységes piacon belüli ösztönzése érdekében; hangsúlyozza, hogy e cél eléréséhez elengedhetetlen a hamisítás és a kalózkodás elleni uniós cselekvési terv, valamint a szerzői jogok kezeléséről szóló keretirányelv (az egységes piaci intézkedéscsomagra irányuló 2., 3. és 5. javaslat);

A kkv-k egységes piaci részvételének javítása

59. kiemeli, hogy további intézkedésekre van szükség annak érdekében, hogy az egységes piac megfelelőbb feltételeket nyújtson a kkv-k számára; úgy véli, hogy ezen intézkedéseknek magukban kell foglalniuk a kkv-k tőkepiacokhoz való hozzáféréseinek javítását, valamint a határokon átnyúló tevékenységeik előtt álló adminisztratív és adóakadályok felszámolását egy egyértelműbb héa-keret és egy közös megerősített társasági adóalap elfogadása, valamint a közbeszerzések jogi kereteinek felülvizsgálata révén, melynek keretében rugalmasabbá és kevésbé bürokratikusá kell tenni az eljárásokat (az egységes piaci intézkedéscsomagra irányuló 12., 17., 19. és 20. javaslat);

2011. április 6., szerda

A közbeszerzési eljárások racionalizálása

60. kéri a Bizottságtól a közbeszerzésekkel, valamint a köz- és magánszféra partnerségével kapcsolatos jogszabályok felülvizsgálatát, az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés egységes piacon belüli előmozdítása, valamint a határokon átnyúló közbeszerzések ösztönzése érdekében; hangsúlyozza, hogy egyértelműbb jogi keretre van szükség, amely jogbiztonságot nyújt mind a gazdasági szereplők, mind az ajánlatkérők számára; határozottan ösztönzi a tagállamokat, hogy alkalmazzanak kereskedelmi hasznosítást megelőző közbeszerzési eljárásokat az innovatív és környezetbarát technológiák piacának ösztönzése érdekében; kitarthat emellett, hogy a közbeszerzés területén biztosítani kell a viszonyosságot más iparosodott országokkal és jelentős feltörekvő gazdaságokkal (az egységes piaci intézkedéscsomagra irányuló 17. és 24. javaslat);

*

* *

61. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányának és parlamentjének.

2011. április 7., csütörtök

A Szíriában, Bahreinben és Jemenben kialakult helyzet

P7_TA(2011)0148

Az Európai Parlament 2011. április 7-i állásfoglalása a Szíriában, Bahreinben és Jemenben kialakult helyzetről

(2012/C 296 E/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Szíriáról és Jemenről szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel az Európai Unió és az Öböl-menti Együttműködési Tanács közötti kapcsolatokról szóló 2011. március 24-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Parlament 2006. október 26-i állásfoglalására ⁽²⁾ az Európai Parlamentnek a Tanácshoz intézett, egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt Szíria közötti euromediterrán társulási megállapodás megkötéséről szóló ajánlásával,
- tekintettel Jezy Buzeknek, az Európai Parlament elnökének a szíriai tüntetők elleni halálos támadásról szóló 2011. március 23-i nyilatkozatára,
- tekintettel az 1948. évi Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
- tekintettel az 1966-os Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (PPJE), amelynek Bahrein, Szíria és Jemen részes fele,
- tekintettel az ENSZ-nek a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódok és büntetések elleni 1975. évi egyezményére, amelynek Bahrein, Szíria és Jemen részes fele,
- tekintettel a 2011. március 24–25-i Európai Tanács következtetéseire,
- tekintettel a Tanács Bahreinre és Jemenre vonatkozó 2011. március 21-i következtetéseire,
- tekintettel a főképviselőnek/a Bizottság alelnökének Bahreintről szóló 2011. március 10-i, 15-i és 17-i nyilatkozatára, Szíriáról szóló 2011. március 18-i, 22-i, 24-i és 26-i nyilatkozatára, valamint Jemenről szóló 2011. március 10-i, 12-i, 18-i és április 5-i nyilatkozatára,
- tekintettel a főképviselő és a Bizottság „Partnerség a demokráciáért és a közös jólétért a dél-mediterrán térséggel” című 2011. március 8-i közös közleményére,
- tekintettel az emberi jogok védelmezőiről szóló, 2008-ban módosított, 2004. évi európai uniós iránymutatásokra,
- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0109.

⁽²⁾ HL C 313 E, 2006.12.20., 436. o.

2011. április 7., csütörtök

- A. mivel más arab országokban történt hasonló fejleményeket követően a bahreini, szíriai és jemeni tüntetések jogos demokratikus törekvéseket fejeztek ki, és az emberek nyomatékosan sürgették a politikai, gazdasági és szociális reformokat, melyek célja a valódi demokrácia megvalósítása, a korrupció és a nepotizmus elleni küzdelem, a jogállamiság, az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartásának biztosítása, a társadalmi egyenlőtlenségek csökkentése, valamint gazdasági és társadalmi körülmények javítása,
- B. mivel az illetékes kormányok egyre erőszakosabb elnyomással válaszolnak, és a súlyos bűncselekmények – többek között bírósági eljárás nélküli kivégzések, emberrablás és eltűnések, önkényes letartóztatások, kínzás és tisztességtelen bírósági eljárások – alátámasztására rendkívüli állapotot vezetnek be és terrorellenes jogszabályokat alkalmaznak,
- C. mivel a bahreini, jemeni és szíriai biztonsági erők túlzott erőt alkalmaztak a tüntetők ellen, ami számos emberéletet követelt, valamint sokan megsebesültek és sokakat bebörtönöztek, és ez megsérti a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányát, amelynek ezek az országok is részes felei,
- D. mivel Szíriában a megmozdulások a déli Deraa városában kezdődtek, ahonnan az egész országra továbbterjedtek; mivel a szíriai hatóságok elfojtották a megmozdulásokat éleslőszert használva a békés megmozdulások feloszlására, valamint civilek százait tartóztatták le, Damaszkuszban és más városokban pedig a rezsimet támogató tüntetőket mozgósítottak; mivel a szíriai kormány 2011. március 29-én lemondott, és Adel Szafart bízta meg az új kormány megalakításával; mivel Bassár el-Aszad elnöknek a szíriai parlamentben tartott 2011. március 30-i beszéde nem elégítette ki a jelentős reformokkal kapcsolatos elvárásokat és reményeket,
- E. mivel Szíriában 1963 óta rendkívüli állapotról szóló törvény van érvényben; mivel a rendkívüli állapotról szóló törvény ténylegesen korlátozza az állampolgárokat polgári és politikai joguk gyakorlásában, miközben lehetővé teszi az igazságszolgáltatási rendszer szíriai hatóságok általi folyamatos ellenőrzését,
- F. mivel Szíria kormánya több nyilvános nyilatkozatot tett, amelyekben elkötelezte magát a szólás- és gyűlés szabadság és a politikai részvétel iránt (a rendkívüli állapotról szóló törvény hatályon kívül helyezése, a szíriai alkotmány 8. cikkének eltörlése, amely azt mondja ki, hogy az államot és a társadalmat a Baath párt vezeti, az el-Haszaka kormányzóságban végzett 1962. évi népszámlálás okozta problémák megoldása, amelynek következtében több százezer kurd útlevelét vonták be, és őket külföldiként vették nyilvántartásba), ám nem volt képes konkrét előrelépést felmutatni ezen kérdésekben; mivel Haitam el-Maleh, a kiemelkedő szíriai emberi jogi aktivista és a kormány bírálója, akit 2011 márciusában engedtek szabadon, arra kérte a nemzetközi közösséget, hogy gyakoroljon nyomást a szíriai rezsimre az emberi jogok tekintetében vállalt nemzetközi kötelezettségeinek tiszteletben tartása érdekében,
- G. mivel az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Szíriai Arab Köztársaság közötti társulási megállapodást még mindig nem írták alá; mivel ennek a megállapodásnak az aláírása Szíria kérésére 2009 októbere óta késik; mivel az emberi jogok és alapvető szabadságok tisztelete lényeges része ennek a megállapodásnak,
- H. mivel 2011. február 14-én Bahreinben tüntetések kezdődtek, amelyek politikai reformokat, többek között alkotmányos monarchiát és választott kormányt, valamint a korrupciónak és a lakosság 60 %-át képviselő síták kirekesztésének a felszámolását követelték; mivel Bahreinben a helyzet továbbra is feszült, és az elmúlt hét során kb. 50–100 embert eltűntnek nyilvánítottak; mivel jelentések szerint Bahreinben a biztonsági erők egészségügyi dolgozókat, emberijog-védőket és politikai aktivistákat tartóztattak le, illetve kórházakat vontak ellenőrzésük alá,
- I. mivel a bahreini kormány kérésére az Öböl-menti Együttműködési Tanácshoz tartozó országok, így Szaúd-Arábia, az Egyesült Arab Emírségek és Kuvait biztonsági erőket küldött Bahreinbe,

2011. április 7., csütörtök

- J. mivel január óta a polgárok milliói vettek részt alapvetően békés tüntetéseken Jemenben, és állítólag főleg a tömeg közé élestanténnyel lövő biztonsági erők közel száz embert gyilkoltak meg, továbbá sok százat megsebesítettek; mivel Jemenben a biztonsági erők megakadályozták, hogy a kormány elleni tüntetők sérültjeit szállító mentőautók eljuthassanak a kórházba,
- K. mivel Jemenben az országot 32 éve irányító Ali Abdullah Szaleh megígérte, hogy lemond; mivel azonban eddig az elnök nem tett komolyabb lépéseket a békés, demokratikus átmenetre tett ígéreteinek betartása érdekében,
- L. mivel az Öböl-menti Együttműködési Tanács tagjai úgy határoztak, hogy felkérik a jemeni kormányt és az ellenzék képviselőit, hogy kezdjenek tárgyalásokat Rijádban, hogy néhány, holtpontra jutott konkrét kérdést megoldjanak,
- M. mivel Jemen a Közel-Kelet legszegényebb országa, ahol széles körű az alultápláltság, amelynek olajkészletei kifogyóban vannak, népessége nő, központi kormányzata gyenge, ahol egyre nagyobb mértékű a vízhiány, és ahol igen csekély az ország gazdaságába történő beruházás; mivel súlyos aggodalomra ad okot a jemeni állam szétesésének lehetősége, hiszen február óta törékeny fegyverszünet van életben az északi síita felkelők, a déli szeparatista mozgalom és számos al-Kaida-harcos között, akik a jelentések szerint Jement használják bázisul,
- N. mivel Bahreinben és Jemenben nemrég rendkívüli állapotot hirdettek ki; mivel a rendkívüli állapot kihirdetése egy országban sem mentesíti a nemzeti kormányt a jogállamiság fenntartására vonatkozó alapvető kötelezettségei, illetve nemzetközi emberjogi kötelezettségvállalásai alól,
1. határozottan elítéli a békés tüntetések biztonsági erők általi erőszakos elfojtását Bahreinben, Szíriában és Jemenben, és kifejezi részvétét az áldozatok családjai felé; szolidaritását és elismerését fejezi ki ezen országok népeinek bátorságuk és elszántságuk miatt, és határozottan támogatja legitím demokratikus törekvéseiket;
 2. sürgeti a bahreini, szíriai és jemeni hatóságokat, hogy tartózkodjanak a tüntetők elleni erőszak használatától és tartsák tiszteletben gyülekezési és véleménynyilvánítási szabadságukat; elítéli, hogy a bahreini és jemeni hatóságok beavatkoznak az orvosi ellátás biztosításába, és megakadályozzák vagy korlátozzák az egészségügyi létesítményekhez való hozzáférést; hangsúlyozza, hogy a sebesültekért és a kioltott emberéletekért felelős személyeket felelősségre kell vonni és bíróság elé kell állítani; felhívja a hatóságokat, hogy haladéktalanul bocsássák szabadon az összes politikai foglyot, emberijog-védőt, újságírót és mindazokat, akiket a tüntetések keretében kifejtett békés tevékenységük miatt tartóztatottak le;
 3. kijelenti, hogy az állam által az ország lakossága ellen alkalmazott erőszaknak közvetlen következményei kell, hogy legyenek az állam Európai Unióval fenntartott kétoldalú kapcsolatai tekintetében; emlékezteti az Unió főképviseletét/a Bizottság alelnökét, hogy az EU számos eszközt alkalmazhat az ilyen cselekményektől való elrettentés érdekében, például a pénzeszközök befagyasztását vagy az utazási tilalmat stb.; emlékeztet azonban, hogy a kétoldalú kapcsolatok említett felülvizsgálata soha nem érintheti hátrányosan a lakosságot;
 4. felszólítja az Európai Uniót és tagállamait, hogy vegyék teljes mértékben figyelembe a legújabb és a folyamatban lévő eseményeket, valamint a további fejleményeket Bahreinben, Szíriában és Jemenben az ezekkel az országokkal folytatott kétoldalú kapcsolatok során, beleértve az EU és Szíria közötti, még függőben lévő társulási megállapodás aláírásáról szóló további tárgyalások felfüggesztését; úgy véli, hogy egy ilyen megállapodás megkötését attól kell függővé tenni, hogy a szíriai hatóságok képesek-e érzékelhető formában végrehajtani az elvárt demokratikus reformokat;

2011. április 7., csütörtök

5. felszólítja az Európai Uniót és tagállamait, hogy támogassák az ezekben az országokban a tiltakozók ellen indított támadásokkal kapcsolatos független vizsgálatokra irányuló felhívásokat, különösen a tüntetők ellen 2011. március 18-án, a jemeni Sanaa városában elkövetett, 54 emberéletet követelő és 300 sebesülttel járó támadásoknak az ENSZ vagy a Nemzetközi Büntetőbíróság általi független kivizsgálására irányuló felhívásokat; felhívja az EU-t, hogy haladéktalanul vállaljon vezető szerepet az Emberi Jogi Tanács rendkívüli ülésének összehívásában a tüntetések leverése és a tiltakozások elfojtása során Bahreinben, Szíriában és Jemenben elkövetett visszaélések megtárgyalása érdekében;

6. felszólítja a bahreini, szíriai és jemeni kormányt, hogy haladéktalanul és feltételek nélkül folytassanak nyílt és érdemi politikai folyamatot és párbeszédet, az összes politikai erő és a civil társadalom bevonásával, amelynek célja a valódi demokrácia felé vezető út megnyitása, a rendkívüli állapot megszüntetése, valamint a hosszú távú stabilitáshoz és fejlődéshez nélkülözhetetlen valódi, ambiciózus és jelentős politikai, gazdasági és szociális reformok végrehajtása;

7. felszólítja a bahreini, szíriai és jemeni hatóságokat, hogy tartsák tiszteletben az emberi jogokkal és alapvető szabadságokkal kapcsolatos nemzetközi kötelezettségvállalásaikat; felhívja ezen országok hatóságait, hogy azonnal oldják fel a rendkívüli állapotot, haladéktalanul bocsássák szabadon az összes politikai foglyot, emberijog-védőt, újságírót és békés tüntetőt, biztosítsák a szólás- és egyesülési szabadságot az igazságszolgáltatásban és a gyakorlatban, fokozzák a korrupcióellenes intézkedéseket, biztosítsanak egyenlő jogokat a kisebbségeknek, biztosítsák a kommunikációs eszközökhöz, mint például az internethez és a mobiltelefonhoz való hozzáférést és biztosítsák a független médiához való hozzáférést;

8. tudomásul veszi, hogy a szíriai kormány 2011. március 29-én lemondott, ám úgy véli, hogy e cselekedet nem lesz elég ahhoz, hogy a szíriai nép növekvő frusztrációját enyhítse; felszólítja Bassár el-Aszad elnököt, hogy vessen véget a politikai ellenzék és az emberijog-védők elnyomását alkalmazó politikának, ténylegesen szüntesse meg az 1963 óta fennálló rendkívüli állapotot, mozdítsa elő a demokratikus átmenet folyamatát Szíriában, és hozzon létre konkrét ütemtervet a politikai, gazdasági és szociális reformok vonatkozásában;

9. felszólítja a bahreini kormányt és egyéb feleket, hogy haladéktalanul és előzetes feltételek nélkül kezdjenek a reformok végrehajtását célzó tényleges és konstruktív párbeszédet; üdvözlí az ENSZ főtítkárnak bejelentését, mely szerint az ENSZ készen áll arra, hogy kérés esetén támogassa a nemzeti vezetéssel tett erőfeszítéseket;

10. aggodalmát fejezi ki, hogy az Öböl-menti Együtműködési Tanács égisze alatt külföldi csapatok vannak Bahreinben; felhívja az Öböl-menti Együtműködési Tanácsot, hogy éljen a békés bahreini reformok érdekében történő közvetítéshez regionális kollektív szereplőként meglévő forrásaival;

11. felszólítja Száleh, jemeni elnököt, hogy tegyen konkrét lépéseket „a hatalom alkotmányos intézményeken keresztül történő átadására” vonatkozó ígéretének végrehajtására; felszólítja valamennyi felet, beleértve az ellenzékét is, hogy cselekedjenek felelős módon, és haladéktalanul kezdjenek nyílt és konstruktív párbeszédet a zökkenőmentes politikai átmenet érdekében, és ebbe vonják be a jemeni népet képviselő valamennyi pártot és mozgalmat;

12. mélységes aggodalmának ad hangot a jemeni szegénység és munkanélküliség szintje, valamint a fokozódó politikai és gazdasági instabilitás miatt; kitart amellett, hogy a 2006. évi adományozói konferencián tett kötelezettségvállalások teljesítését fel kell gyorsítani; ezenfelül felhívja az EU-t és az Öböl-menti Együtműködési Tanácsot, hogy a pénzügyi és technikai támogatás tekintetében tegyen különleges erőfeszítéseket, amint Szaleh elnök hajlandó utat engedni egy demokratikus úton létrejövő kormány számára;

2011. április 7., csütörtök

13. felszólítja az Európai Uniót és tagállamait, hogy támogassák Bahrein, Szíria és Jemen népeinek békés, demokratikus törekvéseit, tekintsék át ezen országokkal kapcsolatosan politikájukat, tartsák tiszteletben az Európai Unió fegyverkivitelre vonatkozó magatartási kódexét és álljanak készen arra, hogy – a nemzeti hatóságok komoly elkötelezettsége esetén – segítséget nyújtsanak konkrét politikai, gazdasági és társadalmi reformtervek végrehajtásában ezekben az országokban;

14. felhívja a Bizottságot, hogy teljes mértékben és hatékonyan használja ki az Európai Szomszédági és Partnerségi Támogatási Eszköz, a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze és a Stabilitási Eszköz keretében nyújtott meglévő támogatásokat, és haladéktalanul fogalmazzon meg konkrét javaslatokat arra vonatkozóan, hogyan tudná az EU jövőbeli pénzügyi segítsége jobban támogatni a közel-keleti és az Öböl menti országokat a demokrácia és az emberi jogok felé vezető átmenetben;

15. hangsúlyozza, hogy az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője és a Bizottság a „Partnerség a demokráciáért és a közös jólétért a dél-mediterrán térséggel” című közös közleményben kötelezettséget vállalt a demokratikus átalakulás és a civil társadalom további támogatására, válaszul a régióban zajló, történelmi jelentőségű fejleményekre; kéri az EU-t, hogy nyújtson segítséget a mediterrán és öböl-menti régió demokratikus folyamataihoz, hogy biztosítani lehessen valamennyi állampolgár – különösen a nők, akik döntő szerepet játszottak a demokratikus átalakulásra irányuló követelésben – teljes körű részvételét a politikai életben;

16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének/a Bizottság alelnökének, a tagállamok kormányainak, a Bahreini Királyság kormányának és parlamentjének, a Szíriai Arab Köztársaság kormányának és parlamentjének, valamint a Jemeni Köztársaság kormányának és parlamentjének.

Az Egyesült Nemzetek negyedik konferenciája a legkevésbé fejlett országokról

P7_TA(2011)0149

Az Európai Parlament 2011. április 7-i állásfoglalása a legkevésbé fejlett országokról szóló negyedik ENSZ-konferenciáról

(2012/C 296 E/12)

Az Európai Parlament,

- mivel 1971-ben az ENSZ a legkevésbé fejlett országokat a nemzetközi közösség „legszegényebb és leggyengébb részeként” ismerte el,
- tekintettel a legkevésbé fejlett országok meghatározása céljából az ENSZ Fejlesztési Politikai Bizottsága által kidolgozott kritériumokra,
- tekintettel a legkevésbé fejlett országokról szóló, 1990. szeptemberben elfogadott párizsi nyilatkozatra,
- tekintettel az ENSZ-főtitkár jelentésére a legkevésbé fejlett országokra vonatkozó, 2001–2010-es időszakra szóló cselekvési program végrehajtásáról (A/65/80),
- tekintettel a millenniumi fejlesztési célokról szóló, 2010. szeptemberi magas szintű ENSZ-találkozó eredményeire,
- tekintettel a 2001 májusában Brüsszelben rendezett harmadik ENSZ-konferencián elfogadott, a legkevésbé fejlett országokra vonatkozó brüsszeli cselekvési programra,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlése által 2008-ban elfogadott, a legkevésbé fejlett országokról szóló negyedik ENSZ-konferencia (az LDC-IV) összehívására irányuló határozatra,

2011. április 7., csütörtök

- mivel a legkevesbé fejlett országokról szóló negyedik ENSZ-konferencia értékelni fogja a végéhez közeledő brüsszeli cselekvési programot, és olyan új intézkedéseket fog javasolni a 2011 és 2020 közötti időszakra, amelyek célja a bevált gyakorlatok és a levont tanulságok megosztásának elősegítése, valamint azon politikai döntések és kihívások azonosítása, amelyekkel a legkevesbé fejlett országok a következő évtizedben szembesülni fognak, továbbá a szükséges intézkedések meghatározása,
- tekintettel a fejlődéshez való jogról szóló, 1986. évi ENSZ-nyilatkozatra,
- tekintettel a millenniumi fejlesztési célokra, amelyek célja, hogy a szegénységet 2015-re felére csökkentsék,
- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel jelenleg 48 ország tartozik a legkevesbé fejlett országok kategóriájába, melyek közül 33 Afrikában, 14 Ázsiában és 1 Latin-Amerikában található; mivel közülük 16 ország nem rendelkezik tengerparttal, 12 pedig kis sziget,
- B. mivel a legkevesbé fejlett országok 800 millió lakosának 75 %-a napi két dollárnál kevesebből él, és mivel a legkevesbé fejlett országok száma az 1971-ben – amikor az ENSZ bevezette ezt a kategóriát – megállapított 25-ről 2011-re 48-ra nőtt, és mivel csak három ország került ki a csoportból: Botswana (1994-ben), a Zöld-foki-szigetek (2007-ben) és a Maldív-szigetek (2011 januárjában),
- C. mivel a humán fejlettségi mutató átlagos értéke a legkevesbé fejlett országok esetében 2000 és 2010 között 0,34-ről csupán 0,39-ra nőtt; mivel a millenniumi fejlesztési célokhoz kapcsolódó hét mutató közül mindössze két mutató teljesítéséhez haladnak átlagban megfelelő irányban a legkevesbé fejlett országok,
- D. mivel a legkevesbé fejlett országokról szóló harmadik konferencia és a brüsszeli cselekvési program óta sor került néhány olyan pozitív lépésre, mint amilyen például a „Mindent csak fegyvert ne” kezdeményezés, a hivatalos fejlesztési támogatás növelése, amely 2000 és 2008 között megduplázódott és a közvetlen külföldi beruházások, amelyek 6-ról 33 milliárd USD-ra növekedtek, 19 ország számára 3 %-os növekedési arányt téve lehetővé,
- E. mivel a legkevesbé fejlett országokkal foglalkozó ENSZ-konferencia csak akkor tud ajánlásokat kiadni, ha a legkevesbé fejlett országokat érintő legfontosabb kérdéseket – például a kereskedelmi, a mezőgazdasági, a halászati, a beruházási és az éghajlat-változási politikák közötti koherencia kérdését – megfelelően megvitatják, továbbá ha napirendre tűzik az olyan fontos témákat, mint a kormányzás és a korrupció elleni küzdelem, különösen a partnerországok és az adományozó országok közötti (mindegyik a szociális küszöböt magában foglaló) „irányítási megállapodás” fogalma, valamint a humán kapacitásépítés,
- F. mivel a legkevesbé fejlett országokról szóló negyedik ENSZ-konferencia során megerősítik a legkevesbé fejlett országok szükségleteinek kielégítésére irányuló partnerségre vonatkozó globális elkötelezettséget is; mivel a legkevesbé fejlett országokról szóló negyedik ENSZ-konferencia jelenleg folyó előkészítő munkálatai keretében nemzeti konzultációkra, regionális ülésekre és konferenciákra kerül sor, amelyeken az érdekeltek – parlamenti képviselők, a civil társadalom képviselői és a magánszféra képviselői – egész sora vesz részt,
- G. mivel a fenntartható fejlődés támogatása az egészségügy, az oktatás és képzés támogatását, a demokrácia és a jogállamiság elősegítését, az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok tiszteletben tartását jelenti, mindez pedig az EU fejlesztési politikájának szükségszerű összetevője,
- H. mivel a fennálló strukturális problémák mellett a pénzügyi, élelmezési, éghajlat-változási és energiaválsággal kapcsolatos legutóbbi globális válság következtében tovább romlott a helyzet a legkevesbé fejlett országokban,

2011. április 7., csütörtök

- I. mivel bár sok legkevésbé fejlett ország gazdaságának a mezőgazdaság az alapja és a munkahelyek 90 %-át biztosítja, az élelmezésbiztonságot veszély fenyegeti,
- J. mivel nem jöhet létre jelentős fejlődés az államok jelentős szerepvállalása nélkül, amelynek alapja a kapacitás javítása a gazdaság fejlesztése, a vagyonfelhalmozás és a javak tisztességes újraelosztása, a köz- és a magánszféra közötti partnerségek és a megfelelően tervezett külföldi beruházások elősegítése érdekében, teljes mértékben tiszteletben tartva az ILO alapvető munkaügyi előírásait és környezetvédelmi elveit; mivel az államnak vállalnia kell a felelősséget a stabilitás és a jogi keret biztosítása tekintetében,
- K. mivel minden legkevésbé fejlett országnak az emberek döntéshozatali folyamatban való demokratikus részvétele alapján saját helyzetének megfelelően kell meghatároznia prioritásait és megoldásait,
- L. mivel az isztambuli konferencia sikere a konkrét eredményeken múlik (pl. irányítási megállapodás, szociális küszöb, adósságkönnyítés, fejlesztési támogatás, innovatív finanszírozás), valamint a résztvevők ott végzett munkájának minőségétől,
1. úgy véli, hogy a legkevésbé fejlett országokról szóló negyedik ENSZ-konferenciának az eredményekre kell összpontosítania a legkevésbé fejlett országok számának 2020-ra történő felére csökkentésére irányuló egyértelmű célok és mutatók alapján, hatékony és átlátható ellenőrzési és nyomon követési mechanizmusokat alkalmazva;
 2. hangsúlyozza, hogy az EU által a legkevésbé fejlett országoknak nyújtott segítségnek elsősorban a vagyonfelhalmozásra és a piacgazdaság kialakítására kell irányulnia, amelyek a szegénység felszámolásának alapvető előfeltételei;
 3. felhívja a figyelmet arra, hogy a gazdasági növekedésnek elsőbbséget kell élveznie, mivel az a legkevésbé fejlett országokban a fejlődésnek és a szegénység általános csökkentésének kulcsfontosságú eleme;
 4. úgy véli, hogy a negyedik ENSZ-konferenciának a fejlesztési politikák koherenciáját kell középpontba állítania, amely jelentős szerepet játszik a politikai hangsúly eltolódásában nemzeti és nemzetközi szinten egyaránt; felszólít ezért szakpolitikák kidolgozására minden területen – azaz a kereskedelem, a környezet, a mezőgazdaság, az éghajlatváltozás, az energia és a pénzügy területén – annak érdekében, hogy támogassák a legkevésbé fejlett országok fejlesztési szükségleteit a szegénység elleni küzdelem, a tisztességes jövedelem és megélhetés elősegítése érdekében;
 5. sürgeti, hogy az EU teljesítse a piaci hozzáférés és az adósságkönnyítés terén vállalt kötelezettségeit; újra megerősíti, hogy fontos a GNI 0,15–0,20 %-ában meghatározott hivatalos fejlesztési támogatási cél megvalósítása, amelyhez hazai erőforrásokat kell bevetni, valamint kiegészítő intézkedésként innovatív finanszírozási mechanizmusokat kell alkalmazni;
 6. emlékeztet arra a célra, hogy az országok kikerüljenek a legkevésbé fejlett kategóriából, és rámutat a millenniumi fejlesztési célokról szóló 2010. szeptemberi csúcstalálkozón azzal a céllal kidolgozott keretre, hogy felgyorsítsák a szegénység felszámolását, a legkevésbé fejlett országok életszínvonalának javítása érdekében megteremtésük a fenntartható gazdasági fejlődést, elősegítsék a jó kormányzást és támogassák a kapacitásépítést;
 7. hangsúlyozza, hogy új intézkedésekre van szükség a legkevésbé fejlett országok világgazdaságba való integrálása és uniós piacokhoz való hozzáféréseinek javítása érdekében; felszólítja a Bizottságot, hogy fokozza a kereskedelem terén nyújtott segítséget, hogy a legszegényebb országok támogatást kapjanak a piaci liberalizációból eredő verseny kezeléséhez;

2011. április 7., csütörtök

8. emlékeztet arra, hogy a béke és a biztonság rendkívül fontos a fejlesztési politikák sikeréhez, és az EU-nak jobban összehangolt megközelítésre van szüksége annak érdekében, hogy kezelje a legkevésbé fejlett országok stabilitási problémáit és támogassa a békés, demokratikus és befogadó államok felépítéséhez szükséges kapacitások megszerzésére irányuló erőfeszítéseket;
9. felhívja a figyelmet annak fontosságára, hogy a legkevésbé fejlett országok esetében prioritást élvezzen az élelmezés-biztonság, a mezőgazdaság, az infrastruktúra, a kapacitásépítés, a mindenkire kiterjedő gazdasági növekedés, a technológiákhoz való hozzáférés, továbbá a humán erőforrás és a társadalom fejlődése;
10. igazságos és méltányos kereskedelmi szabályok kidolgozására, valamint a gazdasági, társadalmi és környezeti kérdések széles körét felölelő, a fenntartható fejlődés szolgálatában álló integrált szakpolitikák végrehajtására szólít fel;
11. emlékeztet arra, hogy a legkevésbé fejlett országok védelme és kiszolgáltatottságuk csökkentése érdekében hatékony intézkedéseket kell hozni az árak volatilitása és az átláthatóság, valamint a jobban szabályozott pénzpiacok tekintetében;
12. emlékeztet arra, hogy hozzá kell járulni a nemzeti adórendszerek és a helyes adóügyi irányítás kialakításához, és felszólítja az ENSZ-t, hogy hozzon létre erre szolgáló mechanizmusokat;
13. sürgeti az EU-t és a tagállamokat, hogy a legkevésbé fejlett országokról szóló negyedik ENSZ-konferencia során tárgyaljanak az újszerű fejlesztésfinanszírozási mechanizmusok – például a pénzügyi műveletek megadóztatása – bevezetéséről; hangsúlyozza, hogy a hivatalos fejlesztési segéllyel kapcsolatos kötelezettségvállalásokat és az innovatív finanszírozási mechanizmusokat alapvető fontosságú és kiegészítő elemnek kell tekinteni a szegénység elleni küzdelemben;
14. sürgeti, hogy a legkevésbé fejlett országokról szóló negyedik ENSZ-konferencián az ENSZ és az EU komolyan foglalkozzon a termőföld-felvásárlás kedvezőtlen következményeivel, például a mezőgazdasági kistermelők földjeinek kisajátításával és a fenntarthatatlan termőföld- és a vízhasználattal;
15. hangsúlyozza, hogy a fejlesztési együttműködés hosszú távú céljának a fenntartható gazdasági fejlődés és a javak tisztességes újraelosztása feltételeinek kialakítását kell kitűzni; ezért hangsúlyozza, hogy meg kell állapítani a legkevésbé fejlett országok szükségleteit és stratégiáit, diverzifikálni kell a kereskedelmet úgy, hogy növelik a legkevésbé fejlett országokban folyó termeléshez kapcsolódó tisztességes árakat, és kezelni kell a kínálati oldal korlátozásait a legkevésbé fejlett országok kereskedelmi kapacitásának, valamint olyan befektetéseket vonzó képességének fokozása érdekében, amelyek tiszteletben tartják az ILO alapvető munkaügyi előírásait és a környezetvédelmet;
16. tudatában van annak, hogy a „Mindent, csak fegyvert ne!” elnevezésű kezdeményezés nem teljesítette minden tekintetben eredeti céljait, és ezért a legkevésbé fejlett országokból az EU piacára irányuló kereskedelem mennyisége és minősége nem érte el az elvárt szintet, különösen a megfelelő kereskedelmi és kikötői infrastruktúra hiánya miatt; szorgalmazza az ilyen infrastruktúrák fejlesztését, amelyek kulcsszerepet játszanak a kereskedelmi kapacitások növelésében;
17. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a párizsi nyilatkozattal és az accrai napirenddel összhangban fokozzák a fejlesztési segélyezés hatékonyságát;
18. hangsúlyozza az Európai Parlament szerepét, valamint azt a döntő szerepet, amelyet az EU fejlesztési költségvetésének elfogadása tekintetében tölt be; ezért meggyőződése, hogy a Parlamentet szorosabban be kell vonni az EU fejlesztési stratégiájának kidolgozásába; továbbá alapvető jelentőségűnek tartja a jelentésetéti mechanizmus bevezetését;

2011. április 7., csütörtök

19. véleménye szerint igen jelentős lépés, hogy az Egyesült Államokban elfogadták a konfliktusövezetekből származó ásványkincsekről szóló új törvényt az afrikai ásványkincsek polgárháborút és konfliktusokat szító illegális bányászata és kereskedelme ellen; úgy véli, hogy az ENSZ-nek is hasonló javaslatot kell benyújtania, hogy biztosítható legyen a világszinten forgalmazott ásványkincsek nyomom követhetősége;
20. felszólít a fejlesztési politikai tervezéssel és döntéshozatallal kapcsolatos fontos aspektusok – többek között a kereskedelem, a mezőgazdaság és az élelmezésbiztonság – éghajlat-változási kockázatértékelésére, valamint kéri, hogy ennek az értékelésnek az eredményét használják fel a fejlesztési együttműködési politikára vonatkozó egyértelmű iránymutatások kidolgozásához;
21. aggodalmát fejezi ki a tömeges migrációt kiváltó környezeti katasztrófák egyre növekvő valószínűsége miatt, amelyek következtében szükségessé válik az otthonuk elhagyására kényszerülő emberek ezen új kategóriája számára gyorssegélyek nyújtása;
22. hangsúlyozza a regionális együttműködés és integráció fontosságát, és azon regionális keretek megerősítésére szólít fel, amelyek főként a kisebb országok számára teszik lehetővé, hogy forrásokat, know-how-t és szakmai tapasztalatokat szerezhessenek;
23. hangsúlyozza, hogy az előrelépés hiánya az államháztartás irányítása tekintetében továbbra is kizárja ezen országok legtöbbjére számára, hogy költségvetési támogatást szerezhessenek, amely pedig alapvető tényező minden egyes ország kapacitásépítési folyamata szempontjából;
24. hangsúlyozza, hogy a legkevésbé fejlett országok számára fontos a – különösen a fellendülőben lévő országokkal megvalósuló – háromoldalú együttműködés, hogy a kölcsönös előnyök és a közös fejlődés érdekében előrelépjenek az átfogó együttműködés irányába;
25. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint az ENSZ főtitkárnak.

Az Izland által elért haladásról szóló 2010. évi jelentés

P7_TA(2011)0150

Az Európai Parlament 2011. április 7-i állásfoglalása az Izlandról szóló 2010-es országjelentésről

(2012/C 296 E/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a 2010. május 31-i európai parlamenti és tanácsi rendeletre, amely felveszi Izlandot az uniós előcsatlakozási támogatásra jogosult országok listájára, amely támogatás segít a tagjelölt országoknak abban, hogy összehangolják jogszabályaikat az európai jogszabályokkal,
- tekintettel a Bizottság Izland európai uniós tagságra irányuló kérelméről szóló 2010. február 24-i véleményére (SEC(2010)0153),
- tekintettel az Európai Tanács 2010. június 17-i határozatára az Izlanddal folytatandó csatlakozási tárgyalások megnyitásáról,
- tekintettel az Európai Unió általános álláspontjára és az izlandi kormány általános álláspontjára, amelyeket a 2010. július 27-én tartott, Izland Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló kormányközi konferenciát megnyitó miniszteri értekezleten fogadtak el,
- tekintettel a Bizottság „Bővítési stratégia és a legfontosabb kihívások 2010–2011” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett közleményére (COM(2010)0660) és a 2010. november 9-én elfogadott, az Izland által elért eredményekről szóló 2010. évi jelentésre,

2011. április 7., csütörtök

- tekintettel a Bizottságnak a nyugat-balkáni országokra, Izlandra és Törökországra vonatkozó 2009-es bővítési stratégiai dokumentumáról szóló, 2009. november 26-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Izland európai uniós tagság iránti kérelméről szóló, 2010. július 7-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az EU–Izland Parlamenti Vegyes Bizottság első ülésén megfogalmazott, 2010 októberében elfogadott ajánlásokra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel Izland teljesíti a koppenhágai kritériumokat, és a Tanács jóváhagyását követően, 2010. július 27-én megkezdődtek az országgal a csatlakozási tárgyalások,
- B. mivel az átvilágítási folyamat 2010. november 15-én megkezdődött, és a tervek szerint 2011. június 17-ig tart,
- C. mivel, ahogyan azt a bővítésre vonatkozó megújított konszenzus is kiemeli, minden ország európai uniós tagság felé tett előrelépése az érdemeken alapul,
- D. mivel Izland már szorosan együttműködik az EU-val az Európai Gazdasági Térség (EGT), a schengeni megállapodás és a dublini rendelet aláírójaként, és mint ilyen, már sikeresen átültette a közösségi vívmányok jelentős részét,
- E. mivel Izland az EGT pénzügyi mechanizmusán keresztül hozzájárul az európai kohézióhoz és szolidaritáshoz, és együttműködik az Unióval békefenntartó és válságkezelési műveletek során,
1. üdvözli az Izlanddal folytatott csatlakozási tárgyalások 2010. júniusi megkezdését; alapvető fontosságúnak tartja az Izland csatlakozási folyamatának lezárásához szükséges feltételek megteremtését és az ország sikeres csatlakozásának biztosítását;

Politikai kritériumok

2. üdvözli annak lehetőségét, hogy olyan ország legyen új EU-tagállam, amely erős demokratikus hagyományokkal és polgári kultúrával rendelkezik; kiemeli, hogy Izland uniós csatlakozása tovább fogja erősíteni az EU-nak az emberi jogok és alapvető szabadságok globális előmozdítójaként és védelmezőjeként betöltött szerepét;
3. elismerését fejezi ki Izlandnak az emberi jogok védelme területén elért eredményeiért, valamint eredményességéért az emberi jogok védelmét célzó nemzetközi mechanizmusokkal való magas szintű együttműködés során;
4. támogatja a folyamatban lévő, a jogszabályi környezetnek a véleménynyilvánításhoz és a tájékoztatáshoz való hozzáférés tekintetében való erősítésére irányuló munkát; üdvözli e tekintetben az „Izlandi modern média kezdeményezést”, amely lehetővé teszi mind Izland, mind pedig az Unió határozott állásfoglalását a véleménynyilvánításhoz és a tájékoztatáshoz való jog védelme tekintetében;
5. üdvözli az EU–Izland Parlamenti Vegyes Bizottság 2010. októberi megalapítását, és meggyőződése, hogy ez a fórum hozzájárul majd az izlandi parlament (Althingi) és az Európai Parlament közötti együttműködés elősegítéséhez a csatlakozási folyamat során;
6. határozottan ösztönzi az izlandi hatóságokat, hogy harmonizálják az uniós polgárok jogait az izlandi helyi választásokon való szavazáshoz való joguk tekintetében;

⁽¹⁾ HL C 285 E, 2010.10.21., 47. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0278.

2011. április 7., csütörtök

7. nyugtázza az igazságszolgáltatás függetlenségének megerősítése terén elért jó eredményeket, és üdvözli az izlandi hatóságok 2010 májusában annak érdekében tett lépéseit, hogy változtassanak az igazságügyi miniszternek a bírák kinevezései tekintetében adott domináns jogkörén, továbbá üdvözli az igazságszolgáltatásról szóló törvény módosításait, amelyek erősítik a bírói kar függetlenségét, mindamellet hangsúlyozza a meghozott intézkedések következetes végrehajtásának szükségességét;

8. üdvözli a különleges ügyész hivatalának munkáját, csakúgy, mint az izlandi parlament által 2008 decemberében a bankrendszer összeomlásához vezető folyamatok kivizsgálásának és elemzésének céljával megalapított különleges vizsgálóbizottság jelentését, valamint az izlandi bankrendszer összeomlása politikai, intézményi és adminisztratív következményeinek kezelése terén tett előrelépést, miközben megállapítja, hogy az ajánlásainak végrehajtása még mindig folyamatban van, és azt töretlen erőfeszítéssel kell folytatni;

Gazdasági kritériumok

9. üdvözli, hogy Izland általában véve kielégítő módon hajtja végre az EGT-vel kapcsolatos kötelezettségeit, valamint megfelelő képességekkel rendelkezik ahhoz, hogy ellenállhasson az EU-n belüli verseny nyomásának és a piaci erőknak;

10. megjegyzi mindazonáltal, hogy a legutóbbi EFTA eredménytábla-jelentés szerint Izland átültetési elmaradása csekély mértékben növekedett, és 1,3 %-os értékével a kitűzött 1 %-os időközi cél fölött maradt, habár az átültetés késedelme csökkent;

11. üdvözli az Icesave-problémával kapcsolatos, az Izland, Hollandia és az Egyesült Királyság kormányainak képviselői között elért megállapodást, különösen a Landsbanki Islands hf. egyesült királysági és holland fiókjainak betétesei számára kifizetett minimális biztosítékokkal kapcsolatos költségek visszafizetésének garانتálását; üdvözli az izlandi parlament által 2011. február 17-én háromnegyedes többséggel elfogadott megállapodást; tudomásul veszi, hogy az izlandi elnök úgy döntött, hogy a törvényjavaslatot népszavazásra bocsátja, és reméli, hogy véget ér az EFTA Felüyeleti Hatósága által az izlandi kormány ellen 2010. május 26-án kezdeményezett jogsértési eljárás;

12. üdvözli a tényt, hogy a pénzügyi szektor intézményi hiányosságainak ügyét kézbe vették, valamint hogy előrelépés történt a bankszabályozási és -felüyeleti gyakorlatok megerősítése terén, különösen a Pénzügyi Felüyeleti Hatóság jogkörének tekintetében;

13. az előcsatlakozási szakasz fontos lépéseként üdvözli, hogy Izland bemutatta az Európai Bizottságnak első előcsatlakozási gazdasági programját, és reméli, hogy a bejelentett éves, kétoldalú gazdasági párbeszéd meg fogja erősíteni a két fél közötti együttműködést;

14. ösztönzi az izlandi hatóságokat, hogy folytassák a tőkeellenőrzések liberalizációjára irányuló stratégia kidolgozását, amely az ország uniós csatlakozásának egyik fontos követelménye;

15. üdvözli az IMF készenléti hitelprogram Izland pénzügyi és gazdasági konszolidációjának tekintetében fontos fejlesztéseket felvázoló, legújabb, negyedik, kedvező kicsengésű felülvizsgálatát, valamint a tényt, hogy az izlandi gazdaság hét negyedéven keresztül való csökkenés után kilépett a recesszióból, és a reál GDP a 2010. július–szeptemberi időszakban 1,2 %-os növekedést mutatott az előző negyedévhez képest;

16. üdvözli az Izland hosszú távú gazdasági jólétéhez szükséges további gazdasági diverzifikáció elősegítésére irányuló politikákat; ösztönzi az izlandi hatóságokat, hogy fejlesszék tovább az idegenforgalmi ágazatot, amelyet ígéretes, hosszabb távon is növekedést mutatni képes üzletágnak tartanak, és amely általánosságban egyre nagyobb részét teszi ki a termelésnek és a foglalkoztatásnak;

17. tudomásul veszi, hogy Izland az euróövezet tagjává kíván válni, amely törekvés az EU-tagságot és a szükséges feltételek teljesítését követően megvalósítható;

2011. április 7., csütörtök

18. aggodalommal tölti el az Izlandon tapasztalható magas munkanélküliségi szint, különösen a fiatalok munkanélkülisége, valamint a gazdasági és pénzügyi válságot követő visszaesés a befektetési tevékenység és a belső fogyasztás területén, ugyanakkor rámutat arra, hogy láthatók a javulás jelei ezeken a területeken; megjegyzi, hogy az Izland által előállított alacsony költségű, környezetbarát energia és energiatechnológia fontosabb tényező lehetne a gazdaság ismételt beindításában;

19. helyesli, hogy Izland jelentős összegeket fordít az oktatásra, illetve a kutatásra és fejlesztésre, valamint hogy támogatója és elkötelezettje a Lisszaboni stratégiának, amely magába foglalja egy Izland 2020 stratégia elfogadását, amely hangsúlyozza az oktatás, illetve a kutatás és a fejlesztés fontosságát, valamint mérhető célkitűzéseket állapít meg;

A tagsággal járó kötelezettségeknek való megfelelés képessége

20. megjegyzi, hogy Izland az EGT tagjaként a tárgyalási fejezetek közül 10 fejezet követelményei teljesítését illetően jól halad, 11 tárgyalási fejezet követelményeit pedig részben teljesíti; hangsúlyozza, hogy az EGT-megállapodás keretében Izlandra háruló kötelezettségek teljesítése a csatlakozási tárgyalások fontos követelményei;

21. sürgeti Izlandot, hogy gyorsítsa fel az uniós vívmányokkal való összehangolás előkészületeit, különösen az EGT által nem érintett területeken, továbbá biztosítsa azok végrehajtását és érvényesítését a csatlakozás időpontjáig;

22. sürgeti Izlandot, hogy készítse elő részvételét az Unió mezőgazdasági és vidékfejlesztési politikájában, és különösen hogy fokozza az e politikáknak a csatlakozás időpontjáig történő végrehajtásához szükséges adminisztratív struktúrák létrehozására irányuló erőfeszítéseit; hangsúlyozza mindazonáltal Izland ökoszisztémájának különlegességét, és sürgeti a Bizottságot és az izlandi hatóságokat, hogy próbáljanak kialakítani az Izland természeti környezetének egyedi jellemzőit figyelembe vevő, kölcsönösen kielégítő megállapodást;

23. figyelembe véve, hogy a közös halászati politika jelenleg felülvizsgálat alatt áll, és hogy a vívmányokat esetleg még Izland csatlakozása előtt módosíthatják, arra szólítja fel Izlandot és az Uniót, hogy a csatlakozási tárgyalások e fejezetét illetően konstruktív megközelítési módot alkalmazzanak annak érdekében, hogy a halászati erőforrások fenntartható kezelésére és kiaknázására kölcsönösen kielégítő megoldásokat találjanak;

24. megjegyzi, hogy Izland jó eredményeket ért el halászati erőforrásainak fenntartható módon történő és tudományos vizsgálatokra alapozott kezelésében;

25. sürgeti az izlandi hatóságokat, hogy az ország jogszabályait igazítsák a belső piac vívmányaihoz tekintettel a letelepedési jogra, a szolgáltatásnyújtás szabadságára, illetve a tőke szabad mozgására a halászati termelő és feldolgozó ágazatokban;

26. sürgeti Izlandot, hogy folytassa a konstruktív tárgyalásokat az EU-val és Norvégiával a makrélával kapcsolatos vita olyan reális javaslatokon alapuló rendezése érdekében, amelyek biztosítják az állomány jövőjét, megvédik és fenntartják a nyílt tengeri halászatban meglévő munkahelyeket és biztosítják a hosszú távú, fenntartható halászatot;

27. megjegyzi, hogy Izland értékes hozzájárulást biztosíthat az Unió politikáihoz, mivel tapasztalattal rendelkezik a megújuló energiák terén, különös tekintettel a geotermikus energiák felhasználására, a környezet védelmére és az éghajlatváltozás elleni küzdelemre;

28. megjegyzi azonban, hogy komoly eltérések állnak fenn továbbra is az Unió és Izland között a tengeri élővilág kezelésével kapcsolatos kérdésekben, különösen a bálnavadászat tekintetében; rámutat arra, hogy a bálnavadászati tilalom az uniós vívmányok része, és szélesebb körű tárgyalásokra szólít fel a bálnavadászat és a bálnából készült termékek kereskedelmének beszüntetése tárgyában;

2011. április 7., csütörtök

29. tudomásul veszi, hogy Izland nem katonai állam és nem gyárt fegyvereket; üdvözli Izland folyamatos támogatását a polgári KBVP műveleteket illetően, és azt, hogy egyetért a KKBP területén tett legtöbb nyilatkozattal és határozattal;

30. üdvözli a nemzetközi jogban, az emberi jogokban, a nemek közötti egyenlőségben és a fejlesztési együttműködésben, valamint a polgári értékeken nyugvó biztonságpolitikában gyökerező izlandi külpolitikai hagyományt;

Regionális együttműködés

31. úgy véli, hogy Izland uniós csatlakozása javítaná az Unió esélyeit arra, hogy aktívabb és konstruktívabb szerepet játsszon Észak-Európában és az Északi-sarkvidéken, hozzájárulva a régió multilaterális kormányzásához és fenntartható politikai megoldásaihoz; helyesli Izland részvételét az Északi Tanácsban, az EU Északi Dimenzióra vonatkozó politikájában, a Barents Euro-Sarkvidéki Tanácsban és az Északi-sarkvidéki Tanácsban, amely az északi-sarkvidéki együttműködés fő többoldalú fóruma; úgy véli, hogy Izland uniós csatlakozása tovább erősítené az Európai Unió jelenlétét az Északi-sarkvidéki Tanácsban;

32. hangsúlyozza egy hatékonyabb és összehangoltabb uniós északi-sarki politika szükségességét, és annak a véleményének ad hangot, miszerint Izland uniós csatlakozása megerősítené az Unió külpolitikáinak észak-atlanti dimenzióját;

A közvélemény és a bővítés támogatottsága

33. ösztönzi az izlandi hatóságokat, hogy szélesítsék ki az uniós csatlakozásról szóló nyilvános vitát, tekintettel arra, hogy a tárgyalások sikere érdekében szilárd elkötelezettségre van szükség; örömmel veszi tudomásul, hogy Izland létrehozta az „eu.mfa.is” nyilvános honlapot, és üdvözli a növekvő számú és egyre kiegyenlítettebb vitákat az izlandi médiában az uniós tagsággal járó előnyök és hátrányok kérdésében;

34. sürgeti a Bizottságot, hogy az izlandi hatóságok esetleges felkérése esetén biztosítson anyagi és technikai támogatást számukra az átláthatóság és az elszámoltathatóság javításának segítése érdekében a csatlakozási folyamatot illetően, valamint járuljon hozzá az EU-tagság következményeiről szóló alapos és széles körű, az egész országra kiterjedő tájékoztatási kampány megszervezéséhez, amely érthető, pontos és tényeken alapuló információkra épül, azzal a céllal, hogy a csatlakozással kapcsolatos jövőbeni népszavazáson az izlandi polgárok tájékozott döntést hozhassanak;

35. reméli, hogy a különböző politikai álláspontokon túlmenően a nyilvánosság megalapozott véleménye is pozitívan befolyásolhatja az izlandi hatóságok uniós tagság iránti elkötelezettségét;

36. úgy véli, hogy alapvető fontosságú az EU polgárai számára egyértelmű és átfogó, tényeken alapuló tájékoztatást adni Izland csatlakozásának következményeiről; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek erőfeszítéseket ennek érdekében, és ugyanilyen fontosnak tartja a polgárok aggályainak és kérdéseinek meghallgatását és megválaszolását, valamint a nézeteikre és érdeklődésükre való reagálást;

*

* *

37. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az izlandi parlament elnökének és az izlandi kormánynak.

2011. április 7., csütörtök

A Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság által elért haladásról szóló 2010. évi jelentés

P7_TA(2011)0151

Az Európai Parlament 2011. április 7-i állásfoglalása a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság által elért eredményekről szóló 2010. évi jelentésről

(2012/C 296 E/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Tanács 2005. december 16-i határozatára, amely Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságnak megadta az EU-tagjelölt ország státuszát, és tekintettel a 2006. június 15–16-i és a 2006. december 14–15-i Európai Tanács üléseit követő elnökségi következtetésekre,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1993. évi 845. és 817. számú határozatára, valamint a Görög Köztársaság és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság között 1995-ben létrejött ideiglenes megállapodásra,
 - tekintettel a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság által elért eredményekről szóló 2010. évi bizottsági jelentésre (SEC(2010)1332)) és a „Bővítési stratégia és a legfontosabb kihívások 2010–2011” című, 2010. november 9-i bizottsági közleményre (COM(2010)0660),
 - tekintettel a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság által elért eredményekről szóló 2009. évi jelentésről szóló, 2010. február 10-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az EU–Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság Parlamenti Vegyes Bizottság 2010. november 30-i ajánlásaira,
 - tekintettel a 2008. február 18-i, a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársasággal a csatlakozási partnerségben létrehozott elvekről, prioritásokról és feltételekről szóló, 2008/212/EK tanácsi határozatra ⁽²⁾,
 - tekintettel az Általános Ügyek Tanácsa és a Külügyek Tanácsa 2010. december 13–14-i következtetéseire,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a térségben az uniós bővítési folyamat határozott hajtóereje a béke, a stabilitás és a megbékélés megteremtésének,
- B. mivel 2005-ben az Európai Tanács tagjelölti státuszt biztosított Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságnak, viszont azóta sem jelölte ki a tárgyalások megkezdésének időpontját, holott az ország jelentős előrelépéseket tett az EU felé vezető úton; mivel a kétoldalú kérdések nem akadályozhatják a csatlakozási folyamatot, bár azokat a tagság megadása előtt rendezni kell; mivel a csatlakozási folyamat folytatása hozzájárulna Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság stabilitásához és tovább erősítené az etnikumok közötti párbeszédet,
- C. mivel az EU és csatlakozni kívánó országok közötti gazdasági párbeszéd és együttműködés fokozása közös erőfeszítéseket tesz lehetővé a gazdasági válságból való kilábalás érdekében, továbbá hozzájárul az Unió általános versenyképességéhez,

⁽¹⁾ HL C 341E, 2010.12.16., 54. o.

⁽²⁾ HL L 80., 2008.3.19., 32. o.

2011. április 7., csütörtök

- D. mivel a 2010. évi bővítési stratégia a közigazgatás és az igazságszolgáltatás reformját, valamint a szervezett bűnözés és a korrupció elleni küzdelmet, valamint a politikai szereplők közötti párbeszédet emeli ki prioritásként,
- E. mivel az EU olyan átfogó jóváhagyási eljárásokat alkalmaz, melyek biztosítják, hogy új tagok csak valamennyi követelmény teljesítése után, és csak az uniós intézmények és az uniós tagállamok aktív egyetértését követően léphessenek be az Unióba,
- F. mivel a véleménynyilvánítás szabadsága és a média függetlensége a legtöbb csatlakozni kívánó országban továbbra is aggodalmakra ad okot,

Politikai fejlemények

1. egyetért a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság által elért eredményekről szóló 2010. évi bizottsági jelentés megállapításaival, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Tanács nem határozott a csatlakozási tárgyalások megkezdéséről, amit a Bizottság a Parlament korábbi állásfoglalásaival összhangban már második éve javasol; emlékeztet a Tanácshoz intézett előző ajánlására, hogy a tárgyalásokat azonnali hatállyal kezdjék meg;
2. tudomásul veszi az előrehozott választásokhoz vezető jelenlegi politikai fejleményeket; kéri az összes politikai pártot, hogy játsszon aktív és konstruktív szerepet a választások előkészítésében; hangsúlyozza, hogy a teljes átláthatóság biztosításával és a nemzetközi szabályokkal összhangban zajló szabad és tisztességes választások a szilárd demokrácia fontos elemét képezik; kéri a politikai pártokat, hogy aktívan vegyenek részt a választásokon; aggodalmát fejezi ki a jelenlegi politikai helyzet miatt és felszólítja az összes politikai vezetőt, hogy a demokratikus intézmények alapján törekedjenek konszenzus elérésére;
3. hangsúlyozza, hogy a kétoldalú kérdéseket az érintett feleknek kell megoldaniuk a jószomszédi kapcsolatok szellemében, figyelembe véve az EU általános érdekeit; elvárja, hogy valamennyi főbb szereplő és érintett fél fokozza erőfeszítéseit, felelősséget és eltökéltséget tanúsítson a még rendezetlen kérdések megoldása iránt, amely kérdések nemcsak a tagjelölt ország csatlakozási folyamatát és az EU térségben folytatott politikáját akadályozzák, hanem az etnikumok közötti kapcsolatokra, a térség stabilitására és a gazdasági fejlődésre is kihathatnak;
4. elismerését fejezi ki az országnak az ország etnikumai közötti kapcsolatok sarokkövét képező ohridi keretmegállapodás tizedik évfordulója alkalmából, és felhívja a kormányt és valamennyi állami intézményt, hogy használják fel ezt a jelzésértékű évfordulót az etnikumok közötti együttműködés és bizalom folyamatos elősegítésére; ugyanakkor aggodalmának ad hangot az etnikumok között, a szkopjei Kale erőd területén történő építkezés kapcsán kialakult feszültségek növekedése miatt; felszólítja valamennyi politikai vezetőt, illetve médiaorgánumot, hogy cselekedjenek felelősen és tartózkodjanak az etnikumok közötti feszültséget fokozó bármely fellépéstől; aggodalommal figyeli az ország fokozódó elszigetelődő mentalitását, amely a kézzelfogható uniós perspektíva hiányában alternatív politikává formálódhat;
5. felszólítja a kormányt, hogy mozdítsa elő az etnikai közösségek közötti átfogó párbeszédet, és döntései során – például a „Skopje 2014” városrendezési terv kapcsán – megfelelően vegye figyelembe valamennyi közösség és kisebbség érzékenységet, továbbá kerülje el az olyan fellépéseket és kezdeményezéseket, amelyek célja a nemzeti identitás más közösségek kárára történő erősítése; felhívja a figyelmet az etnikumok közötti kapcsolatokkal foglalkozó parlamenti bizottság hatékony működésének szükségességére a kisebbségek jogalkotási folyamatba való bevonása során, és hangsúlyozza, hogy további erőfeszítések szükségesek a decentralizációs folyamat ohridi keretmegállapodással összhangban történő továbbviteléhez;
6. sajnálatát fejezi ki, hogy az ország elnevezése miatti vita megoldására irányuló ENSZ-közvetítői erőfeszítések nem jártak konkrét eredményekkel;

2011. április 7., csütörtök

Demokrácia, jogállamiság és emberi jogok

7. emlékeztet arra, hogy az egészséges politikai kultúra a demokrácia alapját képezi; felszólítja az ellenzéki pártokat, hogy vessenek véget a nemzeti parlament bojkottjának, és intézményeken belül folytassa a politikai párbeszédet; úgy véli, hogy a kormány és az ellenzék felelőssége annak biztosítása, hogy haladéktalanul nyílt párbeszédet kezdjenek az ország előtt álló valamennyi kihívásról; rámutat, hogy a politikai instabilitás befolyásolhatja az európai integrációs folyamatot, holott az európai integrációnak az ország valamennyi társadalmi rétege számára közös, mindenki által osztott prioritásnak kellene lennie; üdvözli a parlament házszabálya módosításának jóváhagyását, amely nagyobb lehetőségeket teremt az ellenzék számára ahhoz, hogy munkáját elkötelezettebben végezze; aggodalmát fejezi ki ugyanakkor a kormány és az ellenzéki pártok közötti párbeszéd elégtelen volta, továbbá az általános bizalmatlanság és konfrontáció miatt; sürgeti mindkét felet, hogy alakítsanak ki bizalmi légkört és mutassanak erős elkötelezettséget az új parlamenti házszabály használata iránt, hogy megerősítsék a jogalkotási folyamat és a kormányzati tevékenységek parlamenti ellenőrzése során a politikai párbeszédet és az építő jellegű együttműködést;

8. üdvözli az arra irányuló politikai akaratot, hogy hosszú idő után végre közétegyék a korábbi jugoszláv titkosszolgálatnál dolgozó ügynökök teljes listáját, ami jelentős lépés a régi kommunista rendszerrel való szakítás felé; ugyanakkor megjegyzi, hogy a vonatkozó jogszabályok betartása terén nem megfelelő az előrehaladás; sürgeti a kormányt, hogy haladéktalanul fejezze be az átvilágítási folyamatot és kerülje el annak politikai célú, szelektív felhasználását, például önmaga politikai legitimitásának erősítésére vagy a politikai ellenfelek megrágalmazására;

9. elismeréssel adózik a leköszönő EU-különmegbízott/uniós küldöttségvezető kiváló munkája előtt; elítéli egyes kormánypárti politikusok uniós képviselők elleni indokolatlan támadásait, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a kormány nem határolódott el egyértelműen és nyilvánosan ezektől a sértő megnyilvánulásoktól; ezen eseményeket az ország megítélése szempontjából rendkívül károsnak tartja;

10. felhívja a figyelmet arra, hogy javítani kell a választási törvényt, hogy az összhangba kerüljön az EBESZ/ODIHR és a velencei bizottság 2009-es elnöki és helyhatósági választásokról szóló jelentésében ismertetett ajánlásaival;

11. ismételten hangsúlyozza, hogy a stabil demokrácia kialakulásának egyik előfeltétele a szabad és független média; megállapítja, hogy az országban a köz- és magánmédia számos fajtája és keveréke létezik; komoly aggodalmát fejezi ki azonban a média politizálódása és a munkájukba való beavatkozás miatt; aggodalmának ad hangot a gazdasági függőség és a médiában koncentrálódó politikai erő miatt, ami gyakran a szerkesztői függetlenség hiányát és alacsony színvonalú újságírást eredményez; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az országban a média szabadsága jelentősen romlott, amint azt a Ríporterek Határok Nélkül 2010. évi sajtórangsorában látható tekintélyes – a 34. helyről a 68. helyre való – zuhanás is mutatja; megállapítja, hogy a Belügyminisztérium a honlapján arra szólítja fel a polgárokat, hogy a „nem objektív” sajtóbeszámolókról tegyenek bejelentést, kéri az újságírókat, hogy munkájuk során tartsák fenn a magas szintű szakmai normákat, határolódjanak el a politikai befolyásoktól, és hozzanak létre újságíró-szövetségeket, ugyanakkor sürgeti az illetékes hatóságokat, hogy erősítsék a média függetlenségét és szabadságát azáltal, hogy ugyanazokat a normákat alkalmazzák valamennyi orgánusra és hogy javítják a tulajdonosi viszonyok átláthatóságát;

12. üdvözli az igazságszolgáltatási rendszer reformja érdekében elfogadott számos jogszabályt, és az igazságszolgáltatási reform területén további hathatós erőfeszítéseket vár az igazságszolgáltatás szakmaiságának, hatékonyságának és politikai nyomástól való függetlenségének biztosítása érdekében; e célból hangsúlyozza, hogy a meglévő jogi keret gyorsan és hatékonyan végre kell hajtani; aggodalmát fejezi ki az Igazságügyi Minisztériumnak az Igazságszolgáltatási Tanácsban betöltött folyamatos szerepe és az Alkotmánybíróság kormány és parlamenti képviselők általi bírálata miatt, amely azzal a kockázattal jár, hogy az igazságszolgáltatást politikai befolyásnak veti alá; ugyanakkor elégedettséggel nyugtázza, hogy e nézeteltérések ellenére a bíróság valamennyi határozatát végrehajtották; üdvözli a bírósági rendszer hatékonyságának és átláthatóságának növelését, különösen pedig a bíróságok többségénél az ügyhátalék csökkentését célzó erőfeszítéseket; üdvözli egszersmind a jogi segélyről szóló törvény hatálybalépését;

2011. április 7., csütörtök

13. üdvözli a korrupció elleni küzdelem terén tett folyamatos erőfeszítéseket, amelyek többek között a GRECO második ajánláscsomagjának végrehajtásában és a büntető törvénykönyv módosításainak hatálybalépésében nyilvánultak meg; arra ösztönzi a hatóságokat, hogy folytassák a korrupció leküzdésére irányuló jogszabályok végrehajtását, valamint növeljék az igazságszolgáltatás függetlenségét, hatékonyságát és forrásait; mindazonáltal emlékeztet arra, hogy a korrupció továbbra is igen elterjedt, és további hathatós erőfeszítéseket vár annak felszámolására; hangsúlyozza annak sürgető voltát, hogy a korrupcióellenes – különösen a politikai pártok finanszírozásával és az összeférhetetlenséggel kapcsolatos – jogszabályokat hatékonyan és pártatlanul érvényre kell juttatni; felhívja a figyelmet a politikai beavatkozástól mentesen működő bírósági rendszer biztosításának fontosságára; üdvözli a bírósági rendszer hatékonyságának és átláthatóságának növelésére irányuló erőfeszítéseket; hangsúlyozza, hogy végrehajtási nyilvántartást kell létrehozni a büntetőeljárásokról és büntetőítéletekről, amelyhez képest az előrelépés mérhető; az igazságszolgáltatás egyesítésére szólít fel az igazságügyi rendszer kiszámíthatóságának és a nyilvánosság bizalmának szavatolása érdekében;

14. felhívja a Bizottságot, hogy az elért haladásról szóló következő jelentésével együtt készítse el az igazságszolgáltatás reformjára és a korrupcióellenes küzdelemre szolgáló uniós támogatások kiutalása révén elért hatás és eredmények értékelését; felhívja a Bizottságot, hogy készítse részletesebb értékelést a Tanács és a Parlament számára a Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság által a közbeszerzések és a csalások terén hozott korrupcióellenes intézkedések hatékonyságáról, és ezt nyújtsa be az elért haladásról szóló következő jelentésével együtt;

15. elismeri közigazgatás reformja terén tett erőfeszítéseket, de további erőfeszítéseket kér e továbbra is átpolitizált, olykor a megfelelő képességeket és szakmai hozzáértést is nélkülöző területen; üdvözli, hogy a kormány elfogadta a közigazgatási reform nemzeti stratégiáját és hogy létrehozták a stabilizációs és társulási megállapodás közigazgatási reformmal foglalkozó albizottságát; aggodalmát fejezi ki azon átláthatatlan és alkalmi folyamat miatt, hogy ideiglenes álláshelyeket állandókká alakítanak át, ami a közigazgatás további átpolitizálódását vonja maga után; kéri egy olyan, egyértelmű emberierőforrás-stratégia kidolgozását, amely képességek és készségek vonatkozásában meghatározza az igazgatás szükségleteit, és amelynek megvalósítása az érdemeken alapuló felvétel és szakmai előmenetel alapján történik; üdvözli, hogy a nem a többséghez tartozó közösségekből növekvő számban vesznek fel alkalmazottakat, ám hangsúlyozza, hogy ezt a közigazgatás szükségleteinek felmérése alapján kell végezni annak biztosítására, hogy az új alkalmazottak készségei megfeleljenek a munkaköri követelményeknek;

16. elismerését fejezi ki a decentralizáció területén elért további előrelépések miatt; megjegyzi ugyanakkor, hogy a felelőségek alacsonyabb szintű hatóságokra való átruházását megfelelő költségvetéseknek kell kísérniük;

17. üdvözli a börtönrendszer reformja terén elért fejlődést; ugyanakkor továbbra is komoly aggodalmának ad hangot egyes börtönök romló feltételei, különösen a túlzásfoltosság és a nem megfelelő egészségügyi ellátórendszer miatt; hangsúlyozza, hogy tiszteletben kell tartani azt az elvet, miszerint a fogvatartottakkal az ENSZ elveinek megfelelő módon, megfelelően kell bánni;

18. üdvözli a 2011. évi népszámlálásról szóló jogszabály elfogadását, hangsúlyozza, hogy megfelelő előkészítést és működőképes szervezetet kell biztosítani a népszámlálás pontossága érdekében; felszólítja a kormányt, hogy biztosítson megfelelő forrásokat a népszámlálás megszervezésére és hangsúlyozza a kérdés politikamentességének fontosságát, hogy a népszámlálás pártatlan legyen és abban minél többen részt vegyenek;

19. hangsúlyozza, hogy rendkívüli jelentőséggel bír annak biztosítása, hogy az oktatási rendszer támogassa az etnikumok integrációját; e célból üdvözli az integrált oktatás stratégiáját és kéri annak mielőbbi végrehajtását többek között az etnikai alapú szegregáció fokozatos felszámolása és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság valamennyi hivatalos nyelve oktatásának erősítése révén; felhívja a kormányt, hogy tökéletesítse a különböző közösségekkel való konzultáció folyamatát, és működjön velük szorosan együtt a stratégia végrehajtásában;

2011. április 7., csütörtök

20. megállapítja, hogy – az előző jelentésben szorgalmazottakkal ellentétben – a közös történelmi események szomszédos uniós tagállamokkal közös, a történelem jobb megértését és a jószomszédi kapcsolatokat célzó megünneplése terén nem történt előrelépés; sürgeti olyan iskolai szöveggyűjtemények bevezetését, amelyek mentesek a történelem ideológiai értelmezésétől;

21. komoly aggodalommal tölti el, hogy a roma közösség továbbra is sanyarú életkörülményekkel, a munkaerőpiachoz való hozzáférés, az egészségügyi ellátás és a szociális szolgáltatások tekintetében megkülönböztetéssel szembesül; kiemeli különösen a roma lányok és nők nehéz helyzetét, akiknek továbbra is kettős – etnikai és nemi alapú – megkülönböztetésben van részük; kéri a kormányt, hogy kötelezze el magát határozottabban a roma stratégia és a romákkal foglalkozó tízéves cselekvési terv végrehajtása mellett; e tekintetben üdvözlí a a romák politikai integrációját célzó kormányzati tevékenységeket, többek között azt, hogy a roma közösséggel kapcsolatos ügyekért roma származású miniszter felel; elismerését fejezi ki a kormánynak azért, hogy az Európa Tanács soros elnökeként ülést hívott össze a romák integrációjának kérdéséről;

22. üdvözlí a megkülönböztetés elleni törvény elfogadását, amely fontos lépés a még mindig igen elterjedt diszkriminatív gyakorlatok elleni fellépés terén, és kéri a törvény mielőbbi hathatós végrehajtását; ugyanakkor sajnálattal állapítja meg, hogy az európai jogszabályokkal ellentétben a törvényben a megkülönböztetés okai közül kimaradt a szexuális irányultság; kéri, hogy az e területre vonatkozó nemzeti rendelkezéseket mielőbb igazítsák a közösségi vívmányokhoz, és erősítsék meg a nyomon követési mechanizmusokat, továbbá hangsúlyozza, hogy ez a csatlakozás előfeltétele; aggodalommal szemléli a megkülönböztetés elleni védelemmel foglalkozó bizottság tagjainak kiválasztására irányuló eljárás lefolyását; sajnálja, hogy a bizottságba nem delegálták a civil társadalom egyetlen képviselőjét sem; kéri, hogy tegyenek további erőfeszítéseket a nők és gyermekek jogait illetően annak érdekében, hogy növeljék részvételüket a munkaerőpiacon, valamint a politikai és üzleti döntéshozatalban, valamint védjék meg a nőket és a gyermekeket a családon belüli erőszakkal szemben;

23. nagyobb erőfeszítést kér a nemek egyenjogúsága és a nők jogai területén; arra ösztönzi a macedón hatóságokat, hogy teljes mértékben hajtsák végre a nők és férfiak esélyegyenlőségéről szóló törvényt, és biztosítsák a nemek egyenjogúságát célzó nemzeti cselekvési terv következetesebbé válását; üdvözlí a családon belüli erőszak elleni küzdelem keretében elfogadott stratégiát; felszólít az ilyen erőszaknak kitett személyek megsegítésére irányuló rendszer végrehajtására; sürgeti a kormányt és a nem kormányzati ágazatot, hogy e kérdésekkel kapcsolatosan mozdítson elő nagyobb fokú tudatosságot;

24. elítéli a civil társadalmi szervezetek közelmúltbeli megfélemlítését és az ellenük intézett közvetlen támadásokat, valamint vezető aktivistáik személyes megrágalmazását; üdvözlí a kormány által a civil társadalmi szervezetekkel való konzultációra vonatkozóan bevezetett mechanizmust, ugyanakkor aggodalommal szemléli, hogy a nemzeti fejlesztési politikákkal, a jogszabályokkal, a programokkal és más stratégiai dokumentumokkal kapcsolatban a civil társadalommal való konzultáció számára nem létezik rendszerszerű és átlátható mechanizmus; hangsúlyozza, hogy a civil társadalmi szervezeteket válogatás nélkül be kell vonni a döntéshozatali folyamatba a hatékony nyilvános vita előmozdítása érdekében, az érdekelteket pedig be kell vonni az ország csatlakozási folyamatába; hangsúlyozza a civil társadalom kulcsfontosságú szerepét a regionális társadalmi és politikai együttműködés elmélyítésében; elismerését fejezi ki a polgári egyesületekről szóló új törvény elfogadása miatt, és sürgeti a hatóságokat, hogy hajtsák végre a közhasznú szervezetekre vonatkozó rendelkezéseket a finanszírozási rendszerek lehető leghamarabbi biztosítása révén;

25. meglepéssel veszi tudomásul, hogy az IPA-támogatás jól működik Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságban; bátorítja mind az ország kormányát, mind a Bizottságot, hogy egyszerűsítsék az előcsatlakozási eszközzel történő finanszírozás adminisztrációs folyamatát, azzal a céllal, hogy a kisebb és nem centralizált civil szervezetek, szakszervezetek és más kedvezményezettek jobban hozzáférhessenek az eszközökhöz;

2011. április 7., csütörtök

26. hangsúlyozza, hogy Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság ratifikálta az ILO nyolc fő munkajogi egyezményét; aggasztónak találja, hogy a munkajogok és a szakszervezetek terén csupán szerény előrelépés történt; felhívja a hatóságokat, hogy erősítsék tovább a munkajogokat és a szakszervezeti jogokat, valamint ezzel összefüggésben arra is ösztönzi a kormányt, hogy biztosítson elegendő igazgatási kapacitást a munkajogi szabályozás megfelelő végrehajtásának és érvényesítésének szavatolása érdekében; rámutat a szociális párbeszéd fontos szerepére, és ösztönzi a kormányt, hogy fokozottabban törekedjék arra, hogy az érintett partnerek bevonásával mindenre kiterjedő szociális párbeszédet alakítsanak ki;

27. hangsúlyozza a kulturális örökség mint az európai értékek és elvek egyik pillére megőrzésének és karbantartásának jelentőségét; sajnálattal állapítja meg, hogy számtalan, a bolgár kulturális örökséghez tartozó temető, freskófelirat és műtárgy teljesen elhanyagoltak és lepusztult állapotban van;

28. üdvözli, hogy az ország előrelépést ért el a működő piacgazdasággá válás terén, és hogy az ország gazdaságpolitikájának alapvető jellemzőit széles körű konszenzus övezi, elismerését fejezi ki a kormánynak azért, hogy a világszintű pénzügyi válság kedvezőtlen hatása ellenére megőrizték a makrogazdasági stabilitást, és megállapítja, hogy az elkövetkező években a gazdasági növekedés tekintetében jók a kilátások;

Társadalmi-gazdasági fejlemények

29. aggodalmát fejezi ki a tartós és nagyarányú munkanélküliség miatt, amely különösen a fiatalokat sújtja, és amely a térség számos országát jellemzi; felhívja a kormányt, hogy mielőbb hajtson végre hatékonyabb intézkedéseket, amelyek javítják a foglalkoztatáspolitikára és a munkaerő minőségi, stabil és tisztességes munkahelyen való foglalkoztatására összpontosító állami beruházásokat; felhívja a Bizottságot, hogy az előcsatlakozási eszközökből (IPA) való fokozott segítségnyújtás révén támogassa a hatóságokat;

30. tudomásul veszi az üzleti környezetben bekövetkezett javulást az utóbbi években végrehajtott gazdasági reformok következményeként és hangsúlyozza, hogy folyamatos strukturális reformra van szükség az országban; megjegyzi ugyanakkor, hogy a külföldi befektetések tovább csökkentek a már amúgy is alacsony szinthez képest, és hogy a helyzetet rontotta a pénzügyi világválság; felhívja a külföldi működő tőke vonzásáért felelős állami ügynökségeket, hogy fokozzák a potenciális külföldi befektetők érdeklődésének felkérésére irányuló erőfeszítéseiket;

31. elismerését fejezi ki a kormánynak az EU-val kötött stabilizációs és társulási megállapodás hatékony és gördülékeny végrehajtásáért; e célból üdvözli a kormány közelmúltbeli döntését, miszerint az EU-val szembeni teljes kereskedelmi liberalizáció irányában tett lépésként eltörli több mint száz különböző termék vámját; reméli, hogy e változások növelik majd a hazai termelők versenyképességét, és ezáltal serkentik a gazdasági növekedést; úgy ítéli meg, hogy e fejlemény fontos mérföldkő, amely jól példázza az ország azon erőfeszítéseit, hogy helyt álljon a fokozódó versenyben, amellyel az uniós taggá válás után szembesülni fog;

32. hangsúlyozza, hogy a költségvetési kiadásokra is alkalmazni kell a helyes kormányzás elveit a nyilvános információkhoz való szabad hozzáférés javítása, az érdekeltek költségvetési eljárás során való meghallgatása és egy beszámolási mechanizmus létrehozása révén, eszámoltathatóvá téve a pénz elköltését; emlékeztet arra, hogy az átláthatatlan költségvetési kiadások társadalmi kirekesztéshez és konfliktushoz vezetnek, továbbá megkérdőjelezzik bizonyos nemzeti kampányok legitimitását;

33. üdvözli az energiatörvény közelmúltbeli elfogadását, amely törvény célja az ország villamosenergia-piacának liberalizálása, és amely összhangban áll a vonatkozó európai iránnyelvekkel;

34. hangsúlyozza, hogy mind az országon belül, mind regionális szinten hatékony és megbízható közlekedési rendszert kell kialakítani (beleértve a Szófia-Szkopje-Tirana vasútvonalat); e célból ismételt felhívja a hatóságokat, hogy a közúthálózat egyik életképes alternatívájaként kezdjék el a vasúthálózat karbantartására

2011. április 7., csütörtök

és fejlesztésére irányuló beruházást; sajnálatát fejezi ki a kormány azon döntése miatt, hogy csökkenti az éves vasúti infrastruktúra-program beruházási alapját, és felhívja a Bizottságot, hogy az előcsatlakozási támogatási eszköz forrásainak keretében biztosítsa a szükséges műszaki és pénzügyi támogatást;

35. felhívja Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság és Bulgária hatóságait, hogy a gyalogos- és kerékpáros forgalom számára nyissák meg újra a Sztaro Konjarevo és Gabrene közötti határátkelőt annak érdekében, hogy javítsák a „Vasfüggöny” kerékpárút Sztrumica és Petric közötti szakaszát;

36. 35. üdvözlí a fenntartható fejlődésre irányuló nemzeti stratégia elfogadását, de további erőfeszítéseket kér a környezetvédelem területére vonatkozó jogszabályok végrehajtása, valamint annak érdekében, hogy e célra megfelelő forrásokat biztosítsanak; felhívja a figyelmet különösen a vízminőség, a hulladékkezelés és a természetvédelem területén fennálló kihívásokra; szorosabb együttműködésre szólít fel a határokon átnyúló környezetvédelmi kérdésekben, az uniós normák alapján; e tekintetben megismétli felhívását a határ menti Ohridi-, Preszpa- és Dorjan-tavak, valamint a Vardar folyó vízállásának és vízminőségének hatékony ellenőrzésére; üdvözlí a háromoldalú Prespa-tavi Eurorégióra irányuló kezdeményezést, amely Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságot, Görögországot és Albániát foglalja magában; felhívja a kormányt, hogy az ohridi szennyvízgyűjtő rendszerrel kapcsolatos sikeres tapasztalatokat terjessze ki a térség többi tására is; üdvözlí továbbá, hogy a gevelijai szennyvízkezelő mű építését illetően előrelépések történtek;

37. mélységes aggodalmának ad hangot Veles város szennyezett talaja miatt, amely várost az Egészségügyi Világszervezet veszélyes lakóhelynek nyilvánította; felhívja a kormányt, hogy foglalkozzon e kérdéssel, és hozzon megfelelő intézkedéseket a közegészség védelmére e területen; felkéri a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy az IPA forrásai felhasználhatók-e ebben a konkrét esetben;

Regionális kérdések

38. elismerését fejezi ki az országnak amiatt, hogy a régióban folyamatosan stabilizáló szerepet tölt be; miközben kiemeli, hogy részt vesz az EU polgári és katonai misszióiban, ugyanakkor emlékezteti a kormányt azon kötelezettségére, hogy betartsa a KKBP közös álláspontjait, elsősorban a korlátozó intézkedések vonatkozásában, különösen pedig Zimbabwe esetében;

39. üdvözlí, hogy Szerbia és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság hatóságai a közelmúltban úgy határoztak, hogy a közös határukön közös ellenőrzés létrehozása céljából megszüntetik azt az előírást, miszerint a két állam között utazóknak nemzetközi útvéllel kell rendelkezniük;

40. határozottan fájjalja, hogy a Görögországgal folytatott névita továbbra is akadályt gördít az ország EU felé vezető útjába, és emlékeztet a Tanácshoz intézett azon ajánlására, hogy a csatlakozási tárgyalásokat haladéktalanul kezdjék meg; hangsúlyozza a jószomszédi kapcsolatok jelentőségét és a szomszédos tagállamok érzékenységének megértését e folyamatban; felhívja az érintett kormányokat, hogy kerüljék az olyan gesztusokat, ellentmondásos lépéseket és kijelentéseket, amelyek negatív hatást fejthetnek ki e kapcsolatokra; tudomásul veszi a két miniszterelnök közötti fokozott párbeszédet, és ösztönzi őket, hogy tanúítsanak politikai bölcsességet és kompromisszumkészséget, továbbá mielőbb találjanak mindkét fél számára kielégítő megoldást;

41. emlékeztet arra, hogy – az Általános Ügyek Tanácsa 2010. december 14-i ülésének következtetéseivel összhangban – alapvetően fontos a jószomszédi kapcsolatok fenntartása, ideértve az ország elnevezésével kapcsolatos problémának az ENSZ keretében történő, tárgyalásokon alapuló és kölcsönösen elfogadott megoldását;

42. felhívja az Európai Bizottságot és a Tanácsot, hogy kezdjék meg egy általánosan alkalmazható választottbírószági mechanizmus kidolgozását, amelynek célja a csatlakozásra váró országok közötti, a tagállamok közötti, illetve a csatlakozásra váró országok és a tagállamok közötti kétoldalú ügyek megoldása;

2011. április 7., csütörtök

43. aggodalommal állapítja meg, hogy a jelenlegi vitában történelmi érvek hangoznak el, ideértve az ókori gyökerekre való hivatkozás jelenségét is, ami a szomszédos országokkal való feszültségek növekedéséhez és új belső megosztottsághoz vezethet;

44. felhívja a főképviselőt és a bővítésért és az európai szomszédságpolitikáért felelős biztost, hogy segítsenek megállapodásra jutni a név kérdésében, és nyújtsanak politikai iránymutatást, teljes mértékben tiszteletben tartva a tárgyalások folyamatát és az ENSZ-egyezmény rendelkezéseit; a kölcsönösen elfogadható megoldás mielőbbi megtalálását a Lisszabon utáni közös külpolitika próbájának tekinti, valamint az Unió azon képességére vonatkozó próbának, hogy képes-e megoldani a határai mentén hosszú ideje fennálló nemzetközi vitákat;

45. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tartsák tiszteletben a harmadik országokkal szemben vállalt kötelezettségeiket, és díjazták az Unió követelményeinek eleget tevő országok előrelépéseit és reformerőfeszítéseit; megállapítja, hogy ellenkező esetben csökkenhet ezen országok reformokra való készsége;

46. úgy véli, hogy a név kérdésére és a szomszédos országokkal fennálló megoldatlan kérdésekre vonatkozó status quo további fenntartása nem csak az ország és a térség stabilitását, hanem a bővítési politika hitelességét is veszélyeztetheti, és ezért valamennyi érintett felet arra szólít fel, hogy a rendezetlen kérdések megoldása során járjon el a konstruktivitás, a szolidaritás és a felelősségvállalás szellemében; e tekintetben felhívja az ország hatóságait, hogy vigyék előre az arra irányuló kezdeményezést, hogy Bulgáriával és Görögországgal a történelemmel és az oktatással foglalkozó közös szakértői bizottságokat hoznak létre;

*

* *

47. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság kormányának és parlamentjének.

Az elefántcsontparti helyzet

P7_TA(2011)0152

Az Európai Parlament 2011. április 7-i állásfoglalása az elefántcsontparti helyzetről

(2012/C 296 E/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az elefántcsontparti helyzetről szóló korábbi állásfoglalásaira, és különösen 2010. december 16-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a francia nyelvterületeken belüli demokráciáról, emberi jogokról és szabadságokról szóló 2000. november 3-i Bamakói nyilatkozatra,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsa Elefántcsontpartról szóló vonatkozó határozataira, különösen az 1946. és 1951/2010., valamint az 1967., 1968. és 1975/2011. számú határozatokra,
- tekintettel Catherine Ashton bárónőnek, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének az elefántcsontparti helyzetről szóló nyilatkozataira, különösen a 2011. március 3-i, 10-i, 12-i és 19-i és a 2011. április 1-i nyilatkozatokra,
- tekintettel a Külügyek Tanácsának 2011. január 31-án megrendezett 3065. ülésén az Elefántcsontparttal kapcsolatosan elfogadott következtetésekre,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0492.

2011. április 7., csütörtök

- tekintettel a Tanács 2011/18/KKBP határozatára, valamint a vagyoni eszközök befagyasztásáról és további személyeknek és szervezeteknek az elefántcsontparti helyzet tekintetében hozott korlátozó intézkedések alá vonásáról szóló, 2011. január 14-i 25/2011/EU tanácsi rendeletre,
 - tekintettel az Afrikai Unió Béke és Biztonsági Tanácsának 2011. március 10-én Addisz-Abeában elfogadott határozatára,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsa Elefántcsontpartról szóló 2011. március 3-i és 11-i nyilatkozataira,
 - tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés társelnökeinek az elefántcsontparti erőszakot és emberi jogi jogsértéseket elítélő, 2011. március 18-án kiadott együttes nyilatkozatára,
 - tekintettel Jerzy Buzeknek, a Parlament elnökének 2011. március 18-i nyilatkozatára, amelyben felszólított az elefántcsontparti polgári lakosság elleni erőszak beszüntetésére,
 - tekintettel a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Közössége Bizottsága (ECOWAS) állam- és kormányfői hatóságának az elefántcsontparti helyzetről szóló, 2011. március 25-én Abudzsában elfogadott állásfoglalására,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 2011. március 25-i határozatára, amely nemzetközi vizsgálóbizottságot hozott létre az elnökválasztásokat követően Elefántcsontparton elkövetett emberi jogi jogsértések kivizsgálására,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel az elmúlt négy hónapban Elefántcsontpart mély politikai válságba süllyedt annak következtében, hogy a hivatalban lévő elnök, Laurent Gbagbo nem hajlandó átadni a hatalmat a legitim elnöknek, Alassane Ouattarának, annak ellenére, hogy utóbbi megnyerte a 2010. novemberi elnökválasztásokat, amit az eredmények ENSZ általi hitelesítését követően a nemzetközi közösség is elismert,
- B. mivel a választásokat követő politikai patthelyzet békés megoldására irányuló diplomáciai erőfeszítések, köztük az Afrikai Unió, az ECOWAS és a dél-afrikai elnök kezdeményezései sem jártak sikerrel,
- C. mivel február közepe óta felerősödtek a harcok a fővárosban és az ország nyugati részén, és aggasztó jelentések látnak napvilágot arról, hogy egyre gyakrabban vetnek be nehéztüzérséget polgári személyekkel szemben,
- D. mivel az elmúlt napokban Ouattara elnök köztársasági erői hatalmas offenzívát indítottak az elnök hatalmának visszaállítására céljából, több fontos terület, köztük a politikai főváros, Yamoussoukro és San Pedro (a kakaóexport szempontjából kulcsfontosságú kikötő) felett átvették az ellenőrzést, mivel az Ouattara-párti erők bevonultak Abidjanba, aminek nyomán heves harcokat folytatnak a volt elnökhöz hű erőkkel,
- E. mivel ENSZ-források szerint 2010 decembere óta közel több százan veszítették életüket Elefántcsontparton; mivel a halálos áldozatok valós száma ennél sokkal magasabb is lehet, mivel az ország belső részén zajló erőszakról nem mindig tudósít a média,
- F. mivel az ENSZ békefenntartói és intézményei elleni szándékos támadások háborús bűncselekménynek minősülnek; mivel az ENSZ elefántcsontparti műveletét (ONUCI) folyamatosan fenyegetések és támadások érik a Gbagbót támogató biztonsági erők részéről, miközben a volt elnök gyújtó hangvételű beszédekben erőszakra buzdít az Elefántcsontparton tartózkodó ENSZ-csapatokkal és külföldi személyekkel szemben; mivel több ENSZ-békefenntartó súlyos sérüléseket szenvedett, sőt, egyeseket meg is öltek,

2011. április 7., csütörtök

- G. mivel az Elefántcsontparton elkövetett atrocitások, köztük a szexuális bűncselekmények, az erőszakos eltüntetések, a bírósági eljárás nélküli kivégzések és a polgári személyek elleni túlzott és válogatás nélküli erőszak az emberiség elleni bűncselekményekkel felérő tettek,
- H. mivel a Római Statútum 12. cikkének (3) bekezdése alapján a kormány által 2003. április 18-án benyújtott nyilatkozatban Elefántcsontpart elfogadta a Nemzetközi Büntetőbíróságnak az ország területén 2002. szeptember 19. után elkövetett bűncselekményekről szóló ítéletét; mivel a Nemzetközi Büntetőbíróság főügyésze továbbra is előzetes vizsgálatot folytat Elefántcsontpart ellen,
- I. mivel a jogállamiság tiszteletben tartása egyre inkább rosszabbodik Elefántcsontparton, mivel egyre több korlátozás tapasztalható a szólásszabadság, a véleménynyilvánítás szabadsága és a sajtószabadság terén,
- J. mivel Elefántcsontpart gazdasági helyzete súlyos hanyatlásnak indult az elmúlt négy hónap során, miután Laurent Gbagbo törvénytelen államosításokat hajtott végre a bankszektorban és a kakaóágazatban, valamint önkényesen pénzeszközöket és magántulajdont sajátított ki; mivel az IMF a közelmúltban figyelmeztetett az elefántcsontparti helyzetnek az egész nyugat-afrikai térséget érintő súlyos és negatív gazdasági következményeire,
- K. mivel az országban uralkodó általános félelem miatt a becslések szerint egymillió ember hagyta el lakóhelyét, az országon belül maradvány szomszédos országokba, így Libériába, Ghánába, Togóba, Maliba vagy Guineába menekülve,
- L. mivel a Bizottság 2011. március 17-én ötszörösére növelte az EU által Elefántcsontpartnak nyújtott humanitárius segítséget;
- M. mivel az ENSZ BT egyhangúlag elfogadott 1975/2011. sz. határozata sürgeti Laurent Gbagbót, hogy haladéktalanul álljon félre, valamint felszólítja a polgári lakosság elleni erőszak azonnali beszüntetésére, és egyidejűleg célzott pénzügyi és utazással kapcsolatos szankciókat vet ki Laurent Gbagbo, felesége és három társa ellen,
1. elítéli Gbagbo volt elnöknek és támogatóinak az elefántcsontparti nép akaratának erőszakos megsértésére irányuló kísérleteit; ismételt felszólítja Laurent Gbagbót, hogy mondjon le, és haladéktalanul adja át a hatalmat Alassane Ouattarának; e tekintetben üdvözlö az 1975/2011. számú határozat elfogadását, amelyben az ENSZ Biztonsági Tanácsa az elefántcsontparti választásokat követő válság kezdete óta az eddigi leghatározottabb nyilatkozatot tette, és azonnali távozásra szólította fel Laurent Gbagbót;
 2. sajnálja, hogy – az Afrikai Unió által javasoltakat is ideértve – nem született diplomáciai megoldás, valamint azt, hogy a választásokat követő válságot az erőszak és a fegyveres konfrontáció jellemzi;
 3. elismerését fejezi ki a nyugat-afrikai nők által közzétett felhívással kapcsolatban, amelyben sürgetik az elefántcsontparti politikai konfliktus békés rendezését és az országon belüli, polgári személyek elleni erőszak elkövetőinek bíróság elé állítását; sajnálja, hogy a női szervezetek, illetve a vallási és közösségi vezetők nem tettek elegendő erőfeszítést a belső nyomásgyakorlás, valamint az országban tapasztalható politikai ponthelyzet békés megoldását célzó közvetítés előmozdítása érdekében;
 4. emlékeztet arra, hogy a demokratikus legitimitás egyedüli forrása az általános választójog, és hogy Alassane Ouattara megválasztása az elefántcsontparti nép szuverén akaratát tükrözi; sürgeti az összes elefántcsontparti intézményt, ideértve az Elefántcsontparti Védelmi és Biztonsági Erőket (FDSCI), hogy haladéktalanul fogadják el a demokratikusan megválasztott Ouattara elnök és kormánya hatalmát;

2011. április 7., csütörtök

5. a lehető leghatározottabban elítéli az erőszak eszkalálódását Elefántcsontparton, különösen a nehéztüzérség polgári személyek elleni használatát és az ezt követő jelentős emberáldozatokat; legmélyebb szolidaritását fejezi ki az Elefántcsontparton elkövetett igazságtalanságok és erőszak valamennyi ártatlan áldozatával és azok családjával; hangsúlyozza, hogy a polgári személyekkel, köztük nőkkel, gyermekekkel és az országuk elhagyására kényszerült emberekkel szemben elkövetett erőszakot nem fogják eltérni, és azt azonnal be kell szüntetni;

6. határozottan elítéli a polgári lakossággal szemben elkövetett emberi jogi és nemzetközi humanitárius jogi jogsértéseket, ideértve a bírósági eljárás nélküli gyilkosságokat és a szexuális erőszakot; megjegyzi, hogy az ENSZ BT szerint ezek a tettek emberiség elleni bűncselekményekkel érhetnek fel; határozottan elutasítja a média gyűlöletkeltésre történő felhasználását; felhív a véleménynyilvánításhoz való jog gyakorlásának útjában álló valamennyi korlátozás megszüntetésére; elítéli négy személynek, köztük két uniós állampolgárnak egy, a Gbagbót támogató erők ellenőrzése alatt álló területen elhelyezkedő abidjani szállodában történő elrablását, és azonnali szabadon bocsátásukra szólít fel;

7. kitarthat, hogy nem lehet helye büntetlenségnek, és mindent el kell követni annak érdekében, hogy a polgári lakosság ellen elkövetett bűncselekmények összes felelősét azonosítsák és állítsák bíróság elé, nemzetközi szinten is; e tekintetben üdvözli, hogy az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa vizsgálóbizottságot hozott létre; megjegyzi, hogy az ENSZ BT jelezte, hogy a Nemzetközi Büntetőbíróság határozhat joghatóságáról az elefántcsontparti helyzet vonatkozásában; felhív minden elefántcsontparti szereplőt, hogy az igazságszolgáltatás érdekében működjenek együtt ezekkel a testületekkel; felhívja az EU-t, hogy e vizsgálatokhoz adjon meg minden szükséges támogatást;

8. határozottan elítéli az ONUCI és az EU ellen irányuló megfélemlítést és obstrukciót,

9. üdvözli a vízumtilalmat és vagyoni eszközök befagyasztását magában foglaló, célzott kiegészítő szankciókat, amelyeket az ENSZ BT, az Afrikai Unió és az Európai Unió Tanácsa fogadott el mindazon személyekkel és szervezetekkel szemben, akik vagy amelyek nem hajlandók elismerni a törvényesen megválasztott elnök hatalmát, továbbá üdvözli a Világbank és a Nemzetközi Valutaalap azon döntését, mely szerint nem tárgyalnak a törvénytelen kormánnyal; hangsúlyozza, hogy e szankciók a törvényes hatóságok hatalomba való visszatéréséig érvényben maradnak;

10. üdvözli, hogy az ENSZ BT 1975/2011. számú határozata visszavonta az ONUCI-nek adott arra vonatkozó felhatalmazását, hogy minden rendelkezésére álló eszközt használjon fel a polgári lakosság védelmére vonatkozó megbízatásának végrehajtása, és azon belül a nehézfegyverek további használatának megakadályozása érdekében, és kifejezte, hogy teljes körűen támogatja az ENSZ Biztonsági Tanácsát egy ilyen akcióban; e tekintetben kéri az ONUCI kapacitásainak gyors és jelentős megerősítését az elefántcsontparti polgári lakosság hatékony védelmének biztosítása érdekében;

11. megjegyzi, hogy az ONUCI, megbízatásának megfelelően a francia Licorne-haderő segítségével és az ENSZ főtitkár kérésére lépéseket tett Abidjanban a nehéztüzérség használatának leállítására, valamint a polgári lakosság és az ENSZ munkatársainak védelmére vonatkozóan;

12. elismeri és támogatja az Afrikai Unió és az ECOWAS égisze alatt a konfrontáció megelőzése érdekében a közvetítésre tett erőfeszítéseket, és ismételten felszólítja az összes elefántcsontparti politikai erőt a békés és demokratikus politikai átmenet iránti elkötelezettségük kimutatására és ezáltal a további vérontás megelőzésére; kifejezi támogatását az Afrikai Uniónak a válság átfogó békés megoldására irányuló terve iránt, és hangsúlyozza, hogy minden afrikai országnak egységet kell mutatnia és összehangoltan kell fellépnie annak érdekében, hogy helyreállhasson a béke Elefántcsontparton;

13. felszólítja Ouattara elnököt, hogy mozdítsa elő a békefolyamatot és a nemzeti megbékélést, ugyanakkor emlékeztet arra, hogy a háborús és emberiség elleni bűncselekmények esetében nincs elévülés;

14. mély aggodalmának ad hangot amiatt, hogy Elefántcsontparton és a vele szomszédos országokban, különösen Líbiában romlik a humanitárius helyzet; felhív minden elefántcsontparti szereplőt, hogy biztosítsák a helyszíni humanitárius szervezetek számára az ország valamennyi részébe történő biztonságos és akadálytalan bejutást; üdvözli Georgieva biztos bejelentését, mely szerint az EU elkötelezte magát a humanitárius válság megoldására irányuló segítség mellett;

2011. április 7., csütörtök

15. hangsúlyozza, hogy azonnali nemzetközi politikai cselekvésre van szükség az Elefántcsontparton kialakult humanitárius helyzet kezelésére és a régió belüli újabb migrációs válság elkerülésére, továbbá felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hangolják össze erőfeszítéseiket a többi nemzetközi adományozóval; felhívja a nemzetközi közösséget, hogy teljesítse az általa ígért humanitárius segítséget annak érdekében, hogy reagálni lehessen Elefántcsontpart és a szomszédos országok lakosságának égető szükségleteire;

16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, az Európai Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az ENSZ Biztonsági Tanácsának és főtítkárnak, az Egyesült Nemzetek elefántcsontparti műveletének, az Afrikai Unió intézményeinek, az ECOWAS-nak, az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek, az uniós tagállamok kormányainak, valamint Alassane Ouattarának, Elefántcsontpart megválasztott elnökének.

Az európai szomszédságpolitika felülvizsgálata – keleti dimenzió

P7_TA(2011)0153

Az Európai Parlament 2011. április 7-i állásfoglalása az európai szomszédságpolitika keleti dimenziójának felülvizgálatáról

(2012/C 296 E/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a keleti partnerség külügyminisztereinek 2010. december 13-i ülésén levont következtetésekre,
- tekintettel korábbi állásfoglalásaira, azaz az európai szomszédságpolitikáról szóló 2006. január 19-i ⁽¹⁾, az európai szomszédságpolitika erősítéséről szóló 2007. november 15-i ⁽²⁾, az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszközzel (ENPI) szóló 2006. július 6-i ⁽³⁾, a Tanácsnak az Európai Parlamenthez benyújtott, a KKBP fő szempontjairól és alapvető választási lehetőségeiről szóló éves jelentéséről szóló 2008. június 5-i ⁽⁴⁾, az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszköz felülvizgálatáról szóló 2009. február 19-i ⁽⁵⁾, a fekete-tengeri regionális politikai megközelítésről szóló 2008. január 17-i ⁽⁶⁾ és az Európai Unió fekete-tengeri stratégiájáról szóló 2011. január 20-i ⁽⁷⁾ állásfoglalására,
- tekintettel a Dél-Kaukázusra vonatkozó uniós stratégia szükségességéről szóló 2010. május 20-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel az európai szomszédságpolitika 2004 óta tartó fejlődésére és különösen a Bizottságnak e politika végrehajtásáról szóló helyzetjelentésére,
- tekintettel az Örményországról, Azerbajdzsánról, Belarusról, Grúziáról, a Moldovai Köztársaságról és Ukrajnáról szóló korábbi állásfoglalásaira, valamint a Belarusz kivételével ezen országokkal együttműködő parlamenti bizottságok ajánlásaira,
- tekintettel a fenti 2007. november 15-i állásfoglalás 41. bekezdésére, amely egy EU-keleti szomszédsági parlamenti közgyűlés (EURO-NEST) létrehozását szorgalmazza,
- tekintettel az Örményországgal, Azerbajdzsánnal, Grúziával és Moldovával közösen elfogadott cselekvési tervekre, illetve az Ukrajnával való társulás menetrendjére,

⁽¹⁾ HL C 287. E, 2006.11.24., 312. o.

⁽²⁾ HL C 282. E, 2008.11.6., 443. o.

⁽³⁾ HL C 303. E, 2006.12.13., 760. o.

⁽⁴⁾ HL C 285. E, 2009.11.26., 11. o.

⁽⁵⁾ HL C 76. E, 2010.3.25., 83. o.

⁽⁶⁾ HL C 41. E, 2009.2.19., 64. o.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0025

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0193.

2011. április 7., csütörtök

- tekintettel a Külügyek Tanácsának az európai szomszédságpolitikáról szóló, 2010. július 26-i következtetéseire,
 - tekintettel a keleti partnerséggel foglalkozó 2009. május 7-i prágai csúcstalálkozón elfogadott közös nyilatkozatra,
 - tekintettel a Bizottságnak „Az európai szomszédságpolitika áttekintése” című, 2010. május 12-i közleményére (COM(2010)0207),
 - tekintettel a Bizottságnak a keleti partnerségről szóló 2008. december 3-i közleményére (COM(2008)0823),
 - tekintettel a Bizottság „Határozott európai szomszédságpolitika” című, 2007. december 5-i (COM(2007)0774), „Az európai szomszédságpolitika megerősítéséről” című, 2006. december 4-i (COM(2006)0726), „Az európai szomszédságpolitika – stratégiai dokumentum” című, 2004. május 12-i (COM(2004)0373), „A tágabb Európa – Szomszédság: a keleti és déli szomszédjainkkal fenntartott kapcsolatok új keretei” című, 2003. március 11-ei (COM(2003)0104) közleményére,
 - tekintettel az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszköz létrehozására vonatkozó általános rendelkezések meghatározásáról szóló, 2006. október 24-i 1638/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Számvevőszék „Sikeresen indult-e az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszköz a dél-kaukázusi térségben (Azerbajdzsán, Grúzia és Örményország) és hoz-e kézzelfogható eredményeket?” című, 13/2010. sz. különjelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a Lisszaboni Szerződés olyan feltételeket teremtett az Európai Unió számára, amelyek mellett növelheti minden partnerrel és szereplővel, különösen a szomszédjaival ápolt kapcsolatai hatékonyságát és koherenciáját,
- B. mivel az Európai Unióról szóló szerződés 8. cikke értelmében az Uniónak a vele szomszédos országokkal különleges kapcsolatokat kell ápolnia a jólét és a jószomszédi viszonyok egy olyan térségének a létrehozása céljából, amely az Unió értékeire épül, és amelyet az együttműködésen alapuló szoros és békés kapcsolatok jellemeznek,
- C. mivel 2004-es elindítása óta az európai szomszédsági politika megerősítette a partnerországokkal folytatott kapcsolatokat és néhány kézzelfogható előnyt eredményezett; mivel még mindig vannak kihívások, és most a végrehajtásra kell összpontosítani oly módon, hogy a fellépés tekintetében világosan meghatározzuk a prioritásokat, egyértelmű teljesítményértékelést végzünk, és a teljesítmények alapján differenciálunk,
- D. mivel a keleti partnerség a partnerországokkal való kapcsolatok, illetve a partnerországok egymás közötti kapcsolatainak elmélyítését szolgáló jelentős politikai keret, amely a közös szerepvállalás és a közös felelősség, illetve a feltételeesség elvein alapszik; mivel a szorosabbra fűzött kapcsolatok határozottabb közös elkötelezettséget, illetve kézzelfogható előrelépést kívánnak meg a jó kormányzás és a demokratikus normák irányában,
- E. mivel a keleti partnerség az együttműködés terén négy tematikus területre koncentrál: demokrácia, jó kormányzás és stabilitás; gazdasági integráció és az uniós politikákhoz való közelítés; környezetvédelem, éghajlatváltozás és energiabiztonság; valamint az emberek közötti kapcsolatok,
- F. mivel az EURONEST parlamenti közgyűlés keretében zajló együttműködés célja, hogy eszmecserék fórumául, a demokrácia, a politika, a gazdaság, az energiabiztonság és a szociális ügyek vonatkozásában az előttünk álló kihívásokra közös álláspont kialakításának, valamint a régió országai és az EU közötti, illetve a keleti partnerség országainak egymás közötti kapcsolatai megerősítésének fórumául szolgálva pozitív hatást váltson ki;

⁽¹⁾ HL L 310., 2006.11.9., 1. o.

2011. április 7., csütörtök

- G. mivel az Uniónak elő kellene mozdítania és jelentősen meg kellene erősítenie egy olyan alulról építkező megközelítést, melynek keretében a hosszú távú stabilizáció előfeltételét jelentő demokratizálódási folyamat fenntartása érdekében növelné a civil társadalomnak nyújtott anyagi támogatást és támogatná a sajtó- és gyülekezési szabadságot,
- H. mivel az EU szomszédságában létező feloldatlan konfliktusok aláássák az érintett országok fenntartható gazdasági, társadalmi és politikai fejlődését, valamint súlyosan gátolják a regionális együttműködést, a stabilitást és a biztonságot; mivel e konfliktusok súlyos akadályt gördítenek az európai szomszédságpolitikában rejlő összes lehetőség kiaknázása és a prioritások kialakítása elé; mivel ezek a konfliktusok aláássák az európai szomszédságpolitika valódi és hatékony, többoldalú dimenziójának kialakulását; mivel a civil társadalom által az érintett országokban betölthető szerepet továbbra is alábecsülik,
- I. mivel a közelmúltban Belaruszban, Tunéziában és Egyiptomban az elnyomó rendszerek ellen lezajlott tiltakozások egyértelműen kifejezték az ott élő emberek demokrácia iránti jogos vágyát,
- J. mivel megbukott az az uniós és tagállami politika, amelynek keretében Tunézia és Egyiptom nem demokratikus rendszereit támogatták és együttműködtek ezekkel a rendszerekkel, amiből az EU Belarusszal fenntartott kapcsolataira nézve le kellene vonni a tanulságot, továbbá mivel az EU európai szomszédságpolitikájának értékalapúnak kell lennie,
- K. mivel az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszköz hozzájárult az európai szomszédságpolitika finanszírozásának egyszerűsítéséhez; mivel az azt felváltó eszköz kidolgozása során figyelembe kell venni az európai szomszédságpolitika stratégiai felülvizsgálatának következtetéseit, és széles körű konzultációkat is kell tartani,

Az európai szomszédságpolitika felülvizsgálata –Általános észrevételek

1. üdvözlö az EU és az európai szomszédságpolitika szomszédos partnerországai közötti kapcsolatok terén elért haladást, újból megerősíti az európai szomszédságpolitika alapját képező értékeket, elveket és kötelezettségvállalásokat, többek között a demokráciát, a jogállamiságot, az emberi jogok és alapvető szabadságjogok tiszteletben tartását, a piacgazdaságot, a fenntartható fejlődést és a jó kormányzást; úgy véli, hogy az európai szomszédságpolitika továbbra is stratégiai fontosságú kerete a legközelebbi partnereinkkel fenntartott kapcsolatok elmélyítésének és erősítésének azok politikai, társadalmi és gazdasági reformjainak támogatása érdekében, és hangsúlyozza, hogy a programok és fellépések kidolgozása és megvalósítása terén fontos fenntartani a közös felelősségvállalás elvét;
2. üdvözlö az európai szomszédságpolitika folyamatban lévő felülvizsgálatát és hangsúlyozza, hogy ennek a folyamatnak az EU szomszédos országokkal folytatott kapcsolatai további megerősödéséhez kell vezetnie, valamint kiemeli, hogy ezen országok – törekvéseik és céljaik különbözősége ellenére – valamennyien az EU szoros politikai szövetségeseivé válhatnak;
3. megjegyzi, hogy az európai szomszédságpolitika két (déli és keleti) dimenzióját ugyanazon kiemelt politika szerves részének kellene tekinteni; hangsúlyozza, hogy rugalmasságra és az egyes partnerekre vonatkozó megközelítésünk differenciálására, valamint a pénz ésszerűbb elköltésére van szükség;
4. kiemeli, hogy az európai szomszédságpolitika stratégiai felülvizsgálatának tükröznie kell az összes partner fokozottabb politikai kötelezettségvállalását, és világosan meghatározott eredménymutatók alapján meg kell erősítenie a teljesítményen alapuló differenciálást;
5. véleménye szerint különösen érdemes folyamatosan értékelni és megvizsgálni a már végrehajtott programok révén eddig elért eredmények mellett a partnerség keretében felhasznált erőforrások megfelelőségét is; álláspontja szerint ez az eljárás lehetőséget ad az esetleges hiányosságok és nem szerencsés döntések jövőbeli korrekciójára;

2011. április 7., csütörtök

6. hangsúlyozza, hogy az uniós külpolitika koherenciájának fokozása, valamint annak keleti dimenziója és keleti fellépései hatékonyságának és legitimitásának növelése érdekében el kell ismerni a Lisszaboni Szerződéssel járó változásokat, különösen a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője megerősített szerepét, az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) létrehozását, a bővítésért és az európai szomszédságpolitikáért felelős biztos kinevezését és az Európai Parlament új jogköreit; **elvárja az EU-tagállamoktól, hogy ne kezdeményezzenek kétoldalú kapcsolatokat az európai szomszédságpolitika hatálya alá tartozó országokkal, ami alááshatná az EU fellépésének hatékonyságát;**

7. felhívja az EKSZ-t és a világ különböző részein működő uniós küldöttségeket, hogy jelentősen járuljanak hozzá annak biztosításához, hogy az emberi jogokat és a politikai alapelveket szorosabban beépítsék a harmadik országok politikai helyzetének elemzésébe, és segélyprojekteken keresztül e jogok és elvek lehetséges „átalakítási” politikák részét képezzék;

Az európai szomszédságpolitika – keleti dimenzió

8. üdvözlí a keleti partnerség mint az európai szomszédságpolitika keleti dimenziójának fejlesztésére irányuló politikai keret elindítását, melynek célja az Unió és keleti szomszédjai közötti kapcsolatok elmélyítése és megerősítése, valamint a politikai társulás, a gazdasági integráció és a jogszabályok közelítésének előmozdítása, felszólítja a Tanácsot, a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy dolgozzon ki egyértelmű referenciaértékeket az ilyen reformok nyomán követésére, és megjegyzi, hogy e referenciaértékeknek figyelembe kell venniük az egyes partnerek sajátosságait, például eltérő céljaikat és lehetőségeiket; felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy vonják be a Parlamentet e referenciaértékek meghatározásába; hangsúlyozza, hogy a gazdasági reformoknak együtt kell járniuk a politikai reformokkal és a jó kormányzás csak demokratikus intézményeken alapuló nyitott és átlátható döntéshozatali folyamat révén érhető el;

9. hangsúlyozza a stabilitás és a többoldalú bizalomépítés további előmozdításának fontosságát a keleti partnerség keretében, ahogy azt a keleti partnerséggel foglalkozó prágai csúcstalálkozón elfogadott közös nyilatkozat is megállapította;

10. hangsúlyozza, hogy az európai perspektíva, ideértve az Európai Unióról szóló szerződés 49. cikkét is, az ezen országokban zajló reformok hajtóereje lehet, és tovább erősítheti elkötelezettségüket az olyan közös értékek és elvek mellett, mint a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok tiszteletben tartása és a jó kormányzás;

11. emlékeztet arra, hogy az európai szomszédságpolitika és a keleti partnerség alapját képező közös alapvető értékeknek, például a demokráciának, a jogállamiságnak, az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok tiszteletben tartásának, az igazságszolgáltatás függetlenségének, a korrupció elleni küzdelemnek, a média szabadsága megőrzésének és a nem kormányzati szervezetek ösztönzésének továbbra is mérceként kell szolgálniuk partnerországaink teljesítményének értékeléséhez; e célból az európai szomszédságpolitika keretében minden partnerállamot felhív arra, hogy tegyenek konkrét lépéseket ebbe az irányba; ezért bátorítja a Bizottságot és az EKSZ-t arra, hogy nagyratörőbben igyekezzen az e területeken meghatározott éves cselekvési tervet megvalósítani;

12. megjegyzi, hogy az európai szomszédságpolitika 2004-es elindítása óta vegyes eredmények tapasztalhatók, hiszen egyes partnerországokban pozitív, más országokban, például Belaruszban pedig negatív fejlemények születtek az emberi jogok és a demokratizálódás terén;

13. megjegyzi, hogy Belarusz az egyetlen keleti partnerország, amely csak korlátozottan vesz részt az európai szomszédságpolitika és a keleti partnerség kétoldalú folyamataiban, és e programokba való további bevonása attól függ, hogy készen áll-e a közös értékek és alapelvek elfogadására; úgy ítéli meg, hogy a Belaruszban bekövetkezett legutóbbi fejlemények nyílt támadást jelentettek az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság tiszteletben tartását szorgalmazó uniós felfogás ellen; üdvözlí a Külügyek Tanácsa által a 2011. január 31-i ülésen Belaruszról elfogadott következtetéseket, felszólítja az EU-t, hogy tegye meg az összes szükséges lépést e következtetések végrehajtása érdekében többek között úgy, hogy bevonja a

2011. április 7., csütörtök

hétköznapi fehérorosz állampolgárokat a reformeszmékbe a schengeni vízumok megszerzésével kapcsolatos bürokrácia és költségek csökkentése, illetve az emberek közötti kapcsolatok megkönnyítése révén; e tekintetben felhívja a tagállamokat, hogy az EU vízumszabályozásán belül éljenek minden rugalmassági lehetőséggel a schengeni vízumok kibocsátása során; sürgeti a Bizottságot és az egyéb adományozókat, hogy támogassák a demokratikus irányultságú politikai pártok megalakítását Belaruszban, valamint a nagyobb nem kormányzati szervezetek és civil társadalmi szervezetek létrehozását, továbbá a közösségi és polgári kezdeményezéseket Belarusz régióiban;

14. hangsúlyozza, hogy számos országban a választások jogi kerete és lebonyolítása nem felelt meg a nemzetközi normáknak; ragaszkodik a nemzetközi normákkal és kötelezettségvállalásokkal összhangban álló szabad és tisztességes választások fontosságához;

15. hangsúlyozza, hogy az Unió számára a korrupció elleni küzdelemnek – elsősorban a bírói testületek és a rendőrség terén – kiemelt prioritásnak kell lennie a keleti partnereivel fenntartott kapcsolatok ápolása terén, és ennek az átfogó intézményfejlesztési program keretein belül is érvényre kell jutnia; hangsúlyozza a szervezett bűnözés nemzetközi hálózatai ellen folytatott küzdelem erősítésének fontosságát is, és az uniós ügynökségekkel folytatott fokozott rendőri és igazságügyi együttműködést kér;

16. hangsúlyozza, hogy az Unió és a keleti partnerség országai között létrejött kétoldalú kapcsolatokat fontos kiegészíteni a partnerség többoldalú dimenziójával, mégpedig a tematikus platformokban szereplő tevékenységek és kezdeményezések számának növelése révén, különös tekintettel a határokon átnyúló projektek megerősítésére, az emberek közötti programok fokozására, a regionális együttműködés ösztönzőinek bevezetésére és a civil társadalommal folytatott aktív párbeszéd további fokozására a nyitott nem kormányzati szervezetek szükséges létrejöttének elősegítése és a társadalmi kohézió erősítése érdekében; megjegyzi ugyanakkor, hogy továbbra is a kétoldalú dimenzió lesz elsődleges fontosságú, továbbá felszólít az egyértelműbb és szigorúbb differenciálásra, valamint világosabb és következetesebb feltételek bevezetésére, amikor a törekvéseket és a kötelezettségvállalásokat a megvalósítás fázisa követi, és a valódi előrehaladást az európai perspektíva felé tett konkrét lépések követik; határozottan úgy véli, hogy a legjobban teljesítő partnerekkel fenntartott kapcsolatok elmélyítése pozitív hatással lesz a többi partnerre, és erősítheti a többoldalú együttműködést;

17. **16a. sürgeti az Európai Tanácsnál és a Bizottságnál annak biztosítását, hogy a keleti partnerség országai számára felajánlott vízumliberalizáció ütemezésében és tartalmában legalább olyan nagyvonalú legyen, mint amelyet más országoknak javasoltak, amelyekkel közös határral rendelkeznek, annak érdekében, hogy ne ösztönözzék külföldi útlevélek megszerzését a keleti partnerségben részt vevő országok polgárai számára, ami – mint ahogy az Grúzia, Ukrajna és Moldova esetében megfigyelhető – destabilizálhatja ezeket az országokat, és ezzel éppen az EU biztonsága és érdekei ellen hathat;**

18. hangsúlyozza a fekete-tengeri térségben a regionális együttműködés további előmozdításának és a Fekete-tenger térségével kapcsolatos uniós politikák javításának fontosságát, különösen önálló fekete-tengeri uniós stratégia indítása és a stratégia hatékony végrehajtásához szükséges pénzügyi és emberi erőforrások biztosítása révén; hangsúlyozza az uniós fekete-tengeri stratégia és a keleti partnerség egymást kiegészítő jellegét, valamint felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy használják fel kedvezően a két kezdeményezés eltérő megközelítéseit, valamint hogy minden szinten tisztázzák, miként lehet kihasználni a stratégia és a partnerség jelentős mértékű egymást kiegészítő jellegét;

19. ösztönzi a régióbeli országokat, hogy fokozzák együttműködésüket és minden jelentős szinten vegyenek részt az olyan területekkel kapcsolatos fokozott és kibővített párbeszédben, mint a szabadság, biztonság és a jog érvényesülése, és különösen a határigazgatás, a migráció és menekültügy, a szervezett bűnözés elleni küzdelem, az emberkereskedelem, az illegális bevándorlás, a terrorizmus, a pénzmosás, a kábítószer-kereskedelem, valamint a politikai és igazságügyi együttműködés; emlékeztet arra, hogy a jószomszédi kapcsolatok képezik az egyik legfontosabb feltételét annak, hogy az európai szomszédságpolitika keretében tartozó országok előrelépéseket tegyenek az uniós tagság felé;

20. hangsúlyozza, hogy számos országban továbbra is súlyos problémák tapasztalhatók a szólásszabadsággal – különösen a médiában –, valamint az egyesülési és gyülekezési szabadsággal kapcsolatban és a civil társadalmi szereplők és az emberi jogi jogvédők rendelkezésére álló mozgástér továbbra is ésszerűtlenül szűk;

2011. április 7., csütörtök

21. üdvözlöi a civil társadalmi szervezetek aktív szerepét az európai szomszédságpolitika alapját képező értékek, nevezetesen az emberi jogok, a média szabadsága és a demokratizálódás előmozdításában; hangsúlyozza, hogy ezt a szerepet, valamint az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszköz keretében zajló projektek és az európai szomszédságpolitika keretein belüli cselekvési tervek végrehajtásában és nyomon követésében történő részvételüket tovább kell erősíteni a pénzügyi és intézményi támogatások számukra történő elkülönítése révén; üdvözlöi a – különösen a partnerországokban működő – civil társadalmi szervezetek aktív bevonását a civil társadalmi fórum munkájába; ösztönzi a civil társadalmi fórum bevonását a keleti partnerség hivatalos szakértői bizottságainak és tematikus munkacsoportjainak megbeszéléseibe;
22. úgy ítéli meg, hogy intézkedéseink legitimitásának és hatékonyságának biztosítása érdekében alaposan értékelni kell az e folyamatban részt vevő civil társadalmi szervezetek hitelességét;
23. hangsúlyozza a helyi hatóságok jelentőségét partnerországaink demokratikus fejlődésében, és sürgeti az Európai Bizottságot, hogy aktívan támogassa őket a helyi demokrácia és a helyi kormányzás megerősítésében; ösztönzi az uniós tagországok és a partnerországok helyi hatóságai közötti ikerintézményi együttműködési programok kiterjesztését és a kelet-európai és dél-kaukázusi helyi és regionális közgyűlés felállítását;
24. hangsúlyozza a szakszervezetek és a társadalmi párbeszéd jelentőségét a keleti partnerek demokratikus fejlődésében; kiemeli, hogy a szakszervezeti jogok korlátozottak és felszólítja a keleti partnereket, hogy növeljék tovább a munka- és szakszervezeti jogokat; javasolja a társadalmi párbeszéd és a társadalmi partnerek közötti konzultációk megerősítését;
25. hangsúlyozza a véleménynyilvánítás szabadsága és a szabad és független média jelentőségét – ideértve az interneten is – a demokráciák kialakulásában, valamint a régió társadalmi közötti, valamint az e társadalmak és az Unió közötti cserék és kommunikáció előmozdításában; ösztönzi az Uniót, hogy többek között a társadalmak közötti kommunikáció közvetlen csatornáinak támogatásaként folytassa a Belsat, a Racja Rádió és a Belorusz Európai Rádió finanszírozását, valamint mozdítsa elő – többek között pénzügyi hozzájárulással – más médiaorgánumok létrehozását és megszilárdítását; hangsúlyozza, hogy vissza kell vonni az állam által ellenőrzött és állami tulajdonban lévő médiának nyújtott támogatást, például Belarusz esetében;
26. emlékeztet arra, hogy a társulási megállapodásokat a reformösztönzés fontos eszközeinek tekinti, melyeknek konkrét feltételeket, határidőket és teljesítménykritériumokat kell tartalmazniuk, és melyeket rendszeres nyomon követési folyamatnak kell kísérnie annak érdekében, hogy valóban és átfogó módon elmélyülhessen az Unióval fenntartott kétoldalú kapcsolat, valamint hogy fokozódjon az összhang az ilyen megállapodások számos összetevője, például a politikai, a gazdasági, a szociális és a kulturális alkotóelemek, valamint az emberi jogi kötelezettségek között; hangsúlyozza, hogy az átfogó intézményfejlesztési programot mielőbb el kell indítani; hangsúlyozza, hogy – tekintettel a társulási megállapodások ambiciózus jellegére és a keleti partnerség jövőjével kapcsolatos rendkívüli jelentőségére – az Uniónak műszaki és pénzügyi segítségnyújtás révén támogatnia kell ezeket az országokat, hogy képessé váljanak a végrehajtásra vonatkozó kötelezettségvállalásaik teljesítésére; emlékezteti a Bizottságot ama kötelezettségére, hogy megfelelően tájékoztassa az Európai Parlamentet és az illetékes előadókat a társulási megállapodásokra vonatkozó tárgyalási megbízásról és magukról a tárgyalásokról;
27. üdvözlöi az Unió Örményországgal foglalkozó magas szintű tanácsadó csoportjának munkáját, valamint egy hasonló testület Moldovában történő felállítását; felkéri a főképviselőt/alelnököt és a Bizottságot, hogy vitassák meg annak a lehetőségét, hogy más keleti partnerek számára is felajánljanak-e hasonló segítséget;
28. úgy véli, hogy a gazdasági integráció a társadalmi és politikai változás erős mozgatórugója lehet; hangsúlyozza, hogy az Unióval közös, mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi térségek kialakítása kizárólag a szükséges feltételek teljesülését követően válhat valóra; hangsúlyozza, hogy továbbra is ez a keleti partnerség egyik kulcsfontosságú vonzereje a partnerországok számára, továbbá erőteljesen ösztönzi a reformokat, amennyiben e megállapodások társadalmi és környezeti hatását teljes mértékben és időben felmérik; elismeri, ugyanakkor, hogy a keleti partnerországok változó körülményeihez kell igazítani a mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi térségek elképzelését;
29. kiemeli az ESZP partnerországai közötti megnövekedett két- és többoldalú gazdasági együttműködés fontosságát, mivel ez érezhető előnyöket eredményezne a polgárok számára, javítaná a régió politikai környezetét és hozzájárulna a partnerországok gazdasági fejlődéséhez; ezért ösztönzi szabadkereskedelmi térségek partnerországok közötti kialakítását;

2011. április 7., csütörtök

30. tudomásul veszi Kína növekvő gazdasági jelenlétét a keleti partnerség országaiban;
31. hangsúlyozza, hogy elsősorban vízumkönnyítéssel és visszafogadási megállapodások segítségével kell támogatni a polgárok mobilitását, az emberek közötti kapcsolatok fenntartását és kezelni a migrációs áramlásokat, a vonatkozó feltételek maradéktalan teljesülése esetén a teljes vízumliberalizáció felé történő fokozatos elmozdulás érdekében; felkéri az EU-t, hogy tevékenyen és mihamarabb folytasson erre irányuló tárgyalásokat, ugyanakkor biztosítsa a vízumkönnyítési megállapodások jobb végrehajtását; javasolja, hogy a kétoldalú megállapodások irányozzák elő az európai szomszédságpolitika partnerországai nemzeti migrációs jogszabályainak aktualizálását; kitart amellett, hogy biztosítani kell, hogy az ilyen, és különösen a menedéknújtásra vonatkozó megállapodások és politikák végrehajtása teljes mértékben megfeleljen a nemzetközi előírásoknak és kötelezettségvállalásoknak, valamint az uniós normáknak, különösen az emberi jogok tekintetében;
32. hangsúlyozza továbbá, hogy a vízumliberalizáció erőteljes ösztönzőként is használható a demokratizálódás és az emberi jogi reformok partnerországokbeli előmozdítása érdekében, és egyben az ESZP keretében az EU-val történő politikai társulás és gazdasági integráció felé tett konkrét lépések elismerésének is tekinthető;
33. javasolja, hogy a Bizottság évente tegyen közzé értékelő jelentést az európai visszafogadási megállapodásokról;
34. úgy véli, hogy fokozott együttműködésre van szükség az ESZP-országok és a FRONTEX között;
35. sürgeti a Bizottságot, hogy megfelelő erőforrások biztosítása révén és a már létező ösztöndíjprogramok megerősítésével és kiszélesítésével fordítson különös figyelmet a diákok, tudósok, kutatók és üzletemberek mobilitására; e tekintetben hangsúlyozza a keleti partnerség keretében olyan új projektek kidolgozásának a jelentőségét, amelyek a felsőoktatás és kutatás területén strukturáltabb együttműködésre irányulnak, előmozdítva az egyetemi diákcsereket, valamint a köz- és magánszféra partnerségeket a kutatás területén; üdvözli a mobilitási partnerségek létrehozását Moldovával és Grúziával, és ösztönzi az ilyen partnerségeknek az egyéb keleti partnerekkel történő kialakítását a migrációra vonatkozó átfogó uniós megközelítés részeként; e tekintetben úgy véli, hogyjobban kellene felhasználni és alkalmazni a schengeni vízumkódex keretében meglévő rugalmassági intézkedéseket e csoportok mobilitásának megkönnyítéséhez;
36. megerősíti, hogy határozottan támogatja azt az EU által finanszírozott projektet, melynek keretében ösztöndíjakat nyújtanának az ESZP-országokból és az EU-ból érkező egyetemi végzettséggel rendelkezők számára az Európa Tanulmányok Szakkollégiumában (College of Europe) folytatandó tanulmányokhoz; hiszi, hogy ez lehetővé fogja tenni az uniós politikák tartalmáról és szelleméről, jogszabályairól és intézményeiről teljes körű szakmai ismeretekkel rendelkező személyek felkészítését, akik a jövőben az európai és szomszédos országokban – például az EU–ESZP-vel kapcsolatos állásokban – fognak elhelyezkedni;
37. hangsúlyozza az ágazati együttműködés jelentőségét, tekintettel a kölcsönös függőség fokozódására, különösen olyan területeken, mint az energiabiztonság, a környezetvédelem, az éghajlatváltozás, az oktatás, az informatika, a kutatás, a közlekedés, a szociális fejlődés, a társadalmi integráció, a foglalkoztatási és munkahely-teremtési politikák, valamint az egészségügyi együttműködés; hangsúlyozza, hogy az ágazati együttműködés fokozása elősegítheti a szinergiák kialakulását a belső uniós politikák és az európai szomszédságpolitika között; ezzel kapcsolatban úgy véli, hogy több partnerországot kell ösztönözni arra, hogy írjon alá az Unióval jegyzőkönyveket a közösségi programokban és ügynökségekben való részvételről; üdvözli ezzel kapcsolatban a Moldovai Köztársaság és Ukrajna Energiaközösséghez való csatlakozását;
38. véleménye szerint meg kell erősíteni az energetikai együttműködést, az energiahatékonyságot és a megújuló energiaforrások támogatását, amelyek az ESZP-partnerekkel folyó együttműködés terén kulcsfontosságú célkitűzésnek számítanak; hangsúlyozza a Nabucco projekt, annak gyors végrehajtása, illetve az AGRI projekt keretében a cseppfolyósföldgáz-szállítás stratégiai jelentőségét;

2011. április 7., csütörtök

39. kiemeli, hogy megfelelő szintű uniós finanszírozást kell biztosítani a szomszédsággal folyó együttműködéshez, és megismétli az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszköznek (ENPI) mint az európai szomszédságpolitika finanszírozási eszközének az értékét, amelynek olyan irányba kellene továbbfejlődnie, hogy rugalmasabb választ adjon a szomszédos országok és régiók igényeire, garantálja az ESZP politikai célkitűzései és az ENPI programozása közötti közvetlen kapcsolatot, illetve tükrözze a jövőbeni ESZP teljesítményalapú jellegét; kiemeli ugyanakkor, hogy nagyobb rugalmasságra és reagálóképességre van szükség a válságok kapcsán, továbbá hogy célzottabb támogatást kell biztosítani, különösen a civil társadalom és a helyi szintek számára, biztosítva az alulról építkező megközelítést és garantálva, hogy a pénzügyi támogatás nem jár indokolatlan állami beavatkozással; fontosnak tartja az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszköz keretei közé tartozó különböző programok kezelésének és végrehajtásának nyomon követését és kiemeli, hogy a projektek finanszírozásának egyik alapvető feltétele, hogy azok hozzáadott értéket nyújtsanak a helyi gazdaság fejlődéséhez, figyelembe véve a tényleges költségeket és az egyes projektek tényleges hozzájárulását; felszólítja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy kellő időben folytasson konzultációt a Parlamenttel és a civil társadalmi szereplőkkel a jogutód eszköz közelgő kidolgozása során;

40. kéri a demokráciáért és emberi jogokért létrehozott európai eszköz keretében nyújtott támogatás növelését és jobb felhasználását a civil társadalom azon képességének erősítésére, hogy előmozdítsa az emberi jogok helyzetét és a demokratikus reformot, valamint a nem állami szereplők részére létrehozott, a civil szervezetek által kivitelezendő kisebb volumenű helyi fejlesztési tevékenységeket segítő eszköz keretében nyújtott támogatás növelését is, különösen Belaruszban;

41. hangsúlyozza a megfelelő szintű finanszírozás fenntartásának jelentőségét, és biztató jelenséggé értékeli a nemzetközi pénzügyintézetek és egyéb adományozók közötti, a hatékonyság javítása és a szinergiák kialakítása érdekében folytatott munka fokozott összehangolását; hangsúlyozza, hogy az Uniónak a gyakorlati együttműködésre történő fokozottabb összpontosítás révén hozzá kell járulnia a létező források partnerországok általi jobb felhasználásához, hogy ezen országok intézményei jobban végre tudják hajtani az Unióval kötött különböző megállapodásokból származó reformokat és kötelezettségvállalásokat; rámutat, hogy a teljesítmény és a pénzügyi támogatás közötti összefüggést (pl. az ENPI keretében nyújtott kormányzati támogatás) különösen a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság tekintetében kell hangsúlyozni;

42. úgy véli, hogy a költségvetési támogatást meg lehet vitatni, mint hasznos lehetőséget, amely valódi ösztönzőként szolgálhat a jövőben; ugyanakkor úgy véli, hogy a megkülönböztetés elvén kellene alapulnia és alkalmazását feltételekhez kellene kötni, ideértve a közös értékrend elvének a kedvezményezett országok általi átvételét, a költségvetési gazdálkodási és ellenőrzési eljárások kedvezményezett országban történő hatékony végrehajtását, a korrupció alacsony szintjét, valamint az ilyen támogatás átlátható, hatékony és elszámoltatható módon történő felhasználásának képességét;

43. kitart amellett, hogy különösen az ENPI-t illetően érdemben növeljék az általános költségvetés 4. fejezete alatti összeg felső határát, tekintettel arra, hogy az Európai Unió és a partnerországok közötti együttműködés fellendítése és a fokozatos gazdasági integráció terén az elmúlt években elért fejlődés ellenére többet kell tenni, mert új kihívások és új együttműködési területek merülnek fel;

44. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy növelje az európai szomszédságpolitika keleti összetevőjének juttatott pénzügyi támogatást, de ezt ne a Mediterrán Unió finanszírozásának rovására tegye, a keleti partnerség célkitűzéseinek elérése és a keleti partnerség tényleges végrehajtásának szavatolása érdekében;

45. rámutat arra, hogy noha a támogatás húzóerőként működhet az ESZP-országok számára, ez nem elegendő a fenntartható és tartós fejlődés garantálásához; ezért felszólítja az ESZP-országokat, hogy erősítsék meg és mozgósítsák hazai forrásaikat, valamint vonják be aktívan a magánszektor, a helyi önkormányzatokat és a civil társadalmat az ESZP menetrendjébe, továbbá kéri fokozottabb szerepvállalásukat az ESZP keretében megvalósuló projektjekben;

46. megjegyzi, hogy a keleti partnerség ifjúsági dimenziójának erősítése fontos befektetés az EU és keleti szomszédok közötti, az elkövetkező években hatalmas lehetőségeket rejtő kapcsolatok jövőjébe, illetve az e partnerek demokrácia felé megtett fejlődésébe és jogalkotásuknak az európai normákkal való harmonizálásába; ismételt megjegyzi, hogy az EU 2011-es költségvetésében az ENPI részére 2011-re elkülönített további 1 000 000 eurót a Bizottságnak a keleti partnerség ifjúsági dimenziója erősítésére kell fordítania, azáltal, hogy:

2011. április 7., csütörtök

- a) kisebb összegeket nyújt a Bizottság vagy az Európai Unió delegációi által az Unió és a keleti partnerség országainak ifjúsági szervezeteihez intézett, közös projektekre vonatkozó pályázati felhívásai révén;
- b) ösztöndíjakat létesít az ESZP keleti országaiból származó diákok számára;

47. örömmel fogadja a Belaruszt illetően 2011. február 2-án rendezett adományozói konferencia eredményét, ami körülbelül 87 millió eurót jelent az emberi jogok szószólóinak támogatására, a szakszervezetek, kutatóközpontok és egyetemi hallgatói egyesületek erősítésére;

48. tudomásul veszi, hogy a moldovai EUBAM és a grúzai EUMM létrehozásával az Unió fokozott szerepet vállal a keleti szomszédok biztonsági ügyeiben; felszólítja az alelnököt/főképviselet és az EKSZ-t, hogy erősítsék meg szerepvállalásukat a Dnyeszteren túli területek és a Dél-Kaukázus elhúzódó konfliktusai megoldásában, a nemzetközi jog elvei, különösen az erőszak elkerülése, az önmeghatározás és a területi integritás alapján, aktívabb politikai hozzáállás, az állandó és eseti konfliktuskezelő rendszerekben, ideértve a már létező tárgyalási formációkban, különösen az EBESZ-ben való aktívabb részvétel és kiemelkedőbb szerepvállalás révén;

49. felszólítja az alelnököt/főképviselet és az EKSZ-t, hogy dolgozzanak ki több bizalomépítő intézkedést és programot, többek között az emberek számára új missziók és kommunikációs stratégiák indítása révén és olyan pragmatikus kezdeményezések és innovatív megközelítések megfontolása segítségével, mint az önálló-sodni kívánó területek társadalmával történő nem hivatalos kapcsolatok és konzultációk kialakítása a civil társadalmi kultúra és a közösségi párbeszéd támogatása érdekében, fenntartva ugyanakkor azt a politikát, hogy az EU tartózkodik az elismeréstől; hangsúlyozza, hogy az európai szomszédságpolitika, a keleti partnerség és a társulási megállapodásokról szóló tárgyalások keretei között meg kell erősíteni a jószomszédi kapcsolatok elvét, akárcsak a regionális együttműködés fejlesztését; úgy véli, hogy az Unió különleges képviselőinek továbbra is fontos a szerepük van, különösen ahol megbízatásuk regionális dimenzióval bír, mint például a Dél-Kaukázusban; úgy véli, hogy több és jobb intézkedés végrehajtására van szükség a régióban elhúzódó, a sokoldalú dimenziót hátráltató konfliktusok megoldása irányába;

50. e tekintetben felhívja a figyelmet arra, hogy a Dél-Kaukázus fennálló konfliktusainak megoldását illetően az előrelépés hiánya minden együttműködés fejlesztését hátráltatja a régióban, kivéve a regionális környezetvédelmi központot (REC), és következképpen gyengíti az európai szomszédságpolitikát; azt a nézetet vallja, hogy rendkívül fontos megnevezni azokat az együttműködési területeket, amelyekbe mindhárom országot be lehet vonni, különös tekintettel a polgári társadalmak közötti párbeszédre, az ifjúsági szervezetekre, a független sajtóorgánumokra és a gazdasági kölcsönhatásra, és felszólítja az Európai Külszolgálatot, hogy tegyen meg minden erőfeszítést azért, hogy e kezdeményezésben az Orosz Föderáció és Törökország is részt vegyen;

51. úgy véli, hogy az EU által ezekbe az országokba küldött delegációk túlterhelésének megelőzése és az elhúzódó konfliktusok nemzetközi tárgyalással elért megoldásaihoz való uniós közreműködés fokozása érdekében hasznos eszköz lehet, különösen a Dnyeszteren túli területek és a Dél-Kaukázus esetében, az Európai Unió különleges képviselőinek kinevezése; hangsúlyozza, hogy az Európai Unió különleges képviselőinek munkáját az alelnöknek/főképviseletnek kell összehangolnia;

52. aggodalmának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy a partnerországok területén dúló fegyveres konfliktusok következtében a lakóhelyüket elhagyni kényszerülőktől (mind a menekültektől, mind a lakóhelyüket országon belül elhagyni kényszerülő személyektől) továbbra is megtagadják jogaikat, azaz nem térhetnek vissza, megtagadják tulajdonjogaikat és a személyes biztonsághoz fűződő jogukat; felhívja valamennyi érintett felet, hogy egyértelműen és feltétel nélkül ismerjék el e jogokat, valamint azok azonnali biztosításának szükségességét, és találjanak a problémára a nemzetközi jog elveit tiszteletben tartó, gyors megoldást; e tekintetben felszólítja az Európai Bizottságot és az EU tagállamait, hogy folytassák és fokozzák az uniós segítséget és pénzügyi támogatásnyújtást a keleti partnerség említett helyzetben lévő államainak, különösen azáltal, hogy támogatják az épületek és utak, a víz- és áramellátás szükséges infrastruktúrája, kórházak és iskolák renoválását és építését;

2011. április 7., csütörtök

Az Európai Parlament szerepe

53. hangsúlyozza, hogy az Európai Parlament a szomszédos partnerországok körében kulcsfontosságú jelentőséggel bír a politikai vita előmozdításában és a szabadság és a demokrácia erősítésében, többek között a parlamenti választásokat megfigyelő küldöttségek révén is; hangsúlyozza elkötelezettségét az iránt, hogy a különböző parlamenti szervek között javítsa a munka következetességét, megerősítve a civil társadalommal fenntartott kapcsolatait és szervei tevékenységének hatékonyságát, például a parlamentközi szervekhez küldött delegációk jobb kihasználása révén;

54. ismételten határozott támogatásáról biztosít az EURONEST parlamenti közgyűlése iránt, kiemelve a demokrácia és a demokratikus intézmények elmélyítésében játszott szerepét, valamint mint a keleti partnerség parlamenti dimenzióját; úgy véli, hogy a közgyűlés hasznos hozzájárulást jelent a megerősített európai szomszédosságpolitika végrehajtásához, és hozzáadott értéket képvisel az együttműködés, szolidaritás és a kölcsönös bizalom megerősítésében és a legjobb gyakorlatok előmozdításában érdekelt valamennyi fél számára; kijelenti, hogy a belarusz parlament képviselőit örömmel fogadja az EURONEST Parlamenti Közgyűlése, de csak akkor, ha a belarusz parlamentet az Európai Unió által elismert, demokratikus választások útján választják meg;

55. hangsúlyozza az Európai Parlament szerepét az európai szomszédosságpolitika kidolgozásának valamennyi szakaszában és területén, legyen szó akár a stratégiai döntések meghozataláról, akár az ESZP végrehajtásának ellenőrzéséről, és ismételten hangsúlyozza elkötelezettségét az iránt, hogy az európai szomszédosságpolitika végrehajtása során továbbra is gyakorolni fogja ellenőrzési jogát, többek között a Bizottsággal az ENPI felhasználásáról folytatott rendszeres vitákon keresztül; ugyanakkor sajnálja, hogy korlátozott hozzáféréssel rendelkezik a dokumentumokhoz a vonatkozó programozási dokumentumok előkészítése során; kéri továbbá, hogy a Parlament kapjon lehetőséget az ESZP-partnerországokkal zajló tárgyalások tárgyát képező valamennyi nemzetközi megállapodás tárgyalási megbízásához való hozzáférésre az EUMSZ 218. cikkének (10) bekezdésével összhangban, amelynek értelmében a Parlamentet haladéktalanul és teljes körűen tájékoztatni kell a folyamat minden állomásáról;

56. örömmel fogadja a Tanács döntését, hogy 2011 második felében második csúcstalálkozóra hívja össze a keleti partnerség résztvevőit; e tekintetben felszólítja az Európai Unió tagállamait, hogy éljenek e lehetőséggel az elért fejlődés felmérésére és a keleti partnerség stratégiai irányításának további felülvizsgálatára, hogy ez a jövőben is lényegi eredményekkel járjon;

*

* *

57. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az Európai Külügyi Szolgálatnak (EKSZ), a Régiók Bizottságának, az ESZP-országok kormányainak és nemzeti parlamentjeinek, az EBESZ-nek és az Európa Tanácsnak.

Az európai szomszédosságpolitika felülvizsgálata – déli dimenzió

P7_TA(2011)0154

Az Európai Parlament 2011. április 7-i állásfoglalása az európai szomszédosságpolitika déli dimenziójának felülvizsgálatáról

(2012/C 296 E/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az európai szomszédosságpolitika (ESZP) 2004 óta tartó fejlődésére és különösen a Bizottságnak az ESZP végrehajtásáról szóló helyzetjelentésére,
- tekintettel az Egyiptommal, Izraellel, Jordániával, Libanonnal, Marokkóval, a Palesztin Hatósággal és Tunéziával közösen elfogadott cselekvési tervre,

2011. április 7., csütörtök

- tekintettel a Bizottság „Tágabb európai szomszédság: keleti és déli szomszédjainkkal fennálló kapcsolataink új kerete” című 2003. március 11-i közleményére (COM(2003)0104), valamint az „Európai szomszédságpolitika – stratégiai dokumentum” című 2004. május 12-i (COM(2004)0373), az európai szomszédságpolitika megerősítéséről szóló 2006. december 4-i (COM(2006)0726), a határozott szomszédságpolitikáról szóló, 2007. december 5-i (COM(2007)0774) és az európai szomszédságpolitika áttekintéséről szóló 2010. május 12-i (COM(2010)0207) közleményére,
- tekintettel a Bizottság és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének 2011. március 8-i, partnerség a demokráciáért és a közös jólétért a dél-mediterrán térséggel című közös közleményére (COM(2011)0200),
- tekintettel a Külügyek Tanácsának az európai szomszédságpolitikáról szóló, 2010. július 26-i következtetéseire,
- tekintettel korábbi állásfoglalásaira, azaz az európai szomszédságpolitikáról szóló 2006. január 19-i ⁽¹⁾, az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszközzel (ENPI) szóló 2006. július 6-i ⁽²⁾, az európai szomszédságpolitika erősítéséről szóló 2007. november 15-i ⁽³⁾, a Barcelonai folyamat: Unió a Mediterrán Térségért 2009. február 19-i ⁽⁴⁾, az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszköz felülvizsgálatáról szóló 2009. február 19-i ⁽⁵⁾, az „Unió a Mediterrán Térségért” című, 2010. május 20-i ⁽⁶⁾, valamint „A Jordán-folyó helyzete, különös tekintettel a folyó alsó szakaszára” című, 2010. szeptember 9-i ⁽⁷⁾ állásfoglalásaira,
- tekintettel a tunéziai helyzetről szóló, 2011. február 3-i ⁽⁸⁾, az egyiptomi helyzetről szóló, 2011. február 17-i ⁽⁹⁾, és a szomszédos déli országokról, különösen Líbiáról és a humanitárius aspektusokról szóló, 2011. március 10-i ⁽¹⁰⁾ állásfoglalásaira,
- tekintettel az EU–Marokkó Társulási Tanács 2008. október 13-i következtetéseire, amely kiemelt státuszt biztosított Marokkó számára,
- tekintettel az EU–Jordánia Társulási Tanács 2010. október 26-i következtetéseire, amely kiemelt státuszt biztosított Jordánia számára,
- tekintettel a „Barcelonai folyamat: Unió a Mediterrán Térségért” kezdeményezésnek a 2008. március 13–14-i brüsszeli Európai Tanács általi elfogadására,
- tekintettel a Bizottság a „Barcelonai folyamat: Unió a Mediterrán Térségért” című 2008. május 20-i közleményére (COM(2008)0319),
- tekintettel az Unió a Mediterrán Térségért kezdeményezés külügyminiszterei 2008. november 3–4-i marseille-i ülésének zárónyilatkozatára,
- tekintettel a 2008. július 13-i párizsi csúcstalálkozóznak a mediterrán térségért tett nyilatkozatára,
- tekintettel az 1995. november 27–28-án Barcelonában megtartott külügyminiszterek Euro-mediterrán Konferenciáján elfogadott, az euro-mediterrán partnerség létrehozásáról szóló Barcelonai Nyilatkozatra,

⁽¹⁾ HL C 287. E, 2006.1.19., 312. o.

⁽²⁾ HL C 303. E, 2006.1.19., 760. o.

⁽³⁾ HL C 282. E, 2008.11.6., 443. o.

⁽⁴⁾ HL C 76. E, 2010.3.25., 76. o.

⁽⁵⁾ HL L 76. E, 2010.3.25., 83. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0192.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0314.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0038.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0064.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0095.

2011. április 7., csütörtök

- tekintettel az Unió a Mediterrán Térségért Parlamenti Közgyűlése (UMT-PK) Elnökségének párizsi (2008. július 12.), kairói (2009. november 20.), rabati (2010. január 22.), palermói (2010. június 18.) és római (2010. november 12.) nyilatkozataira,
 - tekintettel az Unió a Mediterrán Térségért Parlamenti közgyűlés (EMPK) által 2008. október 13-án Ammanban elfogadott és „Barcelonai folyamat: Unió a Mediterrán Térségért” kezdeményezés külügyminisztereinek első ülésére megküldött ajánlására,
 - tekintettel az UMT-PK bizottságainak a 2010. március 13-án és 14-én Ammanban megtartott hatodik plenáris ülésen elfogadott ajánlásaira,
 - tekintettel a helyi és regionális önkormányzatok euro-mediterrán közgyűlése (ARLEM) 2010. január 21-én Barcelonában tartott alakuló ülésének következtetéseire,
 - tekintettel az Európai Szomszédosági és Partnerségi Támogatási Eszköz (ENPI) létrehozására vonatkozó általános rendelkezések meghatározásáról szóló 2006. október 24-i 1638/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Tanácshoz intézett, az EU és Líbia közötti keretmegállapodás megkötésére irányuló tárgyalásokról szóló, 2010. december 13-i ajánlására,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a demokrácia és az emberi jogok tiszteletben tartása és előmozdítása, különösen a nők jogai, a jogállamiság, a biztonság megerősítése, a demokratikus stabilitás, a jólét, a jövedelmek, a javak és az esélyek társadalmon belüli igazságos elosztása és ily módon a korrupció elleni küzdelem, a felelősségteljes kormányzás előmozdítása az Európai Unió alapvető elveit és célkitűzéseit képezik, valamint az ESZP-partnerországokkal közös értéket kell képezniük és az ESZP kulcsfontosságú célkitűzéseivé kell válniuk,
- B. mivel az ENP felülvizsgálatának figyelembe kell vennie az EU számos déli szomszédos országában a szabadságot, demokráciát, és reformokat követelő tüntetéseket, melyek jól illusztrálták a régióban élő emberek erős vágyát a valódi változás és a jobb életkörülmények iránt,
- C. mivel az egész térségben fokozódott nagyrészt a javak és a gazdasági növekedés egyenlőtlen eloszlása, a szabadságok hiányában gyökerező polgári nyugtalanság, amely a lakosság uralmon lévő kormányokkal szembeni általános elégedetlenségét tükrözi,
- D. mivel a gazdasági és pénzügyi válság hatásai csak tetézték a partnerországokban már meglévő politikai, gazdasági és társadalmi kihívásokat, különösen a munkanélküliség és az áremelkedés problémáját illetően, és mindez felkelésekhez vezetett a régióban,
- E. mivel a tunéziai, egyiptomi, líbiai, szíriai, algériai, marokkói, jordániai és más, demokratikus reformokat követelő országokban zajló események megkövetelik az EU-tól, hogy megfelelő változásokat eszközöljön az ESZP-ben annak érdekében, hogy hatékonyan támogassa a politikai, gazdasági és társadalmi reformfolyamatot, ugyanakkor egyértelműen elítéli a békés tüntetések erőszakos elnyomását,
- F. mivel 2004-es elindítása óta az ESZP eredménytelennek bizonyult az emberi jogi és demokratikus célkitűzéseinek megvalósításában, továbbá nem volt képes véghezvinni a szükséges politikai, társadalmi és intézményi reformokat; mivel a régióval ápolott kapcsolatok vonatkozásában az EU elhanyagolta a civil társadalommal és a demokratikus erővel folytatott párbeszédet; mivel a fennálló hiányosságokkal és kihívásokkal szemben most a világosan meghatározott cselekvési prioritásokkal, egyértelmű eredménymutatókkal, illetve a teljesítményen és eredményeken alapuló differenciálással a végrehajtásra kell a hangsúlyt helyezni, mindeközben törekedve arra, hogy a civil társadalom tekintetében valóban reprezentatív partnerekkel és a demokráciaépítésben döntő szerepet játszó kritikus intézményekkel együtt járjanak el,

(1) HL L 310., 2006.11.9., 1. o.

2011. április 7., csütörtök

- G. mivel az európai államok és a déli ESZP-államok között jelentős gazdasági, társadalmi és demográfiai eltérések vannak, amelyek valamennyi partner közös érdekében választ igényelnek,
- H. mivel az EU-nak pontosabban meg kell határoznia stratégiai céljait és prioritásait a keleti és déli szomszédokkal fennálló partnerségi kapcsolataiban, valamint politikai menetrendjében és költségvetési tervében kellő jelentőséget kell tulajdonítania az ezzel kapcsolatos kérdéseknek,
- I. mivel az ESZP-be célratörőbb és hatékonyabb eszközöket kell beépíteni az EU szomszédságában a politikai, gazdasági és társadalmi reformok ösztönzése és támogatása érdekében,
- J. mivel a Lisszaboni Szerződés az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) és a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője posztjának létrehozásával megteremtette az EU számára a feltételeket politikai és működése hatékonyságának és koherenciájának javításához, különösen a külkapcsolatok területén; mivel a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének biztosítania kell, hogy az EU hangját nemzetközi szinten is meghallják,
- K. mivel az Európai Unióról szóló szerződés 3. és 21. cikke tovább fejleszti az EU külpolitikájának célkitűzéseit, és az emberi jogok – különösen az emberi jogok és alapvető szabadságok egyetemessége és oszthatatlansága – előmozdítását helyezi az EU külső fellépésének középpontjába,
- L. mivel az EU-Szerződés 8. cikke értelmében az Uniónak a vele szomszédos országokkal különleges kapcsolatokat kell kiépítenie a jólét és a jószomszédi viszonyok egy olyan térségének a létrehozása céljából, amely az Unió értékeire épül, és amelyet az együttműködésen alapuló szoros és békés kapcsolatok jellemeznek,
- M. mivel a megoldatlan konfliktusok és az emberi jogokkal kapcsolatos nemzetközi jog megsértései akadályozzák az ESZP teljesítését, hátráltatva a gazdasági, társadalmi és politikai fejlődést, illetve a regionális együttműködést, a stabilitást és a biztonságot,
- N. mivel a déli szomszédos országokkal fenntartott uniós kapcsolatokban az elmúlt években a rövid távú stabilitás megteremtésére irányuló törekvés gyakran háttérbe szorította a demokrácia, a társadalmi igazságosság és az emberi jogok értékeit,
- O. mivel az EU-nak alulról felfelé építkező megközelítést kell követnie, növelve az intézmények kiépítésével, a civil társadalommal, a demokratizálódással kapcsolatos folyamatok, valamint különösen a nők részvételének és a társadalmi-gazdasági fejlődés támogatását, amelyek a hosszú távú stabilitás előfeltételei,
- P. mivel az emberi jogok és különösen a nők emberi jogainak tisztelete, a demokrácia és a jogállamiság – beleértve a kínzás és a kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód elleni küzdelmet –, csakúgy mint a halálbüntetés ellenzése alapvető uniós elvek,
- Q. mivel az UMT kezdeményezés jelenleg szünetel, különösen miután bizonytalan időre elhalasztották az Unió a Mediterrán Térségért kezdeményezés állam- és kormányfőinek második csúcstalálkozóját és a miniszteri szintű találkozókat, és a főtítkár lemondott; mivel az UMT olyan régióban formálódik, amelyet a Tunéziában, Egyiptomban és a földközi-tengeri és közel-keleti országokban lezajlott népi felkeléseket követően jelenleg területi konfliktusok, politikai válságok és növekvő társadalmi feszültségek jellemeznek, amelyek lelassítják az UMT intézményeinek működését, illetve az állam- és kormányfők 2008. júliusi párizsi csúcstalálkozóján, és az Unió a Mediterrán Térségért kezdeményezés külügyminiszterei 2008. november 3-4-i marseille-i ülésén meghirdetett nagyszabású regionális integrációs projektek beindítását; mivel az Unió a Mediterrán Térségért – amelynek szándékolt célja az európai uniós politikák fokozott érvényesítése volt a régióban – nem bizonyult hatékonynak az érintett népesség bizalmának csökkenése és az alapvető igényeinek való megfelelés tekintetében,

2011. április 7., csütörtök

- R. mivel az UMT létrehozása lehetőséget kínált egyrészt a kétoldalú politikák, másrészt a regionális politikák közötti kiegészítő jelleg megerősítésére az euro-mediterrán együttműködés célkitűzéseinek hatékonyabb megvalósítása céljából,
- S. mivel az egyéb globális szereplők és különösen a BRIC-országok tovább erősítették gazdasági jelenlétüket és politikai befolyásukat az EU déli szomszédságában,
- T. mivel a politikai, gazdasági, szociális és pénzügyi válság következtében még súlyosabbá váltak az ESZP déli partnerországaiban meglévő politikai, gazdasági és társadalmi kihívások; mivel az uniós vívmányokhoz való közelítéssel, valamint a gazdasági és társadalmi kapcsolatok fokozatos bővüléséhez való alkalmazkodással kapcsolatos reformok költsége további kihívást jelent az EU déli szomszédjai számára; mivel néhány országban ezek a tényezők nagyban hozzájárultak a társadalmi elégedetlenséghez, illetve a demokratizálódási és reformtörekvésekhez,
- U. mivel a vízgazdálkodás és különösen a térségben élő valamennyi nép szükségleteivel összhangban lévő, igazságos vízelosztás rendkívül fontos a tartós közel-keleti béke és stabilitás szempontjából,
- V. mivel a demográfiai tendenciák azt mutatják, hogy míg az elkövetkező húsz évben az EU tagországaiban stabil, de egyre öregedő lakossága lesz, addig az ESZP déli országaiban növekedni fog a népesség, különösen a munkaképes korcsoportban; mivel előfordulhat, hogy ezekben az országokban a gazdasági növekedés és a munkahelyteremtés nem lesz képes lépést tartani a várható lakosságnövekedéssel, elsősorban amiatt, hogy ezen országokban már most is igen magas – a fiatalok körében pedig különösen magas – a munkanélküliek aránya,
- W. mivel a déli ESZP-országokban eluralkodott korrupció továbbra is komoly aggály, amely a társadalom nagy részét érinti, köztük állami intézményeket is,
- X. mivel az ENPI hozzájárult az ESZP finanszírozásának egyszerűsítéséhez; mivel az ENPI helyébe lépő eszköz kialakítására irányuló folyamatnak tükröznie kell a térségben lezajlott legutóbbi fejleményeket, főként a lakosság jogszerű demokratikus törekvéseit, az ESZP stratégiai felülvizsgálatának következtéseit és azt az összes érintett féllel és különösen a helyi szereplőkkel folytatott konzultációkon keresztül kell kivitelezni,

Az ESZP felülvizsgálata –Általános észrevételek

1. újból megerősíti az ESZP alapját képező értékeket, elveket és kötelezettségvállalásokat – mint amilyen a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok, az alapvető szabadságjogok és a nők jogainak tiszteletben tartása, a felelősségteljes kormányzás, a piacgazdaság és a fenntartható fejlődés – és ismételten megerősíti azt, hogy az ESZP továbbra is érvényes keretet biztosít a legszorosabb partnereinkkel folytatott kapcsolat elmélyítéséhez és megerősítéséhez, ezen országok – a demokrácia, az előrehaladás és a mindenki előtt nyitva álló társadalmi és gazdasági lehetőségek megteremtésére és megszilárdítására irányuló – politikai, társadalmi és gazdasági reformjainak támogatása céljából; hangsúlyozza, hogy fontos a közös felelősség- és szerepvállalás elvének fenntartása az ESZP-programok tervezése és megvalósítása során; úgy véli, hogy az európai szomszédsági politika – amely egységes politikai keretet, teljesítményorientált differenciálást és egyénre szabott támogatást is jelent – 2004-es elindítása óta kézzelfogható előnyökkel járt mind az ESZP-beli partnerek, mind pedig az EU számára;

2. emlékeztet arra, hogy a Földközi-tenger déli partvidékének, különösen Tunéziában, Egyiptomban, Líbiában, Szíriában, Algériában, Marokkóban, Jordániában és más, demokratikus reformokat követelő országokban történt eseményeinek fényében az ESZP-nek nem sikerült előmozdítania és biztosítania az emberi jogokat a harmadik országokban; sürgeti az Európai Uniót, hogy vonja le ezekből az eseményekből a tanulságot, és vizsgálja felül a demokrácia és az emberi jogok támogatására vonatkozó politikáját, és a harmadik országokkal való valamennyi megállapodás emberi jogi záradékára vonatkozóan alakítson ki egy végrehajtási mechanizmust; ragaszkodik ahhoz, hogy az európai szomszédságpolitika felülvizsgálatakor kezeljék kiemelten az igazságszolgáltatás függetlenségére, az alapvető szabadságjogok, a pluralizmus, a sajtószabadság védelmére és a korrupció elleni küzdelemre vonatkozó kritériumokat; kéri, hogy az Unió ezen országokra vonatkozó politikáját jobban hangolják össze a többi uniós politikával;

2011. április 7., csütörtök

3. felszólítja az EU-t, hogy – déli szomszédjainak lakosságának igényeire és elvárásaira válaszolva – az ESZP keretében rendelkezésre álló valamennyi eszköz felhasználásával és szükség esetén új eszközök elfogadásával határozottan támogassa a térségben a politikai és gazdasági reformfolyamatot annak érdekében, hogy a leghatékonyabban követni tudja a demokratikus átmenetet, amelynek középpontjában az alapvető szabadságok tiszteletben tartása, a felelősségteljes kormányzás, az igazságszolgáltatás függetlensége és a korrupció elleni küzdelem áll;
4. hangsúlyozza, hogy növelni kell az ESZP számára előirányzott pénzeszközöket a 2013 utáni időszakra vonatkozó, többéves pénzügyi kereten belül, az ESZP déli dimenziója számára prioritást biztosítva a közel-múltban bekövetkezett események fényében; úgy véli, hogy az új többéves pénzügyi keretnek figyelembe kell vennie az egyes országok sajátos jellemzőit és konkrét szükségleteit;
5. hangsúlyozza, hogy egy, a nyitottság, a közös tulajdon és feltételeesség elvén alapuló, erősebb politikai partnerségre és gazdasági integrációra irányuló konkrét javaslatot kell a szomszédos országok elé terjeszteni; arra szólít fel, hogy a legfejlettebb partnerországoknak az EU normái és értékei felé történő gyorsabb haladás érdekében az egyes országok és régiók eltérő szükségleteinek megfelelően kell alakítani ezt a javaslatot;
6. szorgalmazza, hogy központibb szerepet kapjon a civil szervezetekkel folytatott együttműködés, mivel ezek jelentik a népi felkelések mögött álló hajtóerőt szerte a térségben;
7. kiemeli, hogy megfelelő szintű uniós finanszírozást kell biztosítani a szomszédsággal folyó együttműködéshez, és megismétli az Európai Szomszédügyi és Partnerségi Támogatási Eszköznek (ENPI) mint az európai szomszédságpolitika legfőbb finanszírozási eszközének az értékét, amelynek olyan irányba kellene továbbfejlődnie, hogy az rugalmasabb választ adjon a szomszédos országok és régiók igényeire, garantálja az ESZP politikai célkitűzései és az ENPI programozása közötti közvetlen kapcsolatot, illetve tükrözze a jövőbeni ENPI teljesítményalapú jellegét; kiemeli ugyanakkor, hogy egy alulról felfelé építkező megközelítés biztosításával célzottabb támogatást kell nyújtani, ami elsősorban a civil társadalomra és a helyi közösségekre irányul; hangsúlyozza a különböző ENPI-programok irányítása és végrehajtása nyomán követésének jelentőségét;
8. hangsúlyozza, hogy az EUMSZ 80. cikkével összhangban minden szükséges intézkedést – a megfelelő pénzügyi, emberi és technikai erőforrásokat beleértve – meg kell hozni annak biztosítására, hogy az EU megfelelően tudjon reagálni bármifajta tömeges migrációs áramlás esetén;
9. kiemeli, hogy az ESZP stratégiai felülvizsgálatának komolyan foglalkoznia kell a politikai hiányosságokkal és támogatnia kell az összes partner fokozottabb politikai kötelezettségvállalását, ugyanakkor meg kell erősítenie a teljesítményen alapuló differenciálást, világosan meghatározott eredménymutatók alapján; szorgalmazza, hogy a felülvizsgálatnak nagy figyelmet kell szentelnie a többoldalú dimenzió kialakításának sürgető szükségességére, valamint a partnerországokkal erőteljesebb, folyamatos és valódi politikai párbeszédet kell eredményeznie;
10. rendkívül fontosnak tartja folyamatosan értékelni és megvizsgálni a már végrehajtott programok révén eddig elért eredmények mellett a partnerség keretében felhasznált erőforrások megfelelőségét is; véleménye szerint ez az eljárás lehetőséget ad az esetleges hiányosságok és helytelen döntések jövőbeli korrekciójára;
11. kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az Unió déli szomszédjaival fenntartott kapcsolataira vonatkozó európai szomszédságpolitikát, forrásokat és segítséget biztosítva egy valóban demokratikus átmenethez, és lefektetve a mélyreható politikai, társadalmi és intézményi reformok alapjait; ragaszkodik ahhoz, hogy a szomszédságpolitika felülvizsgálatakor kezeljék kiemelten a bírói kar függetlenségére, az alapvető szabadságjogok, többek között a médiaszabadság védelmére és a korrupció elleni küzdelemre vonatkozó kritériumokat;
12. elismeri és hangsúlyozza, hogy van különbség „az európai szomszédok” – azaz azon országok, amelyek a koppenhágai kritériumok teljesítését követően hivatalosan is csatlakozhatnak az EU-hoz – és „Európa szomszédjai” – azon országok, amelyek földrajzi helyzetüknél fogva nem csatlakozhatnak az EU-hoz – között;

2011. április 7., csütörtök

13. úgy véli, hogy emiatt kiemelt fontossággal és sürgősséggel újra kell gondolni és felül kell vizsgálni az EU földközi-tengeri stratégiáját, és ennek az új stratégiának javítania kell a politikai párbeszédet és fokoznia kell minden demokratikus és társadalmi erő számára nyújtott támogatást, beleértve a civil társadalom szereplőit is; ebben a vonatkozásban kéri a Tanácsot, hogy határozzon meg olyan politikai kritériumokat, amelyeket az európai szomszédságpolitikában részt vevő országoknak teljesíteniük kell a „kiemelt státuszhoz” való hozzájutás érdekében;

14. hangsúlyozza, hogy ki kell használni a Lisszaboni Szerződéssel járó változásokban rejlő lehetőségeket, különösen ami a Bizottság alelnöke/főképviselő megerősített szerepét, az Európai Külügyi Szolgálat létrehozását és az Európai Parlamentre ruházott új hatásköröket illeti, ahhoz, hogy koherensebb legyen az EU külpolitikája és növekedjen külső dimenziójának és fellépésének hatékonysága és legitimitása; úgy véli, hogy csak akkor lesz az EU olyan pozícióban, hogy hiteles és hatékony politikát tud kialakítani mediterrán partnerei irányába, ha a Tanács és a Bizottság képesek a múltból és a jelen eseményekből tanulni, és egy alapos és átfogó elemzést tudnak készíteni a jelenlegi európai szomszédságpolitika hiányosságairól;

15. hangsúlyozza az EU és a déli szomszédos országok közötti partnerség jelentőségét, továbbá kiemeli, hogy e szoros együttműködés mindkét oldal érdeke;

16. úgy véli, hogy az EU-nak tanulnia kell a déli szomszédságban a közelmúltban bekövetkezett eseményekből, és ennek fényében felül kell vizsgálnia az ESZP-t azzal a céllal, hogy ne csak az államokkal, hanem a társadalmakkal is partnerséget alakítson ki;

Déli dimenzió

17. kiemeli annak fontosságára, hogy a demokratikus változások mellett kiálló szereplőknek a demokratikus átmenet – különösen a szabad és demokratikus választások és az intézmények kiépítése, köztük a független bírói kar – ellenőrzésére vonatkozó kérésére adott válaszként a Parlament bevonásával hozzanak létre egy munkacsoportot;

18. a térségben bekövetkezett közelmúltbeli események fényében határozottan támogatja az EU-val szomszédos déli országok népei által kifejezésre juttatott legitim demokratikus törekvéseket, továbbá felszólítja az említett országok hatóságait, hogy a lehetőségekhez mérten biztosítsák a valódi demokráciába való békés átmenetet; hangsúlyozza, hogy az ESZP stratégiai felülvizsgálata során maradéktalanul figyelembe kell venni és tükrözni kell ezeket a fejleményeket;

19. ezzel összefüggésben a politikai, gazdasági és társadalmi reformok támogatására szolgáló jelenlegi eszközök mozgósítása, felülvizsgálata és átdolgozása révén az érintett társadalmakkal kialakított partnerség keretében az EU jelentős támogatását kéri a déli szomszédos országokban a demokratikus átalakuláshoz; e tekintetben kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegyenek hozzáférhetővé rövid távú, átmeneti pénzügyi támogatási mechanizmusokat, többek között kölcsönöket, olyan országok számára, amelyeknek a gyors demokratikus változások és a likviditás rendkívüli mértékű csökkenése miatt ezekre szükségük van; továbbá kéri a Bizottságot, hogy mihamarabb vizsgálja felül a Tunéziára és Egyiptomra vonatkozó, 2011–2013-as időszakra szóló nemzeti indikatív programokat annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni az említett partnerországok demokráciaépítés terén felmerült új és sürgető igényeit;

20. kiemeli az EU déli szomszédjaival folytatott politikai párbeszéd fokozásának jelentőségét; ismételten hangsúlyozza, hogy a demokrácia megerősítése, a jogállamiság, a felelősségteljes kormányzás, a korrupció különböző formái elleni küzdelem, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartása ezen párbeszéd létfontosságú elemeit képezik; e tekintetben kiemeli a lelkiismereti, vallás- és gondolatszabadság, a véleménynyilvánítási, a sajtó- és a médiaszabadság, az egyesülési szabadság, a nők jogai és a nemek közötti egyenlőség, a kisebbségek védelme és a szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés elleni küzdelem jelentőségét;

21. megjegyzi, hogy néhány partnerország már megkapta a kiemelt státuszt vagy az erre irányuló tárgyalások jelenleg is folynak; hangsúlyozza, hogy fontos e differenciálás átláthatóbb és koherens megközelítése az ezzel járó jelentős előrehaladás biztosításához, valamint a kettős mérce elkerülése érdekében fontos a kiemelt státusz elnyeréséhez szükséges feltételek világos meghatározása;

2011. április 7., csütörtök

22. hangsúlyozza, hogy ki kell igazítani a kiemelt státuszra vonatkozó koppenhágai kritériumokat, kéri a Bizottságot, hogy szavatolja, hogy harmadik országok csak akkor kapnak kiemelt státuszt, ha teljesítik ezeket a kritériumokat;
23. hangsúlyozza, hogy az EU számára a korrupció elleni küzdelemnek – elsősorban az igazságszolgáltatás és a rendőrség terén – kiemelt prioritásnak kell lennie a déli partnereivel fenntartott kapcsolatainak ápolásában;
24. kéri, hogy a kiemelt státusz partnerországoknak történő odaítélése, és az ESZP cselekvési tervének kidolgozása során minden szakaszban konzultáljanak az Európai Parlamenttel, tekintettel annak a Lisszaboni Szerződés szerinti új szerepére; felszólítja a Tanácsot és az EKSZ-t, hogy a tárgyalások minden szakaszában alkalmazandó, világos konzultációs mechanizmus bevezetésével vonják be az Európai Parlamentet a kiemelt státuszra irányuló döntéshozatali eljárásba, köztük a teljesítendő feltételek meghatározásába, valamint a cselekvési tervben szereplő prioritások és iránymutatások kidolgozásába;
25. hangsúlyozza, hogy az EU és a déli szomszédos országok közötti hatékony partnerség kizárólag ezen együttműködés egymásba fonódó kétoldalú és többoldalú dimenziói közötti szinergiákon alapulhat, éppen ezért sajnálatosnak tartja, hogy az ESZP nem veszi kellőképpen figyelembe a többoldalú dimenzió megerősítésének szükségességét;
26. tisztelettel adózik a tunéziai, egyiptomi és líbiai polgárok bátorsága előtt, akik síkra szálltak a demokráciáért és a szabadságért, és kéri valamennyi uniós intézményt, hogy adják teljes körű támogatásukat a demokratikus átmenet folyamatához;
27. elítéli, hogy a tunéziai és egyiptomi békés felkelések során emberi életek veszttek oda, és kéri a hatóságokat, hogy alaposan vizsgálják ki az ügyet és a felelősöket állítsák bíróság elé;
28. úgy véli, hogy a Közel-Keleten és a földközi-tengeri térség egészében az izraeli-palesztin konfliktus jelenti a politikai feszültségek gyökerét;
29. felszólítja a főképviselet/alelnököt a konfliktusmegoldásban és bizalomépítésben való aktív részvételre a térségben, biztosítva, hogy az EU aktív szerepe – elsősorban a közel-keleti békefolyamatokban és a nyugat-szaharai konfliktusban – ne merüljön ki a finanszírozásban; úgy véli, hogy a konfliktusok megoldása kulcsszerepet játszik a régió gazdasági, társadalmi és politikai fejlődésében, valamint az ESZP regionális dimenziójának, és az Unió a Mediterrán Térségért-hez hasonló többoldalú együttműködési formáinak fejlődésében; rámutat, hogy az ESZP teljes sikere érdekében döntő jelentőséggel bír az, hogy EU déli szomszédságában felmerülő különböző konfliktusokra és különösen az arab-izraeli konfliktusra a nemzetközi joggal összhangban átfogó megoldást találjanak;
30. úgy véli, hogy a mediterrán térségen belüli, kultúrák közötti párbeszéd különös jelentőséggel bír a kölcsönös megértés, a szolidaritás, a tolerancia és a térség lakossága jólétének fokozása terén; várakozásai szerint a felülvizsgálat során mérlegelni fogják az e célt szolgáló eszközök kidolgozását;
31. mély aggodalommal tölti el, hogy továbbra is határozatlan időre elhalasztják az UMT állam- és kormányfőinek, valamint minisztereinek második csúcstalálkozóját, ami negatív üzenetet küld a régió népei és intézményei felé; úgy véli, hogy a főtítkárra lemondása rávilágít annak szükségességére, hogy tisztázzák az UMT eljárásait és intézményi rendszerét; emlékeztet arra, hogy a földközi-tengeri térség politikai feszültségei és regionális konfliktusai nem fékezhetik az ágazati és többoldalú együttműködések irányába tett konkrét előrelépések lehetőségét, továbbá hogy a nagyszabású, integrációs projektek megvalósítása és a nyílt politikai párbeszéd révén az UMT hozzá tud járulni a bizalmi légkör kialakításához, törekedve az igazságosság és a biztonság közös céljainak a szolidaritás és a béke szellemében történő megvalósítására;
32. elítélően nyilatkozik az UMT elégtelen finanszírozásáról, és a Földközi-tenger mindkét partján a tagállamok által vállalt elkötelezettség alacsony szintjéről; sajnálatosnak tartja, hogy az EU nem határozta meg a földközi-tengeri politikával kapcsolatos elképzelését, és hosszú távú stratégiai megközelítés kidolgozását szorgalmazza a térség fejlesztése és stabilizációja tekintetében; ragaszkodik ahhoz, hogy az euro-mediterrán integrációs folyamatnak az európai napirend politikai prioritásává kell válnia;

2011. április 7., csütörtök

33. meggyőződése, hogy újra kell indítani az Unió a Mediterrán Térségért kezdeményezést, figyelembe véve a térségben történt legutóbbi fejleményeket; úgy véli, hogy az új UMT-nek elő kell mozdítania a stabil gazdasági, társadalmi és demokratikus fejlődést, valamint szilárd közös alapot kell teremtenie az EU és a déli szomszédjai közötti szorosabb kapcsolatokhoz; hiszi, hogy ez az újonnan létrehozott közösség új lehetőségeket is kínálna egy olyan fenntartható közel-keleti béke megteremtéséhez, amely alapjaiban beépül a különböző társadalmakba és nem csupán a térség önkényuralmi vezetőinek törekény politikai akaratától függ;

34. megállapítja, hogy a felülvizsgálat során figyelembe kell venni, hogy az Unió a Mediterrán Térségért kezdeményezésnek nem sikerült beváltani a hozzá fűzött reményeket, továbbá meg kell vizsgálni az ez előtt álló kihívásokat és mérlegelni kell az ESZP-n belüli kétoldalú eszközök erősítésére szolgáló új megoldásokat; e tekintetben úgy véli, hogy több forrást kell azokra a területekre irányítani, ahol kézzelfogható előrehaladást lehet elérni;

35. aggodalmát fejezi ki az euro-mediterrán szabadkereskedelmi térség kialakítása terén mutatkozó elmaradás miatt; felszólít arra, hogy törekedjenek egy euro-mediterrán szabadkereskedelmi térség kialakítását célzó, mély és átfogó szabadkereskedelmi térségekről folyó összehangolt tárgyalások folytatására, amely tükrözi az egyes partnerországok társadalmi-gazdasági valóságát, és biztosítva, hogy e megállapodások társadalmi és környezeti hatását teljes mértékben és időben felméri; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a különböző szereplők részéről nem történt valódi előrehaladás a szükséges feltételek megteremtése érdekében; bátorítja emellett a dél-dél két- és többoldalú gazdasági együttműködés kialakítását, amely érezhető előnyöket eredményezne a polgárok számára, valamint javítaná a régió politikai környezetét;

36. hangsúlyozza, hogy az érintett országokban célzottan kell foglalkozni a legfontosabb egyedi kérdésekkel, megismétli azonban, hogy a szomszédosági politikan belül különös figyelmet kell szentelni főként a fiatal generáció társadalmi-gazdasági helyzetének;

37. úgy véli, hogy a sajátos közös érdekekkel, értékekkel és problémákkal rendelkező tagállamok és ESZP-országok közötti megerősített szubregionális együttműködés pozitív lendületet adna az egész földközi-tengeri térségnek; ösztönzi a tagállamokat, hogy aknázzák ki a változó geometriájú együttműködési mintában rejlő lehetőségeket és hangsúlyozza, hogy a jövőbeli ESZP-nek támogatnia és szorgalmaznia kell e megközelítést, nevezetesen regionális finanszírozási keretén keresztül;

38. úgy véli, hogy a déli szomszédosági politika összefüggésében szembe kell nézni a szabálytalan bevándorlás problémájával; kéri a Tanácstól és a Bizottságtól, hogy kísérik figyelemmel a déli szomszédos országokkal kötött megállapodások végrehajtását, és hogy a bevándorlás és különösen a visszafogadás kérdésére tekintettel kövessék nyomon az uniós tagállamok és a regionális szereplők között létrejött, hatályban lévő kétoldalú megállapodások végrehajtását;

39. sajnálatosnak tartja a mobilitás és a vízumpolitika terén a keleti és déli szomszédok között alkalmazott aszimmetrikus megközelítést; a mobilitással kapcsolatban kiáll a vízumeljárások megkönnyítése mellett az ESZP déli országai – különösen pedig a tanulók, kutatók és üzletemberek – tekintetében, és szorgalmazza az euro-mediterrán mobilitási partnerség kezdeményezés elfogadását; hangsúlyozza azt a fontos szerepet, amelyet bizonyos ESZP-országok játszhatnak a migrációs áramlások kezelésében; hangsúlyozza, hogy a migrációs áramlások kezelését célzó együttműködés során teljes mértékben tiszteletben kell tartani az uniós értékeket és a nemzetközi jogi kötelezettségeket; szorgalmazza, hogy a partnerországokkal kötendő visszafogadási megállapodások csak illegális bevándorlókra legyenek érvényesek, kizárva tehát mindazokat, akik menedékkérőnek, menekültnek, vagy védelemre szoruló személynek vallják magukat, és megismétli, hogy a visszaküldés tilalmának elve minden olyan személyre alkalmazandó, aki halálbüntetés, embertelen bánásmód vagy kínzás kockázatának van kitéve; szorgalmazza az emberkereskedelem megállítását célzó megerősített együttműködést és a migráns munkavállalókra vonatkozó feltételek javítását mind az EU-ban, mind a déli ESZP-országokban;

40. felszólítja a főképviselet/alelnököt, az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy helyezze az ESZP déli országaival folytatott kapcsolata előterébe a halálbüntetés eltörlésére, az emberi jogok – ideértve a nők emberi jogait is – és alapvető szabadságjogok – nevezetesen a lelkiismereti és vallásszabadság, az egyesülés szabadsága, sajtó- és médiaszabadság, a jogállamiság, a bírói kar függetlensége, a kínzás, a kegyetlen és embertelen bánásmód

2011. április 7., csütörtök

és a büntetlenség elleni küzdelem – tiszteletben tartására, valamint a különböző nemzetközi jogi dokumentumok – köztük a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútuma és a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi egyezmény – ratifikálására vonatkozó uniós politikai prioritást;

41. az ESZP déli országokkal kötött megállapodások felülvizsgálatával összefüggésben kéri, hogy ismételten fordítsanak figyelmet arra, hogy az érintett országokban teljes mértékben tartsák tiszteletben a vallás- szabadsághoz való jogot, különös tekintettel az összes vallási kisebbségre; hangsúlyozza, hogy a vallásszabadsághoz való jog magában foglalja a vallásnak egyénileg vagy közösségben, mind a nyilvánosság előtt, mind a magánéletben, istentisztelet, oktatás, vallásgyakorlás és szertartások végzése útján való szabad kifejezésre juttatását, valamint a vallás megváltoztatásához való jogot is;

42. hangsúlyozza, hogy az összes ESZP-országgal folytatott szerződéses kapcsolatok kitérnek az emberi jogi kérdésekkel emberi jogi albizottságok keretében foglalkozó rendszeres fórumok megtartására vonatkozó rendelkezésekre; kéri az EKSZ-t, hogy használja ki teljes körűen a meglévő albizottságokat és minden tárgyalás során szorgalmazza azok hatékonyabb és eredményorientáltabb tevékenységét, valamint biztosítsa a civil társadalmi szervezetek és emberi jogi jogvédők részvételét; javasolja, hogy az emberi jogokkal foglalkozó EU–Izrael informális munkacsoportot minősítsék át rendes albizottsággá; kéri az EKSZ-t, hogy vegyen részt az emberi jogi munkacsoport (COHOM) és az Európai Parlament Emberi Jogi Bizottsága közötti strukturális együttműködésben is;

43. kéri a főképviselőt/alelnököt, az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy tevékenyen mozdítsák elő és védjék a közlés szabadságát és az információhoz való – többek között az interneten keresztül – hozzáférést;

44. felszólítja a főképviselőt/alelnököt, az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy egy kapacitásnövelést szolgáló célzott eszköz révén erősítse meg a civil társadalmi szervezetek – különös tekintettel az emberi jogi szervezetekre és a női szervezetekre – szerepét a szakpolitika nyomon követésében, illetve a támogatás programozásában és végrehajtásában; e tekintetben kiemeli a nők nagyobb fokú bevonásának szükségességét, továbbá kéri az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy rendszeresen értékelje a projektjeik és programjaik nemekre gyakorolt hatását és álljon ki a nők jogaiért és a nemek közötti egyenlőségért az alkotmányok, a büntető törvénykönyvek, a családi jogi törvények és az egyéb polgári jogi törvények reformja során, valamint az ESZP-partnerországokkal folytatott emberi jogi párbeszéd során; ragaszkodik ahhoz, hogy a főképviselő/alelnök, az EKSZ és a Bizottság ne erősítse a harmadik országok és az EU közötti kapcsolatokat, ha az említett országok nem vonnak be elegendő civil társadalmi szervezetet politikáikba; megállapítja, hogy a civil társadalmi szervezetek az EU leghűségesebb és legerősebb szövetségei a demokratikus értékek, a felelősségteljes kormányzás és az emberi jogok partnerországokban való előmozdítása terén; szorgalmazza, hogy fokozottan vonják be a regionális és helyi hatóságokat, valamint a szakmai szervezeteket és a szociális partnereket az EU déli szomszédos országokkal folytatott együttműködésébe; kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy e tekintetben még inkább szilárdítsa meg és hatékonyabban használja fel a demokrácia és az emberi jogok európai eszközét;

45. hangsúlyozza, hogy végre kell hajtani a nemek közötti egyenlőség érvényesítését és támogatni kell az ezzel kapcsolatos fellépéseket annak érdekében, hogy a nemek közötti egyenlőség terén hatékony és szisztematikus megközelítést valósítsanak meg az ESZP-országokban; sürgeti a kormányokat és a civil társadalmat, hogy fokozzák a nők társadalmi befogadását, küzdjenek a nők írástudatlansága ellen és mozdítsák elő a nők foglalkoztatását annak biztosítása érdekében, hogy a nők valamennyi szinten érdemi arányban legyenek jelen;

46. hangsúlyozza a strukturált együttműködés jelentőségét a felsőfokú oktatás és kutatás területén a képzések és oktatási rendszerek kölcsönös elismerésének ösztönzése végett, elsősorban a tanulók, kutatók és professzorok fokozottabb mobilitása érdekében, amelyet az agyelszívás elleni küzdelemre irányuló intézkedések kísérik; e tekintetben üdvözlöi a Tempus alapítványnak a felsőfokú oktatásban, illetve az ERASMUS Mundus 2. cselekvési programnak a diákcserék révén nyújtott segítségét, illetve az euromediterrán egyetem (EMUNI) létrehozását, amelyet a két partvidék egyetemének euromediterrán hálózataként hoztak létre;

2011. április 7., csütörtök

47. hangsúlyozza a helyi hatóságok jelentőségét partnerországaink demokratikus fejlődésében, és ösztönzi az EU és a partnerországok helyi hatóságai közötti ikerintézményi együttműködési programok kiterjesztését;

48. hangsúlyozza a szakszervezetek és a társadalmi párbeszéd jelentőségét a déli partnerek demokratikus fejlődésében; bátorítja ezeket az országokat a munka- és szakszervezeti jogok további erősítésére; rámutat, hogy a társadalmi párbeszéd fontos szerepet játszhat a térséget érintő társadalmi-gazdasági kihívások tekintetében;

49. hangsúlyozza a beruházások, a képzés, a kutatás és az innováció egymáshoz közelítésének fontosságát, különös figyelmet szentelve a munkaerő-piaci igényekhez igazított képzésre, a régió gazdasági-társadalmi kihívásainak leküzdése érdekében; felhívja a figyelmet arra, hogy külön figyelmet kell fordítani a nőkre és a hátrányos helyzetű csoportokra, például a fiatalokra; ugyanakkor kiemeli a helyi fejlesztési projektek további támogatásának rendkívüli jelentőségét, hogy hozzá tudjanak járulni a legsérülékenyebb városok és régiók újjáélesztéséhez;

50. hangsúlyozza, hogy a jól működő, hatékony és biztonságos multimodális közlekedési rendszer a gazdasági növekedés és fejlődés, valamint az Európai Unió és déli földközi-tengeri partnerei közötti kereskedelem és integráció előmozdításának előfeltétele; kéri a Bizottságot, hogy a mediterrán térség tekintetében készítse el a regionális közlekedési cselekvési terv (2007–2013) felülvizsgálatát és az eredményeket vegye figyelembe a jövőbeni közlekedési cselekvési tervek kidolgozásánál;

51. hiszi, hogy a fenntartható fejlődés az ESZP felülvizsgálatának átfogó alapelve kell, hogy legyen, ami konkrétan a környezetvédelem javítására, a régióban rejlő tetemes megújulóenergia-potenciál kiaknázására, valamint a szűkös vízkészlet jobb használatára irányuló politikák és projektek előmozdítására történő összpontosítást jelenti;

52. ismételten felszólítja a Tanácsot, a Bizottságot és az uniós tagállamokat, hogy ösztönözzék és támogassák a Jordán-folyó pusztulását orvosló átfogó terv kidolgozását, valamint hogy többek között az Unió a Mediterrán Térségért kezdeményezés keretében továbbra is biztosítsanak pénzügyi és technikai támogatást a folyó – és különösen alsó szakaszának – helyreállítására;

53. kiemeli az energia és a megújulóenergia-források – például a szél, a nap és a hullám – területén folyó együttműködésben rejlő komoly lehetőségeket; támogatja a földközi-tengeri napenergiaterv összehangolt végrehajtását és a partnerországok alapvető szükségleteinek kielégítését célzó ipari kezdeményezéseket, valamint az energiahatékonyság érdekében létrehozott euro-mediterrán stratégia elfogadását; kiemeli, hogy az energiaellátás biztonságának megerősítése érdekében fontos a transz-euromediterrán elektromos, gáz- és olajhálózatok összekapcsolásának az összes euro-mediterrán térséget összekapcsoló intelligens hálózatok megvalósítása révén történő előmozdítása;

54. emlékeztet a helyi mezőgazdasági termelőket előnyben részesítő mezőgazdaság, a vidékfejlesztés, az élelmiszerbiztonság és az élelmiszer-önellátás, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás, a víz és az energia, illetve ezek ésszerű használata jelentőségére; javasolja, hogy határozzák meg a mezőgazdasági együttműködést az ESZP az euro-mediterrán mezőgazdasági menetrendet támogató prioritásaként, valamint az élelmiszerárak nemzeti, regionális és globális szintű stabilizálását szolgáló megoldásként;

55. ismételten kéri, hogy hozzanak létre euro-mediterrán polgári védelmi erőt, figyelembe véve, hogy a természeti katasztrófák kiterjedésének és számának növekedése miatt sürgetővé válik a szükséges pénzeszközök kiutalása, valamint hogy egy ilyen kezdeményezés erősítené az euro-mediterrán térség népei közötti szolidaritást;

2011. április 7., csütörtök

56. hangsúlyozza a déli, multilaterális regionális szervezetekkel, nevezetesen az Arab Ligával, és az Afrikai Unióval való szorosabb együttműködés fontosságát a fent említett területeken jelentkező kihívások sikeres kezelése érdekében; felszólítja a Bizottságot, hogy az ESZP felülvizsgálata során fontolja meg egy új, strukturált párbeszéd folytatását ezekkel a fórumokkal;

57. ismételten hangsúlyozza az ESZP finanszírozási eszközét jelentő ENVI jelentőségét; kiemeli ugyanakkor, hogy egy alulról felfelé építkező megközelítés biztosításával nagyobb rugalmasságot és célzottabb, elsősorban a civil társadalomra és a helyi közösségekre irányuló támogatást kell nyújtani; szorgalmazza továbbá, hogy végezzék el az ENPI átfogó hatékonysági vizsgálatát azzal a céllal, hogy az EU déli szomszédos országokkal fenntartott kapcsolatai terén jobban felhasználják a rendelkezésre álló pénzeszközöket és biztosítsák, hogy a fejlesztési segélyeket és a támogatásokat megfelelően használják fel a kedvezményezett országokban; kulcsfontosságúnak tartja a finanszírozás átláthatóságát és a korrupcióellenes mechanizmusoknak a finanszírozási eszközökbe történő beépítését; hangsúlyozza a különböző ENPI-programok irányítása és végrehajtása nyomán követésének jelentőségét; kiemeli a határokon átnyúló projektek megerősítésének, a lakosságot bevonó programok kiterjesztésének és a regionális együttműködési ösztönzők bevezetésének jelentőségét; felszólítja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy az ENPI helyébe lépő eszköz közelgő előkészítése során folytasson időben konzultációt a Parlamenttel és a civil társadalom érdekeltjeivel;

58. felszólítja a Tanácsot, hogy fogadja el az ENPI-rendelet 23. cikkét módosító, a Bizottság által 2008 májusában benyújtott és az Európai Parlament által 2008. július 8-án elfogadott jogalkotási javaslatot, amely lehetővé tenné a korábbi műveletekből visszamaradt pénzeszközök újrafelhasználását, ezzel biztosítva, hogy a jelenlegi pénzügyi válságnak az EU-val szomszédos és különösen a déli régiók realgazdaságára és élelmiszerárainak növekedésére gyakorolt következményei enyhítését célzó, égetően szükséges eszköz az EU rendelkezésére álljon;

59. hangsúlyozza, hogy az ENPI nem az egyetlen eszköz a ESZP-n belüli programok és tevékenységek finanszírozásához, és következetesen kitar amellet, hogy átfogó megközelítésre van szükség az összes finanszírozási eszköz felhasználása terén; kéri ezért az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy adjon világos áttekintést a kiutalt pénzeszközökről, kedvezményezett országok és ezen belül is finanszírozási eszközök szerinti bontásban;

60. kiemeli, hogy növelni kell az ESZP déli dimenziója számára előirányzott pénzeszközöket az EU új, 2014–2020-as pénzügyi tervében annak biztosításához, hogy a finanszírozás illeszkedjen a politikai ambíciókhoz, illetve annak érdekében, hogy a kiemelt státusz végrehajtása ne legyen kihatással az ESZP egyéb prioritásaira; kitar amellet, hogy tiszteletben kell tartani a 2006-ban a COREPER-hez intézett bizottsági nyilatkozatot követően létrejött megállapodást, amely előírja, hogy az ENPI teljes összegének 2/3-át a déli országok, míg 1/3-át a keleti országok között osztják szét demográfiai súlyuknak megfelelően;

61. hangsúlyozza azonban, hogy a kiutalt pénzügyösszegek növelésének az igények pontos vizsgálatán kell alapulnia és összhangban kell állnia a végrehajtott programok hatékonyságának növekedésével, hozzáigazítva azt a kedvezményezett ország szükségleteihez, és az elsőbbségi sorrendet is ennek megfelelően alakítva ki;

62. üdvözli az EBB égisze alatt az Euro-mediterrán Beruházási és Partnerségi Pénzügyi Eszköz (FEMIP) által végzett munkát és hangsúlyozza, hogy a régióban aktív többi nemzetközi pénzügyi intézettel szinergiára kell törekedni, és ismételten javasolja a közös fejlesztést szolgáló euro-mediterrán pénzügyi intézet létrehozását, amelynek továbbra is az EBB maradna a főrésztvényese; támogatja az EBB-nek nyújtott garancia felső határának azzal a céllal történő megemelését, hogy képes legyen megőrizni a térségben végzett tevékenységeinek intenzitását az elkövetkező években is; felhívja az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bankot, hogy módosítsa alapokmányát annak érdekében, hogy részt vehessen ebben a finanszírozási tevékenységben;

Az Európai Parlament szerepe

63. hangsúlyozza az Európai Parlament kulcsfontosságát azon elképzelés támogatásában, hogy Európa stabilitása és jóléte szorosan összekapcsolódjon a szomszédos déli ESZP-országokon belüli demokratikus kormányzással, illetve gazdasági és társadalmi előrehaladással, valamint a politikai vita, a mindenre kiterjedő szabadság, a demokratikus reformok és a jogállamiság szomszédos partnerei közötti, különösen a parlamentközi küldöttségeken és az UMT-PK-n keresztül előmozdításában;

2011. április 7., csütörtök

64. újfent megismétli elköteleződését a parlamenti ellenőrzés jogának az ESZP végrehajtása során történő gyakorlása mellett, de egyben kész rendszeres eszmecserét folytatni a Bizottsággal az ENPI alkalmazásáról; üdvözli, hogy a Bizottság és az EKSZ széles körű konzultációt folytat az ESZP felülvizsgálatáról, és reméli, hogy a Bizottság és az EKSZ a jelentős dokumentumok – például az ESZP cselekvési programja – előkészítése során is teljes és módszeres konzultációt fog folytatni a Parlamenttel; kéri továbbá, hogy a Parlament kapjon engedélyt az ESZP-partnerországokkal zajló tárgyalások tárgyát képező valamennyi nemzetközi megállapodási mandátumhoz való hozzáférésre az EUMSZ 218. cikkének (10) bekezdésével összhangban, amelynek értelmében a Parlamentet haladéktalanul és teljes körűen tájékoztatni kell a folyamat minden állomásáról;

*

* *

65. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az Európai Külügyi Szolgálatnak (EKSZ), a tagállamok és az ESZP-országok kormányainak és nemzeti parlamentjeinek, valamint az Unió a Mediterrán Térségért főtitkárának.

A nemi erőszak konfliktusokban való használata Észak-Afrikában és a Közel-Keleten

P7_TA(2011)0155

Az Európai Parlament 2011. április 7-i állásfoglalása a nemi erőszaknak az észak-afrikai és közeli konfliktusokban történő alkalmazásáról

(2012/C 296 E/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Kongói Demokratikus Köztársaság helyzetéről és a nemi erőszakra mint háborús bűncselekményről szóló 2008. január 17-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a nők elleni erőszak felszámolásáról szóló, 2009. november 26-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló, 2000. évi 1325. számú határozata tizedik évfordulójáról szóló, 2010. november 25-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az egyiptomi helyzetről szóló, 2011. február 17-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a déli szomszédságról és különösen Líbiáról szóló, 2011. március 10-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel Catherine Ashtonnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének 2010. november 25-én, a nőkkal szembeni erőszak elleni küzdelem világnapja alkalmából az Európai Unió nevében tett nyilatkozatára,
- tekintettel Catherine Ashtonnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének 2011. március 8-án, a nemzetközi nőnap alkalmából az Európai Unió nevében tett nyilatkozatára,

⁽¹⁾ HL C 41. E, 2009.2.19., 83. o.

⁽²⁾ HL C 285. E, 2010.10.21., 53. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0439.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0064.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0095.

2011. április 7., csütörtök

- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára (1948. december 10.),
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. (2000) és 1820. (2008), valamint a nők és gyermekek ellen fegyveres konfliktusok során elkövetett nemi erőszakról szóló 1888. (2009) számú határozatára,
- tekintettel az ENSZ-főtitkár konfliktusok során elkövetett nemi erőszak kérdésével foglalkozó külön-megbízottjának 2010. márciusi kinevezésére, és a nemek kérdésével foglalkozó új ENSZ-szerv (UN Women) létrehozására,
- tekintettel a nők és lányok elleni erőszakról és a velük szembeni megkülönböztetésről szóló uniós iránymutatásokra, valamint a gyermekekről és a fegyveres konfliktusokról szóló uniós iránymutatásokra,
- tekintettel a kínzás, illetve a kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódok és büntetések elleni, 1984. december 10-i ENSZ-egyezményre, az ENSZ Közgyűlésének a nők és gyermekek vészhelyzetek és fegyveres konfliktusok alatti védelméről szóló, 1974. december 14-i, 3318. számú nyilatkozatára, és különös tekintettel ennek 4. bekezdésére, amely hatékony intézkedéseket sürget a nők üldöztetése, kínzása, a velük szembeni erőszak és megalázó bánásmód tiltása érdekében,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szövetségének jogi eszközeire az emberi jogok, különösképpen a nők jogai terén, mint például az Egyesült Nemzetek Alapokmányára, az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, a polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmányára, a gazdasági, szociális és kulturális jogok nemzetközi egyezségokmányára, az emberkereskedelem, illetve mások prostitúciója kizsákmányolásának megszüntetéséről szóló egyezményre, a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményre (CEDAW) és annak fakultatív jegyzőkönyvére, a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód és büntetések elleni egyezményre, valamint a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi egyezményre,
- tekintettel a nőkkel szembeni erőszakról szóló ENSZ-dokumentumokra, például az 1993. június 25-i Bécsi Nyilatkozatra és Cselekvési Programra, amelyet az emberi jogi világkonferencia fogadott el (A/CONF. 157/23), valamint a nőkkel szembeni erőszak felszámolásáról szóló, 1993. december 20-i nyilatkozatra (A/RES/48/104),
- tekintettel a nőkkel szembeni erőszak felszámolására irányuló bűnmegelőzésről és büntető intézkedésekről szóló, 1997. december 12-i ENSZ közgyűlési határozatra (A/RES/52/86), a becsület nevében a nők ellen elkövetett bűncselekmények felszámolásáról szóló, 2002. december 18-i ENSZ közgyűlési határozatra (A/RES/57/179), valamint a nők ellen elkövetett családon belüli erőszak felszámolásáról szóló, 2003. december 22-i ENSZ közgyűlési határozatra (A/RES/58/147),
- tekintettel az 1995. szeptember 15-én Pekingben, a nők helyzetéről rendezett negyedik világkonferencián elfogadott nyilatkozatra és cselekvési platformra, továbbá a pekingi cselekvési platform nyomán követéséről szóló 2000. május 18-i ⁽¹⁾, a Negyedik Nőiügyi Világkonferencia cselekvési programjának (Peking + 10) nyomán követéséről szóló 2005. március 10-i ⁽²⁾, valamint a „Peking +15 – az ENSZ cselekvési platformja a nemek közötti egyenlőségért” című, 2010. február 25-i ⁽³⁾ állásfoglalására,
- tekintettel a nők elleni erőszak minden formájának megszüntetésére irányuló erőfeszítések fokozásáról szóló, 2006. december 19-i ENSZ közgyűlési határozatra (A/RES/61/143) és az ENSZ Biztonsági Tanácsa nőkről, békéről és biztonságról szóló 1325. és 1820. sz. határozataira,

⁽¹⁾ HL C 59. E, 2001.2.23., 258. o.

⁽²⁾ HL C 320. E, 2005.12.15., 247. o.

⁽³⁾ HL C 348. E, 2010.12.21., 11. o.

2011. április 7., csütörtök

- tekintettel a Nemzetközi Büntetőbíróság 1998-ban elfogadott Római Statútumára és különösen annak 7. és 8. cikkére, amely a nemi erőszakot, a szexuális rabszolgaságot, a kényszerprostitúciót, a kényszerített terhességet és a kényszerített sterilizációt, illetve a szexuális erőszak bármely formáját az emberiség ellen elkövetett és háborús bűncselekménynek minősíti, valamint a kínzással egyenértékűnek és súlyos háborús bűncselekménynek tekinti, függetlenül attól, hogy ezeket a cselekményeket nemzetközi vagy belső konfliktusok során szisztematikusan követik-e el, vagy sem,

- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,

- A. mivel a nők aktívan részt vettek az Észak-Afrikában és a Közel-Keleten a demokrácia erősítéséért, valamint a jogok és szabadságjogok kiterjesztéséért szervezett felkeléseken,

- B. mivel a hatalmon lévő líbiai és egyiptomi rendszer a forradalmakat övező konfliktus részeként szemérem elleni erőszakhoz folyamodott, amely a nőket célozza, és sebezhetővé teszi őket,

- C. mivel úgy tűnik, hogy a nemi erőszakot a nők megfélemlítésére és lealacsonyítására használják, többek között a menekülttáborokban is, és mivel a keletkezett hatalmi úr a nők és lányok jogainak gyengüléséhez vezethet,

- D. mivel egy Iman al-Obeidi nevű líbiai nőt, aki egy tripoli szállodában riportereknek arról nyilatkozott, hogy katonák csoportosan megerőszakolták és bántalmazták, 2011. március 26. óta ismeretlen helyen tartanak fogva, és most rágalmazásért perelnek azok a férfiak, akiket nemi erőszakkal gyanúsít,

- E. mivel egyiptomi tüntető nők elmondása szerint 2011. március 9-én összetartották őket a Tahrír téren és „szüzességi vizsgálatot” folytatott rajtuk a katonaság, majd kínzásoknak és nemi erőszaknak vetették alá őket, míg a „szüzességi vizsgálatot” férfi katonák jelenlétében végezték és fényképezték, mivel egyes egyiptomi nőket katonai bíróság elé fognak állítani, mert nem feleltek meg a „szüzességi vizsgálatokon”, és vannak, akiket prostitúció vádjával fenyegetnek,

- F. mivel a széles körben és rendszeres gyakorlatként űzött nemi erőszak és szexuális rabszolgaság a Genfi Egyezmény értelmében emberiség elleni, valamint háborús bűncselekménynek számít, amelyet a Nemzetközi Büntetőbíróságnak kell tárgyalnia; mivel a nemi erőszak elismerten is a népiirtás bűncselekményének egyik eleme, amennyiben egy meghatározott célcsoport egészének vagy egy részének megsemmisítése szándékával történik; mivel az EU-nak támogatnia kell a nők és gyermekek elleni nemi erőszakot elkövetők büntetlenségének felszámolását célzó erőfeszítéseket,

- G. mivel bizonyítást nyert, hogy a fegyveres konfliktusok aránytalan és sajátos hatást gyakorolnak a nőkre; mivel erősíteni kell a nők béketeremtésben és konfliktusmegelőzésben játszott szerepét, és a részvétel, a megelőzés és a védelem révén hatékonyabb védelmet kell nyújtani a nők és gyermekek számára a háború és konfliktus sújtotta régiókban,

- H. mivel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1820., 1888., 1889. és 1325. számú határozataiban vállalt kötelezettségek teljesítése az ENSZ minden egyes – konfliktus sújtotta, adományozó vagy egyéb – tagállamának közös feladata és felelőssége; mivel e tekintetben fel kell hívni a figyelmet a nők és lányok elleni erőszakra szóló európai uniós iránymutatások, továbbá a gyermekekről és a fegyveres konfliktusokról, valamint az érintettekkel szembeni megkülönböztetés valamennyi formája elleni küzdelemről szóló európai uniós iránymutatások 2008. decemberi elfogadására, amely erőteljes politikai jelzése annak, hogy ezek a kérdések az Unió számára prioritást jelentenek,

2011. április 7., csütörtök

1. felszólítja a Bizottságot és a tagállamok kormányait, hogy határozottan tiltakozzanak a líbiai és egyiptomi nők megfélemlítése, célba vétele és a velük szembeni szexuális támadások ellen;
2. határozottan elítéli az egyiptomi katonaság által a Tahrír téren elfogott tüntető nőkre erőszakolt „szüzességi vizsgálatokat”, és elfogadhatatlannak tartja ezt a gyakorlatot, amely a kínzás egyik formájának tekinthető; felszólítja Egyiptom legfelső haditanácsát, hogy tegyen azonnali lépéseket e megalázó gyakorlat felszámolása érdekében, valamint annak biztosítására, hogy valamennyi biztonsági és katonai erő egyértelmű figyelmeztetést kapjon arra vonatkozóan, hogy megengedhetetlen a kínzás és az egyéb kegyetlen bánásmódok, többek között az erőszakos „szüzességi vizsgálatok” lefolytatása, és ezeket teljes körűen ki fogják vizsgálni;
3. felszólítja az egyiptomi hatóságokat, hogy tegyenek sürgős lépéseket a kínzások befejezésére, a békés tüntetők elleni visszaélések valamennyi esetének kivizsgálására, valamint a polgári lakosság katonai bíróság elé állításának megszüntetésére; különös aggodalmát fejezi ki az emberi jogi szervezetek azon jelentései kapcsán, amelyekben arról számolnak be, hogy kiskorúakat tartóztattak le és állítottak katonai bíróság elé;
4. javasolja, hogy az elkövetők felelősségre vonása érdekében folytassanak független vizsgálatot, különös tekintettel a Moammer Kadhafi által elkövetett, a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútuma szerinti bűncselekményekre; úgy ítéli meg, hogy bíróság elé kell állítani azokat, akik az ilyen tettekért felelnek, és az ilyen visszaéléseket bejelentő nőket meg kell védeni a megtorlásoktól;
5. hangsúlyozza, hogy lehetővé kell tenni, hogy mindenki kifejezhesse a véleményét országa demokratikus jövőjével kapcsolatban anélkül, hogy őrizetbe vennék, kínoznák vagy megalázó bánásmódban és hátrányos megkülönböztetésben részesítenék;
6. határozottan úgy véli, hogy az Észak-Afrikában és a Közel-Keleten zajló változásoknak hozzá kell járulniuk a nőkkel szembeni megkülönböztetés megszüntetéséhez, és a társadalmi életben a férfiakkal azonos feltételekkel mellett, valamint a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról szóló egyezmény (CEDAW) összhangban való teljes körű részvételükhöz;
7. hangsúlyozza, hogy e társadalmak új demokratikus és jogi rendszereiben általánosan biztosítani kell a nők jogait;
8. hangsúlyozza, hogy el kell ismerni a nők forradalmakban és a demokratizálódási folyamatokban vállalt szerepét, miközben rá kell mutatni azokra a sajátos fenyegetésekre, amelyekkel szembesülnek, valamint jogaik támogatásának és megvédésének szükségességére;
9. felhívja az EU tagállamait, hogy hosszú távon aktívan ösztönözzék – mind politikai szempontból, mind pedig pénzügyileg – a Biztonsági Tanács 1325. számú határozatának teljes körű végrehajtását és az abban említett ellenőrző intézmények és eszközök létrehozását európai szinten, továbbá az ENSZ-t, hogy biztosítsa a határozat valamennyi nemzetközi szinten történő végrehajtását;
10. hangsúlyozza, hogy a demokratizálódási folyamat szerves részeként elsődleges szerepet kell biztosítani az emberi jogoknak az európai szomszédságpolitikában, és kiemeli, hogy meg kell osztani az esélyegyenlőségi politikával és a nemi alapú erőszakkal szembeni küzdelemmel kapcsolatos uniós tapasztalatokat;
11. hangsúlyozza, hogy meg kell valósítani a férfiak és nők közötti egyenlőség elvét és támogatni kell az ezzel kapcsolatos fellépéseket annak érdekében, hogy **az** egyenlőség terén hatékony és szisztematikus megközelítés érvényesüljön az európai szomszédságpolitika által érintett országokban; sürgeti a kormányokat és a civil társadalmat, hogy fokozzák a nők társadalmi befogadását, **beleértve az írástudatlanság elleni küzdelmet és a foglalkoztatás előmozdítását, valamint** anyagi **függetlenségüket** annak biztosítása érdekében, hogy a nők valamennyi szinten érdemi arányban legyenek jelen; hangsúlyozza, hogy az egyenlőségnek a demokratizálódási folyamat szerves részét kell képeznie, továbbá hogy a nők és lányok oktatását prioritásként kell kezelni, és annak ki kell terjednie jogaik tudatosítására is;

2011. április 7., csütörtök

12. felszólítja a főképviselőt/alelnököt, az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy helyezték az európai szomszédságpolitika déli országaival folytatott tárgyalásaik előterébe a halálbüntetés eltörlésére, az emberi jogok – ideértve a nők emberi jogait is – és az alapvető szabadságjogok tiszteletben tartására, valamint a különböző nemzetközi jogi eszközök – köztük a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútuma és a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi genfi egyezmény ratifikálására vonatkozó uniós politikai prioritást;

13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének.

Az EBB éves jelentése – 2009

P7_TA(2011)0156

Az Európai Parlament 2011. április 7-i állásfoglalása az Európai Beruházási Bank 2009. évi éves jelentéséről (2010/2248(INI))

(2012/C 296 E/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Beruházási Bank (EBB) csoport 2009. évi éves jelentésére (Tevékenységekről és vállalati felelősségvállalásról szóló jelentés, Pénzügyi jelentés és Statisztikai jelentés),
- tekintettel az Európai Beruházási Bank 2008. évi éves jelentéséről szóló 2010. május 6-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Beruházási Bank és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank 2007-es éves jelentéséről szóló 2009. március 25-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az Európa 2020 stratégiáról szóló 2010. június 16-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Költségvetési Ellenőrző Bizottság véleményére (A7-0073/2011),

Az EBB új alapokmánya

1. üdvözli a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével bekövetkezett változásokat, amelyek nagyobb fokú rugalmasságot tesznek lehetővé az EBB által nyújtott finanszírozás területén, beleértve a bank szokványos tevékenységeit kiegészítő tőkerészesedéseket, leányvállalatok és más társaságok létrehozásának lehetőségét, az ún. különleges tevékenységek szabályozását, szélesebb körű technikai segítségnyújtási szolgáltatások biztosítását és az ellenőrző bizottság megerősítését;

2. emlékeztet a Lisszaboni Szerződéssel bevezetett változásokra, amelyek pontosítják a harmadik országbeli EBB-finanszírozás célkitűzéseit, amelyeknek támogatniuk kell az EUSZ 3. cikkének (5) bekezdése szerint az Unió világ többi részéhez fűződő kapcsolatait meghatározó átfogó elveket, és a garancia keretében elő kell segíteniük az Unió külső tevékenységére vonatkozó, az EUSZ 21. cikkében meghatározott célokat;

⁽¹⁾ HL C 81 E, 2011.3.15., 135. o.

⁽²⁾ HL C 117. E, 2010.5.6., 147. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0223.

2011. április 7., csütörtök

3. tudatában van annak a néhány tagállam által megfogalmazott kérésnek, hogy az EBB vállaljon nagyobb kockázatot a pénzügyi műveleteiben, ugyanakkor felhívja a figyelmet arra, hogy ez nem vesztetheti az Európai Beruházási Bank „AAA” minősítését, amely kulcs tényező abban a tekintetben, hogy a bank a hiteleit a legkedvezőbb feltételek mellett nyújthassa;
4. emlékeztet rá, hogy az EBB célja az EU politikai célkitűzéseinek támogatása, továbbá, hogy a Számvévőszékeknek, az OLAF-nak és az uniós tagállamoknak, valamint önkéntes alapon az Európai Parlamentnek tartozik elszámolással;
5. ajánlja azonban azon javaslat megfontolását, hogy prudenciális szabályozási felügyeletet kellene bevezetni az EBB pénzügyi helyzetének minősége, eredményeinek pontos mérése, valamint a hatékony és eredményes üzleti gyakorlat szabályainak betartása tekintetében;
6. javasolja, hogy ezt a szabályozási felügyeletet:
 - az EUMSZ 127. cikkének (6) bekezdése értelmében az Európai Központi Bank végezze;
 - vagy amennyiben ez nem lehetséges, illetve az EBB önkéntes kezdeményezésére – egy vagy több nemzeti szabályozó részvételével vagy ettől eltekintve – az Európai Bankfelügyeleti Hatóság vagy egy független könyvvizsgáló hajtsa végre;
7. kéri a Bizottságot, hogy 2011. november 30-ig nyújtsa be a Parlamentnek az EBB prudenciális felügyeletére vonatkozó lehetőségek jogi elemzését;
8. javasolja, hogy a Bizottság – figyelembe véve az EBB emberi erőforrásainak magas színvonalát, és a nagy infrastruktúrák finanszírozása tekintetében szerzett tapasztalatait – az EBB-vel együttműködve gondolja át stratégiai módon a befektetések finanszírozását úgy, hogy nem zár ki egyetlen lehetséges forgatókönyvet sem, ideértve az alábbiakat: szubvenciók, az EBB tagállamok által jegyzett tőkéjének felszabadítása, az Európai Unió részesedése az EBB tőkéjéből, hitelek, innovatív eszközök, a nem azonnal jövedelmező hosszú távú projektekre alkalmazott pénzügyi tervezés, a garanciarendszerek fejlesztése, egy beruházási szakasz létrehozása az EU költségvetésén belül, európai, nemzeti és helyi hatóságok közötti pénzügyi konzorciumok, magán- és közszféra közötti partnerségek;
9. emlékeztet ugyanakkor arra a figyelmeztetésére és aggodalmára, hogy a mentesítési eljárásból kizártak bizonyos, az EBB által kezelt uniós programokat és alapokat, amelyekhez ezáltal külön együttműködési feltételek szükségeltetnek a Bizottság és az EBB között, ami miatt nehézkesen lehet az elért eredményeken kiigazodni; fenntartja azt a kérését, hogy az EBB nyújtson teljes körű tájékoztatást az eredményekről: a kitűzött és elért célokról, az esetleges hiányosságok okairól és az értékelések eredményeiről; felkéri a Bizottságot, hogy nyújtson részletes tájékoztatást az EBB-vel folytatott koordinációs eljárásokról és azok hatékonyságáról;
10. felszólítja a Bizottságot, hogy kérjen nyilatkozatot az EBB-től az uniós költségvetés által garantált, jelentős multiplikátorhatást kifejtő tevékenységekre vonatkozóan;
11. hangsúlyozza, hogy 2009 végén az uniós költségvetésbe beépített, az EBB által nyújtott kölcsönökre vonatkozó garancia elérte a 19,2 milliárd eurót; kiemeli, hogy ez nem elhanyagolható összeget képvisel az EU költségvetésében, és részletes beszámolót vár a lehetséges kockázatokról; úgy véli, hogy az EBB-nek magyarázatot kell adnia e kiemelten magas garanciaösszegeből származó hitelkamat felhasználására is;
12. kéri, hogy részletekbe menően magyarázzák meg az EBB számára az uniós költségvetésből kezelési költség címén kiutalt összeget;

2011. április 7., csütörtök

13. ismételten javasolja, hogy az Európai Unió az EBB tagja lehessen;

EBB-finanszírozás az EU-ban

A pénzügyi világválság és annak hatásai az EBB-re

14. üdvözlí, hogy a bank azon három területre összpontosít, amelyeket Európában a leginkább sújtott a válság, nevezetesen a kis- és középvállalkozásokra, a konvergenciaregiókra és az éghajlattal kapcsolatos fellépésekre;

15. elismeri azt a kulcsfontosságú szerepet, amelyet az EBB a kkv-k különösen pénzügyi válság és gazdasági hanyatlás idején történő támogatásában betölt, és felhívja az EBB-t, hogy segítse elő világszintű kölcsönrendszerének a strukturális alapokból nyújtott támogatásokkal való kölcsönhatását;

16. kiemeli a kkv-k európai gazdaságon belüli jelentőségét, és ezért üdvözlí, hogy a kkv-k számára nyújtott EBB-finanszírozás 2008 és 2010 között növekedett és összességében eléri a 30,8 milliárd eurót, továbbá elismeri, hogy ez az összeg meghaladja az ezen időszakra kitűzött évi 7,5 milliárd eurós célt; üdvözlí az európai Progress mikrofinanszírozási eszköz 2010. márciusi létrehozását a Bizottság és a bank által nyújtott mintegy 200 millió eurós finanszírozás mellett; hangsúlyozza azonban, hogy a kkv-k nehézségekkel szembesülnek a hitelfelvételkor, és e tekintetben felhívja az EBB-t, hogy fokozza tovább az átláthatóságot a pénzügyi közvetítőkön keresztül folytatott hitelezése terén; ennek érdekében kéri, hogy pénzügyi közvetítők számára állapítson meg egyértelmű finanszírozási feltételeket és határozzon meg szigorúbb kritériumokat a hitelezés eredményességére vonatkozóan; kéri, hogy az EBB-t kötelezzék arra, hogy évente tegyen jelentést kkv-kkal kapcsolatos hitelezési tevékenységéről, többek között a hitelek hozzáférhetőségéről és eredményességéről, valamint a szélesebb körű elterjedést célzó intézkedésekről;

17. azt ajánlja, hogy az EBB szerepe legyen összeszedettebb, szelektívebb, hatékonyabb és eredményorientáltabb; úgy véli, hogy a kis- és középvállalkozások eléréséhez főként a helyi gazdasághoz kötődő, átláthatóan és elszámoltathatóan működő pénzügyi közvetítőkkel kell partneri viszonyt kialakítania; úgy véli, hogy az EBB-nek honlapján közzé kell tennie a kkv-knek kihelyezett kölcsönökkel kapcsolatos információkat, különös tekintettel a folyósított összeg nagyságára, a kölcsönök számára, valamint az érintett régióra és iparágra; úgy véli, hogy a pénzügyi közvetítőkkel szemben támasztott feltételekről is tájékoztatást kell nyújtani;

18. üdvözlí, hogy megállapodás született az EBB-nek az EKB által nyújtott likviditáshoz a Luxemburgi Központi Bankon keresztül, az EBB hitelezési programjainak és likviditáskezelésének megkönnyítése érdekében történő hozzáféréséről;

19. megállapítja, hogy uniós kohéziós politika konvergencia-célkitűzése az EBB alapvető célja; hangsúlyozza a technikai segítségnyújtás (JASPERS) terén az EBB Európai Bizottsággal történő együttes fellépésének hozzáadott értékét, amely további támogatást és mobilizáló hatást kínál a strukturális alapokból történő beavatkozáshoz;

20. szorgalmazza, hogy az EBB biztosítson további technikai segítségnyújtást és társfinanszírozást a konvergencia-célkitűzések alá tartozó térségek számára, amelyeknek erre azért van szükségük, hogy a rendelkezésükre álló források nagyobb hányadát legyenek képesek felhasználni, különösen a prioritást élvező ágazatokban – például a közlekedési infrastruktúra ágazatban – megvalósítandó projektek, valamint egyéb, növekedésserkentő és foglalkoztatásnövelő projektek esetében, a magas szintű szociális, átláthatósági és környezeti előírásoknak megfelelően;

21. felhívja az EBB-t, hogy műveleteit hozza teljes mértékben összhangba az alacsony széndioxid-kibocsátású gazdaságra való gyors áttérés uniós célkitűzésével, és fogadjon el tervet a fosszilis üzemanyagokkal kapcsolatos – többek között a széntüzelésű erőművekhez nyújtott – hitelezés fokozatos megszüntetésére, valamint kétszerezze meg a megújuló energiákkal kapcsolatos és energiahatékony technológiák átadásának fokozását célzó erőfeszítéseit;

2011. április 7., csütörtök

22. aggályainak ad hangot amiatt, hogy a „globális kölcsönök” kihelyezésének és adóügyi kormányzás tekintetében történő ellenőrzésének módja tekintetében továbbra is hiányzik az átláthatóság, ezért szükségesnek tekinti annak biztosítását, hogy a hitelfelvevők ne vegyenek igénybe adóparadicsomokat, illetve ne használjanak más adóelkerülési technikákat;

23. nagyobb fokú koherenciát sürget az EBB és az Európai Beruházási Alap tevékenységei között, nevezetesen annak érdekében, hogy az Alap irányultságát jobban össze lehessen hangolni az Európa 2020 stratégia célkitűzéseivel, és e tekintetben munkamegosztást sürget a két intézmény között és szorgalmazza mérlegeik optimalizálását;

24. üdvözlözi az EBB-csoport azon döntését, hogy szorosabban együttműködik a Bizottsággal a kohéziós politika keretében a három közös kezdeményezés – a JESSICA, a JEREMIE és a JASMINE – tekintetében, amelyek célja a kohéziós politika hatékonyabbá és eredményesebbé tétele és a strukturális alapok mozgósító funkciójának erősítése; elismeri, hogy a fenti együttműködés hasznosnak és előnyösnek bizonyult, különösen a gazdasági válság összefüggéseiben;

Az EBB által nyújtott finanszírozás 2013 után

25. úgy véli itt az ideje annak, hogy jelentősen növeljék Európában a hosszú távú stratégiai beruházások számát, külön összpontosítva az olyan kulcsfontosságú területekre, mint az európai infrastruktúrák és a kohézió; ezért a következőket kéri:

- a bank tevékenységei legyenek átláthatóbbak az Európai Parlament számára,
- az EBB legyen világosan elszámoltatható az Európai Parlament előtt,
- a pénzügyi eszközöket célirányosan használják fel;

26. sürgeti az EBB-t, hogy a 2013 utáni időszakra vonatkozó működési stratégiáját az Európa 2020 stratégiával összhangban alakítsa ki;

27. úgy véli, hogy az Európa 2020 stratégia érdekes és pozitív megközelítést alkalmaz a pénzügyi eszközökkel kapcsolatban; hatékonyságuk fokozása érdekében felkéri az EBB-t és a Bizottságot, hogy tartsák szem előtt az alábbi célkitűzéseket: az eljárások egyszerűsítése, valamint a multiplikátorhatások és az EBB-csoport katalizátorhatásának maximalizálása az állami és magánszektorbeli befektetők számára vonzó környezet megteremtése érdekében;

28. felkéri az EBB-t, hogy továbbra is biztosítson főszerepet a Bizottsággal meglévő közös kezdeményezéseknek a Bizottsággal való együttműködésével összefüggésben, különösen a kohéziós politikát illetően; elismeri e kezdeményezések további fejlődésben betöltött katalizátorszerepét, többek között a 2013 utáni, következő programozási időszak előkészítése tekintetében;

29. arra ösztönzi az EBB-t, hogy annak érdekében, hogy a GDP-re a lehető legnagyobb multiplikátorhatást érhesse el, beruházási projektjeiben nyilvánítson ki prioritási rangsort, olyan módszerek alkalmazásával, mint a költség-haszon elemzés;

30. támogatja a beruházások olyan magas minőségű szereplőit, mint az EBB, amely érdemeit olyan innovatív eszközök használatának köszönheti, mint a strukturált pénzügyi eszköz, a kockázatmegosztási pénzügyi mechanizmus és az európai tiszta közlekedési program;

31. ösztönzi az uniós támogatásoknak az EBB-kölcsönökkel való elegyítését mint a rendelkezésre álló források mozgósító hatása növelését segítő eszközt, feltéve, hogy az új pénzügyi eszközök intelligensek, integráltak és rugalmasak;

32. úgy ítéli meg, hogy az ebben a programozási időszakban pénzügyi eszközök kialakításában és használatában szerzett jelentős tapasztalatok a Bizottság és az EBB számára is lehetővé teszik ezen eszközök használatának jelenlegi keretein való túllépést, és a kínált konstrukciók körének bővítése révén az innovációt;

2011. április 7., csütörtök

33. álláspontja szerint egyértelmű és elkülönített célkitűzésekre és jogi keretekre van szükség az EBB saját finanszírozására kibocsátott kötvények, valamint a jövőbeli „projektkötvények” kibocsátása esetében;

34. kiemeli azt, hogy az EBB magát az összes tagállam által támogatott közös kötvények sikeres kibocsátásával sikeresen finanszírozza;

35. üdvözli a „projektkötvényekkel” kapcsolatos elképzelést, amelynek célja az Európa 2020 stratégia keretében a maguk a vállalatok által kibocsátott kötvények hitelminősítésének javítása, valamint az európai közlekedési, informatikai és energiainfrastruktúrák finanszírozása és a gazdaság környezetbarátá tétele; úgy véli, hogy ez a fajta projektkötvény-kibocsátás pozitív hatással lenne a nemzeti és a kohéziós alapokból történő beruházást kiegészítő, növekedésserkentő és munkahelyteremtő fenntartható beruházásokhoz szükséges tőke rendelkezésre állása szempontjából; úgy véli, hogy ennek az eszköznek javítania kell a kiválasztott projektek hitelminősítését és elő kell segítenie a nemzeti, illetve kohéziós alapokból származó finanszírozás kiegészítése érdekében a magánfinanszírozás bevonását

36. kéri ezért a Bizottságot és az EBB-t, hogy terjesszenek elő konkrét javaslatokat a „projektkötvények” létrehozására; hangsúlyozza, hogy a Parlamentet teljes körűen be kell vonni az ilyen eszközök létrehozásába, és kéri, hogy fontolják meg az uniós költségvetésnek mint az első, veszteséggel kapcsolatos maximalizált kockázati tartaléknak a felhasználását a következő többéves pénzügyi keretben az EBB-vel mint másodlagos finanszírozóval;

37. úgy véli, hogy az alábbi területeken egyértelmű szükség van az EBB által nyújtott további támogatásra: kkv-k, közepes piaci tőkeértékű vállalatok, infrastrukturális és az Európa 2020 stratégia részét képező növekedésserkentő és munkahelyteremtő egyéb kulcsfontosságú projektek;

38. sürgeti az EBB-t, hogy hajtson végre beruházásokat az európai vasúti ágazaton, valamint egyéb transzeurópai teherszállítási hálózatokon belül, a földközi-tengeri, a fekete-tengeri és a balti-tengeri kikötőkre összpontosítva annak érdekében, hogy véglegesen összekösse azokat az európai piacokkal;

39. szorgalmazza, hogy az EBB nyújtson több támogatást a TEN-T hálózat kiépítéséhez, az állami és magánszektorból egyaránt több befektetést vonzását célzó mozgósító hatás kialakítása céljával; úgy véli, hogy a projektkötvények itt is kiegészítő befektetési eszközként szolgálhatnak a TEN-T alap költségvetése mellett; szorgalmazza, hogy a létrejött európai hozzáadott érték optimalizálása érdekében a jövőbeni beruházásokat a TEN-T hálózat határokon átnyúló szakaszaira összpontosítsák;

40. sürgeti az EBB-t, hogy ruházzon be a Nabucco-gázvezetékbe és más fontos TEN-E projektekbe, amelyek lehetővé teszik az EU jövőbeli energiaszükségleteinek fedezését azáltal, hogy diverzifikálják az Európába irányuló ellátást szolgáltató országok skáláját, javítják az EU által alkalmazott szakpolitikák összetételét és segítséget nyújtanak az Unió környezetvédelmi kötelezettségvállalásainak teljesítésében;

EBB finanszírozás az EU-n kívül

Az EBB szerepe a csatlakozás előtt álló országokban

41. úgy véli, hogy a csatlakozás előtt álló országokban végzett tevékenységeinek részeként az EBB-nek fokozottabban kellene összpontosítania az energiahatékonysági intézkedésekre, a megújuló energiára és a környezeti infrastruktúrára, a TEN-ekre és a TEN-E-ekre, valamint a köz- és magánszféra közötti partneriségekre, a magas szintű szociális, átláthatósági és környezeti előírásoknak megfelelően, továbbá az EU éghajlati célkitűzéseinek megfelelően előnyben kell részesítenie a fenntartható közlekedési módokat, különösen a vasutat;

2011. április 7., csütörtök

42. álláspontja szerint az EBB-nek technikai segítséget kellene nyújtania a csatlakozásra váró országoknak, a bank alapokmánya új 18. cikkének megfelelően;

Az EBB szerepe a fejlődésben

43. üdvözli a Lisszaboni Szerződés által (az EK-Szerződés 208. cikkével összefüggésben értelmezve) az EK-Szerződés 209. cikkén eszközölt módosításokat, amelyek értelmében az EBB az alapokmányában megállapított feltételek szerint hozzájárul a fejlesztési együttműködés terén folytatott közösségi politikai célkitűzések eléréséhez szükséges intézkedések végrehajtásához.

44. emlékeztet arra, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikke értelmében az EBB finanszírozási stratégiáinak és műveleteinek támogatniuk kell az EU általános külpolitikai vezérelveit és hozzá kell járulniuk a demokrácia és a jogállamiság fejlesztésére és megerősítésére, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságjogok tiszteletben tartására irányuló célkitűzéshez, valamint azon nemzetközi környezetvédelmi megállapodások betartásához, amelyeknek az Európai Unió vagy tagállamai részes felei; emlékeztet arra, hogy az EBB a projektek különböző szakaszaiban biztosítja a kedvezményezett országoknak a környezetvédelmi ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló aarhusi egyezmény elveinek és célkitűzéseinek való megfelelését.

45. üdvözli a „bölcsekből” álló irányítóbizottság (SCWP) következtetését, amelynek értelmében mérlegelni kellene az „európai uniós külső együttműködési és fejlesztési platform” kialakítását; sürgeti az EBB-t és a többi európai intézményt, hogy gondosan vizsgálják meg ezen új megközelítés megvalósíthatóságát és az az által az Unió külső fellépéseinek hosszú távú eredményességére gyakorolt kihatásokat annak megelőzése érdekében, hogy az átfogó fejlesztési politikák és célkitűzések olyan eszközök létrehozása miatt felhíguljanak, amely eszközök céljaikra és az általuk szolgált prioritásokra nézve nem estek át előzetes értékelésen;

46. üdvözli a javasolt új határozatot, amely megerősítené az EBB uniós fejlesztési célkitűzések támogatására irányuló kapacitását, a regionális célkitűzéseket magas szintű horizontális, célkitűzésekkel helyettesítené és működési iránymutatásokat dolgozna ki a külső megbízatás hatálya alá tartozó minden egyes térség számára; emlékeztet arra, hogy egyértelmű prioritásokat kell meghatározni, beleértve a megújuló energiát, a települési infrastruktúrát, a helyi önkormányzatok és a helyi tulajdonú pénzügyi intézmények fejlesztését;

47. az EBB fejlesztésben játszott szerepének megerősítése érdekében az alábbi lépéseket javasolja:

- több, adott feladatra kijelölt és fejlesztési kérdésekre és fejlődő országokra szakosodott szakértői személyzet alkalmazása, valamint a személyzet helyi jelenlétének növelése harmadik országokban,
- a helyi szereplők projektekben való részvételének fokozása,
- további elkülönített tőke a fejlesztést célzó projektek területén,
- több támogatás kiosztása,
- az EBB harmadik országokban folytatott tevékenységeinek egyetlen külön egységbe történő csoportosítására vonatkozó lehetőség kiaknázása;

48. javasolja, hogy az EBB fokozottabban összpontosítson a megújulóenergia-projektekbe történő beruházásokra fejlődő országokban, különös figyelmet fordítva Fekete-Afrikára;

Együttműködés az EBB, valamint nemzetközi, regionális és nemzeti pénzügyi intézetek között

49. elismeri, hogy fokozni kellene az EBB, valamint a multilaterális fejlesztési bankok és a regionális fejlesztési bankok, európai fejlesztési ügynökségek, illetve fejlődő országokbeli állami és magánpénzügyi intézetek közötti együttműködést az uniós politikák támogatása érdekében;

2011. április 7., csütörtök

50. úgy véli, hogy az ugyanazon feltételek mellett létrejövő és a regionális és nemzeti pénzügyekkel viszonyoságon alapuló fokozottabb együttműködésre van szükség a források hatékonyabb felhasználásának biztosítása és a különleges helyi igények célzottabb figyelembevétele érdekében;

51. szorgalmazza a jelenleg az EBB, az EBRD és a Bizottság által tárgyalt egyetértési megállapodás aláírását azon EU-n kívüli országokban folytatott együttműködés erősítése érdekében, amelyekben ezen intézmények tevékenységet folytatnak, azzal a kettős céllal, hogy a hitelezési politikákat uniós politikai célkitűzésekkel – így a társadalmi kohézióval és a környezetvédelemmel – összhangba hozza;

Offshore pénzügyi központok

52. felhívja az EBB-t, hogy állapítson meg egyértelmű finanszírozási feltételeket a pénzügyi közvetítők számára és számoljon be az átláthatóság és – különösen a pénzügyi közvetítőkön keresztül kihelyezett hitelek esetén – a fokozott elszámoltathatóság terén elért eredményről; úgy véli, hogy az EBB-nek aktualizálnia és szigorítania kell az offshore pénzügyi központokkal kapcsolatos politikáját, túllépve az OECD által összeállított jegyzékekben szereplő jelenlegi egyenlő versenyfeltételeken és figyelembe véve valamennyi olyan joghatóságot, amelyek lehetővé tehetik az adóelkerülést és adókijátszást;

53. véleménye szerint nem elégséges az OECD offshore pénzügyi központokat tartalmazó listájára támaszkodni, és valamennyi nemzetközileg elismert listának érvényben kellene maradnia addig, amíg az EU saját listát nem készít; úgy véli azonban, hogy az EBB-nek saját független értékelést és ellenőrzést kell végeznie az adott nem együttműködő joghatóságokban, és eredményeit rendszeresen nyilvánosságra kell hoznia, ami ki fogja egészíteni a nemzetközi és uniós referencialistákról érkező elemzéseket;

54. álláspontja szerint az EBB-nek nem szabad részt vennie az OECD, a Pénzügyi Akció Munkacsoport és más illetékes nemzetközi szervezetek, valamint saját független értékelése és ellenőrzése által meghatározott, nem együttműködő joghatóságokon keresztül történő műveletekben;

55. véleménye szerint az EBB-nek igen szigorúan kellene alkalmaznia a megfelelést nem biztosító joghatósággal (NCJ/OFC) kapcsolatos frissített és közzétett politikáját annak biztosítása érdekében, hogy pénzügyi műveletei ne járulhassanak hozzá az adókijátszás vagy a pénzmosás semmilyen formájához;

56. felkéri az EBB-t, hogy az EP-nek szóló éves jelentésében részletesen tüntesse fel az offshore pénzügyi központokra vonatkozó politikájának végrehajtását, különösen a meg nem felelés miatt elutasított kérelmek számának, illetve a megfelelés érdekében kért és teljesített áthelyezések számának megadásával;

57. kéri az EBB-t, hogy javítsa tovább a projektinformációk proaktív és időben történő nyilvánosságra hozatalát, beleértve a projekt környezeti, szociális, emberi jogi és fejlesztési hatásainak saját értékelését, az ellenőrző jelentéseket és az utólagos ellenőrzési jelentéseket;

*

* *

58. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Beruházási Banknak, a Világbank csoportnak, valamennyi regionális fejlesztési banknak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2011. április 7., csütörtök

Aj Vej-vej ügye Kínában

P7_TA(2011)0157

Az Európai Parlament 2011. április 7-i állásfoglalása Aj Vejvej (Ai Weiwei) ügyéről

(2012/C 296 E/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az emberi jogok Kínában folyó megsértéséről szóló, a jelenlegi parlamenti ciklusban készült korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel az interneten tömegesen megjelenő, (a tunéziai, egyiptomi és líbiai politikai fejlemények nyomán) a kínai „jázmin forradalomról” szóló felhívások a kínai hatóságoknak az emberi jogi aktivisták és másként gondolkozók elleni sorozatos fellépéseit vonták maguk után és széles körű megtorlásokat eredményeztek,
- B. mivel Aj Vejvejt, a nemzetközileg elismert művészt és a rezsím bírálóját azóta nem látták, hogy 2011. április 3-án a pekingi reptéren egy biztonsági ellenőrzés alkalmával letartóztatták őt,
- C. mivel jelentések szerint letartóztatásán túlmenően a rendőrség műtermét is feldúlta és számos tárgyat lefoglalt,
- D. mivel Aj Vejvejt a közelmúltban nem engedték a Nobel-békedíj átadási ünnepségére Oslóba utazni, illetve a napraforgómagok című kiállítás londoni megnyitója után házi őrizetbe vették, és sanghaji műtermében házkutatást tartottak,
- E. mivel Aj Vejvej Kínán kívül széles körben ismert, de Kínában nem engedték kiállítani, bár munkája a „Madárfészeknek” nevezett pekingi olimpiai stadion tervezésében való részvétele eredményeként vált híressé,
- F. mivel Aj Vejvej otthoni és nemzetközi hírnévre tett szert azáltal, hogy nyilvánosságra hozta a szecsuanai földrengés gyermekáldozatainak nevét, majd ezt követően ismeretlenek megverték, amiért Németországban kórházi ápolásra szorult,
- G. mivel Aj Vejvej a kínai hatóságokat a politikai reform folytatására és az emberi jogok védelmére ösztönöző petíció, a 08. számú karta egyik legkiemelkedőbb aláírója,
1. elítéli Aj Vejvejnek, a nemzetközileg elismert művésznek és a rezsím bírálójának indokolatlan és elfogadhatatlan letartóztatását;
 2. kéri Aj Vejvej azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátását, és szolidaritását fejezi ki a demokratikus reformok és az emberi jogok védelme érdekében tett békés fellépései és kezdeményezései tekintetében;
 3. hangsúlyozza, hogy a rendőrség megtagadta Aj Vejvej feleségének a letartóztatás indokaival kapcsolatos tájékoztatását;
 4. hangsúlyozza, hogy Aj Vejvej letartóztatása jól jellemzi az emberi jogi aktivistákkal és másként gondolkozókkal szemben Kínában alkalmazott közelmúltbeli fellépéseket, amelyek több letartóztatást, túlzott mértékű börtönbüntetést, fokozott megfigyelést és a külföldi újságírókat érő, egyre súlyosabban elnyomó korlátozásokat foglalnak magukban;

2011. április 7., csütörtök

5. kéri Catherine Ashtont, az alelnököt/főképviselet, hogy a kínai hatóságokkal fenntartott kapcsolatai során, a lehető legmagasabb szinten továbbra is tartsa napirenden az emberi jogok kérdését, ideértve Liu Xianbin 10 évre és Liu Xiaobo 11 évre szóló börtönbüntetését, valamint többek között Liu Xia, Chen Guangcheng, Gao Zhisheng, Liu Xianbin, Hu Jia, Tang Jitian, Jiang Tianyong, Teng Biao, Liu Shihui, Tang Jingling, Li Tiantian, Ran Yunfei, Ding Mao és Chen Wei ügyét és aggodalommal tekintve az itt felsoroltak családját és házastársát sújtó megtorló intézkedésekre, továbbá az EU és Kína közötti soron következő magas szintű politikai párbeszédet követően – amelyen az alelnök/főképviselet is részt vesz – tegyen jelentést az Európai Parlamentnek ezen ügyekről;
6. megjegyzi, hogy Kína ember jogok terén nyújtott teljesítménye komoly aggodalomra ad okot; hangsúlyozza, hogy az alkalmazott módszertan és az elért eredmények mérlegelése érdekében az EU és Kína között folyó emberi jogi párbeszéd – ideértve az emberi joggal kapcsolatos EU–Kína jogi szemináriumot is – átfogó értékelésére van szükség;
7. felszólítja a Kínai Népköztársasággal fenntartott kapcsolatokért felelős küldöttséget, hogy a következő parlamentközi ülés alkalmával vegye napirendre és alaposan foglalkozzon az emberi jogok megsértésének kérdésével különös tekintettel az ebben az állásfoglalásban felsorolt ügyekkel, valamint hogy az ülésen való részvételét tegye attól függővé, hogy az Európai Parlament képviselői számára engedélyezik-e börtönök meglátogatását, hogy találkozhassanak a fent említett fogvatartottak közül néhányal;
8. felszólítja az alelnököt/főképviselet, hogy a hatékonyság és az eredményközpontúság javítása érdekében vizsgálja meg a párbeszédet, és tegye meg a következő emberi jogi párbeszéd mielőbbi megszervezéséhez szükséges lépéseket, amelynek során a fenti ügyekkel és az emberi jogok megsértésének az Európai Parlament állásfoglalásaiban említett egyéb eseteivel is foglalkozni kell;
9. emlékeztet arra, hogy Kínában 1949 óta egyetlen párt uralkodik, és a közelmúlt politikai fejleményei fényében, valamint az emberi jogok Kínában egyre inkább romló helyzete miatt kijelenti, hogy az EU politikai pártjainak újra kellene értékelniük a Kínával fenntartott kapcsolatukat;
10. úgy véli, hogy az EU–Kína kapcsolatok alakulásának szorosan együtt kell járnia a valódi, gyümölcsöző és hatékony politikai párbeszéd kialakításával, valamint hogy az emberi jogok tiszteletben tartását a Kínával jelenleg tárgyalás alatt álló új keretmegállapodás szerves részévé kell tenni;
11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az alelnöknek/főképviseletnek, az Európai Unió Tanácsa soros elnökének, a Bizottságnak, valamint a Kínai Népköztársaság elnökének, miniszterelnökének és nemzeti népgyűlésének.

A nepáli száműzetésben levő tibeti kormány kizárása a választásokból

P7_TA(2011)0158

Az Európai Parlament 2011. április 7-i állásfoglalása a nepáli száműzetésben levő tibeti kormánynak a választásokból történő kizárásáról

(2012/C 296 E/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Nepárról szóló 2010. június 17-i⁽¹⁾, valamint a Tibetről szóló 2006. október 26-i állásfoglalására⁽²⁾,
- tekintettel az Emberi Jogok 1948. évi Egyetemes Nyilatkozatára,
- tekintettel a Polgári és Politikai Jogok 1966. évi Nemzetközi Egyezségokmányára,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0245.

⁽²⁾ HL C 313. E, 2006.12.20., 463. o.

2011. április 7., csütörtök

- tekintettel Ban Ki Mun ENSZ-főtitkár 2010. május 29-i, a nepáli politikai helyzetről tett nyilatkozatára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel Tibetnek a Kínai Népköztársaság általi megszállása megakadályozza, hogy a tibeti nép Tibet területén, demokratikusan válassza meg képviselőit,
- B. mivel világszerte több mint 82 000 száműzetésben élő tibetit kértek fel arra, hogy 2011. március 20-án szavazzon a száműzetésben lévő tibeti kormány új miniszterelnökét (az úgynevezett Kalon Tripát) kijelölő választáson,
- C. mivel a kínai kormány fokozódó nyomására a katmandui nepáli hatóságok több ezer Nepálban élő tibetinek nem adtak engedélyt a szavazásra,
- D. mivel Nepálban 2010. október 3-án, a szavazás egyik korábbi fordulóján a katmandui rendőri erők szavazóurnákat koboztak el, és lezárták a tibeti közösség szavazóhelyiségeit,
- E. mivel 2011. március 10-én a Dalai Láma bejelentette, hogy hivatalosan lemond a száműzetésben levő, az indiai Dharamsalában székelő tibeti kormány politikai vezetői szerepéről annak érdekében, hogy a tibeti politikai vezetők új generációja megválasztásának estéjén megerősödhessen a tibeti mozgalom demokratikus szerkezete,
- F. mivel a nepáli kormány azt állította, hogy a tibetiek tüntetései sértik az „egyetlen Kína” politikáját, ismételten kinyilvánította elkötelezettségét amellett, hogy nem enged a területére „Pekingellenes aktivistákat”, és ezért a kínai hatóságok megbékítésére irányuló kísérletként általános tilalmat vezetett be a tibeti mozgalmi csoportok ellen,
- G. mivel számos alkalommal jelentették, hogy a nepáli hatóságok – különösen a rendőrség – megsértették a Nepálban száműzetésben élő tibetiek alapvető emberi jogait, például a véleménynyilvánítási, a gyűlési és az egyesülési szabadságot; mivel azon nemzetközi emberi jogi egyezmények, amelyekhez Nepál is csatlakozott, például a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya, kötelezik Nepált e jogok valamennyi személy számára történő biztosítására,
- H. mivel számos Nepálban élő menekült, főként a tibetiek általános helyzete aggodalomra ad okot,
- I. mivel a demokráciának az EU külkapcsolatai keretében való támogatásáról szóló 2009. november 17-i tanácsi következtetések elfogadása révén az Unió újra megerősítette, hogy külkapcsolatai tekintetében elkötelezett a demokratikus és részvételen alapuló kormányzás támogatása mellett,
1. hangsúlyozza, hogy a demokratikus választásokon való részvétel minden állampolgár olyan alapvető joga, amelyet valamennyi demokratikus államban támogatni, védelmezni és garantálni kell;
 2. felszólítja a nepáli kormányt, hogy támogassa az 1960 óta létező, egyedi belső választási folyamatot lebonyolító tibeti emberek azon demokratikus jogát, hogy demokratikus választást szervezzenek, és részt vegyenek azon;

2011. április 7., csütörtök

3. hangsúlyozza a békés demokratikus választások jelentőségét a tibeti identitás megerősítésében és megőrzésében Tibet területén belül és kívül egyaránt;
4. sürgeti a nepáli hatóságokat, hogy tartsák tiszteletben a Nepálban élő tibetiek véleménynyilvánítási, gyülekezési és egyesülési szabadságát, amelyet azon nemzetközi emberi jogi egyezmények értelmében, amelyekhez Nepál is csatlakozott, valamennyi nepáli embernek biztosítani kell;
5. felszólítja a hatóságokat, hogy tartózkodjanak az előzetes letartóztatásoktól, valamint a tüntetések és a szólásszabadság korlátozásától, amely az országban élő tibeti közösség valamennyi tevékenysége során megtagadja tőlük a törvényes békés véleménynyilvánításhoz és gyülekezéshez való jogot, és sürgeti a nepáli kormányt, hogy a 2011. május 28-án beiktandó új nepáli alkotmányban biztosítsa az említett jogokat és a vallásszabadságot;
6. felszólítja a nepáli hatóságokat, hogy a tibeti közösséggel való bánásmód tekintetében tegyenek eleget nemzetközi emberi jogi kötelezettségeiknek és saját nemzeti törvényeiknek, továbbá sürgeti a kormányt, hogy álljon ellen a kínai kormány által gyakorolt erőteljes nyomásnak, melynek célja a Nepálban élő tibeti közösség elhallgattatása olyan korlátozások alkalmazása révén, amelyek nemcsak indokolatlanok, hanem a nemzeti és a nemzetközi jog értelmében törvénytelenek is;
7. úgy véli, hogy a tibeti menekültekről szóló „becsületbeli megállapodás” nepáli hatóságok általi teljes végrehajtásának folytatása létfontosságú az ENSZ Menekültügyi Főbiztosa és a tibeti közösségek közötti kapcsolatok fenntartásához;
8. felszólítja az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy katmandui küldöttségén keresztül kövesse szoros figyelemmel a nepáli politikai helyzetet, különösen a tibeti menekültekkel való bánásmódot és az alkotmányban és a nemzetközi egyezményekben lefektetett jogaik tiszteletben tartását, továbbá sürgeti az Unió főképviselőjét, hogy a nepáli hatóságoknak a tibeti választások megakadályozására irányuló tevékenységével kapcsolatos aggályokat vitassa meg a nepáli és a kínai hatóságokkal;
9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamoknak, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének/a Bizottság alelnökének, a nepáli kormánynak, valamint az Egyesült Nemzetek Szövetsége főtitkárának.

Zimbabwe

P7_TA(2011)0159

Az Európai Parlament 2011. április 7-i állásfoglalása Zimbabwéről

(2012/C 296 E/22)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Zimbabwéről szóló számos korábbi állásfoglalására, és különösen legutóbbi, a zimbabwei kényszer-kilakoltatásokról szóló, 2010. október 21-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a Tanács 2011. február 15-i 2011/101/KKBP határozatára ⁽²⁾, amely 2012. február 20-ig meghosszabbítja a 2004/161/KKBP közös álláspont ⁽³⁾ keretében Zimbabwével szemben hozott korlátozó intézkedéseket, valamint az egyes, Zimbabwével szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 314/2004/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2008. december 8-i 1226/2008/EK bizottsági rendeletre ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0388.⁽²⁾ HL L 42., 2011.2.16., 6. o.⁽³⁾ HL L 50., 2004.2.20., 66. o.⁽⁴⁾ HL L 331., 2008.12.10., 11. o.

2011. április 7., csütörtök

- tekintettel az Európai Unió nevében a főképviselő által Zimbabwéről tett, 2011. február 15-i nyilatkozatra,
 - tekintettel a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség politikai, védelmi és biztonsági együttműködéssel foglalkozó szerve elnökségi triójának 2011. március 31-i, livingstone-i közleményére,
 - tekintettel a globális politikai megállapodásra, melynek eredményeként 2009 februárjában megalakult a zimbabwei nemzeti egységkormány,
 - tekintettel az emberek és népek jogairól szóló afrikai chartára, amelyet Zimbabwe ratifikált,
 - tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel az elmúlt néhány hónapban észrevehetően fokozódott a megfélemlítés, nőtt az önkényes letartóztatások száma, és a Zanu-PF politikai ellenzéke körében egyre többen tűntek el, és ennek során az MDC számos tagját, több MDC-s parlamenti képviselőt és az MDC vezetőségének oszlopos tagjait, úgymint Elton Mangoma energiaügyi minisztert, Theresa Makona társbelügyminisztert, valamint a zimbabwei parlament pozíciójától megfosztott házelnökét, Lovemore Moyót is célba vették,
- B. mivel Zimbabwe miniszterelnöke, Morgan Tsvangirai maga is megerősítette, hogy Robert Mugabe elnök és a Zanu-PF párt nem tartották tiszteletben a 2009-es globális politikai megállapodásban rögzített feltételeket, és erőszakosan megfélemlítik a zimbabwei nemzeti egységkormány MDC-T és MDC-M pártokba tartozó tagjait,
- C. mivel az elmúlt két évben a zimbabwei nemzeti egységkormány az ország stabilitásának megeremté-
sért küzdött, és a Zanu-PF általi szándékos akadályoztatás következtében nem sikerült hiteles válasz-
tások segítségével elindulnia a demokratikus átalakulás felé vezető úton; mivel a Zimbabwében kialakult
döbbenetes humanitárius, politikai és gazdasági helyzet 2010 decembere óta jelentős mértékben súlyos-
bodott,
- D. mivel a zimbabwei biztonsági szolgálatok a közelmúltban több nem kormányzati szervezet (pl. „Human Rights NGO Forum”, „Crisis in Zimbabwe Coalition”) irodáját és az MDC főhadiszállását is kifosztották, lefoglalták a nem kormányzati szervezetek dokumentumait, és kihallgatás céljából önkényesen őrizetbe vettek a nem kormányzati szervezetek és az MDC több tagját, akiket aztán vádemelés nélkül szabadon bocsátottak,
- E. mivel Jenni Williams és Magodonga Mahlangu, a „Women of Zimbabwe Arise” (WOZA) civil társadalmi szervezet két vezetője, valamint Abel Chikomo, a „Zimbabwe Human Rights NGO Forum” igazgatója és más emberi jogvédők a rendőrség általi folyamatos zaklatásnak vannak kitéve,
- F. mivel 2011. február 19-én a biztonsági szolgálatok negyvenhat civil társadalmi aktivistát tartóztatottak le árusulás vádjával, amiért megszervezték a közelmúltbeli észak-afrikai és közép-keleti felkelésekről készült felvételek nyilvános vetítését; mivel őrizetbe vételük alatt néhány aktivistát megverték, megkínóztak és magánzárkába zártak,
- G. mivel az MDC politikai gyűlések megrendezésére irányuló jogát korlátozzák a zimbabwei biztonsági szolgálatok, miközben a Zanu-PF tagjai szabadon tarthatnak ilyen rendezvényeket, ami a zimbabwei alkotmány közvetlen megsértését jelenti,
- H. mivel a Zanu-PF jelenleg erőszakos országos kampányt folytat annak érdekében, hogy a zimbabwei polgárokat egy olyan petíció aláírására kényszerítse, amely a Mugabe-klikk kulcsfontosságú tagjai ellen érvényben lévő nemzetközi korlátozó intézkedések visszavonására szólít fel; megjegyzi, hogy brutálisan megverik és letartóztatják azokat, akik elutasítják a petíció aláírását,

2011. április 7., csütörtök

- I. mivel az EU „korlátozó intézkedései” kifejezetten Mugabe kizsákmányoló rezsimjének 163 kulcsfontosságú tagja ellen irányulnak, illetve azok ellen, akik elősegítették a rezsim fenntartását, és nincsenek hatással általában véve a zimbabwei lakosságra vagy gazdaságra,
- J. mivel az EU, az USA, Ausztrália és Kanada továbbra is aggódik a chiadzwai (Marange) gyémántmezőkön kialakult emberi jogi helyzet miatt, különös tekintettel a zimbabwei biztonsági szolgálatok által elkövetett emberi jogi visszaélésekre, ezért vonakodik attól, hogy megadja a Kimberley-folyamat szerinti tanúsítványt a Chiadzwában bányászott gyémántoknak,
- K. mivel Zimbabwe a Mugabe-rezsim hosszú éveken át folytatott, helytelen gazdasági irányítása következtében továbbra is elszegényedett, és az EU-tól, az Egyesült Királyságtól, Hollandiától, Németországtól, Franciaországtól, Dániától, valamint az USA-tól, Ausztráliától és Norvégiától kapott lényeges humanitárius és egyéb támogatásban részesül, amely a zimbabwei lakosság jelentős részének legalapvetőbb igényeit elégíti ki,
- L. mivel a zimbabwei miniszterelnök Margaret Muchada, Zimbabwe kinevezett uniós nagykövete mandátumának elutasítására sürgette az EU-t, minthogy a Mugabe elnök általi egyoldalú kinevezése sérti a zimbabwei alkotmányt és a globális politikai megállapodásban rögzített feltételeket,
 1. követeli, hogy haladéktalanul vessenek véget a Mugabe és a Zanu-PF párt közvetlen irányítása alatt álló vagy a hozzá hű zimbabwei állami biztonsági szolgálatok és a milícia által gyakorolt mindennemű politikai indíttatású zaklatásnak, letartóztatásnak és erőszaknak; hangsúlyozza, hogy e visszaélések és jogsértések felelőseit el kell számoltatni;
 2. kitar amellet, hogy a zimbabwei nép számára biztosítani kell a véleménynyilvánítás és a gyülekezés szabadságát, véget kell vetni a politikusok és a civil társadalmi aktivisták (főként az emberi jogi aktivisták) megfélemlítésének, és hogy politikai meggyőződésre való tekintet nélkül valamennyi választott képviselőnek, valamint a nem kormányzati szervezeteknek, a politikai aktivistáknak, a sajtónak és a polgároknak szabadon ki kell tudniuk nyilvánítani véleményüket anélkül, hogy erőszakos üldöztetéstől, önkényes bebörtönzéstől vagy kínzásoktól kellene tartaniuk;
 3. kéri az önkényesen letartóztatott személyek, különösen pedig az MDC tisztviselőinek és követőinek azonnali és feltétel nélküli szabadon bocsátását; elítéli az összes olyan letartóztatást és fogva tartást, amely ellentétes a nemzetközi emberi jogi egyezményekkel;
 4. sürgeti a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy folytassanak aktív párbeszédet az Afrikai Unióval és a Dél-afrikai Fejlesztési Közösséggel, különösen Dél-Afrikával, annak biztosítására, hogy a soron következő zimbabwei választásokon ne forduljon elő megfélemlítés vagy erőszak; ugyanakkor úgy véli, hogy egy korai választás nem oldaná meg a végrehajtandó politikai és gazdasági reformok kérdését; úgy ítéli meg, hogy mindennemű választásnak a nemzetközi normákon kell alapulnia, ideértve az emberi jogoknak, illetve a véleménynyilvánítás és a mozgás szabadságának tiszteletben tartását, haladéktalanul véget vetve az egyének politikai nézeteik alapján való zaklatásának és fogva tartásának;
 5. üdvözli a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség (SADC) elnökségi triójának 2011. március 31-i livingstone-i közleményét, és sürgeti az SADC-t, hogy vállaljon vezető szerepet annak biztosításában, hogy valamennyi zimbabwei párt maradéktalanul végrehajtsa a közleményben foglalt ajánlásokat annak érdekében, hogy az országban szabad és tisztességes választásokat rendezzenek;
 6. felhívja a zimbabwei politikai pártokat, hogy jussanak megállapodásra egy nemzetközi ellenőrzés mellett megrendezett, szabad és tisztességes zimbabwei választásra irányuló ütemtervről;
 7. sürgeti valamennyi zimbabwei politikai pártot, hogy újra teljes mértékben vállaljon szerepet az alkotmány folyamatban lévő reformfolyamatában egy új, a zimbabwei nép számára elfogadható zimbabwei alkotmánynak a következő választások előtti megalkotása érdekében;

2011. április 7., csütörtök

8. üdvözli a Mugabe-rezsimhez kötődő természetes és jogi személyeket felsoroló uniós tilalmi lista legutóbbi (2011. februári) frissítését; hangsúlyozza, hogy e korlátozó intézkedések kizárólag a zimbabwei kleptokráciára irányulnak, és semmiképpen nem fogják érinteni az egész zimbabwei népet;
 9. sürgeti az EU-t, hogy mindaddig tartsa fenn a Mugabe-rezsimhez kötődő természetes és jogi személyek elleni korlátozó intézkedéseket, amíg tényleges bizonyítékok nem állnak rendelkezésre arról, hogy Zimbabwében kedvező változások történnek; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, valamint a tagállamokat, hogy tegyenek lépéseket a helyzet Zimbabwében és nemzetközileg történő ismertetésére, továbbá lépjenek fel tevékenyebben azért, hogy az országban a valódi demokrácia és gazdasági előrelépés felé való gyors elmozdulásnak támogatókat szerezzenek;
 10. felhívja az EU-t, hogy ne fogadjon el az EU mellé delegált egyetlen olyan zimbabwei nagykövetet sem, akit nem a megfelelő alkotmányos folyamat révén és a globális politikai megállapodással összhangban neveztek ki;
 11. kitart amellett, hogy a zimbabwei hatóságoknak tiszteletben kell tartaniuk a Kimberley-folyamat keretében vállalt kötelezettségeiket, maradéktalanul demilitarizálniuk kell a marangei gyémántmezőt, és a gyémánttermelésből származó bevételekre vonatkozóan biztosítaniuk kell az átláthatóságot;
 12. elismeréssel adózik az EU és azon tagállamok és más államok előtt, amelyek továbbra is forrásokat biztosítanak a zimbabwei nép közvetlen támogatására; hangsúlyozván, hogy e támogatás eljuttatását továbbra is jóhiszemű nem kormányzati szervezeteken keresztül kell biztosítani, célzott módon és megfelelő elszámolással, a kormányzati hivatalok kikerülésével;
 13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a G8-országok kormányainak, Zimbabwe és Dél-Afrika kormányának és parlamentjének, a Brit Nemzetközösség főtitkárának, az ENSZ főtitkárának, az Afrikai Unió Bizottsága és Végrehajtó Tanácsa elnökeinek, a Pánafrikai Parlamentnek, a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség főtitkárának és kormányainak, valamint a Dél-afrikai Fejlesztési Közösség Parlamenti Fórumának.
-

2011. április 5., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele: Lengyelország - Podkarpacie - Gépgyártás

P7_TA(2011)0120

Az Európai Parlament 2011. április 5-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Lengyelországnak a gépgyártást érintő „EGF/2010/013 PL/Podkarpacie” referenciaszámú kérelme) (COM(2011)0062 – C7-0056/2011 – 2011/2045(BUD))

(2012/C 296 E/23)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0062 – C7-0056/2011),
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ (2006. május 17-i intézményközi megállapodás) és különösen annak 28. pontjára,
- tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ (EGAA-rendelet),
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság levelére,
- tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0059/2011),
- A. mivel az Európai Unió létrehozta a megfelelő jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy kiegészítő támogatást nyújtson a világkereskedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott munkavállalóknak, és segítse a munkaerő-piacra történő ismételt beilleszkedésüket,
- B. mivel az Alap hatályát a 2009. május 1-jétől benyújtott kérelmek tekintetében ideiglenesen kiterjesztették az olyan munkavállalók támogatására, akik közvetlenül a pénzügyi és gazdasági világválság miatt veszítették el állásukat,
- C. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalók részére nyújtott pénzügyi támogatásnak dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2006. május 17-i intézményközi megállapodást az Alap igénybevételéről szóló határozatok elfogadása tekintetében,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2011. április 5., kedd

- D. mivel Lengyelország támogatást kért a lengyelországi Podkarpackie NUTS II. szintű régióban a NACE Rev. 2. rendszer szerinti 28. ágazatban („Gép, gépi berendezés gyártása”) működő három vállalatnál történt 594 elbocsátásra tekintettel (amelyek közül 200 jogosult támogatásra),
- E. mivel a kérelem megfelel az EGAA-rendeletben meghatározott jogosultsági kritériumoknak,
1. kéri az érintett intézményeket, hogy tegyék meg a szükséges erőfeszítéseket az Alap igénybevételének felgyorsítása érdekében; nagyra értékeli ezzel összefüggésben a Parlamentnek a támogatások kiutalásának felgyorsítására irányuló kérelme nyomán a Bizottság által bevezetett továbbfejlesztett eljárást, amelynek célja, hogy a költségvetési hatóság számára az Alappal kapcsolatos kérelem támogathatóságáról szóló bizottsági értékelést az Alap igénybevételére irányuló javaslattal együtt nyújtsák be; reméli, hogy az Alap soron következő felülvizsgálatainak keretében tovább tökéletesítik majd az eljárást;
 2. emlékeztet az intézmények azon kötelezettségvállalására, hogy zökkenőmentes és gyors eljárást biztosítsanak az Alap igénybevételére vonatkozó határozatok elfogadására, egyszeri, időben korlátozott egyéni támogatást nyújtva, amely a globalizáció és a pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalók megsegítésére irányul; rámutat az Alap potenciális szerepére az elbocsátott munkavállalók munkaerő-piaci visszailleszkedésében; mindazonáltal értékelést sürget az ilyen munkavállalóknak az Alap által finanszírozott intézkedések közvetlen eredményeként történő hosszú távú munkaerő-piaci beilleszkedéséről;
 3. hangsúlyozza, hogy az EGAA-rendelet 6. cikkével összhangban biztosítani kell, hogy az Alap támogassa az elbocsátott munkavállalók újbóli munkába állását; megismétli, hogy az Alapból nyújtott támogatás nem léphet sem azon intézkedések helyébe, amelyek a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében a vállalatok felelősségi körébe tartoznak, sem pedig azok helyébe, amelyek vállalatok vagy ágazatok szerkezetváltására irányulnak;
 4. megállapítja, hogy az Alapból finanszírozandó összehangolt, személyre szabott szolgáltatási csomaggal kapcsolatos tájékoztatás információkat tartalmaz arra vonatkozólag, hogy e szolgáltatások milyen módon egészítik ki a strukturális alapokból finanszírozott tevékenységeket; megismétli a Bizottsághoz intézett felhívását, hogy az éves jelentései is tartalmazzák ezeknek az adatoknak az összehasonlító értékelését;
 5. üdvözli, hogy – a Parlament többszöri kérését követően – első ízben a 2011-es költségvetésben (47 608 950 euró összegű) kifizetési előirányzat szerepel az Alapra vonatkozó 04 05 01. költségvetési sor alatt; emlékeztet rá, hogy az Alapot külön speciális eszközként hozták létre saját célkitűzésekkel és határidőkkel, és hogy ezért olyan elkülönített előirányzatokra van szüksége, amelyekkel elkerülhetőek a más költségvetési sorokból a múltban történetekhez hasonló átcsoportosítások, amelyek károsak lehetnek a különböző szakpolitikai célkitűzések megvalósítására nézve;
 6. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
 7. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, és gondoskodjon annak az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő közzétételéről;
 8. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a melléklettel együtt a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2011. április 5., kedd

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybeviteléről (Lengyelországnak a gépgyártást érintő „EGF/2010/013 PL/Podkarpackie” referenciaszámú kérelme)

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, 2011/249/EU határozat.)

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele: Cseh Köztársaság - UNILEVER

P7_TA(2011)0124

Az Európai Parlament 2011. április 5-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (a Cseh Köztársaság „EGF/2010/010 CZ/Unilever” referenciaszámú kérelme) (COM(2011)0061 – C7-0055/2011 – 2011/2044(BUD))

(2012/C 296 E/24)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0061 – C7-0055/2011),
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ (2006. május 17-i intézményközi megállapodás) és különösen annak 28. pontjára,
- tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ (EGAA-rendelet),
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság levelére,
- tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0060/2011),
- A. mivel az Európai Unió létrehozta a megfelelő jogalkotási és költségvetési eszközöket ahhoz, hogy kiegészítő támogatást nyújtson a világkereskedelem fő strukturális változásainak következményei által sújtott munkavállalóknak, és segítse a munkaerő-piacra történő ismételt beilleszkedésüket,
- B. mivel az Alap hatályát a 2009. május 1-jétől benyújtott kérelmek tekintetében ideiglenesen kiterjesztették az olyan munkavállalók támogatására, akik közvetlenül a pénzügyi és gazdasági világválság miatt veszítették el állásukat,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 406., 2006.12.30., 1. o.

2011. április 5., kedd

- C. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalók részére nyújtott pénzügyi támogatásnak dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2006. május 17-i intézményközi megállapodást az Alap igénybevételéről szóló határozatok elfogadása tekintetében,
- D. mivel a Cseh Köztársaság támogatást kért a Střední Čechy NUTS II. szintű régióban a kiskereskedelmi ágazatban működő Unilever ČR, spol.sr.o. vállalatnál történt 634 elbocsátásra tekintettel (amelyek közül mind jogosult támogatásra),
- E. mivel a kérelem megfelel az EGAA-rendeletben meghatározott jogosultsági kritériumoknak,
1. kéri az érintett intézményeket, hogy tegyék meg a szükséges erőfeszítéseket az Alap igénybevételének felgyorsítása érdekében; nagyra értékeli ezzel összefüggésben a Parlamentnek a támogatások kiutalásának felgyorsítására irányuló kérelme nyomán a Bizottság által bevezetett továbbfejlesztett eljárást, amelynek célja, hogy a költségvetési hatóság számára az Alappal kapcsolatos kérelem támogathatóságáról szóló bizottsági értékelést az Alap igénybevételére irányuló javaslattal együtt nyújtsák be; reméli, hogy az Alap soron következő felülvizsgálatainak keretében tovább tökéletesítik majd az eljárást;
 2. emlékeztet az intézmények azon kötelezettségvállalására, hogy zökkenőmentes és gyors eljárást biztosítsanak az Alap igénybevételére vonatkozó határozatok elfogadására, egyszeri, időben korlátozott egyéni támogatást nyújtva, amely a globalizáció és a pénzügyi és gazdasági válság következtében elbocsátott munkavállalók megsegítésére irányul; rámutat az Alap potenciális szerepére az elbocsátott munkavállalók munkaerő-piaci visszailleszkedésében; mindazonáltal értékelést sürget az ilyen munkavállalóknak az Alap által finanszírozott intézkedések közvetlen eredményeként történő hosszú távú munkaerő-piaci beilleszkedéséről;
 3. hangsúlyozza, hogy az EGAA-rendelet 6. cikkével összhangban biztosítani kell, hogy az Alap támogassa az elbocsátott munkavállalók újbóli munkába állását; megismétli, hogy az Alapból nyújtott támogatás nem léphet sem azon intézkedések helyébe, amelyek a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében a vállalatok felelősségi körébe tartoznak, sem pedig azok helyébe, amelyek vállalatok vagy ágazatok szerkezetváltására irányulnak;
 4. sajnálja, hogy a jelenlegi EGAA-rendelet nem kívánja meg a pénzügyi helyzet, a lehetséges adókiptázas vagy az állami támogatás helyzetének megvizsgálását azoknál a multinacionális vállalatoknál, melyek szerkezetátalakítása indokolja az EGAA beavatkozását; úgy véli, hogy – az elbocsátott munkavállalók EGAA-hoz való hozzáféréseinek veszélyeztetése nélkül – ezzel a kérdéssel foglalkozni kell az EGAA-rendelet következő felülvizsgálatakor;
 5. megállapítja, hogy az Alapból finanszírozandó összehangolt, személyre szabott szolgáltatási csomaggal kapcsolatos tájékoztatás információkat tartalmaz arra vonatkozólag, hogy e szolgáltatások milyen módon egészítik ki a strukturális alapokból finanszírozott tevékenységeket; megismétli a Bizottsághoz intézett felhívását, hogy az éves jelentései is tartalmazzák ezeknek az adatoknak az összehasonlító értékelését;
 6. üdvözli, hogy – a Parlament többszöri kérését követően – első ízben a 2011-es költségvetésben (47 608 950 euró összegű) kifizetési előirányzat szerepel az Alapra vonatkozó 04 05 01. költségvetési sor alatt; emlékeztet rá, hogy az Alapot külön speciális eszközként hozták létre saját célkitűzésekkel és határidőkkel, és hogy ezért olyan elkülönített előirányzatokra van szüksége, amelyekkel elkerülhetőek a más költségvetési sorokból a múltban törtétekhez hasonló átcsoportosítások, amelyek károsak lehetnek a különböző szakpolitikai célkitűzések megvalósítására nézve;
 7. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelte határozatot;
 8. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, és gondoskodjon annak az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő közzétételéről;
 9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a melléklettel együtt a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2011. április 5., kedd

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybeviteléről (a Cseh Köztársaság „EGF/2010/010 CZ/Unilever” referenciaszámú kérelme)

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, 2011/233/EU határozat.)

A kettős felhasználású termékek és technológia kivitelére vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer ***I

P7_TA(2011)0125

Az Európai Parlament 2011. április 5-én elfogadott módosításai kettős felhasználású termékek és technológia kivitelére vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló 1334/2000/EK tanácsi rendeletet módosító európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatához (COM(2008)0854 – C7-0062/2010 – 2008/0249(COD))

(2012/C 296 E/25)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

A javaslatot a következőképpen módosították ⁽¹⁾:

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 1

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus Cím

a kettős felhasználású termékek és **technológia kivitelére** vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló **1334/2000/EK rendelet módosításáról** szóló tanácsi rendelet

a kettős felhasználású termékek **kivitelére, transzferjére, bróker-tevékenységére** és **tranzitjára** vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló **428/2009/EK tanácsi rendeletet (átdolgozás) módosító európai parlamenti és tanácsi rendelet**

Módosítás 2

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus 1 preambulumbekzdés

(1) A kettős felhasználású termékek és **technológia kivitelére** vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló, 2000. június 22-i 1334/2000/EK tanácsi rendelet előírja, hogy a kettős felhasználású termékek (köztük a szoftverek és technológiák) **a Közösségből** történő kivitelükkor hatékony ellenőrzésen menjenek át.

(1) A kettős felhasználású termékek **kivitelére, transzferjére, bróker-tevékenységére** és **tranzitjára** vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló, **2009. május 5-i 428/2009/EK tanácsi rendelettel** ⁽¹⁾ **módosított**, 2000. június 22-i 1334/2000/EK tanácsi rendelet előírja, hogy a kettős felhasználású termékek (köztük a szoftverek és technológiák) **az Unióból** történő kivitelükkor, **az Unión keresztül történő tranzitjukkor, az Unióban lakóhellyel rendelkező vagy letelepedett bróker által nyújtott bróker-tevékenységek eredményeként harmadik országba történő szállításukkor** hatékony ellenőrzésen menjenek át.

⁽¹⁾ HL L 134., 2009.5.29., 1. o.

⁽¹⁾ Az ügyet ezután az 57. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján visszautalták a bizottsághoz (A7-0028/2011).

2011. április 5., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 3

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus
2 preambulumbekkezdés

- (2) Kívánatos lenne az egész **Közösségben** elérni az ellenőrzések egységes és következetes alkalmazását, **hogy így el lehessen kerülni a közösségi** exportőrök közötti tisztességtelen versenyt, és **gondoskodni lehessen a Közösségben a** biztonsági ellenőrzések **eredményességéről**.
- (2) Kívánatos lenne az egész **Unióban** elérni az ellenőrzések egységes és következetes alkalmazását **az uniós** exportőrök közötti tisztességtelen **verseny elkerülése, az általános exportengedélyek hatályának és alkalmazásuk feltételeinek harmonizálása, és az uniós** biztonsági ellenőrzések **eredményessége érdekében**.

Módosítás 4

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus
3 preambulumbekkezdés

- (3) A Bizottság 2006. december 18-i közleményében új általános **közösségi** kiviteli engedélyek létrehozását vetette fel, hogy megkísérelje egyszerűsíteni a jelenlegi jogszabályrendszert, fokozza az ágazat versenyképességét, és az összes **közösségi** exportőrnek egyenlő versenyfeltételeket teremtsen, amikor bizonyos termékeket bizonyos rendeltetési **helyekre** exportálnak.
- (3) A Bizottság 2006. december 18-i közleményében új általános **uniós** exportengedélyek létrehozását vetette fel, hogy megkísérelje egyszerűsíteni a jelenlegi jogszabályrendszert, fokozza az ágazat versenyképességét, és valamennyi **uniós** exportőrnek egyenlő versenyfeltételeket teremtsen, amikor bizonyos termékeket bizonyos rendeltetési **országokba** visznek ki.

Módosítás 5

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus
3 a preambulumbekkezdés (új)

- (3a) **A Tanács 2009. május 5-én elfogadta a 428/2009/EK rendeletet. Ennek megfelelően az 1334/2000/EK rendelet 2009. augusztus 27-től kezdődően hatályát veszti. Az 1334/2000/EK rendelet vonatkozó rendelkezései csak a 2009. augusztus 27-ét megelőzően benyújtott, exportengedély iránti kérelmekre érvényesek.**

Módosítás 6

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus
4 preambulumbekkezdés

- (4) Ahhoz, hogy új általános **közösségi** kiviteli engedélyeket lehessen létrehozni **egyes nem érzékeny**, kettős felhasználású termékek **nem érzékeny** országokba való kiviteléhez, új mellékletek hozzáadásával módosítani kell **az 1334/2000/EK** rendelet megfelelő rendelkezéseit.
- (4) Ahhoz, hogy új általános **uniós** exportengedélyeket lehessen létrehozni **bizonyos** kettős felhasználású termékek **egyes meghatározott** országokba való kiviteléhez, új mellékletek hozzáadásával módosítani kell **a 428/2009/EK** rendelet megfelelő rendelkezéseit.

Módosítás 7

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus
5 preambulumbekkezdés

- (5) Az exportőr székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak meg kell adni a lehetőséget arra, hogy ne engedélyezzék az ebben a rendeletben megállapított általános **közösségi** kiviteli engedély használatát, ha az exportőr olyan, exporttal kapcsolatos jogsértésért részesült szankcióban, amely az ezen engedélyek használatához való jog visszavonásával büntethető.
- (5) Az exportőr székhelye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságainak meg kell adni a lehetőséget arra, hogy ne engedélyezzék az ebben a rendeletben megállapított **uniós** általános exportengedély használatát, ha az exportőr olyan, exporttal kapcsolatos jogsértésért részesült szankcióban, amely az ezen engedélyek használatához való jog visszavonásával büntethető.

2011. április 5., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 9**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus
6 preambulumbekkezdés**

(6) A **1334/2000/EK** rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.

(6) A **428/2009/EK** rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.

Módosítás 10**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus**

1 cikk – 2 a pont (új)
428/2009/EK rendelet
13 cikk – 6 bekezdés

2a. A 13. cikk (6) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az ezen cikk szerint szükséges valamennyi értesítést biztonságos elektronikus eszközökön keresztül kell megtenni, beleértve [...] azt a biztonságos rendszert, amelyet a 19. cikk (4) bekezdésével összhangban kell kialakítani.”

Módosítás 11**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus**

1 cikk – 2 b pont (új)
428/2009/EK rendelet
19 cikk – 4 bekezdés

2b. A 19. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság – a 23. cikk alapján létrehozott, a kettős felhasználású termékekkel foglalkozó koordinációs csoporttal konzultálva – kialakítja a tagállamok – és szükség esetén a Bizottság – közötti információcsere biztonságos és rejtjelzett rendszerét. Az Európai Parlamentet értesíteni kell a rendszer költségvetéséről, fejleményeiről, annak ideiglenes és végleges kialakításáról és működéséről, továbbá a hálózati költségekről.”

Módosítás 12**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus**

1 cikk – 2 c pont (új)
428/2009/EK rendelet
23 cikk – 2a bekezdés (új)

2c. A 23. cikk a (2) bekezdés után új bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A Bizottság képviselőjének elnökletével kettős felhasználású termékekkel foglalkozó koordinációs csoportot kell létrehozni. Minden egyes tagállam egy képviselőt küld ebbe a csoportba.”

2011. április 5., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 13**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus****1 cikk – 2 d pont (új)**

428/2009/EK rendelet

25 cikk

2d. A 25. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„25. cikk

Felülvizsgálat és jelentéstétel

(1) Minden tagállam tájékoztatja a Bizottságot a rendelet végrehajtása érdekében alkalmazott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekről, beleértve a 24. cikkben említett intézkedéseket is. A Bizottság az információkat továbbítja a tagállamoknak.

(2) A Bizottság háromévenként áttekinti a rendelet végrehajtását, és átfogó megvalósítási és hatásvizsgálati jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé annak alkalmazásáról, amely tartalmazhatja a rendelet módosítására vonatkozó javaslatokat is. A tagállamok a jelentés elkészítéséhez minden megfelelő információt megadnak a Bizottságnak.

(3) A jelentésnek külön-külön ki kell térnie az alábbiakra:

- a) a kettős felhasználású termékekkel foglalkozó koordinációs csoportra, annak tevékenységeire, vizsgálataira, a tanulmányozott kérdésekre, az elvégzett konzultációkra, valamint a megkérdezett exportőröknek, brókereknek és érdekelteknek a listájára;
- b) a 19. cikk (4) bekezdésének végrehajtására, valamint egy jelentést kell tartalmaznia a tagállamok és a Bizottság közötti információcsere biztonságos és rejtjelzett rendszere kialakításának aktuális állásáról;
- c) a 15. cikk (1) bekezdésének végrehajtására, mely előírja, hogy az I. mellékletet naprakésszé kell tenni a vonatkozó kötelezettségekkel és vállalásokkal, valamint a velük összefüggő módosításokkal összhangban, amelyeket a tagállamok a nemzetközi atomszorompó-rendszerek és export-ellenőrzési megállapodások részeseként vagy a vonatkozó nemzetközi szerződések megerősítésével elfogadtak, beleértve az Ausztrália Csoportot, a Rakéatechnológiai Ellenőrzési Rendszert (MTCR), a Nukleáris Szállítók Csoportját (NSG), a Wassenaari Megállapodást és a Vegyifegyver-tilalmi Egyezményt (CWC);

2011. április 5., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

d) a 15. cikk (2) bekezdésének végrehajtására, mely előírja, hogy az I. melléklet kiegészítéseként a IV. mellékletet az Európai Unió működéséről szóló szerződés 36. cikke, nevezetesen a tagállamok közrenddel és közbiztonsággal kapcsolatos érdekeinek vonatkozásában naprakésszé kell tenni.

A jelentés egy további, különálló részének továbbá átfogóan be kell számolnia a szankciókról, ezen belül a rendelet rendelkezéseinek súlyos megsértései – vegyi-, biológiai és atomfegyvereknek vagy a célbajuttatásukra alkalmas rakétáknak az e rendeletben előírt engedély nélküli kifejlesztésére vagy előállítására irányuló programokban való felhasználást célzó szándékos kivitel, vagy információknak egyébként elutasítandó engedély megszerzése érdekében történő meghamisítása vagy elhallgatása – esetén kirótt büntetőjogi szankciókról.

(4) Az Európai Parlament vagy a Tanács meghívhatja a Bizottságot az Európai Parlament vagy a Tanács illetékes bizottságának eseti ülésére, hogy ott ismerlessen és megvilágítsa a rendelet végrehajtásával kapcsolatos bármely kérdést.”

Módosítás 14

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus

1 cikk – 2 e pont (új)

428/2009/EK rendelet

25 a cikk (új)

2e. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„25a. cikk

Nemzetközi együttműködés

Az Unió és a harmadik országok között a vámügyek terén létrejött kölcsönös közigazgatási segítségnyújtási megállapodások vagy jegyzőkönyvek rendelkezéseinek sérelme nélkül a Bizottság tárgyalhat megállapodásokról harmadik országokkal a rendelet hatálya alá eső kettős felhasználású termékek exportellenőrzésének kölcsönös elismeréséről, különösen az újrakivitel érintő engedélyezési követelményeknek az Unió területén történő megszüntetése céljából. E tárgyalásokat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikkének (3) bekezdésében megállapított eljárásokkal és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés vonatkozó rendelkezéseivel összhangban kell folytatni.

Szükség esetén és ha az Unió által finanszírozott projektekről van szó, a Bizottság javaslatokat tehet az Unió vonatkozó jogszabályi kereteinek megfelelően, vagy a harmadik országokkal létrejött megállapodások keretében, annak érdekében, hogy a tagállam összes illetékes

2011. április 5., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

hatóságára kiterjedő ad hoc bizottságot lehessen létrehozni, amelynek meghatalmazást adnak a szükséges exportengedélyek megadására a szóban forgó és kettős felhasználású termékeket vagy technológiákat igénybe vevő projektek megfelelő működése érdekében.”

Módosítás 15

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus

Melléklet

428/2009/EK rendelet

IIb melléklet – 3 rész – 5 bekezdés

(5) Ezen engedély alkalmazásában a „kis értékű szállítmány” olyan egyetlen **exportmegrendelésben** összefoglalt termékeket jelent, amelyeket egy exportőr küld egy megnevezett címzettnek egy vagy több olyan szállítmányban, amelynek összesített értéke nem haladja meg az **5 000 EUR-t**. Ebben az alkalmazásban az „érték” a címzettnek kiszámlázott ár; címzett vagy meghatározható ár hiányában pedig a statisztikai érték.

(5) Ezen engedély alkalmazásában a „kis értékű szállítmány” olyan egyetlen **exportszerződésben** összefoglalt termékeket jelent, amelyeket egy exportőr küld egy megnevezett címzettnek egy vagy több olyan szállítmányban, amelynek összesített értéke nem haladja meg az **3 000 EUR-t**. **Amennyiben egy tranzakció vagy ügylet egyetlen gazdasági művelet részének bizonyul, az engedélyezés értékének kiszámításakor az egész művelet értékét figyelembe kell venni.** Ebben az alkalmazásban az „érték” a címzettnek kiszámlázott ár; címzett vagy meghatározható ár hiányában pedig a statisztikai érték. **A statisztikai érték kiszámításához a 2913/92/EGK rendelet 28–36. cikkét kell alkalmazni. Amennyiben az értéket nem lehet meghatározni, az engedély nem adható meg.**

Az olyan járulékos költségeket, mint például a csomagolás és a szállítás, csak akkor lehet figyelmen kívül hagyni az érték kiszámítása során, ha

- a) a számlán külön fel vannak tüntetve; valamint
- b) nem tartalmaznak olyan kiegészítő tényezőt, amely befolyásolja az áru értékét.

Módosítás 16

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus

Melléklet

428/2009/EK rendelet

IIb melléklet – 3 rész – 5 a bekezdés (új)

(5a) **Az euróban megállapított összegeket – ahogyan azt az 5. cikk megállapítja – 2012. október 31-től kezdve évente felül kell vizsgálni annak érdekében, hogy figyelembe vegyék az Európai Bizottság (Eurostat) által közzétett, az összes tagállamot átfogó harmonizált fogyasztói árindex változásait. Ezt az összeget automatikusan ki kell igazítani úgy, hogy az euróban megállapított bázisösszeget megemelik az említett index 2010. december 31. és a felülvizsgálati időpont között bekövetkezett százalékos változásával.**

A Bizottság évente tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot a felülvizsgálatról és az (1) bekezdésben említett kiigazított összegről.

2011. április 5., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 17

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus

Melléklet

428/2009/EK rendelet

IIc melléklet – 1 rész – termékek

1-1) Ez az általános kiviteli engedély a **6. cikk** (1) bekezdésével áll összhangban, és a következő termékekre terjed ki:

Az I. melléklet bármely bejegyzésében meghatározott összes kettős felhasználású termék, kivéve az 1.2. bekezdésben felsoroltak:

- a. amennyiben a terméket karbantartás vagy **javítás** céljából hozták be az **Európai Közösség területére**, és eredeti jellemzőinek megváltozása nélkül viszik ki a feladó országba, vagy
- b. amennyiben a terméket az **Európai Közösség területére garanciális** javítás vagy csere végett újra behozott azonos minőségű és számú termékért cserébe viszik ki a feladó országba.

1-1) Ez az általános exportengedély a **9. cikk** (1) bekezdésével áll összhangban, és a következő termékekre terjed ki:

Az I. melléklet bármely bejegyzésében meghatározott összes kettős felhasználású termék, kivéve az 1.2. bekezdésben felsoroltak:

- a. amennyiben a terméket karbantartás, **javítás** vagy **csere** céljából hozták be **újból** az **Unió vámterületére**, és eredeti jellemzőinek megváltozása nélkül viszik ki **vagy viszik ki újra** a feladó országba, **az eredeti exportengedély megadása utáni öt éves időtartamon belül**, vagy
- b. amennyiben a terméket az **Unió vámterületére karbantartás, javítás** vagy csere végett újra behozott azonos minőségű és számú termékért cserébe viszik ki a feladó országba, **az eredeti exportengedély megadása utáni öt éves időtartamon belül**.

Módosítás 18

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus

Melléklet

428/2009/EK rendelet

IIc melléklet – 2 rész – rendeltetési országok

Algéria, Andorra, Amerikai Virgin-szigetek, Antigua és Barbuda, Argentína, Aruba, Bahama-szigetek, Bahrein, Banglades, Barbados, Belize, Benin, Bhután, Bissau-Guinea, Bolívia, Botswana, Brazília, Brit Virgin-szigetek, Brunei, Chile, Comore-szigetek, Costa Rica, Dél-Afrika, Dél-Korea, Dominika, Dominikai Köztársaság, Dzsibuti, Ecuador, Egyesült Arab Emírségek, Egyenlítői Guinea, Egyiptom, Falkland-szigetek, Feröer szigetek, Fidzsi-szigetek, Francia Guyana, Francia tengerentúli területek, Fülöp-szigetek, Gabon, Gambia, Ghána, Gibraltár, Grönland, Grenada, Guadeloupe, Guam, Guatemala, Guyana, Holland Antillák, Honduras, Hongkong Különleges Közigazgatási Terület, Izland, India, Indonézia, Izrael, Jordánia, Kamerun, Katar, Kína, Kuvait, Lesotho, Liechtenstein, Madagaszkár, Makaó, Malajzia, Malawi, Maldív-szigetek, Mali, Marokkó, Martinique, Mauritius, Mexikó, Monaco, Montserrat, Namíbia, Nicaragua, Niger, Nigéria, Omán, Oroszország, Panama, Pápua Új-Guinea, Peru, Puerto Rico, Salamon-szigetek, Salvador, San Marino, São Tomé és Príncipe, Seychelle-szigetek, Srí Lanka, Suriname, Szamoa, Szaúd-Arábia, Szenegál, Szingapúr, Saint Kitts és Nevis, Saint Vincent, Szent Ilona, Szváziföld, Tajvan, Thaiföld, Togo, Törökország, Trinidad és Tobago, Tunézia, Turks- és Caicos-szigetek, Új-Kaledónia, Uruguay, Vanuatu, Venezuela, Zöld-foki-szigetek.

Albánia, Argentína, Bosznia és Hercegovina, Brazília, Chile, Dél-Afrika, Egyesült Arab Emírségek, Horvátország, francia tengerentúli területek, India, Izland, Izrael, Kazahsztán, Kína (beleértve Hongkongot és Makaót), Dél-Korea, Macedónia (Volt Jugoszláv Köztársaság), Marokkó, Mexikó, Montenegró, Oroszország, Szerbia, Szingapúr, Törökország, Tunézia, Ukrajna.

2011. április 5., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 19**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus****Melléklet**

428/2009/EK rendelet

IIc melléklet – 3 rész – 1 bekezdés

(1) Ez az **általános** engedély csak akkor használható, ha az eredeti kivitelre általános **közösségi** kiviteli engedély szerint került sor, vagy az eredeti exportőr székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai eredeti kiviteli engedélyt adtak arra a termékre, amelyeket **garanciális** javításra vagy cserére később újra importáltak a **Közösség** vámterületére az **alábbiakban meghatározottak szerint**.

(1) Ez az engedély csak akkor használható, ha az eredeti kivitelre **uniós** általános exportengedély szerint került sor, vagy az eredeti exportőr székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai eredeti exportengedélyt adtak arra a termékre, amelyeket **karbantartásra**, javításra vagy cserére később újra importáltak az **Unió** vámterületére. **Ez az általános engedély csak az eredeti végfelhasználók számára történő kivitel esetén érvényes.**

Módosítás 20**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus****Melléklet**

428/2009/EK rendelet

IIc melléklet – 3 rész – 2 bekezdés – 4 pont

4. **egy lényegében azonos tranzakció esetében, amelynél az** eredeti engedélyt visszavonták.

4. **ha** az eredeti engedélyt **semmissé nyilvánították, felfüggesztették, módosították vagy** visszavonták.

Módosítás 21**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus****Melléklet**

428/2009/EK rendelet

IIc melléklet – 3 rész – 2 bekezdés – 4 a pont (új)

4a. **ha a szóban forgó termékek végfelhasználása különbözik az eredeti exportengedélyben előírttól.**

Módosítás 22**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus****Melléklet**

428/2009/EK rendelet

IIc melléklet – 3 rész – 3 bekezdés – 2 pont

2. kérésre ellátni a vámtisztviselőket írásos bizonyítékkal az áru **Európai Közösségbe** történő behozatalának dátumára, az árun az **Európai Közösségben** elvégzett javításokra és arra vonatkozóan, hogy a termék ahhoz a **személyhez** és abba az országba fog visszatérni, ahonnan azt az **Európai Közösségbe** behozták.

2. kérésre ellátni a vámtisztviselőket írásos bizonyítékkal az áru **Unióba** történő behozatalának dátumára, az árun az **Unióban** elvégzett javításokra és arra vonatkozóan, hogy a termék ahhoz a **végfelhasználóhoz** és abba az országba fog visszatérni, ahonnan azt az **Unióba** behozták.

Módosítás 48**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály****II melléklet**

428/2009/EK rendelet

IIc melléklet – 3 rész – 4 bekezdés

4. Az ezt az engedélyt használó exportőr legkésőbb 30 nappal az első kivitel követően köteles tájékoztatni (a 6. cikk (6) bekezdésében meghatározottak szerint) a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait **az** engedély első felhasználásáról.

4. Az ezt az engedélyt használó exportőr legkésőbb 30 nappal az első kivitel követően köteles tájékoztatni (a 6. cikk (6) bekezdésében meghatározottak szerint) a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait **ezen** engedély első felhasználásáról.

2011. április 5., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

vagy – alternatív lehetőségként és a székhelye szerinti tagállam előírásainak megfelelően – ezen általános kiviteli engedély első felhasználását megelőzően. A tagállamok értesítik a Bizottságot az ezen általános kiviteli engedélyhez kapcsolódóan választott értesítési mechanizmusról. A Bizottság a közölt információt az Európai Unió Hivatalos Lapjának C sorozatában közzéteszi.

A tagállamok határozzák meg az ezen engedély felhasználására vonatkozó jelentéstételi követelményeket, valamint az ezen engedély alapján kivitt termékekre vonatkozó azon kiegészítő tájékoztatást, amelyet az a tagállam kérhet, amelyből a kivitel megvalósul.

A tagállamok előírhatják, hogy a területükön székhellyel rendelkező exportőr az engedély első alkalommal történő felhasználását megelőzően nyilvántartásba vételre jelentkezzen. A nyilvántartásba vétel automatikus, és azt az illetékes hatóságoknak haladéktalanul és minden esetben a nyilvántartásba vételi kérelem beérkezésétől számított tíz munkanapon belül vissza kell igazolniuk az exportőrnek.

Adott esetben a második és harmadik albekezdésben foglalt követelményeknek az általános nemzeti kiviteli engedélyeket előíró tagállamok által kiadott ilyen engedélyek használatához megállapított követelményeken kell alapulniuk.

Módosítás 24

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus

Melléklet

428/2009/EK rendelet

Ild melléklet – 2 rész – rendeltetési országok

Argentína, **Bahrein**, **Bolívia**, Brazília, **Brunei**, Chile, Dél-Afrika, Dél-Korea, **Ecuador**, **Egyiptom**, **Fülöp-szigetek**, **Hongkong Különleges Közigazgatási Terület**, Izland, **Jordánia**, **Katar**, **Kína**, **Kuvait**, **Malajzia**, Marokkó, **Mauritius**, Mexikó, **Oman**, Oroszország, **Szaud-Arábia**, Szingapúr, Törökország, Tunézia, Ukrajna

Albánia, Argentína, **Bosznia és Hercegovina**, Brazília, Chile, Dél-Afrika, Dél-Korea, **Egyesült Arab Emírségek**, **francia tengerentúli területek**, **Horvátország**, **Kína (beleértve Hongkongot és Makaót)**, **Dél-Korea**, **India**, Izland, **Izrael**, **Kazahsztán**, **Macedónia (Volt Jugoszláv Köztársaság)**, Marokkó, Mexikó, **Montenegró**, Oroszország, **Szerbia**, Szingapúr, Törökország, Tunézia, Ukrajna.

Módosítás 26

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus

Melléklet

428/2009/EK rendelet

Ild melléklet – 3 rész – 1 bekezdés – 4 a pont (új)

4a. ha az exportőr nem tudja garantálni azok eredeti állapotukban, bármely alkatrész vagy szoftver eltávolítása, másolása vagy terjesztése nélkül történő visszajuttatását, vagy ha a bemutatóhoz technológiaátadás is kapcsolódik;

Módosítás 27

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus

Melléklet

428/2009/EK rendelet

Ild melléklet – 3 rész – 1 bekezdés – 4 b pont (új)

4b. ha a szóban forgó terméket magánjellelű kiállítás vagy bemutatás céljából (pl. beltéri kiállítótermekbe) exportálják;

2011. április 5., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 28**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus****Melléklet**

428/2009/EK rendelet

Ild melléklet – 3 rész – 1 bekezdés – 4 c pont (új)

- 4c. ha a szóban forgó terméket valamely gyártási folyamatba való integrálásra szánják;**

Módosítás 29**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus****Melléklet**

428/2009/EK rendelet

Ild melléklet – 3 rész – 1 bekezdés – 4 d pont (új)

- 4d. ha a szóban forgó termékeket – a tényleges bemutatáshoz szükséges minimális mértéket kivéve – azok eredeti rendeltetésének megfelelően használják, és ha az egyedi teszteredményeket nem teszik hozzáférhetővé harmadik felek számára;**

Módosítás 30**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus****Melléklet**

428/2009/EK rendelet

Ild melléklet – 3 rész – 1 bekezdés – 4 e pont (új)

- 4e. ha a kivitel kereskedelmi ügylet eredményeképpen történik, különösen a szóban forgó termék eladása, bérlete vagy lízingje esetében;**

Módosítás 31**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus****Melléklet**

428/2009/EK rendelet

Ild melléklet – 3 rész – 1 bekezdés – 4 f pont (új)

- 4f. ha a szóban forgó terméket egy kiállításon vagy vásáron kizárólag eladási, bérleti vagy lízingelési szándékkal tárolják anélkül, hogy kiállítanak vagy bemutatnák;**

Módosítás 32**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus****Melléklet**

428/2009/EK rendelet

Ild melléklet – 3 rész – 1 bekezdés – 4 g pont (új)

- 4g. ha az exportőr olyan intézkedéseket tesz, amelyek megakadályozzák őt abban, hogy a szóban forgó terméket saját ellenőrzése alatt tartsa az időszakos kivitel teljes ideje alatt.**

2011. április 5., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 25**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus****Melléklet**

428/2009/EK rendelet

II d melléklet – 3 rész – 1 a bekezdés (új)

(1a) Ez az általános engedély engedélyezi az 1. részben felsorolt termékek kivitelét azzal a feltétellel, hogy a kivitel kiállításához vagy vásárhoz kapcsolódó időszakos kivitel jelent, és hogy a termékeket az eredeti kivittől számított 120 napon belül teljes egészükben és változtatás nélkül újra kell importálni az Unió vámterületére.

Módosítás 49**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály****II melléklet**

428/2009/EK rendelet

II melléklet – 3 rész – 3 bekezdés

3. Az ezt az **általános** engedélyt használó exportőr legkésőbb 30 nappal az első kivitt követően köteles tájékoztatni (a 6. cikk (6) bekezdésében meghatározottak szerint) a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait az engedély első felhasználásáról.

3. Az ezt az engedélyt használó exportőr legkésőbb 30 nappal az első kivitt követően köteles tájékoztatni (a 6. cikk (6) bekezdésében meghatározottak szerint) a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait az engedély első felhasználásáról, **vagy – alternatív lehetőségként és a székhelye szerinti tagállam előírásainak megfelelően – ezen általános kiviteli engedély első felhasználását megelőzően. A tagállamok értesítik a Bizottságot az ezen általános kiviteli engedélyhez kapcsolódóan választott értesítési mechanizmusról. A Bizottság a közölt információt az Európai Unió Hivatalos Lapjának C sorozatában közzéteszi.**

A tagállamok határozzák meg az ezen engedély felhasználására vonatkozó jelentéstételi követelményeket, valamint az ezen engedély alapján kivitt termékekre vonatkozó azon kiegészítő tájékoztatást, amelyet az a tagállam kérhet, amelyből a kivitel megvalósul.

A tagállamok előírhatják, hogy a területükön székhellyel rendelkező exportőr az engedély első alkalommal történő felhasználását megelőzően nyilvántartásba vételre jelentkezzen. A nyilvántartásba vétel automatikus, és azt az illetékes hatóságoknak haladéktalanul és minden esetben a nyilvántartásba vételi kérelem beérkezésétől számított tíz munkanapon belül vissza kell igazolniuk az exportőrnek.

Adott esetben a második és harmadik albekezdésben foglalt követelményeknek az általános nemzeti kiviteli engedélyeket előíró tagállamok által kiadott ilyen engedélyek használatához megállapított követelményeken kell alapulniuk.

2011. április 5., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 34**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus****Melléklet**

428/2009/EK rendelet

IIId melléklet – 3 rész – 4 bekezdés

(4) Ezen engedély alkalmazásában „kiállítás” minden olyan kereskedelmi vagy **ipari kiállítás, vásár vagy hasonló nyilvános rendezvény vagy bemutató, amelyet nem magáncélra szerveznek üzletekben vagy üzleti helyiségekben külföldi termékek eladása céljából, s amelynek során a termék vámfelügyelet alatt marad.**

(4) Ezen engedély alkalmazásában „kiállítás **vagy vásár**” minden olyan **meghatározott időtartamú, kereskedelmi célú esemény, amelyen kiállítók vonultatják fel termékeiket üzleti látogatók vagy a nagyközönség számára.**

Módosítás 35**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus****Melléklet**

428/2009/EK rendelet

IIe melléklet

IIe MELLÉKLET**törölve****EU005 SZÁMÚ ÁLTALÁNOS KÖZÖSSÉGI KIVITELI ENGEDÉLY****Számítógép és kapcsolódó berendezés****Kibocsátó hatóság: Európai Közösség****1 rész****Ez a kiviteli engedély a 6. cikk (1) bekezdésével áll összhangban, és az I. melléklet következő termékeire terjed ki:**

- 1. A 4A003a és 4A003b alatt meghatározott digitális számítógép, amennyiben „kiigazított csúcsteljesítménye” (Adjusted Peak Performance, APP) nem haladja meg a 0,8 súlyozott TeraFLOPS-ot (Wighted TeraFLOPS, WT).**
- 2. A 4A003c alatt meghatározott elektronikus részegység, amelyet kifejezetten processzorok aggregálásával történő teljesítménynövelésre terveztek vagy alakítottak át úgy, hogy az aggregátum kiigazított csúcsteljesítménye ne haladja meg a 0,8 súlyozott TeraFLOPS-ot**
- 3. A fent említett berendezéshez tartalék alkatrész, többek között mikroprocesszor, amennyiben kizárólag a 4A003a, 4A003b és 4A003c alatt van meghatározva, és nem növeli a berendezés teljesítményét 0,8 TeraFLOPS-nál nagyobb kiigazított csúcsteljesítmény fölé.**
- 4. A 3A001.a.5, 4A003.e, és 4A003.g bejegyzésben leírt termékek.**

2. rész – rendeltetési országok**A kiviteli engedély a Közösség egészére érvényes a következő országokba irányuló kivitel esetében:**

2011. április 5., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Algéria, Andorra, Amerikai Virgin-szigetek, Antigua és Barbuda, Argentína, Aruba, Bahama-szigetek, Bahrein, Barbados, Belize, Benin, Bhután, Bissau-Guinea, Bolívia, Botswana, Brazília, Brit Virgin-szigetek, Brunei, Chile, Comore-szigetek, Costa Rica, Dél-Afrika, Dél-Korea, Dominika, Dominikai Köztársaság, Dzsibuti, Ecuador, Egyesült Arab Emírségek, Egyenlítői Guinea, Egyiptom, Falkland-szigetek, Feröer-szigetek, Fidzsi-szigetek, Francia Guyana, Francia tengerentúli területek, Fülöp-szigetek, Gabon, Gambia, Ghána, Gibraltár, Grönland, Grenada, Guadeloupe, Guam, Guatemala, Guyana, Holland Antillák, Honduras, Hongkong Különleges Közigazgatási Terület, Horvátország, Izland, India, Jordánia, Kamerun, Katar, Kuvait, Lesotho, Liechtenstein, Madagaszkár, Malajzia, Malawi, Maldív-szigetek, Mali, Marokkó, Martinique, Mauritius, Mexikó, Moldova, Monaco, Mongólia, Montserrat, Namíbia, Nicaragua, Niger, Omán, Oroszország, Panama, Pápua Új-Guinea, Peru, Puerto Rico, Salamon-szigetek, Salvador, San Marino, São Tomé és Príncipe, Seychelle-szigetek, Suriname, Szamoa, Szaúd-Arábia, Szenegál, Szingapúr, Saint Kitts és Nevis, Saint Vincent, Szent Ilona, Sváziföld, Togo, Törökország, Trinidad és Tobago, Tunézia, Turks-és Caicos-szigetek, Új-Kaledónia, Uruguay, Ukrajna, Vanuatu, Zöld-foki-szigetek.

3. rész – ezen engedély felhasználásának feltételei és követelményei

1. Ez az engedély nem jogosít fel termék kivitelére:

(1) ha az exportőr tájékoztatást kapott a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságaitól arról, hogy a kérdéses terméket teljes egészében vagy részben az alábbiak célokra szánják vagy szánhatják:

- a) vegyi, biológiai vagy nukleáris fegyver vagy más nukleáris robbanóeszköz fejlesztésével, gyártásával, kezelésével, működtetésével, karbantartásával, tárolásával, észlelésével, azonosításával vagy terjesztésével kapcsolatos felhasználás vagy ilyen fegyver hordozására képes rakéta fejlesztése, gyártása, karbantartása vagy tárolása,
- b) katonai végfelhasználás, amennyiben a vásárló országra vagy a rendeltetési országra az Európai Unió Tanácsának közös álláspontjával vagy együttes fellépésével, az EBESZ határozatával vagy az ENSZ Biztonsági Tanácsának kötelező határozatával kivett fegyverembargó van érvényben, vagy
- c) felhasználás olyan – a nemzeti katonai listán szereplő – katonai termék alkatrészeként vagy részegységeként, amelyet az illető tagállam területéről engedély nélkül vagy a tagállam nemzeti jogszabályaiban előírt engedélyezés megsértésével vittek ki;

(2) ha az exportőrnek tudomása van arról, hogy a kérdéses terméket részben vagy egészben a 4. cikk (1) és (2) bekezdésben említett valamely felhasználásra szánják;

2011. április 5., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

(3) ha a szóban forgó terméket az engedélyben feltüntetett rendeltetési helyen található vámszabad területre vagy vámszabad raktárba viszik ki.

2. Az ezt az engedélyt használó exportőr köteles:

- (1) tájékoztatni (a 6. cikk (6) bekezdésében meghatározottak szerint) a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait az engedély első felhasználásáról legkésőbb 30 nappal az első kivitelt követően;
- (2) a kivitel előtt tájékoztatni a külföldi vásárlót, hogy az általa az engedéllyel kivinni tervezett termék nem vihető ki újra olyan végső rendeltetési hely szerinti országba, amely nem tagállama az Európai Közösségnek vagy a francia tengerentúli közösségnek, és nincs megemlítve az engedély 2. részében.

Módosítás 36

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus Melléklet

428/2009/EK rendelet
Ilf melléklet – 1 rész – 3 és 4 bekezdés

3. Az 5. kategória 2. része A–D (információbiztonság) alatt meghatározott termék, ideértve a kifejezetten ehhez tervezett vagy fejlesztett alkatrészt és tartozékot is, a következők szerint:

törölve

- a) az alábbi bejegyzések alatt meghatározott termék, kivéve ha rejtjelező funkcióit az Európai Közösségen belüli kormányzati végfelhasználó számára tervezték vagy módosították:
 - 5A002.a.1.;
 - az 5A002.a.1. alatt meghatározott berendezés jellemzőivel rendelkező, illetve funkcióit megvalósító vagy szimuláló, 5D002.c.1. alatt meghatározott szoftver;
- b) az 5B002 alatt meghatározott berendezés az a) pontban meghatározott termékhez;
- c) a b) pont alatt meghatározott jellemzőkkel vagy funkciókkal rendelkező, berendezés részét képező szoftver.

4. A 3a)–3c) pontokban meghatározott áru használatához való technológia.

Módosítás 37

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus Melléklet

428/2009/EK rendelet
Ilf melléklet – 2 rész – rendeltetési országok

Argentína, Dél-Afrika, Dél-Korea, Horvátország, Oroszország, Törökország, Ukrajna

Argentína, Dél-Afrika, Dél-Korea, Horvátország, **India, Izland, Izrael, Kína (beleértve Hongkongot és Makaót is)**, Oroszország, Törökország, Ukrajna

2011. április 5., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 39**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus****II melléklet**

428/2009/EK rendelet

IIf melléklet – 3 rész – 1 bekezdés – 1 pont – c b pont (új)

- cb. az Európai Unió Alapjogi Chartájában (amelyre az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikke hivatkozik) meghatározottak szerint az emberi jogok, a demokratikus elvek vagy a szólásszabadság megsértésével kapcsolatos felhasználás, amelyekben lehallgatási technológiákat és digitális adattovábbító eszközöket használnak a mobiltelefonok és szöveges üzenetek megfigyelésére vagy az internethasználat célzott felügyeletére (pl. megfigyelőközpontokon és törvényes lehallgatási átviteli módszereken keresztül);

Módosítás 40**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus****Melléklet**

428/2009/EK rendelet

IIf melléklet – 3 rész – 1 bekezdés – 2 pont

2. ha az exportőrnek tudomása van arról, hogy a kérdéses terméket részben vagy egészben **a 4. cikk (1) és (2) bekezdésben** említett valamely felhasználásra szánják.
2. ha az exportőrnek tudomása van arról, hogy a kérdéses terméket részben vagy egészben **az első albekezdésben** említett valamely felhasználásra szánják.

Módosítás 41**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus****Melléklet**

428/2009/EK rendelet

IIf melléklet – 3 rész – 1 bekezdés – 2 a pont (új)

- 2a. ha az exportőr tudatában van annak, hogy a termékeket az ezen engedély 2. részében felsoroltaktól és az EU001 számú általános közösségi exportengedély 2. részében felsoroltaktól eltérő bármely rendeltetési országba vagy a tagállamokba újra kiviszik;

Módosítás 50**Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály****II melléklet**

428/2009/EK rendelet

II f melléklet – 3 rész – 3 bekezdés – 1 pont

- (1) **tájékoztatni** (a 6. cikk (6) bekezdésében meghatározottak szerint) a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait az engedély első felhasználásáról legkésőbb 30 nappal az első kivitelt követően;
- (1) **értesíteni** (a 6. cikk (6) bekezdésében meghatározottak szerint) a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait **ezen** engedély első felhasználásáról legkésőbb 30 nappal az első kivitelt követően, **vagy – alternatív lehetőségként és a székhelye szerinti tagállam előírásainak megfelelően – ezen általános kiviteli engedély első felhasználását megelőzően. A tagállamok értesítik a Bizottságot az ezen általános kiviteli engedélyhez kapcsolódóan választott értesítési mechanizmusról. A Bizottság a közölt információt az Európai Unió Hivatalos Lapjának C sorozatában közzéteszi.**

2011. április 5., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

A tagállamok határozzák meg az ezen engedély felhasználására vonatkozó jelentéstételi követelményeket, valamint az ezen engedély alapján kivitt termékekre vonatkozó azon kiegészítő tájékoztatást, amelyet az a tagállam kérhet, amelyből a kivitel megvalósul.

A tagállamok előírhatják, hogy a területükön székhellyel rendelkező exportőr az engedély első alkalommal történő felhasználását megelőzően nyilvántartásba vételre jelentkezzen. A nyilvántartásba vétel automatikus, és azt az illetékes hatóságoknak haladéktalanul és minden esetben a nyilvántartásba vételi kérelem beérkezésétől számított tíz munkanapon belül vissza kell igazolniuk az exportőrnek.

Adott esetben a második és harmadik albekezdésben foglalt követelményeknek az általános nemzeti kiviteli engedélyeket előíró tagállamok által kiadott ilyen engedélyek használatához megállapított követelményeken kell alapulniuk.

Módosítás 43

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus

Melléklet

428/2009/EK rendelet

IIg melléklet – 2 rész – rendeltetési országok

Argentína, *Banglades*, *Belize*, *Benin*, *Bolívia*, *Brazília*, *Chile*, *Cook-sziget*, *Costa Rica*, *Dél-Afrika*, *Dél-Korea*, *Dominika*, *Ecuador*, *Fidzsi-szigetek*, *Grúzia*, *Guatemala*, *Guyana*, *India*, *Kamerun*, *Lesotho*, *Maldív-szigetek*, *Mauritius*, *Mexikó*, *Namíbia*, *Nicaragua*, *Omán*, *Oroszország*, *Panama*, *Paraguay*, *Peru*, *Saint Lucia*, *Salvador*, *Seychelles-szigetek*, *Srí Lanka*, *Szvázi-föld*, *Törökország*, *Ukrajna*, *Uruguay*.

Argentína
Dél-Korea
Horvátország
Izland
Törökország
Ukrajna.

Módosítás 44

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus

Melléklet

428/2009/EK rendelet

IIg melléklet – 3 rész – 1 bekezdés – 2 pont

2. ha *az exportőrnek tudomása van arról, hogy* a kérdéses terméket részben vagy egészben a 4. cikk (1) és (2) bekezdésben említett valamely felhasználásra szánják.

2. ha a kérdéses terméket részben vagy egészben a 4. cikk (1) és (2) bekezdésben említett valamely felhasználásra szánják;

Módosítás 45

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogi aktus

Melléklet

428/2009/EK rendelet

IIg melléklet – 3 rész – 1 bekezdés – 2 a pont (új)

2a. *ha az exportőr tudatában van annak, hogy a terméket az ezen engedély 2. részében felsoroltaktól és az EU001 számú általános közösségi exportengedély 2. részében felsoroltaktól eltérő bármely rendeltetési országba vagy a tagállamokba újra kiviszik;*

2011. április 5., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 51

Rendeletre irányuló javaslat – módosító jogszabály

II melléklet

428/2009/EK rendelet

II g melléklet – 3 rész – 4 bekezdés – 1 pont

(1) **tájékoztatni** (a 6. cikk (6) bekezdésében meghatározottak szerint) a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait az engedély első felhasználásáról legkésőbb 30 nappal az első kivitelt követően;

(1) **értesíteni** (a 6. cikk (6) bekezdésében meghatározottak szerint) a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait **ezen** engedély első felhasználásáról legkésőbb 30 nappal az első kivitelt követően, **vagy – alternatív lehetőségként és a székhelye szerinti tagállam előírásainak megfelelően – ezen általános kiviteli engedély első felhasználását megelőzően. A tagállamok értesítik a Bizottságot az ezen általános kiviteli engedélyhez kapcsolódóan választott értesítési mechanizmusról. A Bizottság a közölt információt az Európai Unió Hivatalos Lapjának C sorozatában közzéteszi.**

A tagállamok határozzák meg az ezen engedély felhasználására vonatkozó jelentéstételi követelményeket, valamint az ezen engedély alapján kivitt termékekre vonatkozó azon kiegészítő tájékoztatást, amelyet az a tagállam kérhet, amelyből a kivitel megvalósul.

A tagállamok előírhatják, hogy a területükön székhellyel rendelkező exportőr az engedély első alkalommal történő felhasználását megelőzően nyilvántartásba vételre jelentkezzen. A nyilvántartásba vétel automatikus, és azt az illetékes hatóságoknak haladéktalanul és minden esetben a nyilvántartásba vételi kérelem beérkezésétől számított tíz munkanapon belül vissza kell igazolniuk az exportőrnek.

Adott esetben a második és harmadik albekezdésben foglalt követelményeknek az általános nemzeti kiviteli engedélyeket előíró tagállamok által kiadott ilyen engedélyek használatához megállapított követelményeken kell alapulniuk.

2011. április 5., kedd

A hivatalosan támogatott exporthitelek *I**

P7_TA(2011)0126

Az Európai Parlament 2011. április 5-én elfogadott módosításai a hivatalosan támogatott exporthitelek terén bizonyos iránymutatások alkalmazásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatához (COM(2006)0456 – C7-0050/2010 – 2006/0167(COD))

(2012/C 296 E/26)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

A javaslatot a következőképpen módosították ⁽¹⁾:

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 1**Rendeletre irányuló javaslat
2 a preambulumbekendés (új)**

(2a) A megállapodás hozzájárult a jelenlegi gazdasági és pénzügyi válság hatásának enyhítéséhez a magánszektorban hitelhez másképp nem jutó vállalkozások kereskedelmének és beruházásainak támogatása által teremtett munkahelyek révén.

Módosítás 2**Rendeletre irányuló javaslat
2 b preambulumbekendés (új)**

(2b) Az exporthitel-ügynökségeknek figyelembe kellene venniük és tiszteletben kellene tartaniuk az Európai Unió célkitűzéseit és politikáit. Az uniós vállalatok támogatása során ezen ügynökségeknek meg kell felelniük az uniós alapelveknek és normáknak – köztük a demokrácia megszilárdításának, az emberi jogok tiszteletben tartásának és a fejlesztési politikák egységességének –, illetve ösztönözniük kell ezeket.

Módosítás 3**Rendeletre irányuló javaslat
2 c preambulumbekendés (új)**

(2c) Ugyanakkor a tagállamok exporthitel-ügynökségeinek körütekintően meg kell vizsgálniuk a benyújtott pályázatokat, figyelembe véve, hogy az exporthitelként nyújtott hivatalos támogatás közép- és hosszú távon hozzájárulhat az adott tagállam államháztartási hiányához, különös tekintettel a pénzügyi válság utóhatásaként kialakult fokozott fizetésképtelenségi kockázatra.

⁽¹⁾ Az ügyet az 57. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján visszautalták a bizottsághoz (A7-0364/2010).

2011. április 5., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 4**Rendeletre irányuló javaslat
2 d preambulumbekzdés (új)**

(2d) Az exporthitel-ügynökségeknek alaposan meg kellene vizsgálniuk a beérkezett pályázatokat a hivatalosan nyújtott támogatások előnyeinek maximalizálása érdekében, figyelembe véve, hogy a megfelelően célzott exporthitelek hozzájárulnak új piaci hozzáférési lehetőségek biztosításához európai uniós vállalatok, különösen a kis- és középvállalatok (kkv-k) számára, ugyanakkor elősegítik a nyílt és tisztességes kereskedelmet, valamint a kölcsönösen előnyös növekedést a válságot követően.

Módosítás 5**Rendeletre irányuló javaslat
2 e preambulumbekzdés (új)**

(2e) Az OECD megköveteli tagállamaitól az exporthitel-ügynökségekkel kapcsolatos információk nyilvánosságra hozását annak érdekében, hogy megakadályozza őket abban, hogy protekcionista vagy piactorzító magatartást tanúsítsanak. Az Unión belül biztosítani kell az átláthatóságot annak érdekében, hogy a tagállamok számára azonos versenyfeltételek jöjjenek létre.

Módosítás 6**Rendeletre irányuló javaslat
2 f preambulumbekzdés (új)**

(2f) Az exporthitel-ügynökségek a fejlődő országok legfontosabb hivatalos finanszírozóivá váltak. Ezért a velük szembeni tartozások a fejlődő országok nyilvános adósságállományában a legnagyobb tételt jelentik. Az exporthitelből történő projektfinanszírozási tevékenységek jelentős része olyan ágazatokra összpontosul, mint a közlekedés, az olaj, a gáz és a bányászat, valamint a nagyszabású infrastrukturális beruházások, például a gátak.

Módosítás 7**Rendeletre irányuló javaslat
2 g preambulumbekzdés (új)**

(2g) A megállapodás résztvevői egy megszakítás nélküli folyamat részesei, amelynek célja a piactorulás minimalizálása és olyan egyenlő feltételek megteremtése, amelyek mellett az OECD tagjainak hivatalosan támogatott exporthitel-ügynökségei által felszámolt díjak a kockázatokon alapulnak, és hosszú távon fedezik működési költségeiket és veszteségeiket. Az e cél irányában való előrehaladás érdekében átláthatóságra és jelentéstételre van szükség a hivatalosan támogatott exporthitel-ügynökségek részéről.

2011. április 5., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 8**Rendeletre irányuló javaslat
2 h preambulumbekkezdés (új)**

(2h) Az OECD-n belül az OECD-tagok hivatalosan támogatott exporthitel-ügynökségeire vonatkozó magasabb átláthatósági és jelentéstételi normákra irányuló és azon is túlmutató, szünet nélkül zajló folyamat támogatása végett az Uniónak az e rendelet 1a. mellékletében meghatározottak szerint további intézkedéseket kell hoznia az Unió területén székhellyel rendelkező és hivatalosan támogatott exporthitel-ügynökségek átláthatósága és jelentéstétele vonatkozásában.

Módosítás 9**Rendeletre irányuló javaslat
2 i preambulumbekkezdés (új)**

(2i) A demokrácia fejlesztésének és megerősítésének, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok tiszteletben tartásának – az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikkében megfogalmazottak és az Európai Unió Alapjogi Chartájában foglaltak szerint –, továbbá a környezetvédelmi alapelveknek és a vállalati társadalmi felelősségvállalás általános elveinek – kiegészülve más nemzetközileg bevált gyakorlatokkal – kell iránymutatásként szolgálniuk az uniós székhellyel rendelkező, hivatalosan támogatott exporthitel-ügynökségek által támogatott valamennyi projekt vonatkozásában, és társadalmi és környezeti hatásvizsgálatot kell tartalmazniuk, amely magában foglalja az emberi jogokat és az exporthitel-ügynökségek által finanszírozott ágazatok és projektek szempontjából releváns uniós környezetvédelmi és szociális jogszabályokban foglalt normákat. Az OECD „közös megközelítései” már jelenlegi megfogalmazásukban is kifejezetten tartalmazzák a megvesztegetésekre, a fenntartható hitelezésre és a környezetvédelemre vonatkozó uniós standardok viszonyítási pontként történő használatának lehetőségét a projektek felülvizsgálata során. E rendelkezés használatát tovább kellene bátorítani, figyelembe véve, hogy a projekt támogatói, az exportőrök, a pénzüzetek és az exporthitel-ügynökségek szerepe, felelőssége és gazdaságélénkítő hatása eltérő a hivatalos támogatásban részesülő projektek esetében.

Módosítás 10**Rendeletre irányuló javaslat
2 j preambulumbekkezdés (új)**

(2j) Az uniós és nemzetközi elkötelezettségek tekintetében az Európai Unió és tagállamai éghajlattal kapcsolatos célkitűzéseinek kell iránymutatónak lennie az uniós székhellyel rendelkező, hivatalosan támogatott exporthitel-ügynökségek által támogatott projektek számára. Ide tartoznak a következők: az állam- és kormányfők 2009. szeptember 24–25-i pittsburghi G20-as csúcstalálkozón kiadott, a fosszilis üzemanyagok támogatásának fokozatos megszüntetésével kapcsolatos zárónyilatkozata; az Unió azon célkitűzései, hogy 2020-ig az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását az 1990-es szintekhez képest 30 %-kal csökkenti, az energiahatékonyságot 20 %-kal növeli, és energiafelhasználásának 20 %-a megújuló energiaforrásokból származik majd; továbbá az Unió azon célkitűzése, hogy 2050-ig 80–95 %-kal csökkenti az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását. A fosszilis

2011. április 5., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

üzemanyagok támogatásának megszüntetésével egy időben olyan intézkedéseket kell bevezetni, amelyek biztosítják, hogy az a dolgozók és a szegények életszínvonalát nem érinti hátrányosan.

Módosítás 11

Rendeletre irányuló javaslat
2 k preambulumbekkezdés (új)

(2k) A vállalati társadalmi felelősségvállalás meghatározó elvei, amelyeket nemzetközi szinten teljes mértékben elismernek – úgy az OECD, mint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) és az ENSZ – a vállalkozások felelősségteljes magatartására vonatkoznak, és elsődlegesen feltételezik a hatályos jogszabályok tiszteletben tartását a foglalkoztatás, a társadalmi kapcsolatok, az emberi jogok, a környezetvédelem, a fogyasztóvédelem és a fogyasztók számára biztosított átláthatóság, valamint a korrupció és az adóelkerülés elleni küzdelem tekintetében. Ezenkívül figyelembe kell venni a kkv-k sajátos helyzetét és képességeit.

Módosítás 12

Rendeletre irányuló javaslat
2 l preambulumbekkezdés (új)

(2l) Tekintettel a verseny kiegyenlítésére a világgpiacokon, és annak elkerülése érdekében, hogy az Unió vállalatai versenyhátrányba kerüljenek, a Bizottságnak és a tagállamoknak fokozniuk kell az OECD arra irányuló erőfeszítéseit, hogy elérje azokat az országokat, amelyek nem részesei a megállapodásnak, és kétoldalú és többoldalú tárgyalások révén globális szabványokat kell létrehozniuk a hivatalosan támogatott exporthitelek tekintetében. Globális szabványok nélkül nem lehet egyenlő versenyfeltételeket biztosítani a világkereskedelemben.

Módosítás 13

Rendeletre irányuló javaslat
2 m preambulumbekkezdés (új)

(2m) Bár az OECD-országoknak iránymutatást ad a megállapodás, a nem OECD-országok és elsősorban a fejlődő országok nem részesei a megállapodásnak, és ezért ezen országok exportőrei tisztességtelen előnyhöz juthatnak. Arra kell ezért ösztönözni ezeket az országokat, hogy csatlakozzanak az OECD-hez és vegyenek részt a megállapodásban.

Módosítás 14

Rendeletre irányuló javaslat
2 n preambulumbekkezdés (új)

(2n) Tekintettel a hatályos szabályozás egyszerűsítésére és javítására irányuló uniós szabályozásjavító politikára, a Bizottság és a tagállamok a megállapodás jövőbeli felülvizsgálatai során a vállalkozásokra és a nemzeti hatóságokra, köztük az exporthitel-ügynökségekre nehezedő adminisztratív terhek csökkentését helyezik a középpontba.

2011. április 5., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 15

Rendeletre irányuló javaslat
2 o preambulumbekendés (új)

(2o) A megállapodásban eszközölt javítások biztosítsanak teljes koherenciát az Európai Unió működéséről szóló szerződés 208. cikkével a demokrácia és a jogállamiság kiépítésére és erősítésére, valamint az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartására vonatkozó általános célkitűzés megvalósítása érdekében. A megállapodás és az uniós jog közötti összhang szavatolása érdekében tehát további intézkedéseket kell alkalmazni az Unióban a megállapodás uniós jogba történő átültetésekor.

Módosítás 16

Rendeletre irányuló javaslat
2 p preambulumbekendés (új)

(2p) Az exporthitel-ügynökségek követelményeinek való megfelelést biztosító társadalmi és környezeti hatásvizsgálati módszertannak teljes mértékben összhangban kell lennie az EU fenntartható fejlődési stratégiájával, a Cotonoui Megállapodással és a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzussal, tükröznie kell az ENSZ éghajlat-változási keretegyezménye (UNFCCC) és a biológiai sokféleségről szóló ENSZ-egyezmény (CBD) értelmében, továbbá az ENSZ millenniumi fejlesztési céljainak (MDGs) elérése érdekében vállalt uniós kötelezettségvállalásokat és kötelezettségeket, valamint a nemzetközi megállapodásokban foglalt társadalmi, munkaügyi és környezeti normákat.

Módosítás 17

Rendeletre irányuló javaslat
4 preambulumbekendés

(4) Ezért a 2001/76/EK rendelet hatályát veszti és helyébe ezen, a megállapodás módosított és egységes szerkezetbe foglalt szövegét tartalmazó határozat lép és a 2001/77/EK határozat hatályát veszti,

(4) Ezért a 2001/76/EK rendelet hatályát veszti és helyébe ezen, a megállapodás módosított és egységes szerkezetbe foglalt szövegét tartalmazó, **I. mellékletként hozzátcsatolt** határozat lép, és a 2001/77/EK határozat hatályát veszti.

Módosítás 18

Rendeletre irányuló javaslat
1 cikk – 1 albekezdés

A hivatalosan támogatott exporthitelek irányelveiről szóló megállapodás iránymutatásait **a Közösségben** alkalmazni kell.

A hivatalosan támogatott exporthitelek irányelveiről szóló megállapodás iránymutatásait **az Unióban** alkalmazni kell.

Módosítás 19

Rendeletre irányuló javaslat
1 a cikk (új)

1a. cikk

A Bizottság az e rendeletet a lehető leghamarabb hatályon kívül helyező és annak helyébe lépő új rendeletre irányuló javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amint az OECD-országok határoznak a megállapodás új szövegéről, illetve annak hatálybalépését követő két hónapon belül.

2011. április 5., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 20**Rendeletre irányuló javaslat
1 b cikk (új)****1b. cikk**

Az Unióban alkalmazandó, az átláthatóságra és jelentéstételre vonatkozó további intézkedéseket e rendelet 1a. melléklete tartalmazza.

Módosítás 21**Rendeletre irányuló javaslat
1 c cikk (új)****1c. cikk**

A Tanács évente jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Bizottságnak a hivatalosan támogatott exporthitelekkel kapcsolatos iránymutatásokról szóló megállapodás egyes tagállamok által történő végrehajtásáról.

Módosítás 22**Rendeletre irányuló javaslat
1 d cikk (új)****1d. cikk**

Bármely tagállam exporthitel-ügynöksége mérlegének teljes kimutatást kell adnia az ügynökség követeléseiről és tartozásairól. A mérlegén kívüli eszközök exporthitel-ügynökségek által történő alkalmazása teljes mértékben átlátható módon történik.

Az exporthitelben részesülő, nem a kkv-k közé tartozó vállalatok minden évben országokénti pénzügyi kimutatást tesznek közzé.

Módosítás 23**Rendeletre irányuló javaslat
1 a melléklet (új)****Ia. melléklet**

1) *A nemzeti exporthitel-programok felügyeletét ellátó tagállami intézmények előjogainak sérelme nélkül minden tagállam éves tevékenységi jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Bizottságnak.*

Ez az éves tevékenységi jelentés az alábbiakat tartalmazza:

- Valamennyi olyan nemzeti eszköz és program – illetve a megállapodásnak való megfelelésük – ellenőrzése, amelyre a megállapodás vonatkozik, különösen arra vonatkozólag, hogy a díjak kockázatalapúak-e és fedezik-e a hosszú távú működési költségeket;*
- A jelentési időszak főbb tevékenységeinek áttekintése, és azok megfelelése a megállapodásnak (új kötelezettségvállalások felsorolása, kockázat, díjak felszámítása, kifizetett kárigények és visszafizetések, továbbá a környezeti kockázatok beárazásának mechanizmusai);*

2011. április 5., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL JAVASOLT SZÖVEG

MÓDOSÍTÁS

— A tagállam arra vonatkozó politikájának ismertetése, hogy miként biztosítja, hogy az uniós fejlesztéspolitika célkitűzései vezetik exporthitelekkel kapcsolatos tevékenységeit a környezetvédelem, a szociális kérdések, az emberi jogok, a fenntartható hitelezés és a korrupció elleni küzdelem terén.

2) A Bizottság elemzést készít az éves tevékenységi jelentésről, melyben értékeli a tagállami fellépések uniós fejlesztési politikával mutatott koherenciáját, és kommentálja az általános szakpolitikai fejleményeket az Európai Parlament számára.

3) A Bizottság éves jelentést készít az Európai Parlament számára a nemzetközi együttműködés különböző területein – beleértve az OECD-t és a G-20-akat, valamint a harmadik országokkal folytatott kétoldalú találkozókat, a partnerségi és együttműködési megállapodásokról és a szabadkereskedelmi megállapodásokról szóló csúcstalálkozókat és tárgyalásokat – annak érdekében tett erőfeszítésekről, hogy harmadik országok, különösen a fejlődő országok olyan iránymutatásokat alkalmazzanak exporthitel-ügynökségeik átláthatósága vonatkozásában, amelyek legalábbis elérik az OECD közös megközelítéseinek szintjét.

2011. április 6., szerda

1/2011. számú költségvetés-módosítási tervezet - III. szakasz - Bizottság

P7_TA(2011)0128

Az Európai Parlament 2011. április 6-i állásfoglalása az Európai Unió 2011-es pénzügyi évre vonatkozó, 1/2011. számú költségvetés-módosítási tervezetéről szóló tanácsi álláspontról, III. szakasz – Bizottság (07704/2011 – C7-0072/2011 – 2011/2022(BUD))

(2012/C 296 E/27)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 314. cikkére, valamint az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 106a. cikkére,
 - tekintettel az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 37. és 38. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió 2011-es pénzügyi évre vonatkozó általános költségvetésére, amelyet 2010. december 15-én fogadtak el véglegesen ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽³⁾,
 - tekintettel az Európai Unió 2011-es pénzügyi évre vonatkozó 1/2011. számú költségvetés-módosítási tervezetére, amelyet a Bizottság 2011. január 14-én terjesztett elő (COM(2011)0009),
 - tekintettel az 1/2011. számú költségvetés-módosítási tervezetre vonatkozó tanácsi álláspontra, amelyet a Tanács 2011. március 15-én állapított meg (07704/2011 – C7-0072/2011),
 - tekintettel eljárási szabályzata 75b. és 75e. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0115/2011),
- A. mivel a 2011-es általános költségvetésre vonatkozó 1/2011. számú költségvetés-módosítási tervezet célja az EU Szolidaritási Alapjából 182,4 millió euró igénybevétele kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatokban a Lengyelországban, Szlovákiában, a Cseh Köztársaságban, Magyarországon, Horvátországban és Romániában tapasztalt súlyos esőzések következtében kialakult áradások hatásainak mérséklése érdekében,
- B. mivel az 1/2011. számú költségvetés-módosítási tervezet célja e költségvetési kiigazítás formális felvétele a 2011. évi költségvetésbe,
- C. mivel a 2011-es pénzügyi évre vonatkozó költségvetés mellékletét képező, a kifizetési előirányzatokkal kapcsolatos együttes nyilatkozat költségvetés-módosítás benyújtását irányozta elő, „amennyiben a 2011. évi költségvetésben szereplő előirányzatok nem elégségesek a kiadások fedezésére”,
- D. mivel a Tanács úgy határozott, hogy a költségvetési rendelet 44. cikkének megfelelően „negatív tartalékot” kell képezni,
- E. mivel ez a tanácsi határozat kizárólag gyakorlati jellegű, és a jövőbeni előre nem látható igények tekintetében nem biztosít fenntartható és pénzügyileg szilárd megoldást, ezért csak kivételes megoldásnak tekintendő,
- F. mivel a Tanács felszólította a Bizottságot, hogy „a lehető leghamarabb” terjesszen elő a negatív tartalék igénybevételére irányuló javaslatot,

⁽¹⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 68., 2011.3.15.

⁽³⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

2011. április 6., szerda

- G. mivel a 2010-es pénzügyi év többletének költségvetésbe állításáról szóló, soron következő költségvetés-módosítási tervezet megfelelő és időszerű alkalmat teremt a negatív tartalék igénybevételére,
1. tudomásul veszi az 1/2011. számú költségvetés-módosítási tervezetet;
 2. úgy gondolja, hogy az EU Szolidaritási Alapját a természeti katasztrófát követően a lehető leggyorsabban igénybe kell venni, és hogy a pénzügyi támogatásra irányuló kérelmek, a javaslatok értékelése és megszövegezése, valamint a vonatkozó költségvetési és jogalkotási aktusok elfogadása tekintetében hatékonyan és gyorsan kell eljárni;
 3. kezdeményezési jogának sérelme nélkül felszólítja a Bizottságot, hogy a költségvetési rendelet 15. cikkének megfelelően használja fel a 2010-es pénzügyi év többletének költségvetésbe állításáról szóló költségvetés-módosítási tervezetet a negatív tartalék igénybevétele érdekében;
 4. módosítás nélkül jóváhagyja az 1/2011. számú költségvetés-módosítási tervezetről szóló tanácsi álláspontot, és utasítja elnökét, hogy az 1/2011. számú költségvetés-módosítást nyilvánítsa véglegesen elfogadottnak, valamint hogy gondoskodjon annak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételéről;
 5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

Az EU Szolidaritási Alapjának igénybevétele - Áradások Lengyelországban, Szlovákiában, Magyarországon, a Cseh Köztársaságban, Horvátországban és Romániában 2010-ben

P7_TA(2011)0129

Az Európai Parlament 2011. április 6-i állásfoglalása az EU Szolidaritási Alapjának az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 26. pontjával összhangban történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2011)0010 – C7-0023/2011 – 2011/2021(BUD))

(2012/C 296 E/28)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2011)0010 – C7-0023/2011),
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾ (2006. május 17-i IIA), és különösen annak 26. pontjára,
 - tekintettel az Európai Unió Szolidaritási Alapjának létrehozásáról szóló, 2002. november 11-i 2012/2002/EK tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság által a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott, a Szolidaritási Alapról szóló közös nyilatkozatra,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0114/2011),
1. jóváhagyja a jelen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 311., 2002.11.14., 3. o.

2011. április 6., szerda

2. emlékeztet arra, hogy a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 26. pontja szerint amennyiben a pótlólagos kiadásokat igénylő fejezeten belül lehetőség van az előirányzatok átcsoportosítására, a Bizottság ezt figyelembe veszi a szükséges javaslat megtételekor;
3. tudomásul veszi, hogy a Bizottság azért kért az év e korai szakaszában további kötelezettségvállalási és kifizetési előirányzatokat az EU Szolidaritási Alapjánál felmerülő szükségletek fedezésére, mert nem talált lehetőséget a vonatkozó fejezeteken belüli, illetve azok közötti átcsoportosításra vagy újraelosztásra;
4. a 2010-es költségvetés teljesítésével összefüggésben kész mérlegelni a kifizetések általános helyzetét;
5. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá e határozatot, és gondoskodjon közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
6. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a melléklettel együtt a Tanácsnak és a Bizottságnak.

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

az EU Szolidaritási Alapjának az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyverről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 26. pontjával összhangban történő igénybevételéről

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, 2011/286/EU határozat.)

Az Európai Közösség és a Comore-szigetek közötti halászati partnerségi megállapodás ***

P7_TA(2011)0130

Az Európai Parlament 2011. április 6-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Közösség és a Comore-szigeteki Unió közötti halászati partnerségi megállapodásban előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás megállapításáról szóló jegyzőkönyv megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (15572/2010 – C7-0020/2011 – 2010/0287(NLE))

(2012/C 296 E/29)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozattervezetre (15572/2010),
- tekintettel az Európai Közösség és a Comore-szigeteki Unió közötti halászati partnerségi megállapodásban előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás megállapításáról szóló jegyzőkönyv tervezetére (15571/2010),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikke (2) bekezdésének és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának értelmében a Tanács által benyújtott, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0020/2011),
- tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (8) bekezdésére,
- tekintettel a Halászati Bizottság ajánlására, valamint a Költségvetési Bizottság és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0056/2011),

2011. április 6., szerda

1. egyetért a jegyzőkönyv megkötésével;
2. felkéri a Bizottságot, hogy továbbítsa a Parlamentnek az Európai Közösség és a Comore-szigeteki Unió között létrejött halászati partnerségi megállapodás⁽¹⁾ 9. cikke értelmében létrehozott vegyes bizottság üléseinek és munkájának következtetéseit, valamint a jegyzőkönyv 7. cikkének (2) bekezdésében említett többéves ágazati programot és a vonatkozó éves értékelések eredményeit; ragaszkodik hozzá, hogy az Európai Parlament képviselői megfigyelőként részt vegyenek a megállapodás 9. cikke értelmében létrehozott vegyes bizottság ülésein és munkájában; felkéri a Bizottságot, hogy a jegyzőkönyv alkalmazásának utolsó évében és a megállapodás megújítására irányuló tárgyalások megkezdését megelőzően nyújtson be jelentést a Parlamentnek és a Tanácsnak a megállapodás alkalmazásáról;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a Comore-szigeteki Unió kormányának és parlamentjének.

(¹) A 2006. október 5-i 1563/2006/EK tanácsi rendelet (HL L 290., 2006.10.20., 6. o.) hagyta jóvá.

Az EK és Jordánia közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodás kereskedelmi rendelkezéseinek hatálya alá tartozó viták vitarendezési mechanizmusa ***

P7_TA(2011)0131

Az Európai Parlament 2011. április 6-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamok, másrészt a Jordán Hásimita Királyság közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodás kereskedelmi rendelkezéseinek hatálya alá tartozó viták vitarendezési mechanizmusának létrehozásáról szóló, az Európai Unió és a Jordán Hásimita Királyság között jegyzőkönyv formájában létrejött megállapodás megkötésére irányuló tanácsi határozattervezetről (13758/2010 – C7-0057/2011 – 2010/0173(NLE))

(2012/C 296 E/30)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozattervezetre (13758/2010),
- tekintettel az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamok, másrészt a Jordán Hásimita Királyság közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodás kereskedelmi rendelkezéseinek hatálya alá tartozó viták vitarendezési mechanizmusának létrehozásáról szóló, az Európai Unió és a Jordán Hásimita Királyság között jegyzőkönyv formájában létrejött megállapodás tervezetére (13974/2010),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdése és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) v. pontja értelmében a Tanács által benyújtott, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0057/2011),
- tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (8) bekezdésére,
- tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására (A7-0067/2011),

1. egyetért a megállapodás megkötésével;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve a Jordán Hásimita Királyság kormányának és parlamentjének.

2011. április 6., szerda

Az EU és a Marokkói Királyság között kötendő, vitarendezési mechanizmus létrehozásáról szóló megállapodás ***

P7_TA(2011)0132

Az Európai Parlament 2011. április 6-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Marokkói Királyság között kötendő, vitarendezési mechanizmus létrehozásáról szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (13754/2010 – C7-0431/2010 – 2010/0181(NLE))

(2012/C 296 E/31)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozattervezetre (13754/2010),
 - az Európai Unió és a Marokkói Királyság között kötendő, vitarendezési mechanizmus létrehozásáról szóló megállapodás tervezetére (13973/2010),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdése és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontja v. alpontjának értelmében a Tanács által benyújtott, hozzájárulásra irányuló kérelemre (C7-0431/2010),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (8) bekezdésére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására (A7-0066/2011),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve a Marokkói Királyság kormányainak és parlamentjeinek.

Az EK és Egyiptom közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodás kereskedelmi rendelkezéseinek hatálya alá tartozó viták vitarendezési mechanizmusa ***

P7_TA(2011)0133

Az Európai Parlament 2011. április 6-i jogalkotási állásfoglalása Javaslat az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről az Egyiptomi Arab Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodás kereskedelmi rendelkezéseinek hatálya alá tartozó viták vitarendezési mechanizmusának létrehozásáról szóló, az Európai Unió és az Egyiptomi Arab Köztársaság között jegyzőkönyv formájában létrejött megállapodás aláírására való felhatalmazásról szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (13762/2010 – C7-0372/2010 – 2010/0229(NLE))

(2012/C 296 E/32)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozattervezetre (13762/2010),
- tekintettel az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről az Egyiptomi Arab Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodás kereskedelmi rendelkezéseinek hatálya alá tartozó viták vitarendezési mechanizmusának létrehozásáról szóló, az Európai Unió és az Egyiptomi Arab Köztársaság között jegyzőkönyv formájában létrejött megállapodástervezetre (13975/2010),

2011. április 6., szerda

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdése és 218. cikke (6) bekezdésének második albekezdésének a) v. pontja értelmében a Tanács által benyújtott, hozzájárulásra irányuló kérelemre (C7-0372/2010),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (8) bekezdésére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására és a Külügyi Bizottság véleményére (A7-0068/2011),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve az Egyiptomi Arab Köztársaság kormányának és parlamentjének.

Ukrajna uniós programokban való részvétele ***

P7_TA(2011)0134

Az Európai Parlament 2011. április 6-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészt Ukrajna közötti partnerség létrehozásáról szóló partnerségi és együttműködési megállapodáshoz csatolt, az Ukrajna uniós programokban való részvételét szabályozó általános elvekre vonatkozó, az Európai Unió és Ukrajna közötti keretmegállapodásról szóló jegyzőkönyv elfogadásáról szóló tanácsi határozat tervezetéről (13604/2010 – C7-0401/2010 – 2010/0218(NLE))

(2012/C 296 E/33)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozattervezetre (13604/2010),
 - tekintettel az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészt Ukrajna közötti partnerség létrehozásáról szóló, 1994. június 14-én ⁽¹⁾ kötött partnerségi és együttműködési megállapodáshoz csatolt, az Ukrajna uniós programokban való részvételét szabályozó általános elvekre vonatkozó, az Európai Unió és Ukrajna közötti keretmegállapodásról szóló jegyzőkönyv tervezetére (13962/2010),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 114. cikkével, 168. cikkével, 169. cikkével, 172. cikkével, 173. cikkének (3) bekezdésével, 188. cikkével, 192. cikkével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) pontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0401/2010),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére, 90. cikkének (8) bekezdésére, és 46. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság ajánlására (A7-0063/2011),
1. egyetért a jegyzőkönyv elfogadásával;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve Ukrajna kormányának és parlamentjének.

(1) HL L 49., 1998.2.19., 3. o.

2011. április 6., szerda

Halászati termékek, élő kéthéjú kagylók, tüskésbőrűek, zsákállatok és tengeri haslábúak Grönlandról történő behozatala *I**

P7_TA(2011)0135

Az Európai Parlament 2011. április 6-i jogalkotási állásfoglalása a halászati termékeknek, élő kéthéjú kagylóknak, tüskésbőrűeknek, zsákállatoknak, tengeri haslábúaknak és ezek melléktermékeinek Grönlandról az Európai Unióba irányuló behozatalára vonatkozó szabályok megállapításáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0176 – C7-0136/2010 – 2010/0097(COD))

(2012/C 296 E/34)

(Rendes jogalkotási eljárás - első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0176),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 203. cikkére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0136/2010),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére, 43. cikkének (2) bekezdésére, valamint 204. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, a Grönlandra vonatkozó különös szabályokról szóló 34. jegyzőkönyv egyetlen cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottságnak a javasolt jogalapra vonatkozó véleményére,
 - tekintettel a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyv értelmében az olasz szenátus által benyújtott, indokolással ellátott véleményre, amely azt hangsúlyozza, hogy a jogalkotási aktus tervezete nem áll összhangban a szubszidiaritás elvével,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. és 37. cikkére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A7-0057/2011),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

2011. április 6., szerda

P7_TC1-COD(2010)0097

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2011. április 6-án került elfogadásra a halászati termékeknek, élő kéthéjú kagylóknak, tüskésbőrűeknek, zsákállatoknak, tengeri haslábúaknak és ezek melléktermékeinek Grönlandról az Európai Unióba irányuló behozatalára vonatkozó szabályok megállapításáról szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel [Módosítás 1]

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak **43. cikke (2) bekezdésére és 204. cikkére, [Módosítás 2]**

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, a Grönlandra vonatkozó különös szabályokról szóló 34. jegyzőkönyv egyetlen cikkére, [Módosítás 3]

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendkívüli jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾ [**2. módosítás**],

mivel:

- (1) Grönland szerepel az Európai Unióról szóló szerződés (EUMSZ.) II. mellékletében felsorolt tengerentúli országok és területek listáján. Az EUMSZ 198. cikkének megfelelően a társulás célja a tengerentúli országok és területek gazdasági és társadalmi fejlődésének előmozdítása, valamint szoros gazdasági kapcsolatok létrehozása közöttük és az Unió egésze között.
- (2) Dánia és Grönland kérelmezte, hogy az Európai Közösség és a tengerentúli országok és területek társulásáról szóló, 2001. november 27-i 2001/822/EK tanácsi határozat ⁽³⁾ III. melléklete rendelkezéseinek értelmében a Grönlandról származó halászati termékek, kéthéjú kagylók, tüskésbőrűek, zsákállatok és tengeri haslábúak, valamint az ezekből származó melléktermékek az Európai Unió és Grönland közötti kereskedelmét az Unión belüli kereskedelemre vonatkozó szabályok alapján engedélyezzék.
- (3) Helyénvaló, hogy az ilyen kereskedelemre az Uniónak az uniós jogszabályokban előírt állat-egészségügyi és élelmiszerbiztonsági szabályok, valamint a halászati termékek piacának közös szervezésére vonatkozó szabályok legyenek irányadók.
- (4) Ennek megfelelően Dániának és Grönlandnak kötelezettséget kell vállalnia arra vonatkozóan, hogy a Grönlandból az Európai Unióba feladott termékek megfelelnek az állategészségügyre, az élelmiszerbiztonságra és a halászati termékek piacának közös szervezésére vonatkozó uniós szabályoknak. Az engedélyezett takarmány- és élelmiszer-ipari vállalkozókat a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ szerint kell nyilvántartani és jegyzékbe venni.

⁽¹⁾ HL

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2011. április 6-i álláspontja.

⁽³⁾ HL L 314., 2001.11.30., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 165., 2004.4.30., 1. o.

2011. április 6., szerda

- (5) A Grönlandon e téren illetékes hatóság hivatalos biztosítékokat nyújtott a Bizottságnak arra vonatkozóan, hogy az érintett termékek esetében érvényre juttatják az uniós szabályok és állat-egészségügyi követelmények betartását. Az említett biztosítékok különösen a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre vonatkozó egészségügyi előírások megállapításáról szóló, 2002. október 3-i 1774/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾, az állati eredetű élelmiszerek különleges higiéniai szabályainak megállapításáról szóló, 2004. április 29-i 853/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾, valamint a tenyésztett víziállatokra és az azokból származó termékekre vonatkozó állat-egészségügyi követelményekről és a víziállatokban előforduló egyes betegségek megelőzéséről és az azok elleni védekezésről szóló, 2006. október 24-i 2006/88/EK tanácsi irányelv⁽³⁾ rendelkezéseinek alkalmazására vonatkoznak, valamint kötelezettségvállalást tartalmaznak arra vonatkozóan, hogy továbbra is megfelelnek az Unión belül érvényes szabályoknak.
- (6) Az egyes élő állatokban és állati termékekben lévő anyagok és azok maradványainak ellenőrzésére szolgáló intézkedésekről szóló, 1996. április 29-i 96/23/EK tanácsi irányelv⁽⁴⁾ nemzeti ellenőrző tervek kialakítását írja elő tenyésztett víziállatok esetében. Ennek megfelelően az említett rendelkezések Grönlandra is vonatkoznak.
- (7) Annak érdekében, hogy lehetővé váljon a termékeknek Grönlandról az Európai Unióba történő behozatala az uniós jogszabályokban az Unión belüli kereskedelemre meghatározott szabályokkal összhangban, Dániának és Grönlandnak vállalnia kell, hogy e **rendelet [1. módosítás]** elfogadásának időpontját megelőzően Grönlandon átültetik és végrehajtják a vonatkozó rendelkezéseket. Dániának és Grönlandnak vállalnia kell annak biztosítását, hogy az érintett termékek harmadik országokból Grönlandra történő behozatala megfelel az állategészségre és élelmiszerbiztonságra vonatkozó uniós szabályoknak. A grönlandi állat-egészségügyi határállomásokon végzett állat-egészségügyi ellenőrzéseket a harmadik országokból a Közösségbe behozott termékek állat-egészségügyi ellenőrzésének megszervezésére irányadó elvek megállapításáról szóló, 1997. december 18-i 97/78/EK tanácsi irányelvvel⁽⁵⁾ összhangban kell elvégezni. Az állat-egészségügyi ellenőrzések a vámtisztviselőkkel szoros együttműködésben zajlanak a határállomásokon. E feladat megkönnyítésére célszerű az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátani a 91/496/EGK és a 97/78/EK tanácsi irányelveknek megfelelően az állat-egészségügyi határállomásokon ellenőrizendő termékek és állatok jegyzékéről szóló, 2007. április 17-i 2007/275/EK bizottsági határozat⁽⁶⁾ I. mellékletében szereplő, a Kombinált Nomenklatúrára vonatkozó megfelelő hivatkozásokat.
- (8) Az egyes élőállatok és állati termékek Közösségen belüli kereskedelmében a belső piac megvalósításának céljával alkalmazandó állat-egészségügyi és tenyésztéstechnikai ellenőrzésekről szóló, 1990. június 26-i 90/425/EGK tanácsi irányelv⁽⁷⁾ olyan számítógépes rendszer (TRACES) bevezetését írja elő, amely az állat-egészségügyi hatóságokat elsősorban azzal a céllal kapcsolja össze, hogy elősegítse az illetékes hatóságok között az állat-egészségüggyel és állatok kíméletével kapcsolatos információk gyors cseréjét. A TRACES rendszer bevezetéséről szóló, 2004. március 30-i 2004/292/EK bizottsági határozat⁽⁸⁾ előírja, hogy a tagállamoknak 2004. április 1-jétől a TRACES-t kell használniuk. A TRACES alapvetően fontos az állatok és állati eredetű termékek kereskedelmének hatékony ellenőrzése érdekében, és ennek megfelelően a Grönlandról származó termékek mozgására és kereskedelmére vonatkozó adatok továbbításához is használni kell.
- (9) Az állatbetegségek Közösségen belüli bejelentéséről szóló, 1982. december 21-i 82/894/EGK tanácsi irányelvben⁽⁹⁾ felsorolt állatbetegségek kiterjesztését az állatbetegségek közösségi bejelentő rendszerén (ADNS) keresztül jelenteni kell a Bizottságnak az állatbetegségek kódolt formájának és bejelentésük kódjainak a 82/894/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően történő meghatározásáról szóló, 2005. március 1-ji 2005/176/EK bizottsági határozattal⁽¹⁰⁾ összhangban. Az érintett termékek vonatkozásában e rendelkezések Grönlandra is alkalmazandók.

⁽¹⁾ HL L 273., 2002.10.10., 1. o.

⁽²⁾ HL L 139., 2004.4.30., 55. o.

⁽³⁾ HL L 328., 2006.11.24., 14. o.

⁽⁴⁾ HL L 125., 1996.5.23., 10. o.

⁽⁵⁾ HL L 24., 1998.1.30., 9. o.

⁽⁶⁾ HL L 116., 2007.5.4., 9. o.

⁽⁷⁾ HL L 224., 1990.8.18., 29. o.

⁽⁸⁾ HL L 94., 2004.3.31., 63. o.

⁽⁹⁾ HL L 378., 1982.12.31., 58. o.

⁽¹⁰⁾ HL L 59., 2005.3.5., 40. o.

2011. április 6., szerda

- (10) Az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ az élelmiszerekből vagy takarmányokból eredő, az emberi egészséget fenyegető közvetlen vagy közvetett kockázatok bejelentésére sürgősségi riasztórendszert (RASFF) hozott létre. Az érintett termékek vonatkozásában e rendelkezések Grönlandra is alkalmazandók.
- (11) Azt megelőzően, hogy Grönland állat-egészségügyi ellenőrzéseket végezhet a harmadik országokból Grönlandra behozott termékeken, uniós ellenőrzést kell végezni Grönlandon annak vizsgálatára, hogy a grönlandi állat-egészségügyi határállomások megfelelnek-e a 97/78/EK irányelvben, a harmadik országokból behozott termékeknek a közösségi állat-egészségügyi határállomásokon való állat-egészségügyi ellenőrzésére vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2004. január 22-i 136/2004/EK bizottsági rendeletben ⁽²⁾, valamint a harmadik országokból a Közösségbe behozott termékek állat-egészségügyi ellenőrzéséért felelős állat-egészségügyi határállomások engedélyezési követelményeinek megállapításáról szóló, 2001. november 21-i 2001/812/EK bizottsági határozatban ⁽³⁾ foglalt követelményeknek.
- (12) Miután az említett ellenőrzés kedvező végkimenettel járt, a grönlandi állat-egészségügyi határállomás(oka)t fel kell venni a jóváhagyott állat-egészségügyi határállomások listájának összeállításáról, a Bizottság állat-egészségügyi szakértői által végzett ellenőrzésekre vonatkozó egyes szabályok megállapításáról és a TRACES állat-egészségügyi egységeinek meghatározásáról szóló, 2009. szeptember 28-i 2009/821/EK bizottsági határozatba ⁽⁴⁾. A Grönlandra és az Európai Unióba behozott halászati termékek hatékony ellenőrzésének biztosítása érdekében helyénvaló e **rendeletet [1. módosítás]** attól az időponttól alkalmazni, amikor a grönlandi állat-egészségügyi határállomásokat felveszik a 2009/821/EK határozat jegyzékébe.
- (13) Az e **rendelet [1. módosítás]** végrehajtásához szükséges intézkedéseket a **Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek** ⁽⁵⁾ megfelelően kell elfogadni,

ELFOGADTA EZT A **RENDELETET [1. módosítás]**:

1. cikk

Tárgy és hatály

Ez a **rendelet [1. módosítás]** a Grönlandról származó vagy Grönlandra behozott, majd az Európai Unióba importált halászati termékekre, kéthéjú kagylókra, tüskésbőrűekre, zsákállatokra és tengeri haslábuákra, valamint az ezekből származó melléktermékekre (a továbbiakban: termékek) vonatkozik.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E **rendelet [1. módosítás]** alkalmazásában a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

- a) „kéthéjú kagylók”: a 853/2004/EK rendelet I. melléklete 2.1. pontjában meghatározott kagylók;
- b) „halászati termékek”: a 853/2004/EK rendelet I. melléklete 3.1. pontjában meghatározott termékek;
- c) „melléktermékek”: az 1774/2002/EK rendelet 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott halászati termékekből, kéthéjú kagylókból, tüskésbőrűekből, zsákállatokból vagy tengeri haslábuákból készült állati melléktermékek;
- d) „Grönlandról származó termékek”: a 2001/822/EGK határozat III. mellékletében foglalt rendelkezésekkel összhangban meghatározott termékek.

⁽¹⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o.

⁽²⁾ HL L 21., 2004.1.28., 11. o.

⁽³⁾ HL L 306., 2001.11.23., 28. o.

⁽⁴⁾ HL L 296., 2009.11.12., 1. o.

⁽⁵⁾ **HL L 55., 2011.2.28., 13. o.**

2011. április 6., szerda

3. cikk

A halászati termékeknek, élő kéthéjú kagylóknak, tüskésbőrűeknek, zsákállatoknak, tengeri haslábuúaknak és ezek melléktermékeinek Grönland és az Európai Unió közötti kereskedelmére vonatkozó általános szabályok

(1) A tagállamok az Unión belüli kereskedelemről szóló uniós jogszabályok értelmében engedélyezik a Grönlandról származó termékek Unióba történő behozatalát.

(2) Az Unióba történő behozatal a következő feltételek teljesülésével valósulhat meg:

- a) Grönlandon hatékonyan átültetik és végrehajtják a vonatkozó uniós jogszabályokban az állat-egészségügy és az élelmiszerbiztonság terén, valamint a halászati termékek piacának közös szervezésére vonatkozóan e termékekre előírt szabályokat;
- b) a dán és grönlandi illetékes hatóság összeállítja és naprakészen tartja a 882/2004/EK rendelet 31. cikke szerint nyilvántartásba vett takarmány- és élelmiszer-ipari vállalkozók jegyzékét;
- c) a Grönlandról az Európai Unióba feladott termékek megfelelnek az állategészségügyre, az élelmiszerbiztonságra és a halászati termékek piacának közös szervezésére vonatkozó uniós jogszabályoknak;
- d) a vonatkozó uniós jogszabályokban az állat-egészségügy és az élelmiszerbiztonság terén, valamint a halászati termékek piacának közös szervezésére vonatkozóan előírt szabályokat helyes alkalmazzák a Grönlandra behozott termékek esetében.

4. cikk

Megfigyelési tervek tenyésztett víziállatok esetében

Dánia és Grönland a tenyésztett víziállatokban előforduló maradékanyagok és anyagok jelenlétének kimutatására irányuló, Grönlandra vonatkozó megfigyelési tervet nyújt be jóváhagyás céljából a Bizottságnak a 96/23/EK irányelvnek megfelelően.

5. cikk

A harmadik országokból Grönlandra importált termékek ellenőrzése

(1) A harmadik országokból Grönlandra behozott termékek szállítmányait a 97/78/EK irányelvvel összhangban állat-egészségügyi ellenőrzésnek kell alávetni.

Az említett állat-egészségügyi ellenőrzések megkönnyítése érdekében a Bizottság a dán és grönlandi illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátja a termékeknek a 2007/257/EK bizottsági határozat I. mellékletében szereplő KN-kódjait.

(2) A grönlandi állat-egészségügyi határállomások létesítésére irányuló javaslatokat a Bizottságnak a 97/78/EK irányelvnek megfelelően kell benyújtani.

A Grönland vonatkozásában jóváhagyott állat-egészségügyi határállomások jegyzékét fel kell venni a tagállamoknak a 91/496/EGK és a 97/78/EK irányelv értelmében jóváhagyott állat-egészségügyi határállomásait tartalmazó jegyzékbe.

6. cikk

Információs rendszer

(1) A grönlandi érintett termékek mozgására és kereskedelmére vonatkozó adatokat dán nyelven kell továbbítani a TRACES-en keresztül, a 2004/292/EK határozattal összhangban.

(2) A grönlandi termékek vonatkozásában a víziállatokat érintő betegségekkel kapcsolatos bejelentéseket az ADNS-en keresztül kell továbbítani, a 82/894/EGK irányelvvel és a 2005/176/EK határozattal összhangban.

2011. április 6., szerda

(3) A grönlandi termékeknek tulajdonítható, az emberi egészséget közvetlenül vagy közvetve érő kockázatok a 178/2002/EK rendelettel létrehozott RASFF-on keresztül kell bejelenteni.

7. cikk

Azonosító jelölés

A Grönlandról az Európai Unióba feladott termékek szállítmányait Grönland azonosító jelével („GL”) kell megjelölni a 853/2004/EK rendelet II. mellékletének I.B. szakaszában meghatározott előírásokkal összhangban.

8. cikk

Az e rendeletben [1. módosítás] foglalt feltételeknek való megfelelés igazolása

Dánia és Grönland e **rendeletnek** [1. módosítás] a 11. cikkben említett hatályba lépését megelőzően írásban igazolja, hogy meghozta az e **rendelet** [1. módosítás] alkalmazásához szükséges intézkedéseket.

9. cikk

Végrehajtási intézkedések

Az e **rendelet** [1. módosítás] végrehajtásához szükséges intézkedéseket a 10. cikkben említett eljárással összhangban kell elfogadni.

10. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját a 178/2002/EK rendelet 58. cikkével létrehozott Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság segíti.

(2) Az erre a bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

11. cikk

Hatálybalépés és alkalmazhatóság

Ez a **rendelet** [1. módosítás] az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a **rendelet** [1. módosítás] teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Ezt a **rendeletet** [1. módosítás] attól az időponttól kell alkalmazni, amikor az első grönlandi állat-egészségügyi határállomást felveszik 2009/821/EK határozatba.

Kelt

a Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

2011. április 6., szerda

A nemzetközi védelem megadása és visszavonása ***I

P7_TA(2011)0136

Az Európai Parlament 2011. április 6-i jogalkotási állásfoglalása a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (átdolgozás) (COM(2009)0554 – C7-0248/2009 – 2009/0165(COD))

(2012/C 296 E/35)

(Rendes jogalkotási eljárás – átdolgozás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2009)0554),
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére, valamint 63. cikke első albekezdése 1. pontjának d) alpontjára és 2. pontjának a) alpontjára, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0248/2009),
 - tekintettel a Bizottságnak a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, „A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásai” című közleményére (COM(2009)0665),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére, valamint 78. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2010. április 28-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a jogi aktusok átdolgozási technikájának szervezettebb használatáról szóló, 2001. november 28-i intézményközi megállapodásra ⁽²⁾,
 - tekintettel a közös európai menekültügyi rendszer jövőjéről szóló, 2009. március 10-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az eljárási szabályzata 87. cikkének (3) bekezdése értelmében a Jogi Bizottság által az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottsághoz intézett 2010. február 2-i levélre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 87. és 55. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A7-0085/2011),
- A. mivel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport szerint a szóban forgó javaslat a javaslatban akként megjelölteken kívül egyéb érdemi módosítást nem tartalmaz, és mivel a meglévő jogszabályok változatlanul hagyott rendelkezései és e módosítások egységes szerkezetbe foglalása tekintetében a javaslat a meglévő jogszabályok érdemi módosítás nélküli, egyszerű egységes szerkezetbe foglalását tartalmazza;

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot, figyelembe véve az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport ajánlásait;

2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;

⁽¹⁾ HL C 18., 2011.1.19., 85. o.

⁽²⁾ HL C 77., 2002.3.28., 1. o.

⁽³⁾ HL C 87 E, 2010.4.1., 10. o.

2011. április 6., szerda

3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2009)0165

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2011. április 6-án került elfogadásra a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel (átdolgozás)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 78. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A menekültstátusz megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól szóló, 2005. december 1-jei 2005/85/EK tanácsi irányelvet ⁽³⁾ jelentősen módosítani kell. Az áttekinthetőség érdekében az irányelvet át kell dolgozni.
- (2) A közös menekültpolitika, beleértve egy közös európai menekültügyi rendszert is, szerves részét képezi az Európai Unió azon célkitűzésének, hogy fokozatosan egy a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló olyan térséget hozzon létre, amely nyitva áll mindazok számára, akik kényszerítő körülmények miatt jogszerűen keresnek védelmet az Unióban.
- (3) Az Európai Tanács az 1999. október 15–16-i tamperei rendkívüli ülésén megállapodott abban, hogy egy olyan közös európai menekültügyi rendszer kidolgozására törekszik, amely az 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvvel módosított, a menekültek helyzetére vonatkozó, 1951. július 28-i genfi egyezmény (a továbbiakban: a genfi egyezmény) teljes és átfogó alkalmazásán alapul, ezzel megerősítve a visszaküldés tilalmának elvét, és biztosítva, hogy senkit ne küldjenek vissza oda, ahol üldöztetésnek lenne kitéve.
- (4) A tamperei következtetések előírják, hogy a közös európai menekültügyi rendszernek rövid távon a tisztességes és hatékony tagállami menekültügyi eljárások közös normáit, hosszú távon pedig az Európai Közösségen belül egy közös menekültügyi eljárást eredményező közösségi szabályokat kell magában foglalnia.
- (5) A 2005/85/EK irányelv volt a menekültügyi eljárásokra vonatkozó első intézkedés.
- (6) Mostanra lezárult a közös európai menekültügyi rendszer létrehozásának első szakasza. Az Európai Tanács a 2004. november 4-i ülésén elfogadta a Hágai Programot, amely meghatározza a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben a 2005–2010-es időszakban megvalósítandó célokat. E tekintetben a Hágai Program arra szólította fel az Európai Bizottságot, hogy zárja le az első szakasz során elfogadott jogi eszközök értékelését, és terjessze a Tanács és az Európai Parlament elé a második szakasz eszközeit és intézkedéseit azzal a céllal, hogy azokat 2010 előtt elfogadják. A Hágai Programmal összhangban a közös európai menekültügyi rendszer létrehozása érdekében a cél egy közös menekültügyi eljárás és az egész Unióban érvényes, egységes jogállás kialakítása.

⁽¹⁾ HL C 18., 2011.1.19., 85. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2011. április 6-i álláspontja.

⁽³⁾ HL L 326., 2005.12.13., 13. o.

2011. április 6., szerda

- (7) A 2008. október 16-án elfogadott Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktumban az Európai Tanács megállapította, hogy a védelem megadása tekintetében továbbra is jelentős különbségek mutatkoznak a tagállamok között, és a Hágai Programban előírt közös európai menekültügyi rendszer kialakításának befejezése céljából új kezdeményezéseket sürgetett, ideértve a közös garanciákat magában foglaló egységes menekültügyi eljárás létrehozására irányuló javsálatot is.
- (8) Mozgósítani kell az Európai Menekültügyi Alap és az Európai Menekültügyi Támogató Hivatal erőforrásait **többek között azért**, hogy megfelelő támogatást nyújtsanak a közös európai menekültügyi rendszer második szakaszában előírt szabályok végrehajtásával kapcsolatos tagállami erőfeszítésekhez, különös tekintettel azon tagállamokra, amelyek menekültügyi rendszerére – főként földrajzi elhelyezkedésük vagy népességi helyzetük miatt – különös és aránytalan nyomás nehezedik. **A népességük méretéhez képest aránytalanul magas számú menedékjog iránti kérelmet kapó tagállamokban továbbá az Európai Menekültügyi Alap, valamint az Európai Menekültügyi Támogató Hivatal keretében haladéktalanul pénzügyi támogatást és adminisztratív/technikai támogatást kell mozgósítani, hogy lehetővé váljon számukra az irányelvnek való megfelelés. [Módosítás 1]**
- (9) A kérelmezők nemzetközi védelem iránti igényei – [a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére és jogállására, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló] [...] /.../ EU] irányelv [az elismerésről szóló irányelv] értelmében történő – átfogó és hatékony értékelésének biztosításához a nemzetközi védelem megadására irányuló eljárások uniós keretét egyetlen menekültügyi eljárás alapján kell kialakítani.
- (10) Ezen irányelv fő célkitűzése, hogy továbbfejlessze a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályait egy uniós közös menekültügyi eljárás létrehozása céljából.
- (11) A nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó eljárások szabályainak közelítése elősegítené a nemzetközi védelmet kérelmezők tagállamok közötti másodlagos mozgásának korlátozását, amennyiben az ilyen mozgást a jogi keretek között fennálló különbségek okozzák, valamint a [...] /.../ EU] irányelv [az elismerésről szóló irányelv] tagállami alkalmazására vonatkozó azonos feltételek kialakítását.
- (12) A minimumszabályok természetéből adódóan a tagállamoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy kedvezőbb rendelkezéseket vezessenek be vagy tartsanak fenn a tagállamoktól nemzetközi védelmet kérő, harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan személyek tekintetében, amennyiben az ilyen kérelem alapjául az szolgál, hogy az érintett személy a [...] /.../ EU] irányelv [az elismerésről szóló irányelv] értelmében nemzetközi védelemre szorulónak minősül.
- (13) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és szem előtt tartja a különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elveket. Ezen irányelv különösen a Charta 1., 4., 18., 19., 21., 24. és 47. cikkének alkalmazását kívánja előmozdítani, és ennek megfelelően kell végrehajtani. **[Módosítás 2]**
- (14) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó személyekkel kapcsolatos bánásmód tekintetében a tagállamok kötik a megkülönböztetést tiltó olyan azon nemzetközi jogi aktusokban előírt kötelezettségek, amelyeknek azok részes felei.
- (15) **A tagállamok kötelesek teljes mértékben tiszteletben tartani a visszaküldés tilalmának elvét, valamint a menedékjogot, amely magában foglalja a menekültügyi eljáráshoz való hozzáférést mindenki számára, aki menedéket kíván kérni, és aki a joghatóságuk alá tartozik, beleértve a valamely uniós vagy tagállami szerv tényleges ellenőrzése alatt álló személyeket is.**[Módosítás 3]
- (16) Elengedhetetlen, hogy valamennyi nemzetközi védelem iránti kérelemmel kapcsolatos határozatot a tények alapján, továbbá első fokon olyan hatóságok hozzák meg, amelyek személyzete a menekültügyi és menekültekkel kapcsolatos területen megfelelő tudással rendelkezik, és az ehhez szükséges képzésben részesül. **[Módosítás 4]**

2011. április 6., szerda

- (17) A tagállamoknak és a nemzetközi védelmet kérelmezőknek egyaránt az áll érdekében, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmeket – megfelelő és alapos elbírálás sérelme nélkül – a lehető legrövidebb időn belül elbírálják.
- (18) A közrend fogalmába beletartozhat többek között valamely súlyos bűncselekmény elkövetése miatti büntetőítélet.
- (19) Annak érdekében, hogy a genfi egyezmény 1. cikke értelmében menekültként vagy kiegészítő védelemre jogosultként védelemre szoruló személyek pontosan azonosíthatóak legyenek, valamennyi kérelmező számára hatékony hozzáférést kell biztosítani az eljárásokhoz, az ügyük szempontjából szükséges tények bemutatása érdekében lehetővé kell tenni számukra a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal való együttműködést, valamint **hatékony** kommunikációt és megfelelő eljárási garanciákat kell biztosítani számukra ahhoz, hogy ügyüket az eljárás valamennyi szakaszában folytathassák. A nemzetközi védelem iránti kérelmek elbírálására irányuló eljárásoknak, továbbá az eljáró hatóság **végleges döntéséig és – kedvezőtlen döntés esetén – a bírósági jogorvoslat igénybevételehez szükséges ideig, és ameddig egy illetékes bíróság vagy törvényszék azt engedélyezi** alapesetben a kérelmezők számára biztosítaniuk kell legalább az ott-tartózkodáshoz való jogot, amennyiben a hatóságok általi meghallgatásra kerül sor, az ügy bemutatásához a tolmácsi szolgáltatáshoz való hozzáférés jogát, a lehetőséget az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztoságának (a továbbiakban: UNHCR) képviselőjével és a nemzetközi védelmet kérelmezők számára tanácsadást és segítséget biztosító szervezetekkel való kapcsolattartásra, a döntésről való megfelelő értesítéshez és az e döntésre vonatkozó ténybeli és jogi indokoláshoz fűződő jogot, a jogi vagy egyéb tanácsadóval folytatott konzultáció lehetőségét, továbbá jogot ahhoz, hogy az eljárás döntő mozzanataikor jogi helyzetükről olyan nyelven kapjanak tájékoztatást, amelyet ésszerűen feltételezhetően megértenek, **vagy indokoltan feltételezhetően megérthetnek**, valamint elutasító határozat esetén bíróság vagy törvényszék előtti hatékony jogorvoslatához való jogot. **[Módosítás 5]**
- (20) A vizsgálati eljáráshoz való hatékony hozzáférés biztosítása céljából, a nemzetközi védelmet kérelmező személyekkel elsőként kapcsolatba kerülő – különösen a szárazföldi és tengeri határok felügyeletét ellátó vagy a határellenőrzést végző – tisztviselők számára utasításokat kell adni és megfelelő képzést kell biztosítani arról, hogyan ismerhetik fel **hogyan regisztrálhatják és miként továbbíthatják a hatáskörrel rendelkező eljáró hatóságnak** a nemzetközi védelem iránti **kérelmeket**. E tisztviselőknek el kell tudniuk látni az ország területén – ideértve a tagállamok határát, felségvizeit vagy tranzitvonalait is – tartózkodó, nemzetközi védelmet kérelmezni szándékozó harmadik országbeli állampolgárokat vagy hontalan személyeket valamennyi szükséges információval arra vonatkozóan, hogy hol és hogyan nyújthatnak be nemzetközi védelem iránti kérelmet. Amennyiben az említett személyek a tagállam felségvizein tartózkodnak, a szárazföldre kell szállítani őket, és ezen irányelvvel összhangban meg kell vizsgálni kérelmüket. **[Módosítás 6]**.
- (21) Ezen túlmenően különleges eljárási garanciákat kell megállapítani a kiszolgáltatott helyzetű kérelmezők – például kiskorúak, kísérő nélküli kiskorúak, **terhes nők**, kínzás, nemi erőszak vagy egyéb súlyos erőszakos cselekmény **például nemi és káros hagyományos gyakorlatokon alapuló erőszak** áldozataul esett személyek vagy fogyatékossgal élő személyek – számára az eljárásokhoz való hatékony hozzáférésük szükséges feltételeinek megteremtése, valamint a nemzetközi védelem iránti kérelmük alátámasztására szolgáló tényezők felmutatása érdekében. **[Módosítás 7]**.
- (22) A kínzás vagy egyéb súlyos testi és pszichikai erőszakos cselekmény – ideértve a nemi erőszakot is, tüneteinek és jeleinek ezen irányelvben felölelt eljárásokban történő feltárásával és dokumentálásával foglalkozó nemzeti intézkedéseket többek között a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmód hatékony kivizsgálásáról és dokumentálásáról szóló iránymutatásra (az *isztambuli jegyzőkönyv*) kell alapozni.
- (23) A nő és férfi kérelmezők közötti tényleges egyenlőség biztosítása céljából a vizsgálati eljárásokat nemek szerint kell differenciálni. A személyes meghallgatásokat különösen olyan formában kell megszervezni, amely mind a nő, mind a férfi kérelmezők számára lehetővé teszi hogy elmondhassák nemi alapon történő üldöztetést érintő múltbeli tapasztalataikat **egy azonos nemű kérdezőnek, ha ezt kérelmezik, aki a nemi alapon történő üldöztetéssel kapcsolatos meghallgatások tárgyában külön képzésen vett részt**. A nemekkel kapcsolatos igények összetettségét kellőképpen figyelembe kell venni a biztonságos harmadik ország, a biztonságos származási ország, illetve az ismételt kérelem elvén alapuló eljárásokban. **[Módosítás 8]**

2011. április 6., szerda

- (24) Ezen irányelv végrehajtása során a tagállamoknak mindenképp előtérbe kell hozni a „gyermek elsődleges érdekét” kell szem előtt tartaniuk, az Egyesült Nemzetek 1989-es gyermekjogi egyezményével összhangban.
- (25) A nemzetközi védelmi igények elbírálására alkalmazott eljárásokat úgy kell szervezni, hogy lehetővé tegye **az eljáró** hatóságok számára a nemzetközi védelem iránti kérelmek alapos megvizsgálását. **[Módosítás 9]**
- (26) Abban az esetben, ha a kérelmező új bizonyítékot vagy érvet nem tartalmazó ismételt kérelmet nyújt be, aránytalan volna arra kötelezni a tagállamokat, hogy újabb teljes vizsgálati eljárást folytassanak le. Ezekben az esetekben a tagállamoknak lehetőséget kell adni arra, hogy a *res judicata* elvvel összhangban egy kérelmet, mint elfogadhatatlant elutasítsanak.
- (27) Számos nemzetközi védelem iránti kérelmet a kérelmező belépésére irányuló döntést megelőzően a tagállamok határain vagy tranzitónáiban nyújtanak be. A tagállamoknak képeseknek kell lenniük arra, hogy olyan elfogadhatósági és/vagy érdemi vizsgálati eljárásokat biztosítsanak, amelyek lehetővé teszik a határon vagy e helyszínek tranzitónáiban benyújtott kérelmek elbírálását.
- (28) A nemzetközi védelem iránti kérelmek megalapozottságának vizsgálatakor a fő szempont a kérelmező biztonsága a származási országban. Amennyiben egy harmadik ország biztonságos származási országnak tekinthető, a tagállamok azt biztonságosnak nyilváníthatják, és egy adott kérelmező vonatkozásában feltételezhetik annak biztonságát, kivéve, ha a kérelmező ennek ellentmondó jelekre hívja fel a figyelmet.
- (29) Tekintettel a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek menekültként való elismerésének terén elért jogharmonizáció szintjére, közös feltételeket kell meghatározni a harmadik országok biztonságos származási országgá nyilvánítására vonatkozóan.
- (30) Egy harmadik országnak az ezen irányelv céljából való biztonságos származási országgá nyilvánítása nem jelent teljes garanciát azon ország állampolgárainak biztonságára nézve. A minősítés alapjául szolgáló értékelés természeténél fogva csak az adott országban fennálló általános polgári, jogi és politikai körülményeket, valamint azt tudja figyelembe venni, hogy az üldöztetésért, kínzásért vagy embertelen és megalázó bánásmódot vagy büntetésért felelős személyeket felelősségre vonják-e a gyakorlatban, ha megállapítják felelősségüket az adott országban. Ezért fontos, hogy amennyiben egy kérelmező alátámasztja, hogy valós okok alapján az adott ország az ő sajátos körülményei között nem tekinthető biztonságosnak, az ország biztonságossá nyilvánítását a továbbiakban az ő esete vonatkozásában nem lehet relevánsnak tekinteni.
- (31) A tagállamok minden kérelmet érdemben vizsgálnak meg, azaz értékelik, hogy a szóban forgó kérelmező a [...] /EU irányelvvel [az elismerésről szóló irányelv] összhangban jogosult-e nemzetközi védelemre, kivéve, ha ezen irányelv másként rendelkezik, különösen, ha **biztosítható**, hogy egy másik ország elvégzi a vizsgálatot, vagy **hatékony** védelmet nyújt. A tagállamok különösen akkor nem kötelesek elvégezni a nemzetközi védelem iránti kérelem érdemi értékelését, amennyiben az első menedékkjogot nyújtó ország a kérelmezőnek menekültstátuszt, vagy egyéb **hozzáférhető és hatékony** védelmet biztosított, és a kérelmezőt ez az ország visszafogadja. **A tagállamok kizárólag akkor járhatnak el így, ha az adott kérelmező az érintett harmadik országban biztonságban van.** **[Módosítás 10]**
- (32) A tagállamok akkor sem kötelesek a nemzetközi védelem iránti kérelmet érdemben elbírálni, ha a kérelmezőről – a nemzeti jog által meghatározottak szerint egy harmadik országhoz fűződő elégséges kapcsolata alapján – ésszerűen feltételezhető, hogy abban a harmadik országban védelmet kérhet, továbbá megalapozottan vélhető, hogy a szóban forgó ország be- vagy visszafogadja a kérelmezőt. A tagállamok ez alapján kizárólag akkor járhatnak el, ha ez a kérelmező az érintett harmadik országban biztonságban lenne. A kérelmezők másodlagos mozgásának elkerülése érdekében a tagállamoknak közös elveket kell kidolgozniuk a harmadik országok biztonságosnak tekintésére vagy nyilvánítására vonatkozóan.

| **[Módosítás 11]**

2011. április 6., szerda

- (33) A menekültstátusz vagy kiegészítő védelmi jogállás visszavonása tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy a nemzetközi védelmet élvező személyeket megfelelően tájékoztatják jogállásuk esetleges újbóli megvizsgálásáról, és lehetővé teszik számukra észrevételeik benyújtását, mielőtt a hatóságok meghozzák kellően indokolt határozatukat a jogállás visszavonásáról.
- (34) Az uniós jog egyik alapelvét tükrözi, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmekkel és a menekültstátusz vagy a kiegészítő védelmi jogállás visszavonásával kapcsolatos határozatok bíróság előtti hatékony jogorvoslat tárgyát képezik.
- (35) Az Európai Unióról szóló Szerződés 72. cikkének megfelelően ez az irányelv nem érinti a közrend fenntartásával, illetve a belbiztonság megőrzésével kapcsolatos tagállami hatáskörök gyakorlását.
- (36) Ez az irányelv nem érinti az [egy harmadik ország állampolgára vagy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló [...]/.../EU] rendelet (a dublini rendelet) hatálya alá tartozó, tagállamok közötti eljárásokat.
- (37) A [...]/.../EU] rendelet [a dublini rendelet] hatálya alá tartozó kérelmezők számára hozzáférést kell biztosítani az ezen irányelvben előírt alapelvekhez és garanciákhoz, valamint az említett rendelet szerinti különleges garanciákhoz.
- (38) Ezen irányelv végrehajtását rendszeres időközönként értékelni kell.
- (39) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályainak megállapítását a tagállamok nem tudják kellőképpen megvalósítani, és ezért az intézkedés terjedelme miatt uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket hozhat. Az e cikkben megállapított arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (40) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ezen irányelv elfogadásában, az rá nézve nem kötelező erejű, és azt nem köteles alkalmazni,
- (41) Az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek tartalma a 2005/85/EK irányelvhez képest jelentősen módosult. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség a 2005/85/EK irányelvből következik.
- (42) Ez az irányelv nem érinti a II. melléklet B. részében az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére meghatározott határidővel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Célkitűzés

Ennek az irányelvnek a célja a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályainak megállapítása a [...]/.../EU] irányelv [az elismerésről szóló irányelv] értelmében.

2011. április 6., szerda

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) „genfi egyezmény”: a menekültek helyzetére vonatkozó, az 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvvel módosított 1951. július 28-i egyezmény;
- b) „kérelem” vagy „nemzetközi védelem iránti kérelem”: harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy által tagállami védelem iránt benyújtott olyan kérelem, amely menekültstátusz vagy kiegészítő védelmi jogállás iránti kérelemnek tekinthető, amennyiben az érintett személy nem kér kifejezetten a [...] /.../ EU] irányelv [az elismerésről szóló irányelv] hatályán kívüli egyéb, külön kérelmezhető védelmet;
- c) „kérelmező” vagy „nemzetközi védelmet kérelmező”: harmadik ország olyan állampolgára, vagy olyan hontalan személy, akinek nemzetközi védelem iránti kérelme tárgyában még nem hoztak jogerős határozatot;
- d) „különleges igényeket támasztó kérelmező”: olyan kérelmező, akinek kora, neme, **szexuális irányultsága, nemi identitása**, fogyatékosága, testi vagy szellemi betegsége, illetve kínzás, nemi erőszak, vagy a pszichikai, fizikai vagy szexuális erőszak más súlyos formájának következményei miatt sajátos garanciákra van szüksége ahhoz, hogy részesülhessen a jogokból és eleget tehessen kötelezettségeinek ezen irányelvvel összhangban; [**Módosítás 13**]
- e) „jogerős határozat”: határozat arról, hogy a harmadik ország állampolgára vagy a hontalan személy részére a menekültstátuszt vagy kiegészítő védelmi jogállást a [...] /.../ EU] irányelv [az elismerésről szóló irányelv] alapján megadják-e, és amely ellen további jogorvoslatnak - ezen irányelv V. fejezetének keretében - nincs helye, tekintet nélkül arra, hogy e jogorvoslat a kérelmező számára lehetővé teszi-e az érintett tagállamban maradást mindaddig, amíg kérelmét el nem bírálták;
- f) „eljáró hatóság”: tagállami kvázi bírói testület vagy közigazgatási szerv, amely a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálására és annak tárgyában elsőfokú határozat meghozatalára hatáskörrel rendelkezik, figyelemmel az I. mellékletben foglaltakra;
- g) „menekült”: harmadik ország olyan állampolgára vagy olyan hontalan személy, aki megfelel a [...] /.../ EU] irányelv [az elismerésről szóló irányelv] 2. cikkének d) pontjában meghatározott feltételeknek;
- h) „kiegészítő védelemre jogosult személy”: harmadik ország olyan állampolgára vagy olyan hontalan személy, aki megfelel a [...] /.../ EU] irányelv [az elismerésről szóló irányelv] 2. cikke f) pontjában meghatározott feltételeknek;
- i) „nemzetközi védelem”: harmadik ország állampolgárának vagy hontalan személynek menekültként vagy kiegészítő védelemre jogosult személyként való elismerése valamely tagállam részéről;
- j) „menekültstátusz”: harmadik ország állampolgárának vagy hontalan személynek menekültként való elismerése valamely tagállam részéről;
- k) „kiegészítő védelmi jogállás”: harmadik ország állampolgárának vagy hontalan személynek kiegészítő védelemre jogosult személyként való elismerése valamely tagállam részéről;
- l) „kiskorú”: harmadik ország olyan állampolgára vagy olyan hontalan személy, aki 18. életévét nem töltötte be;
- m) „kísérő nélküli kiskorú”: a [...] /.../ EU] irányelv [az elismerésről szóló irányelv] 2. cikkének l) pontjában meghatározott kiskorú;
- n) „képviselő”: az a személy, akit a hatáskörrel rendelkező hatóságok törvényes gondnokként kijelölnek a kísérő nélküli kiskorú támogatására és képviselőre a gyermek elsődleges érdekének biztosítása, valamint szükség esetén a kiskorú nevében jognyilatkozat tétele céljából;

2011. április 6., szerda

- o) „a nemzetközi védelem visszavonása”: a hatáskörrel rendelkező hatóság azon határozata, amellyel valamely személy menekültstátuszát vagy kiegészítő védelmi jogállását a [...]/.../EU irányelv [az elismerésről szóló irányelv] értelmében visszavonja, megszünteti, vagy megújítását megtagadja;
- p) „tagállamban maradás”: azon tagállam területén – ideértve annak határát és tranzitzoneit is – maradás, amelyben a nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtották vagy elbírálják;
- q) **„új tények és körülmények”: a kérelem érdemi részét alátámasztó tények, amelyek hozzájárulhatnak valamely korábbi határozat felülvizsgálatához.**[Módosítás 15]

3. cikk

Hatály

- (1) 1. Ez az irányelv a tagállamok területén, ideértve a határon, a felségvizeken és a tranzitzonekban benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmekre és a nemzetközi védelem visszavonására alkalmazandó.
- (2) Ez az irányelv nem alkalmazandó a tagállamok képviselőihez benyújtott diplomáciai vagy területi menedékjog iránti kérelmek esetében.
- (3) A tagállamok jogosultak ezt az irányelvet olyan eljárásokban is alkalmazni, amelyekben a [...]/.../EU irányelv [az elismerésről szóló irányelv] hatályán kívül eső bármilyen fajta nemzetközi védelemért benyújtott kérelmeket bírálják el.

4. cikk

Felelős hatóságok

- (1) A tagállamok valamennyi eljárásra kijelölnek egy eljáró hatóságot, amely a kérelmek ezen irányelv rendelkezései szerinti megfelelő elbírálásáért felelős. A tagállamok biztosítják, hogy e hatóság megfelelő számú hozzáértő szakszeméllyel rendelkezzen ahhoz, hogy feladatait a megadott határidőkön belül elláthassa. E célból a tagállamok kezdeti és nyomon követő képzéseket biztosítanak a nemzetközi védelem iránti kérelmeket megvizsgáló, illetve azok ügyében határozatot hozó személyzet számára.
- (2) Az (1) bekezdésben említett képzés különösen az alábbiakat foglalja magában:
- a) a nemzetközi védelemmel és az emberi jogokkal kapcsolatos, a vonatkozó nemzetközi és uniós eszközökben előírt anyagi jogi és eljárási szabályok, ideértve a visszaküldés és a megkülönböztetés tilalmának elvét is;
- b) a 2. cikk d) pontjában meghatározott, különleges igényeket támasztó kérelmezők;** [Módosítás 16]
- c) a nem, **a szexuális irányultság**, a trauma és életkor szerepének tudatosítása, **különös figyelmet fordítva a kísérő nélküli kiskorúakra;**[Módosítás 17]
- d) a származási országra vonatkozó információk felhasználása;
- e) meghallgatási technikák, ideértve a kultúrák közötti kommunikációt is;
- f) a kínzás jeleinek és tüneteinek felismerése és dokumentálása;
- g) a bizonyítékok értékelése, ideértve az in dubio mitius elvét is;
- h) a nemzetközi védelem iránti kérelmek elbírálásával kapcsolatos esetjog.

2011. április 6., szerda

(3) Mindazonáltal a tagállamok előírhatják, hogy [...] /.../ EU] rendelet [a dublini rendelet] szerinti esetek feldolgozásáért más hatóság felelős.

(4) A mennyiben a (3) bekezdés rendelkezéseivel összhangban kijelölnek egy hatóságot, a tagállamok biztosítják, hogy e hatóság személyzete az ezen irányelv végrehajtása során teljesítendő kötelezettségeihez megfelelő ismeretekkel rendelkezzen **és** részesüljön az ahhoz szükséges képzésben. **[Módosítás 18]**

(5) Az egyik tagállam területén egy másik tagállam határellenőrzést vagy bevándorlás-ellenőrzést végző hatóságaihoz benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmek alapján azon tagállam jár el, amelynek területén a kérelmet benyújtották.

5. cikk

Kedvezőbb rendelkezések

A tagállamok a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó eljárások tekintetében kedvezőbb szabályokat vezethetnek be vagy tarthatnak fenn, amennyiben ezek a szabályok ezen irányelvvel összeegyeztethetőek.

II. FEJEZET

ALAPELVEK ÉS GARANCIÁK

6. cikk

Az eljáráshoz való hozzáférés

(1) A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságokat jelölnek ki a nemzetközi védelem iránti kérelmek befogadására és nyilvántartására. Az (5), (6), (7) és (8) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok előírhatják, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmeket személyesen és/vagy egy kijelölt helyen kell benyújtani.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtani kívánóknak ténylegesen lehetőségük legyen arra, hogy kérelmüket mielőbb benyújtsák a hatáskörrel rendelkező hatósághoz. **Amennyiben a kérelmezők nem tudják személyesen benyújtani kérelmüket, a tagállamok biztosítják, hogy egy jogi képviselő a nevükben benyújthassa a kérelmet.** **[Módosítás 19]**

(3) A tagállamok biztosítják, hogy minden cselekvőképes nagykorú jogosult legyen saját nevében nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtani.

(4) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a kérelmező az általa eltartottak nevében is benyújthatja a kérelmet. Ezekben az esetekben a tagállam biztosítja, hogy a felnőtt korú eltartottak hozzájáruljanak a kérelem nevükben történő benyújtásához; ellenkező esetben lehetővé kell tenni számukra, hogy azt a saját nevükben nyújthassák be.

A hozzájárulást a kérelem benyújtásával egyidejűleg, vagy legkésőbb akkor kell megkövetelni, amikor a felnőtt korú eltartott személyes meghallgatására sor kerül. A hozzájárulás megkövetelése előtt e személyek közül minden felnőttet bizalmas úton tájékoztatni kell a vonatkozó eljárási következményekről, valamint azon jogáról, hogy külön nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújthat be.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy egy kiskorúnak jogában álljon személyesen, – **amennyiben a nemzeti jog szerint az eljárások megindítása tekintetében cselekvőképes** – illetve **törvényes képviselőjén vagy az utóbbi meghatalmazott képviselőjén** keresztül nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtani. **Minden más esetben a (6) bekezdés alkalmazandó** **[Módosítás 20]**

2011. április 6., szerda

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 10. cikkében említett megfelelő szervezetek jogukban álljon nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtani egy kísérő nélküli kiskorú nevében, ha személyes helyzete egyedi értékelése alapján e szervek úgy vélik, hogy a kiskorú a [..../.../EU] irányelv [az elismerésről szóló irányelv] alapján védelemre szorulhat.

(7) A tagállamok nemzeti jogszabályaikban meghatározhatják, hogy

- a) melyek azok az esetek, amelyekben egy kiskorú a saját nevében nyújthatja be a kérelmet;
- b) melyek azok az esetek, amikor egy kísérő nélküli kiskorú kérelmét a 21. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti képviselőnek kell benyújtania;

■ [Módosítás 21]

(8) A tagállamok biztosítják, hogy a határőrök, a rendőrség és a bevándorlási hatóságok, valamint az idegenrendészeti központok személyzete utasításokat kapjon és szükséges képzésben részesüljön a nemzetközi védelem iránti kérelmek **azonosítására, regisztrálására és továbbítására**. Amennyiben e hatóságokat az (1) bekezdés alapján hatáskörrel rendelkező hatóságokként jelölik ki, az utasítások között szerepelnie kell a kérelem nyilvántartásba vételére vonatkozó kötelezettségnek. Egyéb esetekben az utasításoknak elő kell írniuk a kérelem hatáskörrel rendelkező hatóságok számára történő továbbítását a kérelem, valamint a vonatkozó információk nyilvántartásba vétele céljából. [Módosítás 22]

A tagállamok biztosítják, hogy minden egyéb olyan hatóság, amelyhez nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásának szándékával valószínűsíthetően fordulhatnak, megfelelő tájékoztatást tudjon adni az illető számára arról, hogy hol és hogyan nyújthat be ilyen kérelmet, és/vagy megkövetelhetik, hogy e hatóságok a kérelmet a hatáskörrel rendelkező hatósághoz továbbítsák.

(9) Miután egy személy a (8) bekezdés első albekezdése alapján kifejezésre juttatta azon szándékát, hogy nemzetközi védelmet kíván kérelmezni, a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak 72 órán belül nyilvántartásba kell venniük a nemzetközi védelem iránti kérelmet.

7. cikk

Tájékoztatás és tanácsadás határátkelőhelyeken és idegenrendészeti központokban

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtása céljából követendő eljárásokkal kapcsolatos információ rendelkezésre áll:

- a) a külső határokon található határátkelőhelyeken, ideértve a tranzitónákat is, és
- b) az idegenrendészeti központokban.

(2) A tagállamok rendelkeznek a tolmácsolásról, hogy biztosítsák a nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtani szándékozó személyek, valamint a határőrök és az idegenrendészeti központok személyzete közötti kommunikációt.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzetközi védelmet kérelmezők számára **jogi** tanácsadást **és/vagy képviseletet** biztosító szervezetek **könnyen** ■ eljuthassanak a határátkelőhelyekre – ideértve a tranzitónákat is – és az idegenrendészeti központokba. [Módosítás 23]

A tagállamok szabályokat írhatnak elő ilyen szervezetek e cikkben előírt területeken történő jelenlétére vonatkozóan, **mindaddig, amíg nem korlátozzák a kérelmezők tanácsadáshoz való hozzáférését**. [Módosítás 24]

⁽¹⁾ HL L 348., 2008.12.24., 98. o.

2011. április 6., szerda

8. cikk

A tagállamban maradás joga a kérelem elbírálásának ideje alatt

(1) A kérelmezők részére engedélyezni kell, hogy kizárólag az eljárás lefolytatása céljából a tagállamban maradhassanak mindaddig, amíg az eljáró hatóság **jogerős** határozatot nem **hozott, beleértve azokat az eseteket is, amikor a kérelmező fellebbezést nyújt be, és mindaddig, amíg ezt a hatáskörrel rendelkező bíróság vagy törvényszék engedélyezi.** A tagállamban maradás joga tartózkodási engedélyre nem jogosít. [Módosítás 25]

(2) A tagállamok ez alól csak akkor tehetnek kivételt, ha egy személy a 34. cikk (7) bekezdésében foglaltak szerint újabb kérelmet nyújt be, vagy adott esetben a személyt az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/JHA tanácsi kerethatározat⁽¹⁾ szerinti kötelezettségeknek megfelelően vagy egyéb alapon egy másik tagállam részére, vagy – az érintett kérelmező származási helye szerint ország kivételével – harmadik ország részére, illetve nemzetközi büntető bíróság vagy törvényszék részére átadják vagy kiadják.

(3) Egy tagállam a (2) bekezdés alapján csak akkor adhatja ki a kérelmezőt egy harmadik ország számára, ha ■ a kiadási határozat nem okoz az adott tagállam nemzetközi és közösségi kötelezettségeit sértő közvetlen vagy közvetett visszaküldést (refoulement) **és nem teszi ki a kérelmezőt embertelen vagy megalázó bánásmódnak a harmadik országba való megérkezéskor.** [Módosítás 26]

9. cikk

A kérelmek elbírálásának követelményei

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmeket nem utasítják el, illetve nem zárják ki az érdemi elbírálásból pusztán azon az alapon, hogy azokat nem a lehető legrövidebb időn belül nyújtották be.

(2) A nemzetközi védelem iránti kérelmeket először annak megállapítása céljából vizsgálják meg, hogy a kérelmezők elismerhetők-e menekültként. Amennyiben nem, a kérelmet annak megállapítására vizsgálják meg, hogy a kérelmezők kiegészítő védelemre jogosult személyek-e.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az eljáró hatóság a nemzetközi védelem iránti kérelmekről megfelelő vizsgálat után hozzon határozatot. Ennek érdekében a tagállamok biztosítják, hogy

a) a kérelmek elbírálására és a kérelmek tárgyában történő határozathozatalra egyénileg, tárgyilagosan és pártatlanul kerüljön sor;

b) a pontos és naprakész információ beszerzésére különböző forrásokból kerüljön sor, mint például az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságától, ■ az Európai Menekültügyi Támogató Hivataltól **valamint a nemzetközi emberi jogi szervezetektől** a kérelmezők származási országában, és ahol szükséges, az azon országokban uralkodó általános helyzetről szóló információk, melyeken át a kérelem benyújtásának államáig eljutottak; továbbá, hogy ezek az információk a kérelmek vizsgálatáért és a döntéshozatalért felelős személyzet és – abban az esetben, ha az eljáró hatóság ezt a határozathozatal céljából figyelembe veszi – a kérelmező és jogi tanácsadója rendelkezésére álljanak; [Módosítás 27]

c) a kérelmeket elbíráló és azokról határozatot hozó személyzet ismerje a menedéjjoggal és a menekültügygel kapcsolatos vonatkozó rendelkezéseket **és az emberi jogi jogszabályokat, valamint elvégezte a 4. cikk (1) bekezdésében említett kezdeti és nyomon követő képzéseket;** [Módosítás 28]

d) a kérelmeket elbíráló és azokról határozatot hozó személyzet kapjon utasítást és lehetőséget arra, hogy szükség esetén, olyan sajátos kérdésekben – mint például az egészségügyi, kulturális, gyermekeket és nemet, **vallási vagy szexuális irányultságot** érintő kérdések – szakértőktől kérjenek tanácsot. [Módosítás 29]

(1) HL L 190., 2002.7.18., 1. o.

2011. április 6., szerda

e) a kérelmező és jogi tanácsadója hozzáfér a d) pontban említett szakértők által közölt információkhoz.
[Módosítás 30]

(4) Az V. fejezetben említett hatóságok – az eljáró hatóságon vagy a kérelmezőn keresztül, illetve egyéb úton – hozzáférnek a (3) bekezdés b) pontjában említett, a feladataik ellátásához szükséges információkhoz.

(5) A tagállamok megállapítják a kérelmek elbírálásához szükséges dokumentumok fordításának szabályait.

10. cikk

Az eljáró hatóság határozatával szemben támasztott követelmények

(1) 1. A tagállamok biztosítják a nemzetközi védelem iránti kérelmek ügyében hozott határozatok írásba foglalását.

(2) A tagállamok biztosítják továbbá, hogy egy menekültstátusz és/vagy kiegészítő védelmi jogállás iránti kérelem elutasítása **vagy teljesítése** esetén a határozat **világosan** tartalmazza a ténybeli és jogi indokolást, valamint **hogy a határozat kiadásának időpontjában** írásbeli tájékoztatást adjanak arról, hogy az elutasító határozatot hogyan lehet megtagadni, **és azt az átvevő a kézhezvételkor aláírja.** [Módosítás 31]

■ [Módosítás 32]

(3) A 6. cikk(4) bekezdése alkalmazásában, és ha a kérelem azonos ténybeli alapon nyugszik, a tagállamok valamennyi eltartottra kiterjedően egyetlen határozatot hozhatnak.

(4) A (3) bekezdés nem vonatkozik azon esetekre, amikor a személy sajátos körülményeinek családtagjai számára történő feltárása veszélyeztetheti az említett személy érdekeit, ideértve a nemi alapon **vagy a szexuális irányultság, a nemi identitás** és/vagy életkor alapján történő üldöztetést is. Ezekben az esetekben külön határozatot kell megküldeni az érintett személy számára. [Módosítás 33]

11. cikk

A nemzetközi védelmet kérelmezőket megillető garanciák

(1) Tekintettel a III. fejezetben megállapított eljárásokra, a tagállamok valamennyi nemzetközi védelmet kérelmező számára biztosítják az alábbi garanciákat:

a) a kérelmezőt tájékoztatni kell a lefolytatandó eljárásról, az eljárásbeli jogairól és kötelezettségeiről, valamint a kötelezettségei nem teljesítésének, illetve a hatóságokkal való együtt nem működésnek az esetleges következményeiről, olyan nyelven, amelyet **megért vagy** ésszerűen feltételezhetően megért. Tájékoztatást kell kapnia a [...]/.../EU] irányelv [az elismerésről szóló irányelv] 4. cikkében említett bizonyítékok benyújtására vonatkozó kötelezettségének teljesítéséhez rendelkezésére álló határidőről és eszközökről. E tájékoztatást kellő időben kell nyújtani ahhoz, hogy a menedékkérő gyakorolhassa az ezen irányelvben garantált jogait, és eleget tehessen a 12. cikkben foglalt kötelezettségeinek; [Módosítás 34]

b) szükség esetén tolmácsolást kell biztosítani a kérelmező számára ügyének a hatáskörrel rendelkező hatóságokhoz való beterjesztéséhez. A tagállamok legalább abban az esetben szükségesnek tekintik e szolgáltatás nyújtását, amikor az eljáró hatóság a kérelmezőt a 13., 14., 15., 16. és 31. cikk szerinti meghallgatásra beidézi, és a megfelelő kommunikációt e szolgáltatás nélkül nem lehet biztosítani. Ilyenkor és más olyan esetekben is, amikor a hatáskörrel rendelkező hatóság beidézi a kérelmezőt, e szolgáltatás költségeit az állam viseli;

2011. április 6., szerda

- c) a kérelmezőtől nem lehet megtagadni a lehetőséget, hogy kapcsolatba lépjen az UNHCR-rel vagy az adott tagállam nemzeti joga szerint menedékkérők számára jogi tanácsadást biztosító más szervezetekkel;
- d) a kérelmezőt ésszerű időn belül tájékoztatni kell az eljáró hatóság által nemzetközi védelem iránti kérelme ügyében hozott határozatról. Ha a kérelmezőt jogi vagy egyéb tanácsadó képviseli, a tagállamok választhatják azt, hogy a nemzetközi védelmet kérelmező helyett a jogi vagy egyéb tanácsadó részére kézbesítik a határozatot;
- e) a kérelmezőt – amennyiben nem segíti, vagy nem képviseli jogi vagy egyéb tanácsadó – olyan nyelven kell tájékoztatni az eljáró hatóság döntésének eredményéről, amelyet **megért vagy** ésszerűen feltételezhetően megért. A tájékoztatásnak tartalmaznia kell azt is, hogy a 10. cikk (2) bekezdésének rendelkezései szerint az elutasító határozatot hogyan lehet írásban megtámadni. **[Módosítás 35]**
- (2) Tekintettel az V. fejezetben meghatározott eljárásokra, a tagállamok biztosítják, hogy minden kérelmezőt az e cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említettel azonos garanciák illessenek meg.

12. cikk

A nemzetközi védelmet kérelmezők kötelezettségei

- (1) A nemzetközi védelmet kérelmezők - **fizikai és pszichés képességeiknek megfelelő mértékben – kötelesek segíteni a helyzet tisztázásában, és kötelesek felfedni személyazonosságukat, állampolgárságukat**, együttműködnek az hatáskörrel rendelkező hatóságokkal személyazonosságuk, valamint a [...]/.../EU irányelv [az elismerésről szóló irányelv] 4. cikkének (2) bekezdésében említett egyéb **elemeket a hatáskörrel rendelkező hatóságok előtt. A kérelmezők – ha nem rendelkeznek érvényes útlevelemmel vagy az útlevelet helyettesítő egyéb okmánnyal – kötelesek együttműködni a személyazonossági okmány beszerzésében. Mindaddig, amíg a kérelmezők a nemzetközi védelem keretében a kérelem elbírálásáig a tagállamban maradhatnak, nem kötelesek felvenni a kapcsolatot származási országuk hatóságaival, ha okkal feltételezhető az említett állam általi üldöztetés.** A tagállamok a kérelem elbírálásához szükséges mértékben a hatáskörrel rendelkező hatósággal való együttműködésre vonatkozó egyéb kötelezettségeket is meghatározhatnak a kérelmezők számára. **[Módosítás 36]**
- (2) A tagállamok előírhatják különösen, hogy
- a) a kérelmezők kötelesek bejelentkezni a hatáskörrel rendelkező hatóságoknál, vagy előttük személyesen megjelenni, akár haladéktalanul, akár egy meghatározott időpontban;
- b) a kérelmezőknek át kell adniuk a birtokukban levő, a kérelem elbírálásához szükséges dokumentumokat, pl. útleveleiket;
- c) a kérelmezők kötelesek tájékoztatni a hatáskörrel rendelkező hatóságokat mindenkor lakóhelyükről vagy címükről, továbbá a legrövidebb időn belül azok megváltozásáról. A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a kérelmező minden értesítést csak az általa legutóbbiként megadott lakóhelyén vagy címén vehet át;
- d) a hatáskörrel rendelkező hatóságok átkutatathatják a kérelmezőt és/vagy a nála levő tárgyakat, feltéve, hogy az átkutatást azonos nemű személy végzi, **aki érzékeny az életkori és kulturális sajátosságokra és teljes mértékben tisztelteti az emberi méltóságot, valamint a testi és szellemi sérthetlenség elvét;** **[Módosítás 37]**
- e) a hatáskörrel rendelkező hatóságok fényképet készíthetnek a kérelmezőről; és
- f) a hatáskörrel rendelkező hatóságok rögzíthetik a kérelmező szóbeli nyilatkozatait, feltéve, hogy erről előzetesen tájékoztatták.

2011. április 6., szerda

13. cikk

Személyes meghallgatás

(1) Mielőtt az eljáró hatóságok határozatot hoznak, a kérelmező számára lehetővé kell tenni, hogy nemzetközi védelem iránti kérelmét személyes meghallgatás során **valamely általa értett nyelven** terjessze elő egy, a nemzeti jog értelmében a meghallgatás levezetésére jogosult személy előtt. A **nemzetközi védelem iránti kérelem elfogadhatóságát, valamint a nemzetközi védelem iránti kérelmet érdemben megvizsgáló meghallgatásokat** mindig az eljáró hatóság személyzetének kell levezetnie. [Módosítás 38]

Amennyiben egy személy eltartottjai nevében nyújtott be nemzetközi védelem iránti kérelmet, a kérelmezővel rokoni kapcsolatban álló valamennyi felnőttnek lehetőséget kell adni véleménye bizalmas úton történő kifejezésére, valamint – amennyiben kéri – a meghallgatásra.

A tagállamok nemzeti jogszabályaikban **meghatározzák** azokat az eseteket, amikor biztosítani kell a kiskorú személyes meghallgatását, **megfelelően figyelembe véve a gyermek elsőrendű érdekét és sajátos szükségleteit**. [Módosítás 39]

(2) A kérelem érdemét érintő személyes meghallgatás mellőzhető az alábbi esetekben:

- a) az eljáró hatóságnak elegendő bizonyíték áll rendelkezésére ahhoz, hogy elismerő határozatot hozzon a menekültstátusz tekintetében; vagy
- b) ha **az eljáró** hatóság véleménye szerint a kérelmező rajta kívül álló tartós ok miatt alkalmatlan a meghallgatásra, vagy nincs meghallgatható állapotban. Kétség esetén az eljáró hatóság orvos szakértőt kér fel annak megállapítására, hogy az állapot átmeneti vagy állandósult. [Módosítás 40]

Amennyiben **az eljáró hatóság** nem biztosítja a kérelmező vagy adott esetben az eltartott számára a b) pont szerinti személyes meghallgatásra való lehetőséget **az eljáró hatóság lehetővé teszi**, hogy a kérelmező vagy az eltartott **személyes meghallgatására más időpontot kérjen és** további információkat **szolgáltasson**. [Módosítás 41]

■ [Módosítás 42]

(3) A személyes meghallgatás (2) bekezdés b) pontja alapján való elmaradása nem befolyásolhatja hátrányosan az eljáró hatóság határozatát.

(4) Tekintet nélkül a 25. cikk (1) bekezdésében foglaltakra, a tagállamok a nemzetközi védelem iránti kérelemre vonatkozó határozat meghozatala során figyelembe vehetik azt a tényt, hogy a kérelmező nem jelent meg a személyes meghallgatáson, kivéve, ha alapos oka volt a távolmaradására.

14. cikk

A személyes meghallgatásra vonatkozó követelmények

(1) A személyes meghallgatásra főszabály szerint a családtagok jelenléte nélkül kerül sor, kivéve, ha az eljáró hatóság úgy ítéli meg, hogy a megfelelő vizsgálathoz a családtagok jelenléte is szükséges.

(2) A személyes meghallgatást megfelelő titoktartást biztosító körülmények között kell lefolytatni.

(3) A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy a személyes meghallgatásra olyan körülmények között kerüljön sor, amelyekben a kérelmezők átfogóan előadhatják kérelmük benyújtásának okait. E célból a tagállamok

- a) biztosítják, hogy a meghallgatást olyan **képesséssel és képzéssel rendelkező** személy végezze, aki képes figyelembe venni a kérelem háttérében álló személyes **és** általános körülményeket ideértve a kérelmező kulturális gyökereit, nemét, **szexuális irányultságát, nemi identitását** vagy kiszolgáltatott helyzetét; [Módosítás 43]

2011. április 6., szerda

- b) lehetőség szerint biztosítják, hogy a kérelmezőt azonos nemű személy hallgassa meg, amennyiben az érintett személy ezt kéri;
- c) olyan hozzáértő tolmácsot választanak ki, aki képes megfelelő kommunikációt biztosítani a kérelmező és a meghallgatást végző személy között, **és köteles tiszteletben tartani a tolmács jogait és kötelezettségeit meghatározó magatartási kódexet.** A kommunikációnak nem feltétlenül kell a kérelmező által előnyben részesített nyelven zajlania, ha van más olyan nyelv is, amelyet a kérelmező megért, és amelyen érthetően képes kommunikálni. Lehetőség szerint a tagállamok a kérelmezővel azonos nemű tolmácsot biztosítanak, amennyiben a kérelmező ezt kéri; **[Módosítás 44]**
- d) biztosítják, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelem érdemi részéről szóló meghallgatást végző személy ne viseljen egyenruhát;
- e) biztosítják, hogy a kiskorúakkal végzett meghallgatások gyermekbarát módon történjenek, **és azokat olyan személy végezze, aki rendelkezik a kiskorúak különleges szükségleteinek és jogainak megfelelő szakértelemmel.** **[Módosítás 45]**
- (4) A tagállamok szabályokat írhatnak elő harmadik személyek személyes meghallgatáson történő részvételére vonatkozóan.

15. cikk

A személyes meghallgatás tartalma

A nemzetközi védelem iránti kérelem érdemi részéről tartott személyes meghallgatás alkalmával az eljáró hatóság biztosítja, hogy a kérelmező megfelelő lehetőséget kap arra, hogy a [...]/.../EU] irányelv [az elismerésről szóló irányelv] 4. cikkének (1) és (2) bekezdésével összhangban ismertesse nemzetközi védelem iránti kérelme alátámasztásához szükséges elemeket. E célból a tagállamok biztosítják, hogy

- a) a kérelmezőnek feltett kérdések lényegesek annak megítéléséhez, hogy a [...]/.../EU] irányelvvel [az elismerésről szóló irányelv] összhangban nemzetközi védelemre szorul-e;
- b) a kérelmező megfelelő lehetőséget kapjon a kérelem alátámasztásához szükséges esetlegesen hiányzó elemek és/vagy a nyilatkozataiban szereplő következtetések vagy ellentmondások indoklására.

16. cikk

A személyes meghallgatásokról készített átiratok és írásbeli feljegyzések

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy minden személyes meghallgatásról átirat készüljön.
- (2) A tagállamok a személyes meghallgatás végén a kérelmező jóváhagyását kérik az átirat tartalmát illetően. E célból a tagállamok biztosítják, hogy a kérelmező lehetőséget kapjon észrevételei megtételére és/vagy az átiratban szereplő félrefordítások vagy félreértések pontosítására.
- (3) Amennyiben a kérelmező megtagadja a személyes meghallgatásról készült átirat tartalmának jóváhagyását, a megtagadás indoklását be kell vezetni a kérelmező iratanyagába.

A kérelmező részéről az átiratban foglaltak jóváhagyásának megtagadása nem akadályozza, hogy az eljáró hatóság a kérelem tárgyában határozatot hozzon.

- (4) Az (1) és (2) bekezdés sérelme nélkül a tagállamok gondoskodhatnak arról, hogy írásbeli feljegyzés készüljön a személyes meghallgatásról, amely tartalmazza legalább a kérelem kérelmező által ismertetett kulcsfontosságú elemeit. Ezen esetekben a tagállamok biztosítják, hogy a személyes meghallgatás átiratát mellékeljék az írásbeli feljegyzéshez.

2011. április 6., szerda

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a kérelmezők – az eljáró hatóság határozathozatala előtt – kellő időben hozzáférhessenek a személyes meghallgatás átiratához, és adott esetben az arról készített írásbeli feljegyzéshez.

17. cikk

Igazságügyi orvosszakértők által készített jelentések

(1) A tagállamok lehetővé teszik a kérelmezők számára, hogy kérésükre orvosi vizsgálaton vehessenek részt a korábbi üldöztetéssel vagy súlyos sérelemmel kapcsolatos nyilatkozatok alátámasztására. E célból a tagállamok ésszerű időt biztosítanak a kérelmezők számára ahhoz, hogy orvosi igazolást nyújtsanak be az eljáró hatósághoz.

(2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, azokban az esetekben, amelyekben megalapozottan vélhető, hogy a kérelmező poszttraumás stressz-zavarban szenved, az eljáró hatóság – a kérelmező beleegyezésének függvényében – biztosítja orvosi vizsgálat végzését.

(3) A tagállamok vonatkozó rendelkezéseket írnak elő annak biztosítására, hogy pártatlan és képzett orvosi szakértelem álljon rendelkezésre a (2) bekezdésben említett orvosi vizsgálat céljából, **valamint hogy kevésbé tovakodó jellegű orvosi vizsgálatot válasszanak akkor, ha a kérelmező kiskorú.** [Módosítás 46]

(4) A tagállamok további szabályokat és rendelkezéseket írnak elő a kínzással, valamint a pszichikai, fizikai vagy szexuális erőszak más súlyos formáival járó – e cikk alkalmazása tekintetében releváns – tünetek felismerése és dokumentálása céljából.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a kérelmezők ezen irányelvvel összhangban történő meghallgatását végző személyek a kínzás tüneteinek felismerése tekintetében megfelelő képzésben részesüljenek.

(6) Az (1) és (2) bekezdésben említett orvosi vizsgálatok eredményeit az eljáró hatóság értékeli a kérelem egyéb elemeivel együtt. E vizsgálatok eredményeit különösen annak megállapításakor kell figyelembe venni, hogy a kérelmező nyilatkozatai szavahihetőek és elegendőek-e.

18. cikk

Eljárási és jogi tanácsadáshoz, jogi segítségnyújtáshoz és képviselőhez való jog [Módosítás 47]

(1) A nemzetközi védelmet kérelmezők számára lehetővé kell tenni, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmükkel kapcsolatos ügyeiket illetően, egy, a nemzeti jogszabályok szerint elfogadott vagy engedélyezett jogi vagy egyéb tanácsadóval az eljárás valamennyi fázisában – ideértve az elutasító határozatot követő szakaszt is – hatékonyan konzultáljanak.

(2) A tagállamok kérésre ingyenes jogi segítségnyújtást biztosítanak a (3) bekezdésben foglalt rendelkezések szerint. E célból a tagállamok:

a) ingyenes **tanácsadást** biztosítanak **eljárási és jogi kérdésekben** a III. fejezet szerinti eljárásokban. Ez magában foglalja legalább a kérelmező tájékoztatását az eljárásról sajátos körülményei fényében, **a szükséges eljárás dokumentumok elkészítését, a személyes meghallgatás alatt is**, valamint elutasító határozat esetén a ténybeli valamint elutasító határozat esetén a ténybeli és jogi okok ismertetését; **Ezt a tanácsadást képzett nem kormányzati szervezet vagy képzett szakemberek nyújthatják.** [Módosítás 48]

b) ingyenes jogi segítségnyújtást **és** képviselőt biztosítanak az V. fejezet szerinti eljárásokban. Ez magában foglalja legalább az előírt eljárás dokumentumok előkészítését, valamint a kérelmező nevében az elsőfokú bíróság vagy törvényszék előtti meghallgatáson történő részvételt. **[A módosítás nem érinti az összes nyelvi változatot]**

2011. április 6., szerda

(3) A tagállamok nemzeti jogszabályaikban előírhatják, hogy ingyenes jogi segítségnyújtás és/vagy képviselet igénybevételére:

- a) kizárólag azok számára van lehetőség, akik nem rendelkeznek elegendő anyagi forrással; és/vagy
- b) kizárólag a nemzeti jog által kifejezetten a nemzetközi védelmet kérelmezők segítésére és/vagy képviseletére kijelölt jogi vagy egyéb **tanácsadók által nyújtott szolgáltatásokon** keresztül van lehetőség; **[Módosítás 50]**

Az V. fejezetben előírt eljárások tekintetében a tagállamok élhetnek azzal a választási lehetőséggel, hogy az ingyenes jogi segítségnyújtást és/vagy képviseletet csak akkor teszik elérhetővé a kérelmezők számára, amennyiben e segítségnyújtás a kérelmezők igazságszolgáltatáshoz történő hatékony hozzáféréseinek biztosításához szükséges. A tagállamok biztosítják, hogy az e bekezdéssel összhangban megítélt jogi segítségnyújtást és/vagy képviseletet önkényesen nem korlátozzák. **A tagállamok csak akkor dönthetnek ilyen jogi segítség és/vagy képviselet nyújtása mellett, ha a bíróság szerint elegendő esély van a sikerre.** **[Módosítás 51]**

(4) A tagállamok szabályokat állapíthatnak meg az ilyen jogi segítségnyújtásra és/vagy képviseletre vonatkozó kérelmek benyújtásával és elbírálásával kapcsolatban.

(5) A tagállamok **engedélyezik és elősegítik**, hogy egy nem kormányzati szervezet ingyenes jogi segítségnyújtást és/vagy képviseletet biztosítson a nemzetközi védelmet kérelmezők számára a III. és/vagy V. fejezetben előírt eljárásokban. **[Módosítás 52]**

(6) Ezen felül a tagállamok

- a) anyagi és/vagy időbeli korlátozásokat állapíthatnak meg az ingyenes jogi segítségnyújtás és/vagy képviselet igénybevételére, feltéve, hogy ezek nem korlátozzák önkényesen a jogi segítségnyújtáshoz és/vagy képviselethez való hozzáférést;
- b) előírhatják, hogy a munkadíj és egyéb költségek tekintetében a kérelmezőkkel szembeni bánásmód nem lehet kedvezőbb, mint amelyben a jogi segítségnyújtás során saját állampolgáraikat részesítik.

(7) A tagállamok megkövetelhetik a költségek részleges vagy teljes visszafizetését, amennyiben a kérelmező anyagi helyzete jelentősen javult, vagy amennyiben e kedvezményeket a kérelmező által szolgáltatott hamis információk alapján állapították meg.

19. cikk

A jogi segítségnyújtás és képviselet terjedelme

(1) A tagállamok kötelesek biztosítani, hogy az a nemzeti jogszabályok szerint elfogadott vagy engedélyezett jogi vagy egyéb tanácsadó, aki a nemzeti jogszabályok szerint segíti vagy képviseli a nemzetközi védelmet kérelmezőt, hozzáférhessen a kérelmező iratanyagában levő – a hozott vagy meghozandó határozat alapjául szolgáló – információkhoz.

A tagállamok kivételt tehetnek, ha az információ, vagy forrásának hozzáférhetővé tétele feltehetően veszélyeztetné a nemzetbiztonságot, az információt szolgáltató szervezetek, illetve személyek, vagy az érintett személy biztonságot, vagy veszélyeztetné a tagállam nemzetközi védelem iránti kérelmeket elbíráló illetékes hatóságának vizsgálati érdekeit, vagy a tagállamok nemzetközi kapcsolatait. Ilyen esetekben a tagállamok:

- a) legalább egy, a biztonsági ellenőrzésen átesett jogi vagy egyéb tanácsadó számára hozzáférést biztosítanak a kérdéses információkhoz vagy forrásokhoz, amennyiben az információk relevánsak a kérelem elbírálása vagy a nemzetközi védelem visszavonásáról szóló határozat meghozatala tekintetében;
- b) lehetővé teszik az V. fejezetben említett hatóságok számára a kérdéses információkhoz vagy forrásokhoz való hozzáférést.

2011. április 6., szerda

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzetközi védelmet kérelmezőt segítő vagy képviselő jogi vagy egyéb tanácsadó a kérelmezővel folytatott konzultáció céljából beléphessen zárt területekre, például fogdákbba vagy tranzitónákba.

A belépés kizárólag annyiban korlátozható, amennyiben az – a nemzeti jogszabályok alapján – a terület biztonsága, rendje, vagy üzemeltetése szempontjából, illetve a kérelem hatékony megvizsgálásának biztosítása érdekében szükséges, feltéve, hogy ez a megszorítás nem jelenti a jogi vagy egyéb tanácsadó belépésének súlyos korlátozását, illetve nem vezet annak ellehetlenítéséhez.

(3) A tagállamok lehetővé teszik a kérelmező számára, hogy a személyes meghallgatásra a nemzeti jogszabályok szerint engedélyezett jogi vagy egyéb tanácsadó, **vagy képzett szakember** kísérje el. [Módosítás 53]

(4) A tagállamok szabályozhatják a jogi vagy egyéb tanácsadók jelenlétét az eljárás során tartott valamennyi személyes meghallgatáson, az e cikkben vagy a 21. cikk (1) bekezdésének b) pontjában foglaltak sérelme nélkül.

A tagállamok akkor is megkövetelhetik a kérelmező személyes meghallgatáson való részvételét, ha a nemzeti jogszabályok szerint jogi vagy egyéb tanácsadó képviseli, továbbá megkövetelhetik, hogy a kérelmező személyesen adjon választ a feltett kérdésekre.

A 21. cikk (1) bekezdése b) pontjának sérelme nélkül, a jogi vagy egyéb tanácsadó távolléte nem akadályozza az eljáró hatóságot abban, hogy a kérelmezővel megtartsa a személyes meghallgatást.

20. cikk

Különleges igényeket támasztó kérelmezők

(1) A **[menedékkérők befogadására vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló] [...]/.../EU] irányelv [a befogadási feltételekről szóló irányelv] 21. cikkével összhangban a tagállamok nemzeti jogukban olyan eljárásokat írnak elő, amelyekkel már a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásakor megállapítható, hogy a kérelmezőnek vannak-e különleges igényei és ezen igények milyen jellegűek.** [Módosítás 54]

(2) A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy a különleges igényeket támasztó kérelmezők lehetőséget kapjanak kérelmük elemeinek lehető legteljesebb, és valamennyi rendelkezésre álló bizonyítékkal történő ismertetésére. Szükség esetén időhosszabbítást kell biztosítani számukra ahhoz, hogy bizonyítékot nyújthassanak be vagy az eljárásban egyéb szükséges lépéseket tehessenek.

(3) Amennyiben az eljáró hatóság úgy véli, hogy a kérelmező – a [...]/.../EU] irányelv [a befogadási feltételekről szóló irányelv] 21. cikkében leírtak szerint – kínzásnak, nemi erőszaknak, vagy a pszichikai, fizikai vagy szexuális erőszak más súlyos formájának esett áldozatul, a kérelmező számára megfelelő időt és kellő támogatást kell biztosítani a kérelme érdemi részéről tartandó személyes meghallgatásra való felkészüléshez. **Külön figyelmet kell fordítani azokra a kérelmezőkre, akik szexuális irányultságukat kezdetben nem említették** [Módosítás 55]

(4) A 28. cikk (6) és (7) bekezdése nem alkalmazandó az e cikk (3) bekezdésében említett kérelmezőkre.

(5) **A 18. cikkben meghatározott feltételekkel összhangban, a különleges igényekkel rendelkező kérelmezők ingyenes jogi segítséget kapnak az ezen irányelv szerinti valamennyi eljárásban.** [Módosítás 56]

21. cikk

A kísérő nélküli kiskorúak részére biztosított garanciák

(1) Az ebben az irányelvben megállapított valamennyi eljárás tekintetében, valamint a 13., 14. és 15. cikkek sérelme nélkül a tagállamok kötelesek:

2011. április 6., szerda

- a) **haladéktalanul** intézkedni annak érdekében, hogy a kérelem benyújtása és elbírálása tekintetében képviselő képviselje és segítse a kíséző nélküli kiskorút. E képviselőnek pártatlannak kell lennie, és megfelelő szakértelemmel kell rendelkeznie a gyermekgondozás területén. Ez a képviselő a [.../.../EU] irányelvben [a befogadási feltételekről szóló irányelv] említett képviselő is lehet; [**A módosítás nem érinti az összes nyelvi változatot**]
- b) biztosítani, hogy a képviselőnek tájékoztathassa a kíséző nélküli kiskorút a személyes meghallgatás jelentőségéről és esetleges következményeiről, és adott esetben arról, hogyan készüljön fel a személyes meghallgatásra. A tagállamok biztosítják, hogy a meghallgatáson egy képviselő és/vagy jogi tanácsadó **vagy képzett szakember** illetve a nemzeti jog által ilyenek elfogadott egyéb tanácsadó is jelen legyen, és kérdéseket tehesen fel, valamint kifejhesse észrevételeit a meghallgatást vezető személy által biztosított keretek között. [**Módosítás 58**]

A tagállamok akkor is megkövetelhetik a kíséző nélküli kiskorú jelenlétét a személyes meghallgatáson, ha képviselője jelen van.

■ [**Módosítás 59**]

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy
- a) amennyiben ezen irányelv 13., 14. és 15. cikke alapján a kíséző nélküli kiskorút nemzetközi védelem iránti kérelme ügyében személyesen hallgatják meg, a meghallgatást olyan személy végezze, aki rendelkezik a kiskorú különleges szükségleteinek **és jogainak** megfelelő szakértelemmel; [**Módosítás 60**]
- b) a kiskorúak különleges szükségletei **és jogai** tekintetében megfelelő szakértelemmel rendelkező tisztviselő készítse elő az eljáró hatóság számára a kíséző nélküli kiskorú kérelme ügyében hozandó határozatot. [**Módosítás 61**]
- (3) A 18. cikkben előírt feltételekkel összhangban a kíséző nélküli kiskorúak **és kijelölt képviselőjük** számára - **az ezen irányelvben előírt valamennyi eljárás tekintetében** - ingyenes **eljárási és jogi tanácsadást, valamint ingyenes képviseletet** kell biztosítani. [**Módosítás 62**]
- (4) A tagállamok a nemzetközi védelem iránti kérelem elbírálása során orvosi vizsgálatot is igénybe vehetnek a kíséző nélküli kiskorú életkorának meghatározásához, amennyiben a tagállamoknak a kíséző nélküli kiskorú által tett általános nyilatkozatok vagy egyéb vonatkozó bizonyítékok után is kétségük marad a kiskorú életkora felől. **Ha e kétségek az orvosi vizsgálatot követően továbbra is fennállnak, akkor a döntést mindenkor a kíséző nélküli kiskorú javára kell meghozni.** [**Módosítás 63**]

Az orvosi vizsgálatokat az egyén méltóságának teljes mértékű tiszteletben tartása mellett **képzett és pártatlan egészségügyi szakembereknek kell végezniük**, a **legmegbízhatóbb és**, a kevésbé tovakodó jellegű vizsgálat kiválasztásával. [**Módosítás 65**]

Azokban az esetekben, amikor orvosi vizsgálatra kerül sor, a tagállamok biztosítják, hogy:

- a) a kíséző nélküli kiskorút nemzetközi védelem iránti kérelmének elbírálása előtt tájékoztatják arról, hogy életkorát orvosi vizsgálattal is megállapíthatják, és mindezt olyan nyelven, amelyet **ésszerűen feltételezhetően** megért. E tájékoztatásnak információt kell tartalmaznia a vizsgálati módszerről, valamint az orvosi vizsgálat eredményének a nemzetközi védelem iránti kérelem elbírálását illető lehetséges következményeiről, valamint annak következményeiről, ha a kíséző nélküli kiskorú megtagadja az orvosi vizsgálaton való részvételt; [**Módosítás 66**]
- b) a kíséző nélküli kiskorúak és/vagy képviselőjük hozzájárul az érintett kiskorú életkorának meghatározására irányuló orvosi vizsgálatához; és
- c) a nemzetközi védelem iránti kérelem elutasítására nem kerülhet sor ■ azon az alapon, hogy a kíséző nélküli kiskorú nem vetette alá magát ezen orvosi vizsgálatnak. [**Módosítás 67**]

2011. április 6., szerda

Az a tény, hogy egy kísérő nélküli kiskorú megtagadta az ilyen orvosi vizsgálaton való részvételt, nem akadályozza meg az eljáró hatóságot abban, hogy a kísérő nélküli kiskorú nemzetközi védelem iránti kérelmének ügyében határozatot hozzon.

(5) A 28. cikk (6) és (7) bekezdése, a 30. cikk (2) bekezdésének c) pontja és a 36. cikk nem alkalmazandó kísérő nélküli kiskorúakra.

(6) E cikk végrehajtása során a tagállamok a gyermek elsődleges érdekét szem előtt tartva kötelesek eljárni.

22. cikk

Őrizet

(1) A tagállamok senkit sem tarthatnak őrizetben kizárólag azon az alapon, hogy az érintett nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be. Az őrizet okainak és feltételeinek, valamint az őrizetbe vett nemzetközi védelmet kérelmezők számára biztosított garanciáknak összhangban kell lenniük a [.../.../EU] irányelvvel [a befogadási feltételekről szóló irányelv].

(2) Egy nemzetközi védelmet kérelmező őrizetben tartása esetén a tagállamok – a [.../.../EU] irányelvvel [a befogadási feltételekről szóló irányelv] összhangban – biztosítják a gyors bírósági felülvizsgálat lehetőségét.

23. cikk

Kiskorúak fogva tartása

Kiskorúak fogva tartása minden körülmények között szigorúan tilos. [Módosítás 68]

24. cikk

Eljárás a kérelem visszavonása esetén

(1) Amennyiben a tagállamok nemzeti jogukban rendelkeznek a kérelem kifejezett visszavonásának lehetőségéről, ha a kérelmező kifejezetten visszavonja nemzetközi védelem iránti kérelmét, a tagállamok biztosítják, hogy az eljáró hatóság határozatot hozzon az eljárás megszüntetéséről **■, valamint elmagyarázzák a kérelmező számára a visszavonás következményeit. [Módosítás 69]**

(2) A tagállamok dönthetnek úgy is, hogy az eljáró hatóság az ügyben határozat meghozatala nélkül szünteti meg a vizsgálatot. Ebben az esetben a tagállamok biztosítják, hogy az eljáró hatóság a kérelmező iratanyagában feljegyzést készít a megszüntetésről.

25. cikk

Eljárás a kérelem hallgatólagos visszavonása vagy a kérelemtől való elállás esetén

(1) Amennyiben ésszerűen feltételezhető, hogy egy nemzetközi védelmet kérelmező **ésszerű ok nélkül** hallgatólagosan visszavonta nemzetközi védelem iránti kérelmét, vagy attól elállt, a tagállamok biztosítják, hogy az eljáró hatóság **vagy** határozatot hoz az eljárás megszüntetéséről, **vagy a kérelem azon az alapon történő elutasításáról, hogy a kérelmező esetében nem áll fenn a [.../.../EU] irányelvvel [az elismerésről szóló irányelvvel] összhangban a menekültstátuszra való jogosultság, amennyiben a fent említett indokok mellett a kérelmező:**

— **nem hajlandó együttműködni, vagy**

— **illegálisan megszökött, vagy**

— **valószínűleg nem jogosult nemzetközi védelemre, vagy**

2011. április 6., szerda

— **a 37. cikk értelmében biztonságos harmadik országból származik vagy ilyenén utazott át.**
[Módosítás 103]

.A tagállam feltételezheti, hogy a kérelmező hallgatólágon visszavonta nemzetközi védelem iránti kérelmét, vagy attól elállt, különösen, ha meggyőződött arról, hogy a kérelmező:

- a) nem válaszolt azokra a felszólításokra, hogy szolgáltatson a kérelme elbírálásához – a [...]/.../EU irányelv [az elismerésről szóló irányelv] 4. cikke alapján – lényeges információkat, vagy nem jelent meg a 13., 14., 15. és 16. cikkben megállapított személyes meghallgatáson, kivéve, ha a kérelmező ésszerű időn belül bizonyítja, hogy a távolmaradását rajta kívül álló körülmények okozták;
- b) ismeretlen helyre távozott, vagy engedély nélkül eltávozott lakóhelyéről, illetve őrizetének helyéről, és ésszerű időn belül nem lépett kapcsolatba az illetékes hatósággal, vagy ésszerű időn belül nem teljesítette jelentkezési, vagy egyéb együttműködési kötelezettségét.

E rendelkezés végrehajtása érdekében a tagállamok határidőket vagy iránymutatásokat határozhatnak meg.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy jogosult ügyének újbóli megnyitását kérelmezni az a kérelmező, aki az (1) bekezdésben említett, az eljárás megszüntetéséről szóló határozat meghozatalát követően újra jelentkezik a hatáskörrel rendelkező hatóságnál. **A menekültügyi eljárás során csak egyetlen alkalommal nyújtható be kérelem az ügy újbóli megnyitása iránt.** [Módosítás 70]

A tagállamok biztosítják, hogy ilyen esetekben a visszaküldés tilalma elvének megsértésével nem utasítják ki a kérelmezőt.

A tagállamok lehetőséget biztosíthatnak az eljáró hatóság számára, hogy az újból megindított eljárás során, a kérelem elbírálását abban a szakaszában folytassa, ahol az megszakadt.

(3) E cikk nem érinti a [...]/.../EU rendelet [a dublini rendelet] alkalmazását.

26. cikk

Az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságának (UNHCR) szerepe

(1) A tagállamok lehetővé teszik az UNHCR számára, hogy:

- a) beléphessen a nemzetközi védelmet kérelmezőhöz akkor is, ha utóbbit fogva tartják, vagy ha repülőtéren, vagy kikötő nemzetközi tranzitójában tartózkodik;
- b) tájékoztatást kaphasson az nemzetközi védelem iránti egyéni kérelmekkel kapcsolatos információkról, az eljárás menetéről és a hozott határozatokról, amennyiben ehhez a kérelmező hozzájárul;
- c) a genfi egyezmény 35. cikke alapján gyakorolt felügyeleti joga keretében a hatáskörrel rendelkező hatóságok előtt kifejezésre juttathassa véleményét a nemzetközi védelem iránti egyedi kérelmekkel kapcsolatban az eljárás bármely szakaszában.

(2) Az (1) bekezdés azon szervezetekre is alkalmazandó, amelyek az érintett tagállammal kötött megállapodás alapján e tagállam területén az UNHCR nevében működnek.

27. cikk

Információgyűjtés egyedi esetekben

Az egyedi esetek megvizsgálása során a tagállamok számára tilos:

- a) a nemzetközi védelem megadására vonatkozó egyedi kérelemmel kapcsolatos információ vagy a kérelem benyújtása tényének kiszolgáltatása az állítólagos üldözött(k) vagy a súlyos sérelem állítólagos elkövetője (elkövetői) számára;

2011. április 6., szerda

- b) az állítólagos üldöző(k)től vagy a súlyos sérelem állítólagos elkövetőjétől (elkövetőitől) oly módon megszerezni bármely információt, amely azt eredményezné, hogy az említettek ■ tájékoztatást kapnak arról, hogy az érintett kérelmező kérelmet nyújtott be, továbbá amely a kérelmező és/vagy eltartottjai testi épségét, vagy a még a származási országban élő családtagjainak szabadságát és biztonságát veszélyeztetné. **[Módosítás 71]**

III. FEJEZET

AZ ELSŐFOKÚ ELJÁRÁS

I. SZAKASZ

28. cikk

Vizsgálati eljárás

- (1) 1. A tagállamok a nemzetközi védelem iránti kérelmeket vizsgálati eljárásban dolgozzák fel a II. fejezetben foglalt alapelvekkel és garanciákkal összhangban.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy – a megfelelő és teljes vizsgálat követelményeinek sérelme nélkül – az ilyen eljárások a lehető legrövidebb időn belül lezáruljanak.

- (3) A tagállamok biztosítják, hogy az eljárást a kérelem benyújtásától számított hat hónapon belül lefolytatják.

Egyéni, összetett ténybeli és jogi kérdéseket érintő ügyekben a tagállamok legfeljebb hat hónappal meghosszabbíthatják e határidőt.

- (4) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a (3) bekezdés első albekezdésében említett határidőn belül nem hoznak határozatot, az érintett kérelmezőt:

- a) tájékoztatják a késedelemről; és

- b) kérésére tájékoztatják a késedelem okairól, valamint arról, hogy mennyi időn belül várható határozat kérelme ügyében.

A (3) bekezdésben előírt határidőn belüli határozathozatal elmulasztásának következményeit a nemzeti joggal összhangban határozzák meg.

- (5) **Az eljáró hatóságok** – a II. fejezet alapelveivel és garanciáival összhangban – elsőbbséget biztosíthatnak egy nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásának: **[Módosítás 73]**

- a) ha a kérelem valószínűleg megalapozott;

- b) ha a kérelmezőnek különleges igényei vannak, **különösen a kíséző nélküli kiskorúak esetében;** **[Módosítás 74]**

- c) egyéb esetekben, a (6) bekezdésben említett kérelmek kivételével.

- (6) A tagállamok elrendelhetik, hogy a II. fejezet alapelveivel és garanciáival összhangban a vizsgálati eljárásokat gyorsítva folytassák le, ha:

- a) a kérelmező, benyújtott kérelmében és az általa előterjesztett tények tekintetében a [.../.../EU] irányelv [az elismerésről szóló irányelv] szerinti menekültként vagy kiegészítő védelemre jogosultként való elismerés szempontjából csak irreleváns információkat közöl; or

2011. április 6., szerda

- b) *a kérelmező az [...]../.../EU] irányelv [az elismerésről szóló irányelv] alapján egyértelműen nem minősül menekültnek vagy egy tagállamban sem jogosult menekültstátuszra; vagy [Módosítás 105]*
- c) a kérelmező az ezen irányelv szerinti biztonságos származási országból származik, vagy
- d) a kérelmező félrevezette a hatóságokat a személyazonosságára, illetve állampolgárságára vonatkozó hamis információ szolgáltatásával, vagy hamis dokumentumok benyújtásával, illetve olyan fontos információk vagy dokumentumok visszatartásával, amelyek hátrányosan befolyásolhatták volna a határozathozatalt; vagy
- e) feltételezhető, hogy személyazonosító vagy úti okmányát – mely segíthetett volna személyazonossága, illetve állampolgársága megállapításában – rosszhiszeműen megsemmisítette, vagy eldobta; vagy
- f) *a kérelem a kérelmező összefüggéstelen, ellentmondásos, valószínűtlen vagy valótlan nyilatkozatai következtében nyilvánvalóan nem meggyőző abban a tekintetben, hogy a kérelmező a [...]../.../EU] irányelvben [az elismerésről szóló irányelv] említett üldöztetés áldozata-e; vagy [Módosítás 75]*
- g) *a kérelmező ismételt kérelmet nyújtott be, amelyben nyilvánvalóan nem szolgáltatott a saját egyedi körülményeire vagy a származási országában fennálló helyzetre vonatkozó újabb lényeges tényeket; vagy [Módosítás 107]*
- h) *a kérelmező ésszerű ok nélkül késlekedett kérelme benyújtásával, bár módja lett volna azt korábban benyújtani; vagy [Módosítás 108]*

■ [Módosítás 76]

- i) a kérelmező kizárólag azért nyújt be kérelmet, hogy késleltesse vagy meghiúsítsa egy olyan korábbi vagy közelgő határozat végrehajtását, amely a kiutasítását eredményezné.
- j) *a kérelmező alapos ok nélkül nem teljesítette arra vonatkozó kötelezettségeit, hogy együttműködjön az ügyéhez kapcsolódó tények vizsgálatában és személyazonosságának megállapításában a [...]../.../EU] irányelv [az elismerésről szóló irányelv] 4. cikkének (1) és (2) bekezdésében, vagy ezen irányelv 12. cikkének (1) bekezdésében és (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában, valamint 25. cikkének (1) bekezdésében említetteknek megfelelően; vagy [Módosítás 109]*
- k) *a menedékkérő a tagállam területére jogellenesen lépett be, vagy tartózkodását jogellenesen hosszabította meg, és alapos ok nélkül nem jelentkezett a hatóságoknál és/vagy a határátlépés körülményeire való tekintettel a menedékjog iránti kérelmet nem nyújtotta be a lehető legrövidebb időn belül; vagy [Módosítás 110]*
- l) *komoly okok miatt úgy tekinthető, hogy a kérelmező veszélyt jelent a tagállam nemzetbiztonságára, vagy a kérelmezőt a nemzeti jogszabályokban meghatározott komoly közbiztonsági vagy közrendvédelmi okokból kitoloncolták. [Módosítás 77]*

(7) A 29. cikk szerinti megalapozatlan kérelmek esetén, amikor fennáll az e cikk (6) bekezdésében említett körülmények egyike, a tagállamok – megfelelő és teljes körű vizsgálatot követően – mint nyilvánvalóan megalapozatlant, elutasíthatják a kérelmet.

(8) A tagállamok ésszerű határidőket állapítanak meg egy határozat (6) bekezdés alapján elsőfokú eljárás során történő elfogadására.

(9) A nemzetközi védelem iránti kérelemnek az ország területére való szabálytalan belépést követő vagy a határon – ideértve a tranzitónát is – történő benyújtása, illetve **belépéskor** az okmányok hiánya vagy hamisított okmányok felhasználása önmagában nem vonja automatikusan maga után gyorsított vizsgálati eljárás alkalmazását. [Módosítás 78]

2011. április 6., szerda

29. cikk

Megalapozatlan kérelmek

A tagállamok csak akkor minősíthetnek egy nemzetközi védelem iránti kérelmet megalapozatlannak, ha az eljáró hatóság megállapította, hogy a kérelmező a [...] EU irányelv [az elismerésről szóló irányelv] értelmében nem minősül nemzetközi védelemre jogosultnak. [Módosítás 79]

II. SZAKASZ

30. cikk

Elfogadhatatlan kérelmek

(1) Azon eseteken túlmenően, amikor nem kerül sor egy kérelem [...] EU rendelettel [a dublini rendelet] összhangban történő megvizsgálására, a tagállamok nem kötelesek megvizsgálni, hogy a kérelmező a [...] EU irányelv [az elismerésről szóló irányelv] értelmében nemzetközi védelemre jogosultnak minősülhet-e, ha egy kérelem e cikk értelmében elfogadhatatlannak minősül.

(2) A tagállamok csak akkor minősíthetik elfogadhatatlannak a nemzetközi védelem iránti kérelmet, ha:

- a) a kérelmező részére más tagállam már menekültstátuszt adott;
- b) a kérelmező esetében olyan ország minősül a 32. cikk értelmében az első menedék országának, amely nem tagállam;
- c) a kérelmező esetében olyan ország minősül a 37. cikk értelmében biztonságos harmadik országnak, amely nem tagállam;
- d) a kérelmező jogerős határozatot követően azonos kérelmet nyújtott be;
- e) a kérelmező egy eltartottja kérelmet nyújtott be azt követően, hogy a 6. cikk (4) bekezdésével összhangban hozzájárult ahhoz, hogy ügye az ő nevében benyújtott kérelem részét képezze, és nincs az eltartott személy helyzetére vonatkozó olyan tény, amely külön kérelmet indokolna.

31. cikk

Az elfogadhatósági meghallgatás különös szabályai

(1) Mielőtt a tagállamok határozatot hoznának egy kérelem elfogadhatatlannak minősítéséről, lehetővé teszik a kérelmezők számára, hogy kifejtsek nézeteiket a 30. cikkben említett okok sajátos körülményeikre történő alkalmazásáról. E célból **az eljáró hatóság** személyes meghallgatást **végez** a kérelem elfogadhatóságának elbírálása céljából. A tagállamok ez alól csak a 35. cikkel összhangban, az ismételt kérelmek esetében tehetnek kivételt. [Módosítás 80]

(2) Az (1) bekezdés nem sérti a [...] EU rendelet [a dublini rendelet] 5. cikkének alkalmazását.

(3) **A tagállamok biztosítják, hogy ne viseljenek egyenruhát az eljáró hatóság azon munkatársai, akik a kérelem elfogadhatóságával kapcsolatos meghallgatást végzik** [Módosítás 81]

32. cikk

Az első menedék országának elve

Egy adott nemzetközi védelmet kérelmező esetében egy ország akkor tekinthető az első menedék országának, ha

2011. április 6., szerda

- a) ez az ország a kérelmezőt menekültként ismerte el és a kérelmező még mindig igénybe veheti ezt a védelmet, vagy
- b) a kérelmező ebben az országban egyéb, **hatékony** védelmet élvez, beleértve a visszaküldés tilalma elleni védelmet is, [Módosítás 82]

feltéve, hogy ez az ország őt visszafogadja.

Az első menedék országa elvének egy adott nemzetközi védelmet kérelmező személy különleges körülményei tekintetében való alkalmazása során a tagállamok figyelembe **veszik** a 37. cikk (1) bekezdésében foglaltakat.

A kérelmező vitathatja az első menedékjogot nyújtó ország fogalmának alkalmazását azzal az indokkal, hogy az említett első menedékjogot nyújtó ország az ő esetében nem biztonságos. [Módosítás 83]

■ [Módosítás 84]

III. SZAKASZ

■ [Módosítás 85]

33. cikk

A biztonságos származási ország elve

(1) Az ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban biztonságos származási országgá nyilvánított harmadik ország – a kérelem egyéni elbírálását követően – csak akkor tekinthető e kérelmező tekintetében biztonságos származási országnak, ha:

- a) a kérelmező annak az országnak az állampolgára, vagy
- b) a kérelmező olyan hontalan személy, aki abban az országban korábban szokásos tartózkodási hellyel rendelkezett;
- c) és nem adott elő semmilyen komoly indokot arra vonatkozóan, hogy az ő egyedi körülményei szempontjából és menekültként vagy kiegészítő védelemre jogosult személyként való elismerése tekintetében az ország nem minősül biztonságos származási országnak a [...]/.../EU irányelvel [az elismerésről szóló irányelv] összhangban.

(2) A tagállamok nemzeti jogszabályaikban további rendelkezéseket és szabályokat állapítanak meg a biztonságos származási ország elvének alkalmazására.

IV. SZAKASZ

34. cikk

Ismételt kérelmek benyújtása

(1) 1. Ha egy tagállamban egy személy nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be, és ezt követően ugyanabban a tagállamban további előterjesztéseket vagy ismételt kérelmet nyújt be, a tagállam ezeket a további előterjesztéseket vagy az ismételt kérelem elemeit a korábbi kérelem elbírálásának vagy a felülvizsgálat, illetve fellebbezés alatt álló határozat elbírálásának keretei között bírálja el, amennyiben **az eljáró hatóság** e keretek között számításba **veheti** és **mérlegelheti** a további előterjesztések vagy ismételt kérelem valamennyi elemét. [Módosítás 87]

(2) Egy nemzetközi védelem iránti kérelem 30. cikk (2) bekezdésének d) pontja szerinti elfogadhatóságáról szóló határozat meghozatala érdekében a tagállamok az e cikk (3) bekezdésében említett különös eljárást is alkalmazhatják, ha egy személy ismételt nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújt be

- a) azt követően, hogy korábbi kérelmét a 24. cikkben foglaltak szerint visszavonta;
- b) azt követően, hogy jogerős határozat született korábbi kérelme tekintetében.

2011. április 6., szerda

(3) Ismételt nemzetközi védelem iránti kérelmet mindenekelőtt előzetes elfogadhatósági vizsgálatnak kell alávetni a tekintetben, hogy a korábbi kérelem visszavonása vagy a (2) bekezdés b) pontja szerinti határozat meghozatala után felmerültek-e, vagy a kérelmező előadott-e olyan, a vizsgálattal kapcsolatos új körülményeket vagy tényeket, amelyek alapján a [...]/.../EU irányelv [az elismerésről szóló irányelv] értelmében a kérelmező menekültnek vagy kiegészítő védelemre jogosult személynek minősül.

(4) Amennyiben a (3) bekezdésben említett előzetes elfogadhatósági vizsgálat után olyan új körülmények vagy tények merülnek fel, vagy a kérelmező olyan új körülményeket vagy tényeket ad elő, amelyek jelentősen megnövelik annak valószínűségét, hogy a [...]/.../EU irányelv [az elismerésről szóló irányelv] értelmében a kérelmező menekültnek vagy kiegészítő védelemre jogosult személynek minősül, a kérelmet a II. fejezettel összhangban tovább kell vizsgálni.

(5) A tagállamok nemzeti jogszabályaikkal összhangban egy ismételt kérelmet abban az esetben is tovább vizsgálhatnak, ha más olyan okok merülnek fel, amelyek miatt az eljárást folytatni kell.

■ [Módosítás 88]

(6) Az e cikkben említett eljárás akkor is alkalmazható, ha egy eltartott személy kérelmet nyújtott be azt követően, hogy a 6. cikk (4) bekezdésével összhangban hozzájárult ahhoz, hogy ügye az ő nevében benyújtott kérelem részét képezze. Ebben az esetben az e cikk (3) bekezdésben említett előzetes elfogadhatósági vizsgálat során meg kell vizsgálni, hogy vannak-e olyan, az eltartott helyzetével kapcsolatos tények, amelyek indokolják külön kérelem benyújtását.

(7) Amennyiben **az eredeti kérelemre vonatkozó eljárás (2) bekezdés szerinti lezárását követően** az érintett személy új nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújt be ugyanabban a tagállamban még azelőtt, hogy a kiutasítási határozatot végrehajtották volna vele szemben, **továbbá amennyiben az új kérelem nem eredményez az e cikk szerinti további vizsgálatot**, a tagállam: [Módosítás 113]

a) kivételt tehet a területén maradáshoz való jog alól, feltéve, hogy az eljáró hatóság megbizonyosodott afelől, hogy a kiutasítási határozat nem okoz az adott tagállam nemzetközi és közösségi kötelezettségeit sértő közvetlen vagy közvetett visszaküldést (refoulement); és/vagy

b) elrendelheti, hogy a kérelmet az e cikk és a 30. cikk szerinti elfogadhatósági eljárásnak kell alávetni; és/vagy

c) elrendelheti, hogy a vizsgálati eljárást a 28. cikk (6) bekezdésének j) pontjával összhangban gyorsítsák fel.

Az első albekezdés b) és c) pontjában említett esetekben a tagállamok – a nemzeti jogszabályokkal összhangban – eltérhetnek az elfogadhatósági és/vagy gyorsított eljárásokban rendszerint alkalmazott határidőktől.

(8) Amennyiben egy olyan személy, akinek tekintetében a [...]/.../EU rendelet [a dublini rendelet] szerinti átadási határozatot kell végrehajtani, az átadó tagállamban további előterjesztéseket vagy ismételt kérelmet nyújt be, ezen előterjesztéseket vagy ismételt kérelmeket az említett rendelet szerinti felelős tagállam vizsgálja meg ezen irányelvvel összhangban.

35. cikk

Eljárási szabályok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy azon nemzetközi védelmet kérelmezők, akiknek a kérelmét a 34. cikk értelmében előzetes elfogadhatósági eljárásnak vetették alá, élhessenek a 11. cikk (1) bekezdésében meghatározott garanciákkal.

(2) A tagállamok nemzeti jogszabályaikban szabályozhatják a 34. cikk szerinti előzetes elfogadhatósági eljárást. E szabályozás többek között:

2011. április 6., szerda

- a) kötelezheti az érintett kérelmezőt arra, hogy nevezzen meg olyan tényeket, vagy szolgáltatson olyan bizonyítékokat, amelyek indokolják az új eljárást;
- b) lehetővé teheti, hogy az előzetes elfogadhatósági eljárást – a 34. cikk (6) bekezdésében említett esetek kivételével – kizárólag a rendelkezésre álló írásos beadványok alapján, a személyes meghallgatás mellőzésével folytassák le.

Ezek a feltételek nem akadályozhatják a kérelmező új eljáráshoz való hozzáférését, és nem eredményezhetik az ilyen hozzáférés tényleges meghiúsulását vagy súlyos korlátozását.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy

- a) a kérelmezőt megfelelő módon tájékoztatják az előzetes elfogadhatósági eljárás eredményéről, és abban az esetben, ha a kérelem további vizsgálatára nem kerül sor, ennek okáról, és a határozat felülvizsgálatának, illetve a fellebbezés benyújtásának lehetőségéről;
- b) amennyiben fennáll a 34. cikk (3) bekezdésében említett helyzetek egyike, az eljáró hatóság a II. fejezet rendelkezéseivel összhangban a lehető legrövidebb időn belül tovább vizsgálja az ismételt menedékjog iránti kérelmet.

V. SZAKASZ**36. cikk****A határon folytatott eljárások**

(1) A tagállamok a II. fejezet alapelveivel és garanciáival összhangban eljárásokat állapíthatnak meg annak érdekében, hogy a tagállam határán vagy tranzitónáiban döntést lehessen hozni az alábbiakról:

- a) az e helyszíneken benyújtott kérelem elfogadhatósága **a 30. cikk értelmében**; és/vagy **[Módosítás 89]**
- b) a 28. cikk (6) bekezdése szerinti gyorsított eljárásban vizsgált kérelem érdemi értékelése.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben meghatározott eljárás keretei között a határozathozatalra ésszerű időn belül kerüljön sor. Ha négy héten belül nem hoznak határozatot, a kérelmező részére engedélyezni kell az országba való belépést annak érdekében, hogy kérelmét ezen irányelv egyéb rendelkezéseivel összhangban bírálhassák el. **A kérelmezőknek a tagállamok határain vagy tranzitónáiban való feltartóztatása a 22. cikkben meghatározott őrizetbe helyezéssel egyenértékű.** [Módosítás 90]

(3) Nagy számú harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy érkezése esetén, akik nemzetközi védelem iránti kérelmüket a tagállam határán vagy tranzitónájában nyújtják be, és amely gyakorlatilag lehetetlenné teszi az (1) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazását, ezek az eljárások abban az esetben is alkalmazhatók, ha és ameddig e harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan személyek rendes elhelyezésére a határ vagy a tranzitóna közelében sor került.

VI. SZAKASZ**37. cikk****A ■ biztonságos harmadik ország fogalma****■**

(1) **Egy** harmadik ország csak akkor tekinthető biztonságos harmadik országnak, ha **a nemzetközi védelmet kérelmező személy az érintett harmadik országban az alábbi elvekkkel és feltételekkel összhangban levő bánásmódban részesül:**

- a) **életét és a szabadságát nem fenyegeti veszély faji, vallási, nemzetiségi vagy valamely társadalmi csoporthoz tartozás vagy politikai meggyőződés miatt;**

2011. április 6., szerda

- b) *nem áll fenn a [...]../EU] irányelvben [az elismerésről szóló irányelv] meghatározott súlyos sérelem veszélye;*
- c) *a genfi egyezményel összhangban tiszteletben tartják a visszaküldés tilalmának elvét;*
- d) *tiszteletben tartják a nemzetközi jog azon szabályát, miszerint a kérelmező olyan ország területére nem utasítható ki, ahol kínzásnak, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódnak lenne kitéve;*
- e) *van lehetőség menekültstátusz vagy más ahhoz hasonló kiegészítő védelmi forma kérésére a [...]../EU] irányelvvel [az elismerésről szóló irányelv] összhangban, és amennyiben megkapja e státuszt vagy védelmet, annak az irányelvnek megfelelő védelemben részesül;*
- f) *a genfi egyezmény rendelkezéseit megerősítette és tiszteletben tartja mindenfajta földrajzi korlátozás nélkül;*
- g) *jogszabályi előírásokon alapuló menekültügyi eljárással bír; és*
- h) *azt az Európai Parlament és a Tanács a (2) bekezdéssel összhangban annak nyilvánította.*

(2) *Az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadja vagy módosítja az (1) bekezdés alkalmazásában biztonságos harmadik országoknak tekinthető harmadik országok listáját.*

(3) *Az érintett tagállamok ■ nemzeti jogukban meghatározzák az (1) bekezdés rendelkezéseinek végrehajtására eljárásokat és részletes szabályokat.*

- a) *a nemzetközi védelmet kérelmező személy és az érintett harmadik ország közötti kapcsolat fennállását előíró azon szabályokat, amelyek alapján ésszerűnek tűnik, hogy a kérelmező ebbe az országba menjen;*
- b) *azokat a módszertani szabályokat, amelyek segítségével a hatáskörrel rendelkező hatóságok meggyőződnek arról, hogy a biztonságos harmadik ország elve alkalmazható-e egy adott országra vagy egy adott kérelmezőre. E módszer magában foglalja az ország biztonságos voltának egy adott kérelmező vonatkozásában való eseti alapon történő megállapítását;*
- c) *azokat a szabályokat, amelyek a nemzetközi joggal összhangban megengedik annak egyedi elbírálását, hogy az érintett harmadik ország biztonságos-e egy adott kérelmező számára, és amelyek legalább azt lehetővé teszik a kérelmező számára, hogy kifogásolja a biztonságos harmadik ország elvének alkalmazását azon az alapon, hogy sajátos körülményeire tekintettel a harmadik ország nem biztonságos. A kérelmező számára ugyancsak lehetővé teszik, hogy kétségbe vonja a harmadik ország és közte lévő, az a) pont szerinti kapcsolat fennállását.*

(4) *Az e cikk alapján meghozott határozatok végrehajtásakor az érintett tagállam ■.*

(5) *Amennyiben a biztonságos harmadik ország nem fogadja vissza a szóban forgó menedékkérőt, a tagállam biztosítja a menedékjog iránti kérelem elbírálására irányuló eljárás megindítását a II. fejezetben meghatározott alapelvekkel és garanciákkal összhangban.*

(6) *A tagállamok nem állíthatnak össze nemzeti listákat a biztonságos származási országokról vagy biztonságos harmadik országokról. [Módosítás 91]*

2011. április 6., szerda

IV. FEJEZET

A NEMZETKÖZI VÉDELEM VISSZAVONÁSÁRA IRÁNYULÓ ELJÁRÁSOK

38. cikk

A nemzetközi védelem visszavonása

A tagállamok biztosítják, hogy egy adott személy esetében a nemzetközi védelem visszavonására irányuló eljárás megindítható, ha olyan új elemek vagy tények merülnek fel, amelyek indokolttá teszik az érintett személy nemzetközi védelme érvényességének újbóli vizsgálatát.

39. cikk

Eljárási szabályok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a hatáskörrel rendelkező hatóság egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy nemzetközi védelmének visszavonását veszi fontolóra a [...] /.../ EU irányelv [az elismerésről szóló irányelv] 14. vagy 19. cikkével összhangban, az érintett személy számára biztosítsák az alábbi garanciákat:

- a) írásbeli tájékoztatást kapjon arról, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság újra megvizsgálja nemzetközi védelemre való jogosultságát, valamint ennek okáról; és
- b) lehetőséget kapjon a 10. cikk (1) bekezdésének b) pontja és a, 13., 14. és 15. cikk szerinti személyes meghallgatás során vagy írásos nyilatkozatban előterjeszteni azokat az okokat, amelyek miatt nemzetközi védelme nem vonható vissza.

Ezen túlmenően a tagállamok ennek az eljárásnak a keretében biztosítják, hogy:

- a) a hatáskörrel rendelkező hatóság különböző forrásokból – például adott esetben az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságától és az Európai Menekültügyi Támogató Hivaltól – pontos és naprakész információt kaphasson az érintett személy származási országában fennálló általános helyzetről; és
- b) amennyiben egyedi esetben folyik információgyűjtés a nemzetközi védelem felülvizsgálata érdekében, ezt ne az érintettet üldöző személy(ek)től vagy a súlyos sérelem elkövetőjétől (elkövetőitől) szerezzék be oly módon, amelynek eredményeként az utóbbiak közvetlen tájékoztatást kapnak arról, hogy az érintett kérelmező olyan nemzetközi védelemben részesített személy, akinek jogállását újrazvizsgálják, és ne veszélyeztessék a kérelmező és/vagy eltartottjai testi épségét, vagy a még a származási országban élő családtagjainak szabadságát és biztonságát.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság a nemzetközi védelem visszavonásáról szóló határozatát írásba foglalja. A határozatnak tartalmaznia kell a ténybeli és jogi indokolást, és írásbeli tájékoztatással kell szolgálnia arról is, hogy a határozat ellen hogyan lehet jogorvoslattal élni.

(3) Amint a hatáskörrel rendelkező hatóság meghozta a nemzetközi védelem visszavonásáról szóló határozatát, a 18. cikk (2) bekezdése, a 19. cikk (1) bekezdése és a 26. cikk egyaránt alkalmazandók.

(4) E cikk (1), (2) és (3) bekezdésétől eltérően a tagállamok úgy is határozhatnak, hogy a nemzetközi védelem a törvény erejénél fogva megszűnik, ha a nemzetközi védelemben részesülő személy egyértelműen lemondott nemzetközi védelemben részesülőként történő elismeréséről.

2011. április 6., szerda

V. FEJEZET

FELLEBBEZÉSI ELJÁRÁSOK

40. cikk

A hatékony jogorvoslathoz való jog

(1) A tagállamok biztosítják a nemzetközi védelmet kérelmezők részére a bíróság vagy törvényszék előtti hatékony jogorvoslathoz való jogot az alábbiakkal szemben:

a) a nemzetközi védelem iránti kérelem ügyében hozott határozat tárgyában, beleértve, ha a határozat:

i. a menekültstátusz és/vagy kiegészítő védelmi jogállás tekintetében megalapozatlannak ítéli a kérelmet,

ii. a 30. cikk alapján a kérelem elfogadhatatlanságát állapítja meg;

iii. meghozatalára a 36. cikk (1) bekezdésében meghatározott módon a tagállam határán vagy tranzit-zónáiban kerül sor;

iv. a további vizsgálatnak nem ad helyt a 37. cikk értelmében;

b) a menedékjog iránti kérelem újrevizsgálásának megtagadása a 24. és 25. cikk alapján történt lezárását követően;

c) a nemzetközi védelmi jogállás 39. cikk alapján történő visszavonását kimondó határozat.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az eljáró hatóság által kiegészítő védelemre jogosultként elismert személyeknek joguk van az (1) bekezdésben említett hatékony jogorvoslathoz a menekültstátusz tekintetében kérelmüket megalapozatlannak ítéelő határozattal szemben. A fellebbviteli eljárások eredményéig az érintett személyt megilletik a [...] /.../EU irányelv [az elismerésről szóló irányelv] alapján a kiegészítő védelmet élvezőknek biztosított jogok és kedvezmények.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett hatékony jogorvoslat mind a tények, mind a jogi szempontok teljes körű megvizsgálását tartalmazza – ideértve a nemzetközi védelem iránti igények [...] /.../EU irányelv [az elismerésről szóló irányelv] szerinti ex nunc vizsgálatát is –, legalább az elsőfokú bíróság vagy törvényszék előtti jogorvoslati eljárásokban.

(4) A tagállamok meghatározzák a kérelmező által az (1) bekezdés szerinti hatékony jogorvoslathoz fűződő jog gyakorlásához szükséges **minimális** határidőket és egyéb szabályokat. [Módosítás 92]

A kérelmezők hatékony jogorvoslathoz való jogának gyakorlására vonatkozó minimális határidőt a tagállamok negyvenöt munkanapon állapítják meg. A 28. cikk (6) bekezdésében meghatározott gyorsított eljárás alá tartozó kérelmezők esetében a tagállamok harminc munkanapos minimális határidőt írnak elő. A határidők nem teszik lehetetlenné vagy nem nehezítik meg túlságosan a kérelmezők (1) bekezdés szerinti hatékony jogorvoslathoz történő hozzáférését. A tagállamok a 36. cikk szerint hozott határozatok hivatalból történő felülvizsgálatáról is rendelkezhetnek. [Módosítás 93]

(5) A (6) bekezdés sérelme nélkül, az e cikk (1) bekezdésében előírt jogorvoslatnak lehetővé kell tennie a kérelmezők számára, hogy az érintett tagállamban maradjanak, amíg ügyük folyamatban van.

(6) A 28. cikk (6) bekezdése szerinti gyorsított eljárás során hozott határozatok, valamint a 30. cikk (2) bekezdésének d) pontja szerinti, egy kérelem elfogadhatatlannak minősítésére vonatkozó határozatok esetében, és **ha ilyen esetekben** a nemzeti jogszabályok nem írják elő, hogy a kérelmezőnek jogában áll a tagállamban maradni, amíg ügye folyamatban van, egy bíróság vagy törvényszék – az érintett kérelmező kérésére vagy hivatalból – döntést hozhat arról, hogy a kérelmező a tagállam területén maradhat-e. [Módosítás 94]

E bekezdés nem vonatkozik a 36. cikkben említett eljárásokra.

2011. április 6., szerda

(7) A tagállamok lehetővé teszik a kérelmező számára, hogy a (6) bekezdésben említett eljárás befejezéséig területükön maradjon. **Kivétel tehető azon ismételt kérelmek esetében, amelyek nem eredményeznek a 34. és 35. cikk szerinti további vizsgálatot, ha a 2008/115/EK irányelv 3. cikkének (4) bekezdése szerinti kiutasítási határozatot hoztak, valamint a 37. cikk szerinti eljárásban hozott határozatokra, ha ezt a nemzeti jogszabályok előírják..** [Módosítás 117]

(8) E cikk (5), (6) és (7) bekezdését a [...]../.../EU] rendelet [a dublini rendelet] 26. cikkének sérelme nélkül kell alkalmazni.

(9) A tagállamok határidőt állapítanak meg az (1) bekezdés szerinti bíróság vagy törvényszék számára az eljáró hatóság határozatának felülvizsgálatára.

(10) Ha egy kérelmező számára olyan jogállást biztosítottak, amely a [...]../.../EU] irányelv [az elismerésről szóló irányelv] rendelkezései szerint a nemzeti és az uniós jog alapján a menekültstátusszal azonos jogokat és kedvezményeket nyújt, úgy tekinthető, hogy a kérelmező hatékony jogorvoslatban részesült akkor is, ha a bíróság vagy törvényszék úgy határoz, hogy az (1) bekezdés szerinti jogorvoslati kérelem elfogadhatatlan vagy valószínűsíthetően nem jár majd sikerrel, mivel a kérelmezőnek nem fűződik elegendő érdeke az eljárás folytatásához.

(11) A tagállamok nemzeti jogszabályaikban meghatározhatják azokat a feltételeket is, amelyek alapján feltételezhető, hogy a kérelmező hallgatólagosan visszavonta az (1) bekezdés szerinti jogorvoslat iránti kérelmét vagy attól elállt, valamint az ehhez kapcsolódó eljárási szabályokat.

VI. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

41. cikk

A határozatok hatóság általi megtámadása

Ez az irányelv nem érinti a hatóságok azon lehetőségét, hogy a nemzeti jogszabályok szerint megtámadhassák a közigazgatási és/vagy bírósági határozatokat.

42. cikk

Titoktartás

A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelv rendelkezéseit végrehajtó hatóságokat a feladataik teljesítése során tudomásukra jutott valamennyi információ vonatkozásában kösse a titoktartás nemzeti jog szerint meghatározott elve.

43. cikk

Együttműködés

A tagállamok mindegyike kijelöl egy nemzeti kapcsolattartó pontot, és ennek címét megküldi a Bizottságnak. A Bizottság ezen információt közli a többi tagállammal.

A tagállamok a Bizottsággal összeköttetésben minden megfelelő intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok között közvetlen együttműködést és információcserét hozzanak létre.

44. cikk

Jelentéstétel

A Bizottság legkésőbb [...]ig jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára ezen irányelv alkalmazásáról, **és pénzügyi költségéről**, és javaslatot tesz a szükséges módosításokra. A tagállamok a Bizottság részére minden olyan információt **és pénzügyi adatot** megküldenek, amely a jelentés összeállításához megfelelő lehet. A jelentés benyújtását követően a Bizottság **kétévenként** jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv tagállamokban történő alkalmazásáról. [Módosítás 95]

2011. április 6., szerda

45. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a [...] cikkeknek legkésőbb [...] -ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét, valamint a rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 28. cikk (3) bekezdésének legkésőbb ... ⁽¹⁾ -ig megfeleljenek E rendelkezések szövegét, valamint a rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot haladéktalanul megküldik a Bizottságnak. **[Módosítás 96]**

A tagállamok által elfogadott rendelkezéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozással együtt kell megjelenniük. Tartalmazniuk kell továbbá egy olyan nyilatkozatot, hogy a meglévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekben szereplő, az ezen irányelv által hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat az ezen irányelvre történő hivatkozásként kell tekinteni. A hivatkozás módját és a nyilatkozat formáját a tagállamok határozzák meg.

A tagállamok megküldik a Bizottságnak nemzeti joguk ezen irányelv tárgykörébe tartozó főbb rendelkezéseit, valamint a rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot.

46. cikk

Átmeneti rendelkezések

A tagállamok a 45. cikk első bekezdésében meghatározott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket alkalmazzák a [...] után benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmekre, és a [...] után kezdeményezett, a nemzetközi védelem visszavonására irányuló eljárásokra. A [...] előtt benyújtott kérelmekre, valamint a [...] után kezdeményezett, a menekültstátusz visszavonására irányuló eljárásokra a 2005/85/EK irányelv szerinti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések irányadók.

A tagállamok a 45. cikk második bekezdésében meghatározott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket alkalmazzák a [...] után benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmekre. A [...] előtt benyújtott kérelmekre a 2005/85/EK irányelv szerinti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések irányadók.

47. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2005/85/EK irányelv [az ezen irányelv 45. cikkének első bekezdésében megállapított dátumot követő nap]-ával/-ével hatályát veszti, a II. melléklet B. részében az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozóan meghatározott határidővel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő utalásokat úgy kell tekinteni, mintha erre az irányelvre vonatkoznának és a III. mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

48. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A [...] cikket a [45. cikk első bekezdésében meghatározott dátumot követő naptól] kell alkalmazni.

⁽¹⁾ Jelen irányelv átültetésének dátumától számított **két** év.

2011. április 6., szerda

49. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei a szerződésekkkel összhangban.

Kelt [...]

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

I. MELLÉKLET

Az „eljáró hatóság” fogalmának meghatározása

Ezen irányelv rendelkezéseinek végrehajtása során, Írország, amennyiben a módosított 1996. évi menekültügyi törvény (Refugee Act) 17. cikk (1) bekezdése továbbra is hatályban marad, jogosult az alábbiak megfontolására:

- „eljáró hatóság”: az ezen irányelv 2. cikkének f) pontjában meghatározott döntéshozó hatóság az arra irányuló vizsgálat tekintetében, hogy az eset körülményeitől függően egy menedékkérőt menekültnek minősítsenek-e vagy sem, a menedékkérelmek elbírálásáért felelős biztos hivatala (Office of the Refugee Applications Commissioner); és
- „elsőfokú határozat”: az ezen irányelv 2. cikkének f) pontjában meghatározott elsőfokú határozat tartalmazza a menedékkérelmek elbírálásáért felelős biztos (Refugee Applications Commissioner) arra vonatkozó ajánlásait, hogy az eset körülményeitől függően egy menedékkérőt menekültnek minősítsenek-e vagy sem.

Írország hivatalosan értesíti az Európai Bizottságot a módosított 1996. évi menekültügyi törvény (Refugee Act) 17. cikk (1) bekezdése rendelkezéseinek bármely módosításáról.

■ [85. módosítás]

II. MELLÉKLET

A. rész

A hatályon kívül helyezett irányelv

(hivatkozás a 47. cikkben)

2005/85/EK tanácsi irányelv

(HL L 326., 2005.12.13., 13. o.)

B. rész

A nemzeti jogba történő átültetés határideje

(hivatkozás a 47. cikkben)

Irányelv	Átültetési határidők
2005/85/EK	Első határidő: 2007. december 1. Második határidő: 2008. december 1.

2011. április 6., szerda

III. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT ⁽¹⁾

2005/85/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk	1. cikk
2. cikk a)	2. cikk a)
2. cikk b) pont	2. cikk b) pont
2. cikk c) pont	2. cikk c) pont
—	2. cikk d) pont
2. cikk d) pont	2. cikk e) pont
2. cikk e) pont	2. cikk f) pont
2. cikk f) pont	2. cikk g) pont
—	2. cikk h) pont
—	2. cikk i) pont
2. cikk g) pont	2. cikk j) pont
—	2. cikk k) pont
—	2. cikk l) pont
2. cikk h) pont	2. cikk m) pont
2. cikk i) pont	2. cikk n) pont
2. cikk j) pont	2. cikk o) pont
2. cikk k) pont	2. cikk p) pont
3. cikk (1) bekezdés	3. cikk (1) bekezdés
3. cikk (2) bekezdés	3. cikk (2) bekezdés
3. cikk (3) bekezdés	—
3. cikk (4) bekezdés	3. cikk (3) bekezdés
4. cikk (1) bekezdés első albekezdés	4. cikk (1) bekezdés első albekezdés
4. cikk (1) bekezdés második albekezdés	—
—	4. cikk (2) bekezdés
4. cikk (2) bekezdés	4. cikk (3) bekezdés
4. cikk (3) bekezdés	4. cikk (4) bekezdés
—	4. cikk (5) bekezdés
5. cikk	5.cikk
6. cikk (1) bekezdés	—
—	6. cikk (1) bekezdés
—	6. cikk (2) bekezdés
6. cikk (2) bekezdés	6. cikk (3) bekezdés
6. cikk (3) bekezdés	6. cikk (4) bekezdés
—	6. cikk (5) bekezdés

2011. április 6., szerda

2005/85/EK irányelv	Ezen irányelv
—	6. cikk (6) bekezdés
6. cikk (4) bekezdés	6. cikk (7) bekezdés
6. cikk (5) bekezdés	—
—	6. cikk (8) bekezdés
—	6. cikk (9) bekezdés
—	7. cikk (1)–(3) bekezdés
7. cikk (1) bekezdés	8. cikk (1) bekezdés
7. cikk (2) bekezdés	8. cikk (2) bekezdés
—	8. cikk (3) bekezdés
8. cikk (1) bekezdés	9. cikk (1) bekezdés
—	9. cikk (2) bekezdés
8. cikk (2) bekezdés a) pont	9. cikk (3) bekezdés a) pont
8. cikk (2) bekezdés b) pont	9. cikk (3) bekezdés b) pont
8. cikk (2) bekezdés c) pont	9. cikk (3) bekezdés c) pont
—	9. cikk (3) bekezdés d) pont
8. cikk (3) bekezdés	9. cikk (4) bekezdés
8. cikk (5) bekezdés	9. cikk (5) bekezdés
9. cikk (1) bekezdés	10. cikk (1) bekezdés
9. cikk (2) bekezdés első albekezdés	10. cikk (2) bekezdés első albekezdés
9. cikk (2) bekezdés második albekezdés	—
9. cikk (3) bekezdés	10. cikk (3) bekezdés
—	10. cikk (4) bekezdés
10. cikk	11. cikk
11. cikk	12. cikk
12. cikk (1) bekezdés	13. cikk (1) bekezdés
12. cikk (2) bekezdés a) pont	13. cikk (2) bekezdés a) pont
12. cikk (2) bekezdés b) pont	—
12. cikk (2) bekezdés c) pont	—
12. cikk (3) bekezdés	13. cikk (2) bekezdés b) pont
12. cikk (4)–(6) bekezdés	13. cikk (3)–(5) bekezdés
13. cikk (1) és (2) bekezdés	14. cikk (1) és (2) bekezdés
13. cikk (3) bekezdés a) pont	14. cikk (3) bekezdés a) pont
—	14. cikk (3) bekezdés b) pont
13. cikk (3) bekezdés b) pont	14. cikk (3) bekezdés c) pont
—	14. cikk (3) bekezdés d) pont
—	14. cikk (3) bekezdés e) pont

2011. április 6., szerda

2005/85/EK irányelv	Ezen irányelv
13. cikk (4) bekezdés	14. cikk (4) bekezdés
13. cikk (5) bekezdés	—
—	15. cikk
14. cikk	—
—	16. cikk
—	17. cikk
15. cikk (1), (2) bekezdés és (3) bekezdés első albekezdés	18. cikk (1), (2) bekezdés és (3) bekezdés első albekezdés
15. cikk (3) bekezdés a) pont	—
15. cikk (3) bekezdés b) pont	18. cikk (3) bekezdés a) pont
15. cikk (3) bekezdés c) pont	18. cikk (3) bekezdés b) pont
15. cikk (3) bekezdés d) pont	—
15. cikk (3) bekezdés második albekezdés	—
—	18. cikk (3) bekezdés második albekezdés
15. cikk (4) bekezdés	18. cikk (4) bekezdés
—	18. cikk (5) bekezdés
15. cikk (5) bekezdés	18. cikk (6) bekezdés
15. cikk (6) bekezdés	18. cikk (7) bekezdés
16. cikk (1) bekezdés	19. cikk (1) bekezdés
16. cikk (2) bekezdés	19. cikk (2) bekezdés
—	19. cikk (3) bekezdés
16. cikk (3) bekezdés	19. cikk (4) bekezdés
16. cikk (4) bekezdés	19. cikk (4) bekezdés
—	20. cikk (1)–(3) bekezdés
17. cikk (1) bekezdés	21. cikk (1) bekezdés
17. cikk (2) bekezdés a) pont	21. cikk (2) bekezdés a) pont
17. cikk (2) bekezdés b) pont	—
17. cikk (2) bekezdés c) pont	21. cikk (2) bekezdés b) pont
17. cikk (3) bekezdés	—
17. cikk (4) bekezdés	21. cikk (3) bekezdés
—	21. cikk (4) bekezdés
17. cikk (5) bekezdés	21. cikk (5) bekezdés
—	21. cikk (6) bekezdés
17. cikk (6) bekezdés	21. cikk (7) bekezdés
18. cikk	22. cikk
19.cikk	23. cikk

2011. április 6., szerda

2005/85/EK irányelv	Ezen irányelv
20. cikk	24. cikk
20. cikk (1) bekezdés a) és b) pont	24. cikk (1) bekezdés a) és b) pont
20. cikk (2) bekezdés	24. cikk (2) bekezdés
—	24. cikk (3) bekezdés
21. cikk	25. cikk
22. cikk	26. cikk
23. cikk	27. cikk
23. cikk (1) bekezdés	27. cikk (1) bekezdés
23. cikk (2) bekezdés első albekezdés	27. cikk (2) bekezdés
23. cikk (2) bekezdés második albekezdés	—
—	27. cikk (3) bekezdés
—	27. cikk (4) bekezdés
23. cikk (3) bekezdés	27. cikk (5) bekezdés
23. cikk (4) bekezdés	27. cikk (6) bekezdés
23. cikk (4) bekezdés a) pont	27. cikk (6) bekezdés a) pont
23. cikk (4) bekezdés b) pont	—
23. cikk (4) bekezdés c) és i) pont	27. cikk (6) bekezdés b) pont
23. cikk (4) bekezdés c) pont ii. alpont	—
23. cikk (4) bekezdés d) pont	27. cikk (6) bekezdés c) pont
23. cikk (4) bekezdés e) pont	—
23. cikk (4) bekezdés f) pont	27. cikk (6) bekezdés d) pont
23. cikk (4) bekezdés g) pont	—
23. cikk (4) bekezdés h) pont	—
23. cikk (4) bekezdés i) pont	—
23. cikk (4) bekezdés j) pont	27. cikk (6) bekezdés f) pont
23. cikk (4) bekezdés k)–n) pont	—
23. cikk (4) bekezdés o) pont	27. cikk (6) bekezdés e) pont
—	27. cikk (7) bekezdés
—	27. cikk (8) bekezdés
—	27. cikk (9) bekezdés
—	28. cikk
24. cikk	—
25. cikk	29. cikk
25. cikk (1) bekezdés	29. cikk (1) bekezdés
25. cikk (2) bekezdés a)–c) pont	29. cikk (2) bekezdés a)–c) pont

2011. április 6., szerda

2005/85/EK irányelv	Ezen irányelv
25. cikk (2) bekezdés d) és e) pont	—
25. cikk (2) bekezdés f) és g) pont	29. cikk (2) bekezdés d) és e) pont
—	30. cikk
26. cikk	31. cikk
27. cikk	32. cikk
27. cikk (1) bekezdés a) pont	32. cikk (1) bekezdés a) pont
—	32. cikk (1) bekezdés b) pont
27. cikk (1) bekezdés b)–d) pont	32. cikk (1) bekezdés c)–e) pont
27. cikk (2)–(5) bekezdés	32. cikk (2)–(5) bekezdés
28. cikk	—
29. cikk	—
30. cikk	33. cikk
30. cikk (2)–(4) bekezdés	—
—	33. cikk (2) bekezdés
30. cikk (5) bekezdés	33. cikk (3) bekezdés
30. cikk (6) bekezdés	33. cikk (4) bekezdés
31. cikk	34. cikk
31. cikk (2) bekezdés	—
31. cikk (3) bekezdés	34. cikk (2) bekezdés
32. cikk (1)–(7) bekezdés	35. cikk (1)–(7) bekezdés
—	35. cikk (8) és (9) bekezdés
33. cikk	—
34. cikk	36. cikk
34. cikk (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pont	36. cikk (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pont
34. cikk (2) bekezdés b) pont	—
34. cikk (2) bekezdés c) pont	36. cikk (2) bekezdés b) pont
34. cikk (3) bekezdés a) és b) pont	36. cikk (3) bekezdés a) és b) pont
35. cikk (1) bekezdés	37. cikk (1) bekezdés a) pont
—	37. cikk (1) bekezdés b) pont
35. cikk (2) bekezdés és (3) bekezdés a)–f) pont	—
35. cikk (4) bekezdés	37. cikk (2) bekezdés
35. cikk (5) bekezdés	37. cikk (3) bekezdés
36. cikk (1) bekezdés – (2) bekezdés c) pont	38. cikk (1) bekezdés – (2) bekezdés c) pont
36. cikk (2) bekezdés d) pont	—
36. cikk (3) bekezdés	—

2011. április 6., szerda

2005/85/EK irányelv	Ezen irányelv
36. cikk (4) bekezdés	38. cikk (3) bekezdés
36. cikk (5) bekezdés	38. cikk (4) bekezdés
36. cikk (6) bekezdés	38. cikk (5) bekezdés
36. cikk (7) bekezdés	—
37. cikk	39. cikk
38. cikk	40. cikk
39. cikk	41. cikk
39. cikk (1) bekezdés a) pont	41. cikk (1) bekezdés a) pont
—	41. cikk (1) bekezdés a) pont i. alpont
39. cikk (1) bekezdés a) pont i. alpont	41. cikk (1) bekezdés a) pont ii. alpont
39. cikk (1) bekezdés a) pont ii. alpont	41. cikk (1) bekezdés a) pont iii. alpont
39. cikk (1) bekezdés a) pont iii. alpont	—
39. cikk (1) bekezdés b) pont	41. cikk (1) bekezdés b) pont
39. cikk (1) bekezdés c) és d) pont	—
39. cikk (1) bekezdés e) pont	41. cikk (1) bekezdés c) pont
—	41. cikk (2) és (3) bekezdés
39. cikk (2) bekezdés	41. cikk (4) bekezdés
39. cikk (3) bekezdés	—
—	41. cikk (5)–(8) bekezdés
39. cikk (4) bekezdés	41. cikk (9) bekezdés
39. cikk (5) bekezdés	41. cikk (10) bekezdés
39. cikk (6) bekezdés	41. cikk (11) bekezdés
40. cikk	42. cikk
41. cikk	43. cikk
—	44. cikk
42. cikk	45. cikk
43. cikk	46. cikk
44. cikk	47. cikk
—	48. cikk
45. cikk	49. cikk
46. cikk	50. cikk
I. Melléklet	I. Melléklet
II. Melléklet	II. Melléklet
III. Melléklet	—
—	III. Melléklet
—	IV. Melléklet

(1) A megfelelési táblázat nincs naprakészé téve.

2011. április 6., szerda

Az idegenforgalomra vonatkozó európai statisztikák *I**

P7_TA(2011)0137

Az Európai Parlament 2011. április 6-i jogalkotási állásfoglalása az idegenforgalomra vonatkozó európai statisztikákról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0117 – C7-0085/2010 – 2010/0063(COD))

(2012/C 296 E/36)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0117),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 338. cikke (1) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0085/2010),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a Portugál Köztársaság parlamentjének és az olasz Szenátusnak a jogalkotási aktus tervezetere vonatkozó hozzájárulására,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2011. március 22-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért a Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság jelentésére (A7-0329/2010),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2010)0063

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2011. április 6-án került elfogadásra az idegenforgalomra vonatkozó európai statisztikákról és a 95/57/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktszal, 692/2011/EU rendelet.)

2011. április 6., szerda

A közös halászati politika végrehajtására és a tengerjogra vonatkozó közösségi pénzügyi intézkedések *I**

P7_TA(2011)0138

Az Európai Parlament 2011. április 6-i jogalkotási állásfoglalása a közös halászati politika végrehajtására és a tengerjogra vonatkozó közösségi pénzügyi intézkedések létrehozásáról szóló 861/2006/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0145 – C7-0107/2010 – 2010/0080(COD))

(2012/C 296 E/37)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0145),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 43. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0107/2010),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a jogalkotási aktus tervezetére vonatkozóan a Portugál Köztársaság parlamentje és az olasz szenátus által előterjesztett hozzájárulásokra,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2010. július 15-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2011. március 11-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság véleményére (A7-0017/2011),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 44., 2011.2.11., 171. o.

2011. április 6., szerda

P7_TC1-COD(2010)0080

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2011. április 6-án került elfogadásra a közös halászati politika végrehajtására és a tengerjogra vonatkozó közösségi pénzügyi intézkedések létrehozásáról szóló, 861/2006/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 693/2011/EU rendelet.)

Halászat - Átmeneti technikai intézkedések *I**

P7_TA(2011)0139

Az Európai Parlament 2011. április 6-i jogalkotási állásfoglalása az átmeneti technikai intézkedéseknek a 2010. január 1-jétől 2011. június 30-ig tartó időszakra történő meghatározásáról szóló 1288/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0488 – C7-0282/2010 – 2010/0255(COD))

(2012/C 296 E/38)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0488),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 43. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0282/2010),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2011. január 19-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Tanács képviselőjének 2011. március 9-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A7-0024/2011),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 84., 2011.3.17., 47. o.

2011. április 6., szerda

P7_TC1-COD(2010)0255

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2011. április 6-án került elfogadásra a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról szóló 850/98/EK tanácsi rendelet és az átmeneti technikai intézkedéseknek a 2010. január 1-jétől 2011. június 30-ig tartó időszakra történő meghatározásáról szóló 1288/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 579/2011/EU rendelet.)

A 2012. évi bevételi és kiadási becslések – I. szakasz – Parlament

P7_TA(2011)0140

Az Európai Parlament 2011. április 6-i állásfoglalása a Parlament 2012-es pénzügyi évre vonatkozó bevételi és kiadási becsléseiről (2011/2018(BUD))

(2012/C 296 E/39)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 314. cikkére,
 - tekintettel az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 31. cikkére,
 - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodásra ⁽²⁾,
 - tekintettel a 2012. évi költségvetési eljárásra - I., II., IV., V., VI., VII., VIII., IX. és X. szakasz - vonatkozó iránymutatásokról szóló, 2011. március 9-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel a Parlament 2012-es pénzügyi évre vonatkozó előzetes becslései tervezetének elkészítéséről a főtitkár által az Elnökség számára készített jelentésre,
 - tekintettel az Elnökség által a Parlament eljárási szabályzata 23. cikkének (7) bekezdése és 79. cikkének (1) bekezdése értelmében, 2011. március 23-án elkészített előzetes becslés-tervezetre,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság által a Parlament eljárási szabályzata 79. cikkének (2) bekezdése értelmében elkészített becslés-tervezetre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 79. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A7-0087/2011),
- A. mivel az Unió jelenlegi pénzügyi, gazdasági és társadalmi helyzete arra kötelezi az intézményeket, hogy megfelelő színvonalon és hatékonyan reagáljanak, és szigorú irányítási eljárásokat alkalmazzanak, hogy megtakarításokat érjenek el; úgy véli, hogy e megtakarításoknak az Európai Parlament képviselőivel kapcsolatos költségvetési sorokra is vonatkozniuk kellene;

⁽¹⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o.

⁽²⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0088.

2011. április 6., szerda

- B. mivel az intézményeket elegendő forrással kell ellátni, bár a jelenlegi gazdasági környezetben ezeket a forrásokat szigorúan és hatékonyan kell kezelni,
- C. mivel különösen fontos, hogy a Költségvetési Bizottság és az Elnökség megerősített együttműködést alkalmazva folytassa le az éves költségvetési eljárást az eljárási szabályzat 23. és 79. cikke szerint, amelyek úgy rendelkeznek, hogy az Elnökség felelős a Parlament belső szervezeti felépítésével kapcsolatos pénzügyi, szervezeti és igazgatási határozatok meghozataláért, valamint a Parlament előzetes becslés-tervezetének elkészítéséért, a Költségvetési Bizottság feladata pedig az éves eljárás keretében a Parlament költségvetési becsléseiről szóló jelentés plenáris ülés elé terjesztése,
- D. mivel a Szerződéssel és az eljárási szabályzattal összhangban a plenáris ülésnek a becslések és a végleges költségvetés elfogadásával kapcsolatos előjogi sértetlenül fennmaradnak,
- E. mivel 2011. március 15-én és március 22-én az Elnökség és a Költségvetési Bizottság küldöttségei között az egyeztetést megelőzően megbeszélésre került sor,
- F. mivel a költségvetésért felelős biztos nemrégiben kelt levelében minden intézményt felszólított arra, hogy a 2012-es évre vonatkozó költségvetési tervezet keretében a kiadásaira vonatkozó saját becsléseik elkészítésekor minden lehetséges erőfeszítést tegyenek meg a kiadások csökkentése érdekében;

Általános keret és átfogó költségvetés

1. üdvözlöi a jelenlegi költségvetési eljárás keretében az Elnökség és a Költségvetési Bizottság között folytatott eddigi jó együttműködést, valamint az Elnökség és a Költségvetési Bizottság között a 2011. március 22-i, egyeztetést megelőző megbeszélés során létrejött megállapodást;
2. megállapítja, hogy a 2012-es költségvetésre vonatkozó előzetes becslés-tervezetnek a főtitkár által az Elnökségnek javasolt összege 1 773 560 543 EUR, amely a többéves pénzügyi keret 5. fejezetének 20,26 %-át teszi ki; megállapítja, hogy a javasolt növekedés mértéke a 2011-es költségvetéshez képest 5,20 %;
3. üdvözlöi a tényt, hogy az Elnökség a Költségvetési Bizottsággal tartott, egyeztetést megelőző megbeszélést követően a 2011. március 23-i ülésén elfogadott, 2012-es költségvetésre vonatkozó előzetes becslés-tervezetében megtakarításokat fogadott el az eredetileg javasolt előzetes becslés-tervezethez képest; megerősíti az Elnökség javaslatát, és a 2012-es becsléstervezet általános szintjét 1 724 575 043 euróban határozza meg, amely a többéves pénzügyi keret 5. fejezetének 19,70 %-át teszi ki; megállapítja, hogy a javasolt növekedés mértéke a 2011-es költségvetéshez képest 2,30 %;
4. a Parlament költségvetésének hosszú távú felülvizsgálatára szólít fel; kéri, hogy határozzák meg a jövőbeli megtakarítási lehetőségeket a költségek csökkentése és a Parlamentnek a jogalkotó hatóság részekénti hosszú távú működéséhez szükséges források létrehozása érdekében;
5. ismételten megerősíti, hogy a tagállamok nehéz gazdasági és költségvetési helyzetére tekintettel a Parlamentnek a jelenlegi inflációs ráta⁽¹⁾ alatt maradva költségvetési felelősségről és önmérsékletéről kell tanúbizonyságot tennie; az intézményközi vonalat követve a bővítéssel kapcsolatos szükségleteket módosító indítvánnyal vagy költségvetés-módosítással kell integrálni a költségvetésbe; a Lisszaboni Szerződés értelmében érkező 18 új európai parlamenti képviselővel kapcsolatos szükségletek szintén módosító indítvánnyal vagy költségvetés-módosítással kerülnek majd be a költségvetésbe;
6. sürgeti továbbá az igazgatást, hogy a megtakarítások azonosítása érdekében készítsen objektív értékelést a Parlament költségvetéséről, és hogy ezt az értékelést időben, a költségvetési eljárás lezárulta előtt nyújtsa be a Költségvetési Bizottságnak;
7. emlékeztet, hogy a többéves pénzügyi keret 5. fejezetének felső határa a 2012-es uniós költségvetés vonatkozásában 8 754 millió EUR;

⁽¹⁾ 41/2011. sz. Eurostat sajtóközlemény, 2011. március 16.

2011. április 6., szerda

8. úgy véli, hogy a gazdasági válság, a magas államadósság-terhek, és a jelenlegi nemzeti költségvetési konszolidációs erőfeszítések keretében alkalmazott megszorítások idején a Parlamentnek és a többi intézménynek költségvetési felelősségről és önmérsékletéről kell tanúbizonyságot tennie, azzal együtt, hogy ez nem mehet a jogalkotás minőségének a rovására;

Konkrét kérdések

9. arra buzdítja az Elnökséget, hogy a Parlamenten belüli új álláshelyek létrehozását megelőzően alkalmazzon szigorú humánerőforrás-politikát;

10. úgy véli, hogy az igazgatás korszerűsítésére és ésszerűsítésére irányuló jelenlegi erőfeszítések és a 2012-es évre vonatkozó javaslatok hozzájárulhatnak a külső szolgáltatások igénybevételének csökkenéséhez, és jelentős megtakarításokat vár ezen a téren a kiadások legalább a 2010-es szinthez hasonló szintjének elérése érdekében;

11. üdvözli a főtitkár javaslatát a parlamenti környezetvédelmi politika végrehajtásának folytatására, tájékoztatási kampány indítására, a többéves IKT-stratégia támogatására és az igazgatás korszerűsítésének és ésszerűsítésének folytatására;

12. úgy véli, hogy az igazgatás korszerűsítésére és ésszerűsítésére irányuló erőfeszítéseknek ki kell terjedniük a Parlamenten belüli biztonságra is; kéri 3 millió EUR tartalékba helyezését, amely összeget a fejlesztést célzó életképes koncepció és költségtervek benyújtása után szabadítanak fel; a 2012. évi költségvetési eljárásra vonatkozó iránymutatásokról (egyéb szakaszok) szóló, fent említett 2011. március 9-i állásfoglalása alapján emlékeztet arra, hogy alapos felülvizsgálatot kellene végrehajtani annak tekintetében, hogy az európai polgárok európai képviselőikkel való találkozáshoz fűződő szabadságának jogát hatékonyabban össze lehetne-e egyeztetni az intézményekben dolgozók biztonságának szavatolására irányuló sürgető igény-nyel; kéri a főtitkárt, hogy ezzel kapcsolatban 2011. június 30-ig készítsen jelentést;

13. emlékeztet a 2012-es költségvetéssel kapcsolatos iránymutatásokban említett valamennyi pont – például a szoftveralkalmazási rendszerek korszerűsítése, ideértve a digitális stratégiát, tekintettel a Web 2.0 eszközökre és a közösségi hálózatokra, a felhő-számítástechnikai rendszerre és a wifi-re, továbbá az információs és kommunikációs politika, a tudásmenedzsment-rendszer, a fordítás és tolmácsolás, a környezetpolitika és az EMAS, valamint a megkülönböztetés elleni aktív politikák – fontosságára;

14. úgy véli, hogy a 2012-es költségvetés végrehajtása során további megtakarításokat kell elérni a fogyasztás, különösen a víz-, villamosenergia- és papírfogyasztás csökkentése révén, és hogy törekedni kell a hivatalos kiküldetésekkel és utazásokkal kapcsolatos utazási költségek csökkentésére;

15. hangsúlyozza, hogy az európai polgárokat folyamatosan és egyenlő mértékben kell tájékoztatni, továbbá kéri igazgatását, hogy folyamatosan kövesse nyomon tájékoztatási irodáinak jelenlegi és lehetséges helyszíneit, különösen amennyiben az elhelyezést ingyenesen kínálják fel;

16. az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek közötti jelenlegi kapcsolatok alapos felülvizsgálatát kéri annak megállapítása céljából, hogy miként lehet javítani az Európai Parlament bizottságai és a tagállamok közötti kapcsolattartást a különböző szakterületeken, hogy lényegre törőbb és kielégítőbb párbeszéd alakuljon ki;

Építés alatt álló épületek

17. emlékeztet a 2012. évi költségvetési eljárásra vonatkozó iránymutatásokról szóló, fent említett 2011. március 9-i állásfoglalásban kifejtett álláspontjára; úgy véli, hogy az előrehozott kifizetés, amelynek célja a finanszírozási költségek csökkentése, a jövőben is az egyik legfontosabb cél marad; ezzel összefüggésben kéri a költségvetési források optimális felhasználását, közép- és hosszú távú stratégia kidolgozását a legjobb megoldás megtalálására és figyelembe véve a különböző választási lehetőségek és alternatív pénzügyi lehetőségek értékelésének szükségességét, az átláthatóság és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvének tiszteletben tartása mellett;

2011. április 6., szerda

18. hangsúlyozza, hogy a tartalék felszabadítása nem jelentette a projekt végleges jóváhagyását; megismétli, hogy az Európai Parlament a további finanszírozást csak (1) a várható finanszírozási eszköz összegére és forrásaira vonatkozó szükséges információ, (2) a jogi következményekkel kapcsolatos kiegészítő információ alapján fogja megfontolni, feltéve, hogy (3) a projekttel kapcsolatos döntésekre megfelelő döntéshozatali eljárásban kerül sor, amely nyílt vitát és átláthatóságot biztosít; tudomásul veszi az Európai Történelem Háza létrehozatalának becsült összköltségét, a becsült működési költségeket és a személyzetre vonatkozó igényeket; kéri az Elnökséget a becsült működési költségek csökkentésére; annak érdekében, hogy az érintett felekkel átlátható és eredményes párbeszéd maradjon fenn, kéri, hogy terjesszenek elő az Európai Történelem Házának hosszú távú üzleti stratégiáját vázoló üzleti tervet, valamint a költségvetési rendelet 179. cikke (3) bekezdésében foglaltakkal összhangban minél előbb tájékoztatást kér az építkezési projektről; az említett üzleti terv kézhezvételéig javasolja 2 millió EUR tartalékba helyezését;

19. nem támogatja, hogy e szakaszban külön költségvetési sort hozzanak létre az Európai Történelem Háza számára; ezért kéri, hogy az új 3 2 4 7. jogcím (Európai Történelem Háza) részére elkülönített 1 millió eurót csoportosítsák át a 10 1. alcím (Rendkívüli tartalékalap) alá; úgy véli, azonban, hogy egy ilyen sort átlátható folyamat keretében, a költségvetési hatóság jóváhagyásával lehet létrehozni;

Végső megfontolások

20. elfogadja a 2012-es pénzügyi évre vonatkozó becsléseket, és emlékeztet arra, hogy a Tanács által módosított költségvetés-tervezetről szóló parlamenti álláspont elfogadására 2011 októberében kerül majd sor a Szerződés által meghatározott eljárás szerint.

*

* *

21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és a becsléseket a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2011. április 7., csütörtök

A kéknyelv-betegség elleni vakcinálás ***I

P7_TA(2011)0147

Az Európai Parlament 2011. április 7-i jogalkotási állásfoglalása a 2000/75/EK irányelvnek a kéknyelv-betegség elleni vakcinázás tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2010)0666 – 05499/2011 – C7-0032/2011 – 2010/0326(COD))

(2012/C 296 E/40)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0666),
 - tekintettel a Tanács 2011. január 26-i levelére, amelyben a Tanács kifejtette, hogy véleménye szerint a jogalapot meg kell változtatni, és kérte az Európai Parlamentet, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikkének (2) bekezdése alapján fogadja el a Bizottság javaslatával kapcsolatos álláspontját (05499/2011 – C7-0032/2011),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 43. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2011. március 15-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Jogi Bizottságnak a jogalap kért módosításáról szóló véleményére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. és 37. cikkére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére (A7-0121/2011),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

2011. április 7., csütörtök

P7_TC1-COD(2010)0326

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2011. április 7-én került elfogadásra a 2000/75/EK irányelvnek a kéknyelv betegség elleni vakcinálás tekintetében történő módosításáról szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre **és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,**

I

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A kéknyelv betegség elleni védekezésre és felszámolására vonatkozó külön rendelkezések megállapításáról szóló, 2000. november 20-i 2000/75/EK tanácsi irányelv ⁽³⁾ meghatározza a kéknyelv betegség elleni védekezéshez és felszámolásához szükséges ellenőrzési szabályokat és intézkedéseket, beleértve a védő- és megfigyelési körzetek kialakítását és a kéknyelv betegség elleni vakcinák használatát.
- (2) Az Unióban korábban csak szórványosan fordultak elő a kéknyelv betegség egyes szerotípusai, az esetek nagy többségében az Unió déli részén. Azonban a 2000/75/EK irányelv elfogadása óta – különösen pedig azóta, hogy a kéknyelvbetegség-vírus 1-es és 8-as szerotípusa 2006-ban, illetve 2007-ben megjelent az Unióban – a kéknyelvbetegség-vírus terjedése az Unióban fokozódott, és egyes területeken fennállt annak a veszélye, hogy endémiás helyzet alakuljon ki. A vírus terjedésének megfékezése így megnehezült.
- (3) A kéknyelv betegség elleni vakcinálásra vonatkozóan a 2000/75/EK irányelvben meghatározott szabályok kizárólag az irányelv elfogadásakor rendelkezésre álló úgynevezett „módosított élő vakcinák” vagy „élő attenuált vakcinák” használatával kapcsolatos tapasztalatokon alapultak. Az említett vakcinák használata azzal a nem kívánt hatással járhat, hogy a vírus a vakcinázott állatok környezetében lévő nem vakcinázott állatokra is átterjed.
- (4) A technológiai újítások eredményeképpen az utóbbi években a nem vakcinázott állatokra nézve e kockázattal nem járó „inaktivált vakcinák” is elérhetővé váltak. A 2008. és 2009. évi vakcinálási kampány idején e vakcinák széles körű alkalmazásának köszönhetően jelentősen javult a járványügyi helyzet. Ma már általánosan elfogadott, hogy az Unióban a kéknyelv betegség leküzdésére és a klinikai betegségek megelőzésére a legelőnyösebb megoldás az inaktivált vakcinák használata.
- (5) A kéknyelvbetegség-vírus terjedésének hatékonyabb megakadályozása és a betegség következtében a mezőgazdasági ágazatra nehezedő terhek csökkentése érdekében indokolt módosítani a 2000/75/EK irányelvben meghatározott, jelenleg hatályos vakcinálási szabályokat, hogy azok figyelembe vegyék a vakcinagyártás terén elért legújabb technológiai eredményeket.
- (6) **Annak érdekében, hogy a 2011-es vakcinázási időny az új szabályok előnyeiből részesülhessen, ezen irányelvnek az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő kihirdetését követő napon kell hatályba lépnie.**
- (7) Az ezen irányelvben előírt módosítások arra irányulnak, hogy rugalmasabbá váljanak a vakcinálásra vonatkozó szabályok, valamint figyelembe lehessen venni azt, hogy ma már inaktivált vakcinák állnak rendelkezésre, amelyek az állatok szállítására vonatkozó korlátozások által érintett területeken kívül is eredményesek.

⁽¹⁾ 2011.3.15-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2011. április 7-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL L 327., 2000.12.22., 74. o.

2011. április 7., csütörtök

(8) Ezenkívül – a megfelelő óvintézkedések megtétele esetén – nem indokolt kizárni az élő attenuált vakcinák használatát, mivel bizonyos körülmények között még mindig szükségesek lehetnek, például a kényelvbetegség-vírus egy olyan új szerotípusának megjelenése esetén, amelynek megfékezésére még nem áll rendelkezésre inaktivált vakcina.

(9) A 2000/75/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2000/75/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következő ponttal egészül ki:

„j) »élő attenuált vakcina«: olyan vakcina, amelyet a vad kényelvbetegség-vírus izolátumainak szövetkultúrán vagy embrionált tyúktojásban végzett többszöri átoltással történő legyengítésével állítanak elő.”.

2. Az 5. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„5. cikk

(1) A tagállam illetékes hatósága abban az esetben határozhat úgy, hogy engedélyezi a kényelv betegség elleni vakcina használatát, ha:

- a) az erre vonatkozó döntés az illetékes hatóság által elvégzett külön kockázatértékelés eredményén alapul,
- b) a döntésről a Bizottság a vakcinálás elvégzése előtt értesítést kap.

(2) Élő attenuált vakcina használata esetén a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóság kijelöljön:

- a) egy, legalább a vakcinálási területet magában foglaló védőkörzetet,
- b) egy megfigyelési körzetet, amely az Unió területének akkora részére terjed ki, amely a védőkörzet határain legalább 50 kilométerrel túlnyúlik.”.

3. A 6. cikk (1) bekezdése d) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„d) végrehajtja a 20. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás keretében elfogadott intézkedéseket, különös tekintettel a vakcinálási programok vagy más alternatív intézkedések bevezetésére;”.

4. A 8. cikk (2) bekezdése b) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„b) A megfigyelési körzetnek az Unió területének akkora részére kell kiterjednie, amely a védőkörzet határain legalább 50 kilométerrel túlnyúlik, és amelyben az elmúlt 12 hónapban a kényelv betegség ellen élő attenuált vakcinával nem vakcináztak.”.

5. A 10. cikk 2. pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„2. a kényelv betegség megfékezésére ne lehessen élő attenuált vakcinát használni.”.

2011. április 7., csütörtök

2. cikk

(1) A tagállamok legkésőbb **2011. június 30-ig** elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. A tagállamok haladéktalanul közlik a Bizottsággal e rendelkezések szövegét, valamint az e rendelkezések és az ezen irányelv közötti megfelelési táblázatot.

Ezeket a rendelkezéseket **legkésőbb 2011. július 1-jétől** alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő **■** napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2012/C 296 E/16	Az európai szomszédságpolitika felülvizsgálata – keleti dimenzió Az Európai Parlament 2011. április 7-i állásfoglalása az európai szomszédságpolitika keleti dimenziójának felülvizgálatáról	105
2012/C 296 E/17	Az európai szomszédságpolitika felülvizsgálata – déli dimenzió Az Európai Parlament 2011. április 7-i állásfoglalása az európai szomszédságpolitika déli dimenziójának felülvizgálatáról	114
2012/C 296 E/18	A nemi erőszak konfliktusokban való használata Észak-Afrikában és a Közel-Keleten Az Európai Parlament 2011. április 7-i állásfoglalása a nemi erőszaknak az észak-afrikai és közel-keleti konfliktusokban történő alkalmazásáról	126
2012/C 296 E/19	Az EBB éves jelentése – 2009 Az Európai Parlament 2011. április 7-i állásfoglalása az Európai Beruházási Bank 2009. évi éves jelentéséről (2010/2248(INI))	130
2012/C 296 E/20	Aj Vej-vej ügye Kínában Az Európai Parlament 2011. április 7-i állásfoglalása Aj Vejvej (Ai Weiwei) ügyéről	137
2012/C 296 E/21	A nepáli száműzetésben levő tibeti kormány kizárása a választásokból Az Európai Parlament 2011. április 7-i állásfoglalása a nepáli száműzetésben levő tibeti kormánynak a választásokból történő kizárásáról	138
2012/C 296 E/22	Zimbabwe Az Európai Parlament 2011. április 7-i állásfoglalása Zimbabwéről	140

III Előkészítő jogi aktusok

EURÓPAI PARLAMENT

2011. április 5., kedd

2012/C 296 E/23	Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele: Lengyelország - Podkarpackie - Gépgyártás Az Európai Parlament 2011. április 5-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fejelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybevételeléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Lengyelországnak a gépgyártást érintő „EGF/2010/013 PL/Podkarpackie” referenciaszámú kérelme) (COM(2011)0062 – C7-0056/2011 – 2011/2045(BUD))	144
	MELLÉKLET	146
2012/C 296 E/24	Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele: Cseh Köztársaság - UNILEVER Az Európai Parlament 2011. április 5-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapnak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fejelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 28. pontja alapján történő igénybevételeléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (a Cseh Köztársaság „EGF/2010/010 CZ/Unilever” referenciaszámú kérelme) (COM(2011)0061 – C7-0055/2011 – 2011/2044(BUD))	146
	MELLÉKLET	148

2012/C 296 E/25	A kettős felhasználású termékek és technológia kivitelére vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer ***I Az Európai Parlament 2011. április 5-én elfogadott módosításai kettős felhasználású termékek és technológia kivitelére vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló 1334/2000/EK tanácsi rendeletet módosító európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatához (COM(2008)0854 – C7-0062/2010 – 2008/0249(COD))	148
2012/C 296 E/26	A hivatalosan támogatott exporthitelek ***I Az Európai Parlament 2011. április 5-én elfogadott módosításai a hivatalosan támogatott exporthitelek terén bizonyos iránymutatások alkalmazásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatához (COM(2006)0456 – C7-0050/2010 – 2006/0167(COD))	165
2011. április 6., szerda		
2012/C 296 E/27	1/2011. számú költségvetés-módosítási tervezet - III. szakasz - Bizottság Az Európai Parlament 2011. április 6-i állásfoglalása az Európai Unió 2011-es pénzügyi évre vonatkozó, 1/2011. számú költségvetés-módosítási tervezetéről szóló tanácsi álláspontról, III. szakasz – Bizottság (07704/2011 – C7-0072/2011 – 2011/2022(BUD))	172
2012/C 296 E/28	Az EU Szolidaritási Alapjának igénybevétele - Áradások Lengyelországban, Szlovákiában, Magyarországon, a Cseh Köztársaságban, Horvátországban és Romániában 2010-ben Az Európai Parlament 2011. április 6-i állásfoglalása az EU Szolidaritási Alapjának az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás 26. pontjával összhangban történő igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2011)0010 – C7-0023/2011 – 2011/2021(BUD))	173
	MELLÉKLET	174
2012/C 296 E/29	Az Európai Közösség és a Comore-szigetek közötti halászati partnerségi megállapodás *** Az Európai Parlament 2011. április 6-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Közösség és a Comore-szigeteki Unió közötti halászati partnerségi megállapodásban előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás megállapításáról szóló jegyzőkönyv megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (15572/2010 – C7-0020/2011 – 2010/0287(NLE))	174
2012/C 296 E/30	Az EK és Jordánia közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodás kereskedelmi rendelkezéseinek hatálya alá tartozó viták vitarendezési mechanizmusa *** Az Európai Parlament 2011. április 6-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről a Jordán Hásimita Királyság közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodás kereskedelmi rendelkezéseinek hatálya alá tartozó viták vitarendezési mechanizmusának létrehozásáról szóló, az Európai Unió és a Jordán Hásimita Királyság között jegyzőkönyv formájában létrejött megállapodás megkötésére irányuló tanácsi határozattervezetről (13758/2010 – C7-0057/2011 – 2010/0173(NLE))	175
2012/C 296 E/31	Az EU és a Marokkói Királyság között kötendő, vitarendezési mechanizmus létrehozásáról szóló megállapodás *** Az Európai Parlament 2011. április 6-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Marokkói Királyság között kötendő, vitarendezési mechanizmus létrehozásáról szóló megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (13754/2010 – C7-0431/2010 – 2010/0181(NLE))	176
2012/C 296 E/32	Az EK és Egyiptom közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodás kereskedelmi rendelkezéseinek hatálya alá tartozó viták vitarendezési mechanizmusa *** Az Európai Parlament 2011. április 6-i jogalkotási állásfoglalása Javaslat az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészről az Egyiptomi Arab Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodás kereskedelmi rendelkezéseinek hatálya alá tartozó viták vitarendezési mechanizmusának létrehozásáról szóló, az Európai Unió és az Egyiptomi Arab Köztársaság között jegyzőkönyv formájában létrejött megállapodás aláírására való felhatalmazásról szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (13762/2010 – C7-0372/2010 – 2010/0229(NLE))	176

2012/C 296 E/33	Ukrajna uniós programokban való részvétele *** Az Európai Parlament 2011. április 6-i jogalkotási állásfoglalása az egyrésről az Európai Közösségek és tagállamai, másrésről Ukrajna közötti partnerség létrehozásáról szóló partnerségi és együttműködési megállapodáshoz csatolt, az Ukrajna uniós programokban való részvételét szabályozó általános elvekre vonatkozó, az Európai Unió és Ukrajna közötti keretmegállapodásról szóló jegyzőkönyv elfogadásáról szóló tanácsi határozat tervezetéről (13604/2010 – C7-0401/2010 – 2010/0218(NLE))	177
2012/C 296 E/34	Halászati termékek, élő kéthéjú kagylók, tüskésbőrűek, zsákállatok és tengeri haslábúak Grönlandról történő behozatala ***I Az Európai Parlament 2011. április 6-i jogalkotási állásfoglalása a halászati termékeknek, élő kéthéjú kagylóknak, tüskésbőrűeknek, zsákállatoknak, tengeri haslábúaknak és ezek melléktermékeinek Grönlandról az Európai Unióba irányuló behozatalára vonatkozó szabályok megállapításáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2010)0176 – C7-0136/2010 – 2010/0097(COD))	178
	P7_TC1-COD(2010)0097 Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2011. április 6-án került elfogadásra a halászati termékeknek, élő kéthéjú kagylóknak, tüskésbőrűeknek, zsákállatoknak, tengeri haslábúaknak és ezek melléktermékeinek Grönlandról az Európai Unióba irányuló behozatalára vonatkozó szabályok megállapításáról szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel [Módosítás 1] ⁽¹⁾	179
2012/C 296 E/35	A nemzetközi védelem megadása és visszavonása ***I Az Európai Parlament 2011. április 6-i jogalkotási állásfoglalása a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (átdolgozás) (COM(2009)0554 – C7-0248/2009 – 2009/0165(COD))	184
	P7_TC1-COD(2009)0165 Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2011. április 6-án került elfogadásra a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel (átdolgozás)	185
	I. MELLÉKLET	216
	II. MELLÉKLET	216
	III. MELLÉKLET	217
2012/C 296 E/36	Az idegenforgalomra vonatkozó európai statisztikák ***I Az Európai Parlament 2011. április 6-i jogalkotási állásfoglalása az idegenforgalomra vonatkozó európai statisztikákról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0117 – C7-0085/2010 – 2010/0063(COD))	223
	P7_TC1-COD(2010)0063 Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2011. április 6-án került elfogadásra az idegenforgalomra vonatkozó európai statisztikákról és a 95/57/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	223
2012/C 296 E/37	A közös halászati politika végrehajtására és a tengerjogra vonatkozó közösségi pénzügyi intézkedések ***I Az Európai Parlament 2011. április 6-i jogalkotási állásfoglalása a közös halászati politika végrehajtására és a tengerjogra vonatkozó közösségi pénzügyi intézkedések létrehozásáról szóló 861/2006/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0145 – C7-0107/2010 – 2010/0080(COD))	224

	P7_TC1-COD(2010)0080	
	Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2011. április 6-án került elfogadásra a közös halászati politika végrehajtására és a tengerjogra vonatkozó közösségi pénzügyi intézkedések létrehozásáról szóló, 861/2006/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel	225
2012/C 296 E/38	Halászat - Átmeneti technikai intézkedések ***I	
	Az Európai Parlament 2011. április 6-i jogalkotási állásfoglalása az átmeneti technikai intézkedéseknek a 2010. január 1-jétől 2011. június 30-ig tartó időszakra történő meghatározásáról szóló 1288/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0488 – C7-0282/2010 – 2010/0255(COD))	225
	P7_TC1-COD(2010)0255	
	Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2011. április 6-án került elfogadásra a halászati erőforrásoknak a fiatal tengeri élőlények védelmét biztosító technikai intézkedések révén történő megóvásáról szóló 850/98/EK tanácsi rendelet és az átmeneti technikai intézkedéseknek a 2010. január 1-jétől 2011. június 30-ig tartó időszakra történő meghatározásáról szóló 1288/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel	226
2012/C 296 E/39	A 2012. évi bevételi és kiadási becslések – I. szakasz – Parlament	
	Az Európai Parlament 2011. április 6-i állásfoglalása a Parlament 2012-es pénzügyi évre vonatkozó bevételi és kiadási becsléseiről (2011/2018(BUD))	226
	2011. április 7., csütörtök	
2012/C 296 E/40	A kékenyelv-betegség elleni vakcinálás ***I	
	Az Európai Parlament 2011. április 7-i jogalkotási állásfoglalása a 2000/75/EK irányelvnek a kékenyelv-betegség elleni vakcinázás tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2010)0666 – 05499/2011 – C7-0032/2011 – 2010/0326(COD))	230
	P7_TC1-COD(2010)0326	
	Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2011. április 7-én került elfogadásra a 2000/75/EK irányelvnek a kékenyelv betegség elleni vakcinálás tekintetében történő módosításáról szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel	231

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- **I Együttműködési eljárás: első olvasat
- **II Együttműködési eljárás: második olvasat
- *** Hozzájárulási eljárás
- ***I Együtt döntési eljárás: első olvasat
- ***II Együtt döntési eljárás: második olvasat
- ***III Együtt döntési eljárás: harmadik olvasat

(A Bizottság által javasolt jogalap határozza meg az eljárás típusát)

Politikai módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér és dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ■ jel mutatja.

Technikai módosítások és a szolgálatok kiigazításai: az új vagy módosított szöveget dőlt betűtípus, a törléseket pedig a || jel mutatja.

2012-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 310 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	840 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

